

ВТОРНИК, 6 ЮЛИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: JERZY BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

4. Обзор на испанското председателство (разискване)

Председател. – Първата точка е изявленията на Съвета и на Комисията: Обзор на испанското председателство. Нека сърдечно да приветстваме г-н Сапатеро, който ще говори от името на Съвета. Г-н Сапатеро, имате думата.

Хосе Луис Родригес Сапатеро, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, включих се в това разискване за да ви докладвам и да направя равностметка какво испанското ротационно председателство постигна през тези шест месеца. Когато бях тук в началото на мандата, ви обясних, че имам две основни цели за този политически период.

Първата от тях беше прилагането и въвеждането в действие на Договора от Лисабон – договор, целящ по-пълнен съюз за Европа. Втората основна цел, пряко свързана с амбицията за все по-тясно сътрудничество между европейците, беше да се постигне, с оглед на възстановяването на икономическото положение, много по-дълбок съюз по отношение на икономическата политика, да се работи за преодоляване на дисбалансите в нашите икономики и да се създадат по-подходящи условия за Европейския съюз да подобри конкурентоспособността си и да поддържа благосъстоянието си.

Това бяха двете основни цели. Мога да ви уверя, че при прилагането на Договора от Лисабон испанското ротационно председателство изпълняваше функциите си с чувство за дълг за осигуряване на новия институционален баланс и за укрепване на новите институции, които ние, европейците, създадохме за себе си чрез Договора от Лисабон: а именно, председателството на Европейския съвет, чието предназначение е да укрепи европейското представителство и да гарантира приемствеността на политическите програми в рамките на Европейския съюз, и върховния представител, натоварен с укрепването на общото действие по въпросите на външната политика.

Новият институционален баланс включва и един основна повратна точка съгласно духа и буквата на Договора от Лисабон. Тази повратна точка е новата роля на Парламента: крачка напред в правомощията му да представлява гражданите на Европа.

През тези шест месеца, г-н председател, ние се стремяхме да бъдем верни на духа и буквата на Договора от Лисабон по отношение на Парламента, новия председател на Съвета и в диалог, който беше винаги плодотворен, винаги позитивен и винаги лесен за прилагане на практика по отношение на Европейската комисия. Споменавам последна Европейската комисия, за да напомня на Парламента, че в неговия основополагащ дух и в духа на Договора от Лисабон е заложена защитата на институциите на Общността и на метода на Общността, като висша гаранция за същността и напредъка на Европейския съюз. Укрепването и общата отговорност с институциите на Общността винаги е присъствало и ще присъства в Испания и в рамките на испанското правителство.

Ако испанското ротационно председателство е научило нещо от Договора от Лисабон, то е, че методът на Общността ни е необходим във възможно най-голяма степен и трябва да засилим ролята на основните институции на Общността от гледна точка на действията и общата отговорност за основните европейски въпроси.

Госпожи и господа, казах ви, че без никакво съмнение икономиката – икономическата криза и желанието да се въведе обща икономическа политика и по-тесен икономически съюз – беше основна цел на европейското председателство. Бих искал подчертая, че през този период постигнахме значителни резултати.

Съществен напредък има при икономическото управление. Най-яркото доказателство за това е, че бяха въведени нови инструменти за справяне с трудни положения: нови инструменти за сътрудничество, непознати досега в Съюза, като подкрепата за проблематичното положение при държавния дълг на Гърция или Европейския инструмент за финансова стабилност, одобрен от Съвета и от Съвета Екофин и приложен от 27-те държави от Съюза.

През този период, както знаете, приехме също обща стратегия за растеж и заетост до 2020 г. Това е стратегия, за която сътрудничихме, като оказахме съдействие на Комисията. Тя е една по-амбициозна стратегия за нашата конкурентоспособност, за иновации, за разкриване на работни места и за социално приобщаване и една стратегия с ново управление. Макар Лисабон да имаше проблем относно управлението, стратегията „Европа 2020“ има за цел да укрепи новите принципи на работата, за да се гарантира, че както целите на Съюза в цялост, така и отделните цели на всяка страна ще бъдат постигнати.

Успоредно с това, през този период утвърдихме нова рамка за Пакта за стабилност и растеж, подробностите на която все още предстои да се уточнят. Нова рамка за гарантиране на по-строго съответствие с Пакта за стабилност, с нови критерии и нови механизми за превантивни действия и гаранции от Европейските институции.

Също така, през отчетния период решително улеснихме напредъка по пакет от нови регламенти в областта на финансите. Знаем, че кризата имаше финансов произход, не в нашите граници, а в Съединените щати. Знаем, че тя имаше голямо отражение върху нашите финансови институции и днес можем да кажем, че от практическа гледна точка аспектите на финансовия надзор бяха значително подобро решени благодарение на решавашата намеса на Парламента. След броени месеци ще имаме нова регулаторна рамка за финансовия надзор, която ще обхване всички финансови продукти и ще гарантира решения за кризисни ситуации. Тя ще включва много превантивни механизми пред заплахата от това, което може би са системни рискове.

В тази връзка приветствам също решението на Европейския съвет за повишаване на доверието в европейските финансови институции чрез публикуване на „стрес-тестове“ за нашите банки. Няма съмнение, че тази формула за прозрачност ще позволи отчасти да бъде възстановено доверието, което беше поставяно под въпрос през този период.

Накратко, г-н председател, госпожи и господа, имаше съществен напредък по отношение на икономическия съюз. Бих искал само да заявя, че този напредък би следвало, по мое мнение, да е траен поради два основни фактора, които, по-конкретно като последица от икономическата криза, бяха подложени на задълбочен обществен политически дебат и обмисляне сред европейците през този период.

Единият е свързан с укрепването на Пакта за стабилност и растеж както при неговите превантивни, така и при неговите коригиращи аспекти, за да се прилагат и стимули, и санкции, за което испанското ротационно председателство се застъпваше от самото начало. Другият е свързан с макроикономическия надзор, който разработва показатели за оценка на конкурентоспособността и дисбалансите в рамките на съгласувано действие.

Колкото до влизането в сила на Договора от Лисабон, бих искал да наблегна на институционалния баланс, както направих в началото на изказването си. Като първо ротационно председателство след Договора от Лисабон трябва да заявя, че сме подписали един добър договор. Това е един по-добър договор. Това е договор, който се стреми към възможно най-тесен съюз. Това обаче е договор, който изисква голяма политическа воля от всичките 27 държави-членки. Той изисква 27-те правителства да имат политическата воля да предадат правомощия на председателя на Европейския съвет, да предадат права за още по-голяма инициатива на Комисията и, разбира се, да признаят вече решавашата, централна роля, която има Европейският парламент.

И ако Договорът от Лисабон е преди всичко пътят към възможно най-тесен съюз, дори и най-тесният съюз на европейците няма да бъде истински или видим, ако не бъде признат отвън. Поради това пътят към възможно най-тесен съюз по необходимост предполага външна политика с все по-голямо единство, все повече общи позиции и укрепване на единния глас, който мнозина от нас, про-европейците, биха искали Европа да има в света.

В тази връзка позволете ми съвсем накратко да спомена стъпките, които предприехме за постигане целта за укрепване на външната политика. Най-напред, през април, ротационното председателство изпълни мандата от Европейския съвет, като прие политическо решение относно Европейската служба за външна дейност. На 21 юни тази година Парламентът, Съветът и Комисията постигнаха политическо съгласие за създаването на

новата Европейска служба за външна дейност, относно което Парламентът трябва да заяви позицията си в пленарна зала именно на настоящата месечна сесия. Надявам се резултатът да бъде положителен, тъй като, без съмнение, това е нов и важен стълб на общата външна политика и политика на сигурност, която бихме искали да имаме.

Успоредно с това, нашето председателство оказва активната си подкрепа на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, която взе участие заедно с Комисията и Съвета в подготовката на редица срещи на високо равнище в този период – с Русия, Япония, Пакистан, Канада, Мароко, Латинска Америка и Карибския басейн. Те донесоха важни ползи под формата на търговски споразумения, които укрепват икономическата позиция на Европейския съюз, отварят възможности в много латиноамерикански страни и, без съмнение, задълбочават вече здравите връзки между европейския континент и Латинска Америка в културната, икономическата, политическата и социалната област.

По същия начин заздравихме отношенията на съседство. Проведохме среща на високо равнище с Русия и, макар да не се състоя такава със Съединените щати, както първоначално предвиждахме в дневния си ред, трябва да отбележа, че през периода постигнахме редица твърде значими договорености със Съединените щати. Сред тях са споразуменията за борба срещу тероризма и всеобхватните от правна и политическа гледна точка споразумения, като споразумението за SWIFT, за което Парламентът също изигра решаваща роля – по тема, която със сигурност не беше лесна – и по което той трябва да заяви позицията си в пленарна зала на настоящата месечна сесия. Имаше и икономически важно споразумение, подписано на 24 юни, относно въздушните съобщения между Съединените щати и Европейския съюз, известно като споразумение „Открито небе“, което ще доведе до създаването на общо трансатлантическо авиационно пространство, на която ще се падат 60% от световния пътнически трафик.

В Средиземноморието една от областите, която е много чувствителна за Европейския съюз, както знаете, председателството, в съгласие с институциите, реши временно да отложи за месец ноември срещата на високо равнище на Съюза относно Средиземноморието, предвид конфликтната ситуация, която съществуваше в района. Считаме също, че ако бяхме опитали да проведем срещата на високо равнище на Съюза относно Средиземноморието през месец юни, това би крило риск от провал на Съюза и вероятно ще има много по-подходящ и конструктивен момент за ролята, която Съюзът трябва да играе в Средиземноморието, а именно да допринесе за диалога в Близкия изток.

Бих искал да подчертая, че при нашето председателство политиката за сътрудничество беше обсъдена за първи път в Европейския съвет при конкретно разискване в рамките на тази достойна институция. При събития, които бяха от голям интерес за гражданите и имаха голямо отражение предвид разрушителната им мощ, като земетресенията в Хаити и Чили, председателството осезаемо присъстваше в усилието за сътрудничество и солидарност, съгласувано с Комисията, държавите-членки и върховния представител.

Имаше важни стъпки напред в процеса на преговори с Хърватия, като бяха приключени три преговорни глави и отворени други пет. По отношение на Турция, глава 12 също беше отворена. Процесът на преговори по Споразумението за асоцииране и стабилизиране със Сърбия беше размразен, в резултат от което всички балкански държави понастоящем са включени в процеса на европейска интеграция и при европейските перспективи на Балканите беше постигнат важен напредък.

По същия начин бяха започнати преговори с Исландия, както беше одобрено от последния Европейски съвет, след преодоляване резервите на някои от държавите-членки. Това са много добри новини за страната и показват, че Европа продължава да расте и че Европейският съюз продължава да бъде магнит за всички съседни страни и следователно отличен пример за стабилност и напредък за света.

Бих искал да приключа, г-н председател, като съвсем накратко спомена някои от инициативите, пряко свързани с разширяването на Европейския съюз по отношение на гражданството. Предприехме стъпки за лансиране на гражданската инициатива, както е добре известно; реализацията ѝ чрез преговори, които трябва да се проведат с тази зала, ще бъде сериозен ангажимент по отношение участието на гражданите в процеса на европейска интеграция. Ние единодушно одобрихме мандата за членството на Съюза в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което беше важен приоритет за европейското председателство и предприехме стъпки в борбата срещу насилието, основаващо се на пола принадлежност, и в подкрепа на равнопоставеността чрез създаването на Европейска обсерватория и като се продължи работата по директивата за европейската заповед за защита на жертвите на насилие срещу жените.

Ние също одобрихме плана за действие за Стокхолмската програма за 2010 г., заедно със Стратегията за вътрешна сигурност. Сред другите области, извършихме първоначална оценка на Европейския пакт за имиграцията и убежището, приехме нови регламенти относно даряването на органи и трансплантациите и

приехме директивата за трансграничната медицинска помощ. Накратко, това са важни въпроси, които пряко засягат интересите на европейците при разширяването на правата им и насърчаването на по-голямото им участие в процеса на формиране на европейска политическа воля.

Искам също да приключа с едно много кратко размишление, г-н председател. През тези шест месеца се постаряхме да работим по институционалните промени, които по необходимост изискваха отговори, съдържащи политическа визия, великодушие и ангажимент. Опитвахме се през тези шест месеца да работим за преодоляване последиците на една сериозна икономическа криза, да постигнем доверие и единство сред европейците. Бяхме ангажирани с и работихме за укрепване на влиянието и присъствието на Европа в света, твърдо убедени, че този проект има по-голяма сила и по-голяма жизненост, отколкото когато започна, с такъв ентузиазъм и такъв голям обхват за европейците. Убедени сме, че чрез Договора от Лисабон Европа може отново да бъде водеща в света по отношение на политическата стабилност, като дава пример за демократично функциониране и икономическа сила, конкурентоспособност и поддържане на социалния си модел.

Накрая, бих искал да благодаря на Европейския парламент за неговото сътрудничество и на г-н Ван Ромпъой, председател на Европейския съвет, за неговия искрен пример за отговорност и водеща роля. Бих искал да поздравя Комисията за нейната неотклонност в поддържането на духа на Общността и за борбеността ѝ в негова защита, въпреки факта, че понякога това е трудно за правителствата. Именно това обаче означава да се интегрира Европа, да се приемат интересите ѝ Европа присърце и да се знае, че това е верният път.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Г-н председател, уважаеми членове на ЕП...

(ES) Г-н председател, госпожи и господа, испанското председателство и последните шест месеца бяха един специален период за Европейския съюз.

Първо, това беше период на дълбока промяна, предвид неотдавнашното влизане в сила на нов договор, който даде нови правомощия на Парламента, установи нови взаимоотношения между Европейския съвет и ротационното председателство и сформира една нова Комисия благодарение на подкрепата на Парламента. В допълнение към всичко това, това беше също и период на голямо напрежение за европейската икономика, особено за еврозоната. Кризата ни изправи пред нови предизвикателства и изиска нови ответни действия от наша страна.

Дотук издържахме изпита. Показахме, че сме способни да предприемаме безпрецедентни мерки за гарантиране на финансовата стабилност на еврозоната. Така ние запазахме основните принципи на солидарността и отговорността, одобрихме спасителния пакет за Гърция, въведохме механизъм за стабилизиране – 750 млрд. евро – и започнахме да укрепваме икономическото управление на Европейския съюз за избягване и недопускане на кризи в бъдеще.

Бих искал да отдам дължимото днес на Испания и нейното действащо председателство на Съвета, което беше много положително и успешно и което премина в трудна и много специфична обстановка. Твърдият личен ангажимент на председателя Родригес Сапатеро към Европа и към духа и метода на Общността беше от съществено значение, за да се отговори на предизвикателствата. Усилията, положени от всички испански органи, също бяха от решаващо значение. Много ви благодаря за това. Особено съм доволен от факта, че работихме заедно за постигането на важни резултати през шестте месеца, подготвяйки за Европейския съюз дневен ред за нов растеж, който да е интелигентен, устойчив и приобщаващ и приемайки основни решения за стабилизирането и укрепването на икономиката в рамките на Европейския съюз.

С приемането на стратегията „Европа 2020“ ние възприехме, за първи път, глобален подход, който съчетава интелигентна конфигурация на бюджета със структурни реформи, засилена политическа и икономическа координация и реформа на финансовите ни пазари. „Европа 2020“ е нашият дневен ред за европейската социална пазарна икономика през 21-ви век. Тя ще допринесе за мобилизирането на всички съществуващи лостове, на всички равнища, за насърчаване на създаването на работни места и възползване от новите източници на растеж.

Испанското председателство способстваше за напредъка по този дневен ред, и по-конкретно за постигане на съгласие по петте основни цели, поставени от Комисията. Тези цели са важни. Те дават на „Европа 2020“ политическо послание, което е разбираемо за всеки и против което никой не може да възрази: работни места, образование, иновации, околна среда и социално приобщаване. Бих искал особено да наблегна на подкрепата от Испания за постигането на споразумение относно целта за борбата срещу бедността. Много хора изказаха съмнения относно уместността такава цел да се поставя в европейската рамка. Според мен обаче ние сме доказали с това споразумение, че социалното измерение е съществена част от общия ни проект.

Нашите цели имат катализиращо въздействие. Те се съобщават добре и са добре насочени. Освен това те ни дават структура, с която да предизвикваме и проверяваме напредъка. След приемането ѝ от Европейския съвет през месец юни държавите-членки и институциите вече имат средствата за практическо прилагане на „Европа 2020“, особено посредством седемте водещи инициативи и националните програми за реформи. Следващото предизвикателство за всички нас е да ги претворим в реални резултати.

(EN) Заедно с Европейския парламент испанското председателство постигна значим напредък и в областта на финансовото регулиране.

Казах „напредък“, имайки предвид позициите на Съвета и Парламента само допреди шест месеца. Но не казах „пробив“. Да, ние сме на прага на постигане на споразумение относно пакета за финансов надзор, но не трябва да губим инерцията. Призовавам всички държави-членки и всички членове на Парламента да поемат изцяло своята отговорност. Срокът, който сме си поставили – новата система да заработи до края на годината, не е само за практическо удобство. Това е критично важен политически сигнал. И трите институции сега трябва да предприемат решавачи действия, за да може пакетът да бъде завършен преди летните отпуски. Мисля, че би било много трудно да обясним на партньорите ни от G-20 как ние, които първи започнахме този процес, не сме в състояние първи да го приключим.

Председателството с основание постави силен акцент върху прилагането на новите инструменти на Договора от Лисабон и бих искал да подчертая, по-конкретно, напредъка по две важни тематки.

Първата е Европейската гражданска инициатива. Тя ще бъде един много конкретен и осезаем израз на целта от Договора от Лисабон за укрепване на пряката демокрация в Европейския съюз. Комисията силно подкрепя усилията тя да бъде приета възможно най-скоро. Ние не се забавихме с представянето на нашето предложение след широки консултации със съответните заинтересовани страни. Приветствам факта, че Съветът, под ръководството на испанското председателство, вече формулира позицията си и е в състояние да пристъпи към обсъждания с Парламента, който има, разбира се, особен интерес и легитимност по въпроса.

Второ, по време на испанското председателство Съветът съгласува насоките за преговорите за присъединяване на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това е ярък израз на нашите ценности и на ангажимента за укрепване правата на човека и принципите на правовата държава.

Накрая, бих искал да похваля Испания за приноса ѝ за укрепване на външното измерение на политиките на ЕС. Председателството допринесе за подготовката на безпрецедентен брой срещи на високо равнище със стратегическите партньори на Европа в света. Бих искал да спомена, по-конкретно, забележителните резултати от срещите на високо равнище с Латинска Америка и Карибския басейн, където се стигна до приключване на преговорите с Андската общност, подписването на споразуменията с Перу и Колумбия и повторното започване на преговори с Меркосур. Бих искал също да отбележа – по-конкретно, защото се проведе за първи път – срещата на високо равнище с Мароко.

Тук е важно също да се спомене изключително важния принос на испанското председателство за приключването на преговорите по споразумението между ЕС и САЩ относно Програмата за проследяване на финансирането на тероризма. Благодарение на неговите усилия и тези на члена на Комисията Малмстрьом сега разполагаме с текст, който взема под внимание конкретните опасения, изразени от Европейския парламент. Знаем, че залата ще разиска днес доклада на г-н Alvaro и се надявам новият компромис и разискването да доведат до положителен вот от Парламента следващия четвъртък.

Испания даде също безценен принос и за създаването на Европейската служба за външна дейност. Благодарение на нейните усилия, ангажираността на баронеса Аштън и помощта на Европейският парламент сега имаме политическо споразумение, за което съм сигурен, че ще постави началото на една успешна Служба за външна дейност. Службата, както е замислена, ще взаимодейства добре с работата на Парламента, Съвета и Комисията във външните отношения. Затова изразявам твърдо убеждение, че споразумението заслужава подкрепата на Парламента.

Чрез обсъждане постигнахме също голям напредък относно необходимите изменения в Правилника за длъжностните лица и Финансовия регламент, за които Съветът и Парламентът вече са готови да пристъпят към цялостната процедура на съвместно вземане на решение. От само себе си се разбира, че Парламентът ще изиграе докрай ролята си при вземането на решение за изменение на бюджета за 2010 г. и решението по писмото за изменение на бюджета за 2011 г., което Комисията ще внесе след летните отпуски. Междувременно, върховният представител и заместник-председател на Комисията ще има необходимата ѝ политическа подкрепа за създаване на службата.

Испанското председателство може да погледне назад със задоволство към редицата важни постижения във време на икономически, обществени и институционални промени. През последните шест месеца, в които Европа се сблъска с безпрецедентни предизвикателства, Испания отново доказа сериозността си и европейския си ангажимент при заемане на ротационното председателство на Съвета. Тя положи всички усилия да покаже, че Европа работи и постига резултати, заемайки се решително с въпросите, засягащи нашите граждани. Няма обаче място за самодоволство и трябва да продължим да залагаме здрави основи за бъдещето. Европейската комисия работи по тази цел на пълни обороти, заедно с Парламента, Европейския съвет и Белгия, която вече заема ротационното председателство и прие от Испания солиден списък с постижения. На Испания казвам: благодаря, *muchas gracias*.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-да председатели, г-н министър-председател, испанското председателство на Съвета на Европейския съюз опита да намери своето място в нов институционален контекст, между новия председател на Съвета и върховния представител и разширените правомощия на Европейския парламент като самостоятелен европейски съзаконодател.

В същото време на това председателство дойде във време на големи икономически трудности за Европа, като кризата с еврото в Гърция и засилващите се обществени брожения, каквито видяхме в Испания, където близо пет милиона души са без работа. В този смисъл напредък бе постигнат в няколко направления: създаването на европейски механизми за финансова стабилизация, напредъкът при регулирането на финансовите пазари – тук бих искал да Ви помоля, г-н министър-председател, да продължите по същия път, така че да се споделим с тези регулации – както и организирането на Европейската служба за външна дейност.

Трудно е обаче да се припише заслугата за тези положителни мерки на едно или друго ротационно председателство, председателството на Европейския съвет или Парламента и така или иначе имаше редица връщания назад или забавяния при тези мерки, както Вие подчертахте. Конкретно имам предвид отмяната на срещата на високо равнище между Съединените щати и Европа, което беше пропусната възможност да се постави ново начало на едно изключително важно трансатлантическо партньорство. Моята група би искала Европейският съвет, на срещата на високо равнище през септември относно стратегическите партньорства, да навакса загубеното време и предлагаме да бъде създаден трансатлантически пазар, което със сигурност би ни осигурило сериозен начин за създаване на растеж и заетост на нашите два континента.

Госпожи и господа, залозите са високи и поради това сме длъжни за изпращане сигнали на увереност не само до пазарите, но също и до европейците: увереност в общата ни способност за иновации и предприемачество и също така увереност в способността на Европа да се върне към конкурентоспособност, а оттам и към растеж.

За да бъдат постигнати тези резултати, всяка от държавите-членки трябва да изиграе своята роля и да черпи вдъхновение от нещата, които съседите ѝ правят по-добре. За да бъде концертът в съзвучие обаче, е необходим диригент и този диригент трябва да бъде европейски. Моята група очаква от европейските лидери да изпратят послание за единство и увереност и да се организират в съответствие с това. Моята група очаква също методът на Общността да има предимство пред междуправителствения метод, чийто ограничения бяха демонстрирани при сегашната криза.

Г-н министър-председател, както казахте, ние възнамеряваме, дори и след испанското председателство, да поддържаме същата много категорична позиция в полза на метода на Общността. Толкова много предизвикателства очакват белгийското председателство и аз бих препоръчал на него и на всички нас, да показваме скромност, но също и ефективност.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, ще започна с една лична, макар и много важна, бележка. Г-н Сапатеро, политическата логика диктува, че би следвало да се радвам, когато Ангела Меркел е тъжна, и че обикновено би трябвало да споделям Вашата радост. Утре вечер обаче ще бъде обратното, защото аз и г-жа Меркел ще празнуваме заедно, а аз няма да Ви симпатизирам.

(Ръкопляскания)

Също така, след малко г-н Cohn-Bendit ще ни позабавлява с ограничените си познания по футбол, но сега преминавам към испанското председателство.

Г-н Сапатеро, испанското председателство постигна някои забележителни успехи, за които искам да говоря в този момент. Успешният изход през последните няколко дни, след преговори по Европейската служба за

външна дейност, които всъщност бяха изключително трудни – това е нещо, което желая изрично да заявя – беше постигнат в тясно сътрудничество с баронеса Аштън и с много работа от колегите в тази зала. В заключителните фази обаче именно председателството даде решаващия принос. Това е успех на испанското председателство. Бих искал конкретно да спомена вашия външен министър, г-н Моратинос, който даде значителен принос за постигането на успешен изход.

Испанското председателство допринесе в значителна степен за постигане на споразумението за SWIFT. Искам, по-конкретно, да благодаря на г-н Рубалкаба, без когото споразумението за SWIFT нямаше да съществува в сегашната му форма. Искам да кажа следното на председателя на Комисията. Ако механистичното мислене на Комисията, и по-конкретно това на члена на Комисията Малмстрьом, беше взело връх, споразумението за SWIFT нямаше да го има. Заслугата за него е изрично на Парламента и испанското председателство.

Надявам се да можем да стигнем до някакво решение по отношение мерките, които все още са необходими във връзка с банковия надзор и регулирането на финансовите пазари. Постигнахме значителен напредък през последните няколко дни. Не сме приключили, но се надявам да можем да постигнем разумни компромиси и разумни заключения. Освен това трябва да осигурим водеща роля за Европа. Това е необходимо също и защото сме виждали, че ако европейците действат единно – и това също е успех за испанското председателство – тогава ни се открива отлична възможност да заложим европейски стандарти, които да могат да важат и в световен мащаб.

Нека погледнем отново действителността от последните две седмици. За момента спекулативната атака срещу еврото е отбита. Какво се случва? Спекулантите установяват, че европейските мерки предпазват валутата, така че сега те насочват вниманието си към Съединените щати и играят срещу щатския долар. Това, между другото, би било един добър аргумент за всички тези, които присъстваха на срещата на върха на Г-20, да кажат на президента на Съединените щати и другите, че не следва да си мислят, че капиталистите са взели на мушка само нас. Те се насочват навсякъде, където смятат, че могат най-бързо да извлекат печалбата си. В момента това е щатският долар, но кой знае, може би следващият път това ще бъде британската лира или някоя друга валута. Необходими са правила за целия свят. Ако сега ги въведем частично, на европейско равнище, постъпваме правилно, защото тогава ще можем, като един силен Европейски съюз, да ги приложим и в международен мащаб. Това също е крачка във вярната посока.

Г-н Сапатеро, благодарен съм, че като действащ председател на Съвета Ви категорично заявихте тук, че подкрепяте Комисията. Не винаги оставам с впечатлението, че случаят е такъв с всички в Съвета. Г-н Daul е прав, когато спомена защитата на метода на Общността. Това, което е необходимо, е съюз на европейските институции срещу опасната тенденция към ренационализация, която съществува, особено в Европейския съвет. Трябва да наричаме нещата с истинските им имена, така че много Ви благодаря за възхвалите за г-н Ван Ромпюй. И аз го намирам за доста чаровен, но като член на залата трябва да заявя, че нашият събеседник в разговорите е ротационното председателство. Вече дадох три примера за начините, чрез които ротационното председателство – което, между другото, се ръководи от политици, а не от някакви бюрократи, заседаващи в административната машина в Брюксел – и като политици – а като министър Ви сте също и член на парламента – ние, като правило, доста по-добре разбираме какво става в един парламент, отколкото някое длъжностно лице, работещо в генерален секретариат, дори и той да се ръководи от г-н Ван Ромпюй. Ето защо считам, че ротационното председателство е доказало ценността си. Особено за нас като Парламент, то е пряк събеседник, с който можем пряко да решаваме проблемите в конкретните законодателни процедури. Един от резултатите от Договора от Лисабон, който, по мое мнение, е крачка напред, е фактът, че европейските институции, ако работят заедно, ако гледат една на друга като на взаимно допълващи се, могат да имат далеч по-голям успех, отколкото, както твърде често става в Съвета, ако се опитат да кръстосат мечове.

Като цяло испанското председателство беше едно успешно председателство. Благодаря ви за усилията и благодаря за вниманието.

Alexander Graf Lambsdorff, от името на групата ALDE. – (DE) Г-н председател, ако футболът не се брои, аз също сега ще прибягна до футболна аналогия. Испанското председателство ми прилича малко на Световното първенство на Фернандо Торес. То започна с големи надежди, но до момента е един доста разочароващ турнир. Надявам се, честно казано, че що се отнася до Фернандо Торес, утре ще бъде същото и че няма да се налага отново да преживеем случилото се през 2008 г.

Относно икономическата политика, испанското председателство си постави една наистина амбициозна програма: „Европа 2020“, по-строги изисквания към собствения капитал на банките, регулиране на хедж фондовете и реформа на европейския финансов надзор. Това беше абсолютно правилният подход в кризата.

Трябва да кажа обаче, от името на моята група, че сме разочаровани от резултата. Не толкова от председателството на Съвета като такова, а от държавите-членки. Всички знаем колко е дипломатичен г-н Барозу. В неговия случай, когато казва, че е имало напредък, но не и пробив, това е изразяване в прав текст.

Вярно е, че може да се постигне споразумение относно капиталовите изисквания, но не и относно регламента за хедж фондовете. В това отношение преговорите удариха на камък, защото в Съвета не можа да се стигне до обща позиция, макар че при нас също трябва да има пазарлък. В Съвета има и проблеми що се отнася до финансовия надзор. Наистина ли държавите-членки считат, че в един общ пазар на финансовите услуги надзорът може да бъде организиран най-добре на национално равнище? Кризата показва, че този подход не дава резултат. Съветът не трябва да пречи на един ефективен европейски финансов надзор. Данъкоплатците нямат възможност и желание още веднъж да спасяват банковата система.

Доста от това важи и за стратегията „Европа 2020“. В Съвета се държат, като че ли Лисабонската стратегия се провали не заради погрешните си идеи. Това обаче е точно така. Отвореният метод на координация се разпадна. Тук също е необходима повече европейска координация. Една стратегия за работни места и растеж, целяща успех, трябва да се основава на метода на Общността. Новата стратегия не прави това в достатъчна степен. Залата призова за различен подход.

Ако ние в Европа не искаме да се примирим с намаляване на благоденствието в дългосрочен план, трябва да станем по-конкурентоспособни. За целта е необходима ефективна стратегия за растеж, имаща потенциал да успее. За целта е необходима регулация и преориентация на финансовите пазари, която да е по-ясно насочена към финансиране на реалната икономика. За целта е необходимо ефикасна превенция и управление на кризи под формата на европейски орган за финансов надзор, който да е достоен за това име, и европейски валутен фонд.

За тази цел обаче е необходимо също правителствата на държавите-членки най-после да въведат ред в бюджетите си и по-добра координация на нашата икономическа политика в Европа. Това не може да бъде надпревара към провал, това трябва да бъде надпревара към победа; искаме повече конкурентоспособност в повече държави-членки.

Във външната политика със сигурност щеше да бъде постигнато повече, ако Испания беше признала Косово. Това от самото начало отслаби позицията на Съвета по въпроса. Срещата на високо равнище САЩ-ЕС и срещата на Съюза относно Средиземноморието бяха отменени.

Искам да направя още една заключителна бележка. Моята група има изключително конструктивен подход към преговорите с Турция, но да се отваря нова глава в последния ден на председателството, почти като че ли за награда за въздържането на Турция в Съвета за сигурност на ООН относно санкциите срещу Иран, предизвика критика дори от поддръжниците на Турция. Считам, че ангажирането с Турция трябва да се осъществява по различен начин, по един по-диференциран и приобщаващ начин и по един по-добре обмислен начин, вместо да се вземат прибързани решения в последната минута.

Daniel Cohn-Bendit, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, няма да правя забележки за футбола. Знам, че сте прекалено интелигентни за това. Само казвам, че е жалко, че Гана беше елиминирана. С това можем да се съгласим всички, нали? Добре.

Отношението в залата към заявленията, направени днес – а именно, че всички сме удовлетворени – ме изненадва. Изпаднахме в празна риторика. Постигнат е напредък, напредък и по-нататъшен напредък, и някак оставам с впечатлението, че освен тук, в тази зала, никой друг не го е забелязал. Ще кажете, че това е нещо, свързано с неспособността ни в момента да комуникираме достатъчно добре, но не това е проблемът. Казано ясно и просто, проблемът е, че поне веднъж трябва да се изправим с лице към действителността. Действителността е: ние приемаме резолюции за стратегията за 2020 г., но не можем да предоставим дори стотинка за седемте или осемте водещи проекти. Така няма да стане. Вече виждам как Съветът казва, че трябва да намалим европейския бюджет заради кризата. Това означава, че вече можем да поставим стратегията за 2020 г. в килера.

Все казваме, че искаме растеж, растеж, растеж. Да, но какъв растеж? Тези, които искат растеж, не могат да постигнат растеж само чрез спестяване. Необходим е европейски фонд. Да, но това трябва да бъде фонд за солидарност и инвестиции. Къде днес в Европа се говори за инвестиции? Къде? Не чух това да се спомене поне веднъж в никое от изказванията. Съгласен съм, вие усъвършенствахте Пакта за стабилност, което означава нови санкции, които няма да дадат резултат, освен ако подпомогнете икономиката. Може да обявите колкото искате санкции, полза от тях няма да има. За да се постигне положителен икономически растеж или, с други думи, устойчив растеж и „зелен“ растеж, трябва да се инвестира и в определени сектори. Днес не чух нищо за това – нито дума.

Бих искал да повтора нещо относно SWIFT. Г-н Schulz, залата взе решение само по един параграф от SWIFT. Когато американците отправят искане, трябва да има съдебен орган, който да следи дали искането е оправдано или не. Сега идва споразумението, което Вие одобрявате, и отговорът е Европол. Не знаех, че Европол е съдебна институция – човек всеки ден научава по нещо ново. Американски полицейски служител пита европейски полицейски служител дали нещо е редно и според вас европейският полицейски служител ще каже на американския полицейски служител, че то не е? Това е безсмислица, тъй като полициите трябва да работят една с друга. Едната служба не може да контролира другата. Някоя правна система не предвижда една полицейска служба да може да контролира друга полицейска служба. Затова SWIFT в сегашния си вид не отговаря на исканията на Европейския парламент, както гласувахме тук. Вие също би трябвало да кажете нещо по този въпрос, а не просто да го възхвалявате до небесата, защото това просто не е истина.

(FR) Г-н министър-председател, въз основа на опита Ви от ротационното председателство считам че има институционален проблем.

Считам, че след шест месеца... е добре, ще трябва да изчакаме още няколко председателства. Не считам, че ротационното председателство и постоянното председателство могат да функционират така, както Лисабон е определил институциите. Налице е реален проблем на нефункционалност. Следва да имаме необходимата яснота, за да обсъждаме този проблем в бъдеще.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, председателството встъпи в длъжност в критичен момент, когато беше заложено много. Като първо ротационно председателство, което щеше да председателства Европейския съвет и Съвета по общи въпроси, то можеше да оформи нов вид председателство, развивайки конструктивни отношения с председателя и върховния представител. В продължаващата работа на Съвета и подготовката за Европейския съвет, то можеше да изиграе жизненоважна роля в прокарането на един съвременна и напредничава програма за европейска реформа и в справянето с кризите в икономиката, държавния дълг и в еврозоната, на Европейския съюз се дължеше една положителна сила за действие.

Вместо това, за съжаление, твърде често председателството изглеждаше по-заинтересовано от ефектните изказвания, отколкото от същността. То предложи трансатлантическа среща на високо равнище, която не можеше да осигури, като в същото време водеше политика по отношение на Куба, която дестабилизира атлантическите отношения и с нищо не допринася за освобождаване на хората по затворите на този важен остров. То се стремеше към среща на високо равнище на Съюза за Средиземноморието, но тя беше отменена.

Във външната политика като че ли основната му последователна цел бяха опитите да подкопава позицията на върховния представител, като я критикува например, че не участва в срещи, и все пак, ако сме честни, предвид постигнатото от председателството при организиране на срещи на високо равнище, напълно разбирам колебанието ѝ да включи техните срещи в програмата си.

Колкото до икономиката, испанското председателство беше на практика невидимо. Публичното разгласяване на стрес-тестовите на банките безспорно е важна крачка, но нека не се преструваме, че е равностойно на цялостна стратегия за възстановяване. Трудно е да не останем с впечатлението, че основната цел председателството по време на кризата в еврозоната беше да се скрие, но при бюджетен дефицит от 11%, може би, то имаше основателна причина да избягва общественото внимание. С големия дефицит и плахия план за реформи за неговата икономика у дома, то не можеше да осигури водеща роля за Европа или да даде пример и така историческата възможност като първо председателство след Договора от Лисабон беше пропиляна.

Испания е основен член на Европейския съюз, горда със своето историческо наследство и жизнена съвременна демокрация. Тя има толкова много качества и в залата има много изтъкнати испански представители. Но все пак, това лишено от вдъхновение, невзрачно председателство разочарова Съвета, разочарова Европейския съюз и, казвам го с голямо съжаление, разочарова и самата Испания.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, г-н Барозу, вижте, г-н Родригес Сапатеро, ако няма промяна в основната икономическа ориентация на Съюза, който и да заема ротационното председателство, ще бъде предопределен да разруши европейския социален модел. Това е самата истина. Това е причината за общите стачки в Гърция, Италия, Франция, Португалия и следващата, на 29 септември, в Испания.

Общите стачки са отговорът на работниците и пенсионерите на икономическата ориентация, съгласувана между Вас и съществено мнозинство в тази зала. Има голям консенсус. Само погледнете различията, които съществуват в националните дебати, но когато дойдат тук, всички са съгласни. Това е защото тук всички вие сте съгласни с основната ориентация на икономическата политика, която наказва работниците и пенсионерите, които не носят отговорност за кризата. Те не носят отговорност, а те ще трябва да платят за кризата.

Поради тази причина, г-н председател, считам, че основният въпрос е дали имаме достатъчно сили да променим икономическата ориентация, която заплашва социалния модел и социалното и териториално сближаване. В края на 80-те години на 20-и век така нареченият „Вашингтонски консенсус“ се премести в Брюксел. Не следва да има намеса в икономиката, всички стратегически услуги в публичния сектор следва да се приватизират и да се вземат мерки в посока към дерегулиране на пазара. Политиката на ненамеса в икономиката ни доведе до безпрецедентна криза в рамките на Европейския съюз и постави под заплаха европейския социален модел. Поради това е невъзможно за един действащ председател да спаси положението, без да промени този модел, което направи от „Брюкселския консенсус“ фотокопие на неуспешния „Вашингтонски консенсус“. Той е фотокопие, г-н председател.

Вие започнахте с пълния провал, който беше Лисабонската стратегия. Това беше извън компетентностите Ви и все пак, въпреки пълния провал – който си беше поставил за цел 3% растеж, създаване на 20 милиона работни места и заделяне на 3% от БВП за научноизследователска и развойна дейност – въвежда се нова стратегия въз основа на ненамеса в икономиката и при липса на публични инструменти, европейска хазна, европейска фискална политика, активни политики по заетостта или политики по заетостта в промишлеността. Нямаме нито един инструмент и продължаваме да се ангажираме с тази провалила се политика. Затова е логично, че отговорът на европейското работническо движение не може да бъде друг. Това е движението, което положи толкова усилия за поддържане на социалния модел и затова отговорът му е общи стачки. Общи стачки.

Затова, г-н председател, ние не сме съгласни с резултата от председателството и аз казвам, както казах и в началото, че ако няма промяна икономическата политика, който и да заема ротационното председателство е предопределен да бъде оръдие, което унищожава европейския социален модел.

Накрая, по отношение на външната политика, не сме съгласни с прилагането на европейската доктрина като политика на съседство към държави, които не спазват клауза 2 от споразуменията за асоцииране. Военното престъпление, извършено от Израел срещу хуманитарната флотилия, следваше да бъде посрещнато с отговор под формата на незабавно замразяване...

(Председателят отнема думата на оратора)

Marta Andreasen, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, искам да се обърна към г-н Сапатеро. Вие проведохте ротационното председателство на ЕС по същия начин, по който управлявате Вашата страна, Испания – а именно, обърнаха гръб на вашите граждани. Днес аз се връщам тук за да Ви напомня за позорното испанско заграбване на земя – въпрос, който поставих на вниманието Ви за първи път през януари. Вие не направихте нищо, за да спрете безумието, засягащо стотици хиляди хора в цяла Испания, които са изправени пред конфискация и събаряне на домовете им.

Преди няколко дни началникът на инспекцията по планиране в Андалусия потвърди, че само в този регион са засегнати 300 000 домове. Не става дума за шепа британски поданици, както някои искат да мислим. Предлаганото решение е собствениците да могат да узаконят домовете си срещу такса. Те вече са платили, г-н Сапатеро. Моите избиратели постоянно питат кой управлява Испания. Г-н Уестърдейл пише, че се опасява да не изпадне в положението, в което се оказаха британските поданици по вина на президента Мугабе в Зимбабве и се пита защо е подложен на такова отношение в една приятелска европейска страна. Затова той е на мнение, че Европейският съюз не е в състояние да защити британските поданици.

(ES) Давате ли си сметка, г-н Родригес Сапатеро, че това продължаващо положение е нарушение на правата на човека, както и важен елемент на кризата, през която преминава Испания? Очаквате ли Европейският съюз да дойде да спасява страна, в която това нарушение продължава да се случва, без централното правителство да реши да се намеси?

(EN) Колкото до мен самата, можете да сте сигурни, че аз ще продължа да се боря за защита на всички хора – британци, испанци и всички европейци – които страдат от тази несправедливост.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, Вие направихте грешка в подхода си. Мислехте, че всъщност ще председателствате Европа и че ще имате влияние върху зъбчатите колела, които движат сложните европейски механизми. Започнахте да мислите така, защото това е, което позволявахте на хората около Вас да обявяват – че светът ще преживее звезден момент при вашето председателство. Нищо подобно не се случи.

Да видим някои от подробностите. По отношение на шестте месеца испанско председателство, бих искал да направя разграничение между неговото политическо ръководство, от една страна, и работата, която беше

извършена от работниците в машинните отделения, от друга. Първото от двете се провали и това се дължи на липсата на адекватен тласък от председателството на правителство, което оформяше едно европейско председателство според люлеенето на махалото. Бих искал обаче да подчертая усилията, полагани от работниците, в похвалното им желание да служат на Европа и Испания. Факт е, г-н председател, че Испания има отличен професионален персонал и е жалко, че те са до толкова принижени в ежедневната действителност.

Въпреки това трябва да бъде признато, че няколко достойни за похвала инициативи бяха предприети през шестте месеца. От тях със задоволство споменавам плана за даряване и трансплантация на органи и работата, извършена относно правата на пациентите при трансграничната медицинска помощ.

В голяма степен договореностите по новата стратегия „Европа 2020“, и по-конкретно, свързаните с Европейската служба за външна дейност, които са още прекалено крехки, са все още неясни.

Случилото се с европейската заповед за защита на жертвите на насилие срещу жените е достойно за съжаление, а основният общностен патент даде пак същия печален резултат за поминъка на хиляди дружества, блокирани отчасти от езиковите проблеми, създадени от испанското законодателство.

Именно мащабните политически жестове обаче бяха последната капка, която доведе до зрелищен провал: от срещата на високо равнище относно Средиземноморието до тази между Европейския съюз и Съединените щати, като вашето собствено правителство носи отговорност за пораждането на прекалено големи очаквания от втората. Ще трябва да се съгласим обаче, че неспособността да продължите политиката си по отношение на Куба беше твърде положителна за кубинците.

Накрая, напредъкът в посока към по-добро икономическо управление не може по никакъв начин да бъде свързан с вашето председателство, което подчертано отсъстваше при всички най-важни въпроси.

Така че, довиждане на испанското председателство. Бих искал да направя едно положително заключение от случилото се: въображението ми на убеден про-европеец се раздвижва, като си помисля, че това би могло да означава край на ротационните председателства, както бяха замислени до момента. Това биха били добри новини, тъй като, докато Европа укрепва общите си институции чрез здраво свързване на фрагментите им, тя ще продължи да бъде застрашена от това да се задуши във вакуума на неуместността.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, тези първи шест месеца след влизането в сила на Договора от Лисабон изискваха и заслужаваха промяна в политическото отношение.

Ако икономическата и финансова криза беше последица от отдалечаването от „реалната“ икономика и нарушеното развитие на „нереалната“ икономика, същото може да се каже и в политически контекст.

На 20 януари в Парламента г-н Родригес Сапатеро обяви четирите – не два – приоритета на неговото председателство: първо, общия пазар на енергия; второ, инвестициите в информационното общество; трето, устойчивата икономика или промишленост, с план за разработване на електрическо превозно средство; четвърто, завършването на комплекса за висше образование в Болоня. Питам се, доколко това изброяване на целите се доближава до действителността, в която живеем?

В първата си реч, когато излагаше целите си, той нито веднъж не спомена думите „дефицит“ или „дълг“. Цялото председателство коренно се промени на заседанието на Съвета Екофин на 9 и 10 май тази година и кризата с еврото излезе на бял свят.

Той продължи да закъснява и да не успява. Наложих се необходимите мерки да се импровизират в Европейския съюз поради липса на предвиждане и задълбоченост при поставянето на диагноза на кризата. Имаше и едно допълнително затруднение: поради резултатите на неговата икономическа политика лицето, заемашо ротационното председателство, не беше в положение да бъде част от водачеството, необходимо за намиране на решение, тъй като същото това лице вече беше част от проблема.

Макар ротационните председателства да са, без съмнение, различни след договора, при толкова остра ситуация на икономическа криза, те или се самоналагат или биват още по-ограничени и възпрепятствани от липсата на доверие и липсата на убедителност на техните икономически политики в съответните им държави, както в този случай.

Г-н председател, най-голямата криза, през която преминаваме ние, политиците, е тази на доверието. Криза на доверието от такъв мащаб може да бъде преодоляна само ако имаме смелост да кажем истината.

Можем да намерим описание на третата измислица на председателството в речта от тази сутрин, в която изглеждаше, че председателят е заинтересован единствено да възхвалява председателството.

Въпросът, който трябва да си зададем, е дали ще бъдем способни да не се върнем отново към импровизация или вместо това ще бъдем в състояние да диагностицираме и предвиждаме конкретния сценарий на кризата, който ще има социално измерение.

(Ръкопляскания)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, в течение на 25 години Испания четири пъти заемаше действащото председателство на Европейския съюз и, както и в последните три случая, тя направи това и този път с подчертано про-европейска привързаност и отговорност.

Преди всичко тя направи това с резултати. Тя никога не е заемала председателството в толкова трудна обстановка като сегашната, със сигурност най-трудната, която Европейският съюз познава в цялата си история. В условията на криза резултатите, описани в заявлението на председателя Родригес Сапатеро, са двойно по-забележителни, тъй като кризата не е само икономическа. Тя е и политическа. Тя засегна отношението на доверие, свързващо обществеността в държавите-членки с европейския проект и с институциите на Европа. При поредица от избори много граждани не отидоха до урните, питайки се кой управлява в условията на криза: финансовите пазари, които не носят отговорност пред никого, или правителствата, които са задължени демократично да се отчитат пред гражданите си?

При все това, икономическото и политическото управление на Европейския съюз постигна напредък през шестте месеца, които започнаха със забавянето в стартирането на Лисабон и това е окуражаващо. Сега, в съответствие с динамиката на триото, установено с Договора от Лисабон, про-европейският импулс на председателството се предава на следващите председателства: Белгия и Унгария. Както всички трябва да знаят, никое от предизвикателствата на глобализацията – демографски, енергийни, социални и борбата срещу бедността – не може да бъде преодоляно от една страна сама за себе си. Трябва да гребем заедно, иначе Европейският съюз може да стане излишен.

Урокът от всичко това е ясен. То ни показва уязвимостта ни: тази на единна валута при липсата на фискална, бюджетна и икономическа координация; тази на сроковете за реакция пред огромния мащаб и бързината на предизвикателствата. Оттам и мотото на Европейския съюз: единство в многообразието. В никакъв случай не следва да бъдем разединени пред бедата. Оттук нататък, всяко председателство трябва да мисли глобално, а не локално. Нещо повече, всяко председателство трябва, свръх и над законните национални интереси, да действа „по един европейски начин“, отговаряйки от Европа и за Европа.

(Ръкопляскания)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, кризата ни принуди да вземем мерки за икономическо управление по отношение на пакета за финансов надзор, който се провали вчера, в девет и половина сутринта, създаването на спасителния фонд, задействането на Европейската служба за външна дейност и стратегията „Европа 2020“ и нейният твърд ангажимент за иновации.

В допълнение към престижа, за водеща роля в тези проекти се изисква авторитет и признание. В това отношение, Вие бяхте принуден и ограничен от ужасяващите данни от Испания и постоянните слухове за нейната платежоспособност и дефицита в публичните ѝ отчети. Освен това импровизацията и бързането да се създава впечатление се отразиха отрицателно на напредъка на добрите идеи, каквато е европейската заповед за защита. Човек би се запитал дали ротационните председателства помагат за укрепване на истинско европейско водачество.

Колкото до Страната на баските, бихме включили цялата линия „Y Vasca“ в списъка на железопътните маршрути. Нямаше напредък по признаването на баския като малцинствен език в Европа, нито по Баското икономическо споразумение, нито по включването на баската народна полиция (Ertzaintza) в Шенгенската система. Испания и Франция изиграха водеща роля при плана за рибата аншоа, който беше толкова важен за сектора, когато планът беше съгласуван с тях и с Парламента.

Договорът от Лисабон не постигна напредък, както Вие обяхте, по отношение на регионалните си аспекти и приложенията относно субсидиарността и пропорционалността. Отново в крайна сметка не беше проявено особено уважение към Парламента. Вие не ни поканихте за началото на испанското председателство и направихте обобщение в Конгреса преди това тук. Ще продължим да настояваме да се чува гласът на регионите на Европа.

(Председателят отнема думата на оратора)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, трябва да Ви кажа, че председателството ни разочарова в един основен аспект, тъй като вместо да е ангажирано с Европа на народите и гражданите, както се надявахме, то продължи да бъде ангажирано с Европа на държавите и пазарите.

Ние не очаквахме резултати – все пак, вината не е Ваша, по-конкретно, а на системата – но очаквахме водачество. Вие проявихте такава, например – и тук Ви поздравявам – застъпвайки се за европейската заповед за защита. Би било добре обаче да видим такава водачество и в други области: например за насърчаване на финансов надзор в европейски мащаб, за ангажиране с фискална реформа в европейски мащаб или с истински ангажимент за данък върху финансовите операции. Относно въпросите на околната среда, Вие продължавате да избягвате признаването на важноста на енергийната ефективност, продължавате да субсидирате въглищата и все още не се противопоставяте на унищожаването на крайбрежните райони. За мен SWIFT не е добра новина; то е много лоша новина.

Накрая, по отношение уважението към народите, трябва да Ви кажа, че в Каталуния, както знаете, ние сме дълбоко разочаровани. Решението от миналата седмица накара много каталонски про-европейци като мен сериозно да преосмислим каква е ролята ни в Европа, която бихме искали да изградим и част от която се чувстваме, и тук установихме липсата Ви.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Г-н председател, струва ми се, че е много трудно да се оцени едно председателство, което си поставя много амбициозни цели. Може би един от проблемите на председателството бяха именно амбициозните цели и успоредно с това е факт, че то се падна по време, когато институционалната система на Съюза беше променена от разпоредбите на Договора от Лисабон. Сред положителните аспекти на председателството бих включил факта, че стратегията „Европа 2020“ беше все пак подготвена и приета, макар да съществуват опасения, че тя в бъдеще ще бъде сполетяна от съдбата на Лисабонската стратегия – но на това испанското председателство няма да може да повлияе.

За съжаление, явно във външната си политика Испания не отговори на очакванията. Срещата на високо равнище Европейски съюз-Съединени щати не беше изцяло успешна и също по въпросите, които ме интересуват – Източното партньорство – не беше постигнат никакъв напредък. Дори и възползвайки се от службите на новия член на Комисията, г-н Фюле, не се оказа възможно, по мое мнение, да направим дори и крачка напред по въпроса за отмяна или облекчаване на визовия режим за Украйна, което можеше да стане някаква отправна точка, начало на нещо конкретно в областта на Източното партньорство. Разбира се, г-жа Аштън трябваше да прави нещо в тази област, но и това не се случи. Не можем да приемем ситуация, в която целите на Европейския съюз зависят от това коя страна заема председателството в момента. Когато е председателство на южна държава-членка, то работи по цели, свързани с юга, а ако е от изток, то работи по различни цели.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Г-н председател, вследствие на развитието през последните шест месеца на испанското председателство не му остана много време да изпълнява задълженията си и може би не трябва да бъдем прекалено критични. При все това, от практическа гледна точка, искам да посоча два очевидни пропуски от страна на испанското председателство.

Първо, вие пропиляхте сериозна възможност за формулиране на план за действие за рационално конфигуриране на енергийния пазар в евро-средиземноморския регион; в него царя хаос и всички очаквахме испанското председателство да въведе ред в хаоса.

Второ, що се отнася до перспективите на Европа за растеж, вие пропиляхте възможността за насърчаване на институционалната рамка за LNG [Втечен природен газ], който е преобладаващото гориво в евро-средиземноморския регион.

При все това, благодаря и ви поздравявам за работата ви в Съвета.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, испанското председателство се оказа половин година на пропиляни възможности. През януари г-н Сапатеро дойде тук като бикоборец, който иска да постави финансовия пазар на колене, а накрая установихме, че няма шпага за целта.

Испанското председателство не остави трайни следи, г-н Сапатеро. Останахме с впечатлението, че то е вяло, до голяма степен му липсва инициативност и като цяло е неуспешно, въпреки всички усилия на отделни хора. Признаваме, наистина, че имаше огромни национални проблеми, по които да се работи, поради което, може би, правителството е допринесло за част тях. Вместо обаче да възстанови стабилността в Европа и да я ръководи по време на финансова криза, Испания наля масло в огъня. На футболен език би трябвало да се нарече автогол.

Ще направя само няколко бележки. Казахте, че сме останали верни на духа и буквата на Договора от Лисабон. Бих оспорил това. Спасителният пакет е в разрез с договорите и бюджетните правомощия на Парламента

съгласно член 352. Дори и председателят на Парламента не взе участие. Нямаме съгласие относно надзора или регулирането на финансовите пазари; по-скоро сега работим по този въпрос с белгийското председателство. Нямаме конкретен напредък относно Пакта за стабилност и растеж. Това са фактите. Нещо повече, що се отнася до икономическа и парична политика, методът „Моне“ – с други думи, методът на Общността – беше погребан на 9 май 2010 г.

Така че, това едва ли е бележник с отлични оценки. Вие не оставихте трайни следи и аз – бих искал да бъде различно – изразявам дълбоко съжаление за това.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос на друг член на ЕП съгласно член 149, параграф 8)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н Langen, ще бъдете ли така любезен да отправите същата критика, която насочихте към г-н Сапатеро и към канцлера Меркел? Това би спомогнало за вътрешната последователност на Вашия аргумент.

(Ръкопляскания)

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н Schulz, тук не сме в германския *Bundestag*, нито в Германия. Обсъждаме испанското председателство. Г-н Сапатеро каза, че е постигнал всичко добросъвестно. Действителността е различна.

Естествено, аз ще заявя ясно това мнение на френското и германското правителство; вече съм правил това в случая с председателя на Комисията. Тук обаче обсъждаме действащия председател на Съвета, който дължи отчет; не обсъждаме вътрешните политически кавги в Германия. Бихме могли да направим и това, г-н Schulz.

(Ръкопляскания)

Linda McAvan (S&D). – (EN) Г-н председател, на министър-председателя Сапатеро се наложи да се занимава с доста трудни въпроси през председателството на Испания и това бяха времена на изпитания за Европа, но аз се радвам, че той не изпусна от внимание и други законодателни актове, които са важни за гражданите – пробив при трансграничната медицинска помощ, споразумение относно даряването на органи и политическо споразумение относно системата за фармакологична бдителност (*pharmacovigilance*). Бих искала да изкажа похвала за работата на испанските държавни служители, които работиха с мен като докладчик по това досие. Те работиха изключително професионално и наистина изготвиха един много добър законодателен акт съвместно с Европейския парламент. Тази седмица ще гласуваме и относно незаконната сеч и промишлените емисии. Това един солиден списък с постижения.

Относно проблемите с имотите в Испания, г-н министър-председател, днес Вие видяхте хора, които опитват да трупат политически капитал от реалните проблеми на обикновените хора, които се страхуват за спестяванията си, събирани цял живот. Проведохме разговори с Вас, Вашето правителство и служители по този въпрос и се надявам, че ще се вслушате в това – знам, че ще го направите – тъй като знаем, че Ви е грижа за гражданите; следователно с нетърпение очакваме по-конструктивни разговори.

Благодаря за работата Ви по околната среда и здравето и очаквам да работим заедно с Вас в бъдеще.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, през януари Вие казахте, че ще дадете нов тласък на Европейския съюз, но Европа е тази, която Ви накара да промените авторитарната си политика срещу кризата.

Положението в испанската икономика през 2010 г. напомня това от 1959 г. Както и тогава, бездействието на испанското правителство трябва да бъде преодоляно и, както тогава, за Испания се препоръчва дълбока реформа на пазара на труда.

Вашето европейско председателство беше много слабо. Избягнахте големите решения. Европейският финансов надзор или директивата за спекулативните фондове, които датират от миналата година, трябваше вече да са приети, но Ви липсваха водачески качества. Ако използваме футболен израз, от това положение г-н Фелипе Гонсалес със сигурност щеше да отбележи гол.

Вашето председателство съвпадна с икономическия срив на Испания, за който бяхте предупредени. Самият аз Ви предупредих през януари за зловещите прогнози на Европейската комисия, които се осъществиха поради бездействието Ви: увеличаване на безработицата, неконтролируем публичен дефицит и намаляване на банковото кредитиране за дружествата. В резултат на това днес международните финансови пазари остават затворени за много испански предприятия.

Г-н Родригес Сапатеро, аз Ви предложих каталонският език да се използва в залата към днешна дата, а Вие си измихте ръцете от цялата работа. Виждам, че сте съгласен с „окончателното решение“ за каталонския език.

Приключвам с някои стихове от Мачадо, вдъхновени от Вашите лекомислия. „Кастиля [...], до вчера господар, загърната в дрипите си, презира всичко, което не познава.“

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, въпреки обещанията Ви от месец януари тази година, Испания не ни поведе към излизане от кризата, нито изигра водеща роля по отношение на външното влияние на Европейския съюз.

По-конкретно, какво стана с евро-средиземноморската среща на високо равнище или срещата на високо равнище със Съединените щати? Кога ще бъде призната Косово? Къде са мерките за гарантиране на изпълнението на стратегията „Европа 2020“? С какво допринесохте за въвеждане ред на финансовия пазар, общия енергиен пазар или в областта на висшето образование? В кои документи заложихте средиземноморската ос като приоритет?

Шест месеца бяха повече от достатъчни за Европа да осъзнае, че вашето действащо председателство и вашето правителство са стрешен модел. Мнозина от нас вече от много по-отдавна търпим този модел.

Без съмнение, вие и вашето правителство сте отлично учебно помагало по отношение на това защо искаме да станем държава в рамките на Европейския съюз.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Испания беше наистина фантастична тази година, г-н Сапатеро, но не Вашата Испания. Наистина, става дума за Испания на Дел Боске, Касийяс и Вийя, която беше фантастична тази година, а не испанското председателство на Съюза, което прекалено дълго изглеждаше напълно отдалечено и незаинтересовано от съдбата на континент в криза.

Все пак, преди шест месеца, когато излагахте програмата си, видях някои положителни аспекти в думите Ви – особено по отношение на равенството на правата на човека – въпреки идеологическите различия между нас. За съжаление, доверието, което в началото имахме в испанското председателство, изобщо не беше оправдано.

Г-н Сапатеро, не правя нищо повече от това да изкажа на глас мислите на много членове на ЕП, включително някои, които са политически близо до Вас. Мислим, че както и в Процеса от Барселона, вие прибихте до празен номинализъм, при който обявяването на резултати замества тяхното постигане.

Причината зад тази позиция идва от една радикална политическа позиция, която не е отхвърлила тежкия ви идеологически отпечатък, дори и през период на сериозна криза. През шестте месеца беше необходим прагматизъм и желание да се черпи пълноценно от основополагащите ценности на Европейския съюз. В много изказвания Вие предпочетохте да говорите за утопии, които вече нямат никаква връзка с реалността и се примирихте с шест анемични месеца, независимо от съществената помощ, получена от Парламента например по въпроса за Европейската служба за външна дейност.

Г-н Сапатеро, не се сърдете за тези думи на открита критика. Те не са резултат от предварително замислено противопоставяне, а са оценка, която би било добре да вземете под внимание...

(Председателят отнема думата на оратора)

Jens Geier (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, г-н Сапатеро, от гледна точка на тези, които отговарят за бюджетния контрол в залата, испанското председателство влезе в историята. Признателни сме, че председателството успя да извади процедурата по освобождаване от отговорност на Съвета от зоната на безизвестност. По-рано Съветът отказваше да представи адекватни отчети на Европейския парламент.

Заседанията в най-добрия случай имаха неофициален характер. Документите трябваше да се събират един по един или ги нямаше. Отговорите на въпросите бяха незадоволителни. Съветът с пълна сериозност се позоваваше на споразумение от 1970 г., наричано „джентълменско споразумение“, за което твърди, че изяснява въпросите във връзка с освобождаването от отговорност, макар в джентълменското споразумение да не се споменава и дума по въпроса.

Сега това е променено. Генералният секретар на Съвета се съгласи да бъде включена процедура по освобождаване от отговорност, достойна за това име, в една прозрачна процедура, отговаряща на демократичните стандарти. Този успех на испанското председателство е свидетелство за демократичните и европейските убеждения на испанското правителство. За това нещо то заслужава похвала от залата.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, бих искал да направя различно изказване днес, повярвайте ми. Вие описахте шест месеца изпълнени с амбиция и вдигнахте летвата толкова високо с Вашите претенции, че когато бъдат сравнени с постигнатото в действителност, разочарованието ще е неизбежно. Това, което е сигурно, е, че не бяхте в състояние да преодолеете сложна ситуация, за която Ви липсваха качества на водач и авторитет.

Вие самият отбелязахте веднъж, че Европейският съюз е клуб, който има правила, и аз съм съгласен. От Вас зависеше обаче да изисквате спазване на правилата. В действителност точно правителството на Испания трябваше спешно да изпълни задълженията си.

Във връзка с това положителните постижения, макар да не липсват, бяха неразличими. За разлика от мен, Вие намерихте време да говорите за тях.

Демокрацията е система, основаваща се на общественото мнение. Ето как изглежда от страни: пренебрегването от страна на президента Обама, както и отмяната на срещата на високо равнище относно Средиземноморието и тази, обявена между Европейския съюз и Съединените щати, са твърде значителни неуспехи.

Треската за постигане на импровизирани споразумения на всяка цена не помогна на имиджа на испанското ръководство: като начин за постигане на сносна цел, той би могъл да бъде описан като аматьорски.

Испания е велика нация и ще продължи да бъде такава, въпреки лошото управление от този период. Нашите дипломати и длъжностни лица запазиха присъствие на духа и благодарение на това престижът на Испания ще се запази.

Истината е, че положението в Испания ще има повече тежест при преценката, която ще се направи за председателството, отколкото какво е било или не е било направено тук. Човек, който е довел страната си до фаза на несигурност и брожение би срещнал затруднения да играе водеща роля в едно толкова трудно начинание.

В най-добрия случай, председателството беше, за съжаление, неуместно.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-н председател, макар ЕС да получи новата си правна рамка в края на 2009 г., задача на испанското председателство беше да задвижи Европа и да задейства рамката.

Испанското председателство изпълни очакваното по отношение на най-важните институционални въпроси. Не стигнахме до съгласие по всичко, но започнахме да съживяваме рамката от Лисабон и да я запълваме с конкретни подробности. Наред с тези привидно технически въпроси, на председателската програма на нашите испански приятели не липсваха и политически амбиции. Те се утвърдиха като примери за работа в посока към равнопоставеност между половете и за укрепване правата на жените. Трябва да изкажем огромна благодарност на председателството, особено на г-н Лопес Гаридо и неговия екип, защото направиха от този често пренебрегван въпрос централен такъв през последните шест месеца. Засега не успяхме да приключим работата по европейската заповед за защита, но се надявам това да стане при белгийското председателство.

Испанците отговориха и на високите очаквания по отношение на демократичните права. Това е ясно отразено в техните усърдни усилия да задействат Европейската гражданска инициатива възможно най-скоро. В знак на благодарност за това докладчиците, Alain Lamassouire и аз, вече подготвихме в комисията по конституционни въпроси работен документ във връзка с Европейската гражданска инициатива.

(ES) Много ви благодаря още веднъж за работата, която свършихте, и се надявам да продължи да работя за постигане на целите, които поставихте. Поздравления!

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Сапатеро, оценката на испанското председателство е от особена важност за нас, защото то е първото председателство съгласно новия Договор от Лисабон и това е важно за нас, например поляците, тъй като се готвим за полското председателство. Бих искал да запитам дали състоянието на нещата, до което в действителност се е стигнало, ще укрепи бъдещите председателства или не.

Трябва да кажа, че по времето на председателството стана това, което очаквахме – Договорът от Лисабон, който беше предназначен да подкрепя една силна Европа, всъщност води до отслабване на метода на Общността. За съжаление, по време на испанското председателство, това стана напълно ясно, като най-добрият пример за това е отслабването на ролята на Парламента при изготвянето на стратегия „Европа 2020“.

Испанското председателство участваше в интересна работа, включително много интересната среща в Толедо относно ролята на градовете, и това заслужава да бъде отбелязано. И все пак, за нас, членовете на ЕП от други държави-членки, е много важно да гледаме и какво става в Испания, защото председателството не означава

просто водеща роля, то означава водеща роля на целия Европейски съюз. Във връзка с това за нас е много важно какво е икономическото положение в Испания, включително по време на председателството, както и аргументите, които се изтъкват. За нас е важно също какъв модел на обществените и гражданските дела се насърчава от Испания, а също и как тя защитава разпоредбите на договора – в който се казва, че семейните въпроси са единствено и изключително отговорност на държавите-членки. Това е нещо, за което сме много загрижени.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, испанското председателство съвпадна с дълбока финансова криза и криза на доверието в Съюза. Кризата засегна много силно страната, която заемаше председателството. Дефицитът на доверие в икономиката на ЕС и в общата валута се корени в огромната тежест на дълга, която все още е надвиснала застрашително над начина на живот: днес се живее за сметка на утре. В изданието си от миналата седмица „Икономист“ (Economist) запита: „Има ли живот след дълга?“

Министър-председателят посочи засилването на конкурентоспособността като една от основните цели на председателството, но не беше предложена реална рецепта по отношение на това какво да се прави с кризата на ценностите, моралната криза и дори как би било практически възможно връщането към балансиран бюджет.

На няколко пъти Съветът липсваше във Времето за въпроси в Страсбург. Много членове на ЕП продължават да чакат възможност да поставят въпрос на Съвета относно начина, по който новата Европейска политика за сигурност и отбрана би могла да бъде приложена по отношение на продажбите на оръжие на трети държави, и дали бихме могли най-накрая да се договорим да провеждаме консултации в Съвета, преди да решим да продаваме съвременни военни технологии на партньори извън ЕС.

Накрая, загрижен съм, че електронните заплахи не бяха на високо място в испанския дневен ред. Кибер-оръжия се разработват тайно и ние не знаем как и кога биха могли да бъдат използвани. ЕС трябва да поеме водещата роля в дебата относно това как да се намали заплахата от кибер-война, как да бъдат ограничени кибер-атаки, преди да е станало прекалено късно и да се установи дали има възможност за договаряне на правила за добро поведение в киберпространството.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, политиките, приложени от институциите на ЕС по време на испанското председателство, бяха пагубни за работническата класа на Европа. Видяхме позорна капитулация пред акулите на финансовите пазари, при което на хищниците от банките и пиратите от хедж фондовете беше позволено да упражняват по-голям контрол върху икономическата политика, отколкото на уж солидни правителства. Председателят Барозу и Комисията на ЕС действаха като съдия-изпълнител за тези акули на пазарите, изисквайки всеобщо съкращаване на публичните разходи и услуги и Вие също, сеньор Сапатеро, действахте като съдия-изпълнител за спекулантите на пазарите. Вместо да се борите против тях, както една истинска социалистическа партия би направила, Вие наложихте свирепи ограничения на жизнения стандарт на испанския народ по тяхна повеля. Сега се сблъскваме със социалния кошмар на масовата безработица и тежест върху жизненото равнище в цяла Европа. Приветствам работниците на Испания, които се борят срещу съкращенията чрез енергични стачни действия. Явно капиталистическата система носи нови и нови бедствия, като затъва във все по-дълбока криза. Трябва да я изметем и да я заменим със социалистическо и демократично общество, което наистина може да преобрази живота на нашите народи в Европа.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Считам, че трябва да приветстваме изключителните усилия, положени от испанското председателство през този изключително труден период. Едно важно постижение е създаването на европейски механизъм за финансово стабилизиране, който предвижда оказване на финансова подкрепа на държави в извънредни обстоятелства, до лимит от 60 млрд. евро.

На външнополитическия фронт испанското председателство постигна положителни резултати след проведените срещи на високо равнище, особено с Латинска Америка.

По-конкретно, подновяването на преговорите по споразумение за асоцииране между ЕС и държавите от Меркосур би създало зона за свободна търговия с население от 750 млн. души. Трябва да се направи обаче задълбочена оценка на въздействието на това споразумение, защото, както каза членът на Комисията Чолош, споразумението би могло да има отрицателно влияние върху европейските земеделски стопани при нарастване вноса на селскостопански продукти.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искала да поздравя г-н Сапатеро за множеството успехи, които постигна през испанското председателство.

По-рано чухме критика по въпроси, свързани с испански имоти. Вярно е, че това засяга много хиляди испански граждани и обикновени хора, избрали да направят Испания свой дом. Лесно е да се вика от страничната линия, за да се влезе в новините, но ако сериозно искаме да решим проблема, трябва конструктивна ангажираност. Ето това искаме да направим ние, британската лейбъристка делегация. Радвам се, че аз и моят колега, Michael Cashman, неотдавна проведохме среща с наши испански колеги в Европейския парламент с надеждата да сформираме комисия в Испания, която да проучи случаите, в които хората са закупили добросъвестно имоти и правилно са използвали правната система. Това би било голяма крачка напред за мнозината, които страдат в резултат от тези въпроси. Надяваме се тя да има пълната Ви подкрепа и очакваме да работим с Вас по това в бъдеще.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, г-н Сапатеро, шестмесечното испанско председателство се падна в особено време – трудно и експериментално време. Това беше първият случай на работа на председателство след влизането в сила на Договора от Лисабон, който отново определи и преразпредели компетентностите му. На фона на политическите, икономическите и финансовите неуспехи, приспособяването на ролята на председателството към работа с новоназначения председател на Съвета не се превърна в голям проблем.

Не се оказва възможно да се проведе планираната среща на високо равнище Европейски съюз–Съединени щати, защото президентът Обама отказа да участва, или нещо, което беше важно за Испания – проектът за Съюз на средиземноморските държави. Когато Съюзът се сблъска с огромната икономическа криза, Германия и Франция поеха кормилото, задавайки тона за програмата за финансова помощ за Гърция. Призрактът на финансовия срив беше надвиснал и над самата Испания. Така че едва ли е изненада, че участието на други държави излезе на преден план по време на председателството. По-голямо внимание беше отделено на бъдещето на еврозоната, отколкото на приоритетите на испанското председателство. Тези проблеми сега също ще трябва да бъдат поети от белгийското председателство.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, всеизвестно е, че испанското председателство беше твърде проблемно. Вместо да хване бика за рогата по традиционен испански маниер и бързо и храбро да прокара необходимата нова регулация на финансовите пазари и на рейтинговите агенции, испанското председателство потърси прикритие в опитите за отстъпки и отложи големи проекти, които да бъдат решени от следващото председателство.

Испанското председателство беше обявено в началото на годината като епохално събитие в историята. Всъщност шест месеца бяха безмислено пропилены и погрешното връщане на централизма, заложен в Договора от Лисабон, продължи сякаш още по-далеч. Тъй като за самата Испания е добре известно, че има големи финансови проблеми, тя беше, наред с другото, зашеметена от управлението на финансовата криза. При испанското ръководство политическото безсмислие на ЕС отново беше изнесено на вниманието на света. Провалени бяха важни срещи и беше възможно да се постигне съгласие само за аварийни мерки.

Независимо от това, председателството беше единствено по рода си. Никога преди договорите на ЕС не са били толкова широко нарушавани от струващите милиони спасителни пакети, които скоро ще започнат да падат обратно върху главите ни, тъй като те само отложиха решаването на истинските проблеми на ЕС.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Г-н председател, започнахме годината изпълнени със страх от световната криза, но и с надежда поради влизането в сила на Договора от Лисабон. През януари министър-председателят на Испания представи амбициозни планове, които да бъдат осъществени по време на неговото ръководство. За съжаление, оказа се, че е възможно да се постигне неголяма част от тях. Не това обаче е основната причина, поради която испанското председателство не може да бъде оценено положително.

Основният му недостатък беше хаосът, пророчески предсказан с изображението на Мистър Бийн (Mr Bean), качено от хакер на испанския уебсайт. Хаосът се прояви във факта, че, от една страна, Мадрид причини огромен безпорядък във външните действия на Съюза, навлизайки в компетентностите на върховния представител, докато, от друга страна, не бяха приложени никакви активни мерки в отговор на влошаващата се бюджетна криза. Г-н Сапатеро не беше в състояние да усети настроението в Съюза, когато имаше потребност от силен лидер – не на международната сцена, а вътре в Съюза. Основният проблем на Съюза не беше политиката към Куба, оръжейното ембарго срещу Китай или мирният процес в Близкия изток, а отслабването на Европа вследствие на бюджетните проблеми на Гърция, Италия, Португалия и самата Испания.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Бих искал да поздравя министър-председателя Сапатеро и испанското председателство, тъй като те съумяха изцяло да се съсредоточат върху Европа, въпреки трудното политическо и икономическо положение в тяхната страна. От името на испанско-белгийско-унгарското трио на председателствата бих искал също да благодаря на министър-председателя за прилагането на Договора от

Лисабон, който сега е в сила. Испанското председателство се зае също със икономическо управление. Въпреки това за белгийското председателство и, боя се, дори за унгарското председателство, ще остане много работа за вършене в това отношение. Испанското председателство също започна да въвежда ред при спекулативните международни парични операции и паричните пазари. Белгийското и унгарското председателство ще трябва да продължат тази политика. Накрая, бих искал да благодаря на испанското председателство за постоянното му енергично внимание към общата селскостопанска политика. Документът на Комисията ще бъде завършен тази година и при унгарското председателство ще има разгорещени разисквания. Също така, бих искал да благодаря на испанското председателство за посещението, проведено от г-жа Вилиярус, държавен секретар, в Унгарската селскостопанска академия, където тя разясни концепцията на общата селскостопанска политика пред 500 унгарски селскостопански производители.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, най-напред трябва да кажа, като футболен запаянко, че съм във възторг да видя три държави от Европейския съюз сред последните четири, продължаващи за Световната купа, и мога да кажа, без страх, че ще си противореча, че ако моята страна, Ирландия, участваше, и ние щяхме да сме сред последните четири!

По отношение на испанското председателство, мисля, че динамиката е изцяло сгрешена, от гледна точка оценката му. Не отчитаме факта, че новият Договор от Лисабон промени изцяло начина, по който действа председателството и по който следва да бъде оценявано в бъдеще. Прекалено много се говори за водачество, успех, водещи проекти и така нататък. Ролята на председателството е всъщност да улеснява и по този начин то следва да бъде оценявано занапред.

За да бъдем справедливи към испанците, те се справиха добре с прехода от „преди Лисабон“ към „след Лисабон“. Особено във финансовата област, сега вече има мерки за дисциплиниране на нелоялни банки и слаби правителства. Така че испанците се справиха прилично и трябва да им се отдаде дължимото за извършване на прехода през най-трудното председателство от всички.

(Ръкопляскания)

Хосе Луис Родригес Сапатеро, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, преди всичко бих искал да благодаря на всички вас, госпожи и господа, за интереса, който проявихте към испанското председателство на Европейския съюз. Този интерес ми приличаше повече на израз на желание за присъствие или участие в испанския парламент, вместо в Европейския парламент, при някои от изказванията, на които няма да мога да отговоря поотделно предвид ограничението във времето. Всъщност може да се окаже, че някои хора изпитват носталгия по това място и напълно разбирам това. Моите почитания и уважение към тях, но важното в момента е сегашното положение и ние се намираме в Европейския парламент, преценявайки други въпроси, а не в испанския парламент.

(Ръкопляскания)

Имаше и друг оратор, който също ми изглеждаше склонен да мисли, че споделя отговорностите на колегите си в испанския парламент или че има намерение да вземе участие в това, което те правят; да окаже помощ на своите политически и идеологически колеги. По мое мнение обаче, тук имаме да вършим други неща. Тук сме, за да разглеждаме и оценяваме основните теми на председателството и неговия шестмесечен мандат. Вярно е, че имахте възможност да задавате отделни въпроси, но аз няма да мога да отговоря на всички тях. По време на встъпителното си изказване исках да възприема две гледни точки, които според мен трябва да бъдат общата идея на един премерен, спокоен и обективен анализ на шестте месеца.

Първо, това беше първото ротационно председателство, което трябваше да се заеме с прилагането на един нов договор, който повече от всичко е договор, променящ институционалните правила и нашата форма на управление в Съюз на 27, с добре известна институционална сложност. За мен, представлявайки едно европейско и про-европейско правителство, първото задължение, което взех предвид през шестте месеца, беше, че не следва да има нито едно оплакване, нито един неуспех, нито една институционална засечка и че още от самото начало новите институции ще имат цялата политическа и функционална легитимност, изискваща се за изпълнение на ролята им. Това също би улеснило взаимоотношенията между институциите – като Комисията – които са, да кажем, вече утвърдени и новата институционална рамка, да действат достатъчно добре.

Мога да кажа със задоволство, че испанското председателство получи само подкрепа и признание от Комисията, от Съвета и от Европейския парламент за своето конструктивно отношение и се радвам, че днес не беше изказана нито една критика за отношението към основните институции. Това беше първото ни голямо преизвикателство в рамките на Европейския съюз, такъв какъвто сме го изградили. Трябва да кажа с цялата

си скромност – същата скромност, с която бих казал на г-н Schulz, който в момента не е тук, тъй като трябваше да отиде на съвещание относно подхода, който трябва да се възприеме по отношение диалога във връзка с финансовия надзор, за което той се извинява, че ние, разбира се, се надяваме, че утре вечер резултатът ще бъде победа за творческата способност и че ние испанците може да имаме повод да празнуваме, който аз ще споделя изцяло с всички политически представители, както ще направи г-н Schulz с канцлера Меркел, ако има подходящ случай; в крайна сметка това ще остане в Европа, което винаги е радвашо – че Испания е изиграла ролята си за това Договорът от Лисабон да работи задоволително и да е работил така от първия ден, така че всички институции да се чувстват удобно в ролите си и да можем да продължим напред към по-висока степен на съюз.

Втората основна цел беше, г-н Mayor Oreja, да вървим напред като икономически съюз и обща икономическа политика от първия ден на председателството. Цифровият пазар, доколкото при него има напредък, и планът за електрическото превозно средство, доколкото и при него има напредък, са само средства за насърчаване на икономическия съюз, също както и вътрешния пазар. Затова нека правим разграничение между основни цели и това, което са средства, за да се осигури, че икономическият съюз стимулира по-голяма конкурентоспособност и обединява полезните взаимодействия на всички европейци в областите на енергетиката, промишлеността, иновациите, научните изследвания, конкурентоспособността и също, да се надяваме, работните места и други.

Сега да видим какъв е резултатът. Може би целта, която е напълно обоснована, не се споделя. Ако обаче целта беше, както заяви испанското председателство, по-тесен съюз по отношение на икономическа политика, това беше постигнато и надмина очакванията. Първо, тъй като имаме финансов надзор, се надявам на споразумение, което постига желаните цели, и регулиране на всички финансови продукти; и второ, имаме инерция за реформа на Пакта за стабилност, за по-големи бюджетни ограничения и строгост, с нови средства за прилагане на Пакта за стабилност. Между другото, след като толкова говорим за правила, трябва да кажа, че след въвеждането на еврото Испания спазваше много по-точно Пакта за стабилност, отколкото много други държави сред тези, които един от членовете на ЕП спомена.

(Ръкопляскания)

Затова нека разгледаме фактите. Да, да, нека разгледаме фактите. Испания е страната, която отговаряше най-пълно на Пакта за стабилност, а има други, които са го нарушавали до седем пъти: те са прибягвали до определени начини до седем пъти. В крайна сметка обаче така стоят нещата. Сигурното е, че през шестте месеца постигнахме напредък в посока към нови правила в рамките на Пакта за стабилност, с повече стимули, повече санкции и повече изисквания. Нека преинемем към едно друго съображение и анализ на макроикономическото положение на държавите, включително конкурентоспособността.

Испания предложи на Комисията да бъде оценен нейният конкурентен потенциал, мисля, че направи това заедно с Финландия, и ние ще продължим напред със стратегията „Европа 2020“, която също беше одобрена през този период, с намерението да бъде поправена недостатъкът, който имаше Лисабонската стратегия: управлението. Това е така, защото националните цели ще бъдат много по-високи, защото ще има наблюдение, защото ще има препоръки и защото ще има и би следвало да има по-голяма обща отговорност за всяка държава и, разбира се, за Комисията при изпълнението на стратегията „Европа 2020“. Всичко това описва положението към момента по отношение по-тесен икономически съюз, към което бих добавил – последица от събития по време на кризата с държавния дълг – приетите инструменти за финансово стабилизиране или ангажиментите в подкрепа на Гърция: ангажименти, които Испания, разбира се, подкрепи и спази от началото, както направихме по отношение подкрепата за Гърция. От началото. Ние ще изпълним всеки един от ангажиментите си.

Всичко това е факт и някои от вас тук, госпожи и господа, използват и известна риторика, къде повече, къде по-малко бляскава. Ако обаче намерението ни е било да постигнем задоволително прилагане на Договора от Лисабон, това и направихме. Ако сме били решили да напредваме, заедно с Комисията, по посока към икономически съюз, който е много по-солиден, силен и с повече общи политики, направихме и това. По отношение на външната политика, вярно е, че нямаше среща на високо равнище със Съединените щати, но с тях имаше две значими споразумения. Вярно е също, че имаше значими споразумения и срещи на високо равнище с Латинска Америка. Вярно е също, че по отношение Съюза за Средиземноморието, благодарумието сочеше, че срещата на високо равнище не трябва да се провежда, което не означава че плановете относно Съюза за Средиземноморието са спрени, а че ще има среща на високо равнище тогава, когато тя ще може да спомогне за мира в Близкия изток. Следователно с или без срещи на високо равнище – със Съединените щати, в случая – имаше важни споразумения.

Разбира се, макар председателството да искаше от първия ден да обозначи присъствието си, то не искаше да влиза в спор за това кой има водеща роля сред европейските институции. Важното беше да се приеме стратегията „Европа 2020“ и тя беше приета; важното беше да се приеме механизъм за финансова подкрепа за държавите и той беше приет; важното беше да се приложи пакетът за финансов надзор и това стана; важното беше да се приеме споразумението за SWIFT и се надявам Парламентът да го одобри; важното беше да се задейства „редът на еврото“ и той беше задействан; важното беше да се приеме трансграничното споразумение относно медицинската помощ и то е налице. Важен е списъкът със споразумения. Испанското председателство, със своята предприемчивост или чрез усърдната работа на своите служители, испанските служители, допринесе за всичко това и то трябва да бъде потвърдено във всички случаи, макар че ще има такива, които не желаят да признаят политическия аспект на това, че политиките трябва да насърчат и отдадат дължимото на тези служители.

Един от членовете на залата направи бележка за положението на европейски – най-вече британски – граждани в нашата страна по отношение на имоти, особено по крайбрежието. Трябва да кажа, че аз, като председател на правителството на Испания, не мога да се съглася със сравнението, което представител на определена политическа група от Обединеното кралство направи или се опита да направи тук, всъщност споменавайки Зимбабве. Не мога по никакъв начин да се съглася с това: това е неприемливо и аз не го приемам. Отхвърлям го изцяло. Моята страна се ръководи от принципите на правовата държава.

(Ръкопляскания)

Моята страна се ръководи от принципите на правовата държава, тя спазва законите и гарантира, че те се спазват и съдилищата са тези, които прилагат законите. Ние ще сме първите, които ще симпатизираме на тези хора, в случая британски граждани, които може да са станали жертви на измама от някоя акула от сектора на имотите, и работим по въпроса с Европейския парламент и с парламентарните групи. Ще работим и ще направим всичко, което влиза в правомощията ни. Освен това Европейският парламент неведнъж е изисквал Испания да опазва крайбрежието си и околната си среда и ние имаме закон за крайбрежните райони, предназначен да ги предпази от кризата с имотите: трябва да го прилагаме. Трябва също, от тази велика институция, която е Европейският парламент, да настояваме за защита на крайбрежието и борба със злоупотребите, които могат да засегнат природните зони, екологичните зони и крайбрежието, които сме толкова решени да защитим.

Накрая, г-н председател, бих искал да благодаря на председателите на групи, и по-конкретно на г-н Daul и г-н Schulz, за техния премерен тон на това заседание. Испанското председателство посрещна ангажиментите си с европейска и про-европейска готовност, то посрещна ангажиментите си с нагласа за лоялност и сътрудничество по отношение на Комисията, Парламента и Съвета и посрещна своя период на работа с цели в областта на икономиката и външните дейности, които изпълни задоволително, като цяло. Явно не във всички случаи и по отношение на всички неща, които бяхме предложили, но ако погледнем отново – и аз говоря най-пряко на слушателите от собствената ми страна – какво прие испанският парламент, можем да кажем, че то беше изпълнено по един задоволителен начин.

Във всеки случай бих искал, като ротационен председател на Съвета, да изразя дълбоката си благодарност към Европейския парламент, и по-конкретно към председателя на Европейския парламент, за цялото съдействие, което получихме през шестмесечния период. Усетихме подкрепата Ви, г-н председател. Чувствахме се разбрани и насърчени от Вас. Чувствахме се близо до институцията, макар понякога да имаше сурови гласове. При все това, ние се чувствахме близо до Европейския парламент и сме окуражени, че той е на страната на тези от нас, които наистина имат про-европейско призвание, които лоялно служат на Европа и които са убедени, че няма по-добра съдба от тази да пътуваме заедно, обединени, и понякога да оставяме по-маловажните спорове за друг случай.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (РТ) Г-н председател, ще бъда много кратък. Въпросите по същество бяха отпразвени към министър-председателя на Испания, но бих искал само да използвам възможността за размисъл по въпрос, будещ загриженост, изразена от различни уважаеми членове на ЕП. Имам предвид моите колеги г-н Daul, г-н Schulz и г-н Lambsdorff. Става дума за институционален въпрос и отново бих искал да благодаря на министър-председателя на Испания, г-н Сапатеро, за неговия ангажимент към Европа и към метода на Общността.

Мисля, че е правилно да се подчертае, че много неща зависеха от това първо ротационно председателство. Как ще тълкува ротационното председателство Договора от Лисабон? Истината е, както каза министър-председателят на Испания, че той беше тълкуван в общностен смисъл.

Бихме искали нашата система, която е една много сложна система и продължава да бъде сложна при Договора от Лисабон, да работи по-ефективно. Мисля, че ще дойде време, когато трябва строго да реорганизираме развитието на нашите институции, тъй като истината е, че дори и с Договора от Лисабон, понякога за обикновения гражданин е трудно да осмисли ясно механизма на работа Европейския съюз.

И все пак, искам да подчертая, както беше казано по-рано, че Испания даде този европейски импулс на структурата на нашия общ проект – импулс за който знам, че се споделя и от огромното мнозинство в Парламента.

Договорът от Лисабон винаги е означавал повече Европа, а не по-малко Европа. Договорът от Лисабон продължава смисъла на Общността, като укрепи правомощията на Парламента, като създаде постоянно председателство на Европейския съвет, като създаде длъжността на върховния представител, който също е и заместник-председател на Европейската комисия, и като увеличи правомощията на Комисията при външните въпроси или например при механизмите за данъчно облагане от Пакта за стабилност и растеж.

Договорът от Лисабон означава повече Европа, а не по-малко Европа. Но това не означава Европа в смисъл на централизирани сили, а в смисъл на добавена стойност, на това какво можем да постигнем заедно: държави-членки/европейски институции. И тълкуването на испанското председателство беше в полза на повече Европа.

Както много добре се изрази испанският министър-председател обаче, договорът не решава всички проблеми. От съществено значение е 27-те правителства да изпълняват политическата воля на договора, защото, по своята вътрешна склонност, европейските институции са всъщност инстинктивно общности. Ние трябва също да изискваме нашите държави-членки, нашите 27 държави-членки, да прилагат Договора от Лисабон в духа на Общността.

Испания даде пример. Сигурен съм, че Белгия, след като поеме ротационното председателство на Съвета, ще продължи да следва същия подход или дори ще го задълбочи, като познаваме великата европейска традиция на Белгия.

От съществено значение е обаче Парламентът, Комисията, Съветът и Европейският съвет да бъдат наистина ангажирани с европейското прилагане на договора, който ще ни позволи да отговорим по ефективно на очакванията и опасенията на нашите съграждани. Поради това бих искал още веднъж да благодаря на испанското правителство, на неговия министър-председател, на всички негови сътрудници и на целия испански екип, които работиха с такава ангажираност през изминалите месеци; на моменти беше изключително трудно.

Истината е, че това бяха най-трудните месеци в историята на европейската интеграция, през които тя беше поставена на изпитание. Истинският „стрес-тест“ не беше проведен с банките, а с Европейския съюз и с желанието ни да бъдем обединени в еврозоната и в Европа. Именно в тази изключително трудна обстановка, когато новия договор влезе в сила, Испания пое ротационното председателство с Комисията, която встъпи в длъжност през февруари. Комисията е на по-малко от пет месеца. Ние също направихме всичко възможно за навакване на закъсненията, причинени от този преход, и истината е, че трябва да признаем, искрено и честно, усилията, положени от испанското председателство.

Поради това, без да засягам, очевидно, плурализма на политическите гледни точки, които съществуват в Парламента, бих искал да наблегна, че всички ние, които вярваме в Европа, трябва да бъдем единни, независимо дали сме от центъра, левицата или десницата, както трябва да бъдат и различните институции. Трябва да бъдем единни, за да укрепим нашия европейски проект.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Барозу. Още веднъж искам да благодаря на испанското председателство и на г-н Сапатеро. С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

Писмени изявления (член 149)

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Отбелязвам работата, извършена от испанското председателство, вземайки под внимание особено трудните обстоятелства, белязали първата половина на настоящата година. Първо, мандатът на испанското председателство съвпадна с период на преход към една нова институционална структура вследствие влизането в сила на Договора от Лисабон. Сега има нови участници, като председателя на Съвета и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. В този нов институционален контекст бих искал също да подчертая укрепването на компетентностите и правомощията на Парламента. Второ, председателството премина през период на остра финансова и социална криза в Европа. То се сблъска с атаката срещу еврото и с гръцката криза и трябваше да се бори с тревожното увеличаване на безработицата и бюджетния дефицит в собствената си страна. То

допринесе за създаването на механизъм за финансово стабилизиране на стойност 75 млрд. евро и за подобряване на регулирането на финансовите пазари. В същото време испанското председателство нито за миг не изпусна от поглед изпълнението на приоритетите на Европа в политиката, особено по отношение на околната среда. Предвид това бих искал да подчертая съдействието на испанското председателство за подготовката и обсъждането на моя доклад относно биологичните отпадъци, който то подкрепи безусловно и който беше приет с огромно мнозинство в залата тази седмица.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) За съжаление, испанското председателство не потърси отговори за сериозните проблеми, с които се сблъсква Европейският съюз. Освен това през въпросния период бяха предприети неприемливи мерки, което свидетелства за липса на солидарност. Нещо повече, това, което те направи по отношение на държавния дълг, е много сериозно.

Всъщност председателството изчака решението на Германия и остави проблема да се проточи, със сериозни последици за Гърция и Португалия, а и за самата Испания. То също показва кой в крайна сметка държи властта в Европейския съюз. Списъкът на великите сили все повече се ограничава до Германия и, в най-добрия случай, Франция.

Следователно бавните решения бяха с лошо качество. Вместо да бъде насърчена солидарността сред най-богатите страни и да бъдат увеличени бюджетите на Общността за мерки на солидарност, за гарантиране на истинско социално и икономическо сближаване, испанското председателство се обърна към Международния валутен фонд и отпусна пари в заем на Гърция при по-висок лихвен процент, отколкото Европейската централна банка събира от частните банки. Допълнително влошавайки нещата, те наложиха неприемливи условия, довели до това цената на кризата, която ЕС спомогна да бъде създадена, да се стовари върху работниците и най-бедните членове на обществото, само в интерес на печалбите на икономическите и финансовите групи. Одобряването на стратегията „Европа 2020“ би означавало възприемане на същия подход.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Приключилото неотдавна испанско председателство на Съвета на Европейския съюз беше, поне по няколко причини, едно от най-важните за последното десетилетие.

Първо, Испания имаше трудната задача да „изпробва“ промените, внесени с Договора от Лисабон. Тези промени бяха извършени ефективно, въпреки факта, че почти до началото на председателството правителството в Мадрид не знаеше кой договор ще служи за основа за оформянето на дневния ред на Съюза.

Второ, Испания трябваше да се справя с най-голямата финансова криза в историята на общата валута – еврото. Бих искала да напомня на всички, които гледат скептично на завършилото неотдавна председателство, че испанското правителство беше едно от първите, които правилно оцени мащаба на кризата и поиска прилагане на ефикасни мерки за противодействие, включително санкции при превишаване на допустимия бюджетен дефицит.

Трето, испанското председателство следва да бъде оценено за огромния си принос към работата по преговорите за SWIFT и формата на Европейската служба за външна дейност. Благодарение на работата на Мадрид, която на пръв поглед не беше много ефикасна, споразуменията и в двете области сега са постижими. Резултатите от испанското председателство на Съвета на Европейския съюз с пълна сигурност могат да се разглеждат като успешни. Да се надяваме, че белгийското председателство, което току-що започна, ще запази сегашния темп на работа и ще следва пътя, начертан от правителството в Мадрид.

Ioan Mircea Paşcu (S&D), в писмена форма. – (EN) Неотдавна един от говорителите на Комисията публично изрази съжаление за начина, по който румънският парламент промени закона за дейността на Националната агенция по интегритет. Румънският парламент обаче изпълняваше решение, прието от Конституционен съд, с което някои от членовете на първоначалния закон бяха обявени за противоконституционни. Фактът че румънското правителство – мотивирано от вътрешната политика – не реагира и че Комисията вероятно счита за допустимо борбата срещу корупцията в Румъния да се води със средства, които излизат извън закона, не прави тези бележки приемливи, защото всъщност те поставят под въпрос конституцията, действията на националния парламент и суверенитета на държава-членка и следователно са въпрос на принцип, а не на политически опортюнизъм! Освен това, ако румънците са „корумпирани“, тогава кой ги е „корумпирал“?

Joanna Senyszyn (S&D), в писмена форма. – (PL) Поздравявам испанското председателство за последните шест месеца на ръководство на Съюза. Това беше едно трудно и значимо председателство. Трудно, защото беше първото след влизането в сила на Договора от Лисабон, след назначаването на председателя на Европейския съвет и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Програмата за председателството беше подготвена на основата на стария договор, защото на етапа на подготовка

съдбата на Договора от Лисабон беше несигурна. Кризата в Гърция забави постигането на целите на председателството. Друга трудност беше забавеното одобряване, чак през февруари 2010 г., на новия състав на Европейската комисия и произтеклото от това забавяне на приемането на нейната законодателна програма.

Председателството беше значимо: а) в институционален план, защото с приемането на новия договор то въведе определени принципи за работата на институциите и б) в дългосрочен план, защото с приемането на стратегията „Европа 2020“ то определи насоките за работата на Съюза през следващите 10 години.

Постиженията на социалистическото правителство на г-н Сапатеро, които трябва да бъдат признати като най-важни, са: а) приемане на плана за действие за прилагане на разпоредбите на Стокхолмската програма (сътрудничество относно вътрешните работи и съдебната система), б) ангажиментът на председателството за премахване на насилието срещу жените, в) приемането от Съвета, на 3-4 юни 2010 г. на мандата за преговори за присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, г) започването на работа на Постоянния комитет за оперативно сътрудничество в областта на вътрешната сигурност и д) приемането на проект на регламент на Европейския парламент и на Съвета, определящ процедурите и условията, изискващи се за граждански инициативи.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), в писмена форма. – (RO) Испанското председателство на Европейския съюз си постави за цел пълно и бързо прилагане на разпоредбите на Договора от Лисабон. Това създаде ново институционално равновесие, давайки разширени правомощия на Европейския парламент и националните парламенти и придавайки европейско измерение на зачитането на основните права.

По време на испанското председателство на ЕС беше постигнат важен напредък в области, като прилагане на Европейската гражданска инициатива, специализираните мнения, които трябва да се предоставят от националните парламенти въз основа на допълнителните протоколи към Договора от Лисабон, новите регламенти относно делегирането на изпълнителни правомощия на Комисията, както и Европейската служба за външна дейност. Приветстваме сключването на споразумението „Открито небе“ между САЩ и ЕС, насочено към 60% от международния пътнически транспорт, както и споразуменията за общи регламенти в областите на гражданското въздухоплаване и безопасността на въздушния транспорт между ЕС и Канада. Бих искала да приветствам и напредъка, постигнат относно споразумението за сътрудничество между ЕС и Меркосур.

По време на испанското председателство обаче Европейският съюз се сблъска също с тревожно нарастване на безработицата, на фона на икономическата и финансова криза, която започна през 2008 г. По тази причина считам, че намаляването на безработицата и осигуряването на устойчив икономически растеж трябва да останат приоритет номер едно и за белгийското председателство на ЕС.

(Заседанието се прекъсва за няколко минути)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: STAVROS LAMBRINIDIS

Заместник-председател

5. Споразумение между ЕС и Съединените американски щати относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения от ЕС до САЩ за целите на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Alexander Álvaro, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно Споразумение между ЕС и Съединените американски щати относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения от ЕС до САЩ за целите на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (11222/2010 - C7-0158/2010 - 2010/0178(NLE)) (A7-0224/2010).

Alexander Alvaro, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, много съм благодарен, че членът на Комисията може да присъства тук. Убеден съм, че необходимостта на испанското председателство от обсъждане предстои да се изчерпи. Там където имахме изпращане на масиви от данни в SWIFT, сега имаме масиви, които се събират в Парламента. Добре, нека да е така.

През февруари изпратихме много ясен сигнал като Парламент, че Договорът от Лисабон не само ни предоставя повече възможности, но също така и преди всичко повече отговорност като Европейски парламент. Управляваме заедно с Комисията и Съвета на европейско равнище. От Комисията беше поискано да ни представи подобро споразумение и отново да започне преговори, като мандатът за тези преговори е потвърден от Европейския парламент. Като се имат предвид всички различия, които могат да съществуват между групите и преди всичко

различните въпроси, върху които се акцентира, считам, че няма да е почтено да отречем, че Комисията е постигнала действителен напредък. Това е нещо, за което тя заслужава голямо признание, по-конкретно в контекста на споразумението, в рамките на което е работила и възможностите, които бяха открити пред нея.

В същото време обаче по време на следващите преговори се оказа, че думата „невъзможен“ беше използвана много. Невъзможно беше да се променят някои неща или да се възобнови споразумението. Невъзможно беше да се поискат отстъпки от Съединените американски щати и още по-малко да има някакво влияние от страна на Европейския парламент над Съвета. Това, което лично научих от обсъждането, е, че думата „невъзможен“ не съществува в политиката, ако е налице политическата воля. Това е така, защото видяхме, че Европейският парламент беше в състояние, при сътрудничество с Комисията, да гарантира, че подобренията са добавени в текста на споразумението. След като споразумението беше парафирано, членът на Комисията беше в състояние да се съгласи със Съединените американски щати относно добавянето на важно искане, по-конкретно възможността европейски служители да бъдат на място във Вашингтон, за да следят извличането на данни и в случаи на злоупотреба да я предотвратят при необходимост, в споразумението, по-специално в член 12, параграф 1.

Освен това важен въпрос за всички групи беше изпращането на масиви от данни до Съединените американски щати. Това е нещо, което постигнахме в сътрудничество със Съвета и, следва да се признае, упражнихме известен натиск, така че в средносрочен план да сме в състояние да решим проблема. Няма да се случи изведнъж, но имаме ясната отстъпка от Съвета, залегнала в документ на Съвета – между другото мога да кажа, че преди никога не сме били в състояние да изменяме документ на Съвета с наша формулировка, така че това е единствено по рода си събитие – че след една година Комисията трябва да ни представи техническа и правна рамка за извличането на тези данни на европейска територия.

След три години трябва да получим и доклад за напредъка относно степента на текущото развитие на системата. В добавения текст има препратка към член 11 от споразумението, а именно че в рамките на период от три години трябва да последва доклад за напредъка, а член 11 от споразумението постановява, че ако Европейският съюз работи сам по процедурата, и двете страни, Съединени американски щати и Европейският съюз, трябва да изменят текста в съответствие с това. Това означава, че имаме възможност наново да прегледаме споразумението, без да изненадаме някой или да накърним взаимни интереси. Успяхме да гарантираме, че, в случай че системата не съществува след пет години, трябва да има сериозно обсъждане, а после и преговори, че споразумението тогава трябва да се денонсира съгласно член 21, параграф 2 и трябва да се изготви ново споразумение въз основа на състоянието към момента.

Преди всичко трябва да успокоя загрижените, че техните лични банкови данни, плащания на наем и разнообразни превеждани суми ще бъдат изпратени до Съединените американски щати. Изрично е постановено, че изпращането на национални данни не е включено в изпращането на данни до Съединените американски щати. Вътрешните изпращания на европейски банкови данни до голяма степен няма да се извършват чрез SWIFT. Вместо това те са данни на SEPA, които изрично са изключени от споразумението. Следователно това, което остава, са данни от Европейския съюз до трети държави, които се изпращат и оценяват в Съединените американски щати, докато самите ние сме в състояние да направим това.

В заключение, тъй като ми остава още малко време след тази серия оратори, бих искал да посоча, че този процес ни научи, че Комисията, Съветът и Парламентът трябва да си сътрудничат по-ясно и, когато става въпрос за координиране, да си сътрудничат дори по-добре. Считам, че с оглед на промените, определени от Договора от Лисабон, ние показахме каква форма могат да приемат те и че заедно с Комисията и Съвета бяхме наясно с отговорността ни да представим разумно решение.

Както беше посочено, не всеки в тази парламентарна зала е доволен, но бих искал изрично да благодаря на моите колеги, включително на тези, които все още са против, за готовността им да предложат основни точки. На колегите от по-големите групи, които ще бъдат подготвени да гласуват с нас в подкрепа на споразумението в четвъртък, благодаря също така за сътрудничеството и добрата съвместна работа, която беше удоволствие. Както вече посочих, изразявам особено уважение към тези колеги, които ще гласуват против, тъй като те изиграха най-конструктивна роля в този процес. Все пак никога не могат да се постигнат 100%, когато са налице четири преговарящи партньори.

Щефан де Клерк, *действащ председател на Съвета*. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да започна, разбира се, с поздравления към докладчика за усърдната му работа и също към члена на Комисията Малмстрьом, за нейната блестяща и конструктивна работа. Във връзка с умението за предаване бих искал, разбира се, да благодаря устно на испанското председателство; г-н Сапатеро беше тук преди минута. Имам честта да бъда сред първите членове на белгийското председателство, присъстващи в тази парламентарна зала. Ще полагаме усилия да упражняваме енергично и с много белгийска убедителност ротационното

председателство. Предстои да уточним окончателно въпрос по който шведското и испанското председателства извършиха подготвителната работа.

Парламентът очевидно изигра своята роля във връзка с това. На 11 февруари 2010 г. той реши да отхвърли временното споразумение. Новото споразумение беше одобрено на 28 юни 2010 г. Наистина е доказателство за решимостта на Европа, че начинът, по който постигнахме резултат, беше чрез консултация между всички институции. Няма да изброявам всички подобрения, това вече беше направено, но вместо това ще засегна три, които са основни. Един важен аспект е въвеждането на ефикасни правни средства за защита, така че всеки да може да види дали е извършено коригиране, заличаване или блокиране на данни. Член 18 е добър член. Член 12 представлява допълнително подобрение. С готовност признавам, че контролът от независими органи за наблюдение се разбира от само себе си и че промяната, която беше изисквана от Парламента, е конструктивна. Затова, като се вземат под внимание и разясненията и препоръките, които са добавени, начинът, по който се извършва ежедневния контрол на извличането на данни от SWIFT представлява подобрение в желаната посока.

Трето, изключително съм удовлетворен, че това е европейско решение и Европол ще участва. Това е методология, която трябва да усвоим. Трябва допълнително да укрепим нашите собствени институции. Трябва да имаме вяра в тях. Европол има опит във връзка с правилата относно защита на данните и трябва да приемем, че този избор беше добър.

Също така следва да се посочи, че Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ) вече е показала някои важни резултати и ние трябва да продължим да защитаваме сигурността на нашите граждани. Борбата срещу тероризма е необходима и трябва да гарантираме, че се осъществява. По този начин вече са предадени хиляда и петстотин досиета. Следователно считам, че следва да продължим с този подход, тъй като ние, Съветът, поехме ангажимент да предприемем стъпки в рамките на Европа за напредък и за създаване на наша собствена система, европейска система, отколкото само да разчитаме на нашите партньори или да прибягваме до американската система. Стъпките, които следва да се предприемат след една, три и може би пет години, са определени от докладчика и са включени в проекта на решение на Съвета.

Следователно в заключение, госпожи и господа, трябва да предложим максимален брой гаранции за сигурността на гражданите ни. Трябва да поемем своята отговорност в това отношение и трябва да го направим чрез постигане на успешно равновесие на защита на данните, като същевременно имаме предвид ангажимента ни за създаване на наши защитни механизми. Благодаря ви предварително за подкрепата, която се надявам ще окажете за тази важна стъпка, тази важна намеса на Европейския парламент.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, наистина са радвам, че днес отново присъствам на пленарна сесия по повод на това разискване. Особено съм щастлива, че постигнахме, както докладчикът и председателят посочиха, добро сътрудничество между трите институции във връзка с текст, който, надявам се, ще подобрите по-късно тази седмица.

Това беше възможно единствено поради близкото сътрудничество между всички институции, докладчика, политическата група, комисията и външните представители на групата. Бих искала искрено да благодаря на всички вас.

Изключително съм удовлетворена, че споразумението, което подписахме на 28 юни, ни дава нова основа и ново начало за сътрудничество между Европейския съюз и Съединените американски щати. Радвам се, че структурите и процедурите работят добре, не без трудности, но те работят добре и това ни позволи за рекордно кратко време да сключим споразумение, което гарантира високо равнище на защита на личните данни, като същевременно поддържа програма за противодействие на тероризма, която подпомага спасяването на животи в Европа, САЩ и извън тях.

Споразумението, за което искам вашето съгласие тази седмица, се различава значително от временното споразумение, което отхвърлихте през февруари. Нека само да посоча няколко точки.

То упълномощава европейския публичен орган, а именно Европол, да проверява дали всяко искане е формулирано възможно най-точно, за да се сведе до минимум обемът на исканите данни.

Отчита призова на Парламента за „двупистов“ подход, който предлага възможност за механизъм на ЕС в средносрочен план, позволяващ извличането на данни на европейска територия и по-целенасочено изпращане на данни.

Докладчикът е представил разпоредбите, които ще въведем. Непосредствено след гласуването ще предприема проучване за разглеждане на евентуалното въвеждане на европейска система. Тази система ще бъде основата

за цялостна оценка на въздействието, като се взимат предвид правните, технически, икономически и други аспекти на бъдещ европейски механизъм за ППФТ.

Споразумението също така включва значителна защита на данните, когато става въпрос за прозрачност, права на достъп, коригиране, заличаване и защита. То позволява на Комисията да назначи лице, което ще контролира ежедневното извличане на данни от базата данни на ППФТ и което ще бъде оправомощено да проучва и дори да блокира тези търсения. Това лице ще бъде в помещенията, където работят аналитиците на САЩ, и ще има пълен достъп до търсенията в ППФТ, за да осигури постоянен контрол. Това е важно постижение.

Освен това споразумението оправомощава ЕС да предприема редовни и подробни прегледи на ППФТ. Първият такъв преглед ще се състои шест месеца след влизането в сила на споразумението. Екипът, осъществяващ прегледа, ще включва специалисти по защита на данните и съдебен специалист и те ще могат да извършват редовни проверки.

Много от промените са преки резултати от обсъжданията, които проведох с докладчиците на Европейския парламент – и двамата, като бих искала да им благодаря, както и на другите основни членове на политическите групи. Това действително е постижение на Европа: Съвета, Парламента и Комисията.

Друга важна точка тук, която председателят посочи, е че Програмата за проследяване на финансирането на тероризма ще подпомогне да направим живота ни по-безопасен. Държавите-членки потвърдиха огромната полза от информацията, получена от ППФТ, която органите на САЩ споделят с нас.

Също така ни е известно, че от началото на тази година беше изгубена насочваща информация относно известни заподозрени, тъй като съхраняваните в ЕС данни за ППФТ не бяха изпратени до САЩ през последните шест месеца. Положението беше сериозно и с облекчение посочвам, че сега запълваме празнотата във връзка със сигурността.

Точно преди пет години се случиха бомбените атентати в Лондон. Тази тъжна годишнина ни кара да си спомним за жертвите и техните семейства и ни се иска тази трагедия никога да не се беше случвала и никога да не се случва отново. Трябва да направим всичко възможно, за да предотвратим бъдещи нападения и споразумението е важен инструмент в борбата за предотвратяване на ужасни нападения като това.

Поради всички тези причини бих искала да дадете съгласието си за споразумението в четвъртък. Уверена съм, че повечето от вас ще споделят становището на докладчика и ще потвърдят редицата важни подобрения, направени в това споразумение.

(Ръкопляскания)

Ernst Strasser, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, това споразумение не е просто някакво споразумение, то е важна стъпка в изпълнението на Лисабонския процес. В това отношение на Парламента беше предоставена отговорност; Парламентът пое отговорност и Парламентът показва отговорност.

Второ, това е огромен политически успех за Парламента по отношение на американците, Съвета и Комисията. Трето, това е огромен успех по отношение на съдържанието, тъй като споразумението, по инициатива на Парламента, постигна въвеждане на наша собствена ППФТ, от която се нуждаем, ако трябва да осъществяваме напредък в Европа.

Не сме постигнали всичко, но голяма част от нещата са задвижени благодарение на доброто сътрудничество между Комисията и Съвета, Съветът беше много активен, и между групите в Парламента. Трябва специално да благодаря на докладчиците за добре свършената работа.

Claude Moraes, от името на групата S&D. – (EN) Г-н председател, във връзка с отхвърлянето от групата ни на временното споразумение относно ППФТ, приветстваме решението на испанското председателство и САЩ да се възобновят преговорите, за да се приемат основни гаранции за защита на данните за всички граждани на ЕС.

Днес групата ни може да подкрепи доклада Alvaro не защото представлява отлично споразумение, а защото съдържа основните гаранции, които всички ще очакваме да видим в международно споразумение за предоставяне на информация от такова значение, както г-н Strasser посочи, в това важно събитие. Това дава сигнал за способността на Парламента, след Лисабон, да представлява интересите на гражданите на ЕС в отношенията му със Съвета, Комисията и трети държави. Както г-жа Малмстрьом посочи, това е ново начало.

Относно централния въпрос, изпращане на масиви от данни на граждани на ЕС, успешно се споразумяхме за така наречения „двупистов“ подход, съчетаващ строги защитни мерки, като назначаването на персонал на ЕС

в Министерство на финансите на САЩ, и конкретен график, водещ към европейско решение за извличането на данни на европейска територия.

Споразумението се отнася за сериозния баланс между борбата с тероризма и защитата на свободите на гражданите ни. Утре в моя избирателен район в Лондон отбелязваме годишнината от бомбените атентати от 7 юли 2005 г. Всички сме наясно за какво става въпрос в споразумението, но балансът е критичен. Във всички преговори трябва да се даде, за да се получи, но моята група счита, че гражданите на ЕС могат да почувстват, че техният Парламент, работещ с ефективно председателство, осигури много от защитните мерки, които очакват, и споразумение, което далеч би надминало отрицателния потенциал на 27 двустранни споразумения. Двустранните споразумения не могат да съдържат елементи като съдебна защита на недискриминационна основа, коригиране и заличаване и забрана за извличане на данни и профилиране. По-добре споразумение на ЕС с действителни защитни мерки, отколкото двустранни споразумения с неизвестни последствия.

Поради всички тези причини нашата група ще подкрепи предоговореното споразумение и гордо подкрепя защитните мерки, които помогнахме да осигурим заедно с докладчика и всички други групи в полза на гражданите на ЕС и техните свободи.

Renate Weber, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, нека започна с поздравления към колегата, Alexander Alvaro, относно днешния резултат. Наясно съм, че той работи много усърдно, за да постигне това, с което разполагаме днес. Нека също благодаря на Jeanine Hennis-Plasschaert за нейната усърдна работа във връзка с това трудно досие, докато беше член на ЕП.

Текстът на споразумението не е идеален. Въпреки това в периода от февруари до днес, когато отхвърлихме първия вариант, Парламентът се показва като надежден и отговорен участник. Бяхме конструктивни от началото. Целта ни никога не е била да се възпрепятства безпричинно целият процес, тъй като борбата срещу тероризма е също толкова важна за нас, колкото за американските ни партньори, но същевременно искаме да се придържаме към нашите ценности и принципи.

Така че нека да гласуваме относно новото споразумение и нека се съсредоточим върху бъдещето и се уверим, че Комисията и Съвета изпълняват техните съответни обещания, както са заложили в споразумението или приложени към него, защото крайната ни цел остава устойчиво и стабилно от правна гледна точка европейско решение. Обещахме на гражданите ни извличане на данни от ЕС на европейска територия, обещание, което трябва да спазим.

Jan Philipp Albrecht, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, противоположното на доброто са добрите намерения. Начините и средствата, посредством които предишните оратори от групите на консерваторите, социалдемократите и либералите обосноваха тяхната предварително организирана подкрепа за новото споразумение относно SWIFT ме навежда на мисълта, че те следват принципа „нападението е най-добрата защита“, отколкото в действителност са убедени в собствените си думи.

Факт е, че новото споразумение относно SWIFT на практика не направи нищо, за да промени същината на критиката, която тази парламентарна зала ясно изрази чрез преобладаващо мнозинство при отхвърлянето му през февруари и резолюцията ѝ от март. Огромно количество лични банкови данни, свързани с граждани, които изцяло ще бъдат извън всякакво подозрение, ще продължат да се изпращат до органите на САЩ, за да се съхраняват там за цели пет години, без никакъв преглед от независим съдебен орган.

Единствено европейският полицейски орган, Европол, който е заинтересован от резултатите от разследванията, ще одобрява исканията на органите на САЩ. Всичко това е не само политически погрешно и накърняващо защитата на европейските основни права, но също така изцяло противоречи на европейското конституционно право. Както Европейският съд по правата на човека и националните конституционни съдилища, така и длъжностните лица за защита на данните са определили, че основните механизми, предвидени в споразумението, са в нарушение на законодателството. Като Европейски парламент дори не успяхме да поискаме от правните ни служби оценка, преди да се проведе гласуването.

Поради тези причини ние, като Парламент, не следва да гласуваме в подкрепа на такова споразумение. Поради тази причина ние, Зелените, бихме подкрепили второ отхвърляне и действителни преговори за общите принципи със Съединените американски щати преди разширяването на обмена на информация до такава степен.

Timothy Kirkhope, от името на групата ECR. – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на Alexander Alvaro и неговия предшественик, Jeanine Hennis-Plasschaert, както и на органите на САЩ, и по-конкретно на американския посланик, г-н Kennard, за тяхната усърдна работа, постоянство и решимост да изготвят

друго споразумение и да поддържат положителни отношения между ЕС и САЩ. Следва да поздравим САЩ за тяхното незатихващо убеждение, че в тази връзка е възможен напредък и за това, че отново продължават по пътя към международно споразумение между ЕС и САЩ.

Считам, че този път всички сме тук с много повече добра воля и сближаване след шест месеца на предимно успешни, но изпитващи преговори. Парламентът трябваше да настоява, за да бъде чул и да се зачете гласът му. Това, което накрая ни се представя, е споразумение, което е не само ново, но и подобро, което приемаме и от което следва да сме доволни, особено с житейските уроци, научени в рамките на Парламента и институциите на ЕС. В сравнение с последния път споразумението е добро, включвайки, както е в сегашния вариант, съдебен преглед, контрол на ЕС, процедури за преглед и механизми за блокиране. За нас то представлява бъдеща възможност за собствена система на ЕС за ППФТ. Несъмнено е по-равностойно, по-отворено и по-демократично.

За членовете, които продължават да имат опасения, споразумението не е идеално, но мога ли да припомня на парламентарната зала, че не живеем в идеален свят. Действително живеем в свят, изпълнен с опасности, както Claude Moraes подчерта преди малко във връзка с Лондон. Точно поради тази причина е необходимо споразумението. Ето защо ние не само сме задължени да защитаваме данните и правата на нашите граждани, но също така да защитаваме тяхната текуща сигурност и безопасността им.

Снощи в комисията споразумението беше прието изцяло. Това беше победа на здравия разум и се надявам същият резултат да се получи в тази парламентарна зала, когато гласуваме заедно. Сега е времето да оставим настрана нашите индивидуални идеали и да бъдем практични заради хората, които представляваме. Сега е времето да се обнови репутацията на ЕС в качеството му на сериозен международен орган. Сега е време да се държим разумно и отговорно. Сега е време тази парламентарна зала да гласува в подкрепа на текста, което моята група със сигурност ще направи.

Rui Tavares, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, госпожи и господа, за какво говорим? Говорим за почти 90 милиона финансови съобщения месечно, цифра, която се равнява на повече от един милиард финансови съобщения на година. Финансовите съобщения са с произход от Европа или между европейски държави, или между Европа и останалата част от света. Това е, което в продължение на месеци и години посочвахме в Парламента като масиви от данни, блоково изпращане на данни.

Парламентът помисли да откаже изпращането на масиви от данни за първи път през февруари, когато отхвърли споразумението. Той направи това за втори път през май с резолюция, в която ясно заяви, че изпращането на масиви от данни е незаконно. Сега изпращането на масиви от данни е налице. Това е същината на споразумението; същината на споразумението не се променя и всеки в тази парламентарна зала знае това много добре. Ето защо са налице добри причини, поради които да продължим да гласуваме против споразумението.

В него има много слаби места. Когато ни казват, че дава правото за съдебен преглед, за прозрачност... скъпи госпожи и господа, всички твърде добре знаем, че това е изпълнително споразумение с Белия дом. Американското законодателство не се променя; то не минава през Конгреса. Европейските граждани, пребиваващи в Съединените американски щати, са дискриминирани от такова споразумение. Многого красиви думи в споразумението на практика нямат никаква основа и ние знаем това добре.

И все пак, те ни представят важния въпрос относно ролята на Европол. Трябва обаче ясно да се заяви, че Европол не отговаря за защитата на данните. Разполагаме с Европейски надзорен орган по защита на данните, който Европейската комисия и Европейския съвет никога не пожелаха да включат в споразумението.

Европол е агенция, която трябва да се контролира, тъй като има изгода от споразумението. Той получава полицейски улики, но не е „филтрираща“ агенция, която служи в защита на данните на европейските граждани. Наясно сме, че това е погрешно, както и сме наясно, че е незаконно и противоконституционно. Въпреки това вчера комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи направи лоша услуга на Парламента, като отказа да поиска становището на правната служба на Парламента относно ролята на Европол в тази връзка, за което знаем, че е много погрешно.

Лявата група ще поиска това становище от правната служба и бих искал да благодаря на колежата, г-н Alvaro, който работи усърдно и беше прозрачен в работата си, като си сътрудничи с докладчици от всяка група, тъй като, скъпи колеги, ние можем да избираме дали искаме да знаем или не. Натоварени сме със задачата, в качеството си на законодатели, да предвидим правните последици от споразумението и лявата група ще гласува твърдо против него.

Gerard Batten, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, това споразумение е предложено съгласно Договора от Лисабон и следователно му липсва всякаква демократична легитимност. На народите на Европа систематично им бяха отказвани референдуми във връзка с Договора от Лисабон, тъй като еврофилският политически елит беше наясно, че те ще го отхвърлят.

Този проблем ще ни преследва постоянно през идните години. Създадохте незаконно положение и сега създавате нелегитимни закони! Вижте начина, по който беше направено това. Беше разрешено единствено на няколко члена на ЕП, на които беше даден достъп до този секретен доклад или секретно споразумение, да го видят след подписване на клетвена декларация за неразкриване на съдържанието му. Най-важното е, че народът на Европа, на който в действителност принадлежи информацията, изобщо не е наясно със съдържанието му. По-конкретно, предложеното законодателство е нелегитимно съгласно съществуващото законодателство на Обединеното кралство за защита на данните, уреждащо международното изпращане на лични данни на граждани. Съгласно законодателния акт тази информация не може да се споделя без съгласието на съответните лица. Органите на САЩ вече показаха, че просто си помагат с тези данни, както и когато им е удобно. На САЩ не може да се има доверие да спазва правата на други нации.

Въпросните поверителни и лични финансови данни принадлежат на лице, а не на Европейския съюз или Европейския парламент. Те нямат право да ги споделят със САЩ или с когото и да било друг. Представителят на Великобритания в Съвета изглежда не е зачел съществуващото национално законодателство, за да постигне това споразумение. С какво право? Всички сме наясно обаче, че изцяло недемократичното и нелегитимно законодателство на ЕС има предимство пред националното демократично законодателство.

Трябва да се противодейства на тероризма, но той не трябва да се използва като прикритие за премахване на правата и гаранциите на гражданите. Това само е последният пример как ЕС създава недемократично и нелегитимно политическо положение. Партията за независимост на Обединеното кралство ще гласува против.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Г-н председател, нидерландската Партия на свободата (PVV) ще гласува в подкрепа на споразумението със Съединените американски щати и следователно на основния доклад. Сътрудничеството във връзка с борбата срещу тероризма е изключително важно за мен и моята партия. Нека не забравяме обаче защо, за съжаление, е необходимо да си сътрудничим със Съединените щати по този начин. Глобалният джихад представлява нарастваща заплаха за света. Борбата срещу западните ценности получава финансова и идеологическа подкрепа от Близкия изток. Нека сме напълно ясни в това отношение.

Г-н председател, аз бях във Вашингтон на 11 септември 2001 г. и няколко часа след нападенията посетих мястото на злополуката в Пентагона. Непроницаемо, неопределено зловоние на влятал в сграда самолет се носеше във въздуха. Зловоние беше ужасно, зловоние на тероризъм. Би било чудесно, ако тази седмица, давайки съгласието си за споразумението със Съединените щати, можем да предотвратим терористични актове.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Г-н председател, аз съм гражданин, спазвам закона, и искам сигурността ми да бъде защитена без прекомерно навлизане в личния ми живот. Но наред с това искам неприкосновеността на личния ми живот да се уважава, без това да става за сметка на сигурността ми.

С това споразумение ние направихме точно това. Показахме, че не е необходимо неприкосновеността на личния живот и сигурността да се противопоставят. Показахме, че можем да имаме и двете. Показахме, че можем да постигнем справедлив баланс. Тук печалбите и загубите не се компенсират равностойно. Считаю, че този е точният баланс, който нашите спазващи закона граждани, очакват от нас. Ето защо следва да подкрепим това споразумение и следва да сме горди, че го подкрепяме, тъй като изиграхме основна роля при изготвянето му.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Г-н председател, встъпителна забележка. Независимо дали е прието или отхвърлено, решението заслужава уважение. Това, което обаче е неприемливо, са някои преувеличавания, полуистини и лъжи, често лишени от всякакво познаване на фактите, които също бяха изразени в публикуваното разискване. Повече обективност и по-малко емоция биха били уместни.

Да си дойдем на думата, борбата срещу тероризма е също за защита на демократичните ценности и свободи. Едното изисква използване на данни, а другото, висока степен на защита на данните. Именно в това отношение, под натиска, оказан от страна на Европейския парламент, бяхме в състояние да постигнем много: проверка, че дадено искане действително е базирано на основателно подозрение за тероризъм и ежедневни проверки, извършвани от служители на ЕС в Министерството на финансите на САЩ, че се проучват единствено данни, свързани със заподозрени терористи, включително и възможността да се спре извличането на данни. Ние в Парламента сме убедени, че тази важна функция трябва да се регламентира в съгласие с всички институции. Спазването на стандартите с участието на служители в областта на защитата на данните трябва да се преглежда

ежегодно, а по отношение на съхраняването за период от пет години, трябва да се извършва годишен одит, който да гарантира, че данните, които не се изискват, се заличават своевременно.

Повтарям, не е засегнато изпращането на данни в рамките на ЕС. Независимо от това, не всичко е постигнато.

Например Европол. Бих искала да помоля Европейската комисия да не чака до 2013 г., а бързо да подготви проектозакон, който гарантира парламентарен контрол чрез съвместно вземане на решение.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Г-н председател, ще гласувам в подкрепа, но с огромно нежелание и колебание. Споразумението има сериозни недостатъци, които го излагат на риск от съдебно обжалване. То поставя окончателната присъда в ръцете на съдилищата, а не в ръцете на политиците, където принадлежи. Сключването на международни споразумения, които са правно опровержими, е рискована стратегия. Ето защо споразумението не е повод за ликуване, а е по-малкото зло.

Въпреки че споделям много от съмненията и опасенията на тези, които ще гласуват против, отхвърлянето няма да доведе до по-добро споразумение и всички сме наясно с това. Защо? Тъй като правителствата на държавите-членки, не правителството на САЩ, а нашите правителства, настояват банковите данни на европейските граждани да се обработват от трети държави. Единствено благодарение на Европейския парламент нашите лични данни в бъдеще ще бъдат филтрирани от европейски органи под собствения ни контрол. Прекратяването на изпращането на масиви от данни в по-дългосрочен план е напредък, който следва да признаем.

Накрая колеги, гласувайки против, тази парламентарна зала има тежката отговорност да гарантира бързо и цялостно изпълнение на решението на Съвета.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, бих искала да благодаря на г-жа in 't Veld за нейното изказване. Най-малкото, в него тя ясно обяснява причините за гласуването си в подкрепа на споразумението, тъй като от началото на изказванията на двете големи групи не чух нищо друго освен привидни мотиви.

В действителност споразумението очевидно не е по-различно, поне що се отнася до основните въпроси, които мотивираха противопоставянето на Европейския парламент през февруари. Все още съществуват случаи на случайно изпращане на данни и съхраняване на данни за период от пет години. Все още европейските граждани, пребиваващи в Америка, действително нямат право на предявяване на иск и е налице същественият въпрос относно Европол, повдигнат от г-н Tavares. Европол не е съдебен орган и не аз казвам това, а текстовете, договорите. Европейските и национални надзорни органи за защита на данните са съгласни с тези основни положения.

Колкото до мен, аз имам чувството, както посочихте г-н De Clerck, че след като изпъчихме гърди, сега сме на път да се поклоним до земята, а това не е добра новина за европейските граждани.

(Ръкопляскания)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, това, което беше договорено за споразумението SWIFT и сега се продава като защита на данните е всъщност е смушаваш акт на самозаблуда от страна на европейците. При положение че посредством външни за Европа изпращания благодарение на масивите от данни невинни граждани могат да влязат в ползрението на американските тайни служби е очевидно, че защитата на данните ще бъде осмяна.

Защото казват, и то доста лаконично, че ограничаването до отделни лица понастоящем е технически невъзможно. Ако ограничаването на изпращането на данни до конкретни искания все още не е постижимо, тогава тези данни просто не следва да се предоставят и с това следва да се приключи въпросът. Щом се приложи споразумението, можете да бъдете сигурни, че никой ни най-малко няма да го е грижа за определянето на ограничения.

Ще се окаже в рамките на няколко години, че системата за мониторинг на ЕС, която предстои да се създаде, е плацебо, успокоително лекарство за критиците. Съхраняването на неограничени масиви от данни за такъв дълъг период – а пет години от гледна точка на законодателството в областта на информацията е малка вечност – при липсата на всякаква съдебна намеса противоречи на разбирането ни за модерна държава, основана върху принципите на правовата държава. Следователно в споразумението няма следа от повишаване на защитата на данните.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, бихме поздравили г-жа Малмстрьом и г-н Алваго и нас самите за обявената от различните групи, съставляващи мнозинство в тази парламентарна зала, подкрепа за споразумението. Нека също уважим и тези, които не са съгласни.

Трансатлантическата сигурност, заобиколена от демократични гаранции, е от съществено значение за възпиране на финансирането на тероризма. Днес отново потвърждаваме подкрепата ни за ново споразумение, което защитава в по-голяма степен обществения интерес и в което Парламентът е изиграл по-голяма роля. Съветът трябва повече и по-добре да разбира, да се вслушва и да си сътрудничи с един различен Парламент, произтичащ от Договора от Лисабон.

ЕС се нуждае от собствена програма за проследяване на финансирането на тероризма, така че извличането на данни да може да се осъществява в рамките на Съюза и под контрола на европейски служители. Комисията трябва да изиграе основна роля при насърчаването на това.

В заключение, не трябва да забравяме, че получената от САЩ информация посредством използването на SWIFT беше определящ фактор при предотвратяването на нападенията в Барселона, Мадрид и Лондон и джихада в Германия.

Считам, че споразумението е полезно.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, от 1 февруари 2010 г. предишното споразумение SWIFT със САЩ престана да е в сила и сега е налице ново споразумение. Човек може да каже просто, че е надделяло чувството на отговорност, но не считам, че това е така. Би било достатъчно да поставим до някогашната хипотеза за регулиране тази, която беше приета през последните дни, за да оценим изцяло значителните подобрения, постигнати благодарение на приноса на Европейския парламент и благодарение на преговорите с Комисията и испанското законодателство.

Моят професор по публично право казваше, че най-доброто споразумение е онова, което ще трябва да се подобрява. Ето защо ще трябва да се задоволим с добро споразумение, което определя желание и обща стратегия срещу тероризма, но сега трябва да включим трети държави, които са от съществено значение в процеса на борбата срещу тероризма. И последно, считам, че това споразумение постига подходящ баланс между правото на неприкосновеност на личния живот и правото на сигурност.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н председател, искам да поздравя члена на Комисията Малмстрьом, докладчика Алваго и всички онези, които сътрудничиха относно това досие. Гласът на Европейския парламент се чува; бяха проведени преговори. Споразумението е различно и по-добро от това, което отхвърлихме през февруари.

Въпреки това бих искал да изясня, че все още имам съмнения относно член 20. Формулировката му изглежда поставя под въпрос ефективността на предвидените в споразумението права и все още не съм съгласен с избора на Европол, който не е нито независим съдебен орган, нито орган за защита на данните.

Не считам наистина, че можем да отхвърлим споразумението. То се различава, от това, което разглеждахме през февруари, но все още не се чувствам достатъчно уверен да го одобря и затова ще се въздържа.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Отхвърлям доводите, представени от опонентите. Бих искала да кажа, че от февруари, когато споразумението SWIFT беше блокирано от левицата и евроскептиците, банковите данни се изпращат без никакво основание в споразумение. Не забравяйте, че от септември 2001 г. няма известни случаи на злоупотреба с чувствителните данни на европейците. Приветствам факта, че благодарение на Договора от Лисабон, Европейският парламент гарантира, че европейски служител, а не американски служител или член на Европол, който ще взема решение в държавите-членки относно изпращането на каквото и да било вид точно определени данни.

Бих искала членът на Комисията да определи краен срок, когато имената на тримата кандидати за тази позиция ще станат известни. Бих искала да съобща на настойчивите опоненти на сътрудничеството между ЕС и САЩ, че е наш дълг ефективно да защитаваме живота на гражданите ни от терористични нападения. Сега споразумението предоставя твърди гаранции, като същевременно защитава данните и предлага възможност за съдебно дело за обезщетение в случай на злоупотреба с търговски данни. Бих искала да благодаря на членовете на Комисията и членовете на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за този резултат.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Наистина ще бъде кратка. Споразумението не е свършено, нито отлично, но считам, че е възможно най-доброто споразумение, което можахме да постигнем за толкова кратко време. То е балансирано от гледна точка на това, че взема предвид сигурността на европейските граждани, както и

правото им на свобода и защита на личните данни. За нас е от жизненоважно значение да приемем споразумението през юли, тъй като то ще е ключът към сигурността. Поради причини, свързани със защитата на данните, е важно също така данните да не се изпращат, без да са преминали през проверка. В текста са включени допълнителни гаранции, отчасти във връзка с обосновката на разкриването на данни и отчасти във връзка с обосновката на степенуването по приоритет на данните. Отсега нататък предложените правни средства ще бъдат прозрачни. Има, разбира се, нерешени въпроси, както по-рано беше посочено от колегите: обосновката във връзка с Европол и продължителността на периода на съхранение. Освен съдържанието е важно също, че сега имаме ясен график за създаване на европейска Програма за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ), за което ще получим предложение в рамките на период от една година, и че отношенията между Съвета, Комисията и Парламента ще са различни отсега нататък.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, подкрепям споразумение, предоставящо конкретна информация относно лице, което активно и преднамерено подкрепя тероризма и чиито права се защитават в съд. Бих искал да благодаря на г-н Alvaro и г-жа Малмстрьом най-малкото за това, че се опитаха да постигнат това. Казахме, че не искаме масиви от данни, а ще имаме още масиви от данни за най-малко три години. Казахме, че за правна сигурност се нуждаем от съд, който да защитава нашите права на човека, а ще получим Европол, за да се обоснове фактът, че споразумението съблюдава споразумението, а не правата на човека. Също така, имаме определение за тероризъм, което съответства на определението в Съединените щати, а именно разтеглив раздел, който е широко отворен да се приложи за организациите за предоставяне на помощ, които не работят лоялно във външнополитически интерес на САЩ.

Не, за съжаление, защитата на правата на човека в споразумението е „гола“ като известния крал.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, разискването ни трябва да се съсредоточи върху два аспекта. Единият аспект, а именно, защитата на данните, беше засегнат многократно. Вярно е, че някои неща са подобрени, но е факт, че изпращането на масиви от данни не е премахнато. Това, което действително ме дразни най-много, е че там, където става въпрос за защита на данните, на Европол всъщност са предоставени по-големи правомощия: на какво правно основание, питаме ние?

Все пак, ще посоча много ясно, че има и друг аспект, който трябва да обсъдим много сериозно, а именно, че дори да се решат до един проблемите, свързани със защитата на данните, остава въпросът дали принципът, съгласно който банковите данни на милиони хора в Европа се изпращат за целите на превенцията, на практика допринася за борбата срещу тероризма. Дълбоко се съмнявам, а и няма оценка или нещо друго, което да го потвърждава. Вместо това ще се въведе де факто наблюдението на граждани и искам да ви припомня, че дори длъжностното лице, отговарящо за защитата на данните, не вижда необходимост от такова законодателство.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) На 28 юни беше подписано ново споразумение относно изпращането на данни на граждани на Европейския съюз до Съединените щати. По мое мнение, направените в споразумението промени не са напълно убедителни.

Говорихме как длъжностни лица на ЕС във Вашингтон ще могат да повлияят върху подбора на данни за обработка. Разбира се, това ще зависи от компетентността на тези служители, но на нас не ни е необходимо те да са там, за да изразят становище, тъй като главно американски служители от разузнаването ще обработват данните.

Също така посочихме, че независим съд може да промени решение. Съдът обаче ще предприема действия въз основа на жалби от граждани, а гражданите няма да знаят, че са наблюдавани от разузнавателните служби. Така че как може съдът да вземе решение относно нещо, когато няма да знае, че гражданинът е наблюдаван?

Също така говорихме за това как ЕС ще изготви своя собствена процедура в бъдеще, а процедурата вече трябваше да е приета и одобрена.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, така наречената защитна мярка в новия проект на споразумение е елемент от контрола на ЕС върху извличането в Съединените щати на изпратени масиви от данни. Дори ако контролът се извършваше добросъвестно, не считам, че лицата биха имали доверието да откажат молби за извличане на данни от Съединените щати, ако им се каже, доста неискрено, да се борят срещу тероризма. Външната политика на САЩ обаче включва много повече от противопоставянето на тероризма и е доста вероятно САЩ да търсят достъп до финансови данни, които биха били използвани срещу по-големите му политически опоненти, а не само действителните терористи.

И все пак, противопоставянето ми на този договор не се свежда само до съдържанието му. Отговорността за договори, засягащи чувствителна поверителна информация, принадлежи изцяло на суверенните държави, а не на наднационални органи като ЕС.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Бих искал да благодаря на г-жа Малмстрьом и г-н Alvaro за доклада. Можем да сме доволни от напредъка, осъществен по отношение на това толкова разисквано, но много важно споразумение. Въпреки че през февруари вече гласувах в подкрепа заедно с мнозинството от групата на Европейската народна партия, чувствам, че новият текст гарантира по-благоприятни срокове за гражданите на ЕС, без значение колко неловка беше отсрочката. Трябваше да намерим подходящия баланс между защитата на данните и сигурността и считам, че до голяма степен сме го постигнали. Независимо от това, е важно в бъдеще да създадем наша собствена система за сигурност срещу финансирането на тероризма, която ще може да функционира независимо в ЕС. В хода на разработването и функционирането на системата ще трябва да се уверим, че правата на гражданите за защита на данните са напълно зачетени.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Бих искала да поздравя докладчика, г-н Alvaro, и да заявя от самото начало, че подкрепям приемането на споразумението между ЕС и САЩ относно изпращането на банкови данни за борбата срещу тероризма.

Новият вариант на споразумението предоставя по-добра защита на правата на европейските граждани. Клиентите на европейските банки сега ще могат да получават информация за това как се използват личните им банкови данни.

Считам, че Европол ще изиграе изключително важна роля, тъй като ще проверява дали статутът на банковия клиент като заподозрян терорист е основателен или не. Назначаването от Европейската комисия на лице, което ще наблюдава ежедневното извличане на данни, ще затвърди ролята на Европейския съюз.

Накрая, искам да подчертая, че трябва да поддържаме баланс между отговорността за гарантиране на безопасността на гражданите и защитата на личните данни.

Щефан де Клерк, действащ председател на Съвета. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, разискването беше разгорещено. Оценявам представянията на различните политически групи и оратори, но мога единствено да заключа, че разискването, което се състоя на територията на цяла Европа, във всички парламенти, засяга баланса между сигурността и борбата срещу тероризма, от една страна, и защитата на данните и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот, от друга страна. Трябва да следим отблизо този баланс. Този процес е еволюиращ. Ние изготвихме споразумения, които бяха отхвърлени в тази парламентарна зала, а сега имаме изготвено ново споразумение, което е значително по-добро и ще продължи да се развива. Уверен съм, че споразумението представлява важна стъпка напред и че рамковото споразумение относно защитата на данните между Европейския съюз и Съединените американски щати, което изисква допълнителни преговори и може да е от значение, също ще бъде прието. Ще следим как се организира контролът, отчасти под надзора на Комисията, така че да можем да осъществяваме професионален надзор в Съединените щати. Всички тези стъпки са положителни.

Г-н председател, госпожи и господа, също така е вярно обаче, че ако критикуваме партньорството между Европа и Съединените щати, трябва действително да поемем отговорност за създаването на наша собствена система, както и направихме. Беше предложена наша собствена система и върху нея ще се работи. Лесно е да се критикува система, включваща Съединените щати, но в такъв случай трябва да сме последователни и да направим това, което е договорено тук; тоест, да се създаде система на Европа. Считам, че това е следващата стъпка и следователно съм напълно убеден, че даването на съгласие е положителен принос за повишаване на сигурността в Европа, като същевременно ще бъдат създадени повече наши собствени инструменти, които ще ни позволят да си служим в по-голяма степен с европейски начин на работа. Затова се надявам, че споразумението ще получи съгласието на Парламента.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря Ви за това разискване. Може да харесвате или да не харесвате споразумението. Всички споразумения, които правим, независимо дали вътрешно между институциите или с трета държава, са резултат от трудни преговори, усилена работа и компромис. Компромисът е самата същност на метода на Общността. Не винаги е 100%, но обикновено е сносен компромис, който бихме приели.

Вие може да не го харесвате, но считам е несправедливо да се каже, че споразумението е равностойно на това, което гласувахте през февруари. Просто не е вярно. Направени са значителни подобрения относно защитата на данните, основните права и целостта. Исканията ще бъдат възможно най-конкретни: има няколко механизма за преглед и контрол и идеята за механизъм на ЕС за ППФТ също е представена за обсъждане. Преди няколко

месеца дори не присъстваше в дневния ред, а сега това беше направено благодарение на вас и вашият много конструктивен и отговорен подход, както и чрез трудни преговори.

Също така това стана възможно благодарение на конструктивния, отворен и много решителен подход на американските ни партньори. Те изслушаха и разбраха опасенията ни и заедно стигнахме до споразумение, в което те са взети предвид, но което е и инструмент за борба срещу тероризма, както и, да се надяваме, за спасяване на животи в бъдеще. Готова съм да обсъдя допълнителните подробности и развитието на бъдещия механизъм за ППФТ, както и прилагането на споразумението.

Още веднъж, бих искала да благодаря на всички, които взеха участие, докладчикът, докладчиците в сянка, Съветът и политическите групи, за този много конструктивен доклад.

Alexander Alvaro, докладчик. – (DE) Г-н председател, считам, че трябва да вземем под внимание две неща във връзка с обсъждането. Първото нещо е, че Европейският парламент е предоставил доказателство за факта, че съгласно Договора от Лисабон е готов да работи в сътрудничество. Г-н Гаридо посочи, че е подценил Европейския парламент. Считам, че това е така не само по отношение на готовността на Парламента да работи в сътрудничество, но и на готовността да прояви отговорност. Считам, че по този начин навлязохме в нова ера в областта на законотворчеството в ЕС.

Сега се обръщам към колегите, които се противопоставиха. С цялото уважение към вашата опозиция очаквам същото уважение към истината. Факт е, че постигнахме средносрочно решение как можем да предотвратим изпращането на масиви от данни. Преди в споразумението нямаше разпоредба, която осигуряваше правнообвързващо прекратяване на изпращането на масиви от данни в средносрочен план.

Да твърдим сега, че е следвало да направим това изведнъж е толкова реалистично, колкото да прекратим работата на ядрена електроцентраля изведнъж, което е политически и практически невъзможно. Следователно трябва да се подхожда с малко повече искреност, което очаквам с цялото взаимно уважение.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 8 юли, от 12,00 ч.

Следващата точка е гласуването.

Писмени изявления (член 149)

в писмена форма. – (EN) Вместо „бързо“ споразумение SWIFT, към което се стремяха Комисията и администрацията на САЩ, включването на Парламента ги накара да преговарят за „добро“ споразумение SWIFT. Тази победа е важна за Европа и за бъдещето на трансатлантическите отношения. Да, постигането на окончателното споразумение отне повече време, но беше постигнат много по-добър баланс между борбата срещу тероризма и защитата на основните права, отколкото преди няколко месеца. Споразумението показва, че Парламентът е сериозен събеседник, който може да упражнява новите си правомощия отговорно и ефективно. И той придаде нов и така необходим дух на откровеност и сътрудничество в отношенията на американската администрация с ЕС. Споразумението не е идеално. Бих се надявал например, че Комисията може да измисли начин да назначи в Европол представител на Европейския надзорен орган по защита на данните, който ще наблюдава първоначалното предоставяне на масиви от данни, точно както успяхме да назначим европейски служител, отговарящ за надзора в Министерството на финансите на САЩ. Но в крайна сметка изразявам твърдо убеждение, че това подобро споразумение, за разлика от силно проблематичното временно споразумение от миналия февруари, заслужава съгласието на Парламента.

Véronique Mathieu (PPE), в писмена форма. – (FR) Бих искала да поздравя Комисията за постигнатия резултат в края на тези трудни преговори. Споразумението отговаря на исканията, изразени от Парламента преди няколко месеца. Органите на САЩ са се съгласили да включат много гаранции по отношение на защитата на данните, които липсваха в предишното споразумение. Ефективността на изпращането на данни в борбата срещу тероризма е подчертавана многократно през последните няколко месеца. Сега обаче е време за Съюза да има свой собствен механизъм на разположение за борба срещу финансирането на тероризма. В това отношение, приветствам изразеното от Комисията желание да върви напред в тази област и бих искала да предложа конкретни действия възможно най-скоро. Накрая, „аферата Swift“ е възможност за Парламента да упражни новите си правомощия, които са му предоставени от Договора от Лисабон. Държавите-членки, както и партньорите ни от трети държави сега са наясно, че трябва да работят ръка за ръка с този Парламент за приемането на тези споразумения. Съдържанието на споразумението изразява новите институционални отношения. Опасенията ни бяха чути и бяха намерени разумни отговори.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Под прикритието на борбата с тероризма масиви от данни на честни европейски граждани се изпращат до Съединените щати. Преработеното споразумение SWIFT допринася в незначителна степен за промяна на положението. Не можем да обещаем на гражданите ни адекватна защита на данните, тъй като: чувствителните данни се съхраняват в голям мащаб, вместо единствено в отделни случаи, когато има основание за подозрение. Данните ще бъдат произволно съхранени за цели пет години. Предвижда се съответствието със защитата на данните да се гарантира от Европол, въпреки че самата агенция има интерес от данните. Следователно изпълнителят наблюдава себе си, сериозно ли се предполага, че това е независим контролен орган? Европейските граждани, чиито права са нарушени, фактически нямат възможност да предприемат успешни правни действия. Гражданите първо ще трябва да се справят с разходите за откриване на съдебна процедура в Съединените щати! Първият отбелязан успех за Европейския парламент през февруари сега се превърна в неуспех. Дори докладчикът признава, че не е напълно удовлетворен. Споразумението не предоставя никаква действителна и ефективна защита на данните и затова следва да се отхвърли.

Angelika Werthmann (NI), в писмена форма. – (DE) Предложеното понастоящем споразумение SWIFT е ясно подобрение, тъй като Единната зона за плащания в евро (SEPA) е премахната и в него се съдържа определение за тероризъм. Все пак политическите разисквания относно темата за SWIFT ясно посочват колко е трудно и важно да се намери и запази баланса между правата на гражданите и ангажимента за сигурност в света. Много въпроси остават отворени и се нуждаят от отговор. Например: 1) Защо данните трябва да се съхраняват за период от пет години? 2) Мисля, че ако разполагахме с по-дълъг срок за преговори, определено щяхме да можем да преразгледаме слабите места и да включим наша правна служба; щяхме да сме в състояние да изготвим приемливо споразумение за всеки както за ЕС, така и за Съединените щати. По мое мнение, дори след преразглеждането и след като са направени различни отстъпки, споразумението все още не взема предвид пропорционалността между сигурност и зачитане на неприкосновеността на личния живот. И накрая, убедена съм, че по-дълъг период на преговори за двете страни, САЩ и Европа, щеше да ни позволи да постигнем по-добри и по-подробни резултати. Благодаря ви.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала да насоча вниманието на Европейския съюз към съдбата на 250 еритрейци, задържани в пустинята Сахара от либийските органи и молещи за помощ с текстово съобщение. Те умират, нуждаят се от помощ и бих искала да помоля Европейския съюз да обърне внимание на този случай.

6. Време за гласуване

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, моля да изчакаме с гласуването за минута, тъй като списъците на партията „Partido Popular“ (Народна партия) се раздават в момента, както виждате.

Председател. – Пристъпваме към гласуването.

6.1. Присъединяване на държавите-членки към Конвенцията за международните изложения, подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. (A7-0201/2010, George Sabin Cutaş) (гласуване)

6.2. Сключването на Протокол за комплексно управление на крайбрежните зони към Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието (A7-0191/2010, Jo Leinen) (гласуване)

6.3. Споразумението между Европейския съюз и Исландия и Норвегия за прилагането на някои разпоредби на Решение 2008/615/ПВР на Съвета и на Решение 2008/616/ПВР на Съвета (A7-0173/2010, Simon Busuttil) (гласуване)

6.4. Участие на Швейцария и Лихтенщайн в дейностите на Агенция „ФРОНТЕКС“ (A7-0172/2010, Philip Claeys) (гласуване)

6.5. Искане за снемане на парламентарния имунитет на г-н Valdemar Tomaševski (A7-0214/2010, Bernhard Rapkaу) (гласуване)

6.6. Качеството на статистическите данни в условията на процедурата при прекомерен дефицит (A7-0220/2010, Othmar Karas) (гласуване)

-Преди гласуването:

Othmar Karas, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, само искам да посоча, че с днешното решение правим това, което искахме да направим през 2004 г. и което Съветът отхвърли през пролетта на 2004 г., а именно, да увеличим възможностите за одит на Евростат, да разширим обхвата на нейните правомощия и да автоматизираме процеса на одит.

Това е първата важна законодателна стъпка в отговор на опита от последните няколко седмици по отношение на кризата. Независимостта на Евростат трябва да се укрепи и зависимостта ѝ от данни от държавите-членки да се ограничи. Днешните развията са стъпка в правилната посока, но според мен не сме достигнали до решение. Трябва да има възможност по всяко време в държавите-членки да се провеждат посещения за контрол без предварителна уговорка и всички съответни данни да се предоставят за проверка.

Необходимо е по-голямо сътрудничество с Европейската централна банка и трябва да гарантираме, че финансирането и персоналът на Евростат ще бъдат увеличени, заедно с висококачествено обучение за последните.

Какво още иска Европейският парламент? Санкции срещу държавите-членки, които фалшифицират и предоставят подправени статистически данни. Комисията трябва да представи на Парламента подробен доклад за грешките от последните шест години. Искаме да знаем къде има грешки и какви са те – дали по отношение на политика, закон или компетентност – за да можем да си направим съответните изводи.

Комисията следва да постави за разглеждане и да настоява за хармонизиране на събирането на статистически данни и за хармонизиране на критериите за статистическите органи в държавите-членки. Днес правим правилна и значителна крачка към независимост и увеличаване на правомощията, но все още не сме приключили. Трябва да продължим по същия път.

(Ръкопляскания)

6.7. Стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море и ролята на макрорегионите в рамките на бъдещата политика на сближаване (A7-0202/2010, Wojciech Michał Olejniczak) (гласуване)

6.8. Принос на регионалната политика на ЕС към борбата срещу финансовата и икономическа криза, по-специално в рамките на цел 2 (A7-0206/2010, Rodi Kratsa-Tsagaroglou) (гласуване)

-Преди гласуването:

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, съвсем накратко, групата ни отправя искане за електронно гласуване, поименно гласуване.

(Искането за поименно гласуване се приема)

6.9. Правата на пътниците при автобусен превоз (A7-0174/2010, Antonio Cancian) (гласуване)

6.10. Правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път (A7-0177/2010, Inés Ayala Sender) (гласуване)

6.11. Интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и взаимодействие с останалите видове транспорт (A7-0211/2010, Anne E. Jensen) (гласуване)

6.12. Формалности за даване на сведения за кораби, пристигащи в и/или напускащи пристанищата (A7-0064/2010, Dirk Sterckx) (гласуване)

6.13. Устойчиво бъдеще за транспорта (A7-0189/2010, Mathieu Grosch) (гласуване)

- Преди окончателното гласуване:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-н председател, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), отправям искане за поименно гласуване при окончателното гласуване, ако е възможно.

(Искането за поименно гласуване се приема)

6.14. Годишен доклад за дейността на комисията по петиции през 2009 г. (A7-0186/2010, Carlos José Iturgaiz Angulo) (гласуване)

6.15. Насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда, укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването (A7-0197/2010, Emilie Turunen) (гласуване)

- След гласуването:

Graham Watson (ALDE). – (EN) Г-н председател, като председател на делегацията за връзки с Индия бих искал да обърна внимание на присъстващите в залата, че в галерията днес имаме посетители от Лок Сабха, индийския парламент. Сигурен съм, че Парламентът също желае да ги приветства с добре дошли.

(Ръкопляскания)

6.16. Нестандартни трудови договори, гарантиране на професионалното развитие, „гъвкавост и сигурност“ и нови форми на социален диалог (A7-0193/2010, Pascale Gruny) (гласуване)

6.17. Зелена книга на Комисията за управлението на биологични отпадъци в Европейския съюз (A7-0203/2010, José Manuel Fernandes) (гласуване)

Председател. – Времето за гласуване приключи.

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Доклад: **Othmar Karas (A7-0220/2010)**

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Желая да обясня вота си относно доклада на г-н Karas за качеството на статистическите данни. Докладът има много добри страни, разбира се, но се въздържах от гласуване, защото не споделям становището на докладчика, че Евростат трябва да има доминиращо право да се намесва, без каквато и да е форма на предварително уведомление, при упражняване на правата на националните статистически органи.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, да се говори за събитията в Гърция като за трагедия се превърна в журналистическо клише, но според мен можем ясно да ги определим като трагедия в класическия софокълски смисъл. През годините на разцвет бяхме високомерни и се преструвахме, че дълговете на Гърция и Германия са взаимозаменяеми. Сега преживяваме възмездието на закъснелите корекции на пазара.

Но катарзисът се задържа изкуствено. Вместо да се позволи естественото коригиране на пазара, което означава Гърция да емитира собствената си валута и да ценообразува отново на европейските пазари, се провежда политика, при която се преструваме, че по-добрата статистика, повече регионална помощ, повече размяна на пари чрез данъци за продажби или европейските дългови агенции някак ще избегнат неизбежното.

Всъщност обричаме гръцкия народ и, надявам се да греша, вероятно и народите на другите средиземноморски държави на години на рецесия, стагнация и безработица, но поне генерираме заетост за себе си, защото оправдаваме собственото си съществуване. Ето така виждаме истинската цел на Европейския съюз, а именно, работа за заетите в самия него.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, ако разгледаме качеството на статистическите данни за някои държави-членки, когато е пределно ясно, че са нагласяли счетоводните отчети и не са предоставили коректни данни за състоянието на националната икономика, мога да разбера призива за по-добри статистически данни. Считам, че всички ние разбираме, че трябва да се подобри събирането на данни, отнасящи се до състоянието на националните икономики. Въпросът е те да не бъдат използвани като претекст за така нареченото „европейско икономическо управление“. Не трябва да се използват и като извинение за институциите на ЕС, Комисията, които искат да имат достъп до националните бюджети на държавите-членки преди въпросните национални бюджети да са представени в парламентите на тези държави.

Нека не използваме кризата и допуснатите по време на тази криза грешки като претекст за допълнително европейско икономическо управление. Вместо това трябва да направим изводи от кризата, да се уверим, че ще събираме по-добри данни, но и че всички ние сме въвели необходимия ред в държавите си.

Доклад: Wojciech Michal Olejniczak (A7-0202/2010)

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, аз подкрепям доклада относно стратегията за региона на Балтийско море и съм доволен, че предложените от мен изменения са приети, но на определени места бих искал да сме по-категорични. В параграф 34 ние призоваваме Комисията да осигури извършване на оценка на въздействието върху околната среда от енергийните инфраструктурни проекти, но не сме споменали, че Комисията не е изпълнила своя дълг да разпорежда обективно, безпристрастно проучване на въздействието върху околната среда от проекта Северен поток. Призоваваме всички държави от региона на Балтийско море да се присъединят към конвенцията от Еспо, но аз мисля, че е логично да призовем изрично Русия също да се присъедини. Това би съответствало на нашата цел.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз подкрепих тази резолюция. Мисля, че инициативата на държавите от Балтийския регион е много важна и че тези държави са успели най-накрая да въведат концепцията за макрорегионите в нашата система.

Считам, че тази инициатива трябва да бъде приветствана и на политическо, и на стратегическо равнище за важните аспекти, които тя добавя към оперативната стратегия в този регион. Преди всичко аз вярвам в значението на перспективата, която откриваме чрез тази инициатива, а тя ще ни даде възможност да предвидим създаването на други макрорегиони, които вероятно ще използват този опит като пилотен проект, за да дадат допълнителен гласък на политиката на сближаване.

По отношение на тази инициатива моето искане към Комисията е за по-голямо внимание към предоставянето на финансови ресурси, тъй като напълно се присъединявам към казаното на различни равнища „не“ относно използването на нови ресурси, допълнителни ресурси. Аз обаче съм също толкова убедена, че без ресурси за тези големи проекти – проектите за макрорегионите – те няма да продължат напред, така че регулирането на осигуряването на тези ресурси е важно.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Аз гласувах в подкрепа на този документ и съм удовлетворена, че той беше приет. Документът обсъжда стратегията за Балтийско море и нейната главна цел – да насърчи координацията в действията на държавите-членки по отношение на политики, които имат териториално въздействие. Тази стратегия се основава на четири фундаментални политики, една от които е за опазването на екологично устойчива околна среда. Ето защо аз съм много доволна, че този документ отразява и предложените от мен изменения относно планирането и изпълнението на енергийни инфраструктурни проекти по Балтийското крайбрежие, които биха могли да имат определено въздействие върху екосистемите на

Балтийско море. Ние трябва също да осигурим подходящи принципи за морска дейност, да намалим въздействието на селското стопанство върху Балтийско море и да се съгласим напълно с мнението на Европейския парламент, че като основа на стратегията трябва да засилим сътрудничеството с трети държави. Това е по-конкретно случаят с въпросите за околната среда. Ето защо аз се надявам, че преди оценката за изпълнението на стратегията през 2011 г. ние ще направим съществен напредък и ще можем да поставим нов стандарт.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) И така, говорим за стратегията за региона на Балтийско море. Регионът на Балтийско море съдържа големи възможности за развитие и тази стратегия вече получи определено финансиране от Европейския съюз. Независимо от това е необходима малка структура, която да е конкретно отговорна за прилагането на стратегията за региона на Балтийско море. Има също и нужда от конкретни координирани програми за сътрудничество с частни предприятия, за иновации и за развитие на научните изследвания. Планът за действие за стратегията за региона на Балтийско море предвижда единна патентна политика, мрежа за сътрудничество между отделни малки и средни предприятия, и формиране на фонд за научни изследвания и иновации за Балтийско море. Бъдещият икономически растеж в региона на Балтийско море, както и другаде, ще зависи директно от успешната политика за иновации. Изпълнението на проекта за балтийските железници беше отлагано твърде дълго – той трябва да бъде завършен възможно най-скоро. Докладът относно стратегията за региона на Балтийско море отбелязва нуждата от повишаване на конкурентоспособността на Балтийския регион, но предпоставка за това е развитието на иновациите и инфраструктурните проекти, ето защо аз също подкрепих този доклад.

Доклад: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Що се отнася до доклада относно регионалната политика, втората цел на политиката на сближаване предвижда да се дава помощ на европейските региони, страдащи от безработица, престъпност и бързо обезлюдяване. Финансовата рамка е заделила 54,7 млн. евро за целта, но все още съществуват големи икономически различия между държавите-членки на Европейския съюз, като точно най-бедните региони най-много пострадаха от икономическата криза. Помощта за тези държави трябва да бъде висшият приоритет на регионалната политика на Европейския съюз. Първата стъпка за Европейския съюз, без която устойчиво развитие е невъзможно, е утвърждаването на лоялна конкуренция и икономическо равенство. Регионалната политика трябва да продължи да подкрепя европейските региони, чийто БВП (брутен вътрешен продукт) е по-нисък от средните стойности за Европейския съюз. Позицията, че еластичното финансиране трябва да продължи да се развива, следва да бъде подкрепена. При все това трябва да се стремим към финансова и практическа помощ от този вид за малките и средни предприятия, занимаващи се с иновации [и за подпомагане на] технологиите и предприятията, което също има пълната ми подкрепа. Благодаря ви.

Председател. – Г-н Нанпан, моля, продължете да ни учудвате с познанието си на гръцките класици.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Г-н председател, Вие сте прекалено любезен и е голямо удоволствие да Ви виждаме на председателското място.

(EN) Г-н председател, кои са най-богатите страни в Европа или по-скоро страните с най-богатите граждани в Европа? Тези дни гледах данните на ОИСР (Организация за икономическо сътрудничество за развитие), като за 2008 г., последната година, за която има числа относно страните, които са най-процъфтяващи, са членовете на ЕАСТ (Европейската асоциация за свободна търговия) — въпреки всичко, което преживяха. Въпреки банковата криза, която непропорционално силно засегна Швейцария и Исландия, доходът на глава от населението в страните от ЕИП (Европейско икономическо пространство) е 214% от този, който е в Европейския съюз. Тези хора в ЕАСТ са два пъти по-богати от гражданите на държавите-членки на ЕС.

Защо е така? Нека предположа, че това може да има нещо общо със сделката, която те сключиха с Европейския съюз, по силата на която те са част от свободния пазар, от четирите свободи — свободното движение на стоки, услуги, хора и капитал — но са извън общата политика в областта на рибарството и извън общата селскостопанска политика; сами контролират собствените си граници и решават кой може да ги преминава; сами решават собствените си проблеми по правата на човека; сами контролират собствените си енергийни запаси; и сами могат да купуват и продават на трети страни, без да се ръководят от общата външна тарифа.

Не би ли могла нашата страна, Обединеното кралство, да постигне нещо поне също толкова добро, каквото са постигнали седем милиона швейцарци и четири милиона норвежци? Ние сме нация от 60 млн. души, търговска и предприемчива нация, нация, чиято страст за колонизация докосна всеки континент. Сигурно бихме се справили не по-зле с управлението на нашите собствени дела в наш собствен интерес?

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, когато и да заговорим за икономическата и финансова криза, важно е да погледнем назад и да извлечем поуците от нея. Извлякохме ли поука, че неправилното регулиране в САЩ беше това, което принуди банките да отпускат заеми на некредитоспособни клиенти, което неизбежно доведе до кризата с лошите дългове, при което една десета от заемополучателите бяха некредитоспособни клиенти, които не можеха да върнат заемите си и последиците бяха усетени в целия свят? Извлякохме ли поука за правителствата, които печатат пари, все едно парите нямат стойност, но забравят уроците на казаното от австрийския икономист Лудвиг фон Мизес, единственият икономист, който съумя да предскаже финансовата криза? Той е казал, че парите имат стойност и когато се обезценят, предприятията и отделните хора правят нещо, което той е нарекъл „неправилни инвестиции“ и това създава кредитен балон, но в крайна сметка пазарът наваксва и всичко се срива. Точно това направихме, така започна финансовата криза и нека се постареем да научим тези уроци.

Препоръка за второ четене: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Напълно подкрепям доклада на г-н Cancian за правата на пътниците при автобусния транспорт. Въпреки ратификацията на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания тези хора все още се сблъскват с дискриминация при достъпа до транспорт.

Равният достъп до транспорт е една от основните предпоставки за независим живот. Предвид факта, че повечето пътувания се предприемат на местно равнище, достъпът до автобусен транспорт е от основно значение за лицата с увреждания, включително незрящите и тези с увредено зрение.

Напълно съм съгласен с предлаганите изменения и допълнения, които са в подкрепа на правата на лицата с физически увреждания, и конкретно на правото на транспорт, правото на помощ и правото на информация в достъпни форми, включително Брайлово писмо и печат с едри букви.

Особено приветствам изискването водачите и лицата, работещи в автогарите, да преминават обучение във връзка с физическите увреждания.

Осигуряването на тези права ще бъде от основно значение за подобряване живота на нашите съграждани, които са незрящи или с увредено зрение.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Резултатът от гласуването по доклада на Antonio Cancian показва, че Европейският парламент, за разлика от Съвета, има ясни приоритети, особено когато стане дума за осигуряване правата на гражданите, пътуващи в Европа с автобус. Категоричната ни позиция ще направи възможно да се осигури по-добра защита на правата на пътниците, особено на лицата с физически увреждания и намалена подвижност. Предложението е да се отмени член 11 и с това да се направи невъзможно да се откаже приемане на резервация за хора с увреждания и също така да се наложи задължение върху фирмите безплатно да оказват помощ при качване в автобусите и по време на пътуването, какъвто е случаят при въздушния транспорт. Това ще позволи на лицата с физически увреждания да пътуват независимо из Европа, подобрявайки качеството на живота им. Категоричната позиция, зета от Парламента, е хвърлена ръкавица към държавите-членки, които по мое мнение вече няма да успеят да разводнят предложението ни в Съвета на второ четене.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, подкрепих изменение 15, защото подкрепям освобождаването, за ограничен срок, за вътрешните, регионални, градски, крайградски и селски превози.

Опасението ми тук по-скоро е, че някои от изискванията и разходите, които ще бъдат прехвърлени върху МСП (малки и средни предприятия), по-конкретно върху малките оператори, ще бъдат такива, че може дори да доведат някои от тях до фалит. Смятам за сигурно, че в някои случаи те може да се оттеглят от определени линии и от определени пазари и че това ще остави клиентите без възможност за обществен транспорт. Особено съм загрижена за селските превози. Вероятно градските и регионални превози ще оцелеят, но стигне ли се до селските превози, мисля, че има опасност — ако това законодателство бъде прието — да се окажем в положение, при което операторите на селски превози ще престанат да работят по тези маршрути.

В Парламента все говорим за прекомерното обременяване на МСП и за разходите им и така нататък. Мисля, че в сегашното икономическо положение един разумен компромис би било да позволим освобождаване за тях за определен период от време.

Доклад: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за директива относно формалностите за даване на сведения за кораби, пристигащи в и/или напускащи пристанища в държавите-членки, защото считам, че създаването на пространство за морски

транспорт без бариери може да направи крайбрежното корабоплаване по-ефективно. Морският товарен транспорт наистина е обект на много сложни административни процедури.

Освен това налице е и проблемът с липсата на хармонизирано регулиране на сектора, която се дължи на различното прилагане на директивата от 2002 г. в различните държави-членки. Ето защо е необходима точна и подробна директива, която намалява възможността за различни тълкувания, доколкото това е възможно.

Основната цел на този нов закон е да се опростят административните процедури, като същевременно се имат предвид съвременните информационни технологии. За тази цел се надявам на едно добро ниво на сътрудничество между различните заинтересовани компетентни органи.

Доклад: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, транспортният сектор е една от областите, оказващи влияние върху множество ключови и важни за Европейския съюз въпроси: от конкурентоспособността на вътрешния пазар до здравето на европейските граждани; от ефективността на градския транспорт до безопасността на пътищата; и от създаването и укрепването на конкретни агенции за различните видове транспорт до намаляването на въглеродните емисии.

Ето защо считам, че именно Европейският съюз има задължението да формулира транспортна стратегия, която гарантира ефективност и устойчивост, както и финансова рамка, която да отговори на бъдещите предизвикателства по подходящ начин. Ето защо изцяло подкрепям доклада на г-н Grosch, когото искам да поздравя за отличната му работа.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, много е важно да се опитаме и да създадем устойчиво бъдеще за транспорта и по този начин да гарантираме, че той ще отделя по-малко емисии в бъдеще, въпреки факта, че, ако погледнем цялостното положение в момента, трафикът е съвсем малък фактор, на който се дължат по-малко от 10% от всички емисии. Като цяло обаче е важно, когато създаваме устойчиво бъдеще, да направим това във всички сектори.

Считам, че е важно да гарантираме прилагането на еднакви правила в целия Европейски съюз. В момента има известни проблеми: както знаем, в момента например съществуват различни подзаконовни актове за транспортиране в различни области. Във връзка с това трябва да гарантираме, че се прилагат еднакви правила в Европейския съюз като цяло, когато се създават такива актове и когато се определя устойчивото бъдеще на транспорта. Важно е също така да инвестираме в научни изследвания, технологии и иновации, за да намерим правилните видове транспорт и, нещо повече, да намалим в бъдеще емисиите от превозни средства.

Доклад: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, влизането в сила на Договора от Лисабон утвърди правото на отправяне на петиции като крайтъгълен камък на европейското гражданство. Без съмнение то представлява инструмент, който предоставя на гражданите възможност да представят на вниманието на Парламента всички свои тревоги, свързани с въздействието върху тяхното ежедневие на различните политики и законодателство на Европейския съюз.

За пореден път тази година статистическите данни показват нарастващо търсене на помощ по въпроси, отнасящи се например до околната среда, основните права, правосъдието, единния пазар и развитието на европейските политики. Както се посочва в доклади от предишни години, ние можем само да се надяваме за пореден път на подобряване на институционалната комуникация относно различните механизми за докладване на разположение на гражданите на европейско равнище чрез създаване на система за обслужване „на едно гише“, която може да им предостави необходимите насоки за търсене на решения за евентуалните нарушения на техните права.

Ние сме съгласни с твърдението на докладчика, че може да се разработи по-интерактивен сайт, за да се даде възможност на гражданите да получават необходимата им информация, преди да вземат решение да се насочат към една или друга институция, да използват един или друг механизъм.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Благодаря Ви, г-н председател. През 2009 г. комисията по петиции на Европейския парламент получи 1 924 петиции, но само 46% от тях бяха приети за попадане в рамките на компетентността на комисията. Това свидетелства за факта, че гражданите не са достатъчно информирани за това, как могат да се обърнат към Европейския парламент онлайн. Бих искала да кажа, че собственият уебсайт на комисията трябва да бъде подобрен, тъй като по-голямата част от европейците никога не са чували за SOLVIT, онлайн мрежата за решаване на проблеми. Бих искала също така да подчертая, че трябва да бъдат предвидени и

възможности за предоставяне на информация на граждани, които понастоящем са без достъп до интернет. Ще подчертая, че комисията по петиции е най-прекият и най-бърз начин за контакт с Европейския парламент като цяло и че работата на тази комисия трябва според мен да стане много по-отговорна и активна. Именно затова подкрепих този доклад. Благодаря Ви.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, комисията по петиции е един от големите успехи на Европейския съюз. И аз, и други членове на ЕП сме свидетели, че тя предоставя утеха, подкрепа и добронамерено изслушване на хора, които са се сблъскали със стена от неудовлетвореност и бюрокрация в собствените си страни. Необходимо е обаче да се направят някои неща, за да я подобрим: първо, трябва да предаваме посланието по-добре на гражданите, второ, трябва да ускорим процеса, и трето, държавите-членки трябва да бъдат накарани да отговарят на запитванията по-бързо, отколкото правят това сега. Забавянията на отговорите възпрепятстват процеса и така се стига до ситуации, които не са приемливи.

Все пак е налице сериозно развитие и аз поздравявам комисията и всички участници за това, че добронамерено изслушват хората, които най-много се нуждаят от това.

Председател. – Г-н Kelly, следващия път не забравяйте да се запишете в списъка, преди да започнем обясненията на вот, защото Ви нямаше в списъка, затова и не се обърнах към Вас.

Seán Kelly (PPE). – Признавам се за виновен и си взимам бележка.

Доклад: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, икономическата криза оказва особено силно въздействие върху младите европейци, като унищожи перспективите им за професионално развитие и ги обрече на несигурност. Двадесет процента от младите хора на възраст под 25 години са безработни — армия от 5,5 млн. души с несигурно бъдеще.

За щастие, в икономическите и демографски перспективи за следващите 10 години се предвижда разкриването на 80 млн. нови работни места в цяла Европа, за повечето от които ще е необходим професионален профил на високо ниво. Следователно подкрепата за бъдещите поколения е истинското предизвикателство, което следва да преодолеем, а то е и единствената сигурна инвестиция в настоящето и бъдещето на Европейския съюз. Стига с чиракуването и стажуването, които повече наподобяват експлоатация, отколкото период на обучение. Затова се надявам, че от сега нататък, отчасти поради документа, който беше приет днес, всяка инициатива, с която се цели повишаване на заетостта, ще бъде ориентирана — без „ако“ или „но“ — към младежите и техните потребности.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, много е важно да се улесни и насърчи достъпът до пазара на труда за младите хора, важно е и това, че г-жа Turunen изготви доклад по темата и Парламентът го прие. Но това само по себе си не е достатъчно. Необходимо ни е драстична промяна в нагласите не само в Парламента, но и в държавите-членки, защото знаем, че беше допуснато младежката безработица да достигне твърде високи стойности. Тя е вече около 20% в Европейския съюз и това просто не може да продължава така. С други думи, необходими са ни практически мерки както в държавите-членки, така и на ниво Европейски съюз, а не толкова много различни резолюции и изказвания. Вместо това са ни нужни подчертано практически действия.

Понастоящем пазарът на труда не функционира и, поради някаква причина, младите хора нямат достъп до този пазар или им липсва опит. Като се има предвид настоящото положение, действително е от голямо значение да се въведат ясни линии на действие — да се създадат такъв вид възможности, които да подобрят перспективите на младежите да бъдат наемани на работа, и по този начин да се положи по-устойчива основа за надеждата и за бъдещето. Надявам се, че докладът няма просто да бъде пренебрегнат и че съдържашото се в него ще бъде приложено на практика и в държавите-членки; така можем да облекчим положението на младежта.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Младежката безработица е особено наболял проблем днес. Двадесет процента от хората на моята възраст в Европейския съюз са безработни. Гласувах за това становище на Европейския парламент, защото считам, че отправяме много важно политическо послание както към Европейската комисия, така и към държавите-членки относно състоянието на младежката безработица. Мисля, че съм напълно съгласна с идеите, изложени в доклада, че трябва да насърчаваме и създаваме програми като „Еразъм“ за младите бизнесмени, както и че е от първостепенно значение да се изтъква колко важно е неформалното образование в живота на младите хора, както и професионалното обучение. Налице са и целите, заложили в стратегията на Европейския съюз „ЕС 2020“. Все още се прогнозира, че икономическото възстановяване ще бъде постигнато посредством иновации, „зелени“ технологии и включване на младежите в пазара на труда, а това е много важно. Искам да споделя опита на Литва, където работодателите се ползват

от преференциално данъчно третиране, ако наемат млади хора, които за пръв път се включват в пазара на труда. Надявам се, че ще има тясно сътрудничество между държавите-членки, за да можем да постигнем такива резултати.

Доклад: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, най-гъвкавите видове работа често пъти добиват формата на нетипични трудови договори, които не могат да гарантират социалната защита на работниците. Борбата срещу новите видове несигурност за работното място трябва да започне от Парламента, който трябва да бъде в състояние да гарантира по-голяма гъвкавост и сигурност за всички работници.

Приемането на резолюцията, г-н председател, е основата за едно ново равнище на сигурност за заетостта. Увеличаването на шанса за намиране на работа, която гарантира добри перспективи за развитие, трябва да бъде основната цел, за да се постигне все по-ускорено възстановяване на европейската икономика. Затова се надявам всички държави-членки да могат да инвестират по-големи ресурси в развитието на все по-специализирани професионални кариери на високо равнище.

„Да“ на Европа на знанията и работата и, разбира се, „не“ на Европа на несигурността за работното място и в обществото.

Доклад: José Manuel Fernandes (A7-0203/010)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днешното гласуване относно доклада на г-н Fernandes, за който бях докладчик в сянка за групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент, е ясен сигнал от Парламента, който призовава Европейската комисия за конкретна директива относно биологичните отпадъци, и по-конкретно за създаването на задължителна система за разделно събиране.

Биологичните отпадъци, ако се управляват добре, могат да станат ресурс за Европейския съюз за производството на биогаз – възобновяем енергиен източник, който може да се трансформира в биометан или да се използва за производството на електричество за покриване на базовите нужди. Бях загрижен от неотдашното съобщение на Европейската комисия, в което се изразяваше скептично отношение към идеята да се представи конкретно предложение за законодателство. В това отношение, в сътрудничество с други членове на ЕП, бях изпратено писмо до члена на Комисията Поточник, в което се описва случаят ни. Надявам се Комисията да помисли по въпроса и скоро да ни предложи текст.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Биологичните отпадъци, както общите отпадъци, са важен и присъщ проблем за всички граждани на Европейския съюз. Положението е различно в различните държави-членки. В някои държави-членки 10% от биологичните отпадъци се депонират, в други, за съжаление, те са до 90%. Следователно задачите ни трябва да бъдат както следва: първо – предотвратяване и намаляване на отпадъците и второ – специално във връзка с настоящата ситуация, обществото в ЕС следва да се превърне в преработващо отпадъците общество. Що се отнася до компоста, а именно този, който включва биологични отпадъци, трябва да разгледаме и оценим възможностите за използване на компост с ниско качество, така че да не навредим на хората или околната среда. На равнище на Европейския съюз, след като сме определили възможностите за използване на компост с ниско качество и сме определили кога компостът се счита за продукт и кога се счита за отпадък, за държавите-членки ще бъде по-лесно да намерят своя начин да решат въпросите по отношение на използването на компост. Следователно се изисква адекватно правно регулиране на равнище на Европейския съюз.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, много Ви благодаря, че ми предоставяте възможността да обясня вота си относно Зелената книга за управлението на биологични отпадъци. Тя представлява обща рамка и аз одобрявам целите ѝ. Въпреки това бих искала да посоча, че Комисията, преди да изготви законодателните предложения, е трябвало да добави актуален глобален план, като вземе предвид задълженията ни относно продоволствената сигурност и оптималните структури както в ЕС, така и в развиващите се държави, където милиони хора гладуват. Също така следва да се извършат по-задълбочени проучвания на цялостното въздействие върху околната среда от преработката на биомаса като алтернативен енергиен източник. Като лекар считам, че надзорът от страна на държавите-членки за безопасното обезвреждане на опасни токсични и биологични отпадъци на техните територии следва да бъде от основно значение.

Писмени обяснения на вот

Доклад: George Sabin Cutaş (A7-0201/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Парижката конвенция регулира честотата, качеството и организационните процедури на международните изложения. Докладчикът, когото подкрепих, изисква държавите-членки, засегнати от конвенцията, които все още не са изпълнили нейните изисквания, да го направят възможно най-скоро. Считаю, че това е много важен проблем. Парижката конвенция може да бъде подписана само от държавите-членки, не и от Европейския съюз. Затова е от жизненоважно значение колкото се може повече държави да подпишат конвенцията, което ще позволи на новите страни по конвенцията да се включат в разпространяването на новаторството, както са правили другите преди тях, и да допринесат за образованието на европейската общественост.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Твърдо подкрепям техническата мярка за улесняване на организирането на международните изложения. Само създаването на ефективна и преди всичко функционираща база от знания, която представя високите постижения и новаторството, ще позволи целта на изложенията, посочена в Парижката конвенция, да бъде постигната на практика; с други думи, не само политическо насърчаване, но също така икономическо и социално сближаване чрез наука.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на препоръката, с която изцяло съм съгласен. Въпреки това искам да посоча, че освен съдържанието ѝ, предвид процедурата на одобрение съгласно член 81 от Правилника за дейността и първоначално въведена в достиженията на правото на Общността с Единния европейски акт, считам препоръката за добър пример за взаимодействието и плавната дейност, които трябва да съществуват между Съвета и Европейския парламент. Всъщност първоначалният документ беше представен от Съвета на 5 февруари тази година, преди пет месеца, и процедурата на одобрение вече приключи в Европейския парламент. Знам, че в бъдеще не всички въпроси ще бъдат предмет на такъв широк консенсус. Но това е добър пример.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Когато комисията по международна търговия беше призована да изрази становище съгласно член 81 и член 90 от Правилника за дейността относно предоставянето на разрешение на държавите-членки да се присъединяват към Парижката конвенция за международните изложения, преобладаващото мнозинство нейни членове подкрепиха гореспоменатото разрешение само с два гласа „въздържал се“ при окончателното гласуване на предложението.

Следователно в резултат от простотата му и общия консенсус въпросното разрешение не заслужава да бъде изменено, тъй като допринася за запазване на равенството между държавите-членки. Друг въпрос е дали си струва да се разглежда от Парламента и да се поставя на гласуване на пленарно заседание.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) В интерес на по-голямо процедурно единство в ЕС и поощряването на културната дейност, която насърчава новаторството и образованието сред членовете на обществото, подкрепям инициативата на Съвета за създаване на условия за държавите-членки, които все още не са се присъединили към Парижката конвенция, да го направят при спазване на изключителните компетентности на ЕС, залегнали в Договора от Лисабон. От първостепенно значение е да има подходяща митническа процедура за освобождаване от мита и данъци върху временния внос и повторния износ на артикули за международни изложения, които продължават от три седмици до три месеца.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Международните изложения са идеален начин държавите да представят своята култура, икономика и традиционни продукти на хората от други страни. Стоките, представени на изложенията, са обект на специален митнически режим, който се регулира от Парижката конвенция. Понастоящем 24 държави-членки са се присъединили към конвенцията. Решението на Съвета дава възможност на държавите-членки, които още не са се присъединили към Парижката конвенция, да го направят, като едновременно с това зачитат изключителните компетентности на Европейския съюз, залегнали в Договора от Лисабон..

Alajos Mészáros (PPE), в писмена форма. – (HU) Обяснение на вот: Тъй като Европейският съюз не може да се присъедини към Парижката конвенция, защото само суверенни държави могат да бъдат страни по нея, считам, че е изключително важно държавите-членки да се възползват от това право, което също така им е предоставено по силата на Договора от Лисабон. Изключително важно е държавите-членки да подкрепят организирането на международни изложения и по този начин, тъй като подобни събития предоставят на гражданите на Европейския съюз достъп до иновационни изследвания. Напълно съм съгласен, че държавите организаторки трябва да позволят на участниците да внасят стоки временно. Ето защо гласувах в подкрепа на резолюцията. Благодаря.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Парижката конвенция регулира честотата, качеството и процедурите на международните изложения, които попадат в обхвата ѝ. Тя също така точно регламентира митническото законодателство на отделните държави по отношение на внасяните стоки. Така държавите са длъжни да приемат стоките. За изложителите това означава значително опростяване на процедурите при внос. Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като от културна гледна точка е необходимо да се опрости вноса на стоки, предназначени за изложби, възможно най-много.

Aldo Patriciello (PPE), в писмена форма. – (IT) Целта на Парижката конвенция за международните изложения е да се регулира честотата и качеството на изложенията. Приложима е за всички международни изложби, които са с продължителност между три седмици и три месеца и които не са с основно търговско естество.

Поради факта, че с Парижката конвенция се урежда материя, попадаща в обхвата на митническото законодателство на Европейския съюз, за присъединяването на дадена държава-членка към Конвенцията е необходимо разрешение от страна на Съюза. Европейският съюз не може да се присъедини към Парижката конвенция, защото страни по нея могат да бъдат само суверенни държави. Подкрепям обаче целта на решението на Съвета, която е да се даде възможност на съответните държави-членки, които все още не са се присъединили към конвенцията, да го направят, естествено, при зачитане на изключителните компетентности на Европейския съюз.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Целта на Парижката конвенция за международните изложения е да се регулира честотата, качеството и процедурите на международните изложения, които попадат в обхвата ѝ.

Тъй като с Парижката конвенция се урежда материя, попадаща в обхвата на митническото законодателство на Европейския съюз, и Европейският съюз не може да се присъедини към Парижката конвенция, защото страни по нея могат да бъдат само суверенни държави, за присъединяването на дадена държава-членка към Конвенцията е необходимо разрешение от страна на Съюза.

Гласувах в подкрепа на доклада, така че трите държави-членки, които все още не са се присъединили към Парижката конвенция, да могат също да го направят.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Целта на Парижката конвенция за международните изложения е да се регулира честотата, качеството и процедурите на международните изложения, които попадат в обхвата ѝ. Основната цел на международните изложения, както се посочва в Парижката конвенция, е да се улесни показването на новаторството и да се подпомогне образованието на обществеността. Поради факта, че с Парижката конвенция се урежда материя, попадаща в обхвата на митническото законодателство на Европейския съюз, за присъединяването на дадена държава-членка към Конвенцията е необходимо разрешение от страна на Съюза. Европейският съюз не може да се присъедини към Парижката конвенция, защото страни по нея могат да бъдат само суверенни държави. До настоящия момент към Парижката конвенция са се присъединили 24 държави-членки, с изключение на Латвия, Люксембург и Ирландия, а Латвия е заявила своето желание да се присъедини към Конвенцията.

Целта на решението на Съвета е по този начин да се даде възможност на заинтересованите държави-членки, които още не са се присъединили към Парижката конвенция, да сторят това, като едновременно с това зачитат изключителните компетентности на Европейския съюз, дадени му по силата на Договора от Лисабон. Групата на Зелените/Европейски свободен алианс (Verts/ALE) последва предложението на докладчика за съгласие с проекта на решение на Съвета за предоставяне на разрешение на държавите-членки да се присъединяват към Парижката конвенция.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Гласувахме в подкрепа на доклада, тъй като целта му е да се улесни изложенията на иновации и да се подпомогне образованието на обществеността. Италия е особено заинтересована от това с оглед на ЕКСПО 2015, което ще се проведе в Милано.

Доклад: Jo Leinen (A7-0191/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз е страна по Конвенцията от Барселона, чиято цел е опазване на Средиземно море от замърсяване, и има задължението да насърчава комплексното управление на крайбрежните зони, като обръща внимание на защитата на важни екологични и ландшафтни обекти, както и на ефективното използване на природните ресурси.

Протоколът съдържа разпоредби относно стопанските дейности, включително строителство, туризъм, рибарство, аквакултура и дейности по морско дело в крайбрежните зони на Средиземно море. Механизмите

от протокола помагат за подобряване на координацията на действията на националните, регионалните и местните органи за насърчаване на управлението на крайбрежните зони.

Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като той съдържа цели и принципи в подкрепа на правилното управление на крайбрежните зони и насърчава устойчивото използване на природните ресурси чрез въвеждането на инструменти за мониторинг.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за сключването на Протокол за комплексно управление на крайбрежните зони в Средиземноморието (КУКЗС). Конвенцията от Барселона отразява общата загриженост за цялостно и устойчиво управление на природните ресурси във всички държави, които споделят крайбрежните зони на Средиземно море.

Но ролята на ЕС не следва да се ограничава до договаряща се страна. Той следва да поеме активна роля в постигането на целите, заложи в Протокола за КУКЗС, като например устойчивото използване на природните ресурси и опазването на крайбрежните екосистеми, както и ефективното спазване на разпоредбите относно стопанските дейности в крайбрежните зони. Ролята на ЕС би могла да обхваща дори мониторинг на правилното използване на инструментите за комплексно управление на въпросните зони, отчитайки значението на околната среда и ландшафта.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам приемането на Протокола за комплексно управление на крайбрежните зони, който съдържа основните принципи за подобряване на опазването на околната среда във въпросните области, включително устойчивото използване на природните ресурси, опазването на крайбрежните екосистеми, заедно със специфични разпоредби относно определени стопански дейности, които биха могли да повлияят на крайбрежните зони, като например строителство, туризъм, рибарство, аквакултура и дейности по морско дело.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Протоколът за комплексно управление на крайбрежните зони (протокол за КУКЗС) има за цел да обърне тенденцията на влошаване на състоянието на околната среда в Средиземноморието от последните десетилетия, която заслужено се осъжда от природозащитниците и хората на културата, като например испанския писател Артуро Перес-Реверте. Прекомерната експлоатация на рибните ресурси, повишаването на температурите, замърсяването, изчезването на местната флора и фауна и увеличаването на чуждите видове спешно изискват комплексен и координиран отговор от възможно най-голям брой крайбрежни средиземноморски държави. Европейският съюз има особено важна роля в общото усилие.

Той трябва да гарантира, че Средиземно море, люлката на западната цивилизация, ще запази равновесието си не само по отношение на екология и ландшафт, но и от икономическа гледна точка, и че ще бъде в подходящо състояние като наследство за бъдещите поколения, за да могат да видят следата от миналото, да знаят как да му се радват и как да го запазят за в бъдеще.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е договаряща страна по Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието (Конвенцията от Барселона), както и всички държави-членки, чиито крайбрежия са на Средиземно море. Съгласно член 4.3 от конвенцията страните по нея трябва да насърчават комплексното управление на крайбрежните зони, като обръщат внимание на защитата на важни екологични и ландшафтни обекти, както и на рационалното използване на природните ресурси. Протоколът за комплексно управление на крайбрежните зони в Средиземноморието (КУКЗС) представя целите и общите принципи за комплексно управление на крайбрежните зони, като устойчивото използване на природните ресурси и опазването на крайбрежните екосистеми. Той съдържа също така специални разпоредби относно стопанските дейности в крайбрежните зони, като строителство, туризъм, рибарство, аквакултура и дейности по морско дело, както и относно инструментите за комплексно управление на крайбрежните зони (като оценка на околната среда, национални стратегии и механизми за мониторинг).

Протоколът за КУКЗС вече е одобрен от Европейския съюз. Сега Комисията предлага, чрез проекторешението на Съвета, както беше споменато по-рано, Съветът да пристъпи към сключване на Протокола от името на ЕС. Съветът сега трябва да получи одобрението на Парламента, преди да вземе решение относно сключването на Протокола.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Протоколът за комплексно управление на крайбрежните зони в Средиземноморието представлява голямо усилие от страна на Европейския съюз да насърчи комплексното управление на крайбрежните зони, като обръща внимание на защитата на важни екологични и ландшафтни обекти, както и на рационалното използване на природните ресурси. Стопанските дейности в региона, като строителство, туризъм, рибарство, аквакултура и дейности по морско дело, трябва да се преосмислят, преоценят

и подложат на по-широко проучване, за да не се застраши устойчивостта на региона, което е от жизненоважно значение за бъдещите поколения. Счита се обаче, че за да има ефект подобна инициатива в краткосрочен план, е необходимо пълно сътрудничество между държавите от Средиземноморието.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Европейският съюз вече е дал името си на многобройни инструменти по отношение на околната среда и хуманното отношение към животните. Но липсва приложение и мониторинг, както например с квотите за риболов. Опазването на екосистемите за благо на бъдещите поколения трябва да бъде основна грижа за ЕС, дори когато аквакултурите при определени условия представляват полза за околната среда. Като цяло това, което има значение, е да се запази деликатното равновесие между опазването на околната среда и хуманното отношение към животните, от една страна, и икономиката, от друга. С настоящия доклад ЕС ще стане пълноправен член на Протокола за комплексно управление на крайбрежните зони. Но държавите-членки на ЕС от Средиземноморието вече са членове на КУКЗС. Тъй като това влиза в противоречие със субсидиарността, гласувах против.

Aldo Patriciello (PPE), в писмена форма. – (IT) На 19 февруари 2010 г. Комисията публикува предложение за решение на Съвета за сключването на Протокол за комплексно управление на крайбрежните зони към Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието, по-известна като „Конвенцията от Барселона“.

Като всички държави-членки на ЕС по крайбрежието на Средиземно море Европейският съюз също е договаряща страна по конвенцията и като такава насърчава комплексното управление на крайбрежните зони, като обръща особено внимание на защитата на важни екологични и ландшафтни обекти.

Протоколът за КУКЗС определя допълнителни цели, включително устойчивото използване на природните ресурси и опазването на крайбрежните екосистеми. Въвежда и някои разпоредби относно стопанските дейности, свързани с туризма, риболова и аквакултурата. Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните настоява Парламентът да одобри сключването на Протокола за КУКЗС. Напълно подкрепям комисията, която предлага Съветът скоро да пристъпи към сключване на Протокола от името на ЕС.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Крайбрежните зони в Средиземноморието продължават да са подложени на голям натиск върху околната среда и растяща деградация на крайбрежните ресурси.

Разрастването на градовете в Средиземноморието е интензивно, водещо до постепенна загуба на природни територии и биологично разнообразие и до растяща конкуренция за водни ресурси. Проблемите, свързани с ерозията на бреговете и заливането на ниските крайбрежни ивици, се влошават допълнително от разрастването на градовете към близките брегове и заливните равнини. Прогнозираният прираст на населението в крайбрежните градове, почти удвояването на туристическите потоци и дори още по-големият ръст на транспорта ще изострят напрежението. Почти 50% от бреговата линия може да бъде изградена до 2025 г., отбелязвайки увеличение от 40% през 2000 г. Освен това Средиземноморският басейн е сред най-уязвимите области що се отнася до изменението на климата.

Протоколът предвижда рамка за насърчаване на по-съгласуван и комплексен подход, необходим за по-ефективно справяне с проблемите и за постигане на по-устойчиво развитие на крайбрежните зони в Средиземноморието. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Ние, Зелените, не сме убедени, че следва да подкрепим предложението Leinen за одобрение на позицията на Съвета по въпроса. Факт е, че на 19 февруари 2010 г. Комисията публикува предложение за решение на Съвета за сключването от името на Европейския съюз на Протокол за комплексно управление на крайбрежните зони (протокол за КУКЗС) към Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието (конвенцията е по-известна като „Конвенцията от Барселона“ – тя беше първоначално подписана на 16 февруари 1976 г. и изменена впоследствие на 10 юни 1995 г.).

Европейският съюз е договаряща страна по Конвенцията от Барселона, както и всички държави-членки на ЕС от Средиземноморието. Съгласно член 4, параграф 3 от конвенцията страните по нея трябва да насърчават комплексното управление на крайбрежните зони, като обръщат внимание на защитата на важни екологични и ландшафтни обекти, както и на рационалното използване на природните ресурси.

Но лично аз намирам предложението за слабо: като се има предвид, че се нуждаем най-малко от 40% защитени зони, не виждам силна позиция в това отношение.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа, тъй като Протоколът съдържа общите цели и принципи, включително устойчиво използване на природните ресурси и опазване на крайбрежните екосистеми, както и специфични разпоредби относно стопанските дейности, като строителство, туризъм, рибарство, аквакултура и дейности по морско дело.

Доклад: Simon Busuttil (A7-0173/2010)

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Договорът от Прюм от 2005 г. определя правна рамка, която има за цел да развие сътрудничеството между държавите-членки в борбата с тероризма, трансграничната престъпност и нелегалната имиграция. През 2007 г. беше взето решение този договор да се включи в правната рамка на ЕС. Решението от Прюм и неговото прилагане предвиждат обмен на ДНК данни, пръстови отпечатъци и данни за регистрацията на превозни средства, както и обмен на информация относно важни събития, свързани с трансграничния контрол, и предоставяне на информация, предназначена да предотврати терористични актове. Целта на настоящото споразумение е да се даде възможност на Исландия и Норвегия да се присъединят към обмена между държавите-членки на ЕС, което цели да укрепи сътрудничеството между органите, отговорни за превенцията и борбата с престъпленията.

Тъй като Исландия и Норвегия са свързани с Шенген, е важно ЕС да подкрепя усилията им за превенция и борба с тероризма и всички форми на трансгранична престъпност, като същевременно гарантира цялостното зачитане на основните права, а именно защитата на личните данни и зачитането на принципите на пропорционалност и необходимост.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на споразумението между Европейския съюз и Исландия и Норвегия. Считаю, че задълбочаването на трансграничното сътрудничество, особено когато става дума за борбата с тероризма и престъпността, е положителна стъпка за всички страни. Тясното сътрудничество между ЕС и неговите съседи по въпроси като борбата с организираната престъпност и тероризма или обмена на информация и полицейското и съдебно сътрудничество подхранва чувството на сигурност сред европейците не само в рамките на ЕС, но и в Европа като цяло.

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на решението на Съвета за сключването на споразумение между Европейския съюз и Исландия и Норвегия за засилване на трансграничното сътрудничество с оглед на борбата с тероризма и трансграничната престъпност. Решението представя необходимите административни и технически разпоредби за автоматизиран обмен на данни за ДНК, пръстови отпечатъци и данни за регистрацията на превозни средства. Предвид свободите, предоставени от Шенгенското пространство, е необходимо наличните инструменти за борба с трансграничната престъпност и тероризма да се предоставят и на членовете на Шенген извън рамките на ЕС. Подкрепям споразумението, тъй като то ще засили борбата срещу терористичните и престъпни заплахи в Шенгенското пространство. Следва да припомним, че сигурността на Шенгенското пространство ще бъде допълнително подсилена посредством пълното прилагане на системата ШИС II. Комисията следва да положи всички усилия, за да прекрати по-нататъшното забавяне на ШИС II.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Тероризмът представлява една от най-големите заплахи за съвременното общество и затова е достоен за категорично осъждане и възможно най-големи съвместни усилия за изкореняването му. Вече е ясно, че различните държави-членки, взети поотделно, не са в състояние да се справят с все по-глобалната заплаха и че могат да я преодолеят само ако обединят усилията си, споделят информация ефективно и бързо и определят своите действия ефективно по отношение на методи и средства.

С оглед на това считам, че следва да приветстваме споразумението на Европейския съюз с Исландия и Норвегия – съседи, които споделят нашите ценности, особено ангажимента към демокрацията и принципите на правовата държава, както и отхвърлянето на сляпото, екстремистко насилие срещу беззащитни граждани. Надявам се, че споразумението ще даде път на по-твърд и по-добър колективен отговор на предизвикателствата, които тероризмът и трансграничната престъпност представляват за съдебната система и полицията.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Става въпрос за приемането на текста на споразумението между Европейския съюз и Исландия и Норвегия за прилагането на някои разпоредби на Решение 2008/615/ПВР на Съвета за засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност. Както и за приемане на Решение 2008/616/ПВР на Съвета за изпълнение на Решение 2008/615/ПВР относно засилването на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност, и на приложението към него (05060/2009). Тъй като нямам възражения, гласувах в подкрепа на сключването на споразумението.

Véronique Mathieu (PPE), в писмена форма. – (FR) Категорично подкрепям приемането на настоящото споразумение, което предвижда прилагането на „Решенията от Прюм“ по отношение на Исландия и Норвегия.

Макар двете държави да не са членки на Европейския съюз, те все пак са част от Шенгенското сътрудничество, което означава, че няма проверки по вътрешните граници между тях и другите държави от Шенгенското пространство.

Това напълно оправдава засилването на трансграничното сътрудничество с двете държави за ефективна борба с тероризма и международната престъпност. Благодарение на споразумението, норвежките и исландските органи ще могат да сътрудничат по-активно в тези области чрез прилагането на двете „Решения от Прюм“, които по-специално предвиждат обмен на информация, свързана с ДНК профили, пръстови отпечатъци и регистрация на превозни средства.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против споразумението за трансгранично сътрудничество между Европейския съюз, Норвегия и Исландия. То позволява обмен на данни, събрани в съответствие с критерии, които са неясни и произволни, като презумпция за тероризъм или участие в големи демонстрации. За пореден път правото на мнение се нарушава под претекста на сигурността.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) За да повишим още повече сигурността и благоденствието в европейското пространство, трябва да продължим да си сътрудничим с всички европейски държави, които не са част от ЕС. Споразумението между ЕС, Исландия и Норвегия се включва в този подход, тъй като ще позволи по-голямо сътрудничество в борбата с тероризма и трансграничната престъпност.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма.* – (EL) На днешното заседание на Европейския парламент гласувах в подкрепа на препоръката относно проекторешението на Съвета за сключване на споразумението между Европейския съюз и Исландия и Норвегия за засилване на трансграничното сътрудничество в борбата с тероризма и трансграничната престъпност. Споразумението е поредната инициатива от страна на Европейския съюз, която е предназначена да изкорени тероризма и допринася за общите европейски усилия в тази посока. Подобни инициативи трябва да се предприемат непрекъснато, за да се борим ефективно с терористичните действия.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Въпреки че Парламентът подкрепи предложението Busuttill за одобрение на проекторешението на Съвета относно споразумението между ЕС и Исландия и Норвегия за прилагането на някои разпоредби на Решение 2008/615/ПВР и Решение 2008/616/ПВР на Съвета, ние, Зелените, открихме твърде много въпроси без отговор по отношение на приложението му, поради което не го подкрепихме и гласувахме против.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в подкрепа, тъй като споразумението засилва трансграничното сътрудничество между ЕС, Исландия и Норвегия в борбата с тероризма и престъпността.

Catherine Stihler (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Искрено приветствам доклада, който проправя пътя за присъединяването на Исландия към ЕС.

Доклад: Philip Claeys (A7-0172/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Claeys, защото споделям неговото желание възможно най-бързо да се сключи договореност между Европейския съюз, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за участието им в дейността на Фронтекс.

Действителният принос на двете държави към контрола и наблюдението на външните граници на ЕС всъщност ще представлява допълнителна добавена стойност за Фронтекс, чиято важна работа сега, повече от пет години след създаването ѝ, започва да дава желаните резултати по отношение на борбата с нелегалната имиграция и подпомагането на държавите-членки.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Гласуването на доклада призовава Парламентът да изрази своето становище относно изпълнението на работата на Фронтекс. Разширяването на дейността на Фронтекс към Швейцария и Лихтенщайн има практическо значение, но преди всичко е важно от символична гледна точка и от гледна точка на планирането. Европа трябва да предостави на Фронтекс всички възможни инструменти и подкрепа и да се стреми работата на агенцията да бъде максимално ефективна и обширна в географско отношение. Имиграцията и граничният контрол до момента са едно от най-поценяваните предизвикателства пред Европейския съюз, който твърде често се опитва да се скрие от идеята, че защитата на границите и предотвратяването на безконтролната имиграция са задачи, с които цяла Европа трябва да се справи.

Затова приветствам всяка крачка, която приближава континента до създаването на единно пространство за контрол на миграционните явления и границите. Спешността на ситуацията, свързана с имиграцията, трябва да бъде адекватно разгледана от европейските структури: немислимо е да изоставим държавите-членки в лицето на предизвикателство като масовата имиграция, която засяга *всичност* целия континент пряко или непряко. Затова трябва да приветстваме всяко усилие за укрепване на Фронтекс.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах против доклада относно участието на Швейцария и Лихтенщайн в дейността на Фронтекс като въпрос на принципи. Аз съм против съществуването и цялостния *modus operandi* (начин на действие) на Фронтекс. Това е механизъм за залавяне на лица, които се опитват да преминават границите на ЕС без документи за пътуване, по начин, който не само не зачита основните права на човека, но също така принуждава много от тях да прибягват до още по-опасни опити да влязат в Съюза, често с цената на живота им, и разбира се, активизира бандите за трафик на хора.

Това е изключително скъп военен механизъм, бюджетът за който трябва да се използва за борба с бедността в страните на произход на имигрантите и за услуги за социалната им интеграция в държавите-членки на ЕС. Проблемът с имиграцията не може да бъде решен чрез създаване на крепостта Европа, чрез потискане и борба с имиграцията с военни средства или чрез масовите депортирания, извършвани от структурите на Фронтекс.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Основната цел на Фронтекс, създадена през 2005 г., е да координира оперативното сътрудничество между държавите-членки по въпросите, свързани с управлението на външните граници. Всички държави, участващи в изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, трябва да участват в агенцията и начинът, по който всяка една от тях участва, се уточнява в отделни договорености между ЕС и съответните държави. Докато Швейцария, от една страна, се присъедини към Шенген на 12 декември 2008 г. и получи същия статут на членка като Норвегия и Исландия, протоколът, подписан на 28 февруари 2008 г. с Лихтенщайн, от друга страна, не може да бъде сключен преди Договорът от Лисабон да влезе в сила, като в момента се анализира от Парламента.

Въпреки това беше взето решение Лихтенщайн да се включи сега от съображения за ефективност, макар че договореността ще се прилага едва след сключването на протокола. Затова подкрепям одобряването на договореността, в която се посочват правата и задълженията, които ще гарантират, че Швейцария и Лихтенщайн могат да участват ефективно във Фронтекс, особено по отношение на правото на глас, финансовото участие, въпросите, свързани със защита на данните и поверителността, и др.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Подкрепям предложението за участието на Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн във Фронтекс. Както е посочено в регламента за Фронтекс, държавите-членки, участващи в приложението и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват в дейността на Фронтекс. Но начинът, по който участват, се определя чрез договореност с Европейския съюз. Това означава, че сключването на споразумението за участие между ЕС и двете държави при първа възможност ще бъде наистина положително за всички страни. Фронтекс, като основен инструмент в европейската стратегия за борба с нелегалната имиграция, трябва да разполага с необходимите средства и условия за ефективно координиране на оперативното сътрудничество между държавите-членки по въпросите, свързани с управлението на външните граници на Европейския съюз. Следователно сключването на договореност ще позволи на Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн да допринесат за по-тясно сътрудничество по въпросите, свързани с контрола и наблюдението на външните граници, между съответните административни служби на двете държави и на ЕС.

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Claeys относно договореността между ЕС и Швейцария и Лихтенщайн относно реда и условията за тяхното участие във Фронтекс. Важната задача на Фронтекс да координира сътрудничеството между държавите-членки и страните от Шенген, които не са част от ЕС, в областта на управлението на границите само може да бъде подпомогната с участието на Швейцария и Лихтенщайн. Трябва да припомним, че сигурността на Шенгенското пространство ще бъде допълнително подсилена посредством пълното прилагане на системата ШИС II. Комисията трябва да положи всички усилия да прекрати по-нататъшното забавяне на ШИС II.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Участието на Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн във Фронтекс увеличава средствата, с които агенцията разполага, и способността ѝ да отговори на феномена на нелегалната имиграция, който засяга държавите в периферията на Европейския съюз, изправени пред подобни проблеми, свързани с борбата с нелегалната имиграция в ЕС. Приветствам желанието на двете държави да сътрудничат и се надявам, че ще го правят ефективно и ползотворно. Надявам се също така, че съвместната ни работа ще обхване и други области.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Фронтекс е създадена през 2004 г. съгласно член 62, параграф 2, буква а) и член 66 от Договора за функционирането на ЕС и започва работата си на 1 май 2005 г. Агенцията е замислена като важен инструмент на общата европейска стратегия за борба с нелегалната имиграция. Целта на предложението за решение на Съвета, предмет на процедурата на одобряване, е подписването и сключването, от името на ЕС, на споразумение между Европейския съюз, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно условията на участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз — Фронтекс.

Приветствам сключването на споразумението, благодарение на което двете държави ще могат да допринесат за по-тясно сътрудничество по въпросите, свързани с контрола и наблюдението на външните граници. Надявам се, че държавите-членки ще направят всичко, което е по силите им, за да приключат необходимите процедури по ратификация, за да могат Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн да се присъединят към Фронтекс възможно най-скоро.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Като докладчик в сянка по темата, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, гласувах в подкрепа на доклада, който ще позволи участието на Швейцария и Лихтенщайн във Фронтекс. Основана през 2004 г., агенцията има за цел да позволи оперативното сътрудничество между държавите-членки по отношение на управлението на външните граници. От съображения за ефективност е важно всички държави, асоциирани с Шенгенските споразумения, да участват в агенцията.

Clemente Mastella (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в полза на предложението за решение на Съвета, тъй като считам, че Фронтекс — която работи от 2005 г. — несъмнено вече показва, че е важен инструмент на общата европейска стратегия по отношение на нелегалната имиграция, но също така считам, че трябва да бъде допълнително разработена в този смисъл.

Става въпрос за прилагане на законодателството, залегнало при създаването ѝ, което определя участието в дейността ѝ на всички трети страни, асоциирани с прилагането, изпълнението и развитието на достиженията на правото от Шенген, целта на което е предоставяне на подкрепа в обучението на националните гранични служители и анализ на риска.

Макар да сме наясно, че Конфедерация Швейцария е част от Шенгенското пространство от 1 март 2008 г., докато Княжество Лихтенщайн все още очаква приемането на специален протокол, при все това приветстваме сключването на договореността, тъй като считаме, че тя може да позволи на двете държави да допринесат за по-тясна координация между компетентните административни служби на държавите участнички. Затова се надяваме, че държавите-членки ще направят всичко, което е по силите им, за да приключат необходимите процедури по ратификация възможно най-бързо, за да могат Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн да се присъединят към Фронтекс.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на договореността за определяне на реда и условията на оперативното сътрудничество на Швейцария и Лихтенщайн с дейността на агенцията Фронтекс.

Функционираща от 2005 г., агенцията носи голямата отговорност да координира сътрудничеството между държавите-членки в контрола на външните граници. Увеличаването на броя на държавите, участващи в дейността на Фронтекс, е инициатива, която трябва да приветстваме, тъй като тя ще укрепи допълнително оперативните и бюджетни правомощия на агенцията. Заради местоположение си двете държави ще участват повече в засилването на контрола по летищата и сухопътните граници в сравнение с морските пристанища. Засилването на контрола на тези граници е едно от най-големите предизвикателства за Съюза, предвид значителния брой на нелегалните преминавания на сухопътните граници всяка година.

Разбира се, съгласно договореността участието е доброволно, но силно се надявам, че следващото преразглеждане на регламента за създаване на агенцията Фронтекс ще наложи повече задължения на държавите-членки да си сътрудничат в управлението на нашите общи външни граници.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против доклада. Той подкрепя участието на Швейцария и Лихтенщайн във Фронтекс — агенция, която е показателна за политиката на Европейския съюз да преследва бедстващи имигранти. „Европейските патрули срещу нелегалната имиграция“ на Фронтекс единствено карат имигрантите да поемат все по-големи рискове да стигнат до нашите брегове.

Само политика на справедливо разпределение на богатството, която слага край на метода на споразуменията за икономическо партньорство, ще ни позволи да спрем миграциите, породени от глад. Европа на постоянната конкурентоспособност, която либералите и социалдемократите градят за нас, само ги увеличава.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Агенция Фронтекс е създадена като важен инструмент на общата европейска стратегия за борба с нелегалната имиграция. Нейната основна роля е да координира дейността между държавите-членки в управлението на външните граници. Разширяването на сътрудничеството с други европейски държави е много важно в борбата с нелегалната имиграция, тъй като предоставя на агенцията повече материални и човешки ресурси за постигане на целите ѝ.

Alajos Mészáros (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Обяснение на вот: Още от създаването си през 2004 г. Фронтекс се превърна във важен инструмент на общата европейска стратегия за борба с нелегалната имиграция. Подобни международни конвенции са доказали ефективността си многократно и са показали, че такъв тип съвместни оперативни усилия трябва да обхванат и страни извън Шенгенското пространство. Ето защо на Швейцария и Лихтенщайн трябва също да се предостави възможност да бъдат пълноправни членове на това сътрудничество. Приветствам споразумението и се надявам, че държавите-членки ще положат всички усилия да гарантират, че присъединяването ще се постигне възможно най-скоро. Благодаря.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Считаю, че създаването на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Фронтекс) е неприемливо. Проблемът, свързан с имиграцията, изисква стратегия за борба с бедността и за насърчаване на заетост и мир, както и справедлива търговска стратегия на държавите от ЕС като важен принос за стабилността на прилежащите региони. Според мен начинът, по който ЕС подхожда към явлението миграция, наистина е срам за Европа. Основните показатели на политиката, която криминализира миграцията и отменя основните права на имигрантите, са срамната директива и дейността на Фронтекс. Държавите-членки намалят помощта за развитие и пречат на развиващите се страни да постигнат Целите на хилядолетието за развитие. Аз съм против крепостта Европа, която използва имигрантите като евтина работна ръка без сигурност на работното място и без права, както и против сегашната репресивна имиграционна политика на ЕС.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Целта на предложението пред нас за решение на Съвета е подписването и сключването на споразумение между Европейския съюз, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, наречена Фронтекс. Агенцията е създадена през 2005 г. и извършва важна работа за предотвратяване на нелегалната имиграция по външните граници на ЕС.

С настоящото споразумение ще бъде възможно Швейцария и Лихтенщайн да осигурят по-тясна координация на контрола и надзора по външните граници между съответните им вътрешни служби и тези на ЕС. Това има безусловната ми подкрепа. Поради тази причина гласувах в подкрепа на безупречния доклад на г-н Claeys.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Целта на предложението за решение на Съвета е подписването и сключването на договореност между Европейския съюз, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави във Фронтекс.

Тази агенция е замислена като важен инструмент на общата европейска стратегия по отношение на нелегалната имиграция. Наред с останалото, Фронтекс предоставя подкрепа на държавите-членки в обучението на националните гранични служители и им предлага техническа помощ и съдействие при организирането на съвместни операции по връщане или при наблюдението на границите. Договореността между Европейския съюз и Швейцария и Лихтенщайн също така съдържа разпоредби относно ограничено право на глас на представителите на Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн в управителния съвет на Фронтекс, финансовите вноски на двете държави в бюджета на Фронтекс и поверителността на данните.

Приветствам сключването на договореността, която дава възможност на двете държави да допринесат за по-тясна координация в контрола и наблюдението на външните граници. Затова се надявам, че държавите-членки ще направят всичко, което е по силите им, за да приклучат необходимите процедури по ратификация възможно най-бързо, за да могат Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн да се присъединят към Фронтекс.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Целта на предложението за решение на Съвета, предмет на процедурата по даване на съгласие, е подписването и сключването, от името на Европейския съюз, на договореност между Европейската общност, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави в Европейската агенция

за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, наречена Фронтекс. Ние, Зелените, не открихме много проблеми тук и затова гласувахме в подкрепа на доклада.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Подкрепям подписването на договореността между ЕС, Конфедерация Швейцария и Лихтенщайн за участие на тези две държави във Фронтекс.

Доклад: Bernhard Rapkay (A7-0214/2010)

Leonidas Donskis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Категорично не съм съгласен с твърденията на колегата, г-н Tomaševski, относно положението на полското малцинство в Литва, които считам за необективни и силно преувеличени. Опитът на нашата главна комисия за държавна етика да се отнесе към Европейския парламент като към служител на Литва или държавен служител също беше неуспешен и не отговаря на действителността. Моралните опори, използването на общественото мнение и етническите жалби в медиите са едно, а усилията да се повлияе върху свободата на мисълта и изразяването в политическите решения на член на Европейския парламент е съвсем друго. Допуснахме грешка и следователно единствено можем почтено да признаем, че в случая г-н Tomaševski е прав от техническа и процедурна гледна точка, както е правилна и оценката на Европейския парламент относно положението. Затова подкрепям становището на ЕП. Противното би било недостойно не само от гледна точка на ЕП, но и на Литва.

Juozas Imbrasas (EFD), в писмена форма. – (LT) Съгласен съм с доклада, защото срещу г-н Tomaševski не е образувано съдебно производство по смисъла на член 8 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и случаят не е свързан с парламентарен имунитет, тъй като член 2 от Устава на членовете на ЕП гласи, че „членовете на Европейския парламент са свободни и независими“. Освен това член 3 гласи, че: „1. Членовете на Европейския парламент гласуват на индивидуално и лично основание. Те не могат да бъдат обвързвани с каквито и да било инструкции и не могат да поемат задължителен мандат. 2. Договорките относно начина на упражняване на мандата са нищожни“. Следователно ясно се вижда, че решението на главната комисия за държавна етика представлява нарушаване на принципите на свобода и независимост на члена на ЕП, утвърдени с Устава на членовете на Европейския парламент, който е част от правото на Съюза. Фактът, че литовското законодателство дава на главната комисия за държавна етика правомощие да контролира дейността на членовете на ЕП, избрани в Литва, представлява нарушение на правото на ЕС.

Jarosław Kalinowski (PPE), в писмена форма. – (PL) В Европейския парламент много често предприемаме действия в защита на основните права и гражданските свободи по света. Парламентът присъжда наградата „Сахаров“ на хора, които се отличават с действията си в защита на гражданските права и правата на малцинствата. Въпреки това правата се нарушават и в ЕС; основно правата на националните малцинства. Някои държави-членки, имам предвид Литва, се присмиват на Рамковата конвенция на Съвета на Европа за правата на човека. Valdemar Tomaševski, член на ЕП, е призован да даде обяснения пред литовския парламент за изказванията си в Европейския парламент в защита на правата на малцинствата в Литва. Това е осъдително, недопустимо и скандално. Призовавам подкомисията по правата на човека на Европейския парламент и Европейската комисия да гарантират, че стандартите на Европейския съюз по отношение на основните права, свободите и правата на националните малцинства са максимално високи и се прилагат ефективно.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Отстояването на независимостта на мандата на член на ЕП е отговорност на Парламента; независимостта не може да бъде застрашена. След решение на главната комисия за държавна етика на Република Литва Парламентът трябва да защити парламентарния имунитет на колегата г-н Tomaševski, независимостта на мандата на който е подкопана от това решение.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Случаят с колегата г-н Tomaševski е свързан с два проблема. Първият е положението на полското малцинство в Литва, за чиито права призова г-н Tomaševski. Вторият може да изглежда следствие от първия, но не е. Главната комисия за държавна етика на Република Литва наложи публично порицание на г-н Tomaševski въз основа на Кодекса на поведение за държавни служители. Недопустимо е държавна институция на държава-членка да порицава член на Европейския парламент за изказвания във връзка с изпълнението на задълженията му като член на ЕП. Фактът, че случаят касае публична защита на национално малцинство, не прави ситуацията по-малко важна, а напротив, още по-възмутителна. Затова реших да подкрепя искането за защита на имунитета и привилегиите на Valdemar Tomaševski.

Доклад: Othmar Karas (A7-0220/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото считам, че засилването на правомощията на Евростат е необходима стъпка, за да се избегнат случаи, подобни на гръцкия, и за да се избегне представяне на неточни статистически данни. В действителност предоставянето на по-големи правомощия на Евростат и по-тясното сътрудничество между Евростат и ЕЦБ ще позволи да се планират и извършват по-задълбочени проучвания на икономическите и финансови статистически данни.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Докладът Karas е в съответствие с европейския отговор на гръцката криза. Подобряването на мониторинга и икономическото управление е изключително необходимо днес, особено за ограничаване на недоверието на пазарите, което все още тежи много на Гърция, както и на целия Европейски съюз. Докладът цели засилване на правомощията на Евростат, за да се избегнат бъдещи повторения на гръцкия случай, и по-специално погрешни статистически данни. Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като считам, че предложението на Европейската комисия е приемливо в настоящия му вид, но е минимумът, който можем да приемем по отношение на допълнителния мониторинг. Освен това докладчикът, според мен правилно, подкрепя перспективата за по-тясно сътрудничество между Европейската комисия (Евростат) и Европейската централна банка и по отношение на ролята и независимостта на двете институции.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Гласуването в полза на доклада Karas след събитията, главно засягащи Гърция, е въпрос на отговорност. Подправените статистически данни, количествените недоразумения, засягащи главно Комисията и Гърция, изискват не само решително и логично засилване на Евростат и контрола върху данните, представени от държавите-членки, но също така и противодействие чрез осигуряване на минимални гаранции за независимостта на националните статистически структури. Следователно, с оглед на ключовата роля на статистическите данни за доброто, правилно европейско управление, се присъединявам към г-н Karas в призива към Комисията да се намеси решително и категорично в тази област.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз си взе поука от случая с Гърция. Инициативата на Комисията за регулиране и предоставяне на нови правомощия на Евростат ще предотврати подобни случаи в бъдеще.

По тази причина считам, че предложенията на Комисията, изменени от Парламента, трябва да се приложат възможно най-скоро, за да могат да се предприемат незабавни действия, когато има съмнение за предоставяне на неверни статистически данни от държава-членка. Европейският съюз не може да си позволи да поставя на карта доверието в себе си или позицията си на финансовите пазари, тъй като се възприема като едно цяло и вината е поделена, дори ако е само на една държава.

Идеята за превръщането на Евростат в одитна институция беше отхвърлена преди пет години. Няма смисъл да говорим какво можеше да бъде. Това, което има значение, е, че предложението вече има всички шансове да се приложи. Точната, надеждна статистическа информация е предпоставка Икономическият и валутен съюз да функционира правилно. В действителност преразглеждането на функциите на Евростат може само да повиши доверието сред държавите-членки на Европейския съюз и дори да укрепи тяхната надеждност.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като съм съгласна с предложението на Комисията със съответните промени, направени от Парламента. Във връзка с промените искам да подчертая, че държавите-членки ще трябва да предоставят на Комисията (Евростат) статистическата и бюджетна информация въз основа на стандартен, международно приет счетоводен метод. Те трябва също така да гарантират, че стойностите от планираните бюджетни дефицити и равнището на публичния дълг трябва да бъдат стойностите, определени за текущата година от държавите-членки. Стойностите трябва да съответстват на най-актуалните официални прогнози на базата на последните бюджетни решения и икономически развития и перспективи, както и на месечни и тримесечни резултати. Те трябва да се определят възможно най-рано по отношение на срока за уведомяване.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Доброто качество, надеждността и точността на статистическите данни са от съществено значение по време на криза като настоящата, в която се намираме, за да не се повтарят случаи като този в Гърция. По тази причина считам, че е изключително важно политическият ангажимент по въпроса да се прилага ефективно и стриктно и статистическите данни да отговарят на действащото общностно законодателство например чрез представяне на национални отчети за сигурността на Комисията (Евростат).

От друга страна, правомощията за разследване на Комисията (Евростат) трябва да бъдат разширени, като се позволи извършването на проверки на националните статистически служби без предизвестие, с достъп до цялата счетоводна и бюджетна информация. Това ще им позволи да оценят състоянието на публичните

финанси на държавата. Трябва да се обмисли и налагане на финансови и нефинансови санкции за статистически данни, които не са представени в съответствие със законодателството на Общността.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Докладът е поредната стъпка към наблюдаване на вътрешните работи на държавите, този път чрез статистиката. Предлага се например провеждане на посещения за мониторинг в държава-членка, чиято статистическа информация е обект на проверка. Те искат Комисията, чрез Евростат, да има правото на достъп до сметките на публичните субекти на равнище централна държавна администрация, местни органи и социално осигуряване, включително да ѝ бъде предоставяна подробна счетоводна информация, статистически проучвания и въпросници и друга, имаща отношение информация, като например задбалансовите операции. Искат всичко това, като добавят, че то трябва да става при спазване на законодателството относно защитата на данните и на статистическата поверителност.

От друга страна, настояват за стриктно прилагане на Пакта за стабилност и твърдят, че Комисията трябва да обмисли въвеждането на санкции в рамките на Пакта за стабилност и растеж във връзка с предоставянето на неверни макроикономически статистики от държавите-членки.

На практика, ако предложенията бъдат приети от Комисията и Съвета, Комисията (Евростат) ще има достъп до цялата статистическа и бюджетна информация, необходима за оценка на качеството на данните от националните, регионални и местни сметки, списъците, нотификационните таблици, използвани при процедурата при прекомерен дефицит (ППД), сметките на извънбюджетните органи и на организациите с нестопанска цел и подобни органи, които са част от публичната администрация в националните сметки.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Настоящата криза се дължи не на статистическите неточности, а на догматизма, демонстриран от управляващия либерален елит. Докладът препоръчва абсолютно спазване на Пакта за стабилност и растеж. Настоява за въвеждане на внезапни проверки на бюджетите на държавите-членки. Превръща съмнението в политическа доктрина, изисквайки санкции за държавите-членки, които подправят своята статистика.

Европейският проект не може да позволи да бъде бъркан с този авторитаризъм, който противоречи на суверенитета на народа. Крайно време е да изградим Европа на сътрудничество и солидарност и Европа, основана на споделеното доверие, от което се нуждаем.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Качеството и приложимостта на статистическите данни за икономическите показатели на държавите от ЕС са от решаващо значение за установяване на реалното състояние на икономиките в държавите-членки. Гръцките статистически данни, които, доколкото разбираме, са предубедени и не отразяват действителното състояние на икономиката, са важно предупреждение за хората да се вземат мерки за предотвратяване на подобни ситуации в бъдеще. Затова увеличаването на правомощията и техническите средства на Евростат е от жизненоважно значение, ако ЕС не иска да се изправи пред ситуация, в която статистическите данни се изопачават от държавите-членки. Засилените проверки от Евростат, които се прилагат на практика без предупреждение, ще бъдат изключително важни за бъдещата надеждност на статистическите данни в икономиките на държавите-членки.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Изменението на регламента по отношение на качеството на статистическите данни в условията на процедурата при прекомерен дефицит представлява особено важна и неотложна мярка с оглед на настоящите проблеми в повечето от националните бюджети на държавите-членки. Пактът за стабилност и растеж, който сега ще се възобнови и строго ще се спазва, може да се наблюдава на практика само ако Евростат получава данни, които не са подправени и които отговарят на действителността. Сега знаем, че Гърция ни измами по време на присъединяване към еврозоната, като умишлено представи на ЕС подправени данни.

От само себе си се разбира, че това е скандал. Не трябва да се повтаря. Затова е още по-важно правомощията на Евростат да се разширят и да се позволи провеждането на внезапни проверки за контрол на различните държавни служби. Само по този начин Пактът за стабилност ще има стойност. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Качеството на статистическите данни е особено важно в момента, предвид необходимостта от бърза реакция при евентуални икономически предупредителни знаци. Ако предишните данни са известни, няма нужда от допълнителни аргументи. Освен това статистическите данни са полезен инструмент във всички сектори, където Европейският съюз има правомощия, тъй като са от съществено значение за вземането на краткосрочни, средносрочни или дългосрочни решения. Колкото по-високо е качеството на статистическите данни, толкова по-добре взетите решения ще отговорят на предизвикателствата, пред които държавите-членки и Европейският съюз като цяло са изправени.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), в писмена форма. – (PT) Предложението на Европейската комисия е много положително и е подоброено чрез съответните промени, внесени от Парламента, а именно:

- Комисията (Евростат) да получи подходяща рамка на правомощия, достатъчно персонал и възможно най-висока степен на независимост;
- хармонизиране на събирането на статистически данни;
- стандартизиране на статистическата и бюджетна информация, предоставена от държавите-членки;
- изготвяне на санкции в рамките на Пакта за стабилност и растеж във връзка с представянето на неверни макроикономически статистики от държавите-членки.

Затова гласувах в подкрепа на доклада.

Доклад: Wojciech Michal Olejniczak (A7-0202/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Аз подкрепих този доклад. Стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море е първият и досега единствен опит да се създаде комплексна стратегия за общо развитие. Днес е ясно, че действията, извършвани от отделни държави-членки, са фрагментарни и не достатъчно ефективни, следователно е необходимо да се насърчава сътрудничеството на регионално равнище. Понастоящем е налице диспропорция по отношение на икономическото развитие и иновациите, следователно има необходимост да се увеличи потенциалът на всички области, включително транспорт, енергетика и туризъм. Ние не трябва да пропускаме възможността да използваме добавената стойност на стратегията за Балтийско море и други бъдещи макрорегионални стратегии, за да постигнем ново равнище на синергия, което може да намали съществуващите диспропорции, за да се създаде постоянна област на общо благоденствие с високо равнище на конкурентоспособност, което е критично важно с оглед на застаряващото население и новите предизвикателства на глобализацията.

Alain Cadec (PPE), в писмена форма. – (FR) Аз приветствам доклада относно стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море. Концепцията за макрорегионите предоставя конкретни отговори на голям брой предизвикателства, пред които сме изправени сега и които прехвърлят националните граници. Стратегията за Балтийско море е първият опит да се възползваме от макрорегионите. Тя ще даде възможност различни територии, които имат сходни проблеми, да предприемат съвместни действия в гъвкава институционална рамка. Този макрорегион няма да се конкурира с държавите-членки, а ще ги допълва. Той ще се основава на принципа на партньорство между публични органи на различни равнища, частния сектор и доброволческия сектор.

Тази нова форма на управление безспорно ще добави стойност към местната, националната и европейските политика. Ще си струва прилагането на концепцията за макрорегионите за други територии, които се характеризират със силна икономическа, природна и културна взаимозависимост.

Докладчикът основателно подчертава факта, че стратегията за Балтийско море е пилотен проект, от който бъдещите стратегии относно макрорегионите могат да черпят вдъхновение. Според мен атлантическата дъга би трябвало да е в центъра на нашите мисли относно тези бъдещи стратегии. Предвид съвместните проблеми на тези крайбрежни територии – Бретан, Корнуол, Галисия и Алгарве, наред с другото, създаването на атлантически макрорегион ще допринесе за съвместното им хармонично развитие.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейската стратегия за Балтийския регион е първи опит за създаване на стратегия за общо развитие на макрорегион. Целта на стратегията е да реши общи проблеми и да насочи действията към постигане на споделени цели. Има две главни области на интерес за този регион: околната среда и развитието на научните изследвания. Това е една комплексна стратегия, а освен това е интересна, защото може да се разработи за други региони в Европа.

Leonidas Donskis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Като литовец и член на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (ALDE) аз винаги ще подкрепям стратегията, която ще помогне на региона на Балтийско море да стане най-добрият практически пример за устойчиво развитие и регионално сътрудничество. Резолюцията относно Европейската стратегия за региона на Балтийско море, която Европейският парламент одобри днес с подкрепата на групата ALDE е ориентирана към възможностите за Литва. Стратегията има за цел да намали зависимостта на Балтийския регион от руската енергетика, да свърже енергийните мрежи на държавите в региона и да диверсифицира източниците на енергия, да гарантира разширяването на железопътната ос от Берлин до брега на Балтийско море и да разреши трудностите при преминаването на границата с Русия. Това са четири особено важни стъпки за Литва. Освен това, заедно с други членове на ЕП,

ние можем да привлечем вниманието към факта, че Европейската комисия трябва да следи и наблюдава дали се спазва един и същ подход и международни конвенции в съседните държави, особено в тези, които планират изграждането на ядрени електроцентрали близо до външните граници на ЕС. Всички държави в региона на Балтийско море, включително Русия и Беларус, трябва да се придържат към най-строгите стандарти за ядрена безопасност и за опазване на околната среда. Именно към това се стремя в моето писмено изявление относно изграждането на нова ядрена електроцентрала в Беларус, което аз представих на колегите за подпис и се надявам, че след този вот то ще получи още по-голяма подкрепа

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Както отбелязах по-рано, във връзка с проблемите си с околната среда Европейският съюз трябва да изведе Балтийско море като свой приоритет поради особено сериозните обстоятелства, които го засягат. Тъй като сега това е един от главните пътища за комуникация и обмен между държавите-членки, той ни напомня за ролята на Балтийско море в миналото. Изпква също и необходимостта Европейският съюз и държавите-членки да признаят съществуването на региони, които имат преимущество, че заради тяхната идентичност, проблеми и предизвикателства пред развитието биват възприемани от държавите-членки като функционално интегрирани единици.

Балтийско море и регионите на държавите-членки, които са разположени по неговите брегове, притежават необходимото, за да станат част от и да оперират като пилотни макрорегиони. Надявам се, че изводите от практическото прилагане на стратегията на ЕС за региона на Балтийско море ще позволи бъдещата роля на макрорегионите в Европейската политика на сближаване да бъде оценена по-точно и адекватно.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Да се насърчава сътрудничеството между балтийските държави, за да се защити областта и да се отговори на предизвикателствата, свързани с икономически, социални, енергийни и транспортни въпроси, и т.н.; и наистина – защо не? Струва ми се обаче, че това сътрудничество много лесно би могло да се осъществява без намесата на Европейската комисия.

В действителност обаче основната част от този доклад представлява предлагане на макрорегионите като допълнително „равнище на управление“ и вероятно, макар само в бъдеще – като част от политиката на Европейския съюз на „сближаване“. Това сближаване ще включва смесването на региони от двете страни на границите, ако е възможно под формата на европейски групи от местни и регионални органи и тези групи задължително ще имат юридически статут и по „суверенен“ начин ще избират националното право, което да ги управлява. Няма значение, ако за да направим това, трябва да търсим или измисляме общи интереси като критерий за смесване на регионите и да създаваме европейски данък, за да го финансираме.

Каквото и да твърди докладчикът, не е от значение, щом става дума за премахване на национални граници и възстановяване на европейския ландшафт. Затова, независимо от интереса, който Балтийско море и неговите проблеми могат да породят, ние гласувахме против доклада.

Barbara Matera (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на стратегията на Европейския съюз за Балтийско море и ролята на макрорегионите за бъдещата политика на сближаване. Съгласна съм с г-н Olejniczak, че стратегията за региона на Балтийско море трябва да послужи като портал, като пилотен проект за бъдещи макрорегионални стратегии. В еволюцията на Европейския съюз новият „макрорегионален“ подход трябва да се стреми да създава условия, необходими да гарантират заетост на бъдещите поколения, да насърчава сближаването и да осъществява дейности по опазване на околната среда чрез иновации в европейските държави, устойчиво развитие, подобряване на мобилността и достъпността в регионите и насърчаването на полицентрично развитие.

Това са общи интереси и цели, които могат да еманципират и балансират държавите, които днес съставляват Европейския съюз, както и да създадат стимул за присъединяването на нови държави, за укрепването на европейския проект и неговото развитие в най-голяма близост със съседните държави. Съгласна съм с централната роля, предоставена на държавите-членки, които по този начин са тласнати към ново равнище на управление, което ще им даде възможност да подпомогнат периферните региони, намиращи се в най-неравностойно положение. В заключение подчертавам значението на ролята на Комисията, като я призовавам бързо да въведе в действие стратегията за региона на Балтийско море и създаването на други макрорегиони.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Единствената заслуга на този доклад е, че изисква премахване на замърсяването на Балтийско море. Това премахване е необходимо за съхраняването на нашата екосистема. То трябва да се извърши възможно най-скоро. Този текст обаче се характеризира със същия догматизъм като повечето доклади, които гласуваме. Докато претендира за екологична отговорност, той цитира развитието на ядрената енергетика в региона, без да я заклеймява. Що се отнася до заявеното желание да се създадат висококонкурентни макрорегиони, то е напълно неприемливо. Навсякъде в тези региони те

отново се стремят да разрушат постигнатото благосъстояние. Възстановяването на региона на Балтийско море не може да стане по начина, който либерализмът препоръчва.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Балтийско море е едно от най-замърсените морета в света, което означава, че концепцията за макрорегионите, където фокусът е върху общи, споделени цели или проблеми в развитието, дължащи се на географските характеристики и условия, и върху опита да се създаде стратегия за общо интегрирано развитие за този макрорегион, е напълно основателна. Общите ресурси на Балтийско море се споделят от много държави, което води до значителна взаимна зависимост между тях и обосновава необходимостта от широка стратегия за този регион. Стратегията за региона на Балтийско море е първият и засега единствен опит да се създаде стратегия за общо, интегрирано развитие на макрорегион и тя трябва да се разглежда като пилотен проект и пример в Европейския съюз.

Rolandas Paksas (EFD), *в писмена форма.* – (LT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море и ролята на макрорегионите в бъдещата политика на сближаване преди всичко защото процесът на прилагане на стратегията трябва да се ускори, по-конкретно в прилагането на енергийната политика – една от приоритетните области в тази стратегия. Това е важна част от външните отношения на ЕС и държавите-членки. Ние трябва да развием сътрудничеството между балтийските държави и съседните държави, като не забравяме да намалим енергийната зависимост на региона. Много добър момент е, че в тази стратегия са намерили място и въпросите за ядрената безопасност. Надявам се, че, с оглед на предвижданото разрастване на ядрената енергетика в региона на Балтийско море, държавите от ЕС трябва да спазват най-стриктни стандарти за безопасност и защита на околната среда, като Европейската комисия трябва да наблюдава и следи дали същият подход и международните конвенции се спазват в съседните държави, а не остават само на книга, особено в тези, които планират изграждане на ядрени електроцентрали в близост до външните граници на ЕС. Ние трябва да гарантираме, че и държавите-членки на ЕС, и съседните държави, особено Русия и Беларус, където се планира изграждането на ядрени електроцентрали, приемат тези разпоредби сериозно. Създаването на балтийски ядрен триъгълник не е тревожно само за Литва, а и за цяла Европа. Плановите на Русия и Беларус да изградят нови ядрени електроцентрали близо до източните граници на ЕС поставят под сериозна заплаха безопасността на околната среда в Скандинавския регион и Западна Европа.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) В ЕС е важно да имаме макрорегионална визия за региона на Балтийско море. Сътрудничеството в областите на защита на околната среда, енергетиката и други с държавите, които не членуват в ЕС, като Русия и Беларус, също е полезно. Без съмнение аз също гласувах в подкрепа на доклада, защото той правилно посочва, че държавите-членки на ЕС трябва да станат пример в областта на опазването на околната среда и ядрената безопасност, по-конкретно при изграждането на ядрените електроцентрали. Ние трябва също да изискваме спазване на най-високи стандарти и добро сътрудничество от нашите съседи, особено от тези, които планират изграждане на ядрени електроцентрали в близост до външните граници на ЕС. За съжаление, не мога да нарека приятелски жест решението на Беларус да разположи нова ядрена електроцентрала само на 25 километра от литовската граница и на 50 километра от столицата Вилнюс. Никоя от столиците на другите държави-членки на ЕС не е толкова близо до външните граници на Съюза и няма да бъде поставена в подобна ситуация. Неправителствените организации за защита на околната среда в Беларус предупреждават, защото според тях международните стандарти за безопасност и опазване на околната среда не се спазват при планирането и изграждането на електроцентралата. Съществува опасение, че представянето на проекта и пред беларуското, и пред литовското общество се организира повърхностно и не отговаря на главните въпроси. ЕС не може да забрани строителството на ядрени електроцентрали точно до границите на Съюза. Ние обаче заедно можем да преговаряме с правителството на Беларус за мястото на строежа. Брюксел трябва да вземе всички мерки да гарантира, че по време на строителството на ядрената електроцентрала ние ще следим дали Беларус стриктно спазва международните ангажменти съгласно конвенциите от Еспо и Орхус.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Стратегията за региона на Балтийско море е първият опит за създаване на стратегия за общо развитие на макрорегион. Това е функционална област с фокус върху целите и проблемите на общото развитие при определени характеристики и географски дадености. Подобно на Зелените, ние считаме за важно, че измененията, предложени от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, бяха приети на етапа на разглеждане в комисията, включително подчертаването, че развитието на макрорегионите по същество има допълващ характер и няма за цел да замени финансирането от ЕС на индивидуални местни и регионални програми като приоритет за финансиране, и отдаването на първостепенна роля на превоза на стоки по море.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Този доклад защитава значението на разработването на стратегии за макрорегиони в Европейския съюз. Те се разглеждат като територии, групирани около общи

цели и предизвикателства. Докладът е посветен на стратегията на ЕС за региона на Балтийско море като пилотна инициатива. Аз подкрепям това предложение, тъй като считам, че интегрираният териториален план, който предлага стратегия, основана на общи интереси на териториите в засегнатите региони, които трябва да разчитат на приноса на всички европейски политики, особено тези, които имат за цел сближаване, има основно значение.

В този смисъл докладът се позовава на Зелената книга относно териториалното сближаване, като подчертава значението на намесата на Европейския съюз в различни региони, основана на техните функционални нужди. Надяваме се, че тази инициатива ще бъде първата от поредица други, които могат да предоставят на различни европейски макрорегиони подходяща правна и програмна рамка, основана на идеята за европейското териториално сътрудничество.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Стратегията на ЕС съдържа огромен потенциал за нас и нашите съседи в няколко политически области. Успешното изпълнение на стратегията би могло да повиши благоденствието и достъпността, и да гарантира сигурност и опазване на околната среда в региона.

Оптимални резултати могат да се постигнат само с обединени ресурси, насочени към съвместно определени цели. По-близкото сътрудничество между балтийските държави ще намали различията между нашите държави, ще помогне за хармонизирането на нашите пазари и ще ги направи по-достъпни.

Уникалното географско положение и взаимната зависимост поставя балтийските държави в силна позиция да използват стратегията на ЕС, за да подобрят отношенията си с нашите съседи, които не членуват в ЕС. Възможните области за сътрудничество с Русия включват: транспортни връзки, туризъм, трансгранични опасности за здравето, защита на околната среда и енергетиката. Ние трябва също да обърнем внимание на липсата на подходяща инфраструктура и достъпността между различни транспортни мрежи.

Балтийско море е една от най-замърсените морски области в света; само координирани съвместни действия могат да поправят това. Изпълнението на стратегията засега върви бавно. Ние трябва да задвижим процеса и да увеличим усилията си.

Гледайки напред, аз вярвам, че дневният ред на стратегията ще има по-нататъшен напредък, когато председателството на ЕС се поеме от балтийски държави – Полша през 2011 г. и Литва през 2013 г.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Поздравявам докладчика за много добре написания доклад. Разбира се, аз подкрепих доклада относно стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море и ролята на макрорегионите в бъдещата политика за сближаване. Документът засяга няколко критично важни въпроси: околната среда, енергетиката и външните работи. Според мен едно от най-важните предизвикателства за региона на Балтийско море е създаването на ефективна мрежа от различни видове транспорт. Доволен съм, че окончателният вариант на документа включва предложените от мен изменения, които подчертават значението на Централноевропейския транспортен коридор. Развитието на транспортни мрежи и осигуряването на добро ниво на достъп до инфраструктурата за всички региони ще гарантират действително сближаване в Европейския съюз.

Joachim Zeller (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Аз съм доволен, че докладът относно стратегията за региона на Балтийско море получи толкова широка подкрепа в Парламента и като докладчик в сянка за моята група искам да благодаря на докладчика за конструктивното сътрудничество. Докладът отразява различните предизвикателства пред държавите, които граничат с Балтийско море, и призовава за разглеждане на проблемите, свързани със справянето с шетите върху околната среда в Балтийско море, с проблемите в икономическото развитие и развитието на транспортната инфраструктура, както и в трансграничното макрорегионално сътрудничество, и за намирането на решения. Русия, Беларус и Норвегия трябва да бъдат включени в това сътрудничество. Тук е необходимо интердисциплинарно сътрудничество, включително в комисиите на Европейския парламент. Тази макрорегионална стратегия за Балтийско море е пилотен проект. Дали макрорегионалната структура е пътят напред към политиката за сближаване ще зависи от успеха на този пилотен проект. Регионите по балтийското крайбрежие, по-конкретно държавите-членки, които вече си сътрудничат помежду си, сега се призовават да осъществят стратегията на практика. Европейските институции, по-специално Европейската комисия, трябва да изпълнят своята роля да осигуряват координация и подкрепа.

Доклад: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, тъй като мисля, че приносът, който регионалната политика на ЕС може да даде към плана за съживяване на европейската икономика, е съществен. Регионалната политика трябва да се разглежда като дългосрочна политика за развитие

на ЕС, която насърчава възвръщането на конкурентоспособността и заетостта в държавите-членки. Борбата срещу икономическата и финансова криза спомогна също за ускоряване и опростяване на програмите по политиката на сближаване, която според мен е от най-голяма важност за по-доброто рационализиране на бюджетната политика. Това е необходимо също за преминаване през сегашната трудна ситуация: като ускори програмите, тя ще спомогне за укрепването на ЕС, държавите-членки и техните региони. Поради това е от съществено значение да продължим по пътя към основната цел за по-голяма конкурентоспособност, устойчивост и гъвкавост на програмите в контекста на глобализирания свят. И аз съм на мнение, че е от съществено значение да продължим да отделяме особено внимание на регионите, споменати в цел 2, чрез подкрепа за икономическото и социално преобразуване на тези области, разкривайки пълния им потенциал и насърчавайки координацията на всички техни средства и възможности в подкрепа на растежа и заетостта.

Alfredo Antonozzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото си давам сметка от каква съдбоносна значимост е регионалната политика, която ни помага да се изправим срещу последиците от продължителната икономическа и финансова криза, която преживяваме. За съжаление, така наречените европейски региони от цел 2 платиха много висока цена под формата на безработица и социално изключване вследствие на кризата. Поради това съм на мнение, че предложението активно да подкрепим МСП в тези региони, с цел запазване на съществуващите работни места и евентуално създаване на нови, е особено полезно.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Трябва да сме наясно, че регионалната политика на Европейския съюз е основният фактор за съживяване на икономиката; както подчертава докладът, тя е най-важният източник за инвестиции от ЕС в реалната икономика. Важно е обаче икономическото съживяване в нашите региони да не става само сега, а също и в средносрочен и дългосрочен план. Ето защо докладът Kratsa, който подкрепих, има за цел борба със структурните проблеми, особено по отношение конкурентоспособността и заетостта. Днес всички фактори в нашите региони са засегнати от кризата. Малките и средните предприятия например се сблъскват с все повече трудности при използването на микрофинансиране и микрокредитиране. Основна цел следователно е да направим нашите региони по-привлекателни, което да позволи евентуално увеличаване на инвестициите в нашите региони, ако това се окаже необходимо.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепих доклада. Една правилно координирана регионална политика на ЕС може да засили конкурентоспособността и заетостта в регионите на ЕС. В контекста на световната финансова и икономическа криза и настоящото забавяне в икономиката, регионалната политика на ЕС е лост за въздействие от възлово значение, който може да има решаващ принос за Плана за икономическо възстановяване на Европа. Мисля, че в бъдеще регионалната политика трябва да се опира на приоритетите, заложили в стратегията „Европа 2020“, като интелигентен, устойчив растеж, постигнат с използване на нови начини за поддържане на устойчив икономически растеж и насърчаване на по-добри условия за стопанска дейност с лоялна конкуренция, разкриване на работни места, предприемачество и иновации за всички региони, развитие на МСП и подпомагане потенциала им за растеж. Използването на структурните фондове е особено уместно в контекста на регионалната политика и поради това мисля, че подобряването на гъвкавостта на структурните фондове би ни позволило да започнем незабавно планираните програми, изпълнението на които би дало принос за подобряване на икономическото и социално положение в отделните региони.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Европейският съюз винаги е отделял недостатъчно внимание на света на МСП, ангажирайки се повече с думи, отколкото към дела при политиките, насочени към конкурентоспособност и иновации. Преди всичко тази Европа е твърде далеч от местните институции и от тези административни органи, които са най-далеч от центъра, но най-близо до гражданите.

Обаче основните аргументи, изложени от докладчика в нейния доклад, по който гласуваме днес, основната логика, която тя очертава, заслужават похвала, защото според мен той отделя дължимото внимание на необходимостта по-широко да се използват средства на ЕС за борба с кризата и обедняването на областите в депресия или в тези изложени на риск от икономически или социален упадък. Нещо повече, както посочва докладът, именно към наистина огромния свят на МСП трябва да се насочи днес ЕС с нови и по-последователни усилия, ако наистина иска да помогне континентът да бъде спасен от кризата.

Нашите МСП, които образуват 99 % от производителната тъкан на Европа, имат нужда от свобода от бюрокрацията. Днес обаче, поради трудните условия, с които те по-конкретно се сблъскват, имат нужда и от подкрепа, за да преодолеят проблемите при достъпа до кредити и приспособяване към все по-сложния и по-конкурентен световен пазар.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейският съюз и неговите държави-членки са изправени пред голяма финансова, икономическа и социална криза. Те трябва да положат значителни

усилия за осигуряване на колкото е възможно повече работни места и за постигане на възможно най-високия процент на заетост в Европа.

За да победи кризата, ЕС трябва да активизира усилията си и да инвестира в умения, професионално обучение и разкриване на устойчиви работни места. Целта на стратегията „Европа 2020“ трябва да бъде ефикасно задействане на широка европейска инициатива по заетостта, която например да подсили схемите за активизиране, особено на нискоквалифицираните, чрез индивидуализирани съвети, интензивно обучение или преквалификация и подобряване уменията на работниците, стажове, субсидирана заетост и безвъзмездни помощи за започване на дейност от самостоятелно заети лица и предприятия.

Тези мерки могат да бъдат финансирани от Комитета по платежния баланс на Европейския социален фонд. Ранна намеса е необходима в момента, в който работните места реално се губят, не на последно място за да се намали рискът хората да бъдат изключени от пазара на труда. Тези мерки са необходими в момент, когато процентът на безработицата се покачи в ЕС-27 от 8% през 2009 г. на 9,6%.

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Политиката на сближаване се явява важен източник на финансиране за европейските региони и в този смисъл тя играе решаваща роля в борбата срещу икономическата и финансова криза.

Присъединявам се към докладчика, като наблягам на особената важност на цел 2. Макар структурните фондове да трябва определено да допринесат, първо и най-вече, за да се помогне на регионите, изоставани в развитието си, да наваксат, другите региони трябва да имат достъп до финансиране, приспособено към проблемите, с които те се сблъскват. След реформата от 2006 г. цел 2 допринасяше за укрепването на регионалната конкурентоспособност и заетост, с финансиране от 54,7 млрд. евро за периода 2007-2013 г. Тази инвестиция в конкурентоспособността на регионалните икономики е още по-важна в период на икономическа криза.

Именно чрез усилия в областите на иновациите, научните изследвания и технологичното развитие Европейският съюз ще бъде в състояние да възобнови и стабилизира устойчивия растеж и квалифицираните работни места. В контекста на разискването върху финансовите перспективи на Европа през периода след 2013 г. от съществено значение е Европейският парламент да помни ангажимента си към цел 2. Политиката на сближаване трябва да остане една силна и добре финансирана политика и поради това ще наблегна на необходимостта да се запазят финансовите ресурси за цел 2. Това е важно за улесняване сближаването на всички европейски региони.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Докладът е съсредоточен върху приноса на регионалната политика на ЕС за преодоляване на икономическата криза. Структурните фондове са от съществено значение за инвестициите в областите, които помагат за подобряване на производителността и за икономически растеж. Ролята на структурните фондове е толкова по-значима във времена на бюджетни ограничения, когато се правят съкращения в публичните инвестиции в държавите-членки. Фондовете са също от възлово значение за финансирането на инициативи, които имат за цел да подготвят Европа за положението след кризата, като дейности за изграждане на капацитет в нови области и нови технологии за европейците.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като отбелязах, че приетата неотдавна стратегия „Европа 2020“ е структурирана около икономическото, социално и териториално сближаване, една динамична политика на сближаване, и че структурните фондове са незаменими средства за постигане на целта за устойчив и приобщаващ растеж в държавите-членки, и по-конкретно в регионите, гласувах изцяло в подкрепа на предложенията, съдържащи се в доклада. В контекста на икономическата и финансова криза, която ЕС преживява понастоящем, регионалната политика и политиката на сближаване, и по-конкретно програмите по цел 2, придобиват по-голямо значение в процеса на икономическо възстановяване като стимул за конкурентоспособността и създаването на работни места на регионално и местно равнище, давайки съществена подкрепа за публични инвестиции.

Поради това мисля, че въвеждането на по-голяма гъвкавост е много положително и че опростяването на програмите по политиката на сближаване е от жизнено важно значение. От друга страна, това означава подобряване гъвкавостта при отпускането на средства от ЕС, така че да се позволи на регионите пълноценно да използват подкрепата за инвестиции в инфраструктура, да се подпомогнат техните делови общности, които се състоят предимно от малки и средни предприятия, и да се насърчат изследванията и модернизацията в промишления или селскостопанския сектор.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Предвид значението на принципа на солидарността мисля, че е важно средствата на Общността за политиката на сближаване да се използват ефикасно. Както вече съм имал възможност да кажа по други поводи, ефективното разпределяне на средствата на ЕС за сближаване е от жизнено важно значение за намаляване на дисбалансите в различните региони на ЕС-27, за да се помогне за

облекчаване на дисбалансите и да се подкрепи конкурентоспособността на Европа. Съществено е да се помогне на необлагодетелстваните райони да се развият, да се подобри ефективното разпределение на средствата за иновации, технологии и образование и да се приложат мерки за насърчване на заетостта и конкурентоспособността по-конкретно. Целите на стратегията „Европа 2020“ също трябва да бъдат движеща сила в тази област.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Регионалното сближаване е основна цел на Европейския съюз и тя е от особено значение в настоящия период на тежка и продължителна икономическа криза със силно отражение върху нивото на безработица, особено в по-бедните региони.

С реформата от 2006 г. цел 2 бе обвързана със засилването на регионалната конкурентоспособност и заетост в общо 168 региона в 19 държави-членки, което съответства на 314 млн. души, с общо финансиране от 54,7 млрд. евро (почти 16% от всички средства) за 2007-2013 г. Около 74% от тази сума е предвидена за подобряване на знанията и иновациите (33,7%) и за повече и по-добри работни места (40%).

Призовавам към ангажимент за инвестиции в реалната икономика и подкрепа за малките и средните предприятия, за третиране на иновациите като приоритет, за конкурентоспособност и заетост. Това са насоки, които определят рамката и подпомагат стратегия „ЕС 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж.

Поради това искам да подчертая неотложната необходимост държавите-членки и техните съответни региони да кандидатстват за европейските фондове, които са на тяхно разположение. Това е въпрос, който придоби по-голяма важност в сегашната икономическа и финансова криза, както вече предупредих и тук, в Парламента, и в редица мои изказвания в Португалия.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Обсъжданият доклад не е пореден опит за освобождаване от вина на тези, които наистина са отговорни за икономическата и социална криза, която преживяваме в момента, нито пореден опит да се припише заслугата за предполагаемото излизане от кризата единствено на работниците и обществеността. Документът горещо подкрепя основните приоритети на стратегията „ЕС 2020“ и призовава за по-нататъшно развитие на политиките за подобряването ѝ чрез мерки за използване предимствата на единния пазар в Европа. Не трябва да забравяме, че това са същите приоритети, които са заложили в обновената Лисабонска стратегия, същите като тези, които обосноваваха и прокарваха процесите на приватизация на обществените услуги, дерегулиране на уволненията и влошаване на условията на работа, на нарастване на безработицата и кампанията за социален упадък — с други думи, структурните причини за системната криза на капитализма, пред която сме изправени.

Структурните фондове или всеки друг финансов инструмент на регионалната политика, която е насочена основно към сближаване, трябва да бъдат насочени към истински ангажимент за икономическо развитие и обществен напредък, териториално сближаване и намаляване на регионалните различия. Те не трябва съзнателно да се използват погрешно за финансиране на политики, които ще имат последици в разрез с обявените им цели и които сами по себе си ще посеят семената на нови и по-дълбоки кризи в бъдеще.

Juozas Imbrasas (EFD), *в писмена форма.* – (LT) Г-н председател, днес обсъждаме икономическата и финансова криза, но можем ли наистина да се поучим от уроците на кризата? Неадекватното регулиране в САЩ, когато банките даваха заеми на неплатежоспособни клиенти, които не бяха в състояние да ги връщат, неизбежно доведе до убийствената криза със заемите и ние ще продължим да усещаме последиците от това в цял свят още дълго време. Поради това регионалната политика на Европейския съюз става основна част от Европейския план за икономическо възстановяване, явявайки се най-големия източник на Общността за инвестиции в реалната икономика, но ЕС не разполага с ефективни механизми за икономическа координация и балансиран растеж. Политиката на сближаване, чрез структурните фондове и други действия, е от първостепенна важност. Регионалната политика не е само средство за незабавно смекчаване на отрицателното влияние на икономическата и социална криза, но също и дългосрочна политика за борба със структурните проблеми, открити и създадени на фона на кризата, особено по отношение на конкурентоспособността и заетостта в държавите-членки. За Литва е важно също да се възстанови от кризата възможно най-бързо и да се отдели специално внимание на повишаването на конкурентоспособността и заетостта в държавите-членки.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за доклада, защото разглеждам регионалната конкурентоспособност и заетост като ключов елемент на политиката на сближаване, предвид сегашната финансова криза, която забави процеса на икономически растеж.

Сега за нас е важно да държим сметка за приоритетите на стратегия „ЕС 2020“, за да изнамерим и приложим нови елементи, които насърчват икономическия растеж и утвърждаването на социалното и териториалното сближаване в ЕС. Териториалното сближаване помага да бъде засилена конкурентоспособността на различните

региони, за да бъдат направени те възможно най-привлекателни. То също създава идеални условия за предприемачеството и развитието на МСП.

Освен това в доклада се отбелязва възловата роля на използването на мерки за ускоряване изпълнението на програмите по политиката на сближаване. Целта е да се привлекат необходимите ресурси и инструменти за предоставяне на финансова подкрепа на местно и регионално равнище. Имайки предвид тази цел, внимание се отделя както на актуалните нужди, продиктувани от сегашното икономическо положение, по-конкретно необходимостта да се намират отговори в реално време, така и да бъдат определени мерки в дългосрочен план.

Структурните програми трябва да се прилагат не като защитна намеса, насочена към икономическо оцеляване, а с оглед целите за устойчиво развитие в бъдеще.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Положителната реакция на борбата срещу финансовата и икономическа криза доказва значението на регионалната политика на ЕС. Въпреки това в конкретния случай на цел 2 са обхванати повече от 300 млн. души в по-бедните региони, които също страдат от последиците на тежката криза. Затова сега е моментът за укрепване механизмите на цел 2, за да се постигнат съществените приоритети на стратегия „ЕС 2020“.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Kratsa-Tsagaroglou относно приноса на регионалната политика на ЕС към борбата срещу финансовата и икономическа криза. Регионалната политика на ЕС, най-големият източник на Общността за инвестиции в реалната икономика, може да даде решаващ принос за Европейския план за икономическо възстановяване. Не по-малко от 55 млрд. евро са заделени за мерките в подкрепа на предприятията в контекста на регионалната политика в Европа за периода 2007-2013 г. Тази помощ е съществена — особено помощта за МСП, които бяха сериозно отслабени от икономическата криза — и трябва да бъде увеличена. Инвестициите в научни изследвания, развойна дейност, иновации и образование трябва също да бъдат засилени, за да се подпомогнат икономическият растеж и заетостта в нашите територии — говоря конкретно за югозападния избирателен район на Франция, който представлявам. Накрая, регионалната политика на ЕС ще бъде наистина ефикасна само ако се постигне истинско сътрудничество между местните, регионални, национални, презгранични и европейски органи.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) В контекста на световната финансова и икономическа криза регионалната политика на ЕС дава принос към Европейския план за икономическо възстановяване, като ускорява изпълнението на програмите по политиката на сближаване. Политиката на „предварително финансиране“ на програмите по политиката на сближаване за 2007-2013 г. осигури незабавна ликвидност от 6,25 млрд. евро за инвестиции през 2009 г. в рамките на пакетите за финансиране, договорени с държавите-членки.

На етапа на разглеждане в комисия бяха приети изменения на Зелените/Европейския свободен алианс относно: подкрепа чрез инструментите за финансиране, заделени за органите по цел 2, които работят за социална, приобщаваща икономика; включване на опазването на околната среда и потенциалното разработване на добив на енергия от възобновяеми източници или технологии като области, в които е налице добавената стойност от интервенциите от страна на ЕС; и предприемане на подходящи действия (краткосрочни и дългосрочни мерки) за градските региони и центрове, които представляват по своето естество значителни и специфични социални проблеми (висока безработица, маргинализиране, социално изключване и така нататък), утежнени от въздействието на кризата.

Catherine Stihler (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Много е важно да предприемем колективни действия в целия ЕС за борба срещу световната икономическа криза, пред която сме изправени. Изцяло приветствам доклада.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (SV) Въздържах се при гласуването по доклада. Има някои мнения, които изцяло споделям, например пасажът относно засилване участието на жените на пазара на труда. Обаче имам своите съмнения за натрапчивата идея за конкурентоспособността, от която е пропит документът. Докладът по собствена инициатива призовава за увеличаване с над 25% конкретно за регионите от цел 2, за да се повиши конкурентоспособността. Това трябва да стане в бюджетната рамка на регионалната политика. В тази връзка не са направени нужните оценки на въздействието. Необходима е цялостна оценка на 450 програми по линия на Кохезионния фонд, Европейския социален фонд и най-новия Европейски фонд за приспособяване към глобализацията от 2007 г., за да се види какви резултати дават тези форми на подпомагане в социален аспект и с оглед равнопоставеността между половете. Понастоящем те се припокриват, което води до липса на яснота. Не съм съгласна също с доклада, че регионалната политика на ЕС по-конкретно е от възлово значение за възстановяването на Европа. От такова значение са неправилно функциониращите

критерии на Пакта за стабилност и растеж, които изискват от държавите-членки да въведат ограничения за заплатите, пенсиите и социалното осигуряване, което означава, че за възстановяването ще бъде необходимо много повече време — независимо от приноса на ЕС.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В доклада на Комисията по регионално развитие е възприет реалистичен и много актуален подход към положението, в което се намират държавите-членки и техните региони, предвид контекста на икономическа и финансова криза, опустошаваща Европа. Тъй като аз съм от Мадейра, най-отдалечен регион, класифициран като регион, обхванат от цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“, разглежданият тук въпрос ми е много добре познат и ме вълнува, ето защо реших да гласувам в подкрепа на доклада. Цел 2 на политиката на сближаване на Общността е замислена да подкрепи регионите, сблъскващи се със сериозния проблем на безработицата и имащи структурни проблеми, които допълнително се изострят от сегашната криза.

За да бъдат напълно постигнати целите на регионалната политика и на стратегията „Европа 2020“ е необходимо да се засили конкурентоспособността на регионите чрез развитие на заетостта и икономическата политика. Само по този начин за Европа ще бъде възможно да постигне ефективен, устойчив и приобщаващ растеж. Поради тези причини се присъединявам към мнението на докладчика, която предлага по-голяма гъвкавост при разпределянето на средствата и помощта от Общността, така че засегнатите региони да могат да се възползват от модернизацията и подкрепата, която ще се превърне в истинско развитие и с течение на времето ще създаде условия за по-устойчива икономика.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Поради липсата на единен ефективен механизъм за икономическа координация и балансиран растеж в рамките на Европейския съюз, политиката на сближаване играе водеща роля, за да ни помогне отново да стъпим на крака. По-конкретно, цел 2 от структурните фондове беше — и остава — един от най-важните стълбове на политиката на сближаване, особено в контекста на излизането от икономическата криза. За страни като Литва по-гъвкавият достъп до регионалните фондове на ЕС би бил от голяма полза за подпомагане възстановяването на районите, най-силно засегнати от кризата. Това гъвкаво финансиране би могло да създаде нови работни места и би трябвало да включва различни области: инвестиции в инфраструктура, подкрепа за малки фирми, професионално обучение и модернизация в промишлеността и селското стопанство. Важното е тези средства да не се използват само за „гасене на пожари“. Усилията ни трябва да бъдат насочени също към резултати за дългосрочно реструктуриране и преминаване към по-устойчива икономика — гъвкавостта е от възлово значение и за дългосрочната политика. Цел 2 и другите направления на политиката на сближаване също могат да помогнат за намаляване различията между държавите-членки на ЕС. За Литва е особено важно да се върне на позицията, в която беше преди да се разрази финансовото цунами, и да си върне заслужения с много труд статут като „Балтийски тигър“.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепих резолюцията, тъй като регионалните фондове на ЕС са от жизнено важно значение, за да се подпомогнат районите, най-силно засегнати от сегашната икономическа криза. Гъвкавият достъп до тези фондове е необходим, за да могат регионите да се възползват от инвестициите в инфраструктурата и подкрепата за малките предприятия. Напълно съм съгласен с важността да се подобрява помощта за регионите, обхванати по цел 2; през последните години в тези региони е отбелязан голям напредък и трябва да направим необходимото сегашната криза да не пречат по-нататъшното развитие в тези бедни райони. Изпълнението на програмите по политиката на сближаване трябва да бъде ускорено, за да се помогне на тези региони сега. Важно е да се осигури „конкурентоспособността“ да се запази и след 2013 г. и да не бъде извадена от сферата на регионалната политика.

Препоръка за второ четене: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада защото считам, че оценките и препоръките, направени от Европейския парламент в документа, който следва да има за цел издигане на сектора на автобусните превози до равнището на качество в секторите на въздушния и железопътния транспорт, трябва да бъдат категорично подкрепени. За съжаление, вместо това Съветът отслаби, даже отмени, както от разпоредбите на Комисията, така и от повечето изменения, внесени от Европейския парламент на първо четене.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Докладът има за цел подобряване на правата пътниците при автобусен превоз — една амбиция, която приветствах, като гласувах в подкрепа. Заех също позиция в подкрепа на по-голямо удобство при тези видове транспорт за лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, както и за повече гаранции за всички пътници в случаи на злополуки и също в случай на закъснение или отмяна.

Сметнах за по-уместно обаче да се въздържа при изменение 14. Макар то да дава възможност на държавите-членки да разрешават освобождаване от регламента по отношение на градските, крайградските и регионалните транспортни услуги, според мен той няма достатъчен обхват и налага прекалено много ограничения, особено за оказването на помощ, които несправедливо биха засегнали малките и средните предприятия.

Всичко това имаше отношение към гласуването на второ четене. Сега важното е да се стигне до съгласие със Съвета на Европейския съюз, така че регламентът да може да влезе в сила.

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Приветствам казаното в предложението относно установяването на правила за превоза на пътници с автобуси, за да се премахне дискриминацията на основание на увреждане. Приветствам казаното в него относно пропорционалното обезщетение и осигуряването на подходяща помощ на пътниците в случай на отмяна или закъснение.

Трябва да се гарантира обаче, че като резултат от това предложение малките превозвачи няма да бъдат принудени да спрат превозите в селските райони поради бюрократични спънки или силно нараснали разходи за застраховка. Твърде много автобусни превози в Ирландия се извършват от местни превозвачи, малки и семейни предприятия. Прекомерното регулиране на местните и регионалните превози би било значителна финансова и административна тежест върху предприятията, които и без това са затруднени.

Автобусните превози в селските райони са от решаващо значение за живота в същите тези райони. Те са една „по-зелена“ транспортна система и често са единственото средство за превоз за живеещите в отдалечени селски райони. Трябва да се гарантира, че няма да бъде стоварено прекалено голяма тежест върху тези предприятия, тежест, която може да ги принуди да изпаднат в несъстоятелност. Пътниците не следва да пострадат от предложението, било то под формата на по-ограничени услуги или на по-високи цени.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Подкрепям регламента относно правата на пътниците при автобусен превоз. Целта му е да се защитят правата на пътниците при автобусен превоз, за да се увеличи привлекателността на пътническия транспорт по шосе и да се създадат равни условия за превозвачите от различните държави-членки и между различните видове транспорт. Освен това трябва да гарантираме, че правата на пътниците при автобусен превоз са равностойни на тези, които вече са определени в областите на въздушния и железопътния транспорт. Пътниците трябва да имат право на обезщетение, ако пътуването им бъде забавено или отменено, багажът им бъде изгубен или в случаи на смърт или телесна повреда на пътници. Трябва също да се въведе система за обработка на жалби и за изплащане на обезщетения. Трябва да гарантираме правото на мобилност на лицата с увреждания и тези с намалена подвижност, като при необходимост им се предоставя безплатна помощ.

Jan Březina (PPE), в писмена форма. – (CS) Автобусният транспорт е единствената форма на транспорт, при която все още няма общоевропейска мярка относно правата на пътниците. Продължаващото съществуване на различни равнища за защита на пътниците в зависимост от използваната форма на транспорт е неприемливо. Поради това аз гласувах в подкрепа на доклада относно правата на пътниците при автобусен превоз. За съжаление, държавите-членки работят в тясно сътрудничество с транспортните оператори и се противопоставят на по-големите права за пътниците. Европейският парламент обаче дава сигурност, че хората, пътуващи с автобус, ще имат същите права както и тези, пътуващи със самолет или влак. Приветствам факта, че в случай на закъснение при пристигането по вина на превозвача, пътниците ще имат право на обезщетение в размер на 25% от цената на билета, в случаите на закъснение над един час, и на 50% от цената, в случаите на закъснение над два часа. Според мен правата на пътниците също значително се засилват от възможността, в случай че връзка бъде отменена или забавена с повече от два часа, пътниците да могат да избират между продължаване на пътуването до крайното местоназначение без допълнителни разходи или да им бъдат възстановени средствата за цената на билета и обезщетение в размер на 50% от цената на билета.

Друго постижение е правото на пътниците да претендират за храна, настаняване в хотел и услуги по замяна в случай на отмяна или на закъснение при заминаване с над един час при далечни пътувания. Европейският парламент одобри и изискването транспортните оператори да носят отговорност за загуба или повреда на багаж до сума от 1 800 евро и до 1 300 евро за ръчен багаж.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Регламентът има за цел установяване на обща рамка за правата на пътниците при автобусен превоз, като им гарантира равнища на защита, съпоставимо с това, вече въведено за другите превозни средства, като влаковете и самолетите. На равнището на пътническия автомобилен транспорт е важно да се стигне до сравними условия между превозвачите от различните държави-членки и между различните превозни средства, което трябва да включва отговорност при смърт и телесна повреда,

обезщетения и незабавна помощ в случай на отмяна или закъснение, без да се забравя възможността пътниците да могат да подадат жалба, ако сметнат, че правата им не са били спазени.

Разочарован съм от липсата на амбиция в предложението на Съвета не само защото то значително ограничава обхвата на регламента, но и защото намалява равнището на защита на пътниците, пътуващи с автомобилен транспорт в ЕС. Не се съмнявам, че е важно да се запази стопанската жизнеспособност на предприятията и да се отчетат специалните обстоятелства, свързани с предприятията от този сектор, голямото мнозинство от които представляват малки и средни предприятия. Също така обаче е важно да се осигури баланс между икономическия стълб и стълбът, свързан със защитата на правата на пътниците.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно правата на пътниците при автобусен превоз, тъй като той означава укрепване на правата на членовете на обществото, които използват този вид транспорт, включително обезщетяване на пътниците за закъснения, отмяна или злополуки и подпомагане на лицата с увреждания.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Независимо от транспортните средства, които използват, пътниците имат право на добро качество и безопасна услуга. Поради това съм на мнение, че предложението да бъдат въведени хармонизирани правила за правата на пътниците при автобусен превоз в целия ЕС е положителна стъпка. Освен това считам, че правата на пътниците следва да бъдат като цяло същите, независимо от използваните транспортни средства, освен ако това не би съответствало на характеристиките на въпросните транспортни средства. Изглежда разумно държавите-членки да защитят правото си на освобождаване на определени оператори на редовни градски, крайградски и регионални превози включително превози, попадащи в обхвата на действие на регламента, при условие че същите ще бъдат обвързани с вътрешни закони или договорни задължения за зачитане правата на пътниците. Не бива да забравяме, че в Европа има не само големи превозвачи, но също малки и средни транспортни предприятия и би следвало да полагаме особени грижи за последните. Накрая, бих искал да поздравя докладчика и на докладчиците в сянка за работата им за постигане на спогодба със Съвета и се надявам, че скоро ще може да бъде постигнато съгласие по окончателния вариант на регламента.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз следва да се ръководи от стратегически съображения и да разглежда като приоритет създаването на условия за насърчаване и по-широко използване на обществения транспорт. Това е въпрос от решаващо значение за успеха на Европа, решена да се бори с изменението на климата и градското замърсяване, насърчаваща използването на енергия от възобновяеми източници и намаляваща зависимостта си от ископаемите горива.

Във връзка с това искам да подчертая приноса на доклада за осигуряване не само на ефективна мрежа от връзки, но също и на условия за удобство, качество на услугите, безопасност и помощ. Той прави опит да съгласува правата на обществеността – по която точка привличам внимание към загрижеността си за правата на лицата с увреждания или намалена подвижност – с необходимостта да бъде взета под внимание и жизнеспособността на превозвачите, което е още по-вярно в сегашното време на тежка икономическа криза.

Това означава, че е необходимо да се съгласува запазването на стопанската жизнеспособност на предприятията, имайки предвид специфичните характеристики на бранша на автобусния транспорт, с високо равнище на защита на пътниците, сравнима с тази, която е въведена за другите транспортни средства.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Промените, предложени за второто четене, общо взето гарантират подобрене по отношение на правата на пътниците при колективния автомобилен транспорт, което ние подкрепяме. Отбелязваме, че одобрените промени също са напредък в сравнение с предишния вариант, като гарантират, по-конкретно:

- че пътниците следва да могат да се възползват от правила относно отговорността, сравними с тези, приложими при другите видове транспорт, в случай на произшествия, които завършват със смърт или телесна повреда;
- че превозвачите следва да носят отговорност за загуба или повреда на багажа на пътниците при условия, сравними с тези, приложими при другите видове транспорт;
- че превозвачите трябва да отделят специално внимание на потребностите на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност;
- че държавите-членки следва да насърчават използването на обществен транспорт и да въведат оперативна съвместими и интермодални системи за информиране на пътниците за разписанията и цените и за издаване на билети, с цел оптимизиране използването и оперативна съвместимост на различните видове транспорт. Тези услуги следва да бъдат достъпни и за лицата с увреждания;

– че дружествата от автобусния транспорт следва да носят отговорност за загуби или щети вследствие на смърт или телесни повреди на пътниците, причинени от произшествия, свързани с ползването на транспортни услуги.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) От няколко месеца Комисията е насочила вниманието си към правата на потребителите, и по-конкретно тези на пътниците, пътуващи с всички видове транспорт. Тя не може обаче да разглежда сектора на автобусния транспорт, който по същество се състои от малки и средни предприятия, по същия начин, по който разглежда едно авиационно или железопътно дружество, нито може да налага задължения, които пропорционално са по-ограничителни и много по-скъпи за едно малко предприятие, което рискува да прекрати дейността си, отколкото за една голяма многонационална компания.

Огромната разлика, която съществува между измененията на Парламента, които са твърде догматични, и компромиса, получен в Съвета, който е по-прагматичен, също е многозначителна. Освен това мисля, че има една основна груба несправедливост в това дружества, които по определение са „пленници“ на европейската територия, да бъдат подлагани на тежките условия на задълженията, предлагани в случай на произшествия, докато въздухоплавателните или морските дружества са регулирани от международни споразумения, позволяващи им да избягнат плащането на обезщетения за реално причинени вреди, което се доказва от трагичният случай с полета Рио де Жанейро-Париж.

Nathalie Griesbeck (ALDE), в писмена форма. – (FR) Автобусните пътници трябва да се ползват с права, подобни на тези, вече предоставени по европейското законодателство на пътниците по въздух и море. Автобусните пътници не могат и не трябва да бъдат единствените, които не са защитени с регламентация на Съюза. Това е основното послание, което искам да отправя гласувайки „за“ доклада и изразявам дълбоко съжаление, че не беше възможно да се приеме обща рамка за всички видове транспорт. По-конкретно, гласувах в подкрепа на голям брой изменения, които имаха за цел да наложат по-големи отговорности на транспортните дружества в случай на загуба или повреда на багаж и особено в случай на телесна повреда или смърт на пътници. Преди всичко, аз твърдо подкрепих предложенията, имащи за цел увеличаване на правата на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, за да се направи транспортът достъпен за тези хора и за да им се предоставя информация в достъпни формати, тъй като имаме задължение в тази област. Разочарована съм, че не можа да бъде намерен компромис със Съвета, който не показва никакво желание за напредък. Макар това да не е лесна тема обаче, трябва да имаме европейска рамка за защита на правата на тези пътници и помирителната процедура ще ни даде повод, през есента, още веднъж да обсъдим това.

Giovanni La Via (PPE), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Cancian, от името на всички пътници, които трябва да получат вниманието, което заслужават в случай на телесна повреда или повреда на багажа, или на отмяна или закъснение на услугите, извършвани от превозвачите. По този начин превозвачите следва да носят отговорност за загуба или повреда на багажа на пътниците при условия, сравними с тези, приложими към другите видове транспорт. Особено внимание следва също да бъде отделено на защитата на правата на пътниците с увреждания или пътниците с намалена подвижност, които трябва да са в състояние да получат подходяща помощ и да се ползват съоръжения, които биха улеснили за тях, по-конкретно, достъпа до обществени транспортни услуги. За тази цел се надявам, че държавите-членки ще поемат реален ангажимент за подобряване на съществуващите условия и инфраструктура, за да се гарантира, че на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност е осигурено обслужване, което отговаря на потребностите им.

David Martin (S&D), в писмена форма. – (EN) По-големи права за пътниците при автобусен превоз са наистина наложителни и това второ четене на проекта за регламент възстановява някои твърде необходими разпоредби за отговорността на превозвачите, за правата на пътниците в случаи на закъснение или отмяна, и по-конкретно за правата на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност. В момент, в който следва да насърчаваме обществения транспорт като ефективна и благоприятна за околната среда възможност, новите разпоредби за пътниците ще им дадат съответните права, които те заслужават.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Недостатъчното регулиране на правата на пътниците при автобусния транспорт доведе до необходимостта от приемане на тази законодателна резолюция, тъй като правата на пътниците следва винаги да бъдат защитени, независимо от типа транспорт, който ползват. Много е важно също да бъде приспособена транспортната инфраструктура, новите превозни средства и ремонтираните употребявани превозни средства, към потребностите на пътниците с намалена подвижност.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Една от ролите на институциите на ЕС е да застават на страната на гражданите в конфликтите с деловия свят – свят, който прави всички усилия да увеличава до максимум печалбата. Тези усилия често засягат правата на лицата с увреждания, които често се сблъскват със ситуации на дискриминация, когато се опитат да бъдат мобилни и когато пожелаят да ползват

транспортни услуги. Забраната на дискриминацията поради намалената подвижност на пътниците при автобусен превоз е голяма крачка напред в борбата за равно участие на лицата с увреждания в обществото. Важна черта на регулирането на автобусните транспортни услуги е обезщетението при отмяна или закъснение на услуга, което е вече познато при въздушния транспорт. Това следва да бъде стандарт при всички видове транспортни услуги, защото то показва уважението на превозвача към пътниците. На същото мнение съм и за правилата, които задължават транспортните дружества да плащат обезщетение на пострадалите при произшествия както за увреждане на здравето, така и при повреда на багажа. Това са стъпки в правилната посока, защото те подсилват позицията на гражданите в отношенията им с транспортните дружества. Предвид тези правила реших да подкрепя препоръката за второ четене по позицията на Съвета на първо четене за приемане на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно правата на правата на пътниците при автобусен превоз и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа и поздравявам г-н Cancian за неговия доклад, който според мен е задълбочен. Приветствам също вниманието, отделено на потребностите на пътниците с увреждания и пътниците с намалена подвижност, за които общественият транспорт се явява основно средство, с което да се интегрират в обществото, и на потребностите на малките и средните предприятия. В повечето случаи всъщност автобусният транспорт се осъществява от малки предприятия. Както и при пътниците с влак и самолет смятам, че за автобусните пътници следва да се въведе набор от права и гаранции, но като се вземат под внимание специфичните характеристики на този вид услуга. Поради това изцяло подкрепям предложението на г-н Cancian и неговия много добре балансиран подход.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Това е регламент, който засяга ежедневието на европейските граждани, но приемането му е закъсняло, тъй като според Европейския парламент в позицията на Съвета липсва амбиция и тя е неприемлива. Също както пътуващите с други видове транспорт, пътниците при автобусния превоз имат съществени права, които ние се опитваме да гарантираме с регламента: обезщетение в случай на закъснение, отмяна, загуба или повреда на багажа; недопускане на дискриминация на пътниците с увреждания и пътниците с намалена подвижност; и, преди всичко, отговорност на водачите на автобусите в случай на телесна повреда или смърт.

Пътуванията значително се демократизираха през последните години и трябва да бъдем доволни от това. Не можем обаче да намаляваме цените, ако това би означавало компромис с безопасността на стотици хиляди деца, възрастни хора и семейства, които пътуват по пътищата на Европа всяка година. Като прие регламента, Парламентът също показва амбиция да бъде сложен край на безскрупулните практики на дружествата с изкусителни оферти, привличащи клиенти, които не винаги имат алтернативни възможности за пътуване.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Аз гласувах в подкрепа на доклада Cancian относно правата на пътниците при автобусен превоз. Регламентът е съществен от гледна точка защита правата на пътниците с това, че въвежда европейски правила относно информацията, която трябва да бъде дадена на пътниците преди и по време на пътуването им, помощ и обезщетение, ако пътуването бъде прекъснато, и конкретни мерки за хората с намалена подвижност.

След като Съветът явно се отклони от амбициозния подход, който нашето събрание беше възприело на първо четене, гласуването днес показва желанието ни да постигнем един широкообхванат доклад и ние спокойно се насочваме към съгласуване. От тази гледна точка съм особено доволен от ясния сигнал, който изпращаме на Съвета, като приехме днес всички изменения, имащи отношение към отговорността на транспортните дружества, независимо дали това е обезщетение в случай на загуба или повреда на багажа или обезщетение в случай на телесни повреди или, дори още по-трагично, на смърт на пътници. Сигурен съм, че Съветът е отбелязал нашата решимост.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Препоръката Cancian относно „правата на пътниците при автобусен превоз“ беше приета, включително параграфите, свързани с такива важни аспекти, като правилата относно отговорността при произшествия (2), отговорността при загуба/повреда на багаж (3), отговорността в случай на смърт или телесна повреда (4) и по-прецизни формулировки за грижите за пътниците в случаи на закъснения или прекъсване на пътуване. Сега се насочваме към съгласуване.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Макаре предложението на Съвета да изключва редовните градски, крайградски и регионални превози, както и трансграничните превози, давайки на държавите-членки възможността да избягват прилагането на законодателството към националните превози в продължение 15 години, докладът по същество възстановява важните мерки от първоначалния доклад. Сред тях са: отговорността на операторите, която трябва да бъде уеднаквена с тази при другите видове транспорт, с особено внимание към помощта и предсрочни плащания в случай на произшествия; правата на пътниците в случай

на отмяна и закъснения при заминаване; и правата на лицата с увреждания или с намалена подвижност. Поради това гласувахме в подкрепа.

Vilja Savisaar (ALDE), в писмена форма. – (ET) Днешното гласуване по доклада относно правата на автобусните пътници носи промени, които от една гледна точка са скъпи, но които въпреки това са необходими, за да се гарантират на всички европейци равни възможности при използването на такива услуги. Считаю, че следва изцяло да подкрепим принципа, че в бъдеще закупуваните автобуси и изграждащите се автогари следва също да са обзаведени с оглед да са подходящи за хора с увреждания и хора със специални потребности. В същото време считам, че е съществено да бъдат направени допълнителни корекции и да се прилагат правилата, за да се гарантират правата на пътниците както в случаи на отмяна, така и при обработката на багажа. Народът на Европа заслужава прецизни и конкретни правила, които гарантират качеството на услугата и определят правата и задълженията и на двете страни.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Днес ние гласувахме по два доклада, които са изключително важни за ежедневието на пътниците и които имат за цел да се гарантира, че ползвателите на съответните услуги имат широк кръг от права, възможно най-съпоставими с тези, които вече са въведени за другите транспортни средства. Позицията, очертана от Съвета във връзка с предлагания регламент, не само обезсилва съдържанието на предложението, внесено от Комисията през 2008 г., но също и позицията, възприета от Парламента на първото четене. Ако бъде следвана, тя ще ограничи в голяма степен обхвата на доклада и ще освободи мнозинството на доставчиците на автобусни превози от обсега на бъдещия регламент. Вместо това бих искал да видя рамка за правна защита, която да може изцяло да покрие случаи като изгубен багаж, закъснения и отмяна на превози и особено която да държи дружествата отговорни в случаи на смърт или телесна повреда.

Затова аз гласувах в подкрепа на измененията, внесени от моя колега г-н Cancian, за да се гарантира, че въпросните пътници, особено тези с увреждания или намалена подвижност, могат да се ползват от този тип транспорт и да получат достатъчно равнище на защита, имайки предвид трудната икономическа обстановка, в която се намираме, и необходимостта да запазим дружествата, които предлагат този вид услуги.

Препоръка за второ четене: Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Опасенията ми във връзка с гласувания доклад са следните:

– разширяването на обхвата на регулирането, така че да обхване и малките лодки, би наложило допълнителна тежест върху операторите на малки лодки и, в много случаи, за тях не би било възможно да изпълнят изискванията на регламента;

– в няколко от измененията задължения по съответствието се възлагат на пристанищните органи. Когато пътническите терминали биват приватизирани, както е случаят в Малта, тези задължения следва да се възложат на пристанищните терминали, а не на пристанищните органи;

– равнищата на обезщетенията твърде често изглеждат прекалено високи, а периодите на закъснения, предложени в доклада, изглеждат прекалено ограничителни, като се вземе предвид, че корабоплаването много повече зависи от метеорологичните условия, отколкото другите видове транспорт, при спазването на часовете за заминаване и пристигане;

– предложеният срок за изпълнение от 12 месеца е прекалено кратък; срок от 24 до 36 месеца е по-уместен.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на проекта за регламент относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, тъй като според мен е от жизненоважно значение да се разширяват правата на моите европейски съграждани. По-конкретно, правата на лицата с увреждания и тези с намалена подвижност ще бъдат разширени благодарение на доклада и процеса за защита на пътниците в рамките на Европейския съюз. Оценявам също факта, че извънредните обстоятелства бяха взети под внимание в доклада. Дори и тези обстоятелства да останат извънредни, те могат да породят сериозни проблеми за пътниците, когато възникнат. Докладът има също за цел да бъдат улеснени помощта, пренасочването, възстановяването на средства и обезщетяването на пътниците в такива обстоятелства. Всичко това имаше отношение към гласуването на второ четене. Сега важното е да се стигне до съгласие със Съвета на Европейския съюз, така че регламентът да може да влезе в сила възможно най-скоро.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Пълната либерализация на пазара на морския пътнически транспорт може да бъде постигната само когато потребителите (не само дружествата) могат да извлекат

максимални изгоди. От решаващо значение е на потребителите да бъдат дадени ефикасни права за да се гарантира, че либерализацията позволява реален избор. Не следва да забравяме, че 22 от 27-те държави-членки на ЕС са крайбрежни страни, така че е необходимо да се гарантира сигурността и надеждността за ползвателите на тези транспортни средства, за да може да се уеднаквят мерките за защита на тези пътници с мерките при другите видове транспортни средства. Заслужава си да се помни, че при някои въпроси регулирането на правата на пътниците по море беше разпиляно и различно при отделните държави. С тази нова правна уредба европейската общественост ще може да очаква случаите на закъснение, отмяна или отказ за качване да бъдат уредени незабавно и задължително да бъде предоставяна информация за пътниците и за средствата за подаване на оплаквания и искания за компенсации.

Считам, че разпоредбите, определени от Европейския парламент по отношение на пътниците с увреждания или намалена подвижност, са особено важни, по-конкретно по отношение на достъпността, недопускането на дискриминация и помощта. Въвеждайки обща забрана за отказ да бъдат превозвани такива хора, той ще допринесе за борбата против социалното изключване и за създаване на Европейски съюз на народи без вътрешни граници.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) След успеха на инициативите на Общността в регламентирането на правата на пътниците във въздушния и железопътния транспорт, сега има предложение за регламентиране на правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища. Те посочват, както казах за препоръката, по която току-що гласувахме, че независимо от транспортните средства, които използват, пътниците имат правото на добро качество и безопасна услуга. Поради тази причина съм на мнение, че предложението да бъдат въведени хармонизирани правила за правата на пътниците при автобусен превоз в целия ЕС е положителна стъпка. Освен това мисля, че правата на пътниците следва да бъдат по като цяло същите, независимо от използваните транспортни средства, освен ако това не би било в разрез с характеристиките на въпросните транспортни средства.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепям доклада, защото той препоръчва равно третиране и критерии за ползвателите на различни видове обществен транспорт, независимо дали е по въздух, море или суша, за да се гарантира, че правата на обществеността са защитени при извънредни и изключителни ситуации, които могат да възникнат при използване на морски транспорт. Отговорността за доказване, че даден кораб не може да извърши превоз поради извънредни обстоятелства или неблагоприятни метеорологични условия със сигурност следва да бъде на превозвача. Бих искал да посоча, че условията на безопасността не могат при никакви обстоятелства да бъдат пренебрегвани и разглеждани като относителни.

Системата за жалби следва да бъде достъпна и ясна за пътниците. Доволен съм, че сроковете за подаване на жалби, закъсненията за уведомяване, възстановяване на оборудването и обезщетяването също са подсилени от гледна точка на пътника. Борбата против изключването е приоритет за ЕС. Поради това считам, че правата на пътниците с увреждания и намалена подвижност следва категорично да бъдат гарантирани.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Аз гласувах за доклада Ayala Sender относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, защото смятам за важно тези пътници да имат същите права и гаранции, както пътуващите със самолет. Независимо дали в случай на закъснение, авария, загуба на багаж или, което е по-сериозно, в случай на произшествие, транспортните дружества трябва да изпълняват отговорностите си и пътниците трябва да бъдат защитени и, при необходимост, правилно обезщетени. Доволна съм от приемането на конкретни мерки, задължаващи транспортните дружества да обслужват лицата с увреждания или лицата с намалена подвижност и съответно да обучават персонала си.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Новите права, дадени на пътуващите с лодки и кораби, трябва да бъдат приветствани. Много райони в Шотландия зависят от пътническите фериботи за оцеляването си и е правилно хората, живеещи в тези общности, да се ползват с надеждна защита на потребителите. Като общо за целия ЕС това законодателство ще осигури също защита на моите избиратели, пътуващи в чужбина, както и на многото хиляди хора от цял свят, които идват да се насладят на великолепието на високите планински области и островите на Шотландия.

Juozas Imbrasas (EFD), *в писмена форма.* – (LT) Съгласен съм с предложението относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, което, заедно с това относно правата на пътниците при автобусен превоз, е част от пакет, предложен от Европейската комисия през декември 2008 г. Тези предложения имат за цел да доразвият правата, извоювани от пътниците на въздушния и железопътния транспорт според действащото законодателство на Европейския съюз – един пример на много успешно законотворчество в ЕС, който донесе осезаеми права за гражданите на Съюза – като осигурят подобни права, отчитайки спецификата на въпросните сектори, за транспорта по море или по вътрешен воден път. Този вид транспорт би станал

по-привлекателен, по-надежден и би имало еднакви условия за конкуренция за превозвачите от различните държави-членки. Приемането на регламента, определящ новите правила, ще подобри защитата на всички пътници като цяло, и по-конкретно на лицата с увреждания и тези с намалена подвижност. Прекаленото разширяване на обхвата на регламента, така че да включи и малките лодки, обаче би стоварило допълнителна тежест върху операторите на малки лодки и следователно, в много случаи, вероятно за тях би било невъзможно да изпълнят изискванията на регламента.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз следва да се погрижи за правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, за да имат те високо равнище на защита, сравнимо с това, което вече е въведено при другите транспортни средства. Пътниците с намалена подвижност поради болест, възраст или друг фактор, също следва да ползват точно същите условия, както и другите пътници. Това означава, че трябва да има инвестиции в терминали и пристанища.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Пътниците на корабите, независимо дали пътуват по вътрешни водни пътища или по море, следва да получат същите права, както пътуващите със самолет или влак. Тези пътници също следва да имат възможност да подават искове за обезщетение. И в този случай също става дума най-вече за намиране решение за хората със специфични потребности. Аз гласувах „за“ доклада, тъй като напълно подкрепям цялостния пакет, който включва още и правата на пътниците при автобусен превоз.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) С приемането на препоръката Ayala относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, беше постигнато пълно съгласие със Съвета по транспорт, така че регламентът е завършен на второ четене. Трябва обаче да изразя загрижеността си от факта, че едно от включените изменения, изменение 82, внесено съвместно от групите Прогресивен алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент (S&D), Европейска народна партия (Християндемократи) (EPP), Алианс на либералите и демократите за Европа (ALDE) и Европейски консерватори и реформисти (ECR), видимо подкопава правата на лицата с намалена подвижност.

Oreste Rossi (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Въпреки факта, че докладът отделя специално внимание на правата на пътниците с намалена подвижност и че законодателството в полза на пътниците е подобро, ние гласуваме „против“ предложението, тъй като считаме, че има количествени ограничители, които не позволяват законодателството да бъде приложимо в пълен обем.

Laurence J.A.J. Stassen (NI), *в писмена форма.* – (NL) Холандската партия на свободата (PVV) е много силно ангажирана с правата на пътниците, особено на пътниците с увреждания, и затова искаме да осигурим възможно най-добрата защита на правата им. Ние не смятаме обаче, че европейското законодателство е правилният инструмент за защита на правата на пътниците. Холандската партия на свободата е на мнение, че следва да остане отговорност на държавите-членки да гарантират адекватна защита на правата на пътниците. Самата Нидерландия най-добре може да формулира специално пригодена политика. Например Нидерландия вече е въвела политика на местно равнище за пътническата инфраструктура и достъпа на пътниците с увреждания, пътуващи по море или по вътрешен воден път. Самите държави-членки, провинции и общини най-добре могат да преценят какво е необходимо за посрещане на национални и местни потребности.

Освен това на практика това законодателство, наложено от Европа, би могло да доведе до допълнителни разходи за малките терминали и самостоятелно заетите предприемачи, което би могло да ги принуди да изпаднат в несъстоятелност. Освен това предложението ще доведе до необходимост Нидерландия да трябва да плати част от сметката в бъдеще за необходимите промени в държави, които не са въвели сами ред в делата си. Това ни принуди да гласуваме „против“ предложението.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Целта на доклада е да даде на пътниците в морския транспорт рамка на правна защита, която да е подобна на съществуващата при железопътния и въздушния транспорт, с особено внимание към пътниците с увреждания и намалена подвижност. Със задоволство отново отбелязвам, че има препратка към природните бедствия, които, за съжаление, се случваха все по-често в Европа и които причиняват щети в големи размери, водейки до потенциално трагични случаи. Поради това те следва да бъдат взети под внимание, за да се позволи прилагане на предпазни мерки и подаване на искания за помощ впоследствие.

Считам също, че е уместно да се подчертае значението, което се отдава на необходимостта информацията за пътниците, особено ако са чужденци, да се предоставя по един ясен начин, особено когато се отнася за правата им в случаи на закъснения и жалби. Поради тези причини аз гласувах в подкрепа на измененията, внесени към позицията на Съвета.

Derek Vaughan (S&D), в писмена форма. – (EN) Аз изцяло подкрепям решението на пътуващите с фериботи и кораби да се дава обезщетение, когато се стигне до закъснения или отмяна. Както при сектора на авиокомпаниите, пътниците заслужават да бъдат защитени в случаи на прекъсване. Достъпът до услугите следва да бъде приоритет и се радвам да видя, че правата на пътниците с увреждания се вземат под внимание в регламента – уврежданията не следва да стават причина на пътниците да се отказва правото на качване. Надявам се в близко бъдеще да бъдат предприети по-нататъшни стъпки, чрез които да се стигне до договореност относно правата на автобусните пътници, за да се гарантира защитата на хората, пътуващи в Европа.

Препоръки за второ четене: Antonio Cancian (A7-0174/2010) и Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Правата на потребителите трябва да бъдат защитени. Това законодателство е ориентирано в правилната посока, давайки повече права на пътниците, пътуващи с кораб или автобус. Пътниците в морския транспорт ще имат права, подобни на тези, определени в европейското законодателство за пътуващите със самолети и влакове. Например пътниците ще имат право на обезщетение в случай на закъснение, отмяна или произшествия, а пътниците с увреждания ще имат право на помощ.

Carlo Fidanza (PPE), в писмена форма. – (IT) Можеше вече да празнуваме, ако бяхме одобрили заедно двата регламента относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, и правата на пътниците при автобусен превоз; вместо това пропуснахме една възможност. Приветствам приемането на регламента относно пътуването по море или по вътрешен воден път. По-конкретно, въвеждането на нови правила за обезщетенията при закъснение и отмяна и гарантирането на всеобхватна помощ за пътниците с увреждания, са два много положителни аспекта. Въпреки отличната работа, свършена от Парламента, обаче не беше възможно да се приеме на второ четене регламентът относно правата на пътниците при автобусен превоз. Почти изглежда сякаш Съветът не иска регламента, като ограничава прекалено обхвата му, отлага влизането му в сила и почти не предлага защита за лицата с увреждания. Не искаме да стоварим прекалено голяма тежест върху хилядите малки и средни предприятия в сектора, но едно достойно равнище на защита трябва да бъде гарантирано. Надявам се при съгласуването да може да се постигне приемлив компромис.

Препоръка за второ четене: Anne E. Jensen (A7-0211/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Докладът има за цел да ускори внедряването и оперативната съвместимост на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт на равнището на Европейския съюз. Аз винаги съм загрижена за подобряване на териториалното сближаване в рамките на Съюза и считам, че тази директива ще бъде крачка напред в тази посока. Затова я подкрепих, още повече защото директивата, във вида, в който е приета от комисията по транспорт и туризъм, разглежда въпроса за защитата на личните данни по един балансиран начин. Затова се надявам, че ще бъде постигнато споразумение със Съвета на второ четене, защото това е една директива, която може само да повиши доверието на европейците в транспорта в рамките на Европейския съюз.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Подкрепих регламента за внедряването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и взаимодействието му с останалите видове транспорт. За да се решат все по-честите проблеми, свързани с пътната инфраструктура, съществуват предложения за внедряване на съвременни информационни и комуникационни технологии. Преди всичко обаче следва да се изготвят спецификации за използването на тези средства, като информация за пътувания посредством различни видове транспорт, предоставяне на услуги за пътното движение, информация за безопасни и сигурни места за паркиране за камиони и търговски превозни средства и хармонизирано въвеждане на „eCall“ в цяла Европа. Комисията обаче първо следва да изготви годишна работна програма, която да бъде приложена от държавите-членки. Държавите-членки от своя страна следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират ефективното и хармонизирано внедряване и използване на транспортни средства и услуги в Общността: актуализирането на информацията за автомобилния транспорт и сътрудничество между централите за управление.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Ефективността на използването на информационни и комуникационни технологии в сферата на автомобилния транспорт е безспорна. Беше потвърдено обаче, че интелигентните транспортни системи (ИТС) се използват по един разпокъсан и неефективен начин. Има спешна необходимост да се определи законодателна рамка, която хармонизира работата на системите и създава механизъм за ефективно сътрудничество между всички страни, заинтересовани от ИТС. Затова подкрепям приемането на директивата за ИТС възможно най-скоро, за да се ускори прилагането на тази технология в сектора на автомобилния транспорт и взаимодействието му с останалите видове транспорт. Новата директива значително ще допринесе за подобряване на екологичните показатели, енергийната ефективност, безопасността

на автомобилния транспорт и мобилността на пътниците и товарните превози. Трябва да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада за интелигентните транспортни системи в сферата на автомобилния транспорт и взаимодействието му с останалите видове транспорт, като се има предвид, че те ще позволят по-голяма безопасност и по-добра организация на европейските транспортни системи, като ги направи по-ефективни от икономическа и екологична гледна точка.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Настоящото предложение е за създаването на правна рамка за въвеждането на интелигентни транспортни системи (ИТС) в Европа в сферата на автомобилния транспорт и взаимодействията с останалите видове (система за глобално позициониране, автоматична предупредителна система и инструменти за контрол на движението по пътищата). Директивата има за цел да гарантира по-голяма оперативна съвместимост в транспортната система и да създаде ефективна система за сътрудничество между всички заинтересовани от ИТС страни. Четирите приоритетни области са: (i) по-добро използване на данните за маршрутите и пътуванията; (ii) управление на европейските транспортни коридори; (iii) пътна безопасност; и (iv) интеграция на превозните средства в транспортната инфраструктура. Всички тези цели ще позволят на автомобилния транспорт да стане по-ефективен, по-безопасен и по-екологичен и ще гарантират по-добра оперативна съвместимост с останалите видове транспорт и поради тази причина ще създадат условия за ефективно прилагане на ИТС системите. Постигнатото споразумение със Съвета, очертано в тази препоръка, според думите на докладчика, позволява „да се компенсират забавянията относно приложенията и услугите, свързани с ИТС, и да се отстранят проблемите при пътуване, като се подобрят ефективността, безопасността и сигурността на транспорта, и същевременно допринася за постигането на политическата цел за по-чист транспорт“.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Създаването на рамка за прилагането на система, която насърчава координираното взаимно свързване и споделянето на информация между различните интелигентни наземни транспортни системи ще бъде от съществено значение, за да се гарантира по-голяма ефективност при наземната мобилност в рамките на Европейския съюз.

Обединяването и хармонизирането на пълния потенциал на различните информационни системи на сухоземен транспорт, които понастоящем работят по един разединен начин, независимо една от друга, ще има големи икономически и социални предимства, както и от гледна точка на качеството на живот, позволявайки по-природосъобразно планиране на пътуванията и по-къси или по-бързи пътувания. По-доброто публично управление на инфраструктурата и развитието на транспортната политика също ще бъдат от решаващо значение. Ако искаме инициативата да има по-голямо въздействие, бих искал да подчертая значението на разработването на спецификации за автомобилния транспорт, особено по отношение на връзките с другите видове транспорт.

Подкрепям позицията на Парламента за ангажиране на държавите-членки при внедряването на приложения и оперативни съвместими услуги за интелигентни транспортни системи и подчертавам необходимостта да се осигури безпроблемен достъп и създаването на ефективен механизъм за сътрудничество между всички заинтересовани страни.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах ентузиастично за този доклад, защото той насърчава развитието на така наречените интелигентни транспортни системи; тоест, използването на нови технологии в областта на транспорта. Тези системи ще дадат възможност за по-добро наблюдение и управление на движението по пътищата, както и по-голяма безопасност и сигурност за участниците в движението по пътищата. Те ще позволят да се осигури по-безопасен и по-евтин автомобилен транспорт, както и намаляване на задръстванията и емисиите от парникови газове. В това отношение, приемането на този доклад представлява голям напредък за европейците, които ще бъдат основни ползватели на тези нови технологии, свързани с транспорта, и аз съм доволна от това.

Juozas Imbrasas (EFD), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах „за“ този документ, защото той ще ускори въвеждането на система от интелигентни транспортни решения. През последните няколко години тези решения бяха прилагани по-бавно отколкото при други видове транспорт с разпокъсано внедряване, което води до разнородни национални, регионални и местни решения. Внедряването на съвременни транспортни системи следва да бъде приветствано и ние трябва да направим това посредством тясно сътрудничество с всички заинтересовани страни от публичния и частния сектор. Следователно споразумението дава възможност да се компенсират забавянията и да се отстранят проблемите при пътуване, като се направи транспортът по-ефективен, по-безопасен и по-чист и като се намали времето за пътуване, което очевидно ще бъде от полза за потребителите на транспортни услуги.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Внедряването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и взаимодействието му с останалите видове транспорт е от съществено значение за осигуряване на оперативна съвместимост на системите, като се гарантира безпроблемен достъп до всички видове транспорт и създаването на механизми за сътрудничество между всички заинтересовани страни при внедряването на интелигентните транспортни системи. Одобрието на този проект за законодателна резолюция е важна стъпка към внедряване на интелигентните транспортни системи.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Ако интелигентните системи за движение по пътищата наистина бъдат изпълнени, то те трябва да бъдат оперативно съвместими. Именно във връзка с това обръкването със зарядните устройства на мобилните телефони беше урок за нас: трябва да се установят общи стандарти предварително. Обрънато е внимание и на взаимното признаване и защитата на данните и затова давам одобрието си.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Групата на Зелените/Европейски свободен алианс подкрепи препоръката на Jensen относно „интелигентните транспортни системи“. Споразумението със Съвета беше прието и директивата беше завършена на второ четене.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Ние гласувахме в подкрепа на доклада, тъй като той предвижда рамка за внедряване на интелигентни транспортни системи в държавите-членки, с цел да се създаде координирана и интегрирана система. Особено внимание трябва да се обърне на въпроса за неприкосновеността на личния живот, като се посочат основни принципи, които следва да се използват за бъдещи действия.

Vilja Savisaar (ALDE), в писмена форма. – (ET) Приветствам факта, че в днешното гласуване одобрихме използването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и взаимодействието му с останалите видове транспорт. В комисията по транспорт и туризъм аз многократно обърнах внимание на полезността и необходимостта от интелигентни транспортни системи и, разбира се, свързания с тях ефект от използването им върху транспорта и околната среда. Добре е, че Съветът промени първоначалното си становище и че подкрепи бързото прилагане на тези системи в широк мащаб. С две думи, можем да кажем, че интелигентните транспортни системи ще ни помогнат да гарантираме гладкото и безпроблемно движение по пътищата, да повишим безопасността на пътниците и да опазим околната среда.

Доклад: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички мерки, насочени към опростяване на процедурите и освобождаване на транспорта в рамките на Европейския съюз от ненужни формалности, са полезни и заслужават моята подкрепа. Не можем да забравяме, че повече бюрокрация означава по-високи разходи за дружествата и често и загуба на ефективност, което не можем да си позволим в условията на кризата, с която се борим в момента. Знаем, че административните тежести (и допълнителните разходи, свързани с тях) направиха морския товарен транспорт по-малко атрактивен и представляваха сериозна пречка пред цялостното му развитие; това е така въпреки че този вид транспорт е по-малко вреден за околната среда и поради тази причина следва да бъде насърчаван и подкрепян в най-висока степен във връзка с чистото развитие. Поради тази причина аз ентузиастично подкрепям предложението за административно опростяване (чрез по-малко митнически формалности, насоки за фитосанитарни проверки и рационализация на документи), което се предлага в момента, и се надявам, че това ще даде тласък на морския транспорт в рамките на Европейския съюз.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) В сегашните условия на тежка икономическа криза и мудност в различните сектори, допълнени от трудности с публичните финанси на държавите-членки, считам, че опростяването на законодателството и подзаконовите разпоредби следва да бъде приоритет, така че условията за работа за дружествата и институциите да станат по-ефективни.

Корабоплаването е обект на сложни административни процедури, дори за кораби, които плават между две пристанища в рамките на Европейския съюз и които не навлизат в пристанища на трети държави, а това води до такси и ненужни разходи. Затова подкрепям мерките за намаляване на бюрокрацията, което прави използването на нови технологии полезно и подобрява идеята за единно европейско пространство, като се премахнат сложните административни процедури и се гарантират по-нататъшни печалби чрез намаляване на административната тежест.

Инициативата за освобождаване на морския транспорт на стоки в рамките на Европейския съюз от бюрократични пречки и опростяване на процедурите в пристанищата на различните държави-членки е от съществено значение за насърчаване на европейско пространство за морски транспорт без бариери и за осигуряване на условия за по-привлекателни, ефективни, икономични и щадящи околната среда транспортни услуги.

Nathalie Griesbeck (ALDE), в писмена форма. – (FR) Гласувах с убеденост за приемане на законодателната резолюция, защото тя предвижда опростяване на административните формалности, приложими за корабите, пристигащи или напускащи пристанищата в държавите-членки. Доволна съм, че тя беше приета с огромно мнозинство. Корабите вече няма да бъдат обект на сложни и повтарящи се административни формалности: ще бъде създадена стандартна формула, както и нова електронна система, която ще даде възможност за бързо и лесно споделяне на информация между кораба и пристанишните власти. Този доклад представлява важна стъпка към създаването на голяма европейска морска мрежа без бариери, за която призовавам от няколко години.

Juozas Imbrasas (EFD), в писмена форма. – (LT) Подкрепих доклада, защото морският транспорт е обект на сложни административни процедури, дори в случаи на кораби, плаващи между две пристанища в рамките на Европейския съюз, които не навлизат в пристанище на трета държава. В резултат на това е налице допълнителна административна тежест, а оттам и допълнителни разходи, свързани с транспортирането на стоки с кораб. Това прави морския превоз на стоки по-малко привлекателен и означава, че не се използва в оптимална степен. Трябва да насърчим по-широкото използване на електронен обмен на данни и въвеждането на „електронна морска система“, едно гише, намаляване на формалностите, рационализиране на потока и пространството в пристанищата, използване на общ език и опростяване на процедурите за получаване на разрешение за освобождаване на кораб от пилотаж.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Морският транспорт безспорно е един от най-екологосъобразните видове транспорт и затова следва да бъде насърчаван, така че да може да помогне за постигането на целите, свързани с околната среда, посочени в стратегията „ЕС 2020“. В условията на международна криза увеличаването на този вид транспорт включва намаляването на разходите, свързани с административните задачи, които се изискват от корабните дружества. Следователно формалностите, които се изискват от законодателството на Европейския съюз, следва да бъдат опростени и хармонизирани. Създаването на голямо европейско пространство за транспорт без бариери е от съществено значение.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Групата на Зелените/Европейски свободен алианс подкрепи доклада на г-н Sterckx относно формалностите за корабите в пристанищата. По този начин беше прието споразумението със Съвета и директивата беше завършена на първо четене.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Независимо от факта, че създаването на европейско пространство за морски транспорт без бариери е от решаващо значение за европейски морски транспорт, тъй като разширява вътрешния пазар, като включва в него морския транспорт в рамките на Европейския съюз чрез премахване на пречките и опростяване на административните процедури, на които подлежи, ние се въздържахме от гласуване, защото докладът включва някои чувствителни точки, като защитата на данните.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Постигането на свободно движение в Европейския съюз също така включва и осъществяването на концепцията за европейско морско пространство без граници, в която целта е да се премахне или опрости контрола върху корабите и стоките в рамките на Европейския съюз. Ето защо формалностите за даване на сведения, които се изискват от корабите при пристигане или напускане на пристанища в държавите-членки трябва да бъдат опростени и да бъде създадена система за електронно предаване на данни („SafeSeaNet“), с която националните системи следва да бъдат оперативно съвместими, достъпни и съгласувани.

Като се има предвид, че морско пространство с по-малко формални пречки ще позволи на морския транспорт да стане по-привлекателен и по-ефективен и вследствие на това ще допринесе за насърчаване на свързаните с това дейности, а именно в съответните крайбрежни зони, като например островите, аз гласувам в подкрепа на мерките, предложени в настоящия доклад.

Доклад: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Един от основните проблеми на въздухоплаването, свързан с намаляването на емисиите на въглероден диоксид, е, че секторът има изключително ограничена възможност да ги намали, макар в случая да става въпрос за 2% от емисиите, причинени от човека (това са 3% от всички емисии, като се има предвид, че емисиите от природата са 97%). Единствените области, в които този сектор може да постигне намаление на въглеродните емисии, са посредством: по-добри технологии – най-съвременните такива са вече внедрени; оперативни процедури – цената на горивото се погрижи те да бъдат изпълнени; Единно европейско небе – това зависи от правителствата и по него се водят разисквания вече 40 години: единственият резултат миналия април беше единно европейско небе с кризата от вулканичната пепел – природно бедствие, за което сметката платиха авиокомпаниите; и биогоривата – освен ако няма

сериозни държавни инвестиции или инвестиции от Европейския съюз, те никога няма да бъдат налични в промишлени количества.

Секторът на въздухоплаването на Европейския съюз вече се намира в остра криза. Предлаганото в доклада не предвещава нищо добро за устойчивото бъдеще на транспорта, по-специално ако имаме намерение да гарантираме свободата на движение, залегнала в Договора, за хората, като например малтийците, които нямат достъп до алтернативен вид транспорт, за да достигнат останалата част от Европейския съюз и други части на света.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Трябва сериозно да се замислим за бъдещето на европейската транспортна система поради три причини: разширяването на Европейския съюз до 27 държави-членки, отговорностите ни към околната среда и ангажиментът към безопасността на пътниците. Този доклад представлява такъв размисъл, който считам, че е актуален в две направления: първо, по отношение на идеята за „ефективна интермодалност“, която предвижда взаимна допълняемост, а не конкуренция между различните видове транспорт, и второ, по отношение на необходимостта от устойчивост на транспорта, която изисква работа в посока „намаляване на въглеродните емисии“ от транспорта, както и развитие на интелигентни транспортни системи. Подкрепих все пак предложеното изменение на параграф 32, който предвижда въвеждането на европейски Транспортен фонд. Струва ми се, че един независим фонд, специално предназначен за транспорта, би създал риск от нарушаване на последователността на политиката на сближаване, 60% от чиито средства се заделят за транспорт. Обсъждането на организацията на структурните фондове трябва да бъде проведено съвместно и вземайки предвид всички гледни точки в контекста на многогодишната финансова рамка.

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Подкрепих доклада, защото е налице необходимост от ясна и последователна политика в транспортния сектор. Въпросите на транспорта са в основата на единния пазар: транспортният сектор създава работни места, подпомага и съдейства на предприятията в цяла Европа и насърчава устойчивия растеж и конкурентоспособността в Европа.

Докладът съдържа стремеж към по-добри резултати и по-високи стандарти в областта на околната среда. Също така като приоритет трябва да бъде поставена и сигурността в транспортните политики, като докладът изисква от Комисията да проведе проучване на стандартите за сигурност и на разпоредбите, свързани с превишаване на ограниченията на скоростта в държавите-членки, с цел да се насърчи най-добрата практика.

Считам, че трябва да бъдат поставени конкретни цели, за да бъдат постигнати значителни резултати. Докладът посочва цел за намаляване с 40% на смъртните случаи и тежко ранените сред ползвателите на пътният транспорт, пешеходците и мотоциклетистите. Ирландия вече е постигнала добри резултати в тази област, а тази година получи похвала от Европейския съвет за транспортна безопасност. От 2001 г. насам беше постигнат спад от 41% на смъртните случаи по пътищата на Ирландия и този доклад може да допринесе за още по-добри резултати.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Транспортният сектор е много важен по пътя към създаването на европейския общ пазар. Също така този сектор е важен елемент от развитието на Европейския съюз и неговите региони, защото на него се дължат 10% от брутния вътрешен продукт на Европейския съюз и той осигурява над 10 млн. работни места. Ето защо трябва да гарантираме по-добра достъпност до транспорт и създаването и подобряването на инфраструктурни връзки, и да насърчим използването на различни видове транспорт. Трябва също така да се борим с основния проблем – отрицателното въздействие на трафика върху здравето и околната среда, и да постигнем намаление на въглеродните емисии от транспорта с помощта на устойчиви мерки, като например координация на енергията, получена от различни източници, подкрепа за научните изследвания и развойната дейност, и за видове транспорт, които са по-малко вредни за околната среда. За да изпълним тези цели обаче, трябва да осигурим повече средства – не само от държавите-членки, но и от фондовете на Европейския съюз.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Транспортният сектор е жизненоважен за Европа, що се отнася до услугата, която той предоставя на европейската общественост, а също и по отношение на заетостта и въздействието върху околната среда. Тази резолюция създава основните инструменти на европейската транспортна политика за следващите 10 години, като обръща специално внимание на намаляването на въздействието на транспортните системи при решаване на проблема с изменението на климата. На транспорта се дължат 25% от емисиите на въглероден диоксид в Европа. От решаващо значение е да имаме по-чисти превозни средства и по-ефективни транспортни системи, за да можем да намалим това въздействие.

Marielle De Sarnez (ALDE), в писмена форма. – (FR) Докладът относно устойчивото бъдеще на транспорта е положителен сигнал в подкрепа на Европа, която използва ефективен и интегриран транспорт. Без ускоряване

на процедурите за взаимно признаване и разрешаване на автомобили достъпът до пазара ще продължи да бъде времеемък и скъп. По-малък дял на автомобилния транспорт, по-голям – на железопътните, речните и морските връзки за превоз на товари, околна среда, която е обект на опазване и защита – тези проекти съставят картина на една идеална Европа. Реалността обаче е малко по-различна. Всички тези проекти са закъснели, защото липсваше политическа воля, координация между държавите-членки, както и финансиране. Няма много доказателства за колективни амбиции. От този момент до 2020 г. Европейският съюз ще трябва да се изправи пред много предизвикателства: следващата Бяла книга на Европейската комисия относно европейската транспортна политика за следващите десет години представлява възможност за разработване на глобална, интегрирана и напречна стратегия, която да може да отговори на предизвикателствата на бъдещето. Резолюцията, която току-що приехме, е ясен сигнал към Европейската комисия, това е първият градивен етап от тази стратегия и цели да осигури отново място на транспорта в европейската политика.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепих доклада относно устойчивото бъдеще на транспорта, тъй като устойчивостта на транспорта е от основно значение не само що се отнася до околната среда, но и от гледна точка на социалното, икономическото и териториалното сближаване на Европейския съюз. Необходими са повече усилия и новаторски начини на инвестиране, за да бъде възможно завършването на трансевропейската транспортна мрежа и да се гарантира устойчивото развитие на транспорта в средносрочен и дългосрочен план.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Според данните в този доклад транспортният сектор в Европейския съюз произвежда 10% от неговия БВП, осигурява заетост за над 10 млн. души и на него се дължат 25% от всички емисии на въглероден диоксид. Тези цифри са още едно доказателство, че да се говори за бъдещето на Европейския съюз, за стратегията „ЕС 2020“, или дори да се говори за политиките на сближаване, означава да се говори за транспорт. Ако приоритет на транспортната политика е безопасността на пътниците и участниците в движението (и именно с такава цел днес одобрихме две инициативи, свързани с правата на пътниците), тя не може да обърне гръб на други цели, като например съгласувано и хармонично развитие на всички региони, свързването на брега и вътрешността към по-слабо развитите региони, или опазване на околната среда и намаляване на емисиите на въглероден диоксид, като отдава приоритетно значение на най-малките замърсители, като например морския и железопътния транспорт като предпочитани за превоз на товари. Подходяща и ефективна транспортна мрежа е в основата на създаването на вътрешен пазар, който е работещ и дава възможност за свободно движение на хора и стоки. Поради тази причина гласувахме и за предложението за интелигентни транспортни системи (ITS), които ще създадат възможност за едва по-интегрирана, по-безопасна и по-ефективна Европа.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Транспортният сектор е от огромно значение за европейския вътрешен пазар. Чрез този сектор на практика се реализира свободното движение на хора и стоки в Европейския съюз. Освен това той представлява съществен елемент в развитието на Европейския съюз и неговите региони и оказва непосредствено влияние върху социалното сближаване в регионите. Ето защо транспортната политика не бива да се разглежда отделно от другите политики, било то регионална, политиката в областта на опазването на околната среда, икономическата, социалната или политиката в областта на заетостта. По отношение на брутният вътрешен продукт транспортният сектор произвежда 10% от богатството на Европейския съюз и осигурява над 10 млн. работни места, но от друга страна на него се дължат 25% от всички емисии на въглероден диоксид. Ето защо бих искал да подчертая, че намаляването на въглеродните емисии от транспорта следва да бъде поставено като приоритет. В този контекст следва да бъде подчертана възможността за интернализиране на външните разходи.

При все това тя може да допринесе в значителна степен за намаляване на отработените газове и на шума, както и за понижаване на претовареността на транспортната инфраструктура при две условия: от една страна, интернализацията на външните разходи трябва да обхваща всички видове транспорт, а от друга, приходите трябва да се използват за устойчивост на инфраструктурата.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Докладът съдържа насоки за бъдещето на транспортния сектор, които считаме за абсолютно задължителни, като например инвестиции във видове транспорт, които в по-голяма степен са съобразени с околната среда и свързването им по подходящ начин, изготвянето на планове за устойчива градска мобилност, насърчаване на обществения транспорт, зачитане на правата на пътниците, по-специално на пътниците с ограничена подвижност, и приемането на мерки, насочени към повишаване на безопасността по пътищата и зачитане на правата на работещите в сектора. Все пак това деклариране на насоките, които да бъдат следвани, е в противоречие с акцента, поставен върху завършването на вътрешния пазар; с други думи, то е в противоречие с акцента, поставян върху дерегулиране на сектора, независимо дали това е железопътният, морският, крайбрежният или въздушният транспорт.

Както ясно показва опитът (не е включен в доклада) в различни държави-членки, разрухата в сектора на обществения транспорт, приватизацията му и последващата съдба на сектора, подчинена на логиката на изгодата, го поставя встрани от демократичния контрол на обществото, което в крайна сметка води до резултати, които противоречат изцяло на намеренията, изразени в този доклад. Резултатът е позорен срив на услугата, като социалните ѝ функции са премахнати и вече не са характерна нейна особеност, на равнището на безопасност, качеството и достъпността или, освен всичко друго, на правата на работниците.

Carlo Fidanza (PPE), в писмена форма. – (IT) Докладът Grosch е отлична отправна точка в периода до публикуването на Бялата книга на Европейската комисия. По-активно развитие на интермодалността и оперативната съвместимост, специален акцент върху въпроса с безопасността (която ще бъде гарантирана в някои сектори посредством по-активната роля на агенциите), завършването на единния пазар и инвестиции в научни изследвания и развойна дейност за ITS са насоките, които трябва да бъдат следвани. Все пак едно от най-големите предизвикателства пред нас, без което останалите цели биха били игнорирани, е да гарантираме създаването на подходящо финансиране за мрежите TEN-T, като започнем от следващата финансова перспектива и стигнем до създаването на подходящия фонд. От тази гледна точка Средиземноморието трябва да бъде разглеждано като естествена връзка между Европейския съюз и нововъзникващите пазари на Изтока. В заключение, съгласен съм, че съществува необходимост от по-големи инвестиции в градската мобилност и по-съвременна логистика в областта на товарните превози, за да се облекчи натовареността на градските зони и да се намалят вредните емисии.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Докладът призовава за по-безопасен, по-ефективен транспорт, който замърсява по-малко. С други думи, за нещо необичайно, а за съвсем обикновени и очевидни неща.

Все пак няколко аспекта привлякоха вниманието ни и послужиха като аргумент да гласуваме против доклада. Постоянният акцент върху емисиите на въглероден диоксид със задължителни цели, а в същото време емисиите на SO_x и NO_x от морския транспорт са само белго споменати и на практика им се приписват екологични характеристики; предложението за създаване на европейска транспортна агенция, чиято целесъобразност, меко казано, е под въпрос, като се имат предвид критиките за намалена ефективност, значителни разходи и хаотичното управление на множество вече съществуващи европейски агенции; предложението за създаване на европейски Транспортен фонд, а отгук и допълнителни разходи, без да се предоставят никакви подробности за това, как ще бъде финансиран; и най-вече повторното твърдение, че по-голямото либерализиране на сектора и увеличено крайбрежно корабоплаване щели да решат всичките ни проблеми.

Знаем обаче, че това либерализиране е имало отрицателни последици, по-специално за поддръжката на съществуващата железопътна инфраструктура, а отгук и за безопасността. Известна ни е също така – или поне би следвало да ни е известна – степента, до която отварянето на националния транспорт за чуждестранни оператори води до проблеми с нелоялната конкуренция.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Днес Парламентът изпраща ясно послание, че Европа трябва да се насочи към използването на по-устойчив транспорт. Моята страна, Шотландия, притежава едно от най-амбициозните законодателства в света в областта на борбата с изменението на климата, а шотландското правителство активно насърча инициативи за устойчив транспорт, включително в подкрепа на използването на велосипеди и ходенето пеша, превозни средства с ниски въглеродни емисии и алтернативни горива. Днешното гласуване призовава за обединен начин на мислене в цяла Европа.

Bogusław Liberadzki (S&D), в писмена форма. – (PL) Подкрепих окончателната версия на доклада. Изразявам огромни резерви относно резултата от гласуването по изменение 6, което беше внесено от група членове на ЕП от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

По същество в първоначалния текст се казваше, че неизползвани средства от Кохезионния фонд могат да се използват за инвестиционни нужди на транспорта. Това е обосновано с инвестиционните нужди на държавите-членки бенефициери, което ясно се вижда в случая на Полша. Също така за TEN-T очаквахме сума от около 23 млрд. евро, но получихме три пъти по-малка. Изменение 6 не предвижда никакви допълнителни средства за транспорт, а и не освобождава средства, които не са използвани според планираното. Вместо да правим фондовете по-гъвкави, създаваме фонд, който по никакъв начин не е гъвкав. Искам да благодаря на членовете на ЕП, които гласуваха за отхвърляне на изменение 6.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Транспортът има многофункционална природа, като оказва пряко въздействие върху икономически, социални и териториални аспекти. Това е важен фактор за развитието на Европейския съюз и регионите му и е от жизненоважно значение за неговата икономика. Транспортният сектор генерира приблизително 7% от БВП на Европейския съюз и над 5% от работните места.

В същото време транспортът осигурява на гражданите достъп до много свободи, от които се ползват, като например свободата да работят и живеят на различни места в света, свободата да извършват стопанска дейност и да създават лични контакти.

Подкрепих доклада, защото подкрепям целите на европейските транспортни политики. Те предвиждат създаването на устойчива транспорта система, която да отговори на всички икономически, социални и екологични нужди на нашите граждани и да насърчи формирането на общество, което допринася за включването, както и на напълно интегрирана, конкурентна Европа.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Текстът не предвижда средствата за въвеждането на високи социални и екологични стандарти, които са от основно значение за транспортния сектор. Поставяйки се в контекста на пазара на въглеродни емисии, допускайки възможността за увеличен въздушен трафик, защитавайки решителното либерализиране на този сектор с цел повишаване на конкурентоспособността, докладът обезсмисля всички реални екологични изисквания.

Като се съсредоточава единствено върху инфраструктурата и без да казва нищо за условията на заплащане на лицата, заети в този сектор, докладът показва социално безразличие, което е характерен белег на вредния либерализъм, който унищожаваше европейския проект. Няма да подкрепя доклада.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Транспортният сектор е ключов за икономическото развитие на Европейския съюз и регионите му, оказвайки пряко въздействие върху конкурентоспособността и социалното сближаване на регионите. Той също така допринася за развитието и консолидирането на вътрешния пазар. Като се има предвид важността му за икономиката, секторът ще играе съществена роля в стратегията „ЕС 2020“, по-специално по отношение на намаляването на емисиите на въглероден диоксид. Следователно въпреки значението му за икономиката, заетостта и професионалната, и личната мобилност в обществото, трябва да бъдат направени инвестиции за подобряване на транспорта по отношение на опазването на околната среда, най-вече в автомобилния транспорт, както и за безопасността, тъй като на този сектор се дължат приблизително 39 000 смъртни случая през 2008 г. Следователно въпреки кризата, която оказва негативно влияние върху сектора, сега е моментът да бъде извършена кардиналната му трансформация и той да стане по-безопасен, по-устойчив и по-ефективен.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Сега сме по-далеч от всякога от постигането на устойчив транспорт. Проблемът не се заключава единствено в липсата на координация в самите държави, но и липсата на такава между тях, както пролича от примера на трансграничния железопътен транспорт. Изоставаме значително дори и по отношение на важни транспортни връзки, които са част от проекти по TEN, да не споменаваме огромното изоставане, що се отнася до координираните графици, за които отново се настоява. Докладът на практика е преработка на стари, неосъществени стратегии. Въздържах се при гласуването.

Cristiana Muscardini (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Текстът, приет на пленарното заседание, насърчава Европа да постигне напредък в един доста деликатен сектор, какъвто е транспортът, който представлява оста на единния пазар. Движението на хора и стоки зависи от него и той гарантира необходимото териториално сближаване за растеж на заетостта и икономиката, което оказва влияние на разходите и опазването на околната среда.

Считаме, че трябва да бъде обърнато повече внимание и на безопасността в транспортния сектор, що се отнася до безопасността на транспортираните стоки, на пътниците и на мрежата като цяло.

Европейската икономика, и следователно заетостта, зависи от устойчивото бъдеще на транспорта. Следователно Съюзът трябва да работи с ускорени темпове, за да постави на държавите-членки някои неотложни цели, като например времева рамка за реализация на малки инфраструктурни проекти, чиято липса не позволява безпрепятствен поток на стоки и хора, което води до сериозни щети за икономиката и увеличава замърсяването.

Ето защо са ни необходими времеви рамки в цяла Европа за завършването на тези проекти, както и конкретни времеви рамки за ремонта на пътища и железопътни линии, затворени поради природни бедствия или непредвидени събития. Прехвърлянето на част от потока от автомобилния транспорт към железопътния и воден транспорт, което понастоящем се извършва тромаво в резултат на многото забавяния, трябва да бъде завършено, за да бъде избегната загубата на работни места и последващото обедняване на част от населението.

В заключение, особено внимание трябва да бъде обърнато на отдалечените и необлагодетелстваните райони, които продължават да бъдат такива поради липсата на достатъчно жизнеспособна инфраструктура.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Подкрепих доклада Grosch, защото считам, че насоките и изискванията, които се съдържат в него, са балансирани и са насочени към устойчиво развитие на транспорта,

което подкрепя както един сектор от стратегическо значение за икономическия растеж, така и растежа на самата Европа, като в същото време обръща внимание на въпроси, свързани с околната среда.

Транспортният сектор допринася за развитието и конкурентоспособността на Европейския съюз и за завършването на вътрешния пазар, като също така оказва влияние на качеството на живот на гражданите. Интермодалността, качеството на обществените услуги, подобрените дългосрочни планове за инфраструктурна и техническа оперативна съвместимост, както и подкрепата за технологичните иновации, научните изследвания, енергийната ефективност, чистите технологии и безопасността са ключови фактори и изразявам надеждата си, че Комисията ще ги вземе под внимание, когато изготвя бъдещата Бяла книга.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Намалването на въглеродните емисии от трафика е значителна политическа цел, която следва да бъде постигната с по-голяма ангажираност в бъдеще, тъй като отрицателните последици за здравето и околната среда, причинени от транспорта, са поредно съществено предизвикателство, най-вече в контекста на усилията в борбата срещу изменението на климата.

Това намаляване на въглеродните емисии може да доведе до намаляване на обема от отработени газове, шума и пренатовареността на транспортната инфраструктура само при две условия: интернализиране на външните разходи, което да обхваща всички видове транспорт, и използване на приходите за повишаване на устойчивостта на инфраструктурата.

Последиците от финансовата и икономическата криза за транспортния сектор не трябва да бъдат пропускани, тъй като този сектор е доказано уязвим при кризата. Считаю, че тази криза следва да бъде разглеждана като възможност за предоставянето в бъдеще на целева подкрепа за транспорта посредством насърчаване на инвестициите. Тези инвестиции не следва просто да осигуряват бърза подкрепа, а трябва също така да спомогнат за подобряването на екологичните показатели и безопасността, а също и за създаването на нови „зелени“ работни места посредством разработването на национални инструменти и европейски политически инструменти. Комисията и държавите-членки трябва да продължат да обменят най-добри практики (например като част от Конвента на кметовете и инициативата CIVITAS), които предлагат възможност на общностите да се учат от опита на други европейски граждани.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Докладът по собствена инициатива, изготвен от г-н Grosch, относно устойчивото бъдеще на транспорта беше приет с огромно мнозинство (559 гласа „за“; 34 „против“; 82 „въздържал се“). Групата на Зелените/Европейски свободен алианс подкрепи доклада. За съжаление, внесените от нас изменения 4 (относно намаление с 30% на въглеродните емисии за целия транспортен сектор (169 гласа „за“; 497 „против“) и 5 (относно критериите за съфинансиране на устойчива инфраструктура на Европейския съюз (123 гласа „за“; 540 „против“) бяха отхвърлени. Също така изменение 6, внесено от комисията по регионално развитие (относно координирането на транспорта на Европейския съюз, вместо създаването на транспортен фонд) беше отхвърлено с незначително мнозинство (311 гласа „за“; 364 „против“).

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Предложението служи като основа за изготвянето на Бялата книга на Комисията, по-специално що се отнася до опазване на околната среда. Подкрепяме резолюцията, въпреки рисковете, създадени от твърде крайните становища, изразени от Парламента. Трябва да балансираме между необходимостта от опазване на околната среда и икономическата криза, в която се намираме в момента. Считаю за положителен силния акцент върху безопасността.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (SV) Този доклад ще повлияе на една бъдеща Зелена книга относно интегрираната транспортна политика. Подкрепих доклада, тъй като той защитава пълното либерализиране на транспортната политика. Държавите-членки трябва да бъдат накарани да се откажат от големи части от своите фискални и социални политики, както и области като образование и обучение – въпроси, които са от компетентността на държавите-членки.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Считаю, че транспортният сектор е от основно значение за развитието на Европейския съюз и регионите му, като се има предвид влиянието на сектора върху конкурентоспособността и икономическото, социалното и териториалното сближаване на регионите, както и неговия принос за реалното създаване на вътрешния европейски пазар. Важно е да сме подготвени за бъдещето на транспорта, що се отнася до устойчивост и оперативна съвместимост, и в този смисъл приветствам предложенията на документа, който предвижда целите да бъдат постигнати до 2020 г., с оглед намаляване на емисиите на въглероден диоксид и вредните последици от тях. Също така считаю за положителна идеята за ефективна интермодалност, която е още по-целесъобразна в най-отдалечените райони, като например Мадейра, особено що се отнася до взаимното свързване на автомобилен, морски и въздушен транспорт.

Не подкрепям обаче инициативата за създаване на специален фонд за подпомагане на транспортния сектор, тъй като считам, че такова финансиране следва да продължи да бъде предоставяно чрез вече съществуващите приоритети на политиката на сближаване, чиято координация следва да бъде улеснена при прилагането на различните европейски политики.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), в писмена форма. – (RO) Подкрепих доклада Grosch относно устойчивото бъдеще за транспорта, тъй като считам, че препоръките, които той съдържа, трябва да бъдат включени в бъдещата Бяла книга относно развитието на трансевропейския транспорт.

Транспортният сектор е ключов фактор за икономическото развитие и конкурентоспособността на Европейския съюз, както и за неговото икономическо и социално сближаване. За съжаление финансите, заделени за този сектор, не са достатъчни. Бюджетът на TEN-T за периода 2007–2013 г. е едва 8,013 млрд. евро, а средствата, заделени за транспорта чрез политиката за сближаване, са само 11% от общия бюджет, заделен за тази политика.

Призовавам Европейския съюз да задели допълнителни средства за развитие на трансевропейската транспортна система и за интегрирането ѝ в транспортните системи на съседните държави-членки на Европейския съюз. Поради тези причини не подкрепих изменение 6. То съдържа намерението да се замени създаването на Транспортен фонд, който ще разполага с повече ресурси, отколкото вече определените в бюджета на Европейския съюз, с механизъм за координиране на използването на различни текущи източници за финансиране на транспорта. Несъмнено Европейският съюз трябва по-добре да координира съществуващите източници за финансиране на транспорта, но е особено важно да бъдат създадени нови инструменти за финансиране на дейностите по развитие на транспортната инфраструктура.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (EN) В настоящия момент балтийските държави до голяма степен са изолирани от европейската транспортна мрежа. Трябва да се стремим да интегрираме по-тясно региона на Балтийско море с приоритетните оси на TEN-T, включително железопътната ос от Берлин до брега на Балтийско море (TEN-T 1) и морските магистрали (TEN-T 21). Следва също така да бъде обърнато повече внимание на морския транспорт на къси разстояния и транспорта по вътрешни морски пътища, който е икономически ефективен и е все повече екологосъобразен. За да останат конкурентни и в бъдеще, много европейски пристанища – като например Клайпеда в Литва – трябва да модернизират своята инфраструктура. Все пак не трябва да бъдат пренебрегвани и последиците от финансовата криза за транспортния сектор. Като се има предвид мащабът на необходимите транспортни инвестиции, от жизненоважно значение е да се гарантира европейско сътрудничество и проектите да се степенуват по важност разумно. Транспортът не е само камиони, трафик и тарифи. Транспортът е и свобода на движение на хора и стоки, както и развитие на единния европейски пазар. Той също така повишава заетостта. Както за съжаление ни припомниха неотдавнашните катастрофи на високоскоростен влак и на самолет, преди всичко безопасността трябва да продължи да бъде една от приоритетните области на бъдещата транспортна политика.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Посрещнах със задоволство резултатите от днешното гласуване. Докладът Grosch предлага постигането на необичайно амбициозни цели до 2020 г. Наред с други неща, той предлага повишаване на безопасността по пътищата, намаляване на смъртните случаи с 40%, намаляване с 20% на емисиите на въглероден диоксид и удвояване на броя на пътниците в автобуси, трамваи и влакове.

Съгласен съм с цялостното послание на документа: особено важно е да създадем устойчива и единна визия за бъдещето на транспорта като основен сектор на вътрешния пазар, което ще гарантира свободно движение на хора и стоки и ще гарантира териториалното сближаване на целия Европейски съюз.

Не приемам обаче едно от предложенията на докладчика. Изразявам съмнения по отношение на предложението за създаване на транспортен фонд. В бъдеще това може да доведе до отклоняване от сегашната система на разделяне на структурни фондове от Кохезионния фонд.

Доклад: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Договорът от Лисабон ни даде възможност да потвърдим правото на отправяне на петиции до Европейския парламент, което се вписва добре в процеса на създаване на европейско гражданство. Въпреки това продължаващото объркване между европейските и националните компетентности и компетентностите на европейските институции подчертава факта, че европейските граждани все още не са напълно запознати с правата си. Ето защо като гласувах за този доклад, аз подкрепих осигуряването на по-добра информация относно процедурата по петиции. Европейската петиция трябва да дава възможност на гражданите да споделят с Парламента тревогите си относно въздействието на различните политики и законодателството на Европейския съюз върху ежедневния им живот. Този доклад също така предлага

разнообразни възможности, които ми изглеждат разумни, като например усъвършенстването на посветения на петициите уебсайт в портала на Парламента или въвеждането на единен информационен център, който би могъл да дава насоки на гражданите.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Парламентът се избира пряко от народа. Чрез правото на петиции европейската общественост има възможност да се обърне към своите представители, ако смята, че правата ѝ са били нарушени. Парламентът има задължението да проучи ситуацията и да направи всичко в рамките на своите правомощия, за да спре тези нарушения, като предоставя на обществеността най-подходящите и бързи средства за правна защита. Броят на петициите расте, независимо че не всички от тях са допуснати, което показва, че все повече хора осъзнават това право. Това позволява да се направи оценка на въздействието на европейското законодателство върху ежедневието на гражданите.

Договорът от Лисабон отново потвърди това право като крайъгълен камък на европейското гражданство и създаде необходимите условия за по-голямо участие на обществеността в процеса на вземане на решения в ЕС, така че да укрепи неговата легитимност и отговорност. Считам, че е жизненоважно да се създадат стимули за по-голямо участие. Създаването на портал, който включва интерактивен модел с различни стъпки за петиции, може да помогне за това чрез информиране на обществеността за възможните резултати от петиции и обхванатите области.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувам за основните точки от този доклад и поздравявам комисията по петиции за свършената през 2009 г. работа. Това беше особено трудна година за комисията, чийто дневен ред се определя от обществеността, упражняваща правото си на петиции до Европейския парламент.

Влизането в сила на Договора от Лисабон потвърждава правото на петиции като крайъгълен камък на европейското гражданство. Същевременно статистическите данни за броя на недопустимите петиции показва, че правото на петиция като инструмент, който позволява на европейските граждани да изразяват пред Парламента опасенията си във връзка с въздействието на европейските политики и законодателство върху ежедневието на живото, все още не се използва правилно от всички онези, които прибягват към него.

Този факт показва необходимостта от продължаващи усилия за информиране и изясняване за европейските граждани на механизмите и инструментите на ЕС, с които те разполагат. И така, аз приветствам предложението за създаване на европейска система за обслужване „на едно гише“, предназначена да насочва европейските граждани, когато търсят отговори и решения на всички въпроси, възприемани като нарушаване на правата им.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Договорът от Лисабон, който влезе в сила на 1 декември 2009 г., създаде необходимите условия за по-голямо участие на обществеността в процеса на вземане на решения в ЕС, така че да укрепи неговата легитимност и отговорност. Ясно е, че европейското законодателство има пряко въздействие върху обществеността. Ето защо обществото следва да бъде насърчавано да възприема изявен подход на участие, така че да коментира ефективността, слабостите и пропуските в законодателството. Правото на петиция, залегнало в Договора от Лисабон, предвижда възможността европейските граждани да се обръщат към Европейския парламент, когато считат, че правата им са нарушени.

Чрез своята комисия по петиции Парламентът разследва и се стреми да решава всички случаи на нарушения. Сигурен съм, че Парламентът ще участва в определянето на правото на гражданска инициатива, така че този инструмент да може напълно да постигне целите си и да осигури по-голяма прозрачност и отговорност в процеса на вземане на решения в ЕС, което позволява на гражданите да предлагат подобрения или допълнения към правото на ЕС.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) От годишния доклад на комисията по петиции се вижда, че европейските граждани все повече търсят връзка със своите представители, когато считат, че правата им са нарушени. Ето защо е важно да се подобри достъпът до петиции за заинтересуваните лица, най-вече чрез интернет и чрез електронните медии. Повечето петиции продължават да изразяват загриженост по отношение на прилагането на европейското законодателство в областта на вътрешния пазар и околната среда, тъй като това са областите, в които е най-вероятно държавите-членки да не прилагат директивите на Съюза.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувам в подкрепа на годишния доклад на комисията по петиции.

С влизането в сила на Договора от Лисабон бяха положени необходимите основи, за да могат гражданите да участват по-пълноценно и отговорно в процеса на вземане на решения в Европейския съюз. Петициите са

прекрасен и извънредно важен инструмент за мониторинг на прилагането на законодателството на ЕС от държавите-членки и от тази гледна точка сътрудничеството с компетентните национални и местни органи и с Комисията — с които е важно да се насърчава различно и по-ефективно ниво на сътрудничество — е от жизненоважно значение.

Насърчаването на гражданската инициатива действително е от съществено значение за намаляване на липсата на комуникация между гражданите и европейските институции, към която гражданите са чувствителни. Този механизъм, насочен към намаляване на прословутия дефицит на демокрация, трябва да бъде допълнително укрепен и развит, и преди всичко да бъде представен на вниманието на европейските граждани. Затова приветствам предложените инициативи за разработване и разпространение чрез нови технологии, включително и особено чрез интернет.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът Iturgaiz за разискванията в комисията по петиции през 2009 г. е приет с голямо мнозинство, без поименно гласуване. Аз обаче съм малко разстроен, защото ние, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, загубихме четири от пет изменения: относно правото на комисията по петиции да разглежда съдебни решения на националните съдилища, когато същите нарушават правото на ЕС; относно задълженията на Комисията по отношение на процедурата за нарушение; относно посочването на конкретни примери за петиции в годишния доклад, както и относно вътрешните процедури и работни методи на комисията по петиции. Единственото предложено от нас изменение, което беше прието, беше съображение за прекомерните разходи за съдебни производства в някои държави-членки. Така че резултатът можеше да бъде по-добър.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент, защото тя засяга доклада за дейността на парламентарната комисия по петиции през 2009 г. С тази резолюция комисията прави преглед на положението по отношение на едно от преките права, с които разполагат европейските граждани за изтъкване на своята гледна точка на равнището на европейските институции. Следователно това е инструмент за демокрация и гражданство.

Основните теми на петициите се отнасят до околната среда, основните права, правосъдието и вътрешния пазар, и те идват предимно от Германия, Испания, Италия и Румъния.

Изключително удовлетворена съм от напредъка, постигнат в прилагането на препоръките на комисията по петиции на Европейския парламент за подобряване на нейната работа, но също и от направените предложения с цел по-доброто упражняване на това право от европейските граждани, като заявката за опростяване на процедурите и по-специално възможността за започване на петиция по интернет.

Все пак изпитвам известно съжаление, че френските граждани използват много малко тази процедура.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Carlos Iturgaiz относно разискванията в комисията по петиции през 2009 г. Въпреки че докладът беше предимно от технически характер, мисля, че той засегна някои важни въпроси, по които трябва да се работи в бъдеще. Според доклада 46% от подадените петиции през 2009 г. са счетени за недопустими. Този брой е твърде голям. Така аз твърдо подкрепям препоръката в доклада за подобряване на наличната информация за гражданите чрез интернет страница за петиции на портала на ЕП. Петициите са важни, защото предоставят на Европейския парламент средство за връзка с неговите избиратели и обратното. Много е важно гражданите да разберат какви конкретни въпроси се засягат в петициите и, впоследствие, с какви възможности за действие разполагат.

Доклад: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Насърчаването на достъпа до пазара на труда и висококачествените работни места са основни приоритети в Лисабонската стратегия за растеж и работни места и в Европейския пакт за младежта. Тези цели трябва да се отстояват чрез непрекъснати усилия както от страна на държавите-членки, така и на Европейската комисия. Докладът по собствена инициатива, който беше подложен на гласуване днес, съдържа редица формулировки, в които се подчертава необходимостта от увеличаване на усилията на държавите-членки за разработване на съгласувани политически стратегии, в които да са акцентира върху търсенето и предлагането на работна ръка и да се обръща внимание както на количеството, така и на качеството на възможностите за наемане на работа, като по този начин се спомогне за насърчаване на достъпа на младите хора до пазара на труда.

Alfredo Antonozzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Гласувах в подкрепа на този документ, защото съзнавам, че последиците от финансовата криза се усещат силно от младите европейци, при които равнището на

безработицата възлиза на около 20% – два пъти по-високо от общата стойност за ЕС, като, за съжаление, предстои по-нататъшното му увеличение. Следователно необходими са стратегии за насърчаване и улесняване на достъпа на младите хора до пазара на труда, както и за укрепване и улесняване на прехода от училищната/университетската среда към работната среда.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Икономическата рецесия, която засегна целия Европейски съюз, повече от всякога изложи младите хора на риска от несигурност на работното място, и по-специално от безработица. Несигурността на работното място сред младите хора има цена, която е не само икономическа, но и, преди всичко, социална. С този доклад по собствена инициатива се цели да се установят настоящите трудности и да се предложат някои решения. Що се отнася до основните му аспекти, в него се призовава за осъществяване на икономически и политически инвестиции с цел насърчаване на разкриването на работни места, образованието и обучението, укрепването на системите за социална сигурност, засилването на динамиката на пазара на труда и насърчаване на предлагането на достойна работа. Тъй като съм напълно съгласна с тези цели, гласувах в подкрепа на доклада. Разбира се, тук не става въпрос само за гръмогласно и ясно потвърждаване на тези цели. По-скоро от сега нататък трябва да провеждаме истинска икономическа и социална политика на равнище на Европейския съюз, за да подобрим достъпа на младите хора до пазара на труда.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма.* – (IT) Не мога да не подкрепя доклада на г-жа Turunen относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда и укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването. Действително, кризата в младежката заетост е един от най-тревожните проблеми на днешния ден и една от последиците от икономическата криза, които изискват незабавна и конкретна намеса.

В тази връзка бяха внесени моите изменения в текста. С моята намеса беше подчертано, от една страна, значението на връзката между сферата на обучението и европейските стопански организации за изграждане на необходимите умения и, от друга страна, значението на гъвкавостта и сигурността, чрез които се съгласуват потребностите на стопанските организации и на младите работници.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Приблизително една четвърт от младите хора под 25 години в Европейския съюз са без работа в момента. В реално изражение това означава, че понастоящем почти 6 милиона младежи са безработни. Това действително състояние намира отражение и в оскъдицата на националните бюджети, от които се изразходват средства, за да се издържат тези младежи, без да се събират данъци и налози от тях.

Разработката – на европейско равнище, както и на национално равнище, в рамките на всяка от държавите-членки – на програми за насърчаване на заетостта на тази огромна съкровищница от човешки ресурси, току-що завършили училище, преливащи от ентузиазъм, не може да не доведе до отлични резултати за всички от икономическа гледна точка.

За пръв път през последните 30 години Европа се сблъсква с такива драстични стойности, що се отнася до броя на наетите на работа младежи. Както се подчертава в някои проучвания, съществува съвсем реална вероятност за безработните млади хора това състояние на нещата да се повтори в даден момент от живота им. Единственият възможен изход от него е ненужен дългосрочен товар, който трябва да се поеме от европейския и националните бюджети.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Въздържах се от гласуване в подкрепа на доклада, защото, въпреки положителните формулировки относно правата на младите работници, които се съдържаха в първоначалния му вид, за съжаление, бяха приети някои силно отрицателни изменения от комисията по заетост и социални въпроси. При това, въпреки опитите си да подкрепи трудовите права на младите работници и да им осигури социални услуги, докладчикът, за съжаление, настоя да се заложи на подхода на гъвкавостта и сигурността. Знаем обаче, че не само е невъзможно да се постигне „балансирано“ съчетание между гъвкавост и сигурност при трудовата заетост на младите хора, но и че този подход предизвиква реструктуриране на трудовите отношения и отмяна на основни трудови права и че той действа в полза на капитала, а не на работниците и обществото.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Настоящата икономическа криза доведе до огромно нарастване на равнищата на безработицата и се отрази изключително тежко на младите хора. Около 21,4% от младежите в ЕС са безработни и биват държани в периферията на икономиката; нещата стават още по-сериозни, когато отчетем, че със застаряването на населението се застрашава самото икономическо и социално бъдеще на ЕС. Освен това именно младите работници заемат длъжностите с най-висока степен на несигурност – често временни и нискокачествени, с по-малко трудово възнаграждение и с по-ниска степен на социална сигурност.

Крайно необходимо е да се намерят нови възможности за заетост, която да е по-достойна, по-редовна и по-постоянна по характер и да позволява на тези млади хора да се издържат самостоятелно. От държавите-членки зависи да инвестират в разкриването на работни места на политическо и икономическо равнище. Те трябва да осигурят равенство по отношение на достъпа до образование, инвестиции в образованието и обучението и укрепване на системата за консултации в училищата, така че да се намали рискът от отсъствия без уважителни причини, както и ниските оценки.

Задължение на Европейския съюз е да формулира общи стратегии и поради тази причина подкрепям предложението на докладчика за създаване на „европейска гаранция за младите хора“, която да обезпечи правото на всеки млад човек в ЕС да му бъде предложена работа, стаж или професионално обучение след максимален срок от четири месеца без работа.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Младежката безработица е един от най-важните и неотложни проблеми, пред които е изправена Европа и който понастоящем засяга 5,5 милиона души на възраст под 25 години в целия Европейски съюз – структурен проблем, чиито социални и икономически последици се увеличиха значително поради неотдавнашната икономическа криза. Ето защо, водейки се от чувство за отговорност и съзнавайки, че младежта следва да заеме място сред приоритетите в политическия дневен ред, гласувам в подкрепа на този доклад. С този открояващ се проблем, засягащ младежката безработица, са свързани други социални и икономически рискове и разходи за нашите общества. Сред тях са например, загубата на възможности за икономически растеж, отслабването на данъчната основа и съответните последици от тях за публичните инвестиции, повишените разходи за социално подпомагане, или дори опасността от трайната безработица и социално изключване. Смятам, че не трябва да се примиряваме с възможността младите европейци да станат жертва на социалното изключване. Точно обратното, Европа ще спечели много, ако приобщи тези младежи към пазара на труда и към обществото чрез интегриран подход, общи стратегии и последователно съчетаване на образователни, финансови, трудови и социални политики, които да укрепят нашата политика за младежта.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепям този доклад, с който се насърчават държавите-членки да създадат ефективни стимули, като например субсидии за заетост или осигурителни вноски за млади хора, които им гарантират достоен живот и условия на труд. Необходимо е младите родители да разполагат с по-добри възможности за грижи за децата, като например целодневни училища, а работодателите както в публичния, така и в частния сектор, да се стимулират да създават структури за полагане на грижи за децата, като по този начин се улесни възможността младите майки да участват в пазара на труда. Също така, държавите-членки се насърчават да гарантират на всички млади хора право на достойно равнище на доходите, което да им дава възможност да водят независим живот като пълнолетни лица. Парламентът предлага Съветът и Комисията да представят „европейска гаранция за младите хора“, която да гарантира на всеки млад човек в ЕС предложение за работа, чиракуване, допълнително обучение или съчетание от работа и обучение след максимален срок от шест месеца безработица. Младежта ни може да стане жертва на настоящата криза. Европа трябва да помогне на младите хора, завършили образованието си, както и на други младежи, които за пръв път се включват в пазара на труда, да получат достъп до висококачествени стажове и работни места.

Harlem Désir (S&D), в писмена форма. – (FR) Днес над 20% от младите хора в Европа са безработни, а много други са на непостоянни длъжности без социална закрила. Нарастването на броя на курсовете за обучение води до прехвърляне на активните млади хора от категорията на постоянните работници в тази на временните, то е средство за осъществяване на социален дъмпинг, засягащ други наети лица, тъй като упражнява натиск върху дружествата да понижават заплатите и води до замяна на обичайните работни места. В доклада на г-жа Tuguep се призовават Комисията и държавите-членки да организират дейността си така, че достъпът на младите хора до висококачествени курсове за обучение и работни места да се превърне в приоритет и да им се гарантира достоен доход.

Неприемливи са плановете на някои държави-членки да понижат равнището на минималното заплащане на младите хора. В доклада Парламентът призовава и за въвеждането на „европейска гаранция за младите хора“, с която да се предостави на всеки млад човек в ЕС правото да му бъде предложена работа, чиракуване, допълнително обучение или съчетание от работа и обучение, ако този млад човек е бил безработен в продължение на четири месеца. В него се призовава и за създаването на „Европейска харта за качеството на практикантските програми“, която да включва норми за ограничаване на продължителността им, за минималното заплащане и за свързаните с курса обезщетения за социална сигурност.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Икономическата криза, разбира се, доведе и до по-висока безработица в Европейския съюз. Тя оказа най-силно въздействие върху младежите и хората, приближаващи

пензионна възраст. Имаме над 5,5 милиона безработни млади хора на възраст до 25 години, с други думи, 21,4%, което е почти два пъти повече от средното равнище на безработицата в ЕС. Безработицата сред младите хора е огромен проблем. От една страна, тя води до загуба на надежда и амбиция у засегнатите хора, както и до постепенното им и пълно социално изключване, до отслабване на данъчната основа на страната и до по-високи социални разходи от страна на държавата, а от друга страна, тя води до по-голяма бедност, до болести и престъпност. Ние, в Европа, по традиция очакваме младите хора да помагат на родителите си и на бабите и дяловците си, и по-конкретно да ги подпомагат финансово по време на икономическа криза.

Как биха могли да изпълнят очакванията ни, когато самите те са безработни в периода, в който трябва да навлязат в света на труда? Всички държави-членки следва да приемат приоритети и стратегии въз основа на вътрешното си положение, но следва да имаме обща стратегия на ЕС за противодействие на младежката безработица в целия Съюз. Докладът на г-жа Тугилен е първата стъпка и аз напълно го подкрепям.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам приемането на доклада относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда, укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването като стъпка към повишаване на качеството на труда в Европа, което е една от целите в стратегията „ЕС 2020“.

Безработицата сред младежта е един от най-належащите проблеми, с които се сблъсква Европа. Всички държави-членки трябва да вземат мерки и да противодействат на безработицата сред младежта с приоритети на политиката и стратегии, които отразяват специфичното положение в тяхната страна. В същото време ЕС трябва да се обедини около общи стратегии. Справянето с преизвикателството, засягащо младежта, изисква единен и последователен подход, който съчетава намеса на макро- и микроикономическо равнище, фокусира се върху търсенето и предлагането на пазара на труда и взема под внимание както количеството, така и качеството на заетостта. Необходимо е съгласувано съчетание от образователни, финансови, социални и трудови политики.

С икономически и политически инвестиции в нови работни места, образование и професионално обучение, в по-динамичен пазар на труда, както и в осигуряване на достоен труд ще можем да преобразим европейския пазар на труда и да преориентираме сегашните тенденции към по-добро бъдеще за младежта.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда, укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването, като и двата аспекта на доклада са от съществено значение, за да се гарантира, че цената на настоящата криза няма да бъде платена от младежта. Следва да се насърчи и участието на младите майки в пазара на труда чрез разширяване на мрежата от заведения за качествени грижи за децата.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Докладчикът завършва своето изложение на мотивите със следния призив: „Нека превърнем изгубеното поколение в поколение на надеждата“. Подкрепям желанието и добрата воля, които се съдържат в това изявление и ми се иска да съм по-сигурен, че тази трансформация все още е възможна. Признавам, че съществува ясно разделение между училищния и академичния живот и пазара на труда, както и че е необходимо да се преодолеят разликите между тях, така че преходът от училище към трудова заетост да е по-лесен, и продължавам с оценка на пригодността на онова, което се преподава при подготовката за професионалния живот. Макар че настоящото положение на лицата, които преминават обучение, е очевидно по-добро в сравнение с миналото, също така е вярно, че в много случаи днешните стажанти не получават ефективното обучение, което съответства на техните потребности и очаквания.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Предвид настоящата икономическа криза, днес в ЕС имаме над 5,5 милиона безработни млади хора на възраст под 25 години – стойност, която е двойно по-голяма от общото равнище на безработицата. Обществото плаща висока социална и икономическа цена за безработицата сред младежите, което води до загуба на възможности за икономически растеж, отслабване на данъчната основа, което възпрепятства инвестициите в инфраструктура и публични услуги, повишени разходи за социално подпомагане и неефективно използване на инвестициите в образование и обучение. Младежта на Европа е съкровищница на неоползотворени човешки ресурси и икономическите и социалните прогнози сочат, че са необходими действия.

Затова съм удовлетворен от приемането на този доклад, чрез който се цели по-голямо приобщаване към пазара на труда чрез по-добри работни места, гладък преход към него и борба срещу несигурните условия за труд. В тази връзка бих искал да изтъкна предложенията, които направих, а именно, че младежта трябва да се заложи като приоритет в бюджета на ЕС за 2011 г. Бих искал отново да спомена предложението да се помогне на младежите да бъдат назначени на първата се длъжност на европейския пазар на труда чрез програмата за първо работно място по линия на „Еразъм“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) С този доклад определено се дава гласност на сериозния проблем с младежката безработица, която в момента е двойно по-висока от общата безработица, но в него не се предлагат кардинални мерки за реално справяне със ситуацията, за което се изисква да се скъса със сегашните политики на Пакта за стабилност, както и с други парични, либерални и антисоциални политики, които в момента са в сила.

Въпреки че в него се набляга на борбата срещу младежката безработица, на насърчаването на обучението и заетостта на младежта и на необходимостта от прекратяване на злоупотребите, свързани със стажовете и практиките, които често са неплатени и се използват по-скоро като заместител на работно място, отколкото като допълнение към образованието и обучението, в доклада не се посочват надеждни начини за излизане от това положение.

По-голямо безпокойство обаче буди любителското позоваване на концепцията за гъвкавост и сигурност като на начин за прекратяване на младежката безработица и като вид преход от образователната система към пазара на труда. Всъщност реалността ни показва, че в действителност това означава ненадеждност на нископлатена и несигурна работа, която не позволява на младите хора да правят каквито и да било планове за живота си. Поради тази причина гласувахме с „въздържал се“.

Nathalie Griesbeck (ALDE), в писмена форма. – (FR) Днес 5,5 милиона европейци под 25 години – тоест, почти един от всеки пет младежи – са безработни, при това без да се отчитат тези на непостоянни длъжности. Хората на възраст под 25 години първи бяха засегнати от настоящата икономическа криза. Ето защо политиките за обучение на младежта трябва да са амбициозни, за да се даде възможност на младите хора да придобият умения, които да са по-добре пригодени към потребностите на стопанските организации. Трябва да има повече стажове и възможности за чиракуване, но трябва също така да гарантираме доброто им качество от гледна точка на съдържанието на стажовете, продължителността на чиракуването и заплащането на стажантите, за да се защитят младите хора срещу потенциални злоупотреби от страна на техните работодатели. Следователно Европейският съюз трябва да насърчи провеждането на мобилизация в тази област, въпреки ограничените си „социални“ компетентности и това е причината, поради която убедено гласувах в подкрепа на тази резолюция, в която се предлагат някои напредничави начини за справяне с тежкото положение, в което се намират младите европейци.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Като се имат предвид множеството трудности, пред които са изправени младите европейци – безработица, както и свързана с трудовото възнаграждение, финансова и социална несигурност – Европейският парламент трябваше спешно да предприеме по-твърди действия за излизане от това положение. Затова гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Tuguep, защото считам, че в него се предлагат много гаранции с оглед да се защитят младите европейци – например изготвянето на „Европейска харта за качеството на практикантските програми“, определянето на минимално трудово възнаграждение за всеки млад човек, както и въвеждането на „европейска гаранция за младите хора“. Макар че не всички предложения ще се превърнат в задължения, мисля, че е необходимо политиката на Съюза да отчита по-ефективно положението на младите европейци, защото те са бъдещето на Европейския съюз.

Nadja Hirsch, Britta Reimers и Michael Theurer (ALDE), в писмена форма. – (DE) Определено е важно да се въведат по-строги разпоредби относно стажовете. Това беше подкрепено от представителите на германската Свободна демократическа партия в Европейския парламент. Младите хора често работят с месеци без заплащане с надеждата, че все пак след това биха могли да получат постоянна работа. Това е неустойчиво положение. Стажовете не следва да унищожават работни места. Днешното гласуване на пленарния състав обаче ще подготви почвата за пълна забрана на неплатените стажове в бъдеще. Считаме, че по този начин се изпраща погрешно послание. Би трябвало и занапред да има възможност за провеждане например на неплатен тримесечен стаж. Съществуват множество организации с нестопанска цел или социални организации, където един млад човек може да придобие вълнуващ, интересен опит. Такива организации обаче често нямат възможност да изплащат каквото и да било възнаграждение за стаж. Основният фактор следва да е продължителността на стажа. В случай че даден стаж продължи повече от шест месеца, работодателят може да разчита да получи определен обем продукция от стажанта. От този момент нататък следва да се изплаща и възнаграждение. Решението, което беше взето днес, е неизпълнимо и крайно. Ето защо ние не подкрепяме тази част от резолюцията.

Elie Hoarau (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Младите хора не следва да остават без работа повече от четири месеца – това е твърдение, с което съм съгласен. В доклада относно младежката заетост се предлага „европейска гаранция за младите хора“, за да могат младите хора да се възползват от достойно трудово възнаграждение и висококачествени стажове. Във връзка с увеличилата се младежка безработица в най-отдалечените региони, и по-специално на остров Реюньон, напълно подкрепям всяка мярка за включване на младите хора в света на труда и съм против това те да се превърлят от категорията на постоянните работници

в тази на временните. Ако трябва да има някаква сила, която да гарантира, че след като е бил безработен в продължение на четири месеца, всеки младеж трябва да има право на работа, чиракуване, допълнително обучение или съчетание от работа и обучение, то сега, в резултат на този доклад, от Парламента трябва произлязат конкретни мерки. Ето защо гласувах в подкрепа на този доклад.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) В доклада на моята колега, г-жа Turunen, се отправя важен призив към държавите-членки за подкрепа на повече и по-добри схеми за чиракуване. Чиракуването дава възможност за изключително важното навлизане на младите хора в света на заетостта, което на свой ред ще ни помогне отново да задвижим икономиката. Миналата година правителството на Шотландия определи целта да се осигурят възможности за чиракуване на 18 500 души в рамките на годината; до март тази цел беше надвишена като бяха осигурени около 20 000 работни места. От съществено значение е да се доразвива тази добре свършена работа, като правителствата в ЕС трябва да се стремят да създават повече възможности за нашето по-младо поколение.

Juozas Imbrasas (EFD), в писмена форма. – (LT) Изразих съгласието си с този доклад, тъй като икономическият спад доведе до внушително повишаване на безработицата в Европейския съюз, като младите хора бяха засегнати много тежко. Днес над 5,5 милиона млади хора под 25 години са безработни (21,4%), което е двойно повече от общото равнище на безработицата. Безработицата сред младежта е един от най-належащите проблеми на Европа. Той води до загуба на възможности за икономически растеж и отслабване на данъчната основа, което подкопава инвестициите в инфраструктура и публични услуги, до повишени разходи за подобряване качеството на живота и неефективно използване на инвестициите в образование и обучение. Всички държави-членки трябва да вземат мерки и да противодействат на безработицата сред младежта, като отчитат националните специфики. Трябва да осигурим растеж и да разкрием нови работни места, особено за младежите, и да изведем като приоритет сътрудничеството между бизнеса и образователните институции. Държавите-членки трябва да осигурят равен достъп до образование за всички, като гарантират минимално право на безплатно добре финансирано образование от детската градина до университета и като осигуряват финансово подпомагане на младите студенти. Трябва да насърчим държавите-членки да инвестират повече в образование и обучение, макар и да са налице фискални и социални ограничения. Важно е младите хора да са финансово независими, за да си осигурят възможност да водят икономически независим живот.

Giovanni La Via (PPE), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда и укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването, защото считам, че е от решаващо значение да се насърчи и подкрепи младежката заетост. За съжаление, днес сме свидетели на период на тежка финансова криза, която предизвика значително увеличение на безработицата, и по-специално на младежката безработица. Всъщност неотдавна събраните статистически данни показват, че над 5,5 милиона млади хора под 25 години са безработни, което се равнява на 21,4% от младежкото население на Европа – двойно повече от общото равнище на безработицата. При това положение беше необходимо да се изиска от Съвета и Комисията да разработят стратегия за заетост, акцентираща върху създаването на политики, с цел да се гарантира на младите европейци достъп до пазара на труда, за да се избегнат социално-икономическите разходи на нашето общество, свързани с младежката заетост. Друг приоритет беше приемането на пакети от мерки за осигуряване на силен стимул за инвестиции в образованието, в изследователската дейност и в мобилността, както и на възможности за младите хора, които искат да започнат свой собствен бизнес, да получат по-лесен достъп до схеми за финансиране.

Thomas Mann (PPE), в писмена форма. – (DE) Днес гласувах в подкрепа на доклада по собствена инициатива относно противодействието на безработицата сред младите хора. Чрез приемането на този доклад ние решихме да предприемем решителни действия срещу злоупотребите със стажовете. Парламентът изиска от Комисията и държавите-членки да препоръчат минимални стандарти за стажовете. Предстои да бъде изготвен проект на „Европейска харта за качеството на практикантските програми“. От години предлагам на много млади хора шанса да стажуват в офисите, които ползвам в Брюксел и Страсбург като член на Европейския парламент. Ето защо подкрепям повишаването на статуса на стажовете. В днешното време на глобализирани пазари на труда и на финансова криза е особено важно да се получи качествено и практически ориентирано обучение. Стажовете предлагат отлична възможност на младите хора да разберат какво се изисква в трудовия живот и да изпробват своите способности.

За тази цел е необходимо стажантите да работят при добри условия, като се набляга на обучението, а не на замяната на постоянните служители. Освен описание на стажа и на квалификацията, която може да се придобие, хартата трябва да съдържа и ограничения относно работното време и препоръки за възнаграждението. Така се изпраща ясен сигнал към нашата европейска младеж.

David Martin (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Това е доклад от огромно значение, с който се насърчават държавите-членки да обърнат специално внимание на младежката заетост. Финансовата криза оказва значително въздействие върху безработицата сред младите хора, която в момента достига цели 40% в някои държави-членки. Идентифицирането на пречките, с които се сблъскват младите хора – свързани например с трудовото възнаграждение, осигуряващо издръжката им, и с достъпа на младите родители до грижи за децата – е от решаващо значение, за да им се помогне да се върнат на работа. Подкрепям призивите на Парламента за въвеждане на „европейска гаранция за младите хора“ с цел осигуряване на обучение, чиракуване и работни места за младежите в Европа и за осъзнаване на трайните последици от високата младежка безработица за обществото.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Често казваме, че младите хора са бъдещето на Европа. Въпреки стратегиите, вдъхновени от този факт, статистическите данни сочат, че младежите са несъразмерно засегнати от безработицата. Ужасно е, че равнището на младежката безработица е двойно по-високо от средното равнище в Европа. За съжаление, перспективите също не са обещаващи.

Именно поради тази причина приветствам проектодоклада относно насърчаването на достъпа на младежите до пазара на труда, още повече че в момента не можем да предвидим точно кога ще приключи икономическата рецесия. Аз лично внесох редица изменения, основани на становището на комисията по култура и образование относно проектодоклада, който беше гласуван днес. Подчертах значението на предприемаческото образование като неделима част от развитието на уменията, необходими за новите видове услуги, както и потребността от разработване на специфични програми за младежи с увреждания. Ако не предприемем тези мерки, ще ни бъде трудно да гарантираме максималните възможности за достъп до пазара на труда.

На последно място, считам, че би било полезно да се насърчи реализирането и на програми за мобилност, ориентирани към младите работодатели, като също така е от първостепенно значение да въведем общо практически стажове, с цел да се допълни учебната програма и да се даде шанс на младите хора да придобият опит и да получат достъп до пазара на труда.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Безработицата сред младежта е един от най-неотложните проблеми на Европа. Поради глобалната икономическа рецесия този проблем е придобил дори по-обезпокоителни размери, тъй като трябва да се справим с над 5,5 милиона безработни младежи на възраст под 25 години. Това означава, че залагайки на карта икономическото и социалното бъдеще на ЕС, рискуваме цяло едно поколение да стане жертва на социалното изключване. Нашето общество плаща висока социална и икономическа цена за безработицата сред младежите, изразяваща се в загуба на възможности за икономически растеж. Това води до отслабване на данъчната основа, което възпрепятства инвестициите в инфраструктура и публични услуги, до повишени разходи за социално подпомагане и неефективно използване на инвестициите в образование и обучение. Затова гласувах по този начин.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) От безработицата са засегнати предимно младите хора и жените. Тази тенденция продължава да се засилва по време на рецесията. Все по-трудно става дори да се добереш до кариерната стълбица. С това положение се злоупотребява и младите работници и служители са принудени да постъпват на несигурни временни длъжности, или биват експлоатирани по време на поредица от последователни стажове. Едва когато се погрижим за младото поколение и подобрим шансовете му за включване в пазара на труда, младежите ще могат, от една страна, да влеят своя потенциал в обществото и, от друга страна, да се замислят за създаването на семейство в някакъв момент. Наличието на несигурни работни места означава, че не бива да се изненадваме от ниските нива на раждаемостта. Въздържах се от гласуване, тъй като в доклада действително е изложен един подход, но има някои проблеми, които не са разгледани достатъчно подробно.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Бих искала да поздравя г-жа Тугиупен за доклада ѝ, в който се предлага Съветът и Комисията да представят „европейска гаранция за младите хора“, чрез която да се предостави на всеки млад човек в ЕС право да му бъде предложена работа, чиракуване, допълнително обучение или съчетание от работа и обучение след максимален срок от четири месеца без работа.

Призовавам Комисията и Съветът да разработят, в светлината на този доклад, „Европейска харта за качеството на практикантските програми“, за да се гарантира образователната стойност на курсовете и да се избегне експлоатацията. Не трябва да забравяме, че някои национални законодателни актове могат да се сметнат за дискриминационни от гледна точка на доходите, защото възпрепятстват финансовата самостоятелност на младежите. Нека се опитаме, заедно със Съвета и Комисията, да гарантираме достойно възнаграждение на младите хора.

Cristiana Muscardini (PPE), в писмена форма. – (IT) С мярката, одобрена по време на гласуването в пленарен състав се подчертава значението от възприемането на основан на права подход към младежта и заетостта и се набляга на качествения аспект на достойния труд, който не трябва да се компрометира от параметри, отклоняващи се от основните трудови стандарти, като например качеството на труда, работното време, минималното възнаграждение, социалната сигурност и здравето и безопасността на стажантите и работниците.

В тежко за икономиката и заетостта време си заслужава да си припомним, че младежите трябва недвусмислено да заявят, че бъдещето на Европа не може да се свързва единствено с укрепването на икономиката на услугите, а че трябва да се защитава производството, както и да се развива научноизследователската дейност чрез европейско финансиране, което, в епохата на глобализацията, трябва да се насочи и към защитата на интелектуалната собственост и на занаятчийството, като инструмент, с който малките и микро-предприятията да движат развитието и да увеличават заетостта.

Освен това все още има много неща, които трябва да се свършат, при това бързо, за да се гарантира хармонизирането на всички образователни квалификации. Държавите-членки трябва да положат колективни усилия за хармонизиране на договорите, за да се улесни навлизането на младите хора в света на труда и да се насърчи облекчения достъп до кредити, така че да се подпомогне закупуването, или най-малкото наемането, на жилище за живеене и на помещение, в което евентуално да се извършва дейност с характер на самостоятелна заетост.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Кризата засегна най-тежко онези, които едва навлизат на пазара на труда. Несъмнено, безработицата сред младите хора е един от най-големите проблеми на ЕС в момента. Дори да успеят да си намерят работа, младите хора обикновено сключват временни договори. Стажовите също са причина за много вълнения. От една страна, те играят много полезна роля, като дават възможност на младежите да придобият важна практическа квалификация. От друга страна, на практика те често подсказват, че работата, която трябва да се свърши от служител, се извършва безплатно от стажант. Някои дружества в Полша действат на принципа, че всеки добре платен специалист може да бъде заменен от определен брой неплатени стажанти. Този подход не влияе добре на пазара на труда, нещо повече, той не подобрява положението на наетите лица. Силно приветствам факта, че Парламентът се зае с този проблем и че това доведе до редица мерки, с които се цели да се подобри положението на младите работници и служители. Заставам зад тези мерки и затова реших да подкрепя доклада относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда и укрепване на статуса на стажантите, стажовите и практикуването.

Alfredo Pallone (PPE), в писмена форма. – (IT) Подкрепям подхода, възприет в доклада на г-жа Tuguep: безработицата сред младежта е един от най-неотложните проблеми, с които трябва да се справи Европейският съюз. Съществува опасност да се обрече едно цяло поколение на социално изключване и да се заложи на карта социалното и икономическото бъдеще на ЕС.

Нашите общества плащат висока социална цена за безработицата сред младежите, изразяваща се в загуба на възможности за икономически растеж, отслабване на данъчната основа, което подкопава инвестициите в инфраструктура и публични услуги, повишени социални разходи за и неефективно използване на инвестициите за насърчаване на образованието и обучението. Европейският съюз трябва да разполага с общи стратегии.

Необходим ни е единен и последователен подход, който съчетава мерки на макро- и микроикономическо равнище, който се основава на върху търсенето и предлагането на пазара на труда и гарантира както количеството, така и качеството на работните места. С икономически и политически инвестиции в нови работни места, образование и обучение, по-стабилни системи за социална сигурност, по-динамичен пазар на труда и осигуряване на достоен труд, можем да преобразим европейския пазар на труда и да преориентираме сегашните тенденции към по-добро бъдеще за младежта.

Georgios Papanikolaou (PPE), в писмена форма. – (EL) В параграф 63 от този конкретен доклад, се признава важноста на това младите хора да са финансово независими и държавите-членки са призовани да гарантират, че всички млади хора имат право на достойно равнище на доходи, което да им дава възможност да водят финансово независим живот. Този конкретен параграф, засягащ цяла Европа, е добавен в особено тежко за младите хора време. Равнището на безработицата в множество държави-членки отбелязва безпрецедентен ръст; типичен пример в това отношение е Гърция, където безработицата сред младите хора в момента е 27,5%. В същото време принудителното намаляване на заплатите поради финансови корекции не позволява на младите хора да станат независими и да напуснат дома, за да създадат свое семейство. Днес младежите се нуждаят от достойно равнище на доходите, така че да могат да стъпят здраво на собствените си два крака и да си проправят свой път в живота. Въпреки че параграф 63 е декларативен по характер, той е стъпка в правилната посока и затова аз го подкрепих с гласа си.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Предизвикателствата, на които се натъкнахме по пътя към една „Европа на младото поколение“ включват активно привличане на инвестиции, създаване на нови работни места и предлагане на възможности за професионално обучение.

Държавите-членки трябва да насърчават работодателите да предлагат стабилни, дългосрочни работни места на младите хора, както и заплащане, което отразява степента на техните усилия, както и професионалните и интелектуалните им способности, да защитават младежите от договори, които съдържат клаузи, поставящи ги в несигурно положение във връзка с работодателя им, да гарантират баланс между половете по отношение на условията на трудова заетост между младите жени и мъже в началото на тяхната кариера и не на последно място, да осигурят на младежите и младите майки достъп до механизми за социално подпомагане.

Frédérique Ries (ALDE), в писмена форма. – (FR) В един идеален свят безработицата сред младежта щеше да е престъпление. Действителността обаче е съвсем различна: 5,5 милиона европейци под 25 години са без работно място или заплата и ежедневно живеят в несигурност и съмнения. Въпреки че Обединеното кралство, Испания и Франция са най-тежко засегнатите страни, положението в Белгия не е много по-различно. От 2000 г. до сега равнището на безработицата в Брюксел никога не е спадала под 30%. Това се дължи на преждевременното отпадане на учащите от образователната система, на липсата на езикови умения, както и на липса на партньорства между училищата и стопанските организации.

Поради тази причина, въпреки ограничените си компетентности по отношение на социалната политика, Европейският съюз трябва да подпомогне достъпа на младите хора до пазара на труда. Това е основната идея в доклада на г-жа Tugunep. В него се очертават нови начини за ограничаване на безработицата сред младежите. Новата препоръка за „Европейска харта за качеството на практикантските програми“, чиято цел е да се избегне обезличаването на курсовете на обучение, е част от тази логика. Паралелно с това е изложена и амбициозната идея да се гарантира курс на обучение на всеки младеж, останал без работа в продължение на четири месеца. Също така, в доклада се защитава идеята за „достойно равнище на доходите“ на активните младежи, независимо дали имат или нямат диплома. Причината за това е, че винаги помним първата си заплата.

Robert Rochefort (ALDE), в писмена форма. – (FR) Подкрепих доклада, изготвен от моята колега, г-жа Tugunep, с който се цели да се предложат отговори относно тежкото положение, в което се намира европейската младеж, сблъскваща се с безработица – която, според Евростат, в момента засяга един от всеки 5 младежи под 25 години – несигурност на работното място и злоупотреби от страна на работодателите. Политиките за обучение на младите хора трябва да са амбициозни и да им дават възможност да придобият умения, пригодени към потребностите на бизнеса, така че младежите да могат по-лесно да се включат в пазара на труда. Трябва да увеличаваме броя на курсовете и предложенията за чиракуване, с които се дава възможност за развиване и усъвършенстване на тези умения, както и да насърчаваме дружествата да повишат броя на възможностите, които предлагат на младите хора. Освен това трябва да гарантираме високото им качество. За това би могло да допринесе създаването на минимални норми относно педагогическото съдържание на курсовете и чиракуването. Ако те се разширят, така че да включат продължителността на професионалното чиракуване и размера на заплащането, което се предоставя на хората, записали се за курсове и чиракуване, тези норми също така ще ни дадат възможност да защитим младите хора срещу злоупотреби от страна на работодателите им.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Текстът, внесен от нашата колега, г-жа Tugunep, беше одобрен във вида, в който беше гласуван в комисията по заетостта. Запазихме всички добри формулировки, особено що се отнася до финансовата независимост и достъпа до безплатно образование (разделно гласуване на РРЕ). Докладът беше приет с голямо мнозинство. Това е един добър „Зелен“ доклад по собствена инициатива с някои отлични формулировки, които могат да се използват на място, когато се работи с млади хора и младежки неправителствени организации. Основни елементи в него са „европейската гаранция за младите хора“, „Хартата за качеството на практикантските програми“, работната група на ЕС за младежта и призова към институциите на ЕС да се прекрати насърчаването на неплатените стажове и практикантски програми.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) От съществено значение е Европа на бъдещето да гарантира пълна и сигурна заетост на младите хора. Европа трябва да има смелостта да инвестира в дружества, които не местят дейността си, а създават работни места. Също така, тя трябва да има смелостта да забрани търговията със стоки от трети държави, които не зачитат правата на работниците. Професионалното обучение е крайно необходимо. Ние гласувахме в подкрепа на доклада.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Потресаваща е цифрата 5,5 милиона младежи, или 21,4% от всички млади хора под 25 години, които в момента са безработни. Това е почти двойно повече от средното равнище на безработица. В Европейската година за борба с бедността и социалното изключване практическите

предложения на г-жа Tugunep идват тъкмо навреме. Трябва да предотвратим социалното изключване на цяло поколение млади хора и излагането на риск на икономическото и социално бъдеще на Европа. След четири месеца без работа, младежите трябва да имат право на работно място или на платено чиракуване, на обучение, или на комбинация от двете. Следва да има харта за качество, която да гарантира ограничена продължителност и добри приходи от чиракуването. В допълнение, в резолюцията се призовава за заделяне на 10% от Европейския социален фонд за проекти за подпомагане на млади хора в намирането на работа. Освен това Европейската комисия трябва да направи необходимото, така че действащото законодателство в различните държави-членки да не съдържа дискриминационни клаузи, насочени срещу младежта, и да им гарантира достъп до социални предимства във връзка със заетостта. Трайната безработица на млади години има пагубен ефект върху самоувереността на даден човек и върху оптимизма му за бъдещето. Решаването на този въпрос е важна задача за политиците на отговорни длъжности.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Приветствам приемането на доклада Tugunep относно насърчаване на достъпа на младежите до пазара на труда и укрепване на статуса на стажантите, стажовете и чиракуването, в който се предлагат мерки за борба с безработицата сред младежта, които са амбициозни, но и конкретни и реалистични. При 21,4% безработни млади европейци под 25 години определено е време да се предприемат действия. Бихме искали също така да се въведе „европейска гаранция за младите хора“, така че младежите да не могат да остават без работа повече от четири месеца и да им се гарантират висококачествени стажове, както и достойно заплащане.

Наблягам по-конкретно на необходимостта от осигуряване на висококачествени стажове на младите хора, за да се избегне експлоатацията, която съществува в много предприятия и административни структури. Стажантите не са неплатени работници и не могат да заменят наетите лица; за тях ползата трябва да е свързана с наставничеството и минималното заплащане.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Трагично е, че най-тежко засегнатите от икономическата криза са тези, от които зависи бъдещето ни. При 5,5 милиона безработни хора под 25 години равнището на безработица сред младежта в ЕС е почти два пъти по-високо от това, което се наблюдава сред работещото население като цяло.

В Литва миналата година всеки единадесети младеж беше без работа в сравнение с 2008 г., когато всеки двадесет и четвърти беше без работа. Трябва да повишим пригодността на младежите да бъдат наемани на работа, като спомогнем за адаптирането на образователните умения към потребностите на пазара на труда. Мерките за подкрепа, като качествени практикантски програми, чиракуване и стажове, могат да спомогнат за плавния преход от образованието към заетостта. Важно е обаче тези стажове да не заменят реалните работни места – трябва да предпазим младите работници от експлоатация; не следва да се пренебрегват и предимствата на неформалното обучение.

За Литва е от първостепенно значение да се предотврати нарастващото изтичане на квалифицирана работна ръка. Държавите-членки на ЕС трябва да разработят стратегии за задържане на младежта – въпреки че тези схеми могат да постигнат успех само ако младежите чувстват, че са ценени членове на обществото. Ако не успеем да понижим равнището на безработица сред младежта, ще трябва да се справяме с едно изгубено поколение от работници, които ще израснат със слаби перспективи за работа, като същевременно ще са обременени с растящ държавен дълг.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Въздържам се от гласуване по този доклад относно заетостта сред младежите, в който отново централно място заемат гъвкавостта и сигурността – „гъвкави“ и „надеждни“ договори – и краткосрочните потребности на стопанските организации, въпреки че той съдържа някои положителни елементи, включително приемането на някои изменения, които аз предложих в комисията по култура и образование: създаването на работни места в социалната икономика, борбата срещу дискриминацията, отказът за обезличаване на курсовете на обучение и признаването на неформалното обучение.

В доклада се набляга на последиците от огромната безработица сред младежта – както и във връзка с кризата – но в същото време в него все още се подкрепя запазването на мерки за подпомагане на икономически субекти, които се оказаха неуспешни и които само влошиха положението във връзка с изваждането от шатната таблица на длъжностите на младите хора и отнасянето им към категорията на непостоянните работни места.

Освен това докладът остава верен на догмата за „модернизиране“ на образованието; в него дори се говори за извеждане на сътрудничеството между бизнеса и „доставчиците на образователни услуги“ като приоритет и се призовава за сътрудничество на ранен етап между училищата и света на труда.

Доклад: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) В трудните времена на икономическа криза нашият европейски обществен модел трябва да бъде, повече от когато и да било, ключ към възстановяването и растежа. На него не трябва да се гледа като на тежест, а напротив – като на двигател за напредъка на нашите общества. Аз гласувах в подкрепа на доклада Gruny, чиято цел е да се даде ефективен ход на широка европейска инициатива за създаване на работни места. Идеята е да се гарантира възможността за учредяване на предприятие където и да е в рамките на Европейския съюз в тридневен срок и без да се заплащат такси. Формалностите във връзка с наемането на първите служители биха могли да се уреждат на „едно гише“, като се усъвършенстват плановете за повишаване на активността – по-конкретно, за нискоквалифицираните лица – чрез предоставяне на индивидуални консултации, интензивно обучение на работниците или преквалификация, повишаване на квалификацията на работниците и така нататък. Мисля, че поддържането на заетостта, както и създаването на нови перспективи за заетост за най-младите хора, както и за тези, които са на пазара на работна сила, но вече нямат работни места, е непременно условие, за да могат европейците да върнат доверието си към нашия обществен модел. Освен това доверието е от съществено значение за нашето бъдеще както по социални, така и по икономически и политически причини.

Regina Bastos (PPE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно нетипични трудови договори, гарантиране на професионалното развитие, „гъвкавост и сигурност“ и нови форми на социален диалог. Нетипичната заетост се определя с новите договорни форми, които имат една или повече от следните характеристики: работа на непълен работен ден, непостоянна работа, временна работа, работа по срочни договори, работа в домашни условия и дистанционна работа, заетост на непълен работен ден в размер от 20 часа или по-малко седмично. Финансовата и икономическа криза, която Европейският съюз преживява, би могла да доведе до нестабилност на пазарите на труда и нарастване на социалното изключване. Поради тази причина е необходимо спешно да се помогне на държавите-членки да запазят възможно най-много работни места и заетост в Европа. Трябва да бъдат положени повече усилия за инвестиции в умения, обучение и устойчива заетост, както и развитие и насърчаване принципите на „гъвкавостта и сигурността“. Като част от стратегията „Европа 2020“ следва да бъдат представени ясни предложения и конкретни мерки за защита на работните места и създаване на възможности за заетост.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Не мога да не дам гласа си в подкрепа на доклада на г-жа Gruny, за който допринесох чрез вънасяне на многобройни изменения, които бяха приети от комисията по заетост и социални въпроси.

Приносът ми беше основно по две линии. Първо, важноста на връзката между курсовете за обучение и потребностите на пазара на работната сила. В това отношение, младите хора трябва да преосмислят схващането си за професиите, предполагащи ръчен труд, на които днес се гледа като унижаващи личността или социалния статут на лицето, дори и когато данните потвърждават, че тези професии предлагат един важен професионален избор както от гледна точка включване в работната сила, така и като икономическа доходност.

Второ, защитата на такъв вид гъвкавост, която не се изразява в експлоатация на лицето, осъждайки работника на несигурност през целия живот, и която не маскира незаконни намерения за подмяна на формите на постоянни трудови отношения. По-скоро аз подкрепям една интелигентна гъвкавост, която може интелигентно да се приспособи към променените условия за начин на работа на предприятието, в отговор на потребностите на пазара, като се гарантира заетостта и се улесни включването дори и на най-уязвимите групи в света на труда.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Аз гласувах „против“ доклада Gruny, защото въпреки подобренията, направени с измененията, съгласувани в комисията по заетост и социални въпроси, това е доклад, който прокарва подхода на „гъвкавост и сигурност“ и други неолиберални мерки, които водят до несигурност на работното място. Въпреки факта, че докладът изглежда „по-балансиран“, отколкото в първоначалната си форма, той все още е в съответствие със Зелената книга на Комисията, озаглавена „Модернизиране на трудовото законодателство“ и все още застъпва тезата, че гъвкавостта е и трябва да бъде основно средство на икономиката.

Той се основава на превръщането на схващането за „обучение през целия живот“ в средство, в полза на капитала и предприятията, а не за лично и професионално развитие на работниците. Той също прокарва мнението, че видът работа, който следва да се популяризира, е „самостоятелната заетост“. Поради същите причини, под които разбирам запазването на подхода на „балансирана гъвкавост и сигурност“, аз гласувах „против“ предложението за резолюция, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувам в подкрепа на повечето мерки, предложени в доклада. Факт е, че икономическата криза значително увеличи броя на нетипичните трудови договори и несигурните ситуации във връзка с работата. Те имат по-голямо влияние върху младите хора и жените. Аз обаче съм на мнение, че европейският социален модел, чиито цели са насочени към устойчив растеж, пълна заетост, подпомагане на социалната държава и социалната защита, могат да осигурят необходимите условия и средства за преминаването на ЕС и неговите държави-членки през кризата. В това отношение, бих искал да подчертая два въпроса, които считам за жизненоважни предвид сегашното положение на икономическа криза и ненормално високи показатели за безработицата в ЕС, с оглед защитата на качеството, достойната заетост и създаването на нови възможности за работни места съгласно стратегията „Европа 2020“. Първият е свързан с необходимостта от увеличаване на инвестициите в умения, професионално обучение и обучение през целия живот. Вторият има отношение към важноста на ефективното прилагане на стратегиите за „гъвкавост и сигурност“, което да позволи реална борба срещу нелегалната заетост и намаляване несигурността на работното място.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепям доклада, който има за цел да се даде ход на действие на равнище ЕС, за защита на нетипичните работници и по-нататъшно подобряване на социалния диалог както на национално, така и на равнище на ЕС. Той има за цел и да предефинира политиките за „гъвкавост и сигурност“, които в миналото бяха прекалено съсредоточени върху гъвкавостта и недостатъчно върху сигурността за работниците. Нетипичната работа включва работа на непълнен работен ден, срочна и временна заетост, дистанционна работа, но също и нови видове трудови договори, като договори за „нула часове“ и засилващата се тенденция към фиктивна самостоятелна заетост. Макар целта на тези трудови договори да е въвеждане на гъвкавост на пазара на труда както за работодателите, така и за служителите, изследванията показват, че те често се свързват с несигурност на заетостта и оттам с несигурност на доходите. Тези работници често биват лишени от важни права, включително правото на обучение или присъединяване към профсъюз. Наш приоритет трябва да бъде борбата срещу всички форми на несигурна заетост и този приоритет добива особена важност по време на криза. Кризата не следва да се използва като претекст за развитие на по-несигурна заетост. Всички работници следва да бъдат третирани еднакво, независимо от техния трудов договор. Права, като достъп до социално осигуряване и обучение и правото на присъединяване към профсъюз никога не следва да бъдат отказвани на нито един работник.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Докладът относно нетипични трудови договори, гарантиране на професионалното развитие, „гъвкавост и сигурност“ и нови форми на социален диалог е отговор на положението на пазара на труда в сегашната икономическа криза. Следва да положим всички усилия за запазване на възможно най-много работни места, но това трябва да бъдат работни места от високо качество. Понастоящем има огромно увеличение на броя хора, заети чрез така наречени нетипични и силно нетипични трудови договори в целия Европейски съюз. Това са договори за периоди, по-кратки от шест месеца, с работно време, по-кратко от 10 часа седмично, или устни договори. Става дума за предимно млади хора на възраст до 25 години, хора пред пенсия и, от гледна точка на пола, жени, които са принудени от икономически и социални обстоятелства да се съгласяват да работят въз основа на такива договорености. Следва също да обмислим дали това е разумна реакция към положението на пазара и дали да изясним или ограничим възможността за сключване на такива договори, полагайки в същото време всички усилия за преминаване към работни места от по-високо качество, вместо да задържаем броя работни места, ако са предимно със същата стойност. Изцяло подкрепям доклада и ще гласувам в подкрепа на приемането му.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) През последните години, следвайки световната икономическа криза, безработицата в ЕС нарасна експоненциално (до около 10% в края на 2009 г.). След като сегашният модел доказва, че не работи и че не е най-подходящият за защита на заетостта, от основно значение е да намерим нови начини за преодоляване на кризата и създаване на устойчива дългосрочна политика за заетостта. Поради това съм на мнение, че ключът е в това да се инвестира в обучението на работниците, в специфични умения за всяко лице и в иновациите. Негъвкавите модели на трудовото право се провалиха. Примерът на Съединените щати показва, че гъвкавостта не е синоним на несигурността, а на динамичен пазар на работната сила. Числата, цитирани в доклада, показват това, като сочат, че само 10% от случаите на безработица в САЩ траят повече от една година в сравнение с 45% (!) в ЕС. Това е, по мое мнение, което Европа следва да се стреми да постигне с концепцията на ЕС за „гъвкавост и сигурност“. На нетипичните трудови договори (работа на непълнен работен ден; на смени, непостоянна или временна заетост; работа в домашни условия; дистанционна работа и така нататък) не следва да се гледа с недоверие само защото са *нетипични*. Обществото се е променило, светът се е променил и трудовите отношения по необходимост трябва да следват промените.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Нетипичната заетост се определя с новите договорни форми, които имат една или повече от следните характеристики: работа на непълнен работен ден, непостоянна

работа, временна работа, работа по срочни договори, работа в домашни условия и дистанционна работа, заетост на непълнен работен ден в размер от 20 часа или по-малко седмично. Работните места, изгубени в резултат от настоящата криза, бяха основно тези в сектора на нетипичната работа, където имаше по-големи трудности при намирането на ново работно място. Повече от една пета от европейските работници сменят работните си места ежегодно. В ЕС 45% от всички периоди на безработица траят по повече от една година в сравнение с около 10% в САЩ.

Съветът трябва да се съобразява с действителността и да приеме конкретни мерки за защита на качествените, достойни работни места и за създаване на устойчиви възможности за работни места съгласно стратегията „Европа 2020“. За всички служители следва да се осигури набор от основни права, независимо от статута на заетостта им. Аз продължавам да се застъпвам за неотложно разширяване на защитата на труда, полаган при нетипичните форми на заетост. ЕС не може да изостави своя европейски обществен модел, а по-скоро следва да го укрепи.

Ida Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Ние гласувахме „против“ доклада относно нетипични трудови договори, гарантиране на професионалното развитие, „гъвкавост и сигурност“ и нови форми на социален диалог предвид това, че макар да има някои положителни елементи, като стимули за промяна на нетипичните форми на работа във формални такива, като цяло докладът повече от всичко друго прокарва „гъвкавостта и сигурността“. Много от членовете на доклада са пример за това, особено когато се заявява:

„счита, че е от съществено значение да се актуализират вижданията относно гъвкавата сигурност на европейско равнище в светлината на настоящата криза по начин, който допринася за увеличаването както на производителността, така и на качеството на работните места, чрез гарантиране на сигурност и защита на заетостта и правата на работниците [...] като същевременно на предприятията се предоставя необходимата организационна гъвкавост, за да разкриват нови работни места в отговор на променящите се потребности на пазара [...]“.

Това, което знаем обаче, е че едрият бизнес и правителствата на равнище на ЕС не са търсили „справедливо и балансирано прилагане на принципите за гъвкавост и сигурност“, което „може да помогне за укрепване на пазарите на труда в случай на структурни промени“. Напротив, както стана в Португалия, това, което се увеличи, беше несигурността, а това, което намала, беше сигурността, като постоянно се накръняваха трудовите отношения и правата на тези, които работят.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Това, което показва предполагаемата популярност на независимата работа, не е никакъв нов ентузиазъм за създаване на предприятия, а дълбокото обезсърчаване сред безработните, сблъскващи се с безсилието или неефективността на службите по заетостта.

Несигурността на договорите и заетостта е последица от политиките, които отвориха пазарите за външната конкуренция. Това отваряне оказва натиск върху нивата на заплатите и заетостта, едва ли не последната оставаща променлива величина, върху която предприятията могат да въздействат в един свят на нелоялна конкуренция. Настоящите политики по имиграцията в Европа също оказват натиск върху заплатите и условията на заетост за най-неквалифицираните работници, както показват многобройни статистически проучвания. И това става без да се вземат под внимание несъразмерните им разходи в обществените финанси и оттам отговорността им за дефицитите и държавните дългове, както и фискалното изтощаване на европейската общественост.

Игнорирайки всичко това обаче, докладчикът продължава с една обща политическа логика, която води до несигурност, безработица и увеличаване броя на бедните работници. Тя проповядва „гъвкавост и сигурност“, като в същото време знае, че в света, създаден от Европейския съюз, предприятията неизбежно ще запомнят само частта „гъвкавост“. Безработните хора и работници не трябва да очакват приветствие от Брюксел – точно обратното!

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах „за“ доклада Групу относно нетипични трудови договори, гарантиране на професионалното развитие, „гъвкавост и сигурност“ и нови форми на социален диалог, защото през последните няколко години нетипичните форми на работа – заетост на непълно работно време, плаващи смени – значително се увеличиха като брой и защото трябва да защитим работниците. Кризата не трябва да се използва като претекст за развитието на непостоянна работа. Всички служители трябва да бъдат защитени от правото на работа, независимо каква форма ще приеме договорът им. Докладът също изисква от държавите-членки да преразгледат политиките на „гъвкавост и сигурност“, за да ги направят по-малко покровителстващи работниците и ни напомня за значението на социалния диалог и социалните партньорства за предизвикателствата.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Днешният пазар на труда и свързаните с него трудови отношения се характеризират с един израз: „гъвкавост и сигурност“. На този фон има две неща, които трябва да бъдат взети под внимание: от една страна, трябва да бъде възможно да има гъвкавост при начина, по който се структурират трудовите отношения, които не се вменят в конвенционалните рамки. От друга страна, социалната сигурност трябва да бъде гарантирана за работещите в такива „нетипични“ форми на заетост. Подкрепям предложенията на докладчика за активизиране на усилията за създаване на устойчиви работни места, както и за обучение, и същевременно, за да се помогне на безработните и тези, които търсят работни места, в тяхното търсене, чрез предоставяне на активни консултации и връщането им на работното място. Затова подкрепям доклада на г-жа Grunp.

Thomas Mann (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Днес гласувах в подкрепа на доклада по собствена инициатива на г-жа Grunp относно нетипичните трудови договори в ЕС. Това ни позволява да отправим две категорични послания до пазара на труда. Нетипичните трудови договори трябва да останат изключението в Европа. Трябва да се осъществи преход към стабилни, защитени и по-качествени трудови договори. Бързината на структурните промени налага по-гъвкави форми на работа. Нетипичните трудови договори обаче не трябва да стават норма, ако се свързват със слаба социална защита или дори преднамерена експлоатация. Злоупотребата с нетипичната заетост е в разрез с европейския социален модел. Този модел е различен в приложението си в държавите-членки и е гръбнакът на обществената подкрепа за отговорни политически действия. Няма алтернативна възможност за защита на групите в неравностойно положение не само през настоящата Европейска година за борба с бедността и социалното изключване и не само през кризисния период след срива през 2008 г.

Участието, справедливите условия на труд и защитата на основните права трябва да бъдат гарантирани за тези, които са несъразмерно засегнати от нетипичната заетост: жените, възрастните и младите хора. За справяне с положението трябва да бъдат предприети активни мерки на национално и европейско равнище, като масова кампания срещу нелегалната заетост, освобождаване от несигурните работни места и гарантиране достъпа до по-нататъшно образование, квалификация и обучение през целия живот. Трябва да се намери балансът между производителността, от една страна, и защитата на правата на служителите, от друга.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Ако Европа иска да обърне по-голямо внимание на обществеността, тя трябва да се стреми да бъде приобщаваща по отношение на пазара на труда. В сегашното време на остра икономическа и финансова криза, тя трябва да използва всички средства, с които разполага, за запазване на работните места, особено сред тези, които са с най-ограничена защита на пазара на труда. Диалогът и колективното договаряне могат много да допринесат за подобряването и запазването на пазара на труда.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Бих искала най-напред да поздравя за добросъвестната работа на г-н Grunp, който се постарал да намери възможно най-добрия компромис относно нетипичните трудови договори, което е една важна тема. Не трябва да забравяме, че реформите при правото на труд трябва да са насочени към увеличаване на защитата на работещите на нетипични трудови договори и улесняване на преминаването между различни видове заетост и безработица. Затова бих искала Комисията и националните правителства да спазват задълженията си относно положението на „изключените“ хора – работещите на нетипични или „силно нетипични“ трудови договори – и да намерят баланс между техните права и тези на така наречените „приобшени“. Накрая, по-конкретно, бих наблегнала на факта, че безсрочните трудови договори следва да бъдат правилото и че „гъвкавостта и сигурността“ не могат да функционират без силна социална защита.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Grunp, който според мен е балансиран и разглежда редица социални и икономически аспекти. Нетипичните работници могат да бъдат актив в настоящите условия на икономическо възстановяване, поради което те също следва да бъдат защитени и обхванати от действащите директиви.

Докладът приема добре определени насоки и конкретни мерки за защита на работните места, гарантирайки висококачествена заетост в цяла Европа. Считам, че е много важно държавите-членки да бъдат подтиквани да подпомагат работниците и да гарантират, че те имат гъвкави условия на работа, права на отпуск, организация на работата, включваща заетост на непълно работно време, и стимули за работа у дома.

Европа трябва да върви към общи принципи, целящи, по-конкретно, повишаване на производителността и качеството на заетостта и гарантиране на сигурността, социалната защита и специална подкрепа за групите в неравностойно положение.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Европейският съюз е изправен пред голяма финансова, икономическа и социална криза. За да превъзмогне кризата, трябва да бъдат активизирани усилията под формата на инвестиции в умения, професионално обучение и разкриване на устойчиви работни места.

На този фон нетипичните трудови договори осезаемо се увеличиха, като най-силно се отразяват на младите работници на възраст между 19 и 29 години или на тези над 50 години, жените и нискоквалифицираните работници. Що се отнася до качество на работата, тези работници са изправени пред несигурност на работното място, липса структуриран план за кариерата, имат по-малко възможности за обучение и растеж в кариерата и по-големи затруднения при балансирането на работата и семейния живот.

Следователно трябва да бъде разширена защитата на работниците, заети на нетипични трудови договори, да се вземат мерки срещу недеklarирания труд и да се осигури плавен преход между различни ситуации на заетост и безработица.

Всяка форма на заетост трябва да бъде придружена от набор права, включващи: равно третиране, защита на здравето и безопасността на работниците, достъп до обучение, колективно договаряне и свобода на сдружаване и представителство.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Докладът, както беше приет в комисията, беше приет и в пленарна зала. Текстът не е вреден, но е относително слаб. Ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс внесохме алтернативна резолюция от съображения за видимост и за да изложим виждането си в пленарна зала. За съжаление, нямаше възможност за нея да бъде осигурено мнозинство. Както се очакваше, тя беше отхвърлена, но получи подкрепата на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент и на част от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица.

Като отрицателни страни оценяваме: липсва позоваване на правна рамка за равни права; липсва позоваване на определението за работник (важно за заобикалянето); има прекалено много гъвкавост и формулировки на ЕНП за административна тежест; и прекалено много се говори за „гъвкавост и сигурност“, като текстът като цяло е прекомерно в подкрепа на „гъвкавостта и сигурността“.

Като положителни страни, текстът гарантира основните трудови права, независимо от статуса на заетост, увеличава защитата на нетипичните работници, посочва, че преходът между видовете заетост трябва да бъде безопасен, изразява загриженост във връзка с делата пред Съда на Европейския съюз и набляга на необходимостта от укрепване на социалните партньори.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Ние гласувахме в подкрепа на доклада, тъй като, от една страна, е оправдано да има гъвкавост на пазара на труда и младите хора да бъдат готови да приемат нетипични трудови договори, които са полезни за развитието им, от друга страна, наистина трябва да бъдем бдителни, за да се гарантира, че тези възможности няма да бъдат използвани от безскрупулни оператори, опитващи се да експлоатират младите хора, като им плащат по-малко.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), в писмена форма. – (DE) Разпространението на нетипичните трудови договори значително се увеличава в Европейския съюз. Следователно анализът, представен в доклада Групу, е добър и заслужава да бъде приветстван. Културата, медиите, и по-конкретно новите медии, са сектори, където вече почти не са останали нормални трудови договори. Например операторите на камери и техниците във филмовите екипи се описват като лица на свободна практика, дори и всъщност да има известна степен на зависимост. В светлината на това обаче докладът пропуска да спомене политическите стъпки, които са необходими за да се предоставят на съответните служители права за длъжността им, като пенсионни права и права на представителство. Поради това отиваме по-далеч в алтернативната си резолюция. Призоваваме едни и същи права да важат за всички трудови договори и този принцип да бъде правно заложен в ЕС. Не трябва да има две категории трудови договори. Ние в групата на Зелените/Европейски свободен алианс също намираме за важно да се ограничи сивата зона относно „фиктивната“ самостоятелна заетост. Така че това, което искаме да постигнем, е ако съществува организационна и финансова зависимост, трудовото отношение да бъде признато от статута на служителя. Това е единственият начин, по който можем да гарантираме, че хората, които работят през целия си живот, могат да се радват на старините си с достойнство.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) В наши дни хората работят в какви ли не качества: като служители или като („фиктивни“) самостоятелно заети лица, на пълно или непълно работно време, на срочни или безсрочни договори, като работници у дома или като временни работници. Факт е, че гъвкавостта, изисквана от работодателите, често пъти е за сметка на необходимата защита на работниците. Днес групата на Зелените/Европейски свободен алианс внесе алтернативна резолюция, целяща да се постави основен акцент върху изясняване на статута на „работник“ (независимо в какво качество) и настояхме за директива, която да гарантира равни права на всички работници. Тази резолюция не успя и Парламентът пропусна възможност да изгради една по-силна социална Европа. При все това, аз подкрепих също и първоначалната резолюция,

тъй като тя се застъпва за разширяване защитата на работниците и се стреми да гарантира основните им права и плавния преход между работните места, както и да се укрепи ролята на профсъюзите.

През Европейска година за борба с бедността и социалното изключване този подход със сигурност е полезен, особено като се има предвид, че все повече хора са заети по нетипични трудови договори. В Европа, бедността сред заетите засяга 8% от работниците, 17% от европейците са нископлатени работници. Затова със сигурност е желателно да се действа и затова аз приветствам позицията на целия Европейски парламент.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (SV) Аз гласувах „против“ доклада, застъпващ се за нетипични работни места, но при по-добри условия, отколкото тези, които в доклада са наречени силно нетипични работни места, които не са регулирани изобщо и които често се уреждат само с едно ръководство между работодател и служител. Ако сравним доклада със съобщението на Комисията, основаващо се на Зелената книга на Комисията, озаглавена „Модернизирани на трудовото законодателство“, в хода на процедурата бяха внесени подобрения. Докладът също подчертава загрижеността от въздействието на антипрофсъюзните съдебни решения върху пазара на работната сила в Европа. Това е важно. В големи страни като Германия и Обединеното кралство например едно от четири работни места понастоящем е в нископлатен сектор. Безработицата и социалният дъмпинг на вътрешния пазар на ЕС принудиха профсъюзите и работническите движения да преминават в защита. При все това, аз считам, че ЕС не следва да се занимава с формите на заетост. Това е въпрос, който трябва да бъде решаван на национално равнище. В родната ми страна колективните договори, с които се уреждат тези въпроси, се договарят от независими страни. Отправната точка трябва да бъде правото на труд на пълно работно време като стандарт, но и с възможност за работа на непълно работно време.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах „против“ резолюцията, защото тя е съответствие с линията за прокарване на гъвкава заетост, „гъвкавост и сигурност“ и нещата, които обикновено ги съпътстват: възможност за наемане, склонност и адаптивност към заетост и предприемачески дух.

Резолюцията има за цел и да опрости различните трудови договори под претекст да се намали броя на нетипичните трудови договори и да се улеснят преходите между различните видове трудови договори.

Вярно е, че резолюцията признава социалните последици от сегашната криза, особено нарастването на броя на бедните работници и нетипичните форми на заетост, но тя също оплаква факта, че предприятията не успяват да развият нови форми на трудови договори, даващи достатъчна гъвкавост за реакция в кризисни положения.

Накратко, резолюцията все още се характеризира с неолиберален подход, на чиито бедствени последици за заетостта и правото на труд вече можахме да бъдем свидетели в продължение на много години.

Доклад: José Manuel Fernandes (A7-0203/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Повишаването на ефективността на ресурсите в Европа е сред приоритетните цели на стратегията „ЕС 2020“. Позволете ми да ви дам един пример за това. Биогазът е ценен ресурс, който се използва за производство на електричество и гориво за транспорта, както и за снабдяване на газопреносната мрежа. Най-ефективният метод за производство на биогаз е използването на органични отпадъци, което е благотворно едновременно за промишлеността, икономиката и околната среда.

Рециклирането на биологични отпадъци също така може да помогне да се намали използването на химически торове в селското стопанство, особено на тези, които са на базата на фосфор, и да се повиши капацитетът на почвите за задържане на вода, за да се поддържа високо равнище на производителност. Тази връзка между прехода към рециклиращо общество, развитието на нисковъглеродна икономика и потенциала за създаване на работни места в тази област е важна за настоящия икономически, екологичен и социален климат.

Alfredo Antonozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като считам, че ефективното и устойчиво управление на биологичните отпадъци е абсолютен приоритет за ЕС, включително в светлината на факта, че количеството биологични отпадъци, произвеждани в ЕС всяка година, се оценява на между 76,5 и 102 милиона тона хранителни и градински отпадъци и 37 милиона тона отпадъци от хранително-вкусовата и питейна промишленост.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Г-н Fernandes получи подкрепата ми по отношение на доклада си относно Зелената книга на Европейската комисия за управлението на биологични отпадъци в Европейския съюз. Считам, че съвсем правилно е успял да разгледа всички предизвикателства, от които

най-важни са превенцията и рециклирането. Биологичните отпадъци следва да изиграят роля в един по-глобален въпрос: борбата срещу изменението на климата. Следователно трябва изцяло да разделим биологичните отпадъци от обикновените отпадъци, което е най-лошото решение в дългосрочен план. Вместо това следва да ги използваме за компостиране или за производство на биоенергия, както докладът решително подчертава. Накрая, между държавите-членки съществува голяма разнородност по отношение на настоящото управление на биологични отпадъци. От своя страна аз подкрепям един законодателен акт като предложения от доклада. Накрая бих добавила, че управлението на биологични отпадъци може да подкрепи социалното сближаване на Европейския съюз, тъй като рециклиращото предприятие например е активен източник на работни места.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) С растежа на икономиката и територията на ЕС продължават да се произвеждат и постоянно нарастващи количества отпадъци. За да се управляват ефективно биологичните отпадъци, приоритетът следва да бъде превенция или намаляване на отпадъците. За да се постигне тази цел, самите граждани трябва да се включват. Освен това биологичните отпадъци могат да се използват като суровина за производството на биогориво, което се използва в секторите на биоенергията, електричеството и транспорта. Ефективното управление на биологични отпадъци може да допринесе за постигане на целта на ЕС за най-малко 20% енергия от възобновяеми източници до 2020 г. Въпреки това, за да се постигне целта за по-ефективно управление на източниците на отпадъци и намаляване на разходите за управление на биологични отпадъци, Европейската комисия следва да изготви директива относно управлението на биологични отпадъци. Директивата следва да включва създаването на системи за събиране на отпадъци, които ще бъдат задължителни за държавите-членки и също така ще определя националните методи на преработка на биологични отпадъци, за да се избегнат по-малко подходящи методи като депониране и изгаряне.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Въпреки че имам известни резерви относно осъществимостта на някои от посочените в него цели, реших да одобря и следователно да гласувам в подкрепа на доклада на г-н Fernandes. Прилагането на техники за управление на биологични отпадъци, които имат за цел да предотвратят депонирането на такива отпадъци, изглежда не е само проява на отговорност към околната среда и общностите, но и стратегическа инвестиция за активизиране на потенциален нов източник на възможности за работа.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Разделното събиране и рециклирането на биологични отпадъци е от основно значение за устойчивото развитие на Европа. Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като той изисква от Европейската комисия да изготви проект на предложение до края на годината за специална директива относно биологичните отпадъци. Новото законодателство следва да определи изискването за система за разделно събиране на биологични отпадъци и рециклиране.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Преработването на отпадъци е проблем, който засяга Европа и цялото човечество. Тонове отпадъци се генерират всеки ден, причинявайки вреди на околната среда и отрицателно въздействие върху общественото здраве и качеството на живот. Първо, бих искал да поздравя докладчика, г-н Fernandes, за отличната му работа. Действащото законодателство в областта на биологичните отпадъци не отговаря на изискванията на регламента относно материалите. Приветствам инициативата за предложение на специални разпоредби за постигане на целите на ефективно и устойчиво управление на биологични отпадъци (по-добро законодателство, опростяване на правото, яснота и сигурност). Не се разглежда само вредното въздействие върху околната среда на отпадъците в обикновените депа за отпадъци; разглежда се също и важната роля при наторяване на почвата и целият основен енергиен потенциал (чрез биогаз), който може да се използва за генериране на електричество в отоплението или като гориво за автомобилите.

Специалните разпоредби за управлението на биологични отпадъци ми изглеждат основно следствие от изпълнението на принципите, които се съдържат в Рамковата директива за отпадъците. Трябва да бъде съставен набор от стандарти, да бъдат хармонизирани практиките и вътрешният пазар да бъде насърчаван чрез взаимодействие между околна среда, рециклиране и създаването на „зелени“ работни места. Ефективна Европа в областта на ресурсите не е само „Европа 2020 г.“; това е Европа на бъдещето.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Ефективното управление на биологични отпадъци не само носи предимства за околната среда, но има и положителен принос за икономическата и социалната област. Ето защо гласувах в подкрепа на предложенията в доклада. Значението на подобряването на ефективността в управлението на биологични отпадъци, както и превръщането в приоритет на тяхното предотвратяване/намаляване, ще допринесат за повишаване на устойчивото развитие и управлението на природните ресурси. Също така е важно да не се пренебрегва положителното въздействие от подобреното управление на биологични отпадъци, а именно въздействието върху функционирането на вътрешния пазар, върху бъдещето на селското стопанство чрез опазването и възстановяването на плодородието на почвата и

насърчаването на енергията от възобновяеми източници. Следва да се даде приоритет на обединяването на разнообразните разпоредби за управлението на биологични отпадъци в един законодателен акт, както и на необходимото хармонизиране на политиките на държавите-членки чрез специални разпоредби относно биологичните отпадъци.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Отпадъците, след енергията, промишлеността и селското стопанство, са четвъртият по големина източник на емисии на парникови газове, като основният източник на емисии е депонирането на отпадъци. Депата за отпадъци представляват огромна заплаха не само заради производството на метан, но и заради евентуалното замърсяване на подпочвените води, почвите и, разбира се, повърхността на депата за отпадъци. Все по-големи площи претърпяват непоправимо влошаване на състоянието на почвите. В световен мащаб биологичните отпадъци най-често се депонират и само малък процент се сортира и преработва. Всяка година в Европейския съюз се произвеждат до 100 милиона тона кухненски и градински отпадъци и до 37 милиона тона отпадъци от хранително-вкусовата и питейна промишленост. Въпреки това биологичните отпадъци играят важна роля в борбата срещу изменението на климата и, ако могат да бъдат използвани, представляват огромен потенциал за производството на енергия от възобновяеми източници. Европейците понастоящем разбират необходимостта от сортиране на отпадъци. Въпреки това биологичните отпадъци почти винаги накрая се оказват в депата за отпадъци.

В някои от по-старите държави-членки е възможно да се съхраняват биологични отпадъци в контейнери, да се преработват и да се използват допълнително. В новите държави-членки почти не съществува възможност за разделяне на биологични отпадъци, както и на пластмаса, стъкло и хартия, тъй като хората няма къде да ги съхраняват. Ето защо е от основно значение да се създадат условия за рециклирането и допълнителното използване на биологични отпадъци за генериране на енергия във всяка държава-членка на ЕС. Докладът разглежда въпроса адекватно и ще гласувам за неговото приемане.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно Зелена книга на Комисията за управлението на биологични отпадъци в Европейския съюз предвид факта, че условието за задължителни системи за разделно събиране и рециклиране на биологични отпадъци ще позволи по-високо равнище на защита на околната среда в ЕС и подкрепа на борбата срещу изменението на климата.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Само наблюдението на количеството биологични отпадъци, изхвърляни дневно в резултат на частното ни потребление, следва да ни предупреждава за необходимостта от изпитване на най-добрите начини за използването им и свеждането до минимум на въздействието им върху околната среда. Ако промишленото потребление се добави към частното потребление, необходимостта бързо приема неотложни пропорции и следва да мотивира както лицата, отговорни за взимането на решения на политическо равнище, така и специалистите, да продължават да проучват най-подходящите процеси и методи. Считаю, че директива, имаща за цел ефективно подобряване на управлението на такъв вид отпадъци, ще бъде от голяма полза за гражданите на всички държави-членки.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам приемането на резолюцията, за която съм докладчик, която подкрепя съставянето на специална директива относно биологичните отпадъци до края на 2010 г. и създаването на система за разделно събиране за държавите-членки, с изключение на случаите, в които това не е най-добрият вариант от гледна точка на околната среда и от икономическа гледна точка.

Количеството биологични отпадъци, произвеждани в ЕС всяка година, се оценява на около 100 милиона тона. Този вид отпадъци е четвъртият по големина източник на емисии на парникови газове в ЕС, особено когато се депонира. Представената резолюция цели да насърчи пренасочването на биологичните отпадъци от депата за отпадъци, да насърчи производството на висококачествен компост за възстановяване на почвите без химикали и да насърчи създаването на енергия от възобновяеми източници. До момента Европейската комисия настояваше върху липсата на каквато и да било необходимост от директива относно тези отпадъци.

Надявам се, че членът на Комисията, отговарящ за Генерална дирекция „Околна среда“, ще прочете доклада, ще отбележи позицията на мнозинството в Парламента и ще престане да има такова ограничено становище по въпроса. Позицията ни е амбициозна и реалистична. Изискваме специална директива, която да внесе яснота и сигурност, и се надяваме, че членът на Комисията е благоразположен към желанията на Парламента.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Управлението на биологични отпадъци, абсолютно необходимо за здравословното съществуване на човешкия род и за хармоничното му съвместно съществуване с природата, не трябва да се разглежда в светлината на стриктно търговските интереси. Обсъжданият доклад се отнася до „създаването на задължителна система за разделно събиране за държавите-членки“ и подходящата преработка на биологични отпадъци чрез анаеробно разлагане и компостиране. Макар да одобряваме принципите като цяло, не можем все пак да не посочим някои проблеми. В допълнение към техническите

трудности, присъщи за препоръчаната обработка, които не могат да бъдат пренебрегнати, това е много по-скъпо. Въпросът, на който не се предоставя отговор в доклада, е: кой ще плаща?

Докладът не обръща достатъчно внимание на мерките за предотвратяването на производството на отпадъци, като е насочен почти изцяло към рециклирането им. Намаляването е един от най-добрите начини за решаване на проблемите, свързани с отпадъците. Имам предвид възможността за домашно компостиране, което ще позволи голяма част от биологичните отпадъци да заобиколят системата за преработка – въпрос, който не се разглежда в доклада. По отношение на компостирането – не е достатъчно да кажем, че трябва да го направим. Следва да се създадат условия за използването му, без ограничения и без технически или научни основания, които са в полза само на по-силната конкуренция от отрасъла на изкуствените торове.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на Зелената книга за управлението на биологични отпадъци (биоразградими отпадъци) в Европейския съюз.

Съществува голямо несъответствие между държавите-членки, които рециклират най-малко – 90% депониране, 10% рециклиране и оползотворяване на енергията – и тези, които прилагат най-ефективните подходи – 10% депониране, 25% оползотворяване на енергия и 65% рециклиране.

Биологичните отпадъци играят важна роля в борбата срещу изменението на климата и предлагат интересен потенциал по отношение на опазването на почвите и насърчаването на производството на енергия от възобновяеми източници. Държавите-членки трябва да предприемат мерки за насърчаване на разделното събиране на биологични отпадъци – например производство на компост. Трябва да имаме реален европейски пазар за компост, тъй като компостирането е най-подходящият начин за третиране на „зелени“ отпадъци и има предимството, че може да се използва за наторяване на почвата.

Следователно задоволителното управление на биологични отпадъци ще има не само екологични, но и икономически предимства.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Широката подкрепа, която Парламентът предостави на доклада на г-н Fernandes, е благоприятен знак. Той показва, че Парламентът е единен относно приемането на въпроса сериозно и изпраща ясно послание до другите институции, както и до държавите-членки. Шотландското правителство едва миналия месец публикува План за нулеви отпадъци, който разглежда много от въпросите, разисквани в Зелената книга на Комисията. Трябва да се предприеме действие на равнище на ЕС и днешното гласуване следва да гарантира постигане на напредък.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Докладът избира правилния подход. Като предлага отказване от депата за отпадъци, предпочитане на компостирането и изгарянето и осигуряването, че изгарянето включва оползотворяване на енергия, отчасти се връща към рамката за екологично планиране, която ние препоръчваме. Приветствам това. Като препоръчва възстановяване на биогориво и стимули за приватизиране на управлението на отпадъци обаче, той се придържа към старите либерални идеи, без да взема предвид неуспеха им. Следователно се въздържам от гласуване.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Считаю, че мерките, целящи подобряване на управлението на биологични отпадъци в Европейския съюз, са от жизненоважно значение с оглед на произтичащите от тях всеобхватни предимства за околната среда и икономиката. С разширяването на икономиката и територията на Европейския съюз количествата генерирани отпадъци продължават да нарастват и се оценява, че количеството биологични отпадъци, произведени годишно в ЕС, е около 100 милиона тона хранителни и градински отпадъци и 37 милиона тона отпадъци от хранително-вкусовата и питейна промишленост. Много от биоразградимите градински, готварски и хранителни отпадъци могат и следва да се използват като източник на възобновяема енергия и в рециклирани материали. По този начин можем да допринесем не само за борбата срещу изменението на климата, но и за насърчаване на по-здрави почви и забавяне на загубата на биологично разнообразие.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) За околната среда е важно наличните суровини да се използват разумно, което означава също така рециклиране на биологични отпадъци, ако отпадъците не могат да се избегнат. Този вид осведоменост по отношение на околната среда сред гражданите постоянно нараства, като им позволява по-добре да разбират целта на опазването на околната среда и климата. По традиция съществуват разлики в държавите-членки например по отношение на това как да се използват биологичните отпадъци за генериране на енергия. Предвид факта, че в тази област вече са направени голямо количество инвестиции ще бъде разумно да се признаят националните различия в съответствие с принципа на субсидиарност. Не е обрънато достатъчно внимание на това в доклада, поради което аз също се въздържам от гласуване.

Justas Vincas Paleckis (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада относно Зелена книга на Комисията за управлението на биологични отпадъци в ЕС, който поема твърд ангажимент за борба с изменението на климата и намаляване на отрицателното въздействие на икономическия растеж. Въпреки че преработката на биологични отпадъци вече е била широко обсъждана в европейските институции, не може да не се отбележи настъпилата промяна в положението през последните няколко години. Като се има предвид, че технологичният напредък трябва да бъде включен в разискванията, не по-малко от 11 нови държави-членки се присъединиха към ЕС, заедно с Литва, като всички допринесоха със специфични практики в управлението на отпадъци. Докато годишното количество биологични отпадъци в ЕС се оценява на 76,5-102 милиона тона хранителни и градински отпадъци и до 37 милиона тона отпадъци от хранително-вкусовата и питейна промишленост, считам че е изключително важно да се проправи път към разискване за необходимостта от евентуално бъдещо политическо действие. Подобрването на управлението на биологичните отпадъци и развитието на използването на биологичните отпадъци като ресурс ще доведе до значителни икономически, социални и екологични ползи и ще помогне да се превърне ЕС в „рециклиращо общество“, използващо ефективно наличните ресурси.

Alfredo Pallone (PPE), в писмена форма. – (IT) Биоразградимите отпадъци – биоразградимите градински, кухненски и хранителни отпадъци представляват около една трета от битовите отпадъци и оказват значително въздействие върху околната среда. Когато такива отпадъци се депонират, те излъчват метан, парников газ, който е с 23 пъти по-мошен ефект в сравнение с въглеродния диоксид и е една от основните причини за изменението на климата.

Макар управлението на отпадъците в Европейския съюз да е предмет на редица нормативни актове в областта на биоразградимите отпадъци, съществува възможност за още подобрения, още повече че такива отпадъци могат да бъдат рециклирани и използвани като възобновяем енергиен източник.

Следователно една специална директива относно управлението на биологичните отпадъци би била основен фактор за прилагането на принципите, произтичащи от Рамковата директива за отпадъците и други директиви, отнасящи се до управлението на отпадъците като цяло. Имам само една резерва и тя се отнася до гъвкавостта, която директивата трябва да има на местно равнище, за да позволи вземането на най-доброто решение от икономическа и екологична гледна точка.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам приемането на доклада с преобладаващо мнозинство, тъй като той се отнася до първостепенния въпрос за управлението на биологични отпадъци в ЕС и изисква от Европейската комисия да изготви постановление за създаването на задължителна система за разделно събиране за всички държави-членки.

Действително управлението на отпадъци е сериозен и актуален проблем, който спешно трябва да бъде разрешен, особено като се има предвид, че ЕС произвежда около 100 милиона тона биологични отпадъци на година. Също така следва да се подчертае, че борбата срещу изменението на климата, с която ЕС е обвързан и в която е лидер на световно равнище, изисква правилно управление на биологичните отпадъци предвид факта, че те са четвъртият по големина източник на парникови газове в ЕС.

Биологичните отпадъци могат също така да бъдат повторно използвани за производството на биоенергия и биогорива. Преработвателната промишленост понастоящем разкрива около 250 работни места за рециклирането на всеки 10 000 тона отпадъци. Призивът за изготвяне на специална директива относно управлението на биологични отпадъци е важен принос на доклада от гледна точка на признаването на факта, че действащите стандарти за биологичните отпадъци са разпръснати и на необходимостта от по-голяма яснота, опростяване и юридическа точност.

Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), в писмена форма. – (SV) Избрахме да подкрепим доклада на г-н Fernandes, за да покажем, че екологосъобразното управление на отпадъци в Европа е важно, ако искаме да противодействаме на изменението на климата и да се борим срещу унищожаването на околната среда. Въпреки това бихме подчертали, че това следва да се извърши чрез правилното прилагане и в съответствие с действащото законодателство, а не чрез сложно увеличаване на разпоредбите.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Стратегическа цел на политиката за управление на отпадъците е превръщането на ЕС в рециклиращо общество. Огромното количество отпадъци, което се произвежда всяка година в ЕС (оценява се на между 76,5 и 102 милиона тона биологични отпадъци, включително около 8 милиона тона в Румъния), не може да бъде пропилявано. Биологичните отпадъци играят важна роля в борбата срещу изменението на климата (през 2004 г. секторът на отпадъците е отговорен за отделянето на 109 милиона тона парникови газове), като предлагат ценен потенциал от гледна точка на опазването на почвите и насърчаването на производството на енергия от възобновяеми енергийни източници.

Това означава, че устойчивото развитие може да бъде насърчавано чрез ефективно управление на ресурсите. Това включва правилно управление на биологичните отпадъци в съответствие със стандартните разпоредби на ЕС, насърчаване на технологичните иновации и създаване на „зелени“ работни места (например преработвателната промишленост разкрива до 250 работни места за рециклирането на всеки 10 000 тона отпадъци).

Следователно е необходима задължителна система за разделно събиране, рециклиране на биологични отпадъци, специална директива относно биологичните отпадъци, насърчаване на научноизследователската дейност и иновациите и повишаване на осведомеността на гражданите относно мерките за предотвратяване на натрупването на отпадъци са необходими, за да подпомогнат икономиката и околната среда, както и да подпомогнат постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Проектодокладът вече съдържа най-уместните въпроси за нас, Зелените. Съсредоточихме се върху очертаване на проблемите във връзка с оползотворяването на биологичните отпадъци под формата на изгаряне на отпадъците с оползотворяване на енергията, като уточняваме, че рециклирането на биологичните отпадъци е за предпочитане пред изгарянето, тъй като то не само избягва образуването на метан, но и допринася за борбата с изменението на климата чрез поглъщането на въглерод и подобряването на качеството на почвата. Това беше включено в съображенията от приетия в комисията текст.

Oreste Rossi (EFD), в писмена форма. – (IT) Ние подкрепяме Зелената книга на Комисията за управлението на биологични отпадъци. Въвеждането на системи за разделно събиране, установяването на стандарти за компоста, насоките за предотвратяване на органични отпадъци, прилагането на концепцията за жизнения цикъл и оценката на отпадъците са изходни позиции за гарантиране на по-голяма ефективност и икономии с надеждата за задължителна система за разделно събиране във всички държави-членки, с изключение на случаите, в които това не е практично по икономически или екологични причини.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Управлението на биологичните отпадъци в ЕС е изключително важен въпрос за нашето време не само поради значителното количество отпадъци, което се произвежда всяка година (оценява се на 1 39 милиона тона), но и поради продължаващото изменение на климата, на което сме свидетели. Производството на биологични отпадъци е неизбежно по определение, но незадоволителното им управление може да бъде избегнато, особено в случаите, когато се депонират, което представлява основният източник на газове, отделяни в озоновия слой.

Отпадъците могат да бъдат преобразувани, като по този начин ще представляват добавена стойност за обществото, предвид факта, че, ако можем да получим ползи от тях, ще можем да обновим промишлеността и да използваме ресурсите, които в противен случай не биха се използвали. Имам предвид, наред с другото, техния капацитет на увеличаване на стойността им в производството на биоенергия, която може да се преобразува в електричество и отопление или биогорива, алтернатива за доставката на изкопаеми горива – почти изчерпани в резултат на непрекъснато използване. Докладът е важна стъпка за устойчивото развитие на Съюза и съм напълно съгласен с докладчика, че най-добрият начин за постигане на поставените цели както по отношение на политиката в областта на околната среда, така и по отношение на вътрешния пазар, ще бъде възможно чрез създаването на постановление относно биологичните отпадъци.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Членовете на ЕП от Гръцката комунистическа партия гласуваха против доклада, който е съобразен със Зелената книга на Комисията и лоялно следва антиекологичната линия на поведение на ЕС в полза на изгарянето на смесени отпадъци, приета от органите на Общността (Съвет и Комисия) и политическите представители на монополите в Европейския парламент. Докладът отдава приоритет на „оползотворяване на енергия“ от битови биологични отпадъци чрез „анаеробно“ разлагане за производството на биогаз и счита изгарянето за „възможна алтернатива“, въпреки че е известно, че имат неблагоприятно въздействие по отношение на замърсяването на околната среда, вредите и нулевите ползи. Същевременно той сваля на второ място аеробното третиране – безобидна, опростена, изпитана и безопасна технология, която произвежда устойчив, висококачествен продукт на много по-ниска цена. Това се дължи на факта, че не гарантира големи печалби за капитала, нито го свързва с други еднакво пагубни за околната среда политики за европейско уеднаквяване с цел насърчаване на изгарянето на биомаса и биогорива. Докладът доказва, че ЕС и политическото лице на капитала в Европейския парламент съществуват, за да служат на свързани с монопола ползи за сметка на здравето и живота на работниците.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията, в която Европейският парламент призовава Европейската комисия да предприеме действие относно преработката и управлението на биологичните отпадъци – а именно, отпадъци от ястия и приготвянето им, „зелени“ отпадъци

(градини, паркове и т.н.), промишленост (дървен материал и т.н.) – и по-специално чрез представянето на проект на специална директива. Така Европейският парламент потвърждава искането, което отправи по време на преразглеждането на законодателството на Общността в областта на отпадъците през 2008 г.

По-конкретно, Европейският парламент изисква сортирането на биологични отпадъци да стане задължително, биологичните отпадъци да бъдат рециклирани и компостите да бъдат класифицирани според качеството им.

Комисията и държавите-членки трябва да предприемат мерки, за да могат европейците да бъдат осведомени относно ползите за околната среда от преработката на биологични отпадъци. Това е така, защото тези отпадъци представляват между 118 и 138 милиона тона органични отпадъци и до голяма степен се събират като обикновени отпадъци, при положение че могат да бъдат оползотворявани за други цели.

Комисията спешно трябва да предприеме решителни действия, още повече че след неуспеха на срещата на високо равнище в Копенхаген екологичните проблеми понастоящем са, меко казано, на заден план.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,05 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: JERZY BUZEK

Председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Икономическо управление в ЕС и еврозоната и надзор над националните бюджети (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на председателя на Комисията относно икономическото управление в ЕС и еврозоната и надзора над националните бюджети (2010/2773(RSP)).

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, икономическото управление е основно предизвикателство за бъдещето на нашия Съюз. Когато през 1993 г. председателят Делор очерта ясно необходимостта от по-задълбочено координиране на икономическите политики, много от държавите-членки отхвърлиха идеята.

Освен това, когато през 2008 г. първата Комисия, която имах честта да председателствам, повдигна този въпрос в доклада си за десетата годишнина от Икономическия и паричен съюз, малцина се вслушаха в него. Въпреки това в своите насоки за настоящия мандат на Комисията, които обсъдихме съвместно преди година, подчертах необходимостта от адекватна реакция, когато става въпрос за икономическо управление.

Тогава членът на Комисията Оли Рен обсъди въпроса с вас по време на своето изслушване. По онова време Комисията вече беше обявила намерението си да внесе предложения за укрепване на икономическото управление в Европейския съюз по-специално в еврозоната. За съжаление кризата показа, че сме били прави. Въпреки това сега се признава, че това разискване е наложително и мога само да приветствам факта, че най-накрая стигнахме до етап, на който да преминем към истинско европейско икономическо управление.

В резултат на това Комисията представи подробни предложения на 12 май. Тези предложения поддържат дискусиата жива, включително и тази с Европейския парламент, и по-конкретно дейността на работната група, оглавявана от председателя на Европейския съвет. Комисията е доволна от напредъка и съгласието, постигнати до този момент, което беше ясно засвидетелствано по време на Европейския съвет.

За да поддържаме тази тенденция, миналата сряда Комисията отново прие редица предложения, които, след като се превърнат в законодателни инициативи, ако се приемат своевременно, ще могат да се прилагат от 2011 г. Тези предложения не предвиждат промяна в Договора. Трябва да действаме незабавно със законодателството, с което разполагаме в момента. Това не е ограничение. Новите възможности, които предлага Договорът от Лисабон, могат и трябва да бъдат оползотворени, защото вече няма време за чакане. Нашите граждани, предприятията и икономиката ни изискват от нас да предприемем инициативи. Наша отговорност е да вземам решения и да действаме незабавно.

–(EN) Поради икономическата криза Европейският съюз беше подложен на редица сериозни тестове. Укрепването на икономическото управление, разбира се, е само един аспект от реакцията, предприети от Европейския съюз в отговор на кризата.

Има и други измерения, сред които: задълбочена реформа по отношение на регулирането на финансовите пазари и предложения за нова европейска надзорна структура. Както казах тази сутрин, предстои да бъде постигнато споразумение по този въпрос през следващите дни. Призовавам всички страни да поддържат положителната инерция, за да гарантират, че новите органи могат да започнат да функционират в началото на 2011 г. Така Европа ще остане начело при изпълнението на ангажиментите, поети в рамките на Г-20, в тази област. Мерките за гарантиране на финансова стабилност, първо, чрез програмата за Гърция и след това чрез механизмите за еврозоната като цяло, и накрая, но не на последно място, програмата за растеж и заетост чрез структурните реформи, включени в стратегията „Европа 2020“.

Подходът ни в отговор на кризата е комплексен. Стабилизираме, консолидираме и модернизираме. Подготвяме своята социална пазарна икономика, за да гарантираме по-добро бъдеще за нашите граждани. Но засега ми позволете да се концентрирам върху икономическото управление.

Предизвикателството от последните няколко месеца е свързано с това дали икономическото ни управление съответства на новия натиск, който се упражнява върху нашата икономическа и фискална стабилност. Имаме на разположение разпоредбите на Договора, които ни позволяват да предприемем действия. Институциите са налице. Просто трябва да задвижим процеса.

Исправихме се пред реален риск и успяхме да му се противопоставим. Сега запълваме празнините, които установихме, за да избегнем подобни рискове в бъдеще. Първо, запознах Парламента с идеите, които изложихме в съобщението на Комисията от 12 май. Разискванията, които се водят оттогава, са отразени в съобщението на Комисията от 30 юни. Сега преминаваме към оперативния етап, като Комисията ще бъде готова да представи законодателни предложения най-рано през септември.

Преди да се спра на въпроса в детайли, желая да подчертая, колко полезна беше за този процес работата на Европейския съвет, на работната група, оглавявана от председателя на Европейския съвет, както и разискванията в Парламента. Тази работа ни помогна да надграждаме над този истински европейски тласък. Надявам се, че това ще допринесе за бързото разглеждане и приемане на законодателните предложения.

Подходът ни към икономическото управление включва създаване на по-задълбочени и по-ефективни правила. Настоящият Договор ни дава много възможности за действие и съм убеден, че отново ще открием правилното решение чрез метода на Общността.

Необходим ни е по-строг режим на наблюдение. Това означава по-строг и по-широкообхватен режим, който включва бюджетната, макроикономическа и структурна политики; режим, който отчита реалността, че всяка държава-членка има своите специфики, но който също така отразява взаимната зависимост, която, както всички ние знаем, е от основно значение за европейската икономика.

Какво означава това всъщност? Първо, нуждаем се от по-добра координация. От ключово значение за това е „Европейското полугодие“. То ще спомогне за повишаване на икономическата прозрачност и ще насърчи предварителните партньорски проверки сред държави-членки. Ако държавите-членки предадат своите програми за стабилност и сближаване, както и програмите си за национални реформи едновременно, ще имаме наистина свързан подход. Тази европейска перспектива ще бъде от огромна полза за държавите-членки, когато планират, обсъждат и приемат националните си бюджети съгласно националните си конституционни процедури.

Второ, необходима ни е надеждността, която идва с по-ефективното прилагане на мерките. Това означава усъвършенстване на набора от стимули и инструменти за налагане на санкции, една по-ефективна комбинация от превантивни и коригиращи мерки. Нуждаем се от Пакт за стабилност и растеж, който е насочен не само към изпълнение на критерия за дефицита, но също и за дълга: пакт, който наистина е добър и се зачита. Разбира се, най-ефективните санкции са онези, които не се налага да бъдат използвани, защото стимулират спазването на правилата, а за да постигнем това, правилата трябва да бъдат толкова строги, че да будят такова уважение.

Искам това да бъде пределно ясно. Без по-строга система от стимули и санкции няма да можем да укрепим икономическото управление по надежден начин. Ако една държава-членка не спазва общоприетите правила, тя трябва да бъде готова да понесе последиците. Това означава също, че санкциите трябва да бъдат оформени така, че да се прилагат към всички държави-членки на равни основания. Уверявам Парламента, че Комисията ще направи всичко възможно, за да гарантира, че това ще бъде така.

По отношение на финансовите санкции, ние предложихме те да се основават на повече разходи от бюджета на ЕС, отколкото до сега. Накратко, всички държави-членки в бъдеще трябва да се изправят пред риска да загубят средства от бюджета на ЕС в случай на непрекъснато неизпълнение на фискалните правила. Прилагането на тези правила трябва да бъде квазиавтоматично, когато става въпрос за предпазната мярка на Пакта за стабилност и растеж.

От ключово значение е и времето за прилагане на мерките. Не трябва да попадаме в капана на прекалено дългото изчакване преди да се наложат санкции. Стимулите и санкциите трябва да бъдат изведени на преден план, за да може да се предприемат действия, преди ситуацията да е излязла извън контрол. Превантивните мерки могат да бъдат много по-ефективни от корективните, но са необходими дисциплина и политическа воля.

Едно от най-слабите места на сега действащите правила е липсата на механизми за справяне с проблеми, които се появяват в т.нар. „добри времена“. Обръщаме внимание на този въпрос в предложенията си, особено по отношение на еврозоната.

Трето, нашият надзор трябва да обхваща всички ключови фактори. Не трябва да се ограничава само до фискалната политика. Видяхме, че подобна тясна перспектива не действа. Трябва да разполагаме с инструменти за установяване на макроикономическите дисбаланси сред държавите-членки.

Подобни несъответствия отслабват процеса на сближаване на ЕС, и по-конкретно на държавите от еврозоната. Една подробна таблица от показатели ще ни даде това, от което се нуждаем, за да установим нарастващите различия и да предложим оздравителни мерки. Те, разбира се, трябва да бъдат допълнени от подходящи механизми за прилагане на такива оздравителни мерки.

Четвърто, наред с по-строгите фискални правила се нуждаем и от ускоряване на структурните реформи, иновации и търговия, които ще възстановят Европа по отношение на бъдещия растеж на икономиката и създаването на работни места. Ето в това е същността на стратегията „Европа 2020“, която Европейският съвет прие преди две седмици. Сега трябва да я приложим на практика, за да гарантираме, че националните и европейски политики са напълно синхронизирани, като създадем пълен цикъл, при който икономическият растеж в една част на Европа да помогне за стимулиране на растежа в друга.

Пето, позволете ми още веднъж да подчертая колко са важни прозрачността и сериозното регулиране на пазара и да призова всички участници в процеса да приемат нужните реформи възможно най-бързо.

Искам да подчертая историческите измерения на реформите, които предлагаме. Те са отговорът на предизвикателствата, пред които е изправена единната валута в Европа, но също така оказват съществено влияние върху световните финансови пазари.

Настъпи моментът да дадем на Икономическия и паричен съюз инструментите, от които се нуждае, за да функционира напълно ефективно, и които гарантират надеждността му. Не става въпрос само за технически правила, а за бъдещето на еврото и можем да кажем, в известна степен, за бъдещето на европейския проект.

За да дадем възможност всичко това да се реализира, трябва да покажем, без каквито и да е съмнения, че светът се е променил и че нашите предложения относно икономическото управление са истински напредък. Днес имаме необходимите условия да обединим Пакта за стабилност и растеж, икономическото управление и структурните реформи в една последователна система в рамките на Икономическия и паричен съюз.

Тази система трябва да насочи всички наши инструменти към общата ни цел: структурните фондове, надзора над бюджета и реформите, предвидени в стратегията „Европа 2020“.

Това е стратегия за целия Съюз, а не просто надграждане на различни стратегии. Това е реална икономическа стратегия за Европа, но можем да имаме европейска икономическа стратегия само при наличие на истинска система за икономическо управление. Въпреки това системата от стимули и санкции трябва да отразява конкретните отговорности на държавите-членки, които вече са приели единната валута, при стриктно спазване на правната рамка. Тези държави-членки споделят общо благо, наречено евро, и не бива да се допуска лошото поведение на някои от тях да излага всички останали на риск.

Убеден съм, че тези предложения поетапно ще променят икономическото единство на Съюза, като в същото време ще се запазят неизбежните специфики между онези държави-членки, които са членове на еврозоната, разбира се, като се зачитат и правата на онези, които все още не са част от нея.

Ситуацията в момента налага амбиция и смелост. Предложенията на Комисията ще изпратят силно послание както в рамките на ЕС, така и в световен мащаб, че Европейският съюз може успешно да се справи с тази задача.

Ето защо е от изключително значение нашите три институции да работят последователно и в дух на тясно сътрудничество, за да финализират и одобряват тези предложения с взаимно доверие и с убеденост в общото ни бъдеще.

Важно е всичките ни партньори по света да разберат, че сме готови да направим всичко необходимо, за да защитим еврото и стабилността на общата ни валута. Задачата на Комисията е да използва правото си на инициатива в името на общия интерес на Европа и нейните граждани. Тя е решена да изпълни задачата и е убедена, че тези предложения са верният път за бъдещето на Европа.

(Ръкопляскания)

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н Барозу, г-н Рен, Вашите предложения са важна стъпка напред към укрепване на икономическото управление в Европа. Искам да Ви благодаря за това, че активно упражнявате правото си на инициатива, вместо да чакате да видите какво ще направи работната група на Съвета. Нашата група, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), одобрява предложенията и би искала да си сътрудничи тясно и енергично с Вас и Съвета за реализирането им. Искам също така да сътрудничи и при предприемането на първата стъпка към метода на Общността. Това, от което се нуждаем сега, не са нови институции, а силна, независима роля на Европейската комисия и на Европейския съвет, която да се посвети на общия подход и демократичен контрол от страна на Европейския парламент. Що се отнася до групата PPE, това са елементите на законодателните предложения, които предстои да ни представите в началото на септември.

Имаме големи очаквания във връзка с „Европейското полугодие“ и координирането на националните програми за действие. Необходими са важни реформи и болезнени мерки в държавите-членки, за да се повиши тяхната конкурентоспособност. Това ще доведе до създаване на работни места и просперитет за нашите граждани. Имаме големи очаквания и във връзка с мерките за укрепване на Пакта за стабилност и растеж, дори да трябва да се налагат санкции. Нарекохте серията от мерки „набор от инструменти“. До голяма степен това ще зависи от конкретното съдържание на този набор от инструменти.

Мотото на един от нашите нидерландски футболни отбори е „дела, а не думи“. Дела, а не думи иска и Парламентът, когато става въпрос за икономическото управление, а също и когато става въпрос за законодателство в областта на европейския надзор над финансовите институции. Съветът прие доклада на Жак де Ларозиер, но сега трябва да го приложи на практика, да го транспонира в законодателството. Необходими са реални правомощия за тези надзорни органи, които да могат да започнат да функционират от 1 януари. И така сега Съветът трябва да превърне това в реалност. Утре Парламентът ще гласува, но ще дадем възможност на Съвета да сключи споразумение по време на срещата на Съвета по икономически и финансови въпроси през този месец. Това означава да приеме позицията на Парламента относно правомощията за този нов надзорен орган, тъй като Парламентът ще заеме твърда позиция — не в свой интерес, а в интерес на обществеността, за да се възстанови спокойствието на финансовите пазари, за да можем отново да погледнем с доверие в бъдещето.

Stephen Hughes, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, безпокои ни фактът, че липсва баланс в предложенията на председателя Барозу и члена на Комисията Рен. Фискална стабилност не може да съществува без силен икономически растеж и високи равнища на заетост. Настоящите и плануваните бъдещи строги мерки ще доведат до устойчив период на нисък растеж, нарастваща безработица и допълнително социално изключване.

Г-н Барозу, зная, че Вие не считате, че още милиони безработни и допълнително социално изключване са приемлива цена, с която да заплатим за бързата фискална консолидация, но изглежда това е пътят, по който вървите. Във Вашите предложения от последната седмица ми се струва, че пропускате най-важното. Има необходимост от качествено подобряване на европейската икономическа политика и на нейното управление, но това трябва да доведе до балансиран политически дневен ред, който да съчетава отговорността с икономическа ефективност и социална справедливост. Не включихте няколко изключително подходящи варианта, които наистина биха довели до качествен скок в тази област. Истинското координиране на икономическата политика трябва да предвижда по-диференциран план за консолидиране на Европа, а не недалновидни строги ограничения от типа „всички под един знаменател“, които са лишени от икономически смисъл.

Второ, трябва да предложите дневен ред за икономическа политика за създаване на работни места и фискална консолидация. Днес имаме само дневен ред за намаляване на дефицитите за сметка на работните места.

Трето, необходими са силни предложения за това как да осигурим подходящо публично финансиране за договорената наскоро стратегия „Европа 2020“, включително приходи от нови данъци от облагането на финансовите трансакции и от други източници. Спешно се нуждаем и от оперативни предложения от Ваша страна, т.е. от страна на Комисията, за това как да премахнем данъчната тежест върху труда възможно най-бързо. Данъчното облагане на трудовете доходи е твърде високо в редица държави-членки.

И накрая, но не на последно място, Вие се отказате от положителните инициативи и ги заменихте с отрицателни санкции в един обновен Пакт за стабилност и растеж, макар че това можеше да бъде доста многообещаващ подход. Надявам се да преосмислите нещата и да предложите по-балансираните предложения през есента.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, много съм доволен от представения от председателя на Комисията пакет от мерки и, ако ми позволите да споделя своето становище, искам да предложа да го внесете възможно най-скоро, като се позовете на правото си на инициатива. Внесете го за разглеждане в Съвета и Европейския парламент, защото това е механизмът, по който функционира Съюзът. Тук инициативата е в ръцете на Комисията.

В тази връзка искам да пожелая много успехи на нововъведената работна група, но в крайна сметка Комисията ще трябва да спазва задълженията си и да внесе предложение в различните институции.

Въпреки това, г-н председател, остават някои въпроси, свързани с пакета от мерки.

Първият от тях, който е фундаментален, е кой ще определя икономическото управление? Дали държавите-членки, Съветът или институциите на Общността, т.е. Европейската централна банка и Европейската комисия? За Европейския парламент отговорът на този въпрос е пределно ясен. Това трябва да бъдат органите на Общността, защото никога не съм виждал държавите-членки да показват, че имат възможност сами да упражняват контрол. Този подход не е ефективен. Никога не е работил в миналото и няма да сработи и в бъдеще.

Второ, съгласен съм, че трябва да се предвидят санкции, но не само по отношение на Пакта за стабилност, защото, както казахте, това е само един аспект на политиката. Трябва да направим това например и по отношение на конкурентоспособността, структурните реформи и европейската икономика. Трябва да има санкции и в тази връзка искам да призова някои държави-членки да покажат повече последователност. Те подкрепят, дори изискват налагането на санкции във връзка с Пакта за стабилност, но когато става въпрос за санкции по отношение на стратегията „Европа 2020“ от гледна точка на перспективата за конкурентоспособността, са много по-резервирани. Необходимо е да се предприемат действия, но ако искаме наказания, те трябва да се прилагат за всички.

Третата ми бележка е, че трябва също така да помислим, г-н председател на Комисията, за стратегия за икономически растеж. Не можем просто да кажем, че ще намалим дефицитите. Необходимо е наистина да ги намалим и като бивш министър на финансите искам това да се случи, но освен това ни е нужна и политика за икономически растеж, а единственият орган, който може да я осигури, е Европейският съюз. Съюзът има възможност за кредитиране и разполага с проекти за паневропейска инфраструктура, от която се нуждаем, както се подчертава в доклада на г-н Monti, и поради това Комисията трябва да направи предложения и в тази посока. Трябва да направи това не само с оглед намаляване на дефицитите, което е необходимо, тъй като Пактът за стабилност го изисква, но също и поради необходимостта от разработване на надеждна стратегия за икономически растеж, така че да не попаднем в капана на икономическа стагнация от японски тип като онази, която наблюдаваме в продължение на над десет години.

Четвъртият елемент са „стрес тестовете“. Доволен съм, че е взето решение да бъдат публикувани. Трябваше да го направим още преди година, както сториха американците, защото това е единственият начин да възобновим предоставянето на кредити в частния сектор.

И накрая, с което ще приключа, г-н председател, що се отнася до финансовия надзор, трябва да сме пределно ясни за следното: няма да има никакво споразумение с Парламента, ако Съветът и държавите-членки не зачитат факта, че в случай на конфликт европейският орган има последната дума. Това е ключов въпрос. Освен това този елемент се повтаря в предложенията на Комисията. Това е отправната точка за „упражнението Ларозиер“. Държавите-членки все още не са разбрали. Време е, г-н председател, държавите-членки да приемат това, иначе няма да има споразумение относно финансовия надзор.

Sven Giegold, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, много Ви благодаря, че направихте това изявление. Според мен трябва да бъдем много внимателни, за да не продължим да следваме старите

пътища в една много трудна ситуация. Това, което имам предвид под „старите пътища“, е, че политическите групи от дясното политическо крило поставят акцент върху бюджетните дефицити и проблемите с конкурентоспособността, а групите от лявото крило продължават да говорят за рисковете от ограничителните мерки.

Според мен така няма да постигнем напредък. От друга страна, ако погледнете безпристрастно към предложението, трябва да признаете, че то съдържа признаци за значителен напредък например по отношение на координирането на бюджета. Посочва също така и дисбалансите. До скоро беше почти невъзможно да говорим сериозно за дисбаланси. Фактът, че трябва да се налагат санкции, ако държавите-членки не успяват да си „напишат домашното“, също е знак за напредък.

Това предложение обаче има и недостатъци, а това е нещо, за което не може да се очаква да бъде прието нито от нас, нито от нашите граждани. То очевидно означава икономическо управление, както и обсъждане на данъчни въпроси. Факт е, че има данъчни убежища, големи сфери от икономиката, които не се облагат с данъци, а да не споменаваме и прекомерната данъчна конкуренция. Те трябва да престанат да бъдат теми табу и очевидно имат своето място в подобно изявление.

Второ, не е достатъчно да координираме бюджетната политика само по описания начин. Трябва да гарантираме, че бюджетната политика е антициклична и следователно ни дава възможност да се противопоставим на кризата. За съжаление това не е включено в текста. Освен това очевидно все още е табу да се казва, че за да има дисбаланси, има държави, които са на дефицит, и други, които са на излишък, като и двете страни имат своя специфичен принос. За съжаление все още Ви липсва смелост да обясните нещата толкова ясно, колкото е необходимо.

Имаме проблеми с цените на активите и с „балоните“. Това също не се споменава ясно. Искам да кажа, че трябва поне да бъдем честни и да оставим настрана идеологическите си различия след тази криза за известно време и да потърсим причините за нея вместо да търсим причините за тези проблеми само от една перспектива. Вече не е достатъчно да постигаме напредък в кризата. Нашите граждани очакват последователни, задълбочени решения, а това е най-малкото, което заслужават.

Kay Swinburne, *от името на групата на ECR.* – (EN) Г-н председател, икономическо управление, надзорна структура, презгранични инструменти за управление на криза — това са важни области в период след криза. За всички тези области трябва да осигурим силна и устойчива структура възможно най-бързо, за да гарантираме, че можем да предоставим общ набор от правила независимо дали става въпрос за сметките на държавите-членки, за поведението им при икономическо управление или за реформата на нашите финансови услуги. Трябва да постигнем споразумение. Резултатът трябва да се прилага изцяло и да се спазва от всички 27 държави-членки. Всички нови институции трябва да бъдат деполитизирани, а наемането на персонал трябва да се основава освен всичко останало на заслугите и възможностите да изпълняват задачата бързо. Трябва да изпратим ясен сигнал, че тези нови процедури и надзорни органи, особено предложеният Европейски съвет за системен риск, са необходими и могат да работят в полза на нашите избиратели и колективните ни икономики.

Последната финансова и икономическа криза изисква смели мерки. В Европа установихме области, в които могат да се отстранят нормативните пропуски и, надявам се, ще повишим прозрачността на пазарите си и финансовите услуги като цяло. Твърди се, че последното споразумение за финансовия проектозакон в САЩ дава предимство на регулаторната реформа в САЩ пред тази в ЕС. Не съм съгласна с това заключение. Ако можем да постигнем споразумение относно надзорната архитектура през идните дни и седмици, ще имаме устойчива рамка на ЕС, концентрирана около новия Европейски съвет за системен риск и трите комитета Ламфалуси, трансформирани в европейски органи. След установяване на тази рамка, тя трябва да повиши безопасността на финансовата система и може дори да се окаже механизъм за подобряване на функционирането на единния пазар на финансови услуги.

Следвайки този дневен ред, трябва обаче да гарантираме, че всеки нов орган, който бъде учреден, ще работи ефективно с националните надзорни органи и че целта на тези обсъждания и преговори е да се постигне най-добрата структура, най-добрият надзор и най-добри резултати, а не дали това е повече или по-малко Европа. Одобрявам факта, че Комисията се фокусира върху основни въпроси, пораждащи безпокойство, и считам, че макар и чрез много различни методи скоро ще имаме световна финансова система, която ще бъде по-безопасна и ще служи по-добре на нашата икономика.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, в унисон с мерките, предложени от Комисията през последните месеци за избягване на евентуални кризи, включително пакетът от оздравителни мерки за еврото и стратегията „Европа 2020“, които предвиждат спасяване на банки, от една страна, и съкращения при социалната сигурност, заплатите и пенсиите, от друга, сега са внесени за разглеждане

предложения за реформиране на Пакта за стабилност и растеж. Според нас тези предложения от Комисията за реформиране на Пакта за стабилност и растеж са стъпка в погрешна посока.

Комисията, която следва примера на работната група, оглавявана от председателя Ван Ромпфой, не иска да промени съдържанието на Пакта, а вместо това иска да затегне санкциите и да наложи спазването му. Както Комисията, така и Съветът призовават за допълнителни механизми за контрол и наказания за държавите-членки, които са на дефицит. Това не действаше в миналото и няма да работи и в бъдеще. Ние от Конфедеративна група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица (GUE/NGL) в Европейския парламент обаче при всички случаи сме доволни, че най-строгите наказания, предложени от Комисията за държавите на дефицит, не бяха приложени.

Регулирането на финансовите пазари е неотложен въпрос. Ние ще свършим своята работа, за да намерим решение за тази ситуация. На европейските граждани вече им се налага да плащат. Сега Съветът най-накрая трябва да премине към действие.

Проблемите с Пакта за стабилност и растеж не се дължат на липсата на съответствие или на бързото намаляване на годишния дефицит до предвидената в Договора от Маастрихт цел за нов дълг от 3%. Това може да спре растежа в еврозоната, който все още е слаб и изложен на риск.

Настоящите икономически дисбаланси в ЕС трябва да бъдат премахнати, тъй като от това печелят спекулантите. Един от начините за постигане на тази цел е държавите със силни икономики да се откажат от агресивните си експортни стратегии, които имат разрушителни последици за други държави. Тези държави трябва да положат по-големи усилия, за да укрепят вътрешните си пазари и да стимулират търсенето. Критерии като равнището на безработица и разпространението на бедността трябва да бъдат включени в Пакта за стабилност и растеж. Необходимо е да се направи цялостен преглед, а не да се затягат условията.

Godfrey Bloom, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията, тримата „амигос“, ако мога да Ви нарека така, при последното пленарно заседание Ви се наложи да излетите от залата. Мисля, че имавте някакъв спешен ангажимент. Така пропуснахте мъдрите ми слова и се радвам, че сега Ви виждам тук, за да ги чуете, защото считам, че има какво да Ви предложа.

В момента се намирате в такава каша, нали? Някой дори би Ви съжалил, но, разбира се, Вие знаете, че отчасти сами сте си виновни за това. Експериментът с общата валута е експеримент, обречен на неуспех. Спомням си как още по времето, когато преподавах в университета в Кеймбридж през 90-те години, обяснявах защо това е сериозна грешка и не може да заработи и давам на експеримента около 10 години и се страхувам, че съм бил прав, защото той е погрешен дори в собствения Ви набор от правила. Това, което се случи на практика, когато го въведохте, е, че всъщност сами скъсахте този правилник. Вие просто го изхвърлихте. Приветствахте всяка икономика с фискални проблеми в еврозоната, включително тази на Гърция, която щеше да ускори неуспеха на еврозоната, така че това не е никаква изненада. Обречеността на еврото не е нещо ново за мен. Това беше ясно от самото начало, от момента на създаването му. Да се казва, че едва сега сме открили, че Гърция е разорена, е интелектуално непочтено. По онова време работех в лондонското Сити и купувахме гръцки облигации при купон 10%. Те паднаха до пет и изходът беше ясен — нещо като да знаеш кой кон ще победи преди надбягването да е започнало.

Нашите търговски банки се забъркаха в ужасен проблем, защото купуват лош дълг. Те го преразпределят и препакетират при рейтинг три пъти А. А какво правят централните ни банки сега? Абсолютно същото. Те купуват на вторичния пазар и продават лоши облигации, препакетирайки ги с рейтинг три пъти А. Като начало точно така се забъркахме в тази каша. Ако искате да се измъкнете от нея, трябва да се освободите от политиката на номенклатурна подкрепа за търговските банки и да се освободите от централните банки, които всъщност са част от проблема, а не решение.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Г-н председател, Европа на еврозоната преживява безпрецедентен икономически спад в своята история, най-ниския растеж в света, най-високото равнище на безработица и непрекъснато отслабване на конкурентоспособността. Този пълен неуспех се превърна в манифест за всеки по време на последната криза за държавния дълг, която засегна Гърция и която ще продължи да засяга Испания, Португалия, Италия и Франция и ще доведе до общото обедняване на населението в тези държави.

Обещахте сближаване и хармонизиране на държавите от Европа. Днес ни тласкате към социална и политическа експлозия. Вие сте отговорни за настоящата трагедия, защото налагайки политика на единна, еднаква и тоталитарна парична политика на икономики, които са толкова различни, Вие насърчихте безумните спекулации сред някои хора и икономическата тромавост сред други.

Как можем да обясним факта, че Испания, която имаше бюджетен излишък от 2% през 2007 г., днес има дефицит от 12%, ако не с единните и еднакви лихвени проценти на ЕЦБ, които стимулираха безпрецедентни спекулации на недвижими имоти в тази държава, която днес е пълна с празни жилища. Целостта на европейския банков сектор ефективно се заразява от тази нова криза на пазара на високорискови ипотечни кредити, последиците от която будят още по-големи страхове.

Единственият Ви отговор е, че предлагате да запазим тази грешка, макар че сте стресили за всичко, като продължавате поглъщането от Европейския съюз и да увеличавате правомощията чрез по-голям контрол на националните бюджети и като налагате на хората в Европа безпрецедентно строга политика на ограничения. *Errare humanum est, perseverare diabolicum* – да грешиш е човешко, да продължаваш в грешка е позорно.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще се опитам да отговоря на някои конкретни въпроса. Преди всичко искам да се обърна към Corien Wortmann-Kool. Благодаря Ви за подкрепата. Всъщност вярваме, че това ще повиши надеждността на нашия Пакт за стабилност и растеж, но също и на еврото и на европейския проект като цяло, и считаме, че Парламентът трябва напълно да се присъедини към тези усилия.

На последния Европейски съвет, на който присъстваше председателят Vizek, отбелязах, че Парламентът трябва да бъде напълно информиран за напредъка на дискусиите относно бъдещото икономическо управление на Европа.

Мисля, че някои от опасенията, изразени от г-н Hughes и г-н Bisky, трябва да бъдат взети предвид, но всъщност считам, че те са отчетени в нашето предложение, защото в него казваме нещо ново, а именно, че Пактът за стабилност и растеж не е всичко, че свързваме анализа на прилагането на мерките в рамката на Пакта за стабилност и растеж с макроикономическите дисбаланси, с проблемите на отклоненията при конкурентоспособността. И така, всъщност това, което предлагаме, е комплексен подход, който не разглежда само макроикономическите аспекти, но също и растежа, както предлага Guy Verhofstadt, и иновациите и реформите. Точно това е целта на „Младежи 2020“. И да, г-н Verhofstadt, както правилно споменахте, сега се безпокоим за вътрешния пазар и работим по този въпрос, като използваме доклада, представен от Mario Monti — доклад, който исках да представя като основа, а през есента колегатата Барни ще ни представи някои много важни предложения, всъщност законодателен акт за единния пазар, за да го решим.

И така, нашето предложение не касае само благоразумието по отношение на макроикономическите аспекти. Днес обсъждаме икономическото управление, следователно е естествено да се спрем на това, което не е било добре, но искам да подчертая, че не става въпрос само за макроикономическо благоразумие, а и за растеж и за нашата програма за реформа. Новото тук е, че сега за първи път — ако, разбира се, се споразумеем най-накрая за този план — имаме задълбочен подход, при който се опитваме да обхванем всички аспекти. Навярно ще си спомните, че когато представих стратегията „Европа 2020“ преди няколко месеца, в някои части на Европа някои хора казаха: „Не, не можете да я свържете с Пакта за стабилност и растеж, защото тя би могла да го отслаби“. Считам, че сега всички са съгласни, че да се обсъждат макроикономически ограничения, без да се обсъждат структурни реформи и без да се взема предвид конкурентоспособността, е безсмислено.

Ето защо не мога да се съглася с идеята, че подходът ни не е балансиран. В „Младежи 2020“ се борим за включване на цели като намаляване на бедността, образование и заетост. Ето защо всъщност това е много добре балансиран подход, при който се опитваме да съчетаем всички инструменти на икономическата политика, да има европейско и национално измерение и в същото време да има цели, свързани с конкурентоспособността, и цели, свързани със социалното приобщаване и образованието.

Прав сте, г-н Verhofstadt, че предложенията трябва да дойдат от Комисията и това и правим. Ще направим официални предложения. Това, което се случва, е важна реформа. Ето защо Оли Рен също дава своя важен принос от страна на Комисията в работната група. Ние считаме, че е важно да постигнем известен консенсус, защото това са значими промени, но, разбира се, когато настъпи моментът да се представят законодателните предложения на Комисията, ние ще го направим, а това точно е най-добрият начин Парламентът да се приобщи към процеса.

Искаме също така обаче да включим и този комплексен подход за макроикономически надзор на търговията, промишлеността и финансите. Не става въпрос само за санкции за онези, които не изпълняват критериите за задлъжнялостта и дефицита. Опитваме се също да засилим координацията по отношение на макроикономическите дисбаланси.

Някои от вас споменаха надзор и отново искам ви припомня, че нашата цел остава новите органи да започнат да функционират в началото на 2011 г. Нуждаем се от това, тъй като цялата ни реформа се основава на тази

нова структура. През последните няколко дни новото белгийско председателство даде нов стимул за постигане на споразумение. И от двете страни преобладава чувството на конструктивен прагматизъм. Доволен съм на амбицията, която показва Парламентът. Благодарен съм за подкрепата ви. Същевременно искам да продължите да полагате усилия за постигане на приемливо предложение през следващите няколко дни. Считам, че сега сме само на крачка от него. Комисията допринесе за това чрез редица компромисни текстове и е доволна от постигнатия напредък. Сега призоваваме и двата съзконодателни органа да поддържат тази положителната динамика. Както правилно отбеляза г-жа Swinburne, американците обявиха политическото споразумение, но все още не са приключили със законодателната дейност в областта. Понякога, когато четете пресата, изглежда сякаш американците са много по-напреднали в сравнение с нас, но това не е вярно. На срещата на Г-20 президентът Обама обяви, че двете партии са постигнали съгласие. Чудесно! Ние приветстваме този факт. Но всъщност ние би следвало да можем да приключим законодателната работа много преди американските си партньори и считам, че трябва да направим това, за да покажем лидерската си роля по отношение на финансовите регулации и надзора на световно равнище. Това би могло само да засили ролята на Европа по този въпрос.

И накрая, някои от вас говориха за стрес тестовете. Както знаете, Комисията играе важна роля при насърчаване на прозрачността и съобщаване на резултатите от текущите стрес тестове на банките. На последния Европейски съвет настоях резултатите от тези тестове да бъдат обявени публично. Както знаете, това е въпрос от национална компетентност, но всъщност съм много доволен, че Европейският съвет се съгласи с това предложение. Решението трябва да вдъхне увереност на инвеститорите или като разсее неоснователните подозрения, или като се справи със съществуващите все още проблеми. Убеден съм в устойчивостта на банковата индустрия в ЕС като цяло, но трябва да установим уязвимите места и да се справим с тях. Напълно прозрачните стрес тестове дават възможност да реализираме това. Защитните механизми трябва да могат да бъдат активирани в случай на нужда и това също е национална отговорност. Ако се налага държавна намеса, въпросът ще бъде разгледан от Комисията своевременно съгласно правилата на Общността, приложими за държавна помощ. Европейското решение за публикуване на резултатите от стрес тестовете на банките всъщност беше посрещнато много добре от лидерите на Г-20 на срещата в Торонто, проведена миналия уикенд, и считаме, че по този начин ще възстановим доверието в цялата ни система.

И така, както виждате, действаме на няколко фронта. Днес ви представих направените наскоро предложения относно икономическото управление, но не трябва да отделяме тези предложения от другите усилия, които полагаме, за да направим икономическата си политика по-последователна, да разберем, че паричен съюз без някакъв вид икономическа координация е лишен от смисъл. Считам, че стабилността на еврото е в интерес на всички граждани. Тя със сигурност е в интерес и на еврозоната, но и на целия Европейски съюз и на всички онези, които искат открити пазари, отворени икономики и отворени общества.

(Ръкопляскания)

Председател. – (EN) Г-н Барозу, благодаря Ви за подхода и за сътрудничеството с Европейския парламент.

–(EN) Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Одобрявам предложенията, направени от Комисията. Мога да ви уверя, че групата PPE и Европейският парламент са готови да работят с Вас и със Съвета по въпроса. Европа — това е съвместна работа и тясна взаимозависимост. Настоящата криза ни показва колко е важно да знаем повече за предизвикателствата и безпокойствата, които изпитват другите членове, както и да бъдем подготвени за общи действия. Предложените механизми за координация и контрол са необходими, като се вземат предвид както европейските измерения, така и специфичните реалности на всяка държава-членка. Въпреки това механизмите за контрол не са решение, а просто средство. Те не трябва да бъдат надценявани. Решението е по-ефективна работа, предприемачество и иновации. Ключът към решението е превенцията. Необходимо е да се обърне специално внимание на бюджетните рамки и на държавните дългове. Вместо да раздробяваме финансовия контрол, трябва да наблюдаваме макроикономическата ситуация като цяло. Новата двойна система от стимули и санкции заслужава подкрепа. Препоръчвам също така Евростат да се използва по-добре. Надеждните и навременни данни са важен компонент за вземане на правилни решения. Призовавам Съветът да покаже политическа воля по отношение на предложените мерки, за да можем да преминем към етапа на практическото им приложение.

Alexander Mirsky (S&D), *в писмена форма.* – (LV) Искам да насоча вниманието на уважаемите колеги към формирането на националните бюджети. Данъчната система не може да служи само като средство за събиране на приходи. Тя трябва също така да регулира и оптимизира икономическото развитие и да гарантира социална

защита за населението. Данъчната система в Латвия цели постигане само на един резултат, а именно с всички възможни средства да съберем приходи днес. Изглежда министерството на финансите на Република Латвия не се интересува какво ще се случи утре. Програмата, която следва правителството на Латвия, може за една година да доведе до ситуация, при която броят на данъкоплатците драстично да намалее, а равнището на безработица да нарасне значително в резултат на огромните социални разходи. Всичко това се дължи на нелогично и неясно законодателство в областта на данъчното облагане. В отделни случаи служителите на данъчните органи могат да прилага това „неясно“ законодателство, както си пожелаят. Това доведе до фалита на много предприятия и търговски структури. Трябва незабавно да основем комисия, група от експерти, натоварени със задачата да изготвят оценка на данъчната система на Латвия. Това, което се случва в областта на данъчното облагане на Латвия, може да се опише само с една дума — беззаконие. По същество, държавата лишава предприемачите от ликвидните им средства.

11. Специфични задачи на Европейската централна банка във връзка с функционирането на Европейския съвет за системен риск - Правомощията на Европейския банков орган, Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари - Европейски орган за ценни книжа и пазари - Пруденциален надзор на макроравнище върху финансовата система от страна на Общността и създаване на Европейски съвет за системен риск- Европейски банков орган - Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване - Трансгранично управление на кризи в банковия сектор (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- доклад от г-н Tremosa i Balcells, от името на комисията по икономически и парични въпроси относно предложението за регламент на Съвета за възлагане на специфични задачи на Европейската централна банка във връзка с функционирането на Европейския съвет за системен риск [05551/2010 - C7-0014/2010 - 2009/0141(CNS)] (A7-0167/2010);

- доклад от г-н Sánchez Presedo, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директиви 1998/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО по отношение на правомощията на Европейския банков орган, Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари.

- доклад от г-н Giegold, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски орган за ценни книжа и пазари [COM(2009)0503 - C7-0167/2009 - 2009/0144(COD)] (A7-0169/2010);

- доклад от г-жа Goulard, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалния надзор на макроравнище върху финансовата система от страна на Общността и за създаване на Европейски съвет за системен риск [COM(2009)0499 - C7-0166/2009 - 2009/0140(COD)] (A7-0168/2010);

- доклад от г-н García-Margallo y Marfil, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски банков орган [COM(2009)0501 - C7-0169/2009 - 2009/0142(COD)] (A7-0166/2010);

- доклад от г-н Skinner, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване [COM(2009)0502 - C7-0168/2009 - 2009/0143(COD)] (A7-0170/2010); и

- доклад от г-жа Ferreira, от името на комисията по икономически и парични въпроси, съдържащ препоръки към Комисията относно трансграничното управление на кризи в банковия сектор [2010/2006(INI)] (A7-0213/2010).

Ramon Tremosa i Balcells, докладчик. – (EN) Г-н председател, в основата на финансовата криза са националните надзорни органи. Нашите финансови пазари са интегрирани на европейско равнище и във

всяка държава основните финансови институции са трансгранични институции, но финансовият надзор остава само на национално равнище.

На този етап и предвид огромната криза, която преживяваме, има само две възможности. Можем да укрепим националните надзорни органи или може да създадем европейски надзорни органи, за да приспособим европейския финансов надзор към процеса на глобализация. В доклада предлагам по-близко сътрудничество между Европейската централна банка (ЕЦБ) и Европейския съвет за системен риск (ЕССР). Председателят на ЕЦБ също така ще бъде и председател на Европейския съвет за системен риск и ще представлява ЕССР пред трети лица.

Според мен ЕЦБ спечели доверие и се превърна в световно призната институция по време на финансовата криза. Тя е призната в целия свят, включително и от някои англосаксонски експерти, като Дейвид Марш, председател на Лондонската и оксфордската група. Според мен ЕЦБ е единствената независима европейска институция, която притежава моралната и материална възможност да играе важна роля в бъдещето на европейския надзор над финансовите пазари и финансовите институции.

За да докажем защо е необходимо да има тясна връзка между ЕЦБ и ЕССР, трябва да разгледаме какво се случва в други държави извън еврозоната. Преди три седмици имах удоволствието да прочета във „Financial Times“, че Джордж Озбърн, представител на консерваторите и министър на финансите на Обединеното кралство, е решил да направи най-задълбочената реформа за регулиране на Ситито от 1997 г. насам. Обединеното кралство разделя основния финансов регулатор и дава по-големи правомощия и повече власт на централната банка (Bank of England). В същата посока, която предлагаме сега, Обединеното кралство отмени тристранната структура, състояща се от централната банка на Обединеното кралство, Администрацията за финансови услуги и Министерството на финансите. Г-н Озбърн каза, че тя не е успяла да предотврати кризата, защото никой не е знаел кой носи отговорност. Г-н Озбърн ще даде на централната банка на Обединеното кралство пълен контрол над управлението на системния риск в икономиката, като ще ѝ възложи и надзора над отделните банки.

И накрая, напълно съм съгласен с твърдението на г-н Озбърн, че днес само независимите централни банки са най-добре подготвени в макроикономическо отношение, имат властта и необходимите познания за изготвяне на нужните макроикономически преценки.

При проведеното в комисията по икономически и парични въпроси гласуване докладът беше подкрепен с мнозинство от всички партии. Ето защо считам, че предвид тези аргументи представителите на консерваторите в Обединеното кралство също ще гласуват в полза на предложението ми на европейско равнище.

В края на изказването си искам да кажа, че сега не е време за обсъждане на второстепенни реформи. Зная, че в момента все по-често сме свидетели на проява на национализъм от страна на държавите-членки на ЕС, както и че няма консенсус по една толкова прибрзана реформа, но нашият избор е между това дали да преминем към политически и икономически съюз или да се върнем към изпадналите в несъстоятелност нации.

Накрая искам да кажа, че според мен само по-тесния и по-силен Съюз може да спаси еврозоната.

(Ръкопляскания)

Antolín Sánchez Presedo, докладчик. – (ES) Г-н председател, пакетът от мерки за финансов надзор е една от най-важните законодателни мерки, с която се сблъсква Европейският парламент, и е решителна стъпка към подобряване на икономическото управление на ЕС.

Работата по него, която стартира официално през септември 2009 г. с представянето пред Комисията на законодателни предложения, които последваха доклада на групата „Дьо Ларозиер“, има дълбоки корени в Парламента.

Искам да спомена по-конкретно работата на всички членове, които години наред защитават европейския финансов надзор, и по-специално на онези, които са представители на моята група.

Когато Съветът прие позицията по време на шведското председателство през декември миналата година, основните парламентарни групи счетоха, че това не е достатъчно за отстраняване на установените пропуски. След това докладчиците успяха да постигнат широкообхватно споразумение в комисията по икономически и парични въпроси, което беше подложено на гласуване през май тази година.

Тристранните срещи започнаха на следващия ден. Оттогава насам се провежда марафон от срещи: 18 по време на шведското председателство и две по време на белгийското председателство. Постигнат е значителен напредък по фундаментални въпроси, които вече са важна основа за споразумението, като определяне на целите, защита

на потребителите, ролята на органите в рамките на регулаторния процес; проверка на сближаването на законодателните стандарти; създаването на посредническа роля с обвързващ характер; временна забрана на продукти; въвеждане на понятието за системен риск и засилване на надзора във връзка с него; развитие на понятието „заинтересовано лице“, правилно използване на предпазната клауза; система за гласуване на органите и т.н.

При включването на тази точка в дневния ред на пленарното заседание се надявахме да приключим процеса на преговори към днешна дата. Искахме да изпратим положителен сигнал към обществеността и финансовите пазари, да заявим решителността си органите да започнат да функционират към 1 януари следващата година и да се присъединим към аргументите на Европейския съюз в полза на бързото приключване на преговорите.

Бяхме отворени до последния момент за постигане на компромис, но техническата, правната и политическата сложност на процедурите не ни позволиха да достигнем до окончателен текст.

Освен това новото председателство на Съвета изрично поиска време, за да постигнат съответствие между позициите си, като изгледите са за постигане на споразумение при първо четене.

Като съзаконодатели ние трябва да продължим да полагаме усилия, тъй като това споразумение все още е възможно. Ето защо докладчиците взехме решение да гласуваме за текста, който отразява ангажмента ни, като приема амбициозния мандат на Парламента, но да не подлагаме законодателната резолюция на гласуване. Това оставя известна възможност за постигане на компромис на първо четене в рамките на следващите няколко седмици.

Директивата „Омнибус“, по която съм докладчик, въвежда новата надзорна структура в 11 секторни законодателни директиви на Съюза, които се свързват с банките и пазарите на ценни книжа. Ето защо не става въпрос за обикновен, обобщаващ преглед. Има голям парламентарен консенсус това да се извърши, като се запази *acquis communautaire*, като се адаптира процедурата по комитология към Договора от Лисабон и се актуализира структурата на рамката Ламфалуси в контекста на финансовите услуги.

Финансовият надзор трябва да се основава на набор от стандарти, на единен правилник на европейско равнище, а за да постигнем това, беше призната ключовата роля на органите за изготвяне на технически или дори нормативни стандарти, чрез делегирани актове или мерки по прилагането им при цялото секторно законодателство в съответствие с Договора от Лисабон. Комисията получи всички необходими правомощия, за да гарантира приемането му в предвидения срок. Всички компетенции и правомощия бяха включени в секторното законодателство.

Надявам се, че преговорите по директивата могат да доведат до задоволителен край.

Sven Giegold, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, считам за повече от символичен факта, че местата на Съвета са празни, когато стигаме до тази точка от дневния ред. Зная, че в момента Съветът присъства на церемонията по полагане на клетва, което е добро основание за отсъствието му. Празното място на Съвета обаче е показателно за факта, че сега след толкова много седмици и 18 тристранни срещи по основните пакети от мерки, сред които ЕССР и отделните надзорни органи, все още не сме получили писмена обща позиция от Съвета, в която да се изразява неговата позиция по извършеното от нас като Парламент.

Парламентът има следното послание, което е подкрепено от огромно мнозинство. Няма да позволим Съветът да удави предложенията, направени от групата Ларозиер, и онези, внесени от самата Комисия, в морето на един национално предубеден и тесногръд подход, като не се съобразява с натрупания по време на кризата опит, а вместо това се занимава с тесногръди спорове за правомощия, без да вижда кои решения са ефективни и каква трябва да бъде формата на националния надзор на европейския вътрешен пазар, и по-скоро ни уверява, че няма да се откаже от нито едно от своите правомощия, които, както се вижда през последните години, не се упражняват ефективно, защото финансовите центрове на Европа се съревновават помежду си, за да предложат най-добрите оферти, а хората с радост си затварят очите за случващото се.

От тогава насам водим широкообхватни дискусии по много въпроси. Гражданите на Европа не разбират защо един общ европейски орган за финансов надзор ще се разполага в три различни града. Те също така очакват тези органи да получат големи права за защита на потребители и инвеститори. Това е решението, което взехме в Парламента. Изглежда също така, че за щастие има широк консенсус относно необходимостта от предприемане на тази стъпка.

Регулирането на дериватите ще създаде нови европейски пазарни инфраструктури. Упражняването на надзор над публичните блага на европейско равнище, а не само на ниво национални държавни институции, трябва

да бъде превърнато в норма. В Парламента също така настоявахме новите органи да получат правомощия, които да им позволяват да забраняват рискови финансови продукти.

Позволете ми да обясня. Целта не е да спираме въвеждането на иновативни продукти на финансовите пазари. Ако се окажат рискови обаче, трябва да има възможност тези продукти да бъдат забранявани в Европа. Този принцип беше приет при настоящите преговори, но при изглаждане на детайлите бяха направени опити налагането на забрана да бъде затруднено до такава степен, че едва ли ще може да се прилага на практика, или поне не и по отношение на иновативните финансови продукти.

След това имахме дълго разискване относно правото за директно вземане на решения. Това е друг случай, при който трябваше да се борим срещу разводняването на предложенията. Ключовият проблем си остава. Ако избухне истинска финансова криза, кой обявява наличието на извънредна ситуация? Съветът настоява, че самият той трябва да реши, че правата за вземане на решение се прехвърлят от държавите-членки към европейския орган. Питам се дали някога ще го направи. Съветът настоява лисицата да пази кокошарника. Това е лишено от смисъл — факт, който Комисията също непрекъснато посочва. До този момент Съветът не показва никаква гъвкавост.

Съветът също така настоява всяко решение, взето от европейските органи в момент, когато те ограничават бюджетните права на държавите членки, да може да бъде преразгледано. Ще се радваме да приемем този принцип, но не изцяло и не ако включва например намаляване на приходите от данъци. Големите суми би трябвало да се разпределят чрез решение, взето на европейско равнище.

С други думи, въпреки продължилите месеци наред преговори и 18 трестранни срещи, все още не сме близо да финализиране на всички въпроси. Сега всичко зависи от Съвета. Предстои ни да гласуваме по въпроса през тази седмица и да изпратим ясно послание, за да гарантираме, че Съветът най-накрая ще чуе призивите на нашите граждани и ще учреди ефективен, единен европейски орган за финансов надзор, който може да осигури адекватна реакция в случай на криза. В тази връзка съм убеден, че ще продължим конструктивното си сътрудничество в рамките на Парламента и съм задължен на всичките си колеги за това.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: **Roberta ANGELILLI**

Заместник-председател

Sylvie Goulard, докладчик. – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, предвид отсъствието на Съвета ми се струва, че трябва да се замислим от къде сме тръгнали и какво сме постигнали през последните няколко месеца.

Когато преживявахме най-лошия етап от кризата, всеки един от участниците, било то правителствата, Парламентът или Комисията, се съгласи, че се нуждаем от силен и добре организиран финансов надзор в Европа.

Оттогава насам Комисията свърши своята работа. Тя възложи изготвянето на доклад на Жак дьо Ларозиер. Този доклад, който е с изключително високо качество, послужи като основа за пакет от текстове, който, струва ми се, свидетелства за огромната амбицията за въвеждане на тези нови органи.

Парламентът също свърши своята работа, и по-конкретно проведохме гласуване през май, в парламентарната комисия по икономически и парични въпроси за строг текст, който стига дори по-далеч от предложението на Комисията, като отделя особено внимание на последните тенденции, свързани с кризата в Гърция и еврозоната.

Що се отнася до Съвета, той извади ножиците и от самото начало беше настроен да орязва предложенията, внесени от Комисията. Миналият декември шведското председателство постигна единодушно споразумение, което обаче според Парламента не беше задоволително дори към датата на подписването му. Испанското председателство се бори през тези последни няколко месеца, но не успя да попълни празнините и сега се оказваме с ново председателство, което от миналия четвъртък показва много енергия, но доста дълго не беше на място.

Поради тази причина Парламентът прие, че то трябва да предприеме доста сложна стъпка, но такава, която можем да обясним на гражданите и която предвижда да се даде на белгийското председателство възможност, без да се жертва нищо съществено.

Полагаме забележителни усилия, за да кажем, че утре ще гласуваме измененията по текста на комисията по икономически и парични въпроси. Има внесен текст от Парламента за разглеждане на пленарно заседание.

Много просто, не приключваме процедурата на първо четене, така че да дадем шанс на белгийските ни приятели.

Искам да подчертая въпросите, по които според мен държавите-членки ще трябва да отстъпят, за да може Парламентът да приеме споразумение. Първо, има въпроси, засягащи ефективността. Това ни беше напомнено от предишните оратори и желая да подчертая, че има забележително ниво на съгласие между четирите основни политически групи, което ни дава възможност да продължим напред с общ фронт.

Необходимо е органите да бъдат европейски. Нуждаем се от тях, за да можем да вземем решение на европейско равнище в някои точно определени случаи. Не става въпрос за замяна на националните надзорни органи, но когато има спешна нужда, когато има токсични продукти на пазара, когато има нарушение на правото на Общността, когато националните органи спорят, ние на вътрешния пазар наистина имаме нужда решенията да се вземат на европейско равнище. Не ни е необходима предпазна клауза. Не бих желала обаче да засягам този въпрос. От кого искат да се предпазват държавите-членки, когато планират предпазна клауза срещу Европа? Сякаш има някаква конспирация и хора, които желаят да бръкнат в хазната на държавите-членки. Всичко това е гротескно. Нуждаем се от система, която работи и в която могат да се вземат решения, без да се злоупотребява, както ни напомни г-н Giegold, но също и без да се дава някакъв вид общо вето на държавите-членки, които не искат да вършат нищо.

Искаме също така тези органи да бъдат разположени на едно място с цел ефективност. Направихме предложения и контрапредложения, на които няколко поредни председателства не благоволиха да дадат отговор до момента. Считам, че когато искаме от наетите лица да правят корекции, които са толкова важни, колкото тези в момента, като казваме, че държавите-членки не могат да предвидят прехвърлянето на някои органи в един град, е подигравка за нашите съграждани.

Накрая искам да се спра на въпросите относно информацията от Парламента и контрола на органите, които искаме да бъдат независими. Искаме да бъдат независими, но точно поради това искаме също да имат отговорности и възможност за диалог с избраниците на народа. По този въпрос също отправихме няколко искания. Поискахме и повече откритост от страна на тези органи.

Желя да кажа още нещо, свързано със САЩ. Винаги се изненадвам, когато хората ни казват, че американците са дръпнали напред. Забелявам също, че редица правителства водят разисквания на два етапа. Първо, ние отказваме федерално устройство. Отказваме всеки нов етап на интегриране и осъждаме метода на Общността. И така, след това винаги се сравняваме със САЩ. Настъпва момент, когато трябва да поемем своите отговорности.

Искаме по-силна Европа. Искаме надзорни органи, които могат да функционират и които могат да намерят място за Европа на глобално равнище на фона на огромната конкуренция в момента.

José Manuel García-Margallo y Marfil, докладчик. – (ES) Г-жо председател, Касандра е имала дарба да предсказва бъдещето. Над нея е тегнело и проклятието никоой да не се вслушва в това, което казва. Ето защо Троя е паднала.

Преди повече от десет години Парламентът предвиди, че либерализирането на пазарите, без едновременно с това да се въведат европейски механизми за надзор, ще доведе до криза в системата поради една много проста причина. Трансграничните институции не могат да бъдат надзиравани от национални органи, чиято юрисдикция се простира в рамките на техните граници. Надзор върху тях може да упражняват единствено европейски органи. Не отчетохме този факт и кризата избухна. Екзотични продукти, които са непознати дори за своите създатели, наводниха пазарите. Никоой не вярва на другия, никоой не отпуска кредити и кредитирането секна. Резултатът е следният: 22 млн. безработни и 3,5 млрд. евро — една трета от продукцията ни се заделя за подпомагане на финансовия сектор. А сега какво?

От няколко дни Парламентът не е в добри отношения със Съвета. Парламентът, както и Комисията, дадоха много, за да се положат основите за постигане на споразумение. Белгийското председателство демонстрира изключителна готовност за работа. Помоли ни за време. Ще му дадем времето, но нека днес покажем, че Парламентът е единен, че има много ясни идеи. Поради тази причина ви приканвам утре да гласуваме с мнозинство в полза на измененията, внесени съвместно от най-влиятелните групи в Парламента. Има няколко идеи, които Парламентът би искал да подчертае. Първата от тях е, че кризата може да се преодолее, само когато се възстанови доверието и отново има прозрачност в рамките на пазарите, институциите и продуктите. Това ще бъде възможно само когато има европейски надзорни органи, които са надеждни, силни, независими и подлежат на демократичен контрол — органи, които не са ограничени до това просто да повтарят лозунгите на националните правителства.

Какво означава, когато казваме, че те са европейски институции? Означава, че трябва да имат истински правомощия да забраняват продажбата на токсични продукти; че имат реални правомощия да отменят нормативни нередности, които пречат на функционирането на пазара; означава, че трябва да имат реални правомощия да изискват националните надзорни органи винаги да функционират в защита на европейските интереси. Националните надзорни органи не могат да бъдат феодални господари, облечени с абсолютна власт. Европейският орган трябва да гарантира, че законът се спазва, че националните органи правят това, което трябва, когато има опасност от пандемия, и че могат да разрешават конфликти, когато надзорните колегии не искат или не могат да направят това. Необходимо е да могат да изискват от частните институции да правят необходимото, когато националните надзорни колегии забелязват пропуски в европейските насоки.

Вторият извод е, че сред трансграничните институции има един специален, изключително рядък вид — онези, които са познати като системни институции. Една простичка истина за капитализма е, че когато тази политика се води добре, се правят пари, а когато се води зле, се губят пари. Този принцип важи за всичко освен за системните институции. Когато нещата се правят добре, тези институции печелят, а когато се вършат зле, данъкоплатците са тези, които поемат тежестта за предоставяната за тях помощ. Има само две решения за справяне с проблема със системните институции. Само две! Или да се дадат по-големи правомощия на надзорните органи в рамките на държавите, в които функционират, за да контролират тяхната платежоспособност и ликвидност, което изважда Европейския парламент от уравнението, или да се създадат истински европейски институции, което всъщност предлага Парламентът.

Това означава, че европейските органи трябва ревностно да упражняват надзор над тези институции, тъй като техният крах би бил крах за всички. Това означава, че на европейските институции трябва да се дадат механизми за контрол и разрешаване на проблеми, за да се стабилизират застрашените институции, ако това е възможно, или да бъде прекратена дейността им, ако това е невъзможно. Спасителните лодки наистина трябва да бъдат подготвени преди пътуването, а не по средата на бурята. Също така трябва да се изисква от тези системни институции да извършват предварително финансиране, за да осигурят средства за гарантиране интересите на вложителите, което е основното ни безпокойство, и за заплащане на цената на кризата, когато настъпи такава. Това, което не може да се случи, е данъкоплатците отново да понесат отговорността. Това, което не може да се случи, както американците посочват твърде често, е да се наложи отново Мейн стрийт да плаща за невъздържаността на Уолстрийт.

Искам да помоля госпожите и господата от Съвета, които отсъстват от днешното заседание — те бяха много заети тази сутрин да говорят по телефоните, но изглежда бурята е преминала и нещата са се успокоили, а те все още не са тук — да предадат същото послание чрез члена на Комисията. Съветът поиска време. Парламентът му даде време. Нека все пак никой не се смущава. Това не е знак за слабост. Това е знак за силата на Парламента. Силата на орган, който вярва в това, което казва, и чувства, че има подкрепата на обществеността, която застава зад него. Съветът и Комисията, която върши забележителна работа, трябва да използват това време, за да се постигне парламентарен консенсус за европейската посока в управлението на Европа. Не трябва това време да се използва, за да се създават блокиращи малцинства в опозицията на Парламента. Призовавам Съветът поне веднъж да се вслуша в това, което казва Касандра. Днес Касандра са докладчиците, които се изказаха. Касандра е и г-н Барние. Онези, които не са Касандра, знаят много добре, какво имам предвид.

Вслушайте се в Парламента, потърсете съгласие, кажете тук онова, което беше казано в Торонто. Не говорете едно нещо тук и друго на други места. Както казват старите кастилиянци, ако Съветът направи това, Бог ще го възнагради, ако ли не, Бог ще го съди. Бог и Парламентът.

Peter Skinner, докладчик. – (EN) Г-жо председател, искам да се спра върху доклада относно Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО). Както повечето от вас знаят, застраховането и професионалното пенсионно осигуряване са две теми, които са ми много скъпи, всъщност това са въпросите, към които проявявам най-голям интерес в рамките на комисията по икономически и парични въпроси.

Законодателният акт „Платежоспособност II“, по който беше проведено гласуване миналата година и по който бях докладчик, е част от законодателството, с което се гордея най-много към момента. Това остава най-изчерпателната част от законодателството за секторните финансови услуги, подлагано на гласуване в Парламента. Очаквам то да доведе до намаляване на разходите за потребителите и ограничаване на системните рискове, на които е изложен секторът на застраховането. Голяма част от „Платежоспособност II“ е посветена на справяне с предизвикателствата, пред които са изправени надзорните органи и надзорните колегии при управлението на рисковете и трудностите, които се свързват с големите трансгранични застрахователи. Поради това докладът „Платежоспособност II“ е неразривно свързан с предложенията за ЕОЗППО. Според мен ЕОЗППО е елементът, който ще позволи на „Платежоспособност II“ да функционира по-ефективно.

Вероятно удоволствието, с което работих по настоящия доклад, се дължи на опита ми с „Платежоспособност II“. Знаех, че това е контекстът, в който можем да накараме „Платежоспособност II“ наистина да заработи. Това също означава, че при разискването в рамките на комисията по икономически и парични въпроси не можем да подкрепя известни аспекти от по-амбициозните планове на някои от моите колеги докладчици в областта на надзора в областите, които описаха и които първоначално бих могъл да подкрепя като например ежедневния надзор над финансовите институции или фондовете за преобразуване до януари 2011 г. Това може или не може да бъде подходящо за банките или капиталовите пазари, но за застраховането дискусиата наистина остава отворена. Застраховането не е банкиране и съм доволен, че колегите докладчици приеха това.

Изразеното от мен безпокойство сега се признава от много хора като основателно и всички партии вече са на мнение, че няма спор по този въпрос. Проектите за пряк надзор и за фондове за преобразуване на проблемни банки са за идните години и вярвам, че докладчиците сближиха становищата си по този въпрос. Целта на Комисията всъщност е трите секторни застрахователни надзорни органа да имат еднаква структура. Секторното законодателство, и по-конкретно „Платежоспособност II“ и институциите за професионално пенсионно осигуряване, ще определят какви ще бъдат конкретните правомощия на ЕОЗППО.

И така, докладчиците работиха, водени от това, че каквото се включи в единия застрахователен надзорен орган, трябва да важи и за останалите два. Още от самото начало имах известни притеснения, че някои скрити зад това амбиции вероятно не са подходящи за застраховките и пенсиите, които имаме, ако щете нюансите, които можем да разграничим в ЕОЗППО. Те няма да бъдат различни, но ще са балансирани. Това не са непременно областите от първостепенна важност, но считам, че можем да разчитаме на нещо, което ще работи и то толкова добре през граница, колкото ако беше в който и да е друг сектор.

Една от основните ми цели беше да гарантирам, че има равновесие между микроравнището на всички сектори и равнището, което се управлява от представителите на централните банки в ЕССР. Макар да приемам становището на г-жа Tremosa за централните банки, важно е също така, че сме постигнали този баланс и в областта на микронадзора. Ето защо съм доволен толкова за съвместния комитет, който имахме възможност да представим и да му дадем тласък, където се вижда, че този баланс се поддържа. Доволен съм и че моите колеги докладчици приеха тази точка, както, надявам се, ще сторят и Светът и Комисията. Това е истински напредък за Парламента. Считам също, че възможността представител на един от трите застрахователни надзорни органа да заема на ротационен принцип едно от председателските места — това на заместник-председател — в ЕССР, е много важно и за многообразието от становища, които трябва да бъдат чути.

Трябва да отчетем факта, че ЕОЗППО отразява два свързани, но различни сектора, затова трябва да включим и групи на заинтересованите лица, които представляват тези сектори. Както казах, Решенията за оперативна съвместимост за европейските публични администрации (ISAs) идват от секторното законодателство и аз например считам, че има отлична симбиоза между „Платежоспособност II“ и ЕОЗППО.

Въпросът за пенсиите все още е висящ. Сега много неща ще зависят от доклада на Комисията относно ЕОЗППО, като се надявам да работим в тясно сътрудничество по въпроса, но считам, че трябва да сключим сделка, споразумение, което да изготвим през идните дни, може би седмици, което ще бъде от голяма полза за ЕОЗППО и за ролята, която Парламентът изигра при определяне на неговите правомощия, които вярвам ще бъдат в услуга на потребителите както, разбира се, и на органите в Европа.

Elisa Ferreira, докладчик. – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, през последните 50 години европейският проект, създаден с толкова много усилия, никога не е бил застрашаван така, както днес. Европейската общественост изпитва огромно чувство на безсилие. Финансовата система, която трябва да й служи, съсипе спестяванията на гражданите, пенсиите им, инвестиционните им проекти, работата им. Накратко, разруши бъдещето им.

Що се отнася до цялостното укрепване на пазара на финансови услуги, банковото дело, застраховането и ценните книжа, пътят, който трябва да следваме, е ясен и е залегнал в структурата, която обсъждаме днес тук. Всъщност се нуждаем от силна европейска надзорна структура, която да обхваща всички продукти и участници, снабдена с ефективни методологии и инструменти за интервенция, които могат да отговорят на пазарната реалност, която не признава националните граници, особено в европейски контекст.

Рискът не може и не трябва да бъде премахван от финансовия пазар, но се нуждаем от регламент, който прави този риск по-прозрачен и с който се избягва акумулирането на спекулативни балони, които засягат цялата система, когато се спукат, като ефектът се разпространява върху реалната икономика. Ако обаче в бъдеще се появят нови кризи, независимо от тези защити, от ключово значение ще бъде да имаме на разположение механизми, които ограничават разпространението на неблагоприятните ефекти, особено що се отнася до

банковата система, защото тя е от жизнено важно значение за функционирането на икономиката и е депозитар за европейските спестявания. Тук, в самите правомощия и компетенции на Европейския банков орган (ЕБО), е заложен капацитетът за изпълнение на нова стратегия за управление при транснационални кризи в банковия сектор, тема, която разглеждам в доклада си.

Не е в нашата компетенция да предотвратяваме фалита на банките, а по-скоро да гарантираме, че тяхната реорганизация или евентуалното прекратяване на дейността им се провеждат по надлежния ред, като се ограничават страничните ефекти в останалата част от системата и преди всичко като не допуска данъкоплатците да плащат за резултатите от кризата. За тази цел са ни необходими серия от нови механизми, трябва да приемем правила, определения, методологии, инструменти и терминология, които да са общи за всички онези, които се намесват в операциите за реструктуриране, реорганизиране и прекратяване на дейността. Необходимо е да хармонизираме съответните национални правни рамки за управление на кризи и не на последно място законите за фалит и прекратяване на дейността. Необходимо е да дадем на надзорните органи по-големи правомощия за интервенции. Трябва да определим ясни критерии, не само количествени, но и качествени, които позволяват интервенцията в институцията, която изпитва затруднения. Необходимо е да изготвим планове за действие при извънредни обстоятелства. За целите този процес 27-те държави-членки се нуждаят от време.

Седемдесет процента от активите са съсредоточени в близо 50 от 12 000 банки, функциониращи в Европа. Това означава огромна концентрация на риск, но също и възможност за намеса най-вече в тях. Ето защо разполагаме с необходимите условия, за да предложим специален и неотложен процес за включване в списък на онези банки, чиито размер и връзки с други банки ги превръщат в транснационални, като им дават възможност да оказват системно влияние върху финансовата система. За тези банки е възможно да се предвиди специален надзор от новия ЕБО, дори ако функционират в колегиума на националните надзорни органи. Благодарение на риска, който генерират, е възможно и наложително да започнат да правят вноски във фонд за финансиране при необходимост от интервенции и е важно ЕБО да създаде специализирано звено за координиране на интервенциите в случаите, когато тези банки изпаднат в затруднения.

Пакетът от предложените елементи гарантира, че интервенциите в транснационални банки със системен характер са последователни и се съгласуват между отделните държави и преди всичко, че те съответстват на един принцип, който е много скъп на Европа, а именно, че разходите от шетите, причинени от тези банки, трябва да се поемат от виновника.

Предложението е идеално за това, което обсъждаме, преди всичко по отношение на компетенциите на ЕБО. Дори бих казала, че това е най-красноречивият тест за неговата ефективност. Имаше голямо мнозинство — 87% — в полза на това предложение при гласуването в комисията по икономически и парични въпроси. Разчитаме на огромна подкрепа и при гласуването в Парламента предвид това, че като подкрепим прозрачното, реалистично и прагматично предложение, ще предприемем спешни и необходими действия за възстановяване на доверието на европейците в Европа, в нейната финансова система и най-вече в банковата ѝ система.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Комисията оценява конструктивния дух, при който се провеждат тристранните срещи, на които беше договорен ЕССР. Искам да благодаря на докладчиците за огромните усилия, които положиха до момента, а се очаква работата да продължи.

Както добре знаете, последната тристранна среща всъщност се проведе вчера вечерта. Съжالياваме, че не можахме да постигнем споразумение за приемането му на първо четене на това месечно пленарно заседание, но сме доволни, че всички партии са решени това да се случи до септември.

Разбирам, че много от дискусиите между Съвета и Парламента се въртят около хората и институциите и около въпроса кой какво ще прави в ЕССР. Дали председателят на ЕССР трябва да бъде избран или тази позиция автоматично трябва да се заеме от председателя на ЕЦБ? Дали генералният съвет на ЕССР или координационният комитет включват независими експерти отвън и ако е така, дали те ще имат, или няма да имат право на глас? Дали председателят на Европейския финансов комитет участва в работата на ЕССР? Убеден съм, че тези различия в исканията на Съвета и Парламента могат да бъдат обединени в едно взаимно приемливо решение.

Същото важи за множеството дискусии, възникнали около включването на Съвета и Парламента в продължението на препоръките на ЕССР. И тук не сме далеч от постигане на споразумение. Вярвам, че няма различие, което да не може да бъде изгладено чрез задълбочени преговори и подходящи формулировки, за да се избегне каквото и да е недоразумение относно съответните прерогативи на двата органа.

И така, макар в известна степен да съжالياвам, че Парламентът няма да може да гласува текст, по който е постигнато пълно споразумение със Съвета на това заседание, все пак съм доволен от категорично заявената от всички готовност да се постигне споразумение до септември.

И накрая, позволете ми да бъда откровен и да кажа, че отчаяно сме се нуждаели от модерна надзорна структура, както и от орган, който да извършва анализ на системните рискове за макрофинансовата стабилност, много преди финансовата криза да поразии Европа. Щяхме да се справим много по-успешно с финансовото възстановяване, ако вече разполагахме с такава.

Ето защо искам отново да подчертая факта, че новата надзорна рамка ще бъде създадена бързо и може би 1 януари следващата година всъщност е една разумна дата. Нашите граждани очакват действия без допълнително отлагане, което би трябвало да е възможно, като се има предвид до каква степен сме постигнали съгласие по основните въпроси и колко близко сме до постигане на споразумение дори по детайлите.

Също толкова важно е, че ЕССР е основен градивен елемент на истинския икономически и паричен съюз, на здравия му икономически стълб и следователно на системната реакция към финансовата криза. Той е основен градивен елемент и за възстановяване и укрепване на доверието в европейската икономика, от което толкова много се нуждаем в момента. За да укрепим финансовото възстановяване, да засилим доверието, трябва да действваме на всички фронтове, да гарантираме финансова стабилност, да провеждаме фискална консолидация, да приключим процеса на финансово възстановяване и най-вече новата финансова структура и да укрепим икономическото управление. Само чрез постигане на конкретен и бърз напредък на всички изброени фронтове можем да ускорим възстановяването и да укрепим Икономическия и паричен съюз. Разчитам на подкрепата ви в тези толкова важни начинания.

Мишел Барние, член на Комисията. –(ES) Г-жо председател, госпожи и господа, идеята Парламентът да се присъедини към общото разискване относно надзора и управлението на кризата беше добра.

Беше справедливо също така да обсъждаме тези две основни теми в един по-общ контекст, тъй като ще трябва да действваме, за да постигнем по-добри капиталови изисквания и по-добро корпоративно управление и да приключим работата по тях. Ще се върнем на този въпрос, тъй като ще имам възможност да се върна, както знаете, през следващите седмици или месеци, към редица предложения, които бяха обединени в дневен ред, одобрен от Комисията на 2 юни, който беше подкрепен от Съвета на финансовите министри и приет от Европейския съвет. Ще видим също така, и тук допълвам казаното от вас, дали наистина решенията, взети на ниво Г-20, Европейски съвет и Съвета на министрите са съгласувани в една посока.

Има много теми, които са част то тази структура на превенция, управление на кризи и надзор. И аз като г-жа Ferreira си мисля за фондовете за преобразуване на проблемни банки, които предложихме, в контекста на управлението на кризи. Мисля си и за направените по-рано предложения от г-н García-Margallo y Marfil и ще представим законодателни предложения по тези въпроси през 2011 г. Стоят също така и въпросите за корпоративното управление и капитала на банките. Ще се върна на тези въпроси, когато се изказвам по доклада на г-н Karas.

Искам да кажа няколко думи по двете теми за днес. Първо, ще се спра на надзора, който всъщност е гръбнакът на тази структура. Това е изключително сериозен въпрос и, както казахте, ако не успеем да създадем надеждни органи и ЕССР, много други реформи няма да бъдат ефективни. Преди няколко седмици говорихме за агенциите за кредитен рейтинг — ще се върна на тях — и за провеждането на пруденциални реформи. Нуждаем се от тази надеждна европейска надзорна структура. Ето защо искам да приветствам огромната амбиция, засвидетелствана от нашите докладчици, през последните няколко месеца: г-н García-Margallo y Marfil, г-н Skinner, г-н Sánchez Presedo, г-жа Goulard, г-н Giegold, г-н Tremosa I Balcells и г-н Balz, и по-конкретно амбицията във връзка с правомощията на тези органи и правно обвързващата власт.

Тук откриваме духа и философията на предложенията на Комисията. Тук открихме някои нови идеи, които трябва да използваме, за да подобрим европейската система за финансов надзор, както и засилването на доверието на потребителите, както предложи г-н Giegold, главно за да забраним някои финансови продукти. Мисля си за ролята, която е отредена на органите при установяване на системните рискове в ситуации на кризи. Мисля си за укрепване на съвместния комитет, както беше предложено от г-н Skinner. Мисля си за повишаване на прозрачността на пазарите, което обсъдихме в контекста на директивата „Омнибус“, която се изготвя от г-н Sánchez Presedo.

Това са само няколко примера. Най-трудното все още ни предстои. Естествено свършихме доста работа или, във всички случаи, аз работих заедно с вас в продължение на пет месеца. Постигнахме голям напредък, но дори да сме на финалната права, както се надявам, все още не сме стигнали до споразумение и до това, което бих нарекъл динамичен и надежден компромис, за да може да функционира. Макар да не присъства тук днес, искам да поздравя белгийското председателство, което от първите няколко часа — от 1 юли в 10.00 ч. сутринта — е поело отговорността чрез своя министър на финансите, Дидие Рейндерс, който участва до късно вчера вечерта в тристранната среща редом с много от вас.

Искам да повтора казаното от г-н García-Margallo y Marfil. Необходимо е Съветът да разбере, че сега трябва да се действа и да се постига напредък. И други твърдят същото. Във всеки случай, Комисията с компетенциите, с които разполага, ще направи каквото е необходимо, за да насърчи Съветът да се възползва от възможността, която му предоставят. Това е моето разбиране за ситуацията. Топката е в неговата страна на игрището и трябва да използва тези няколко дни, за да постигне интелигентно и надеждно споразумение. Можете да разчитате на мен.

Искам да кажа и няколко думи относно управлението и предотвратяването на кризи, за да благодаря на г-жа Ferreira за готовността ѝ. Самият аз вярвам в предпазните мерки от дълго време. Много дълго време мислих върху това, че що се отнася до екологичния риск, промишления риск и финансовия риск, виновникът трябва да плаща, защото лечението често е по-скъпо от превенцията и когато се нуждаем от защита или оздравяване, данъкоплатците не трябва да плащат.

Такъв е духът на набора от инструменти, които ще представим пред Съвета на министрите. Ще изведем на преден план много от инструментите, които г-жа Ferreira сама предложи и ще ги превърнем в законодателни предложения. Поемем ангажимент да ви бъде представен законодателен текст. Това е предмет, по който самият аз поех ангажимент още от първия ден — 13 януари — пред вас и министрите по време на моето изслушване и пред Съвета Екофин в Мадрид. Можете да разчитате на мен, че ще представя този набор от надеждни инструменти, като разчитам на предложенията на г-жа Ferreira, и отново ще кажа, че и аз като други съм убеден, че в тази област превенцията е много по-евтина от лечението.

Sebastian Valentin Bodu, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (RO) Искам да кажа, че говоря в качеството си на докладчик в сянка по становището.

Настоящата финансова криза очерта липсата на ефективно управление при кризисни ситуации, които възникват в трансграничните финансови предприятия в ЕС.

На национално равнище са приети различни подходи. По принцип органите или използват публични средства, за да спасяват банки, или изолират активите на банките в тяхната собствена държава, като прилагат национални инструменти за справяне с кризисната ситуация, но само на равнището на собствените си клонове.

Тези действия увеличиха рисковете, свързани със загубата на доверие, нарушаване на конкуренцията, правната несигурност и високото равнище на разходите, натрупани за спасяване на банки, които се поемат от данъкоплатците.

И накрая, нуждаем се от мерки на Европейско равнище, за да спрем управлението на кризи, включващо трансгранични банкови групи, използващи национални системи, които биха могли да бъдат изключително различни и които имат склонност да защитават клоновете, разположени на тяхната собствена територия и да не решават проблема на групата като цяло.

Raffaele Baldassarre, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (IT) Г-жо председател, г-н Барние, госпожи и господа, кризата ни показва, че по-добрата координация на европейско равнище е абсолютен приоритет за развитието и стабилността на финансовите пазари.

Предвид това ще се ограничи до един фундаментален въпрос, особено в светлината на продължаващите трудни тристранни срещи. Ако предоставянето на институциите за финансов надзор на правото да вземат собствени, директно обвързващи решения, както е предвидено в член 10 от регламентите, е в съзвучие с политическата воля да се реагира бързо при извънредни ситуации, то тогава при ежедневния надзор това правомощие е в противоречие с членове 17 и 258 от Договора, съгласно които Комисията има изключителното право да гарантира прилагането на правото в Съюза. Освен това в случай, че се създаде парадоксална ситуация, при която държавите-членки са представени в най-високопоставения орган чрез техните органи, те ще бъдат косвено отговорни за прилагането на правото на Съюза.

Като докладчик по становището на комисията по правни въпроси предложих компромисно изменение, което има за цел да реши това разминаване между правомощията, възложени на органите, и ролята и компетенциите на Комисията, което напълно съответства на Договора. Надявам се, че приносът на комисията по правни въпроси може да се използва като основа за допълнителни компромиси с други европейски институции, за да се стигне бързо до нужното решение, което напълно да съответства с правото на Съюза.

Klaus-Heiner Lehne, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, може да имаме единен пазар, но надзорните ни органи са фрагментирани. Очевидно е, че това не може да работи. Нуждаем е се от силни централни европейски структури, които да използват експертизата и задълбочените познания на агенциите на държавите-членки, като в същото време имат право

на интервенция при извънредни ситуации. Дори само в контекста на огромната данъчна тежест, наложена върху гражданите от кризата, те очакват Парламентът да вземе разумни решения без каквото и да било отлагане. Гражданите ни най-малко не се интересуват от това, че на национално равнище се играят игри, за да се мерят сили кой какви решения може да взема. Това, което искат, е да се вземе ефективно решение, за да се решат проблемите.

Обективно погледнато, ако са необходими мерки за извънредни ситуации, може да се вземе решение на централно европейско равнище, в случай че липсва подходяща координацията между държавите-членки и този механизъм не работи. Това е линията, която е прието да се следва при вземане на решения от Г-20 и Г-8, както и от държавите и правителствени ръководители, но за съжаление не и на равнище Съвет. Единствено Съветът е приел тесногърд подход. Според обществеността тази политика е неприемлива. Очакваме Съветът да предприеме действия.

Evelyn Regner, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, ако държавите-членки на Европейския съюз искат да бъдат силни в икономически и външен план, те трябва да имат общ фронт като Европейски съюз. Пакетът от мерки за надзор над финансовите пазари с ЕССР, който е с възможно най-големи правомощия, е точно това, от което се нуждаем, наред със силни европейски — подчертавам думата „европейски“ — органи за банков надзор и надзор над ценните книжа и застраховките.

Европейският съвет за системен риск е, ако ми позволите да направя едно сравнение, нещо като федералния канцлер на Германия. В сегашния си вид, той няма големи правомощия за интервенции, иска ми се да имаше повече, но има реална възможност да засвидетелства големи морални възможности. Това означава, че може да издава предупреждения, да прави препоръки и всичко това да става публично. Европейският парламент — и считам това за особен напредък — също настоя заинтересовани лица от гражданското общество, с други думи, групи за защита на потребителите, профсъюзи и учени, да бъдат включени в съвета на ЕССР. Наистина считам, че това е изключително положителна стъпка, която трябва да бъде подчертана.

Във връзка с това искам да призова държавите-членки да не се връщат към остарелите методи от миналото за създаване на икономически ред на 21 век, а да мислят и да действат в унисон с европейския дух.

Françoise Castex, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (FR) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, европейският надзор над финансовите пазари е най-малкото, което можем да направим. Това ще наложи регулиране на рейтинговите агенции. Видяхме какви са инструментите за спекулации срещу държавите, но надзорните органи, които въведохме, не трябва да повтарят същите грешки и да бъдат едновременно съдии и съдебни заседатели. В резултат от това не е решен въпросът за контрола. Контролът трябва да бъде политически. Това регулиране е необходимо, но не е достатъчно, ако не го допълним с икономическо управление на еврозоната и Европейския съюз, което излиза извън рамките на Пакта за стабилност. Няма да бъде достатъчно и ако не предприемем реални мерки срещу изтичането на капитали към данъчни убежища. Накрая, този европейски надзор няма да бъде достатъчен, ако не вземем мерки, за да може регламентът да се прилага и на световно равнище.

Регулирането на европейско равнище е полезно, но не е достатъчно. Трябва да има световен надзор над финансовите пазари.

Sajjad Karim, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (EN) Г-жо председател, ясно е, че не всичко е наред с финансовото регулиране в много от нашите държави-членки. Не можем просто да позволим нещата да продължат по този нефункционален и непоследователен начин.

В Обединеното кралство новото правителство предприе радикални действия с цел задълбочена промяна и осигуряване на нужната реформа на национално равнище. По същия начин новата европейска рамка трябва радикално да подобри качеството и съгласуваността на регулаторния надзор. Нуждаем се от независима структура, наистина независима в регулаторния смисъл, но трябва да бъде постигнат баланс. Настоящите предложения ще дадат на ЕС предимство пред националните регулатори, но съществува опасност техническите стандарти всъщност да се използват, за да се формира и диктува политика на равнище ЕС.

Нашите държави-членки са прави да се противопоставят на подобен ход. Обединеното кралство и Германия са прави да приемат позициите, които заявиха. Г-н Рен, г-н Барние, Обединеното кралство ще спази своя ангажимент, но е необходимо съответно да се зачитат и принципите на субсидиарност.

Íñigo Méndez de Vigo, докладчик по становището на комисията по конституционни въпроси. – (ES) Г-жо председател, считам, че може да има само две решения за справяне с финансовата криза, която преживяваме:

или да дадем повече правомощия на националните надзорни органи, или да създадем европейски надзорен орган и да му дадем правомощия. Доволен съм, г-жо председател, че в този момент Парламентът е твърдо решен, политически ангажиран с европейския надзор и считам, че има широк консенсус по въпроса сред всички политически групи.

Комисията по конституционни въпроси ще подкрепи и подкрепи всички институционални мерки в тази посока. В момента ми се струва, г-жо председател, че след като този ангажимент се превърне в манифест утре, Комисията ще има първостепенна роля при преговорите със Съвета. Струва ми се, че по време на тези преговори основният въпрос ще бъде дали тези европейски органи ще могат да се справят с дружествата, които са пряко засегнати на национално равнище, без участието на националните надзорни органи.

Ето защо, г-н Барние, Ви пожелавам късмет с тази задача, която, струва ми се, е определящ фактор за бъдещия надзор и за капитала в този момент за онези от нас, които искат по осезаемо присъствие на Европа.

Председател. – Искам да направя съобщение. Много от вас правилно се оплакаха, че Съветът не присъства, но днес в Белгия се провежда първото пленарно заседание на новия парламент и следователно поради *force majeure* обстоятелства не беше възможно да осигурим присъствието на Съвета. Нека сега преминем към разискването с ораторите от политическите групи.

Markus Ferber, от името на групата PPE. – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, някой би се запитал какво сме постигнали след едногодишни разисквания, дискусии и редица тристранни заседания, а аз със сигурност мога да си представя да се занимавам с много по-приятни неща от това да прекарвам времето си по този начин. Една година след европейските избори, когато публично обявихме как искаме да приведем финансовите пазари в съответствие, сега се намираме на етап, в който успехът ни може да бъде определен като много слаб или нулев.

Вече беше дадено обяснение на проблема. Става въпрос за пазари, които днес функционират на глобално равнище. Държавите-членки все още считат, че могат да използват националните надзорни структури, за да прилагат правилата в тази среда. Фактът, че това не се случи, всъщност не е причината за финансовата криза, но допринесе за това Европа също да бъде засегната от нея. Ето защо искам да попитам кога това реализиране, което често се споменава в грандиозните изказвания, ще се превърне в политическо действие, където изведнъж се оказва, че то ще защитава фондовите борси, а не гражданите.

Това е задачата, на която сме се посветили като Европейски парламент. Надявам се, че държавите-членки също ще се ангажират с тази задача, защото споделяме отговорността за прилагането на подходящи надзорни регулации за гражданите, които ще гарантират постоянна сигурност за спестяванията на физическите лица. Надявам се, разбира се, и сега се обръщам към членовете на Комисията, че сега всички усилия на Комисията ще са насочени към постигане на благоприятен изход възможно най-скоро в името на хората, живеещи в Европа.

Gianni Pittella, от името на групата S&D. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, изглежда е ясно, че решението, което Парламентът предстои да вземе — да гласува измененията или да не гласува, да отложи вота по законодателните резолюции — е отчаян опит да напомни на Съвета за неговите отговорности, за да може до следващата сесия през септември този пакет да бъде одобрен на първо четене. Честно казано, не мога да повярвам, че сред правителствата все още има такива, които са достатъчно късогледни, за да не дадат на надзорните органи, които създаваме, реални права. Това е нещо, като да създадем структури, които не могат да упражняват надзор. Какъв е смисълът на създаването им тогава?

Както е добре известно, Европейският парламент не е армия от екстремисти, които отправят революционни искания. Ние сме нормални хора, които живеят сред гражданите, т.е. сред онези, които усетиха срива на финансовите пазари, които не се регулират на наднационално ниво, в своето ежедневие, а и той се отрази и на джобовете им. Предложенията ни са тези на Дьо Ларозиер, а не на Робеспьер, както знае многоуважаваният г-н Барние.

Приятели от Съвета, дори и да не сте тук, ще прочетете какво сме казали. Очакваме да отговорите положително на нашия жест на отговорност, но ако това не се случи, ще преминем към гласуване през септември и ще кажем на всички европейски граждани, че искаме орган, който да упражнява директен надзор над финансовите посредници, че искаме надзорът над Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) да се разпростре и над паневропейските органи и че желаем европейските органи да имат последната дума в случай на несъгласие между националните органи.

Скъпи приятели в Съвета, не заравяйте глави в пясъка като щрауси. Реалността е тежка, но трябва да бъде посрещната и да направим смел и решителен избор.

Sharon Bowles, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, въпреки добрите страни на „Платежоспособност II“, за които вече чуваме, в групата се отказахме от режима на подкрепа, защото имаме опасения относно практичността му в периоди на икономически стрес, относно взаимодействието с националните закони за несъстоятелност и недоверието към надзорните органи на други държави. Примери за кризата, като този на Fortis Bank, дадоха основания за подобни съмнения и за необходимостта от европейска надзорна структура и дисциплина. „Платежоспособност II“ ме убеди, че с трансграничната несъстоятелност и „полунесъстоятелност“ на финансовите институции трябва да се справяме на европейско равнище. Това звучи предизвикателно, но е сериозен пропуск, ако разглеждаме цялостната концепция за единен пазар.

Докладът на г-жа Ferreira обхваща много от тези въпроси и искам да ѝ благодаря, че включи мои идеи относно избягването на моралния риск и 28-я режим за несъстоятелност на трансграничните банки. Сега планирането е всичко, а плановете за действия при извънредни ситуации, волеизявления и механизмите за разрешаване на проблеми ще ни разкрият много повече неща за настоящето, като в същото време ще ни предпазят в бъдеще.

Philippe Lamberts, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-жо председател, искам да се обърна към Съвета. Очевидно аз, както и много от нас, съм разстроен, че не мога да направя това лично, защото бих желал да кажа на Съвета, че по този въпрос Парламентът е разумен. Той просто иска европейски надзор за европейските участници и национален надзор за националните участници. Исква защита на потребителите, и по-конкретно забрана на продукти, които всеки тук би описал като токсични, и не само тук, но също и в промишлеността и на работните места. Ако те са токсични, защо ги разрешаваме? Очевидно има необходимост от забранителни действия. Струва ми се, че всичко това не е достигнало размерите на екстремизъм. Защо Съветът не може да приеме това? Считам, че търпението на нашите граждани и търпението на Парламента е на път да се изчерпи. Ако дадем на белгийското председателство възможност да действа, тази възможност ще бъде използвана и ще имаме резултати през следващата седмица.

Знаете, че ние в Белгия сме изправени пред лозунги като „Eigen volk eerst“ („Нашият народ преди всичко“) или „Това което правим, го правим по-добре“ и за съжаление откриваме този национален егоизъм все по-често и на европейско равнище. Точно това със сигурност очертава пътя към бъдещия упадък на гражданите на този континент, граждани, с които въпреки всичко можем да се гордеем. И така, както каза Жан Клод Трише след въвеждането на паричната федерация се нуждаем от икономическа и бюджетна федерация. Не мога да измисля друго название за това освен политическа федерация.

Ivo Strejček, *от името на групата ECR.* – (CS) Слушах разискването този следобед и си мисля, че бяха изречени някои много сериозни слова. Първите бяха произнесени от председателя Барозу, когато каза, че са готови да направят каквото трябва, за да защитят еврото. Вторите бяха произнесени от вас, когато казахте, че един по-здрав и по-близък Европейски съюз може да защити финансовата стабилност“. В това се крие същността на цялото разискване относно финансовата структура и надзора над финансовата структура. Имаме валутен съюз. Валутният съюз не може да бъде отделен от фискалния съюз дори според икономическата наука, а последният не може да съществува без политически съюз.

Гражданите, които стоят тук и ни наблюдават, може би правилно ще попитат какво е нашето решение в този случай. Ще им кажем, че искаме да създадем политически съюз, но тъй като сега преминахме през катарзиса на Договора от Лисабон, трябва да направим нещо без вас. Трябва да направим нещо, без да ви дадем право на глас. За мен това е погрешен подход.

Thomas Händel, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, в Европейския парламент сме натоварени с отговорността твърдо да регулираме финансовите пазари. Всички предложения, които направихме, бяха сериозно разводнени по време на тристранните срещи. Съветът и правителствата не желаят правила за решителна намеса. Г-н Giegold е прав, когато описва случващото се като „тесногръдо“. Изглежда намерението не е да се затегнат регулациите, а просто да се изгради система, която по-трудно се поддава на разбиване. Ще имаме фрагментирана надзорна структура, която няма да може да упражнява подходящ контрол над финансовите пазари. Правят се неподходящи изводи от тази финансова и икономическа криза, което означава, че следващата криза вече чука на вратата.

Много национални икономики, включително тези в Европа, няма да устоят на предстоящите трусове с всичките социални и икономически последици, които ще имат за хората, живеещи в Европа. Те очакват този хищнически капитализъм на финансовите пазари да бъде укротен и политиката отново да бъде водеща. Ако CEO на UniCredit Bank, Алесандро Профумо, твърди, както направи през уикенда, че се нуждаем от силен единен Европейски орган за финансов надзор и от общ набор от правила за всички държави-членки, като призовава

за по-строги правила относно капитала, всъщност това е призив към Парламента да изготви тези правила. Работата на този Европейски парламент е да упражнява натиск върху Съвета и незабавно да приложи ефективни нормативни правила. Това ще бъде само първата стъпка към *status quo ante*.

Най-накрая настъпи моментът грандиозните обещания да бъдат последвани от действия. Моята група одобрява силните европейски регулации. Всяка друга ситуация, без регулации, би застрашила еврото, единния ЕС и демокрацията.

Claudio Morganti, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, споделям целта за гарантиране на сигурността на пазарите и инвестициите на европейските граждани. Все пак се чудя, дали пътят, по който се каним да поемем, е правилният. Не бих искал реакциите на европейските институции, и в частност на нашата, да не постигнат целите си, когато предприемат действия в отговор на кризата и на последните финансови скандали.

Създаването на нови закони и нови, т. нар. независими органи, всъщност може да не бъде същественото и решително разрешаване на сегашните проблеми. В Европа вече има както на европейско, така и на национално равнище твърде много и прекалено скъпо струващи независими органи, които, във всички случаи, не избегнаха кризата на пазара или трудностите и финансовите скандали, на които станахме свидетели напоследък в Европа.

Съгласен съм, че се нуждаем от по-тясно сътрудничество между различните национални органи, но също така считам, че не е нужно да одобряваме всичко в тази област. Поддържането на възможността да имаме автономни надзорни органи според мен със сигурност е за предпочитане, за да осигурим по-голяма защита за инвестициите и вложителите.

И накрая, убеден съм, че политиката трябва да поема повече отговорности. Като единствена европейска институция, която е пряко отговорна пред народа, считам, че не трябва да се отказваме от прерогативите си. Не трябва и не можем да вярваме сляпо на така наречените независими органи. Те са технически инструмент, от който трябва да се възползваме, но не са и никога няма да бъдат решение сами по себе си.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-жо председател, Европейският съюз вече има около 40 агенции. Всяка година тези организации поглъщат 1,5 млрд. евро. Съветът и държавите-членки никога преди това не са се затруднявали да вземат прибързани решения за създаване на подобни агенции. Съветът и държавите-членки също така никога не са имали проблеми с факта, че агенциите много често нарушават принципа на субсидиарност посредством дейността си. Освен това много често за съществуването на тези агенции няма никаква логична причина.

Сега става въпрос за създаването на три нови агенции, три смислени агенции с правомощия, които трябва да се упражняват в област, в която Европейският съюз може най-накрая да покаже колко много се нуждаем от тях. Въпреки това сега държавите-членки се противопоставят в ситуация, при която в продължение на години, ако не на десетилетия, политиката изостава в сравнение с глобалното влияние на финансовите пазари. Ако, от една страна, Европейският съюз функционира там, където не е нужно, а от друга страна, ако не го направи в области, в които има спешна необходимост от него, то раздразнението, което предизвиква това у гражданите, е напълно разбираемо.

Всичко, което ми остава да направя, е да поискам Съветът най-накрая да започне да действа разумно и да се откаже от своето обструктивно отношение.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Г-жо председател, признавам, че ми е трудно да следвам колегите, които толкова много обичат да показват мускули и да обявяват монопол на нашата легитимност във връзка с други институции на Съюза. За съжаление много често заемат абсурдни позиции. Когато обаче членовете на Парламента представят чрез труд и убеждение добре обоснована позиция, когато защитаваме това, което е от общ европейски интерес в спор с малко по-напрегнати нации, тогава става въпрос за нещо различно.

При това разискване за европейския надзор Парламентът изпълни своята роля. По въпроса за ЕССР, за който аз съм докладчик в сянка за моята група, и аз като докладчика, г-жа Goulard, защитих амбициозна позиция. Подкрепах механизми, които ще гарантират някаква степен на ефективност, и подчертах върховенството на ЕЦБ. Защо ли? Защото ЕЦБ е единствената институция на Общността в тази група и защото е доказала, че е сериозна.

Само от християнско милосърдие няма да спомена имената на всички институции и всички онези велики фигури, които внезапно изчезнаха по време на бурята. Можем да се радваме, че поне имаме капитан на борда по време на най-тежкия период на кризата. Ето защо бих била по-уверена, ако утре видим как

макропруденциалният надзор се възлага на една силна институция на Общността, като макропруденциалното наблюдение непременно остава фрагментирано.

В тези тежки времена ЕССР трябва да започне да работи възможно най-бързо. Бъдещето ще покаже дали са необходими промени, но е важно да започнем с една здрава основа, защото системните рискове засягат целия европейски и световен банков сектор.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Настоящата икономическа криза ни показва, че се нуждаем от система за предотвратяване на кризи и ограничаване на неблагоприятните ефекти от тях.

Докладът Дьо Ларозиер, публикуван през февруари 2009 г., направи преглед на финансовия надзор в Европейския съюз, като предложи създаването на единствен по рода си орган, който да носи отговорност за макрофинансовия надзор на равнище Европейски съюз и да предложи решение за съществуващите сега слабости.

Освен това Европейският парламент поиска от Комисията още през 2000 г. да направи предложения, с които да се гарантира стабилността на финансовите пазари в Европейския съюз. От практическа гледна точка Европейският съюз е в критична ситуация, при която трябва да докаже себе си пред гражданите, които очакват от него да осигури решения за настоящата икономическа рецесия и ефективни механизми за предотвратяване на бъдещи икономически рецесии.

Говореше се за липса на демокрация в Европейския съюз, за по-слабата активност на европейските граждани при изборите за Европейски парламент, за невъзможността на гражданите да се идентифицират с европейските политики. Ето защо считам, че Договорът от Лисабон може наистина да отбележи важна стъпка напред към отстраняване на тези недостатъци. Това обаче е само началото. Трябва да се изгради здрава основа, която ще засили доверието в европейската икономическа и политическа система чрез стабилност и извлечени ползи.

Нуждаем се от ефективна система за надзор, която ще създаде условия за осигуряване на стабилни финанси за икономиката и за гарантиране на икономически растеж и трайна заетост. Единството на единния европейски пазар също трябва да се наблюдава, ако искаме да избегнем фрагментиране.

Ето защо в крайна сметка считам, че е подходящо да се създадат ЕССР и органи за финансов надзор.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, дори членовете на Съвета осъзнават, че слабостите на системата за надзор са или бяха една от причините за най-голямата финансова криза от 30-те години на миналия век насам. Те също така знаят, че само националните мерки не са достатъчни, за да се справим с последиците от тази криза, а че трябва да търсим световни или най-малко европейски решения.

Би следвало Съветът да знае, че Европейският парламент не желае независимата европейска надзорна структура и ЕССР да се създават от догматизъм или на инак, а с убеденост от страна на всички партии. Единственият начин да се гарантира прозрачността и да се защитят инвеститорите е на базата на единна регулаторна рамка и с еднозначното тълкуване и прилагане на тази рамка.

Едно ясно послание от кризата е, че се нуждаем не от по-малко, а от по-голямо участие от страна на Европа във финансовия сектор. Ако не вървим напред, ще изостанем. Държавите-членки трябва да се откажат от лицемерието, което показаха, когато призоваваха за световни решения на срещите на G-20 и искаха европейски регулации у дома, а всъщност отказваха да направят компромиси по време на тристранните срещи.

Lajos Bokros (ECR). – (EN) Г-жо председател, не трябва да бъдем самодоволни от работата си в тази област и не е редно да гледаме от високо на САЩ. Всъщност, от една страна, САЩ са много по-близо до изготвяне на широкообхватно ново законодателство за регулиране и надзор над финансовия сектор. Те също така съсредоточават усилията си върху същността на нещата, а не ги пилеят в безсмислени спорове. Внесеното в американския Конгрес ново законодателство предвижда създаване на бюро за потребителите със значителни правомощия за издаване на постановления, включително и за пълна забрана на специфични финансови продукти. Стандартизираните деривати ще се търгуват на създадените борси и ще бъдат продавани чрез клирингови къщи. Хедж фондовете и дружествата за акционерен капитал ще трябва да се регистрират в Съвета по вериги на доставките, когато надминават определени много високи лимити за капитал.

Обсъждаме как да разпределим правомощията между европейските институции и националните институции. Е добре, решението е много просто. Макропруденциалните институции като ЕССР трябва да бъдат тясно свързани с ЕЦБ, която е европейска институция, но микропруденциалните институции трябва да се координират с националните институции.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, мерките за надзор над европейската финансова система трябва — и това трябва по-добре да се подчертае в доклада — да имат приоритетна цел, която следва да бъде ясно определена и да се ползва със силна подкрепа, а именно да се създадат строги правила за контрол на пазара на деривати, тъй като той е една от основните причини, ако не основната, за настоящата финансова криза.

Вместо това ние преди всичко изграждаме централизирана институция, която до известна степен копира модела на ЕЦБ. Това не е добре, защото на този етап не се знае или не е напълно ясно каква ще бъде ролята на националните надзорни органи — в нашата страна това е централната банка на Италия (*Banca d'Italia*). Струва ми се, че тяхната роля се свежда до нещо като тази на агента, която не е много добре определена. Вместо това трябва да започнем да упражняваме надзор в нашите държави. В Италия например това се случва чрез система от местни клонове, които имат възможност добре да наблюдават ситуацията.

Освен това защо трябва седалището на европейската агенция да бъде във Франкфурт? Кой взе това решение? На базата на какви критерии, ако не с цел да се осигури удобство на ЕЦБ, ако мога да се изразя така. Ние предлагаме тя да бъде в Милано например, който е основен финансов и банков пазар, включително от геоикономическа гледна точка, тъй като се намира в центъра на Европа.

Считам, че по принцип този план трябва да стигне много по-далеч с мерки, за чието прилагане е нужна смелост, като въвеждането на разграничение между търговски и инвестиционни банки в европейското законодателство на базата на принципите, залегнали в старото американско право.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-жо председател, настоящата криза ни научи, че когато една европейска банка се забърка в проблеми, те могат да се разпространят и през граница. Създава се европейска система за финансов надзор, за да се предотвратят подобни ситуации, като се надяваме интегрираната европейска рамка за трансгранично управление на кризи възможно най-скоро да допълни надзорната структура.

Последните две години доказаха, че да се разчита на национални подходи за справяне с кризи не е достатъчно добро решение. Новата система ще трябва да бъде разработена така, че да можем да се справяме с кризата по-ефективно с по-малко разходи, да се премахнат моралните заплахи и да се изключи възможността данъкоплатците да финансират мерките за спасяване на банки. Прехвърлянето на активи трябва да се регулира по такъв начин, че да гарантира равнопоставеност, особено за приемащите държави.

Системата за трансгранично управление на кризи, която се основава на 28 концепции за режим, трябва да бъде създадена така, че да премахва взаимозависимостта между банките и националните бюджети. Тя трябва също да допринесе за създаването на единен банков пазар на Съюза. В крайна сметка, ако имахме единен банков пазар в Европа, нямаше да се налага да обсъждаме трансграничното управление на кризи.

И накрая, но не на последно място, позволете ми да подчертая, че всички елементи на Европейската рамка за финансова стабилност, както и режимът за разрешаване на проблеми за трансграничните институции, трябва да бъдат приети незабавно, за да се намали несигурността и уязвимостта в банковия сектор. Наличието на европейски механизъм също така ще позволи на Европа да бъде по-ефективна, за да гарантира, че световните решения ще бъдат намерени бързо.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Г-жо председател, първо, искам да поздравя всички докладчици за тяхната работа по този пакет от изключително важни реформи. Преразглеждането на финансовата структура на ЕС е огромно начинание за комисията по икономически и парични въпроси и беше водеше през по-голямата част от първата ми година като представител на Европейския парламент.

Доволен съм, че сме близо до постигане на споразумение. За доброто функциониране на световната финансова система и тази на ЕС и за смекчаването на заплахите за тях се изисква по-добра съгласуваност между надзора на макро- и микроравнище. В ретроспективен план изглежда забележително, че не сме имали единен макропруденциален орган за целия Европейски съюз, който да върши точно това. Финансовите ни пазари за държавите както в еврозоната, така и извън нея са толкова тясно интегрирани, че наличието на надзорен орган, който да наблюдава тенденциите на пазара, да следи за спекулативни балони при акциите, за бъдещи случаи на системни рискове и дисбаланси вероятно щеше да допринесе за една по-бърза и по-координирана реакция в отговор на кризата.

До момента кризата ни показва много неща: че регулаторната ни рамка не е достатъчно силна, че пазарите не винаги се самокоригират и най-лошото, че са били изложени на системни рискове, без да бъдат наблюдавани. Одобрявам по-специално създаването на ЕССР — орган, предназначен да действа като куче пазач и да дава ранно предупреждение за системни рискове или дисбаланси.

Във връзка с това непосредствен приоритет е да се даде качествено определение на „системен риск“, за да се осигури възможност за ефективното функциониране на ЕССР. Одобряваме и последните тенденции за публикуване на резултатите от стрес тестовете за някои от най-големите банки в ЕС. Надявам се, Комисията да последва този пример, като редовно провежда и публикува резултатите от стрес тестовете за публичните финанси на всички държави-членки.

В заключение, Парламентът положи огромни усилия и показа политическа воля, за да постигне компромис и да договори пакета от реформи преди ваканцията, но трябва да се окуражаваме, че вече сме близо до постигане на споразумение и все още можем да извършим реформи преди януари 2011 г.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-жо председател, в началото искам да благодаря на докладчиците за усърдната работа и на члена на Комисията, членовете на Парламента и председателството, които вчера в полунощ все още търпеливо преговаряха. Всички ние сме съгласни, че ЕССР и застрахователните надзорни органи ще осигурят един изцяло нов и необходим подход към управлението на финансовия риск в Европа. Това е нещо хубаво, но не е лесно да се реализира.

Пакетът включва пет различни директиви, които внасят изменения в или засягат още 11 директиви, а има и значителни промени в начина, по който националните регулаторни органи, централни банки и министри ще си взаимодействат. Много се радвам да видя, че сме толкова близко до постигане на споразумение. От 67 члена в ISAs виждам, че вече е постигнато съгласие по 64, а при останалите три члена е постигнато съгласие по повечето подточки. Всички ние и самите докладчици трябва да се гордеем.

Приканвам ви през следващата седмица да продължим да поддържаме открит диалог по време на преговорите в Екофин. Необходимо е да създадем тези органи, да гарантираме, че имат висококачествен персонал и, ако е необходимо, да им дадем допълнителни правомощия по-късно.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Аз също искам да насоча вниманието ви върху дейността на чуждестранните банки в новите държави-членки, които не са част от еврозоната.

Към дейността им трябва да се отнасяме с най-голямо внимание, като част от надзора на финансовата система на равнище Европейски съюз и на национално равнище, за да предотвратим разпространеното на неразумно или дръзко поведение.

Подкрепям това, защото чуждестранните банки в някои нови държави-членки са създали изключително чувствителен риск, тъй като са взели външни краткосрочни кредити и са предоставили средно- и дългосрочни кредити на дружества и граждани в тези държави. Това е една от основните причини, поради която съответните държави поискаха условната подкрепа на Международния валутен фонд.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Г-жо председател, нуждаем се от повече надзор на финансовите пазари и в Европа. Икономическата и финансова криза ни показва ярко и болезнено, че в миналото сме пропуснали известни възможности.

Европейските органи за финансов надзор трябва да получат широки правомощия. Те не трябва да се разпадат на малки частички, които пасивно да наблюдават тенденциите на пазара. Особено за финансовите институции, функциониращи зад граница, е необходим централен орган, който да обедини усилията си с националните надзорни органи в критични ситуации и да гарантира бърза и целенасочена намеса. Правата за директна намеса са задължителни тогава, когато има различия между националните органи в случай на извънредни обстоятелства, а също и когато е нарушено правото на Общността.

Съветът трябва най-накрая да приеме, че Европейският парламент е законодател от същия ранг. Със сигурност е имало подготвителна работа от страна на отговорните членове на Европейския парламент. Бяха проведени редица дискусии, а Парламентът свърши работата си бързо и целенасочено. Сега чакаме Съветът да даде ясни отговори и да представи конкретни предложения в писмена форма. Мисля, че в момента бих могъл да опиша ситуацията, като използвам за сравнение терминологията на ФИФА. Сега топката е в половината на Съвета.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Кризата ни даде няколко болезнени урока. Не можем да позволим финансовите институции да провеждат спекулативни дейности или дейности без надзор, които излагат на риск сигурността за работните места на милиони граждани. Новите надзорни органи ще служат точно на тази цел. Доволна съм, че компромисните предложения, внесени в Съвета, включваха изменения, които са важни за държавите от Централна и Източна Европа. Например беше прието, че председателите на централните банки на държавите-членки извън еврозоната ще имат право да участват в ръководните органи на ЕССР, както и че в процеса на вземане на решение ще се използва обикновено мнозинство при възникване на спор между надзорните органи. Новите надзорни органи ще трябва да бъдат създадени в началото на унгарското

председателство, т.е. към 1 януари 2011 г. Считаю, че за да се постигне компромис, е необходимо както Съветът, така и Парламентът да правят отстъпки, когато последните са технически целесъобразни и смислени. Например Съветът трябва да позволи седалищата на всички нови органи да бъдат във Франкфурт, трябва да позволи трансграничните финансови институции да бъдат под надзора на европейските надзорни органи и трябва да даде възможност на тези органи да функционират независимо от Комисията. Парламентът също трябва да направи отстъпки. Уважаеми колеги, мисля, че ще бъде достатъчно, ако се концентрираме най-вече върху стратегическите насоки вместо да установяваме технически стандарти. И накрая, Екофин трябва да получи правото да обявява наличието на икономическа криза. Смятам, че може да бъде постигнато компромисно съгласие по тези въпроси най-късно до септември и че новите институции ще заработят от 1 януари 2011 г.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-жо председател, радвам се, че откривам моя приятел Мишел Барние в Парламента. Искам също така да кажа на г-н Manuel García-Margallo y Marfil колко съм му благодарен за това, че прие, че след като една кредитна институция вече не се регулира от национален орган, бъдещият ЕБО ще има компетенции в тази област. Мисля си за международните публични банкови институции, и по-конкретно за Европейската инвестиционна банка.

Искам да се спра на две неща, които ми се струват важни. Първо, стандартите за отчетност, и второ, спорът, който водим с американските си приятели относно справедливата стойност.

Ще трябва да можем да се справим с това споразумение във финансовия сектор и в контекста на застрахователните дружества и органите за надзор на пазара, а ако не можем, ще изготвим свои собствени стандарти за отчетност в тези финансови сектори.

И накрая, би трябвало да разгледаме въпроса за неуспеха на държавите. Предлагам да помислим за отговорността на кредитните институции, и по-конкретно за вината на последните за неправилно оказване на подкрепа на държава, която изпитва финансови затруднения. Не мисля, че е редно една кредитна институция да продължава да отпуска кредити на държава, която не спазва правилата на Пакта за стабилност и растеж.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Кризата ни показва, че се нуждаем от по-добри механизми за регулиране и надзор над финансовите пазари зад граница.

Основната цел на целия законодателен пакет е да се поддържа финансова стабилност в рамките на ЕС, да се установяват съществуващите рискове в „добри времена“ и да се защитят инвеститорите. Особено важно е обаче да се избягва свръхрегулирането на пазара, което би могло да доведе до повече бюрокрация и дори до корупция.

Считаю, че трите европейски надзорни органа и ЕССР ще допринесат за засилване на надзора на равнище ЕС. Ето защо е важно възможно най-бързо Парламентът, Съветът и Комисията да постигнат компромис по предложенията за подобряване на надзора и регулирането на финансовите пазари.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) В действителност до момента много от нас — политиците — не можеха да отговорят на един обикновен въпрос, а именно: защо се случи финансовата криза, къде бяхме преди нея и защо не можахме да предвидим, че ще има такива размери? Според мен пропуснахме нещо много простичко — контролът за самите участници на финансовия пазар. Считаю, че днес създаването и възникването на тези три институции е неизбежно и наистина трябва да се случи. Данните, които ще се събират от трите институции, ще бъдат много важни и отчасти поверителни. Считаю, че, както Мишел Барние спомена, за да затворим главната верига, е нужно да създадем европейска рейтингова агенция. Ако имаме затворена верига, в бъдеще ще можем да използваме данните, които сме събрали, за да повишим конкурентоспособността на Европейския пазар.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-жо председател, преживяхме много сериозна и дълбока финансова криза, която разтърси света, дестабилизира икономиката ни, влоши положението с безработицата, повиши дълга ни, като продължаваме да изпитваме неблагоприятните ефекти от нея.

Ето защо ми се струва, че нашата отговорност е ясна. Трябва да направим всичко, което е в нашите компетенции, за да не позволим това да се случи отново. Поради това е изключително важно докладчиците, Комисията и Съветът да продължат заедно напред и бързо да достигнат до разумно окончателно споразумение. Нуждаем се от регулиране и надзор. Нуждаем се от независими, силни органи, което е в интерес на европейците. Това, което успяха да постигнат САЩ, трябва да го постигне и Европейският съюз. Това е единствената ни възможност да променим нещата. Ето защо трябва да успеем.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Непрекъснатите сътресения на финансовите пазари са знак, че глобалната финансова система реагира много чувствително на всякаква информация относно кредитоспособността и платежоспособността на отделните участници.

Дори държавите от Европейския съюз не могат да избегнат подозрителните погледи отвън независимо дали са членове на еврозоната, или не са. Ето защо едно елементарно предварително условие за функционирането на Съюза е всяка държава да провежда отговорна и надеждна икономическа политика. Опитите да се създаде по-строго регулиране и по-непосредствен надзор сами по себе си няма да предотвратят евентуални кризи.

Несъразмерният растеж на финансовия сектор спрямо този на реалната икономика и жаждата му за печалба водят до рискови практики, които превърнаха световната икономика в нещо като казино, където държавите и техните граждани накрая отново предоставят гаранциите за финансовите „комарджии“.

Ето защо трябва да продължим да работим търпеливо, за да постигнем възможно най-балансирана реформа на финансовата система, за да може новите правила да забранят хазарта както в сферата на политиката, така и за финансовите институции.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, сериозната и надеждна финансова политика на Европейския съюз трябва да постави координацията между европейските политики и тези на държавите-членки в центъра на своя дневен ред. Новата програма за периода 2014–2020 г. трябва да се възползва от възможността своевременно, тъй като тя също така представлява сериозна възможност за устойчиво развитие.

Органите, които трябва да бъдат създадени във връзка с това, следва да разработят стратегии за интервенция, които да са в съзвучие с устойчивия растеж на Европейския съюз, и да упражняват по-строг надзор, за да предотвратят евентуален срив на икономиката, без да пречат на здравословното предприемачество. Трябва да има банкова система, и бих казал — защо не, която едновременно да защитава семейството, да осигурява по-добра регулация и по-строг надзор, да вдъхва допълнителна жизненост на европейската икономика, която се нуждае от непрекъснат просперитет.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-жо председател, искам да се обърна към отсъстващия Съвет със следното. Върнете се към една силна Европа с чувство за общност, не бягайте от реалността, гледайте гражданите в очите и не прехвърляйте отговорността на бъдещите поколения.

Нуждаем се от по-голямо участие на Европа. Внесеното от Комисията предложение вече осигурява минимален сценарий. Нуждаем се от силен надзор, право на намеса и функция на посредник. Нуждаем се от възможност за вземане на решения без допълнително уведомление при извънредни ситуации. Искаме банков надзор като част от управлението на кризи. Предпазната клауза е обструктивен инструмент и противоречи на солидарността на Общността.

Необходим ни е по-строг надзор. Трябва да се споразумеем през следващата седмица, да спрем бездействието и да кажем на нашите граждани, че сме готови и искаме да поемем предизвикателството.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-жо председател, благодаря Ви много, че ми дадохте думата. Искам да подчертая категорично, че това, което обсъждаме днес, не се отнася само до икономиката на отделните държави-членки, а засяга 500 млн. души.

Чудесно е, че Съюзът не е пасивен при гарантиране на финансовата сигурност. Във връзка с това трябва да се отбележи повишената активност от страна на самия Парламент, Европейската комисия и ЕЦБ. Напълно съм съгласен с идеята, че трябва да подкрепим държавите-членки в кризисна ситуация, но „подкрепа“, не означава „мерки за спасяване на банки“. Нека не забравяме, че отговорността на Съюза се свързва с отговорността на държавите-членки. По-добрият надзор на европейско равнище е чудесна идея, но би следвало да имаме и по-големи изисквания в областта на надзора в отделните държави-членки.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, финансовата криза подчерта, че единният орган за финансов надзор е абсолютно необходим за Европейския съюз. В тази връзка трите надзорни органа в ЕС, които са предвидени за банковото дело, застраховането и ценните книжа, би трябвало да имат правото за директна намеса в националните институции както *Deutsche Bank*.

Тези права за намеса са ограничени само до абсолютно извънредни случаи, като се надяваме никога да не бъдат използвани. Като член на комисията по правни въпроси съжалявам, че отговорната комисия не е разглеждала никакви въпроси, свързани с конституционните ни възражения във връзка с предвидените права за намеса на европейско и национално равнище, особено в светлината на Лисабонското решение на Германския

федерален конституционен съд. Препоръката на комисията по правни въпроси, според която Комисията, като гарант по Договорите ще действа като последна инстанция в процеса на вземане на решение в рамките на една установена процедура или, иначе казано, ще има последната дума, не беше изпълнена.

Във връзка с това комисията по правни въпроси признава, че техническа експертиза, необходима за изготвянето на становища, несъмнено принадлежи на националните и европейски надзорни органи, а не на Комисията. Надявам се, че по време на настоящите преговори ще бъде намерено решение и на този конституционен проблем.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, по време на икономическа и финансова криза Европейският съюз трябва да приеме строги мерки на европейско равнище, засилващи контрола над банковите институции и финансови пазари.

Създаването на четири нови контролни органа може да бъде добра алтернатива, гарантираща тясното сътрудничество с националните надзорни органи. Не става въпрос за органи, които да наблюдават целия им спектър от отговорности, а за специфични финансови институции, които се състоят от високопоставени представители на националните надзорни органи, които биха допринесли за хармонизирането на стандартите и нормативните разпоредби в държавите от ЕС. По-конкретно ЕБО ще оценява достъпа до, възможността за и цената на кредита за потребителите и малките и средни предприятия.

След срещата на Г-20 за съжаление идеята за облагане на банките с данъци, която получи силната подкрепа на председателя Барозу и г-н Ван Ромпбой, дори не беше разгледана. В Европа, която търпи все по-голяма криза, трябва да действат заедно, за да създадем общи правила, с които да защитим гражданите и инвеститорите.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Г-жо председател, ефективният Европейски банков надзорен орган, както е представен в доклада на г-н García-Margallo y Marfil, ще допринесе за изграждането на новата система за финансов контрол. Ние искаме постоянно да поддържаме системния риск на минимално равнище. За да стане това, очевидно освен останалото, трябва да засилим капиталовата база на банките, за да осъществяват дейността си с по-малък риск. Въпреки това се дава предимство на националните надзорни органи, които най-накрая започнаха са си сътрудничат и да обменят помежду си всякаква информация, като по този начин се предотвратяват рисковите трансакции.

Значението на собствените национални интереси, подчертано от някои финансови министри на държави-членки на ЕС, трябва да отиде на заден план. Това би било пагубно, дори ако една държава-членка направи грешна стъпка и това не се отнася само до държавите от еврозоната. Председателството на Съвета, което отсъства от заседанието, трябва да поеме отговорността за провеждането на близки разговори с Европейския парламент и Комисията, както и за пренасочването на настоящето национално мислене в посока единни, последователни и дългосрочни действия. За доброто на данъкоплатците се нуждаем от повече ангажираност от страна на Европа, а не от по-малко.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, фактът, че 64 от 67 члена вече са одобрени, показва не само, че хората са доволни от предложенията, но и че са изключително доволни от факта, че някой някъде се опитва да овладее ситуация, която беше извън контрол прекалено дълго и доведе до ужасното положение, в което се намираме в момента. Що се отнася до обикновените хора, те виждат в тези предложения лъч на надеждата в тъмната на отчаянието, контрол, там където цареше безпорядък, честност, там където властваше корупцията, и оптимизъм, там където имаше песимизъм.

Със сигурност днешното послание е гръмко и ясно не само за банките, регулаторите и спекулантите, а всъщност за слабите правителства — не защото са прекалено големи, за да се провалят, а защото от сега нататък ще бъдат прекалено големи, за да не могат да се справят. Ако това се случи, ще трябва да отговарят пред някого. Това е ключово съобщение.

В заключение искам да кажа, че за мен не е проблем институциите да бъдат базирани във Франкфурт. В крайна сметка Германия е по-добрият модел за финансова коректност в сравнение с много други държави.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-жо председател, до голяма степен проблемът в Ирландия, причинен от банковата и финансова криза, се дължи на надценените активи, най-вече недвижими имоти, но и на други имоти, за които банките са отпусkali заеми.

Европейската централна банка постигна огромни успехи при овладяването на инфлацията в Европейския съюз, с изключение на инфлацията на цената на активите. В продължение на две години и половина на всяко

заседание на комисията по икономически и парични въпроси с председателя на ЕЦБ поставях въпроса за това какво може да се направи, за да се контролира инфлацията на цената на активите.

Поддържането на ниски лихвени проценти, когато лихвеният процент се използва като средство за контролиране на инфлацията, е много добър инструмент, когато се прилага към по-ниски или по-високи лихвени проценти. Проблемът е, че пренебрегваме инфлацията на цената на активите. С тези нови институции трябва да намерим начин да включим инфлацията при активите в изчисленията и да въведем система за ранно предупреждение, която се занимава с активите, и по-специално инфлацията при цените на жилищата, защото тя е в центъра на проблема в някои държави, и по-специално в моята държава.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, първо трябва да се извиня за отсъствието на г-н Рен, който трябваше да пътува със самолет, но внимателно изслуша голяма част от нашите изказвания. Ще му докладвам за всички въпроси, които го засягат директно.

Искам да обърна внимание на председателите, г-жа Bowles и г-жа Ferreira, за значението, което придавам на цялата тази система за превенция и защита. Г-жа Bowles ни напомни за необходимостта от мерки за ранна намеса. Мисля, че това са добри идеи. Вие ще ги откриете отново в съобщенията на Комисията през октомври, в набора от инструменти, както и в законодателството, което ще представя през 2011 г. Г-жо председател, накрая искам да кажа, че внимателно ще следя за правилното изпълнение на „Платежоспособност II“, а също и за всичко, което засяга прилагането на Базелските правила.

Много от вас, госпожи и господа, сред които г-н Ferber преди малко, г-жа Györi, г-н Balčytis и сега г-н Karas, говориха за гражданите. Мисля, че е добре да напомним на хората за шока, за ефекта на хармониката, социалните последици за хората от финансовата криза, наред с нейните икономически и социални последици, които все още не са приключили. Ние наистина провеждаме реформата за гражданите. Като много от вас и аз считам, че ако се зададе нова криза — преди малко бяха споменати рисковете за различни сектори, за които говорихме досега — без да сме извлекли поуки от финансовата криза през последните две години и без да сме създали инструменти за превенция и защита, гражданите не биха ни простили. До голяма степен това е реформа за гражданите. Става въпрос за това да поставим финансовите услуги и в услуга на реалната икономика и заетостта — следователно на гражданите. Един от моите приоритети, който е малко встрани от това, което обсъждаме в момента, г-жо председател, касае други въпроси, предизвикващи безпокойство у гражданите, като например защитата на гражданите в качеството им на потребители на някои финансови продукти.

Днес, по мое предложение, Комисията прие преглед на директивата за гарантиране на депозитите, преглед на директивата за компенсиране на инвеститорите и Бяла книга за гаранции в сектора на застраховането.

Г-жа Lulling спомена нещо, което представлява интерес за моя колега Оли Рен. Г-жо Lulling, ясно е, че председателят на ЕЦБ трябва да има водещата роля в ЕССР. Точният механизъм за номиниране на председателя е въпрос, по който работим с моя колега Оли Рен.

Г-н Klinz, искам да Ви благодаря за подкрепата, която ни оказвате. Напомнихте ни колко е важно да прилагаме нашите правила коректно. Това е и идеята на правилника, която аз лично горещо подкрепям.

Искам да кажа отново на г-н Lamberts и на г-н Giegold, който е тук, че въпросът за европейските органи, забраняващи определени продукти или определени транзакции, е идея, която ме интересува. Отворен съм за тази идея, което означава, че надзорните органи, групирани в новата европейска мрежа, трябва да бъдат активни по отношение на надзора на продукти, и по-специално на най-вредните от тях, които могат да изложат на риск финансовата стабилност и защитата на потребителите, която споменах преди малко. Трябва да се заемем с това, г-н Giegold, много преди да започнем да говорим за каквато и да е забрана. Мога да приема важната координираща роля на органите в тази област. Съветът също прие, че органите могат да играят такава роля. Мисля, че е възможно да се постигне съгласие по текст с голямо приложно поле, като в същото време предвижда възможността за предприемане на действия срещу опасни стоки или транзакции.

Г-жа Hübner, г-н Méndez de Vigo, г-н Balz и г-н Audy говориха за трансграничната роля на тези институции. Предложението на комисията по икономически и парични въпроси контролът на трансграничните институции да се възложи на органите, е вариант, който създава политически и технически проблеми, които ви предлагам да не пренебрегвате. За мен е важно до 1 януари 2011 г. да въведем органи, които имат реални обвързващи правомощия да се справят с липсата на координация и забелязаните в миналото слабости и неуспехи в областта на надзора, както и да действа в извънредни ситуации и да гарантира спазването на правото на Общността и да контролира агенциите за кредитен рейтинг, за които много от вас говориха този следобед.

След това, след като тези органи функционират в продължение на три години и когато утвърдят репутацията си на пазарите, заедно с вас ще извършим оценка, за да видим дали е необходима промяна в компетенциите.

Г-н Bodu, председателят, г-н Lehne и г-н Regner също подкрепиха съвместната ни работа. Както току-що казах, считам, че наистина се нуждаем от реален ефективен и координиран европейски надзор. Ето защо е много важно да използваме оставашото време разумно, за да успеем да убедим Съвета да поеме топката, която сега е в неговата част на игрището, и да се възползва от възможността, която му предложихте, за да предостави подробности по тези въпроси и за да се постигне истинско споразумение.

Г-н Baldassarre спомена за безпокойство, което споделя и г-н Lehne, относно правомощията на органите. Искам да напомня на г-н Baldassarre, че предложенията, които съм направил от името на Комисията, които са били направени преди мен, са изготвени с нашата правна служба, без да се засягат правомощията на Комисията.

Г-н Pittella, г-н Méndez de Vigo, г-жа De Sarnez току-що, г-жа Goulard, г-н Ferber и г-н Lulling ни припомниха за амбицията на предложенията, направени от групата Дьо Ларозиер. Както спомена и г-жа Goulard, ще ви припомня, че това са предложения, направени по искане на г-н Барозу. Опитвахме се да бъдем колкото е възможно по-близко и дори на моменти да стигнем и по-далеч от амбицията на доклада Дьо Ларозиер за тази европейска структура. Искам да ви припомня желанието си през следващите дни и седмици с помощта на сътрудничеството на Съвета на финансовите министри да останем възможно най-близко до надеждността и амбицията на тези първоначални предложения на Комисията, които се базират на предложенията, направени от г-н Дьо Ларозиер.

Желая да кажа нещо по тема, която г-н Vokros и г-н Audy засегнаха по-рано, свързана със стандартите за отчетност. Този въпрос е свързан с трансатлантическото калибриране, за което говоря понякога. Нямам притеснения относно енергичното взаимодействие между американци и европейци. В момента 80% от финансовите борси са намират от двете страни на Атлантическия океан. Другите региони на света се намират между американците и европейците. Забелязах, че президентът Обама и европейските лидери подписаха споразуменията и заедно взеха решения по време на срещата на Г-20. Следователно имаме една и съща пътна карта. Според мен последната среща на Г-20 бе нещо като продължение на предходната. Дори да е така, важното е, че показваме същата решителност за прилагането на вече взетите решения и за това, което предстои да се прилага в дългосрочен план. Американците възприеха метод, различен от нашия. Те приеха глобален пакет от мерки. Сега ще трябва да отворят чекмеджетата едно по едно, за да изпълняват тези решения. Що се отнася до нас, ние имаме серия от предложения, които в момента са в процес на разглеждане, относно регламентите за хедж фондовете и дружествата за акционерен капитал, единият, който току-що беше приет с Директивата за капиталовата адекватност 3, и другият, за надзора, който, надявам се, ще бъде приет.

Тухла по тухла, седмица след седмица ще представим всички очаквани от Комисията предложения при прилагането на решенията на Г-20. Ето защо не исках да правя същото като американците, а да ви дам една обща представа, така че журналистите, предприятията, пазарите, гражданите и европейските и национални парламентаристи да имат обща глобална визия и да превърнат цялата тази програма в един завършен и съгласуван документ, който беше приет на 2 юни и сега е нашата пътна карта.

В някои отношения американците са постигнали повече, но ние също ще предприемем действия по един изключително важен въпрос, а именно регулирането на дериватите и късите продажби през септември.

Мисля, че съществува истински паралел между американците и европейците. Ние не винаги ползваме еднакви инструменти и не винаги ще използваме същите методи. Нашите банкови сектори са доста различни. Бих ви припомнил, че в Европа банките финансират между две трети и три четвърти от икономиката. В САЩ нещата стоят другояче. Не винаги банковите ни структури са еднакви. Не винаги ще имаме същите инструменти, но трябва да постигнем същите цели в рамките на сходен срок. Единственият въпрос, г-жо председател, по който водим спор и който може да стане обект на различия, е този, за който говори г-н Audy, а именно, изключително важният въпрос относно счетоводните стандарти. По този въпрос водим уверен, но не наивен диалог с американците.

С това ще приключа. Благодаря ви за изказванията.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Ramon Tremosa i Balcells, докладчик. – (EN) Г-н председател, предлагам да си представим за момент какво би станало в Европа с тази огромна криза, ако го нямаше еврото. В този случай бих могъл да кажа, че Испания вероятно е имала голям *corralito*.

Еврото бе създадено преди 11 години. Създаването на единна валута не беше лек процес и имаше големи спекулативни атаки срещу много важни европейски валути. Въпреки това считам, че ползите и предимствата от наличието на еврото за гражданите от еврозоната са много повече от разходите, свързани с него.

Скъпи колеги, сега сме свидетели на нов европейски стимул, друг европейски влак — европейският финансов надзор, който пристигна на европейската гарата и чака страните да скочат в него.

Позволете ми също да кажа, че няма да имаме друга възможност да спасим финансовия сектор, ако има друга финансова криза и продължаваме да работим както обикновено. Няма да кажа „Вярваме в ЕЦБ“, защото знам, че моят колега Sven Giegold не обича да смесва икономика и религия, но следващата стъпка към европейския финансов орган увеличава ролята на ЕЦБ в областта на европейския финансов надзор.

Antolín Sánchez Presedo, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-н Барние, госпожи и господа, Европейският съюз има специална отговорност в областта на финансовите услуги, тъй като той е световен лидер по отношение на банковото и застрахователно дело и вторият най-голям пазар на ценни книжа в света. Европейците очакват система за надзор, която да гарантира надеждността и силата на нашите финансови услуги, и ние не можем да ги разочароваме.

Считам, че трябва да се възползваме от момента, за да стигнем бързо до споразумение. Можем да продължим напред в три посоки: първо, да гарантираме ефективността на решенията на органите в извънредни случаи; второ, да заявим ясно ангажмента си вложителите да имат приоритет по отношение на защитата на депозитните институции; трето, да преминем към европейска система за разрешаване на кризи. Онези, които подкрепяха саморегулирането в миналото, сега трябва да приемат самофинансирането. Обществеността не може да плаща сметките и да носи бремето по време на следващата криза.

Има три направления в рамките на директивата „Омнибус“ Първо, да се адаптираме към Договора от Лисабон; второ, да повишим прозрачността, като предоставяме информация за санкциите на ЕОЦКП, гарантираме, че финансовите институции предоставят необходимата информация, за да се гарантират отговорните инвестиции, и трето, да гарантираме наличието на таблици на съответствието при транспониране на директивите.

Накрая искам да завърша, като изкажа благодарността си към докладчиците, към моите сънародници г-н Tremosa и г-н García-Margallo, г-н Giegold и г-жа Goulard, г-н Skinner и г-жа Ferreira. Също така искам да благодаря на докладчиците в сянка, на онези, които предложиха поправките, на всички, които дадоха своя принос, секретарите, групата на администраторите и моите сътрудници. Те свършиха отлична работа, която още не е дала плодове. Желая също да кажа, че признавам работата на представителите на председателството и на Комисията. Все пак нашето призвание не е като това на Касандра. Ние искаме да вършим законодателната си работа и да провеждаме ефективен надзор.

Sven Giegold, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н Tremosa I Balcells, госпожи и господа, дори и да се изкушавам в момента да се спра на въпроса за религията, главно поради акцентът, който беше поставен на няколко пъти върху принципа на субсидиарност, винаги се дразня, когато този принцип, вдъхновен от християнската социална етика, се използва, за да се твърди, че трябва да имаме възможно най-малко на европейско равнище. Този принцип ясно посочва, че всичко трябва да се регулира на равнището, на което може да бъде регулирано, и на възможно най-ниското равнище. Все пак видяхме, че финансовият надзор върху основните трансгранични институции на единния вътрешен пазар просто вече не работи на национално равнище. Ето защо е жалко, че уважаемите колеги вече не са в залата. В противен случай с удоволствие щях да ги запозная по-отблизо с принципите на християнската социална етика.

Нещо, което също е много важно за мен обаче, е компромисът, който се опитваме да постигнем в момента. Надяваме се, очевидно с помощта на г-н Барние, че това ще стане бързо, за да се избегне каквото и да било недоразумение. Миналата седмица Парламентът предложи компромис в последния момент. Според сегашното тълкуване точките, по които посочваме, че сме склонни да променим позицията си отново като част от един тежък компромис, сега се считат за прочетени, а всички останали точки ще трябва да бъдат предоговорени.

Причината за това е следната. Парламентът ще приеме, защото всички ние искаме органите да стартират дейността си на 1 януари 2011 г. Единственото нещо, което мога да кажа по този въпрос, е, че всички искаме те да заработят, но ще се борим за по-големи правомощия. Не е приемливо да отстъпиш с един инч, но в крайна сметка да вземеш цяла миля. Този метод ще се провали. Консенсусът в Парламента по въпроса е твърде голям и ние искаме компромис, но само с големи правомощия. Надявам се Съветът също ясно да разбере този сигнал. В противен случай всички ще се окажем в много неприятна ситуация през следващата седмица.

Sylvie Goulard, докладчик. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, желая да кажа три неща.

Първото е, че гъвкавостта на процедурата ни дава възможност да сме по-взискателни към същността на нещата. Нека бъдем наясно. Положихме усилие. Парламентът се съгласи да прекъсне процедурата на първо четене. Нищо не ни е принудило да направим това. Водени сме само от желанието, което всички вие засвидетелствахте — да намерим компромис, да има дискусия между нас. Това не трябва да се свежда до тенденциозно подбиране. Не. В продължение на няколко месеца Парламентът разработва много становища, за което искам да благодаря на всички колеги. Не мога да изброя всичките. Ще спомена само г-н Karas например, който подчерта факта, че искаме европейско решение. Това е линията, която следваме. В това вярваме от съображения за ефективност.

Втората ми бележка е за датата. Да, наистина искаме нещо до 1 януари и освен това, струва ми се, че мога да повторя точно думите на г-н Giegold: „прекарваме толкова много време заедно и между нас има такова съгласие, че накрая започваме да се повтаряме“, но ще повторя това още веднъж. Датата не е култ. Не настояваме на 1 януари просто така. Имаме добри основания за това. Това, което не искаме, е да се оказва натиск върху Парламента, само за да може на 1 януари да претендираме за европейски надзор.

Накрая искам да благодаря на всички докладчици в сянка и на всички свои колеги, които се изказаха, защото чувстваме, че в Парламента има истинско единство по основните въпроси. Разбира се, всички тук си имат своите наболели въпроси, но трябва да се запитаме, г-н Барние, а бих задала този въпрос и на председателството, ако беше тук, какво ще предложим на гражданите в крайна сметка. Дали ще сме положили поне основите — не бих стигнала толкова далеч, че да говоря за последния етаж, а поне за основите на една солидна европейска къща — или ще се върнем при гражданите с един от онези псевдо компромиси, които са по вкуса на Съвета, но без които Парламентът би бил много щастлив.

José Manuel García-Margallo y Marfil, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-н Барние, моля да уведомите Съвета, че има сближаване на становищата в Парламента — нещо, на което рядко сме свидетели.

Съветът трябва да отчете следното. В продължение на шест месеца ни се казва, че има фиксиран мандат от шведското председателство, но сега и ние имаме мандат.

Когато говорим за Касандра, важно е не да предсказваме миналото, което направи шведското председателство, а да предсказваме бъдещето, което изглежда прави белгийското председателство.

Постигнатият консенсус е толкова силен, колкото този в рамките на Съвета, с едно предимство, а именно, че ветровете духат в посока позицията на Парламента, а не в полза на остарялата анахронична позиция, която поддържаше Съветът до началото на белгийското председателство.

Имаме предимство, защото включихме предложения, които бяха отхвърлени, предложения, съдържащи се в доклада Дьо Ларозиер като механизми за разрешаване на проблеми, на които се спря г-жа Ferréira. Какъв е смисълът да създаваме надзорен орган, който може да прави прогнози за времето, но не може да направи нищо в случай на корабкрушение?

Имаме предимство, защото предвидихме неща, които останалите институции казаха по-късно. Когато ние говорихме за системни институции, ни казваха, че такива същества няма. Европейският съвет призна съществуването им през март.

Когато говорихме, за това как данъкоплатците не трябва да заплащат цената на кризата и че секторът трябва да създаде предварително финансирани фондове, за да посрещне своите отговорности, ни казаха, че това е незряло, утолично или просто малоумно. По-късно това беше казано в стратегията „Европа 2020“, приета от Комисията, от Екофин, от Европейския съвет, и беше обявено и в Торонто, но не мога да разбера защо не изразят подкрепата си сега.

(Председателят отнема думата на оратора)

Peter Skinner, докладчик. – (EN) Г-н председател, веднъж журналисти попитаха Bill Shankly, известен мениджър на футболния отбор Ливърпул, дали счита, че във футбола всичко е въпрос за живот и смърт. Той отговори по следния начин: „Не, много по-сериозно е от това“. Струва ми се, че разпознах страстта, която показва той тогава, в много от докладчиците и докладчиците в сянка в тази конкретна област. Искам да благодаря на всички, които взеха участие. Успяхме да сближим позициите си от различни посоки и в резултат излизаме със силен парламентарен глас. Мисля, че е убедителен фактът, че сме обединени и можем да убедим много хора, че това е правилно и подходящо за обсъждане на европейско равнище.

Бялата книга за схемите за гарантиране на влоговете, която споменахте, г-н Барние, е всъщност много важна за нас и я очакваме с нетърпение. Във връзка с въпросите за посредническата роля с обвързващ характер стигаме до казаното от Sharon Bowles по въпроса за груповата подкрепа, нещо, което беше пропуснато в

„Платежоспособност II“. Всъщност що се отнася до надзора, по редица въпроси считам, че бихме могли да се гордеем, че това, с което разполагаме, все пак е един много амбициозен проект — нещо, което вярвам, че ще доведе до правилни действия на европейско равнище в бъдеще. Трябва да се гордеем.

Трябва да се гордеем и на международно равнище. Ще се съглася с Вас, г-н Барние, че в сравнение със САЩ можем да говорим положително за това, което сме свършили в задния си двор по отношение на структурните реформи, които те не можах да постигнат дори в последния си финансов проектозакон, особено в областта на застраховането, и че можем да покажем това и във Вашингтон, когато ни се налага.

Все пак не мога да се съглася с Вас относно международните стандарти за финансова отчетност. И, струва ми се, това няма да ви изненада. Не съм съгласен да се използват исторически тенденции.

Що се отнася до надзора обаче, докладчиците заслужават похвала. Предстои ни дълъг път и ми се струва, че е много близо, но в крайна сметка това е като игра на футбол. Мина редовното време. Сега предстоят продълженията. Да се надяваме да не се стига до дузпи.

Elisa Ferreira, докладчик. – (PT) Ще се опитам накратко да очертая само четири въпроса. Първият от тях е, че беше изключително преживяване да работим в такова единство с моите колеги от останалите политически групи. Благодаря ви, че ме включихте в работата по пакета от мерки за надзора, и по-специално искам да благодаря на г-н García-Margallo за сътрудничеството.

Второ, искам да благодаря на личните си асистенти и на колегите, които дадоха своя принос за доклада, с който бях натоварена. Това ми даде възможност да включа 90% от техните предложения.

Искам специално да спомена и административния персонал, Susana Vragova и службите на комисията.

И накрая, искам да благодаря на г-н Барние за работата на неговите служби и за това, че много ясно изрази надеждата си, че освен доклада, който, надявам се, ще бъде приет утре, ще има възможност да изградим здрава основа, истинска европейска основа за защита на европейските граждани.

Председател. – Общото разискване приключи. Гласуването ще се проведе утре, сряда, 7 юли 2010 г. от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Alfredo Pallone (PPE), в писмена форма. – (IT) ЕС не може да се справи с подобна извънредна ситуация бързо и ефективно, защото му липсват подходящи политически и икономически механизми и общи правила. Първо, нуждаем се от система за надзор, която наистина работи, която надхвърля бюрократичния подход, използван до момента за справяне със системни кризи. Второ, от критична важност е да координираме и хармонизираме икономическите и фискалните си политики, дори това да означава да оставим държавите, които проявяват най-голяма неохота за хармонизиране на тези политики. Европейският съюз има политическа, социална и морална отговорност да се намеси. Това задължение намира своето оправдание в ценностите, залегнали в основите на Съюза и в Договорите. Преди всичко обаче Съюзът има своя грижа. Последната финансова криза вече ясно ни показва до каква степен финансовите системи са свързани помежду си, а при държавите-членки от еврозоната тази зависимост е дори още по-голяма. Ето защо, за да предотвратим криза, която би могла да има много по-сериозни последици, е необходимо да наблюдаваме и да се намесим чрез по-строг външен контрол. Икономиката може да функционира само ако има здрави финансови пазари. Това е едно от условията, които трябва да бъдат изпълнени, ако гражданите искат да имат свой вътрешен европейски пазар

12. Европейски механизъм за финансова стабилност и европейски механизъм за финансово стабилизиране — бъдещи действия (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно въпроса, изискващ устен отговор, зададен от г-жа Bowles, от името на комисията по икономически и парични въпроси, към Комисията относно Европейския фонд за финансова стабилност, Европейския механизъм за финансово стабилизиране и бъдещи действия (O-0095/2010 - B7-0318/2010).

Sharon Bowles, автор. – (EN) Г-н председател, изразът „трудността се крие в подробностите“ се цитира по повод на толкова много проблеми в днешно време. Понякога това се превръща в извинение при обявяване на заключенията относно пазарите, без да осъзнаваме, че непълната информация дава отрицателен отпечатък върху заключенията и по-скоро вреди, а не помага.

Казвам това във връзка със стрес тестовете на банките, при които се нуждаем от прозрачни и надеждни оценки, както и от публикуване на резултатите. По-рано споменах, че подробностите по изготвяне на оздравителните мерки за Гърция ни отнеха твърде много време и всъщност месеци наред комисията настоява за повече подробности. Ние сме хората, които се вглеждат в подробностите и дори искаме още информация.

На 11 май беше създаден европейски механизъм за стабилизиране за усвояване на бюджета на ЕС. Отне ни толкова много време да изпълним дадените по-рано обещания, но това не беше достатъчно и така на 7 юни беше създаден по-общият европейски фонд за финансова стабилност. Щеше да бъде по-полезно, ако бяхме побързали, а вероятно и по-евтино.

Съществува опасност от поява на ефекта на доминото в резултат от въвеждане на тези нови инструменти за бюджета на ЕС, а също и от вземане на кредити, предоставяни от други институции на ЕС, като например Европейската инвестиционна банка (ЕИБ). Ако отново се приложат мерки за спасяване на банките, притежаващи държавен дълг, това би имало отрицателни последици, от което ще пострада кредитирането за МСП в реалната икономика. И така, какви са плановете за смекчаване на подобен ефект, като се има предвид значението на растежа за икономическото възстановяване и фактът, че МСП ще бъдат на преден план?

По отношение на предприятията със специална инвестиционна цел в интерес на солидарността на ЕС е онези държави, които не са част от еврозоната, но искат да се присъединят към механизма за стабилизиране, да могат да го използват. Можете ли да потвърдите, че правилата относно дружествата със специална инвестиционна цел са променени така, че да го позволят? Всъщност, казано по-общо, както беше поставен вчера въпросът в комисията, искаме да знаем повече за този задбалансов механизъм, за счетоводното им третиране от страна на държавите-членки и за препоръките за учредяването им.

Остават много въпроси. Как ще се осъществява координацията между фонда за стабилизиране и МВФ? Дали разпределението ще се извършва в съотношение 2:1, като отразява заложените суми, и каква ще е зависимостта между съответните лихвени проценти? Дали кредитите на ЕС и МВФ са с *pari passu* (еднакъв) рейтинг или само кредитите на МВФ ще се възползват от изключението при евентуално реструктуриране на задълженията на кредитополучателите? Дали това е най-верният път? Дали МВФ трябва да допълва плана за спасяване на ЕС или трябва да бъде точно обратното? Дали дружествата със специална инвестиционна цел са активни в момента или трябва първо да се използва бюджетният механизъм на ЕС?

Сега искам да се спра на еврооблигациите. Тук трябва да разгледаме един фундаментален въпрос, а именно, ако има обща еврооблигация с общ лихвен процент, тогава една от най-силните инициативи за фискална дисциплина, а именно пазарните сили, ще бъде изгубена. Точно сега пазарните сили не са популярни. Всъщност те спяха докато Гърция и останалите трупаха дългове много по-рано, но има причини за това, които се крият в претегления нулев риск, който се прилага към държавния дълг в Директивата за капиталовите изисквания.

Ако той не беше залегнал в нея, банките постепенно щяха да се освобождават от по-рисквите облигации и спредовете щяха по-добре да отразяват фискалните позиции на държавите-членки, а ние нямаше отново да спасяваме банки с механизма за стабилизиране, и всъщност предстоящите стрес тестове нямаше да бъдат толкова стресиращи.

Като част от новото икономическо управление това със сигурност трябва да бъде определено в дългосрочна перспектива и бих казала автоматично, а не като част от политически определена процедура при прекомерен дефицит, която премахва нулевото тегло за кредитен риск. Считаю обаче, че сега имаме възможност да превърнем проблема в Директивата за капиталови изисквания в полезен инструмент за в бъдеще.

От момента, в който написах този въпрос, изискващ устен отговор, се радвам, че Комисията заяви намерението си да включи Парламента в икономическото управление, процедурите за надзор и предстоящия процес на изготвяне на законодателство, а комисията по икономически и парични въпроси заявява готовността си да участва в него активно.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: SILVANA KOCH-MENRIN

Заместник-председател

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, както разбрахте, аз ще отговарям от името на моя колега Оли Рен, който по грешка използва малко повече от моето време при последния отговор. Г-жа Bowles спомена ангели. Не зная дали има много ангели, когато говорим за финансови услуги. Искам да кажа на г-жа Bowles, че наистина трудността винаги се крие в подробностите, и ще отговоря възможно най-подробно на въпросите, които задава.

По първия въпрос: за какви финансови измерения говорим, когато става дума за европейския механизъм за стабилизиране? Каква е връзката между тавана и собствените ресурси? Г-жо председател, в заключенията на Съвета Екофин се посочва сумата от 60 млрд. евро за европейския механизъм за финансово стабилизиране, но законовото ограничение е определено в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета, който ограничава кредитите до съществуващия резерв в рамките на тавана на собствените ресурси.

Решението относно собствените ресурси ограничава възможността за бюджета на Европейския съюз да се изискват плащания от собствените ресурси на държавите-членки до 1,23% от брутният национален доход на Европейския съюз. Това означава, че общият таван на многогодишната финансова рамка и общият размер на потока от обслужване на дълга по кредити, гарантирани от бюджета на Европейския съюз, не може да надвишава 1,23% за една бюджетна година. Това е точният отговор, който г-н Рен искаше да Ви даде по този въпрос.

По втория въпрос: дали Комисията ще изготви оценка на въздействието за тези два инструмента? Съгласно регулирането на европейския механизъм за стабилизиране Комисията следва да изготви шест месеца след създаването на този механизъм и, ако е необходимо, на всеки шест месеца, доклад относно функционирането му. Докладът ще бъде предаден на Европейския икономически и финансов комитет и на Съвета. Той ще включва предимно оценка на въздействието на текста. По отношение на европейския механизъм за финансова стабилност това е междуправителствена структура, чието функциониране не подлежи на изискванията за оценка, приложими към текстовете на Европейския съюз.

Третият въпрос: какво е влиянието на тези инструменти върху финансовите възможности на ЕИБ? Европейският механизъм за стабилизиране и европейският механизъм за финансова стабилност няма да имат пряко влияние върху кредитирането и финансирането от страна на ЕИБ. ЕИБ само ще управлява ликвидността, ще осигурява логистична подкрепа и ще провежда някои функции на бек-офис за европейския механизъм за финансово стабилизиране. Тя няма да отпуска или получава заеми чрез този механизъм.

Четвъртият въпрос: кога ще има законодателно предложение за постоянен механизъм за управление при кризи за държавния дълг и какво ще бъде неговото правно основание? Г-жо председател, Комисията работи по потенциални предложения в тясно сътрудничество с работната група начело с председателя Ван Ромпюй. Все още не е избрано точното правно основание. Току-що споменахте въпроса за ролята на Европейския парламент. Европейският парламент ще бъде информиран за всяка промяна във връзка с тези нови процедури. Правното естество на участието на Европейския парламент ще зависи от правното основание на законодателните предложения, както е посочено в Договора.

Шестият въпрос: как се осъществява координацията с Международния валутен фонд? Политическите условия за потенциална програма за подпомагане на дадена държава-членка ще се определят чрез съвместно споразумение с Международния валутен фонд, когато има общ пакет, предоставен от европейския механизъм за финансово стабилизиране и МВФ, както обикновено.

Седмият въпрос, на който се спряхте подробно, е относно това, как трябва да отговорим на потенциалните нужди на страните, които не са членове на еврозоната. Държавите-членки, които не участват в нея, могат, ако е необходимо, да действат съобразно съществуващите правила относно помощта за платежния баланс. Миналата година таванът за помощта, която може да бъде предоставена чрез улеснението, беше повишен с 25 млрд. евро до 50 млрд. евро, от които 15 млрд. евро вече са заделени за кредити за Унгария, Латвия и Румъния. Освен това условията за получаване на кредити, свързани с правилата за платежния баланс, са много по-благоприятни от тези, установени от правилата на европейския механизъм за финансово стабилизиране.

Осмият и последен въпрос е свързан с избора на правно основание. Член 122, параграф 2 от Договора се използва като правно основание за правилата за механизма за финансово стабилизиране, защото Комисията и Съветът са действали при извънредна ситуация, при която редица държави-членки са били сериозно застрашени от големи затруднения, причинени от извънредни събития извън техния контрол. Комисията и Съветът, които бяха поставени под изключителен натиск, по-специално от страна на финансовите пазари, трябваше да действат много бързо, за да защитят еврото. Щеше да бъде трудно да постигнем това с дълга процедура, при която важна роля играят някои национални парламенти. Бих добавил, че самият Европейски парламент, г-жо председател, призова Комисията в резолюция, приета през април 2009 г., да приеме регламент за финансовата помощ за държави-членки на базата на член 122.

Това е най-изчерпателният отговор, който бих могъл да дам на г-жа Bowles в отговор на подробните въпроси, които постави.

Othmar Karas, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, за съжаление сега не мога да навляза в подробности относно незащитането на парламентарните права и базата за мрежата за сигурност. Въпреки това искам да кажа следното по въпроса. Според нас механизмът за финансово стабилизиране не може да замени създаването на Европейски валутен фонд. Считаю, че се нуждаем от европейски банкови налози, които да бъдат използвани преди всичко за събиране на необходимия капитал за европейска рейтингова агенция, и второ, за създаване на Европейски валутен фонд.

Механизмът за финансово стабилизиране показва колко спешно се нуждаем от реформи на финансовия пазар. Това обаче също показва липса на какъвто и да е механизъм за действия при кризи, както и фактът, че се нуждаем от политически, икономически и социален съюз и от по-силна Европа като цяло.

Най-добрият механизъм за стабилизиране според мен е да се спазват Маастрихтските критерии и Пактът за стабилност и растеж, да се прилага вътрешен пазар и да се изготви политика за конкурентност, основана на интензивно обучение, изследвания и инвестиционна капания, за да можем да постигнем растеж и заетост, без да се налага да бъркаме в джобовете на данъкоплатците при спешни ситуации.

Anni Podimata, *от името на групата S&D*. – (EL) Г-жо председател, г-н Барни, без съмнение взетото на 9 май решение за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране е от съществено значение за запазването на единната валута и за стабилността на еврозоната като цяло. Ето защо Парламентът, който много отдавна поиска от Съвета да продължи усилията в тази посока, го одобри незабавно.

Това решение, както и решението за създаване на европейски механизъм за финансова стабилност, най-накрая изпратиха, макар и закъсняло послание към международните пазари за единството и солидарността в еврозоната. Европейската централна банка показва същата готовност и солидарност чрез решението си за временна намеса на вторичния пазар на облигации — практика, която напълно съответства на по-общия дух на решението на финансовите министри от еврозоната.

Това обаче са временни механизми и мерки и ако наистина искаме да извлечем поуки от настоящата криза очевидно не трябва да чакаме следващата криза да очертае недостатъците и слабостите в еврозоната и Съюза преди да решим да се намесим. Сега моментът е подходящ за създаване на постоянни механизми за координиране на икономическата политика и за надзор, които ще функционират едновременно като предпазни и оздравителни механизми.

На този фон последното съобщение на Комисията относно по-добрата икономическа координация със сигурност е стъпка в правилната посока, но не трябва да забравяме, че основната ни цел е стабилното и реално възстановяване на европейската икономика и поради това се нуждаем от рамка за икономическо управление, която да се фокусира не само върху стълба за финансово реструктуриране, а също и върху запазването на работните места и растежа и социалното сближаване.

За да постигнем това, не санкциите трябва да бъдат наш приоритет, а инициативите и превантивните мерки, които ще гарантират равното третиране за всички държави-членки на Съюза и за техните граждани.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Барни, както знаете, в Парламента сме много щастливи, че най-накрая се прояви солидарността, дори и някои от нас да съжеляват, че това беше направено няколко месеца след инициативата на председателя Ван Ромпюй за свикване на извънреден Европейски съвет по тези въпроси на 11 февруари. Междувременно пазарите си свършиха работата.

Когато разглеждаме инициативата за европейска солидарност, считам, че трябва да отчетем откъде идваме и да признаем, че тази ситуация се създаде, защото наистина не разполагаме с подходящите елементи за управление на еврозоната. Нашият колега Othmar Karas говори за Пакта за стабилност. Струва ми се, че само прилагането на Пакта за стабилност не е достатъчно и че по принцип от самото начало сме подценявали рисковете от различията относно оценките на рейтингите на държавния дълг на държавите-членки.

Днес имаме механизъм, който беше създаден в извънредна ситуация, както вече споменахте. Припомнихте ни също, че в Парламента от октомври 2008 г., т.е. след прилагането на улеснението относно платежните баланси, някои хора поискаха член 122 да бъде преразгледан. Направихме това в извънредна ситуация. Тя никога не е най-добрият съветник, а Вие споменахте, че ще проучите потенциалното предложение за превръщането на този механизъм в постоянен. Надявам се, че ще внесете по-смели предложения в тази област, защото сме убедени, че еврозоната се нуждае не само от добро управление, за да избегне подобни ситуации в бъдеще, но ако това се случи, тя трябва също да разполага с постоянен механизъм.

След това искам да кажа, че съжالياвам, че вместо да прибягваме към еврооблигации, държавите-членки предпочетоха да въведат дружества със специална инвестиционна цел в момент, когато си задаваме въпроси относно това как функционира този вид структура на пазарите.

Още един последен коментар. Считам, че в отговор на въпроса на г-жа Bowles относно ЕИБ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Процедурата на действие е добра. Тъй като все още разполагаме с време, това е най-добрият начин да го направим, защото така ще спазим правилата и няма да отнемем от времето на ораторите. Благодаря за разбирането.

Сега преминаваме към ораторите по процедурата с вдигане на ръка.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) На 9 май министрите на финансите на държавите-членки взеха решение за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране. Той е част от пакета от законодателни мерки, които целят да защитят еврото и да подпомогнат възстановяването на финансовата ситуация в Европейския съюз.

Считам, че новият механизъм ще трябва да осигури навременно и добре координирано решение, ако една държава не може сама да финансира собствения си публичен дълг. Всъщност той ще може да допринесе за устойчивостта на публичните финанси на държавите-членки бенефициери. Европейският съюз вече отговори на кризисната ситуация, като използва европейския механизъм за финансово стабилизиране, за който не беше добре подготвен.

И накрая, искам да Ви задам един въпрос, г-н Барние. Предвид временния характер на механизма, който е с продължителност три години, и като отчитате необходимостта ЕС да реагира своевременно при кризисни ситуации, кога считате, че механизмът ще стане постоянен и откъде ще дойдат необходимите за това източници на финансиране?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, в случай на криза в други държави-членки, държавите от ЕС сега не трябва да ги спасяват чрез пакети от мерки за пряко финансиране, както до този момент, а да гарантират за тях. Това изглежда е една добра идея, но в никакъв случай не решава основния проблем.

Проблемът е, че държавите в еврозоната с огромни различия по отношение на финансовата политика и сложни условия за провеждане на финансова политика естествено са изправени пред изключително трудни ситуации. При тези случаи проблемът просто се измества, а гарантът бързо се превръща в длъжник. Освен това възниква въпросът за зависимостта от рейтинговите агенции. За да може да осигури капитал при възможно най-ниски лихвени проценти, европейският механизъм за финансово стабилизиране ще трябва да получи най-висок рейтинг от рейтинговите агенции, което прави този инструмент твърде зависим от американските агенции.

Следователно е безсмислено да се създава публично дружество, да му се възлагат такива важни отговорности и след това да бъде поставено под огромното влияние на частни рейтингови агенции. Що се отнася до европейския вариант на агенция обаче възниква въпросът за това как ще се гарантира неутрален рейтинг. Ето защо считам, че тази мярка не е обмислена много добре. Тя отново излага държавите-членки на риск от натрупване на дългове и пасиви за сметка на други.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, интересува ме въпросът за стабилизирането и за това как можем да постигнем икономически растеж. Въпросът ми е, предвид факта, че сме по средата на процеса на преговорите относно бюджета за финансовата 2011 г., знаете ли дали има бюджетни редове, които наистина биха могли да увеличат заетостта? Как можем да осигурим по-добра подкрепа за малките и средните предприятия и да имаме повече и по-добри предприемачи? Считам, че това е основният проблем на стабилизацията. Ако генерираме по-голяма печалба, след това можем да разпределим повече ресурси и да превърнем Европа в по-справедливо място.

Програмата за конкурентоспособност и иновации е точно мярката, която би могла да ни помогне много, за да постигнем допълнителен напредък в бъдеще. Всяко съкращаване на тази програма би било непродуктивно. При анализа трябва да обърнем внимание на това кои бюджетни редове не стимулират заетостта, кои са неутрални и кои създават нови работни места. Бихте ли предложили как да постигнем това?

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-жо председател, по отношение на ЕИБ считам, че един от задаваните въпросите беше какви са условията, при които тя ще може да взема заеми на пазарите наред с тези механизми, които се въвеждат, и дали това ще има отражение върху лихвените проценти.

Искам да Ви задам само един въпрос, г-н Барние. В този контекст не считате ли, че в рамките на работната група, ръководена от г-н Ван Ромпюй, Вие и г-н Рен трябва да предложите да се проучи идеята за създаване на общ резерв за част от държавния дълг. Това не е предложение, което е внесено за разглеждане, но се обсъжда активно извън работната група. Може би си заслужава да предвидите създаването на резерв за част от държавния дълг в предложенията, които ще изготви тази работна група.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, ако ми позволите, искам да предложа г-н Рен да Ви отговори по важния въпрос относно еврооблигациите, и по-конкретно по отправените преди минута последни бележки на г-жа Vergès. Той ще Ви отговори в писмена форма през следващите няколко дни.

При встъпителното си слово г-жа Bowles спомена стрес тестовите, с които се проверява устойчивостта към събития, които все още не са се случили и които вероятно няма да се случат. Ето защо трябва правилно да разберем същината на въпроса, а в Комисията много отдавана сме на мнение, че прозрачността ще бъде от голяма полза, което вече беше изразено от председателя Барозу и от Оли Рен. Позовавам се на твърде изчерпателния отговор, който председателят Барозу даде на този въпрос.

Г-н Karas спомена един много важен въпрос, който беше поставен и при предходното разискване относно превенцията и предпазните мерки, и по-специално идеята, че банките трябва да плащат за банките, а не данъкоплатците. Искам да потвърдя, че освен съобщението, което направих по въпроса, ще предложим законодателство в началото на 2011 г., което регламентира създаването на тези предпазни мерки или фондове за преобразуване на проблемни банки, за да се въведе принципът „нарушителят плаща“, като поставяме акцент върху друга идея, която ще повторя, а именно, че превенцията винаги излиза по-евтино от лечението. Това обаче е само един инструмент, г-н Karas. Този фонд за преобразуване на проблемни банки, този данък или банков налог е само един инструмент от цял набор от инструменти, чиято цел е да се установят рисковете достатъчно рано, за да се предотврати превръщането им в криза и съответно прерастването ѝ в катастрофа.

По отношение на агенциите за кредитен рейтинг ние проучваме всички въпроси, включително и за рейтингите на държавния дълг, който спомена г-жа Vergès преди малко. Потвърждавам, че работим върху диверсифицирането на този пазар, който почти изцяло е концентриран в ръцете на няколко агенции, и по-специално върху възможността за създаване на европейска агенция. Тези идеи ще бъдат превърнати в законодателни предложения в края на 2010 г. и началото на 2011 г. Г-жа Vergès спомена прилагането на Пакта за стабилност. И аз като Вас считам, че трябва да напреднем в тази посока. Както разбрахте, въведохме европейския механизъм за финансово стабилизиране при извънредна ситуация. По-рано вече казах — и с това отговарям на г-жа Băsescu — че работим върху създаването на постоянни механизми и Комисията съвместно с ръководената от председателя на Европейския съвет работна група все още не е избрала правното основание, на базата на което ще изградим предложенията, свързани с постоянния механизъм за управление на кризи.

И накрая, г-жо Rodimata, искам да спомена и работата, която свърши Гърция, с която сте добре запознати. Трябва да отчетем твърде важния ангажимент, поет от правителството на Гърция, да участва в този работен процес. Искам да Ви напомня, че последната криза, засегнала Вашата държава, и не само нея, и рисковете, свързани с разпространението ѝ, са неоспоримо свидетелство за взаимозависимостта на държавите-членки, особено в еврозоната. Според мен тази криза подчерта необходимостта Европа да покаже решителността си да предприеме фундаментални реформи, за да осигури безпроблемното функциониране на Европейския съюз и еврозоната като цяло. В решенията си относно създаването на тези два инструмента от 9 май Съветът Екофин недвусмислено показва, че Европейският съюз може бързо и ефективно да отговори на огромни политически и икономически предизвикателства. Несъмнено обаче считам, че е необходимо да подобрим икономическата и бюджетна координация, и зная, че можем да излезем и извън контекста на думата „координация“ и да стигнем и по-далеч, когато става дума за Съюза.

Искам също да кажа на г-н Rübиг, че и аз също като него считам, че сме извлекли поуки от сегашната ситуация, а тя все още не е приключила. Говорихме за надзор и трябва да следваме взетите във връзка с надзора и регулациите решения — предвид силните трусове за еврото и Гърция, и предложенията за управление и координиране, както и тази система за реагиране и стабилизиране. Комисията направи също така важни предложения, свързани с бюджетния надзор. Считам, че трябва да направим всичко това и дори повече и да разговаряме с гражданите, които очакват от нас да се справим с икономическата ситуация по отношение на растежа и заетостта. По въпроса за надзора, стабилизацията, усилията, регулациите и правилата считам, че трябва да говорим за инициативи в контекста на стратегията „Европа 2020“, за да възстановим растежа и заетостта.

Ето защо във втората част от своето изложение поставям акцент върху значението на предложението, върху което работя с дузина мои колеги и което ще представя в началото на октомври, относно идеята за

законодателен акт за единния пазар с цел да създадем здрава основа за платформата за цялата европейска икономика, т.е. единния пазар, за да работим по-добре. Това е пазар за 500 млн. граждани, на който малки предприятия, които са много на брой, граждани и потребители не се справят добре. Все пак знаем, че ако този пазар функционира по-добре за малките и средните предприятия, гражданите и потребителите, можем да открием 2% от растежа на този пазар в самите себе си.

В обобщение, считам, че трябва да продължим това разискване, като предприемем необходимите действия, за да отговорим на всички въпроси, които нашите граждани задават в момента.

Председател. – Комисията по икономически и парични въпроси е внесла предложение за резолюция за прекратяване на разискването⁽¹⁾.

Разискването приключи. Гласуването ще се състои в сряда, 7 юли 2010 г., от 12,00 ч.

13. Капиталови изисквания за търговските портфейли и за пресекюритизация и надзорен преглед на политиките за възнагражденията – Възнагражденията на директорите на котираните предприятия и политиките на възнаграждение в сектора на финансовите услуги (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

– доклада на Arlene McCarthy, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекюритизация и на надзорния преглед на политиките за възнаграждения (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099 (COD)) (A7-0205/2010) и

– доклада на Saïd El Khadraoui, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно възнагражденията на директорите на котираните предприятия и политиките на възнаграждение в сектора на финансовите услуги (2010/2009(INI)) (A7-0208/2010).

Arlene McCarthy, докладчик. – (EN) Г-жо председател, първо, искам да се отрази в протокола моята благодарност към онези, които помогнаха да постигнем споразумение по ДКИ III (Директивата за капиталовите изисквания), регулираща банковия капитал и заплащането и бонусите на bankerите. Специални благодарности на моите докладчици в сянка в комисията по икономически и парични въпроси, на целия екип, а така също на члена на Комисията Барние за неговата непрестанна подкрепа за предложенията на комисията и, разбира се, не на последно място, на испанското председателство за тяхната настойчивост и усилия да посредничат през 12-те часа на тристранните разговори между преговарящия екип на Парламента и 27-те държави-членки.

Последната версия на закона, която обсъждаме днес, изцяло претворява Базелските правила за капиталовата адекватност на търговските портфейли и за пресекюритизация и енергичното прилагане на международните правила за възнагражденията, съгласувани на срещата на Г-20. Финансовите експерти са напълно единодушни, че краткосрочни премии, получени от високорискови операции, в съчетание с недостига на капитал, бяха основните елементи на глобалната финансова криза през 2008 г. Правителствата и данъкоплатците трябваше да спасяват банковия сектор в Европейския съюз с инжектиране на около 3,9 трлн. евро. В моята страна, Обединеното кралство, бе предоставена помощ, оценявана на 1,2 трлн. британски лири, което е почти равно на едногодишен БВП. Вложителите и инвеститорите наблюдаваха как в резултат на рисковите практики на банките спада стойността на техните пенсии и инвестиции. Bankerите извлякоха краткосрочни печалби от своите рискови практики, но поетите от тях рискове ще останат в банковите баланси и през идните години.

Новият закон за промяна на ДКИ отчита тези основни недостатъци и слабости на банковата система, които доведоха до кризата. Той ще накара банките да поддържат по-голям капитал за обезпечаване на по-рисковите активи в търговските портфейли. Законът също така принуждава банките да подобрят практиките на възнаграждения и премии с правила, които прекъсват връзката между финансово възнаграждение и поемане на прекомерен риск. Измененията, направени от Парламента, също целят да се гарантира, че политиката на възнаграждения има за приоритет преди всичко жизнеспособността и стабилността на финансовите институции и кредитирането на реалната икономика.

(1) Вж. протокола

Непрекъснато ни си казва от банките, че те са си научили уроците от кризата. Ако това действително беше така, защо докладът за финансовата стабилност на централната банка на Обединеното кралство (Bank of England) от юни показва, че делът на банковите приходи, предназначен за заплати и премии, фактически е нараснал в сравнение с началото на банковата криза? Допълнителните 10 млрд. британски лири, платени за заплати и премии от Обединеното кралство, са си 10 млрд. британски лири, които биха могли да отидат за попълване на капитала на банките и отгук, както става ясно от доклада, за предоставяне на около 50 млрд. британски лири кредити за малкия бизнес и домакинствата. Освен това докладите на централната банка показват, че кредитирането на малките и средни предприятия в Обединеното кралство фактически е спаднало през последните месеци и че ипотечното кредитиране се очаква да се свие през следващите няколко месеца.

Така че, колеги, във време, когато правителствата в ЕС правят значителни бюджетни съкращения и намаляват публичните услуги и подкрепа за домакинствата и предприятията, не можем да толерираме банкова култура, в която приоритет са заплатите и привилегиите на bankerите, а не поддържането на капитал и кредит за икономическото възстановяване на Европа. Ето защо е крайно наложително новите правила за премиите да започнат да се прилагат през 2011 г.

Тези правила се основават на отложено плащане и клауза за връщане на възнаграждението в зависимост от стопанския цикъл, след годишен преглед; строги мерки за спасените банки; горна граница за премиите спрямо твърдата заплата; плащане освен в акции и чрез условен капитал; засилена прозрачност и отчетност и по-добро корпоративно управление; и, разбира се, покритие за пенсиите с характер на премии, така че banker, отговорен за колапса на собствената си банка, да не е в състояние да получи пенсионен пакет от 16 млн. британски лири.

Парламентът настоява за безкомпромисна интерпретация на принципите, съгласувани от Г-20, за да се гарантира, че авансовото изплащане на паричната част на премиите е строго ограничено. Изплащането на голяма част от премията в брой без никаква отсрочка или оценка на фактическото изпълнение според Парламента представлява неприемлив стимул за поемане на опасни краткосрочни рискове.

Колеги, като законодатели сме задължени да защитаваме интересите на данъкоплатците. Ние сме длъжни да откликваме на опасенията на обществото. Нашите гласоподаватели изискват и очакват банките да имат за приоритет стабилността и кредитирането вместо заплатите и премиите на bankerите. През последните две години след 2008 г. банките не успяха да реформират своите структури. Те не успяха да направят това и сега ние вършим тяхната работа, за да възстановим доверието в банковата система на Европа.

Saïd El Khadraoui, докладчик. – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да започна с благодарност към докладчиците в сянка за конструктивното сътрудничество, благодарение на което успяхме да създадем по мое мнение един балансиран пакет от мнения и препоръки.

Финансовата криза ясно показва, че политиките на възнаграждение във финансовия сектор са прекомерно насочени към краткосрочни печалби и че така се насърчава рисковото поведение с всички произтичащи от тук последици за икономиката като цяло в разгара на банковата криза. Освен това беше демонстрирано ограниченото отражение на нямащите задължителна сила препоръки за политиките на възнаграждение, поради което е важно да установим основни правила, насочени да съдействат за устойчив растеж на засегнатите предприятия и икономиката като цяло. Политическата договореност относно ДКИ, току-що предложена от колегата, г-жа McCarthy, е важна стъпка напред, тъй като за първи път се установяват задължителни разпоредби по отношение на структурата и плащането на премии във финансовия сектор. Ограничаването на плащанията в брой, уговорката, че трябва да има и възможност за ограничаване на премията в случай на неизпълнение и за разпределение на изплащането ѝ по няколко години, според мен са изключително важни аспекти.

Моят доклад цели да покаже, че това е недостатъчно и ние трябва да разглеждаме политиките на възнаграждение в по-широк контекст и да засилим правилата за корпоративно управление, така че основните правила и вътрешните процедури за всички дружества във финансовия сектор, от една страна, и за котираните предприятия, от друга, да удовлетворяват едни и същи условия.

Първо, важно е да се упражнява и да се разпространява строг вътрешен и външен надзор върху политиките на възнаграждение. Ето защо дружествата трябва да имат комитет за определяне на възнагражденията, който е независим и се отчита пред акционерите и надзорниците, на който трябва да се осигури достъп до цялата потенциално значима информация. Този комитет трябва да може също така тясно да си сътрудничи с комитета за оценка на риска при оценяването на стимулите, създадени от системата на възнаграждения. Хората, ангажирани в контрола на риска, трябва, разбира се, да бъдат независими от стопанските единици, които

контролират, да имат достатъчно правомощия и възнагражденията им да бъдат независими от резултатите на стопанските единици, намиращи се под техен надзор.

Мерките за управление на риска трябва да се подлагат на подробен преглед от страна на надзорника, а дружествата трябва да създадат вътрешна процедура за разрешаване на проблеми и конфликти, които могат да възникнат между управлението на риска и оперативните отдели.

Самите възнаграждения трябва в максимална степен да отразяват дългосрочните резултати на дружествата. Премии не трябва да бъдат гарантирани. Размерите на променливата част от възнагражденията трябва да се базират на предварително определени и измерими критерии за изпълнение, които да имат не само количествен, но и качествен характер. Освен това в интерес на социалната справедливост и по етични причини разликата между най-високото и най-ниското възнаграждение в компанията трябва да бъде приемлива. Част от променливото възнаграждение трябва да се изплаща през достатъчно дълъг период. Освен това повече от половината трябва да се изплаща в акции или инструменти, свързани с акции, като се даде възможност за ефективно връщане на част от тези премии. Също така трябва да се въведе горна граница в размер на двегодишно възнаграждение за обезщетението при прекратяване на трудовото правоотношение, което определено трябва да се забрани в случай на неизпълнение или при доброволно напускане.

Що се отнася до прозрачността, важно е да се публикуват подробности за пенсионното и допълнително пенсионно осигуряване в дружествата, както и че заинтересованите страни ще могат да изразят мнението си по отношение на политиката на възнаграждение в своята компания. Настояваме също за създаване на международна структура, която да огласява лица с доход над 1 млн. евро, включително главните елементи на основното възнаграждение, премии, обезщетенията при продължителна нетрудоспособност и пенсионните вноски.

Призоваваме Европейската комисия да продължи работата си и да разработи строги, обвързващи принципи на възнагражденията във финансовия сектор, освен тези, които вече сме съгласували. Настояваме за котираните предприятия да се създаде система, осигуряваща пълна прозрачност и която ни позволява да установим кои от тях се придържат към правилата и кои не. Считам, че можем да отидем още по-далеч по въпроса. Г-н член на Комисията, очаквам с нетърпение Вашите предложения относно корпоративното управление, оповестени в Зелената книга, тъй като това е друг пакет от документи, по който със сигурност ще продължим да работим през следващите месеци и години.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, в момента разискваме друг аспект от реакцията спрямо икономическата криза, а именно поуките, които можем да извлечем от нея. След като разгледахме проблемите на надзора, следващият въпрос е как най-добре да се реформират практиките на възнаграждение, които насърчават безразсъдното поемане на риск, как най-добре да се променят капиталовите изисквания.

Относно тези два въпроса искам да благодаря и да поздравя двамата ви колеги, г-жа McCarthy и г-н El Khadraoui, докладчиците в сянка, които работиха с вас и които демонстрираха ангажираността на Парламента за по-отговорна, по-надеждна и по-стабилна икономика и за пазари, които трябва — ще повтора — да се поставят отново в услуга на реалната икономика, в услуга на гражданите, а не обратното. Това е целта, относно която Комисията като цяло и аз самият в частност имаме пълно единодушие.

След изслушването подкрепям отговорния европейски бизнес, насочен към гражданите, с цел подобряване управлението на финансовите институции. Искам да благодаря на Парламента за подкрепата по тези въпроси, по тези задачи. Съгласен съм с Вашето наблюдение, г-н El Khadraoui. Необходими са обвързващи мерки относно политиките на възнаграждение във финансовите институции. Ето защо съм удовлетворен от компромиса, постигнат между трите институции относно промяната на директивата за капиталовите изисквания, позната като ДКИ III. Тя е балансиран, добре обмислен компромис със силно политическо послание към банките и обществеността.

Променената директива ще засили регулативната система и ще увеличи потребността от капитал в области, в които рисковете нямат адекватно капиталово покритие. Така ще ограничи практиките на възнаграждение, които, повтарям, насърчават поемането на прекомерен риск, което съвсем правилно се порицава от европейските граждани. Това е много важна реформа, която включва аспекти със значителен принос за настоящата криза: търговските портфейли, комплексната секюритизация и практиките на заплащане. Това е текст, който не само въвежда на европейско ниво принципите на Съвета за финансова стабилност, договорени на срещата на Г-20 в Питсбърг през септември 2009 г., но отива и по-далеч, като поставя ясни и строги предели на променливите възнаграждения и същевременно дава свобода за маневриране на кредитните институции и инвестиционните дружества.

Плащането на премии на директорите на банки, които получават държавна помощ, е силно ограничено. Считам, че това е справедливо. Механизмът на връщане на премии дава също така възможност за връщане на част от премиите в случай на слаби резултати. Приемам със задоволство и факта, че тези мерки трябва да започнат да се прилагат от държавите-членки от 1 януари 2011 г. Считам, че е много важно за присъдените през 2010 г. премии, които обаче към 1 януари 2011 г. още не са изплатени, да се приложат изцяло новите правила.

Накрая, госпожи и господа, докладчици, трябва да предложим съответни правила и за другите финансови сектори, като застрахователния сектор и сектора на инвестиционните фондове, като се съобразим и отчитаме особеностите на всеки един от тях.

Няколко думи за корпоративното управление най-общо, защото освен горните аспекти, докладът на г-н El Khadraoui ясно показва колко необходимо е да се подобри управлението на всички стопански субекти. Това е един от ключовите елементи на една по-устойчива и по-стабилна регулаторна рамка. Аз пристъпих към тази задача. Наскоро предложих международна програма за финансово регулиране за растеж. Зелената книга от 2 юни 2010 г. за корпоративното управление на финансовите институции е първата стъпка в тази насока. Подлагаме на преглед ролята на одиторите, на членовете на управителните съвети, за да установим дали всеки, натоварен с отговорност, е напълно компетентен да я носи. Това е едно от изискванията, съдържащи се във Вашия доклад, г-н El Khadraoui. Вашият доклад разглежда и конфликтите на интереси, ролята и функциите на управителните съвети, управлението на риска, ролята на акционерите, надзорните органи и одиторите във финансовите институции. Предстои двумесечен период на открити консултации по всички тези въпроси.

През следващата година възнамерявам да предприема и проучване на корпоративното управление извън финансовия сектор, особено що се отнася до ролята на акционерите, многообразието и ролята на жените например в състава на корпоративните управителни съвети.

Трето, това е проблемът за актуализацията на капиталовото третиране. Току-що споменах ДКИ III и проблемът с възнагражденията. Това е проблем, различен от този с капиталовите изисквания относно високорисковите дейности и търговските портфейли на банките, които едновременно са в основата на кризата. Вече знаем, че настоящите равнища на капитал, обезпечаваш тези активи, са съвсем недостатъчни в условията на финансова криза. ДКИ III засилва регулацията в тази област, отстранява недостатъците в методите, по които се изчислява капиталът спрямо търговския портфейл, и чувствително увеличава равнището на капитала, обезпечаваш активите.

Госпожи и господа, някои от вас несъмнено са обезпокоени, че тези ключови реформи няма да бъдат осъществени до края на 2011 г. Давам си сметка за този риск. Въпреки това, когато стана ясно, че САЩ не са в състояние да приложат новите правила на Базелския комитет относно търговските портфейли до края на 2010 г., по време на последното ми посещение в САЩ, заедно с Тим Гайтнер, финансов министър на САЩ, направихме преглед на този проблем и стигнахме до споразумение за датата на въвеждане на новите правила на международно равнище. Споразумението бе постигнато през май, когато в Базелския комитет се договори, че държавите-членки ще започнат да прилагат новите правила към края на 2011 г.

Предвид гъвкавите и интернационализирани пазари считам, че е извънредно важно да имаме глобално управление по-специално между американците и европейците. Убеден съм, че договаряйки този срок, гарантираме, че всички наши международни партньори, главно САЩ, ще въведат правилата съгласно променения график.

Съзнавам, че преговорите относно ДКИ III понякога са много трудни. Желая, г-жо председател, още веднъж да благодаря на г-жа McCarthy и на докладчиците в сянка за проявената настойчивост, творчество и възприемчивост. Удовлетворен съм, че аз, моите сътрудници и колеги в генералната дирекция са в състояние да работят с вас в подобно разбирателство.

Ole Christensen, докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси. – (DA) Г-жо председател, финансовите стимули, които премиите представляват и които се отразиха върху поведението на борсовите посредници, мениджърите на портфейли и директорите във финансовия сектор, бяха основните фактори, допринесли за финансовата криза. Знаем резултата от нея и е очевидно благоприятно директивата да се променя така, че да можем да избегнем подобно нещо в бъдеще. В това отношение искам да поздравя докладчика за новото споразумение и да й благодаря за свършената работа.

В комисията по заетост и социални въпроси ние действително разисквахме политиките на възнаграждение и поради това приветстваме онези области в споразумението, които наблягат например върху повече откритост

и прозрачност във връзка с предоставянето на информация на всички заинтересовани страни — акционери, служители, общественост и органи на властта.

Нещо повече, в становището на комисията по заетост почти единодушно бяхме в подкрепа на забрана на опциите върху акции. Тези опции бяха инструментът в схемата на премиите, който насърчи в най-голяма степен поемането на ненужни рискове, довели до загуби. Дори финансовият сектор признава този проблем, поради което съжалявам, че споразумението не съдържа забрана на опциите върху акции.

Othmar Karas, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, Съветът отново отсъства. Би могло да се предположи, че Съветът въобще не си дава сметка за политическото послание, което тези регулации или собственото му отсъствие изпраща.

По време на преговорите Съветът застана на страната на получателите на премии. Европейският парламент е за ясни европейски регулации. Ние сме за максимални ограничения. Ние сме за методи на заплащане, които могат да предизвикат по-малък риск. Ние сме за отговорност. Ние подкрепяме ограничаването на премиите на мениджърите на банки, подпомагани с публични средства. Не искаме паричните средства да превишават блокирания капитал. Успяхме да се вметим в графика. Удовлетворени сме, че членът на Комисията Барние е договорил с американците, че втората част — за банковите и търговски портфейли — трябва да бъде приложена глобално, едновременно от всички.

Важно е също, че модифицирахме търговските и банковите портфейли. Изискванията за разкриване на информация очевидно са под засилен контрол, включването на риска от пресекуритизация в търговски портфейли бе модифицирано за банковите портфейли и за търговски портфейли бяха въведени стрес тестове, образуване на капиталови буфери за кризисни периоди.

Важно е също така, че засилихме превантивните мерки срещу несъстоятелност в търговските портфейли и по този повод искам да кажа, че освен това се нуждаем и от хармонизирано европейско право на несъстоятелността. Ние подкрепяме този компромис, тъй като ни води по-нататък в правилната посока.

Olle Ludvigsson, *от името на групата S&D*. – (SV) Г-жо председател, премиите и системите на възнаграждение са нещо, за което се наслушахме на риторика през последните години. От друга страна, бяха взети много малко конкретни мерки. Ето защо е положителна крачка, че сега създаваме законодателство, което е ясно и приложимо. Това законодателство най-вероятно ще намали късогледото и излишно поемане на риск във финансовия сектор. То ще понижи равнището на риск и ще засили стабилността.

Секторът на финансовите услуги трябваше отдавна да е премахнал елементите на системата от премии, които вредят на обществото от дълго време, но понеже това не се случи, не ни остава нищо друго освен да приемем закон. За обществото е твърде рисково да приеме изцяло статуквото. Данъкоплатците вече платиха твърде много за покриване на загубите на банките, поели твърде висок риск. Сега е жизнено важно точното прилагане на директивата в държавите-членки и ефективното използване на регулациите, което трябва да съдейства за промяна на сегашната култура на премии.

Sharon Bowles, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, реформата на банковия капитал е най-важният законодателен отговор досега на Европа спрямо кризата и заслужава най-високата оценка. Да, имам предвид най-високата, наред с надзорната структура. Недообезпечеността на търговските портфейли беше основната причина за кризата, правейки спекулативната търговия за собствена сметка атрактивна и почти безплатна. Така че три-четирикратното увеличение на капитала, покриващ подобни търговски позиции, трябва да се приветства като пряко насочен към основната причина за кризата и премахва мотива за казино банкиране.

Относно възнагражденията, когато за пръв път предложих еднократните големи премии и пенсии да се изплащат от подчинен дълг, мнозина заявяваха, че няма да проработи. Ето защо благодаря на докладчика и колегите докладчици в сянка, че подкрепиха тази идея, която ние превърнахме в условен капитал и тя вече е част от общоприетия начин на мислене. Съжалявам, че определени текстове относно избягването на данъчно облагане не можах да бъдат включени, но все пак забранихме плащания по начини, целящи да подкопаят смисъла на тази директива.

Pascal Canfin, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, моята политическа група е особено удовлетворена, че директивата беше приета. Това вероятно е директива, която съдържа най-смелите правила в света относно факторите, влияещи върху възнагражденията. Трябва да подчертая, че готовността силно да се ограничат променливите възнаграждения на директори на банки, подпомагани от бюджета, и дори възможността да се отсрочи изплащането на до 70% от премиите на търговците

е от дългосрочен интерес за банките и оттук по възможност да се отчетат поетите рискове и негативните ефекти от тях с цел да се намалят премиите са важни правила, които превръщат принципните ангажменти на Г-20 в реалност на европейско равнище.

Обаче трябва да кажа също, че при преговорите с останалите докладчици в сянка и със самия докладчик ние постоянно се натъквахме на липсата на ангажираност от страна на държавите, с огромно разминаване между, от една страна, изгънчената реторика за регулиране на капитализма, за повишаване на моралните стандарти на капитализма, и от друга, с преговорните позиции на Съвета и основните държави, които постоянно отказваха да приемат фактите и се опитваха да стеснят обхвата и да разводнят всички наши смели предложения. Трябва да кажа, г-н член на Комисията, че Комисията в голяма степен беше на наша страна в тази битка. Ето защо считам, че това е наше съвместно постижение.

Понастоящем нещо важно е заложено на карта. Тъй като загубихме, трябваше да направим компромиси. Загубихме редица битки, имащи за цел съгласуване на показатели, и трябваше да ги подменим с поредица от думи, често доста двусмислени, като „оправдан“, „подходящ“ и „балансиран“. Предизвикателството сега е бъдещият европейски банков орган да преведе тези принципи и двусмислици в реални показатели, които после да бъдат прилагани от всички банки и всички държави-членки. Ето защо, г-н Барние, искам да знам как възнамерявате да окажете натиск и строго да следите тези бъдещи процеси, така че текстът, който ще гласуваме утре, да не бъде изопачен.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, очевидно все пак сме научили нещо от кризата и то е, че не трябва повече да се насърчава или възнагражда безотговорната стопанска дейност. Системата, подкрепяща заплащане само на онези премии, в нашия случай 20% или 30%, подпомага усилията за управление на дружествата по един по-устойчив начин. Регламентът трябва също така да даде пример на гражданите, тъй като досега те платиха достатъчна част от сметката и е непонятно защо техните данъци се използват за заплащане на премии на безотговорни мениджъри.

Разполагаме с регулация, която е уникална в глобален мащаб. Ако ЕС иска да избегне възможността от емиграция към Ню Йорк и Токио, той трябва да може да извади от ръкава втори коз, което означава да настоява по-категорично за обща регулация на международно равнище. В края на краищата, всички мениджъри, които работят успешно и отговорно, също искат да работят добре.

Освен това може би си струва да се има предвид прилагането на изискванията за корпоративно управление, които нямат отражение върху максималното равнище на възнагражденията на мениджмънта, дори за дружества, които не са регистрирани на фондовата борса. Това е фундаментална промяна към по-голяма устойчивост и ефективност на разходите и да се надяваме ще ни отдалечи от спекулациите.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Г-жо председател, струва ми се, че успяхме да направим нещо значително относно регулирането и създаването на нова рамка на политиката за възнаграждение. От една страна, успяхме да стигнем до единодушие, че ескалацията на възнагражденията бе фактор, спомогнал за възникването на финансовата криза. Ние успяхме също така да се споразумеем, че трябва да увеличим ролята на управителните органи и особено на надзорните органи, включително вътрешния и външния надзор в дружествата. Споразумяхме се също, че трябва да бъдат установени общи принципи за ситуации, когато трябва да се сформира изцяло независим комитет за управление в дадено дружество. Накрая, успяхме да постигнем споразумение, за което говориха изказалите се по-рано — премиите трябва да бъдат свързани с дългосрочните финансови резултати, като те могат и да се анулират.

Постигнахме съгласие и по нещо друго, което ми изглежда не по-малко важно — обединихме се около мнението, че политиката за възнаграждение, макар несъмнено да е неприемлива, не е била основната и със сигурност не е единствената причина за финансовата криза. Особено съм удовлетворен от последния пункт, защото, ако бяхме записали това в доклада — а имаше такива предложения — щяхме да се позовем на информация, която просто е невярна и това не би ни помогнало в борбата с причините за кризата. Благодаря на всички колеги от Парламента за сътрудничество им относно доклада.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-жо председател, аз бях докладчик в сянка за втория доклад и искам най-напред да благодаря на нашия докладчик за отличното сътрудничество.

След дълбоката финансова криза вероятно за нас е съвсем естествено да направим преглед на политиката на възнаграждение в този сектор. Същевременно трябва да признаем, че проблемът, без никакво съмнение, е интересен политически и е доста популистки. Ясно е, че се нуждаем от принципи, които насърчават и създават насоки за стабилна политика за възнаграждение. Известни са ни отделни случаи, при които политиката на възнаграждение би могла да породи проблеми като тези, които наблюдаваме през последните години.

В същото време трябва да избягваме широките обобщения и обвиненията към сектора като цяло. Може би трябва да си припомним, че едва ли е в интерес на дадено дружество да насърчава поемането на прекомерен риск. Ето защо аз съм особено удовлетворен, че наред с други неща, постигнахме споразумение относно принципа „изпълнение или обяснение“. Накрая, успяхме да постигнем сравнително балансиран резултат. Считам, че това е добър резултат, макар че като политици, считам, че може би по принцип не трябва да навлизаме в такива подробности, както направихме в случая.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н Karas вече спомена някои ключови аспекти. Напълно споделям мнението му по тях. Считам, че са необходими по-строги капиталови изисквания за финансовите институции в количествено и качествено изражение. Едно нещо е безусловно сигурно, а именно, че Базелските правила трябва допълнително да се усъвършенстват. Обаче насилването на ситуацията няма да помогне, а би могло да има и изцяло обратен ефект.

Очевидно е, че финансовата криза е глобална. Ето защо поуките, които трябва да извлечем от нея, трябва да бъдат на глобално равнище. Това означава, че ако затегнем капиталовите изисквания, тази мярка трябва да се координира и на международно равнище. Условието на равнопоставеност трябва да се запазят. Съдейки в частност по решенията, взети през последните няколко дни от нашите приятели в САЩ, имам определени съмнения по въпроса.

Друго съображение, което според мен е много важно, е, че натрупването на текущи проекти не трябва да води до несъгласуваност. Например текстовете и приложенията трябва да останат съгласувани. Числовите примери в приложението трябва да съответстват на формулировките. Все пак отговорност за интерпретацията ще носи бъдещият орган за надзор.

Не трябва да забравяме и още нещо. Финансовата и реална икономика не са две автономни системи. Разпоредбите за капиталовите изисквания ще имат отражение върху реалната икономика. Но в дадения момент не знаем какво точно ще бъде то. Ето защо трябва да се извърши пълна оценка на въздействието, преди да направим каквито и да било промени в правната рамка. Такава бе линията, възприета от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) от самото начало на преговорите. Компромисът, постигнат със Съвета, по мое мнение е следователно единственото разумно решение. Искам особено да благодаря на г-жа McCarthy и г-н Karas за приноса им по отношение на доклада.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да благодаря на двамата докладчици за отличната работа. Ограниченията на премиите на висшите мениджъри е много важен знак. Преди всичко, защото за пръв път някъде по света се определя таван на заплащането на банковите директори, и второ, защото това е пакет с ясни правила — премиите на мениджърите трябва да се плащат само когато банките са натрупали печалби, а не само на базата на прогнозни резултати; и трето, защото новите мерки ще сложат край на насърчаване поемането на прекомерни рискове. Накрая, ще имаме повече прозрачност и отговорност, тъй като акционерите ще могат да вземат участие в събранията на акционерите и да упражнят правото да гласуват възнагражденията на директорите.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Нецелесъобразните системи за възнаграждения съдействаха за прекомерното и нехайно поемане на риск за сметка на служители, спестители, инвеститори и цялостния стопански растеж, които в края на краищата също допринесоха за финансовата и стопанска криза.

По тази причина приветствам инициативата за регламентиране на политиките за възнаграждение в сектора на финансовите услуги, която държи сметка за факта, че мениджърите често се поддават на лични финансови интереси, когато ръководят дадено дружество.

Поемането на прекомерен риск в редица случаи противоречи на дългосрочните интереси на дружеството и неговите акционери. В случая с банките и другите финансови институции — дори нещо повече — данъкоплатците се сблъскват с риска да трябва да поемат за своя сметка част от спасителните мерки в случай на финансови затруднения.

По мое мнение трябва да гарантираме висока степен на прозрачност на възнагражденията и да засилим правата на акционерите да контролират политиките за възнаграждение на мениджърите на дружеството и да изразяват мнението си на годишните събрания на акционерите.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Г-жо председател, в момента в Австрия фактически се закриват пощенски клонове, докато в същото време се наблюдава 40% увеличение на заплатите в Post AG, но само на заплатите на ръководния персонал. Обаче, особено по време на криза, населението като цяло не може да възприеме

такива фантастични заплати, прекомерни премии и множество получатели на обезщетения при прекратяване на трудово правоотношение. Няма да бъде лесно да се сложи край на подобно нещо.

Добре известно е, че германските закони за целесъобразност на възнагражденията на управителните съвети просто доведоха до по-голяма бюрокрация и по-силно влияние на чуждестранните инвеститори върху политиката за възнаграждение и стратегията на дружествата. Опитите да се накара управленския персонал да бъде по-отговорен чрез задържане на възнаграждението, бяха осуетени чрез нови политики за застраховане. Проектът на ЕС трябва да си вземе поука от това.

Когато някой чуе, че оповестяването на мениджърските заплати в САЩ е довело до увеличаването им, става ясно, че нашият план е като борба с хидра. Един главен контролиращ във всеки случай ще бъде затруднен едновременно да отговори за две конкуриращи се помежду си дружества. Факторите за определяне на премии определено трябва да бъдат прозрачни.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на докладчиците и Комисията. Това е област за специалисти, но всеки гражданин на Европа ще бъде доволен, че Парламентът, Комисията и Съветът са се заели с въпроса за прекомерните възнаграждения. Знаем само за ексцесите в банковия сектор поради катастрофата, която настъпи. Бих могъл да споря, че дори нещата в банковия сектор да бяха благоприятни, в публичните възприятия като цяло възнагражденията са извън всякаква мяра.

Ключ за всичко това е прозрачността. Когато хората са информирани за ставащото, тогава можем да предприемем мерки. Ние обнародвахме заплащането на селските стопани — от най-малкия до края на веригата — и разглеждаме това като прозрачност. Според мен bankerите правят печалба от публичните пари, от своите акционери и от онези от нас, които вземат заеми, така че е крайно време да се заемем с този конкретен проблем. Аз обаче не съм убедена, че начинът на мислене на bankerите се е променил изобщо и се опасявам, че когато накрая всичко отшуми, освен ако Комисията не действа решително, ще се върнем в изходно положение.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, силно съм силно впечатлен, че все още имате търпение да ме слушате, тъй като съм с Вас вече четири часа, но за мен е удоволствие да съм тук, да отговарям на вашите въпроси и да слушам вашето разискване по някои много важни проблеми.

Още веднъж, моите благодарности за г-жа McCarthy и г-н El Khadraoui и на всички членове на комисията по икономически и парични въпроси за ангажираността, приноса и съществени подобрения, които вие, докладчиците, направихте в тези текстове.

Все още ни чака много работа по проблемите на финансовия сектор, възнагражденията в другите финансови сектори, корпоративното управление, ДКИ IV, дериватите, късите продажби и през септември ще предложа някои разпоредби в тези области.

Само днес колегията одобри два законодателни текста относно гарантирането на депозитите и обезщетяването на инвеститорите, както и Бялата книга за гаранциите в застрахователния сектор.

Но да се върнем на днешните текстове, които утре ще гласувате. Считаю, че това са издържани текстове, които спечелиха от големия брой обсъждания в хода на преговорния процес, от положителните промени, предложени от вашата комисия, в частност що се отнася до подробностите за изчисляване на възнагражденията, прозрачността на политиките за възнаграждение, ограничаване на премиите в онези дружества, които са ползвали държавна помощ, и тяхното дължимо възстановяване.

Що се отнася до международната конкурентоспособност, искам да ви напомня, че принципите за възнаграждение на Съвета за финансова стабилност са общи принципи, предназначени за държави, които се намират на различни равнища на икономическо развитие. Между тези държави са налице значителни различия и там, където общите принципи на Съвета за финансова стабилност позволяваха, остана твърде голяма свобода за маневриране при прилагането им. В действителност, на европейско равнище това беше необходимо, за да се гарантира, че държавите-членки прилагат текста на директивата последователно. Бяха приложени ясни правила, нетърпящи тълкувания. Както многократно съм казвал по повод на голям брой случаи, не считам, че една ясна, последователна законодателна рамка по някакъв начин ще застраши нашата международна конкурентоспособност. Дори считам, че ако Европа бъде първият континент, въвел тези интелигентни разпоредби и интелигентен надзор, тя ще се ползва с конкурентно предимство.

По отношение на това, което казвате за механизмите на новите европейски органи, ние все пак трябва да сме ги създали, а те още не са създадени. Това е целта на разискванията, които водим със Съвета понастоящем. Според мен тези нови органи трябва да имат реални правомощия да координират и да бъдат в състояние да гарантират синхронизираното и последователно прилагане на тези общи правила. Освен това трябва да има

възможност за вземане на решения, отнасящи се пряко до институциите, в случай че европейското право не се прилага коректно. Това, г-н Сапін, включва решения за правилата относно възнагражденията.

Ето защо, уверявам ви, през следващите дни Комисията ще бъде извънредно бдителна относно тези различни аспекти.

А сега желая да кажа няколко думи за прилагането на новите правила. Те трябва да са валидни за всички фирми, занимаващи се с инвестиционно банкиране. Директивата включва общия принцип на съразмерността, който прави възможно прилагането на принципите да се приспособява към различните кредитни институции, имайки предвид тяхната правна структура, размер, сложност и характера на дейността им. Твърдо сме уверени, че благодарение на вас ДКИ III ще предизвика значителни промени в практики, които досега са били твърде чести и доведоха до поемане на прекомерен риск от банките и оттук — до икономическата криза, последиците от която изпитваме днес.

Трябва да благодаря на г-н Карас за неговата подкрепа по проблема за едновременното прилагане със САЩ, както бе договорено, на закона за несъстоятелността. Ние ще работим в тази насока в рамките на програмата за разрешаване на кризата, но това е дългосрочен проект.

Г-н Christensen, Вие наблегнахте на необходимостта от прозрачност. Това е много важен аспект, по който Европейският парламент трябва да направи още много, за да подобри първоначалните предложения на Комисията и аз Ви благодаря за това.

Г-жа Bowles спомена основния проблем за капитализацията, така както направи и г-н Balz преди малко. Капитализацията наистина е важна. Все пак считам, че една подходяща рамка за вътрешен и външен надзор, по които също разискваме, е толкова важна. Относно ДКИ IV, която се обсъжда с банките, трябва да Ви кажа, г-н Balz, че с нетърпение и загриженост очаквам да приключат макроикономическото проучване и оценката за въздействие, от които имаме нужда, за да можем да съгласуваме мерките, съдържащи се в ДКИ III и ДКИ IV. Трябва да се съгласуват самите Базелски мерки, трябва да има съгласуваност между Базелските мерки и другите превантивни предпазителни мерки, вътрешния и външния надзор, корпоративното управление, фондовете за преобразуване на проблемни банки и набора от предпазни инструменти и накрая идва окончателното съгласуване, към което съм особено внимателен — и ще кажа още веднъж като заключение — едно уверено, но далновидно съгласуване между това, което САЩ правят и трябва да правят, от една страна, и това, което ние трябва да направим от европейска гледна точка, от друга.

Трябва да постигнем точно тези цели. Те бяха поставени от Г-20. Трябва да ги постигнем едновременно и ви уверявам, че това ще се случи.

Arlene McCarthy, докладчик. – (EN) Г-жо председател, съвсем накратко, съгласна съм с г-жа McGuinness, че начинът на мислене и културата не са се променили. Всъщност през последната седмица някои банки и институции пробваха да предотвратят предложенията, които ще гласуваме утре. Ето защо влизането им в сила е жизнено важно, ето защо националните регулаторни органи трябва да намерят кураж да въведат това законодателство в действие и ето защо утре членовете на Парламента трябва решително да ги подкрепят и да дадат ясен сигнал на банките и обществеността, че ние наистина възнамеряваме да реформираме и трайно да променим дискредитираната култура на премиите. Считам, колеги, че това е началото, а не краят на процеса. Ето защо призовавам колегите решително да подкрепят доклада по време на утрешното пленарно заседание.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Edward McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Saïd El Khadraoui, докладчик. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, аз също ще бъда кратък. Считам, всички ще се съгласят, че са необходими основни правила за политиките за възнаграждение и е ясно — от оценката на препоръките относно политиките за възнаграждение, обнародвани от Комисията преди година — че те трябва да са колкото е възможно по-обвързващи. Убеден съм, разбира се, че не всеки иска да се отиде толкова далеч по въпроса и не всеки е толкова смел, но всички ние трябва да приемем, че това, което обсъждаме днес и което, да се надяваме, ще приемем утре, е просто само първата крачка в правилната посока. Това не може да е краят на историята.

Очевидно е, че все още има работа, която трябва да се свърши. Надзорните органи трябва да бъдат засилени, така че да има възможност и за външно наблюдение върху политиките за възнаграждение на дружествата. Трябва да се изясни ролята на комитетите за определяне на възнагражденията, както и връзката им с ангажираните с управлението на риска. Ролята на акционерите също трябва да се засили. Ето защо, г-н член на Комисията, съм доволен да чуя, че подкрепяте регулаторната рамка за корпоративно управление за всички

дружества, и считам, че през следващите месеци трябва да се състои задълбочено разискване с акционерите по проблема. Това е важно и е значим сигнал за нашите граждани, че имаме сериозно намерение да установим строги основни правила в това отношение в интерес на самите дружества и на икономиката.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (сряда, 7 юли 2010 г.).

14. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0316/2010).

Следните въпроси са отправени към Комисията.

Първа част

Въпрос № 15, зададен от **Cristina Gutiérrez-Cortines** (H-0327/10)

Относно: Критерии за избор на висшето ръководство в съвместните технологични инициативи (СТИ) и подкрепа за малките и средни предприятия (МСП)

Като се има предвид, че публично-частните партньорства, особено съвместните технологични инициативи, се създават в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания (FP7) и че те самостоятелно ще управляват значителна част от бюджета на ЕС (напр. Hydrogen 470 милиарда евро), бих искал да разбера:

дали процедурата за избор на ръководни кадри на СТИ осигурява независимост от влиянието на големи компании, както по време на процеса на избор, така и по отношение на биографиите на избрания висш ръководен състав;

дали в тези изборни процеси се взема под внимание ангажимента на ЕС да подкрепя МСП, като се има предвид, че МСП са от ключово значение за бъдещото развитие на ЕС в областта на индустрията.

Мойра Гейгън-Куин, член на Комисията. – (EN) Първата част от въпроса на г-жа Gutiérrez-Cortines се отнася до това, дали чрез процедурата за избор на висш ръководен състав на СТИ се гарантира независимост от влиянието на големи предприятия.

Отговорът е „да“. Процедурата за избор на изпълнителни директори за съвместни технологични инициативи следва насоките за назначаване на ръководители на агенции и съвместни предприятия на Общността. Насоките се отнасят за всички структури на ЕС, като по този начин се гарантира пълното съгласуване на изборните процеси в СТИ с тези в другите структури на ЕС като изпълнителните агенции и регулаторните агенции. Така процесът при всички структури на ЕС, включително СТИ, се основава на компетентност и заслуги, и чрез него се гарантира равно третиране на всички кандидати.

В това отношение, както беше предвидено в насоките, висшите служители на Комисията представляваха мнозинство както в комисиите за предварителен подбор, така и по време на заседанието на Консултативния комитет по назначенията. Това са единствените два етапа от процедурата, на които на промишлеността беше отредена някаква роля по един или друг начин, отделно от непряката роля на нейните представители, когато са гласували в управителния съвет в момента на самото назначение, което се извършва измежду кандидатите, включени в кратката листа на Комисията.

Трябва да се отбележи, че текущите и оперативните разходи на всички СТИ се поемат частично от промишлеността – до 67% при ENIAC и ARTEMIS, двете съвместни технологични инициативи в областта на нанотехнологиите и вградените компютърни системи. Това предполага, че участието им е било необходимо и в съответствие с характера на СТИ като публично-частни партньорства.

Във втората част от въпроса се пита дали при тези изборни процеси се взема под внимание ангажиментът на ЕС да подкрепя МСП. Отговорът е, че по принцип критериите за избор на персонал за ежедневната дейност на СТИ трябва да се основават – както беше споменато по-рано по отношение на насоките за назначаване – на компетентност и заслуги. В това отношение насърчаването на МСП е важна цел в политиката на Комисията, но може да не е лесно то да бъде преобразувано в критерии за подбор при назначаването на персонал, попадащ в приложното поле на Правилника за длъжностните лица на ЕС, какъвто е персоналът на СТИ.

Изпълнителният директор и неговите или нейните подчинени трябва да съблюдават принципите на професионалната етика, залегнали в Правилника за длъжностните лица на ЕС, поради което нямат право да

защитават или представляват нечии конкретни интереси, било то на МСП или на големи дружества. В Правилника за длъжностните лица на ЕС са предвидени дисциплинарни процедури, приложими при нарушаването на това задължение. От друга страна, правилата за създаване на съвместни технологични инициативи отчитат интересите на МСП. Те съдържат разпоредби, чрез които се подкрепя и насърчава участието и представителството на МСП на равнище управителен съвет.

Salvador Garriga Polledo, в качеството на заместник на автора. – (ES) Г-н председател, Парламентът и Комисията споделят тази загриженост, но, г-жо член на Комисията, конкретните случаи ни насочват в обратната посока. Знаем, че съвместните технологични инициативи (СТИ) са „общи структури“ и че следователно за тях има процедура за избор, която трябва да бъде следвана. Наясно сме също, че избраните лица не трябва да идват директно от дружества, на чиито управителни съвети са членове.

Ще опиша един реален случай. За СТИ „Водород“, чийто бюджет е 470 млн. евро, Европейската комисия проведе процедура за избор, в края на която бяха определени трима души и накрая беше избран един, който беше експерт на Комисията, произхождащ от сектора на малките и средните предприятия, но който, след присъединяването му към управителния съвет на СТИ „Водород“, беше заменен от човек, произхождащ от голямо дружество, по-точно от „Тойота Даймлер“.

Считам, че този конкретен случай е в пълно противоречие с отговора, който ми дадохте, който би трябвало да е логичен от гледна точка на процедурата. Затова искам да Ви призова, г-жо член на Комисията, да наблюдавате процедурата за избор.

Мойра Гейгън-Куин, член на Комисията. – (EN) Определено съм готова да проследя отблизо този въпрос, както призовахте. Считам, че трябва да се отбележи, че текущите и оперативните разходи на всички съвместни технологични инициативи се покриват частично от промишлеността. В съответствие с този принос и в духа на публично-частното партньорство в насоките за назначаване на ръководни кадри се предвижда известно участие на партньорите от промишлеността.

Това включва, разбира се, важната роля на висшите служители на Комисията – които винаги съставляват мнозинство в процеса на избор. Имаше два вида участие на промишлеността. Може би ще е от полза, ако опиша в общи линии в какво се състоеше то. Един от тримата членове на всяка комисия за предварителен подбор (с право на глас), а другите двама членове са: генералният директор на генералната дирекция, която е наставник вътре в самата Комисия, или един от неговите/нейните заместници, изпълняващ ролята на председател, и директор от генералната агенция-наставник. Има и един наблюдател от промишлеността в Консултативния комитет по назначенията (без право на глас); а шестимата членове на Консултативния комитет по назначенията са висши служители на Комисията.

Три от шестимата представители на промишлеността в управителния съвет на СТИ „Горивни клетки и водород“, който назначава нейния изпълнителен директор, произлизат от МСП. Всъщност това представителство на МСП в управителния съвет е уредено в регламента за създаване на съвместното предприятие „Горивни клетки и водород“, според който поне един от представителите в управителния съвет, назначени от промишлената група, представлява МСП.

Разбира се, както казах в началото, с готовност ще проследя отблизо тези процедури в бъдеще, към което ме призова членът на Парламента.

РПредседател. – Въпрос № 16, зададен от **Joanna Senyszyn** (H-0331/10)

Относно: Присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека

Напоследък Европейският съд по правата на човека постанови няколко решения относно някои действащи в Полша правни механизми, които нарушават Европейската конвенция за защита на правата на човека. Досега въпросът за изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека попадеше в компетенциите на държавите-членки на Европейския съюз, които са същевременно и държави – членки на Съвета на Европа. Очакваното присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека ще промени ли досегашната практика, и по-конкретно, дали се предвиждат механизми за контрол от страна на ЕС на изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека от държавите-членки на Европейския съюз, които членуват в Съвета на Европа?

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи няма да повлияе на начина, по който дадено решение на Европейския съд по правата на човека срещу държава-членка на ЕС се изпълнява от тази държава-членка. Това означава, че споразумението за присъединяване може да генерира задължения само

въз основа на конвенцията и, когато е приложимо, на който и да било допълнителен протокол от конвенцията, който Съюзът би могъл да ратифицира, дотолкова, доколкото той засяга актове и мерки, приети от институциите, структурите, длъжностните лица или агенциите на Съюза, но не и когато засяга актове и мерки, приети от държавите-членки.

Не се планира въвеждането на механизъм на ЕС за контрол на изпълнението на такива решения, тъй като за това няма правно основание. Действително, в Протокол № 8 от Договора от Лисабон се посочва, че присъединяването „не засяга нито областите на компетентност на Съюза, нито правомощията, предоставени на неговите институции“ или „особеното положение на държавите-членки по отношение на Европейската конвенция“. Това се отнася не само за обхвата на задълженията на държавите-членки по същество, но и за начина, по който се изпълнява дадено решение на Европейския съд по правата на човека срещу държава-членка на ЕС.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Благодаря Ви за отговора, г-н Шемета. За съжаление, считам, че той не е задоволителен. Контролът на изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека обаче изглежда ще е много необходим, тъй като някои държави-членки няма да искат да ги изпълнят доброволно.

Имам един уточняващ въпрос във връзка с решения на Съда, засягащи нарушения на Европейската конвенция за правата на човека, и по-специално делото „Lautsi срещу Италия“. В решение, произнесено на 3 ноември 2009 г., Съдът постановява, че окачването на разпятия в класните стаи е нарушение на правата на човека, а на 15 юни 2010 г. в делото „Grzelak срещу Полша“ той постановява, че липсата на възможност даден ученик да присъства в часовете по етика в повечето полски училища също представлява нарушение на правата на човека. Дали полското законодателство, за което Съдът постановява, че е в нарушение в тези два случая, е също в противоречие с проекта...

(Председателят отнема думата на оратора)

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще се опитам да отговоря на въпроса. Когато държавите-членки действат в рамките на правото на Съюза, те трябва да зачитат основните права така, както са уредени в Хартата и в общите принципи на правото на Съюза. Всяко нарушение на това задължение може да доведе до процедура за нарушение пред Съда на Европейския съюз съгласно член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Това обаче е единственото процесуално средство, с което разполага Европейският съюз, за да гарантира спазването на основните права от дадена държава-членка. В обратния случай, когато държавите-членки действат извън рамките на правото на Съюза, съгласно договорите няма обща компетентност в областта на основните права. Следователно, изключва се възможността не само Съюзът да следи по принцип дали дадена държава-членка спазва основните права, но и да наблюдава дали държавата-членка изпълнява решенията на Европейския съд по правата на човека.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Г-н Шемета, сигурна съм, че Комисията ще бъде включена в процеса на преговорите за присъединяването на Съюза към Конвенцията. Един от най-важните въпроси в този процес ще е този за отношенията между Съда на Европейския съюз и Съда по правата на човека в Страсбург. Как според Комисията следва да се гарантира запазването на прерогативите на Съда на ЕС в областта на тълкуването на правото на ЕС?

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) От техническа и правна гледна точка разбирам отговора на члена на Комисията. Погледнато политически и във връзка с реалната ангажираност с основните права, той е лишен от логика и противоречи на членове 6 и 7 от Договора, в които се предвижда, че ЕС и държавите-членки следва да се подчиняват на Конвенцията. Действително, в член 7 беше заложен механизъм, с който беше направен опит да се гарантира, че държавите-членки няма да нарушават правата на човека – и така, доколкото е съвместимо казаното от Комисията с механизма по член 7?

Необходима ни е система за партньорски проверки; необходими са ни механизми за контрол. Боя се, че този отговор показва защо Комисията е толкова безсилна в преследването на нарушения на правата на човека в държавите-членки.

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Чрез преговорите следва да се гарантира, че априори вътрешният контрол на Съда на Европейския съюз, в съответствие с първичното законодателство, се прилага и в случаи, в които съответствието с дадена конвенция на акта на дадена институция, структура, служба или агенция на Съюза е застрашено в дело, заведено пред Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), но Съдът

на Европейския съюз не е имал възможност да се произнесе по отношение на съвместимостта на този акт с основните права, определени на равнище Европейски съюз.

Всички такива процесуални средства, предоставящи възможност на Съда на Европейския съюз да оцени съвместимостта на такива актове с основните права, следва да целят защитата на субсидиарния характер на процедурата пред Европейския съд по правата на човека и не трябва да са причина за неразумни забавяния на тази процедура.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Относно членове 6 и 7, г-н член на Комисията, какво значение отдавате на членове 6 и 7 в светлината на отговора Ви и на механизма за преследване на нарушения?

Алгирдас Шемета, член на Комисията – (EN) Искам само да ви информирам, че в момента в Съвета на Европа се работи по усъвършенстване на изпълнението на процедурите на Европейския съд по правата на човека. Така че, работи се в момента.

Председател. – Да се надяваме, че това няма да трае твърде дълго!

Въпрос № 17, зададен от **Georgios Papanikolaou (H-0313/10)**

Относно: Международно сътрудничество по отношение на офшорните и данъчните убежища

В рамките на усилията, полагани за борба с финансовите измами и избягването на данъци, Европейският съюз преговаря за споразумения с трети страни, считани за „данъчен рай“ като например Лихтенщайн и Швейцария, като споразумение с последните две страни беше представено на държавите-членки на ЕС за ратифициране.

Комисията разполага ли с данни за идентифициране на главните трети страни, избирани от европейските капитали с цел избягване на данъци чрез посредничеството на офшорни компании?

Освен двустранните споразумения, които без съмнение са от изключително значение, възнамерява ли ЕС да сключи многостранни споразумения за международно сътрудничество с цел по-ефикасна борба с избягването на данъци?

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Потвърждавам, че миналата година Комисията представи на Съвета проект за споразумение между Европейския съюз и неговите държави-членки и Княжество Лихтенщайн за борба с измамите и всякакви други незаконни дейности и за гарантиране на обмен на информация по данъчни въпроси. Освен това Комисията представи на Съвета проект за задание за започване на преговори по подобни споразумения с Андора, Монако, Сан Марино и Швейцария.

Както проектът за споразумение с Княжество Лихтенщайн, така и проектът за задание все още чакат одобрение от Съвета, тъй като някои държави-членки имат политически резерви и свързват тези документи с преразглеждането на Директивата за спестяванията на ЕС. Считам, че тези проекти за споразумения и задания не трябва да са заложници на преразглеждането на Директивата за спестяванията, тъй като с тях се цели да се противодейства на измамите в момент, в който има още по-належаща необходимост да защитим нашите общи финансови интереси.

Комисията не разполага с конкретна информация, сочеща основните трети държави, в които европейските фондове предпочитат да създават офшорни дружества, за да избегнат данъците. Убеден съм обаче, че предложените споразумения ще допринесат за подобряването на потока на този вид информация и че те са основни инструменти за насърчаване на политиката на добро управление в областта на данъците, която се основава на следните три принципа: прозрачност, обмен на информация и по-голяма свобода в данъчната конкуренция.

С тази политика се цели не да се атакуват териториите от типа „данъчен рай“, а да се постигне споразумение с възможно най-много трети държави относно общите принципи на сътрудничество и прозрачност. Съветът по икономически и финансови въпроси (ЕКОФИН) одобри тези принципи и призна необходимостта от популяризирането им във възможно най-широк географски план.

Проектът за споразумение с Княжество Лихтенщайн и проектът за задание за преговори с други четири юрисдикции са прекрасни примери за последователен подход на ЕС. Чрез тях се осигурява многостранна рамка за минимални правила за обмен на информация и помощ между всички страни, което би трябвало да даде възможност на държавите-членки на ЕС и на трети държави да се борят по-ефективно с данъчните измами и избягването на данъци. Комисията обаче предприема допълнителни действия с цел насърчаване на политиката на прозрачност, обмен на информация и по-свободна данъчна конкуренция в отношенията си с трети държави. Това се прави най-вече чрез инициативи като засилването на административното сътрудничество, кодекса за

поведение при корпоративното данъчно облагане или чрез предоставяне на информация за данъци и тенденции, чрез сътрудничество с развиващи се страни за насърчаване на доброто управление в областта на данъчните въпроси, което засяга отношенията с трети държави. Комисията, заедно със своите държави-членки, е много активна и в международни организации като ОИСР, по-специално в глобалния форум за обмен на информация и нейния процес на партньорски проверки.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, от онова, което се случва на практика, и от това, което ни казахте днес, става ясно, че държавите-членки не могат да се справят ефективно с този много важен проблем само със собствените си контролни механизми. Разбира се, от само себе си се разбира, че този вид избягване на данъци вреди сериозно на растежа и води до парични потоци, които се основават не на критерия на възвръщаемостта, а на това кой е най-добрият начин за се избегнат данъците.

Съществува друг подход, възприет в Испания и Съединените американски щати, при който контролът на депозитите е по-слаб, поради което територии от типа „данъчен рай“ стават по-малко привлекателни. Разбира се, така или иначе, това не може да се приложи в държави-членки, в които няма ефективни механизми за контрол, защото ще доведе до загуба на приходи.

Във връзка с изложеното, въпросът ми е следният: какви са приоритетите на Комисията, каква е стратегията ѝ, какъв е подходът ѝ в това начинание и какви баланси би искала тя да запази...

(Председателят отнема думата на оратора)

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Преди всичко трябва да кажа, че когато се водят преговори с трети държави, а именно държавите, които споменах, ние преговаряме от името на 27-те държави-членки и използваме многостранен подход на водене на преговори по въпроси, свързани с избягването на данъци. Казаното от Вас е действително интересно и ние проучваме различни видове избягване на данъци. Както правилно отбелязахте, лицата, които избягват данъчното облагане, се приспособяват към промените в нашите механизми за контрол; затова създадохме групата по кодекса за поведение, с която се стремим да гарантираме прилагането на кодекса не само на равнище държави-членки; опитваме се да насърчаваме и трети държави да прилагат принципите от този кодекс за поведение. Това би могло също така да ни даде възможност да постигнем напредък в борбата с избягването на данъци.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Бих искал да Ви задам следния въпрос: от онова, което казахте днес, г-н Шемета, стана ясно, че имаме добър проект на документ, но той не може да влезе в сила. Блокиран е от група държави-членки и, ако ми позволите, бих искал да Ви попитам – тъй като разбирам, че не можете да ни кажете имената на тези държави-членки – колко държави-членки са против проекта и какви са техните аргументи? Защото предполагам, че имат някакво оправдание, което вероятно използват.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Тази сутрин чух изявлението на един британски член на Европейския парламент в смисъл, че те ще са много по-добре извън Европейския съюз, със същите договорености като Норвегия и Швейцария. Членът на Комисията ще коментира ли това? Имаме ли договорености с тях, които ги улесняват твърде много и ги насърчават да останат извън Европейския съюз, като същевременно държавите в рамките на Европейския съюз биват насърчавани да го напуснат, за да сключат подобно споразумение?

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Що се отнася до споразуменията с ЕС, има две държави-членки, които все още имат политически резерви във връзка с предложението. Те искат да възприемат „пакетен“ подход към този въпрос като обвържат едно предложение за изменение на Директивата за спестяванията, проекта за взаимно сътрудничество и този, свързан с преговорите със споменатите държави-членки.

Това е въпрос, по който работим, като белгийското председателство ще го изведе като приоритет за периода на своя мандат. Надявам се, че ще успеем да постигнем напредък в тази област.

Съжалявам, но началото на втория въпрос не беше съвсем ясно.

Председател. – Г-н Kelly, вероятно бихте могли да изложите отново въпроса си съвсем накратко, ако нямате нищо против. Първата част от въпроса Ви не беше много ясна.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Не заявя ли един британски член на Европейския парламент, че ще са далеч по-добре извън Европейския съюз с финансови договорености и т.н., подобни на тези, с които се ползват Швейцария и Норвегия? Съгласна ли е Комисията с това изявление? Прекалено много ли улесняваме подобните на Швейцария и Норвегия държави, особено във връзка с въпроса на г-н Papanikolaou? Трябва ли да променим подхода си към тези държави, за да ги насърчим да се присъединят към Съюза, вместо сегашното положение,

при което някои страни твърдят, че биха били по-добре извън Европейския съюз, подобно на Швейцария и Норвегия?

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Не бих искал да коментирам дали Великобритания би била в по-добро положение извън Европейския съюз. Ще оставя коментарите по този въпрос на лицето, което го е повдигнало.

Що се отнася до въпросите, свързани с нелоялната данъчна конкуренция, избягването на данъци и данъчните измами и що се отнася до Норвегия, в момента сме в процес на преговори с Норвегия. Има доста голям напредък в тази област и се надявам, че ще успеем да постигнем споразумение с тях по тези конкретни въпроси.

Както казах във встъпителните си слова, ние също така призовахме Съвета да ни възложи задание, за да преговаряме по подобно споразумение с Швейцария. В момента се занимаваме с настоящия пакет, който включва три директиви и въпроса относно Лихтенщайн. Едва когато въпросите около тези елементи от пакета бъдат решени, ще можем да получим задание за преговори с Швейцария и с други европейски държави, които не са членки от Европейския съюз.

По отношение на Швейцария, изчакваме и във връзка с друг въпрос – приложението на кодекса за поведение спрямо въпроси, засягащи корпоративното данъчно облагане. Неотдавна Съветът поиска от нас да започнем диалог с швейцарските органи относно плановете им във връзка с прилагането на принципите на кодекса за поведение в Швейцария. Комисията започна този диалог миналата седмица. В даден бъдещ момент ще мога да ви информирам за напредъка в тази област.

Втора част

Председател. – Въпрос № 19, зададен от **Bernd Posselt** (H-0308/10)

Относно: Трансгранично сътрудничество между Сърбия, Македония и Косово

Как оценява Комисията шансовете за трансгранично сътрудничество и развитие в пограничния регион между южна Сърбия, Македония и Косово, по-специално що се отнася за принадлежащата към Сърбия и населена с албанци долина Прешево? Как могат да бъдат насърчени принципите на правовата държава, инвестициите, инфраструктурата и местният граничен трафик?

Шефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Европейската комисия е добре запозната с положението и бъдещите безпокойство икономически условия в южния район на Сърбия, включително в областта на долината Прешево. В миналото областта не е била добре развита и в момента е най-бедната в Сърбия. Комисията предоставя значителна финансова помощ от 2000 г. насам.

Целите са да се намали несъответствието между южна Сърбия и останалата част от страната по отношение на условията на живот и обществените услуги, както и да се гарантира пълноценната роля на областта в държавните институции, отговарящи за планирането, бъдещите инвестиции и реализацията им. Що се отнася до трансграничното сътрудничество, съгласно програмата ИПП – инструмента за предприемаческа помощ за региона, за който се отнася въпросът, това ще зависи от бъдещия напредък в отношенията между заинтересованите партньори.

Междувременно Европейският съюз ще продължи да насърчава и подкрепя прилагането на принципите на правовата държава, инвестициите в инфраструктурата и местния граничен трафик в този район чрез инструментите, с които разполага. Те включват Мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово и дейностите, които Европейският съюз подкрепя по линия на ежегодните програми по ИПП за Сърбия, бивша югославска република Македония и Косово.

Що се отнася до Косово, в съобщенията на Комисията от октомври 2009 г. относно Косово бяха включени редица важни предложения, които Съветът по общи въпроси от декември 2009 г. поиска да придвижим. В резултат на това Косово ще започне реално да се възползва от финансирания проект за трансгранично сътрудничество на Европейския съюз по-късно тази година. Комисията ще активизира компонент II на ИПП за Косово – Албания и за Косово – бивша югославска република Македония през 2010 г., т.е. тази година. Възнамеряваме да включим и сътрудничеството между Косово и Черна гора от началото на следващата година.

Комисията ще продължава да следи внимателно инициативите, които се предприемат в тази област посредством структурирания ни диалог с органите, както и чрез годишните ни доклади, следващият от които предстои да бъде публикуван през ноември 2010 година.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за отличния отговор. Вие самият произхождате от чудесна част на Европа – Еврорегиона Егренис. По мое мнение следва да подкрепим местния граничен трафик, по-специално в региона, за който говорим, тъй като границите няма да бъдат отворени още дълго време, така че няма да е необходимо хората да се редят на опашките от туристи, ако искат да посетят своя район от другата страна на границата. Трябва да улесним болничния престой на хората в пограничните райони и признаването на образователно-квалификационните степени. Това е област, в която трябва да се свърши неимоверно много работа и бих искал да ви призова действително да я изведете като приоритет. Хората там наистина страдат много.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Това действително ще бъде един от приоритетите ми в този регион. Нямахме време да поговорим обстойно за значението на регионалното сътрудничество, особено в този конкретен регион. Въпросът, който повдигнахте, вече беше тема на консултациите ми със Съвета за регионално сътрудничество, които проведох като последваща стъпка след една доста успешна конференция в Сараево. Така че той ще остане сред моите приоритети във взаимоотношенията ни както с държавите там, така и с регионалните организации, които са в състояние да ни предоставят помощ в това общо начинание.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, както вероятно знаете, в Косово настъпи взривоопасна ситуация поради факта, че в петък миналата седмица беше хвърлена ръчна граната сред множество от сръбски демонстранти, протестиращи срещу откриването на косовски държавни служби в Митровица.

Като се има предвид, че през юли Международният съд в Хага трябва да постанови решение във връзка с едностранната декларация за независимост на Косово, бих искал да Ви попитам дали считате, че това действие, като тук имам предвид откриването на служба, е било действително провокативно и че е трябвало да бъде избегнато?

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, въпросът за трансграничното сътрудничество е много важен и бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговия отговор.

Бих искал обаче да се отбележи в протокола, че заглавието на въпроса в официалния списък на Парламента е неприемливо. Международно признатото название на една от трите държави е БЮРМ – бивша югославска република Македония. Това е официалното наименование на държавата и знаете много добре, че в момента текат преговори между Гърция и БЮРМ за решаването на този проблем. Недопустимо е държавата да фигурира по този начин в списъка на Парламента при официално разискване.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) След като разговарях с двамата премиери – министър-председателя Груевски и министър-председателя Папандреу – мога да потвърдя, че разговорите за решаване на въпроса, повдигнат от уважаемия член на Парламента, наистина са в напреднала фаза. Надявам се, че ръководителите ще използват тази възможност, за да решат тези въпроси, което ще позволи на тази държава и на Скопие да започнат преговори за присъединяване.

В отговор на първия въпрос – преди няколко седмици бях в северната част на Косово, където открих няколко служби на ЕС и водих разговори относно програмите и как да се гарантира, че всичко, което правим за гражданите на Косово – и разбира се, за гражданите на други държави в региона – ще се споделя от всички и няма да съществуват изолирани места, където гражданите не разполагат с тези възможности.

Съвсем правилно отбелязахте, че преди решението на Международния съд трябва да избягваме всякакви действия, които биха нажежили обстановката и дори биха я направили взривоопасна. Предвид казаното, след този трагичен инцидент, баронеса Аштън, върховният представител и заместник-председател на Комисията, проведе телефонни разговори с ръководители както в Прищина, така и в Белград и ги призова да продължат политиката на съдержаност, особено сега, когато сме по-близо до очакваното решение на Международния съд от когато и да било преди.

Председател. – Въпрос № 21, зададен от **Nikolaos Chountis** (H-0325/10)

Относно: Цялостно прилагане на споразумението за асоцииране и на допълнителния протокол от страна на Турция

В своя доклад относно напредъка на Турция за 2009 г., Комисията посочва, че: "(...) Турция все още не е постигнала напредък при цялостното прилагане на допълнителния протокол към споразумението за асоцииране (...). Наложително е Турция да се придържа към задължението си за цялостно, а не по дискриминационен начин, прилагане на допълнителния протокол (...)".

Предвид това, че за четвърта по ред година Турция не прилага допълнителния протокол, по какъв начин счита Комисията, че следва да се упражни натиск върху тази страна, за да прилага тя изцяло споразумението за асоцииране и допълнителния протокол, при положение че положените до момента усилия не дадоха резултат? Ангажира ли се е Турция да подпише протокола до края на 2010 г.?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Комисията повтаря на всички съответни равнища и при всяка възможност призова си към Турция за пълно прилагане на допълнителния протокол и на споразумението за асоцииране и за премахване на всички пречки за свободното движение на стоки, включително ограниченията относно преките транспортни връзки с Кипър.

Комисията ще продължи да докладва по всички въпроси, засегнати в Декларацията на Европейския съвет от 2005 г., в следващия си годишен доклад. Тя ще представи фактологичен, обективен доклад относно напредъка или липсата на напредък по тези въпроси, както направи миналата година и по-предишната година. На тази основа Съветът ще може да направи оценка на положението и да формулира съответните заключения.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н член на Комисията, много Ви благодаря за отговора.

Бих искал да задам следния уточняващ въпрос: в едно неотдавнашно изявление президентът на Република Кипър, г-н Христофиас, свърза отварянето на новите глави в предприсъединителния процес на Турция с откриването на пристанището Фамагуста, като наблегна, че пристанището може да се предаде на Организацията на обединените нации и да действа под егидата на Европейския съюз, като се има предвид, че подобно предложение е било правено в миналото, през 2006 г., и реакцията на ООН е била положителна.

Затова искам да Ви попитам какво е Вашето мнение, каква е Вашата реакция на предложението на г-н Христофиас?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Има редица въпроси, внесени пряко или косвено за обсъждане по време на преговорите за намиране на цялостно решение на кипърския въпрос. Ролята на Комисията в това отношение е съвсем ясна: ние не само подкрепяме процеса, ръководен от ООН, не само съдействаме на двамата ръководители да намерят решение на този проблем, но и изпратихме личния пратеник на председателя на Комисията, за да помогне на страните по време на тези разговори, засягащи мерките, свързани с ЕС.

Има други елементи, за които вероятно не е предвидено пряко обсъждане по време на тези преговори, но които са взаимно зависими и взаимно свързани. Един от тях беше споменат от Вас. Ролята на Комисията е да призовава двете страни, както и други заинтересовани или свързани с проблема държави, да направят всичко възможно, за да намерят решение; да подхождат творчески към откриването на това решение и ако да подхождаш творчески с цел намиране на решение предполага и решаването на този проблем, то Комисията ще го предложи. Иначе, силно се надяваме, че въпросът, който повдигнахте, ще бъде разгледан и решен в рамките на общите разговори за постигане на всеобхватно решение.

Председател. – Преди да премина към уточняващия въпрос на г-н Kelly, бих искал да информирам колегите, че ще приключим в 20,30 ч. Причината е не само, че така е предвидено в дневния ред, но и че преводачите трябва да имат време да хапнат, преди да подновим заседанието в 21,00 ч.

Следващият член на Комисията, г-н де Гухт, обаче ще започне да отговаря на въпроси около 20,15 ч. и тъй като следните въпроси – № 27, 28, 29, 30 и 31 – не бяха допуснати, г-н де Гухт ще започне с въпрос № 32, зададен от г-н Tarabella.

Що се отнася до въпроса, зададен от г-н Crowley, не сме уведомени за присъствието на заместник на г-н Crowley и съответно той няма да получи отговор, така че преминаваме към въпроса на г-н Howit с общ отговор.

Г-н Gallagher, приканвам някой от служителите да дойде и да разговаря с Вас. Сега да се върнем на г-н Kelly. Това е Вашият втори и последен уточняващ въпрос.

Mairéad McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, ако Вие – или колегите – не считате, че въпросите относно Меркосур, които аз и други колеги зададохме, са неприемливи, защото не са подходящи въпроси, смятам, че те не бяха приети, защото има такава точка в дневния ред за четвъртък.

Важно е да се подчертае, че ние, като вносители на въпросите, нямаше как да знаем, че това ще се случи. Вярно е, че настоявахме за разискване относно двустранните преговори с Меркосур. Затова според мен въпросът следва да се счита за приемлив – и смятам, че сега трябва да получи отговор, защото тук не с тава въпрос само за мен – има много други колеги, които искат да повдигнат този въпрос и съм сигурна, че и други ще заемат техните места. Искам само да се отбележи в протокола защо тези въпроси бяха обявени за нередовни в

настоящото време за въпроси и настоятелно призовавам колегите да ни подкрепят по време на разискването ни тук в четвъртък.

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-н председател, няма да Ви бабя, защото разбирам, че времето Ви притиска. Напълно съм съгласен с току-що казаното от г-жа McGuinness. Откровено казано, много съм разгневен от начина, по който беше направено това. Знаем, че правилата се създават, за да се приспособяват, но това е много спорна тема и на този въпрос трябваше да се даде отговор тази вечер, защото така щеше да се осигури и по-добра основа за разискването, което ще се проведе в четвъртък сутрин.

Председател. – Уведомен съм, че и двамата сте автори на въпроса с искане за устен отговор и съответно заслужавате поздравления, че постигнахте включването му в дневния ред за четвъртък. Това ще осигури много по-големи възможности за провеждане на разискване и дискусия. Затова смятам да спрем дотук с тази тема, но ви благодаря за мненията, които споделихте и ще се постарая да вземем мерки хората да бъдат уведомявани по-рано в бъдеще.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-н председател, моят кабинет определено е уведомил кабинета на председателя, че аз ще поема въпроса на г-н Crowley.

Председател. – Съжалявам; проблемът е, че не сме уведомени от г-н Crowley, а както разбирам, изискването е такова. Но нека да видим как ще продължим, г-н Gallagher. Ако сте така добър да проявите търпение и да изчакате, ще видим как ще продължим.

Seán Kelly (PPE). – (EN) По-скоро ме интересуваха турско-кипърските атлети и ако Комисията би желала да коментира този въпрос, тъй като самият аз съм спортист, считам че не трябва да има граници в изявиите на един атлет, освен собствените му способности. Ако съществува такава ситуация, дали по-специално Олимпийският съвет е направил опит да я облекчи, защото не всичко може да се остави на Комисията?

Шефан Фюле, член на Комисията. – (EN) По този конкретен въпрос трябва да кажа, че проблемът с изолацията на турско-кипърски спортисти и спортистки трябва да се реши чрез вътрешнокипърски диалог, чрез постоянни преговори за намиране на цялостните решения, които споменах по-рано.

С рамката на Организацията на обединените нации се предоставя възможност за такива преговори. Европейският съюз не разполага с необходимите компетентности, за да се намесва в такива случаи. В крайна сметка това печално положение е резултат от все още нерешения кипърски проблем. Комисията силно подкрепя ръководителите на двете общности в Кипър в настоящите преговори за цялостно решение относно Кипър, както отбелязах по-рано.

Едно бързо решение на кипърския въпрос на практика би довело до решаване на проблема, изложен от уважания член на Парламента, но аз мога да добавя, че турско-кипърските спортисти и спортистки имат право свободно да решат за коя федерация желаят да се състезават. Не трябва да има натиск от никоя страна. Както вече беше споменато, този въпрос трябва да се реши чрез вътрешнокипърски диалог.

Председател. – Въпрос № 22, зададен от **Mitchell** (H-0329/10)

Относно: Мирът в Близкия изток

Въпреки близостта си до Близкия изток и усилията за координиране на една обединена външна политика Европейския съюз си остава маловажно действащо лице в начинанията за насърчаване на блискоизточния мирен процес между израелци и палестинци.

Как използва Комисията европейската политика за съседство за постигане на положителни резултати в тази насока?

Шефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Европейският съюз е главно действащо лице в блискоизточния мирен процес както политически, така и практически. На политическо равнище ролята на Европейския съюз се основава на здрави двустранни отношения с всички партньори в този важен регион. Чрез европейската политика за съседство (ЕПС) беше осигурена рамка за тези двустранни отношения, която може да се пригоди към потребностите на всяка държава.

Чрез срещите по линия на ЕПС се осигурява платформа за редовни, задълбочени и активни обсъждания, включително такива, засягащи блискоизточния мирен процес.

Европейският съюз използва срещите с Израел и палестинците по линия на ЕПС за справяне с различни аспекти: политически въпроси, обсъждане на специфични случаи, свързани с правата на човека, положението

по места, нашата работа по оказването на помощ и т.н. Във всеки от случаите рамката на ЕПС спомогна за консолидиране на постоянен поток от информация и за споделяне на мнения.

На практическо равнище Европейския съюз планира значителната си помощ за този регион като резултат от двустранни консултации в рамките на ЕПС. Например Европейският съюз допринася съществено за изграждането на палестинската държава и за усилията за подпомагане на бежанците във всички части на Близкия изток. Успоредно с близките двустранни отношения, Европейският съюз последователно подкрепя многостранния подход към блискоизточния мирен процес. Средиземноморският съюз предлага друг форум, на който блискоизточният мирен процес може да бъде обсъждан от всички партньори в този регион.

Освен това Европейският съюз, наред със Съединените щати, Русия и Организацията на обединените нации, е член на Четворката, която подкрепя настоящите преговори за сближаване между Израел и палестинците. На своята среща от 19 март 2010 г. Четворката посочи, че в рамките на 24 месеца трябва да бъде постигнато мирно споразумение, обхващашо всички въпроси, свързани с окончателния статус.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговия отговор. Не е ли обезпокоен той от факта, че арабските държави в Близкия изток непрестанно нарушават ангажиментите си, свързани с хуманитарната помощ в региона? Спазили са ги само веднъж – мисля, че беше в средата на 80-те години на двадесети век – през последните 20 години, докато отрудените данъкоплатци в Европейския съюз изпълняват ангажименти в трудни времена. Какво направихте, за да повдигнете този въпрос?

Второ, от данните, представени вчера от г-н Гинг от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) пред съвместните комитети под ръководството на Комитета по развитие, разбрах за успешните усилия на неправителствените организации да окажат натиск върху израелското правителство в областта на хуманитарната помощ – нещо, което ние не успяхме да постигнем самостоятелно.

Всички знаем какъв ще бъде резултатът – той ще е двудържавен подход, а имаме и пътна карта, но дали не са ни необходими нови начини за предаване на нашето послание както на израелците, така и на палестинците в региона?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Бих искал да започна оттам, където уважаемият член на Парламента приключи изказването си.

Следва максимално да използваме каналите, с които разполагаме и да намираме нови в случай на необходимост. Блискоизточният мирен процес и самият регион действително са област, в която поддържаме тясно сътрудничество с Кати Аштън, върховния представител и заместник-председател на Комисията. Това е област, в която се надяваме да видим плодовете от дейността на външната служба на Европейския съюз и от политиката след приемането на Договора от Лисабон, които да обединяват подхода на Общността и инструментите на нашата обща външна политика и политиката на сигурност.

Що се отнася до първата част от въпроса Ви, гордея се както с това, че Европейският съюз е един от най-големите донори, така и с факта, че сега той насочва тази подкрепа към дейности по изграждането на държавата. Същевременно съм обезпокоен, че други държави, особено богатите държави в региона, не правят достатъчно, за да положат същите усилия като нас.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Въпросът ми имаше и втора част, която засягаше необходимостта да предаваме посланието си по различен начин. Възможно е неправителствените организации да се намесят, да наложат посланието си в дневния ред и тогава ще се озовем в положение, в което те ще твърдят, че мирните средства не дават резултат. Не се ли нуждаем от нов начин, по който да изпращаме нашето послание?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Моля да ме извините, но смятам, че отговорих именно на този въпрос в началото на моя отговор.

Отговорът ми беше: да, това действително ни е необходимо и в момента обсъждаме и внимателно координираме с върховния представител и заместник-председател на Комисията кой е най-добрият начин, по който да постъпим и как в този конкретен регион да съчетаем инструментите, с които разполага външната служба на Европейския съюз след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Нашият специален представител, Тони Блеър, създаде у нас впечатлението, че Израел ще прекрати блокадата на Газа. Тази сутрин обаче бяхме уведомени от Джон Гинг, оперативния директор на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), че на практика, въпреки че сега Израел разрешава внасянето на храна, хората не могат да си позволят да си я закупят,

защото не се допуска нищо с търговско или стопанско предназначение, което би довело до създаване на заетост и перспективи за работни места, които биха им осигурили достатъчен доход.

Мисля, че политиката на Израел се разглежда от мнозина от нас като измамна. Миналия месец Парламентът призова Комисията и Съвета да престанат просто да използват единствено слова и да предприемат някакви действия. Комисията разполага със силата да упражнява натиск върху Израел чрез споразумението за асоцииране. Кога ще станем свидетели на някакви действия от страна на Комисията, с които да се гарантира предоставянето на помощи на Газа?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Откровено казано, не съм убеден, че споразумението за асоцииране и тази рамка са най-добрият начин за упражняване на натиск върху когото и да било.

Уважаемият член на Парламента е осведомен за готовността на Израел да подобри отношенията между Държавата Израел и Европейския съюз – чрез така наречените усъвършенствани законодателни актове – но, включително поради причините, споменати от членовете на Парламента, Европейският съюз не откликна положително на това желание.

Онова, което е необходимо в настоящия момент, е политическо решение относно затварянето на Газа. Г-жа Катрин Ашгън, върховният представител и заместник-председател, почти ежедневно участва в решаването на този конкретен проблем. Канех се да замина за региона, но и двамата бяхме на мнение, че би било най-добре първо да се намери политическо решение за отварянето на региона и след това Комисията да проучи кой би бил най-добрият начин за задоволяване на потребностите на региона – с нещо повече от обикновена хуманитарна помощ.

Председател. – Поднасям извиненията си на баронеса Ludford, която вече напусна залата. По-рано посочих, че няма да разглеждаме нейния въпрос, но всъщност можем да го направим, защото в момента вносителите на въпроси към г-н де Гухт не присъстват в залата.

Въпрос № 26, зададен от **Ryszard Czarnecki** (H-0342/10)

Относно: Напредък на процеса на демократизация в Грузия и Азербайджан

Как Комисия оценява забележимия напредък в областта на демократизацията и правата на човека в Грузия (в контекста на последните избори) и в Азербайджан? Комисия възнамерява ли да възнагради държавите, които постигнаха напредък в областта на спазването на европейските стандарти?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Зачитането на правата на човека и на основните ценности и спазването на демократичните стандарти са същината на Европейската политика за съседство. Комисията наблюдава прилагането на съвместните планове за действие на ЕС и Азербайджан и на ЕС и Грузия от 2006 г., когато бяха подписани тези планове за действие. Това наблюдение е отбелязано в годишния доклад на Комисията относно напредъка, който публикуваме всяка пролет.

В случая с Азербайджан при миналогодишната оценка е констатирано неравномерно развитие в областта на демократизацията и правата на човека. Отбелязахме някои положителни тенденции, но продължаваме да сме загрижени, по-специално по отношение на свободата на изразяване и свободата на медиите – оценка, която Европейският парламент сподели в своята резолюция от 17 декември 2009 г.

По отношение на Грузия, през 2009 г. страната постигна добър напредък в изпълнението на приоритетите, залегнали в плана за действие по линия на Европейската програма за съседство, по-специално в областите принципи на правовата държава, реформи в съдебната система, добро управление и борба с корупцията. Въпросите, свързани с правата на човека, се обсъждат редовно в рамките на диалога между ЕС и Грузия относно правата на човека, по линия на който бяха проведени две срещи през 2009 г. и всъщност тази седмица предстои нова среща в Тбилиси, на която ще се направи преглед на напредъка.

Комисията следи развитието на събитията и в двете държави, включително във връзка с ангажиментите, поети по отношение на Съвета на Европа и Организацията за сътрудничество и сигурност в Европа (ОССЕ). Комисията продължава да изразява своето безпокойство пред административните органи на различни равнища в Азербайджан и Грузия.

Комисията оценява напредъка в своите годишни доклади относно изпълнението на плановете за действие, договорени с държавите партньори. Финансовите средства, предназначени за партньорите в ЕПС по линия на Европейския инструмент за добросъседство и партньорство, от следващата година ще отразяват по обективен и прозрачен начин степента, в която ценностите, на които се основава ЕПС в областта на демократичното управление и зачитането на човешките права и основните свободи, се споделят в действителност.

Нещо повече, в рамките на Източното партньорство се предвиждат нови и амбициозни споразумения за асоцииране между Европейския съюз и онези държави партньори, които желаят и са в състояние да се съобразяват с произтичащите от тях ангажименти, включително такива, свързани с управлението.

Jacek Włosowicz, в качеството на заместник на автора – (PL) Г-н Фюле, благодаря Ви за отговора. Въпросът обаче беше: дали е възможно или се очаква конкретна форма на одобрение или стимул като част от работата на Комисията, за да се привлече специално внимание върху факта, че държавите, които приемат това, по което има общо съгласие и които съблюдават изискванията в тези области, могат да разчитат на конкретна награда?

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Съгласен съм с подхода, съгласно който с политиката за съседство се цели реформа за реформи. Колкото повече партньорите ни се ангажират с реформи, толкова по-активно Комисията подкрепя съответната държава и прави необходимото за приемането и реализацията на реформите.

Ако се вгледате в държавите, участващи в Източното партньорство, ще разберете, че тази политика действително дава резултати. Ние разполагаме със същия набор от инструменти – споразумението за асоцииране, споразумението за икономическа интеграция и един метод за решаване на проблеми, свързани с мобилността и визите. Ако обърнете внимание на участниците в Източното партньорство, ще забележите големи различия в отношението им към реформите и в отношението на Комисията към тези държави. Като добър пример в това отношение бих могъл да посоча Молдова, страната, с която фактически започнахме преговори за споразумение за присъединяване, с която поставихме началото на диалога относно визите и с която се надявам, че много скоро ще започнем преговори относно споразумение за икономическа интеграция, известно още като задълбочени и всеобхватни споразумения за свободна търговия.

Въпрос № 32, зададен от **Marc Tarabella** (H-0309/10)

Относно: Нарушаване на правилата на справедливата търговия от европейските вносители

През последните месеци няколко дела, включително съдебни, изложиха на показ нарушаването на най-елементарните правила на справедливата търговия от страна на европейските вносители и разпространители (продължителност на работния ден, детски труд, извънредни часове и т.н.), които същевременно твърдяха противното чрез подвеждащи реклами и т. нар. етични етикети.

Комисията може ли да обяви как включва задълженията за съблюдаване на минималните социални норми на Международната организация на труда (МОТ) в търговските споразумения, които сключва от името на Европейския съюз, как контролира спазването на тези задължения и какви санкции налага в случай на доказано нарушение, какъвто беше случаят с делото „Lidl“ – търговска верига, срещу която наскоро беше издадена решение от германски съд?

Въпрос № 33, зададен от **Linda McAvan** (H-0353/10)

Относно: Лоялна търговия

Европейският парламент, Съветът и Комисия признаха, че инициативата за лоялна търговия спомага за устойчивото развитие и въвежда повече справедливост в търговията, което е една от целите на новия Договор на ЕС. Европейските граждани също изразиха подкрепата си за стоки от лоялна търговия с масирано увеличение на продажбите, особено в моята държава-членка, Обединеното кралство, където продажбите нараснаха с 12 %. Освен това стотици местни общини стават градове на лоялната търговия.

Членът на Комисията Манделсън пое през 2006 г. координацията по въпросите на лоялната търговия в ГД „Търговия“. Възнамерява ли Комисията да запази тази отговорност? Как смята Комисията да гарантира наличието на последователна политика в ЕС, която да гарантира, че инициативите за лоялна търговия могат да постигнат целите си, като допринесат за повече справедливост в международната търговия?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Схемите за справедлива търговия – или „частните схеми за гарантиране на устойчивост“, ако искаме да ги назовем с правилното им, макар и малко тромаво наименование – играят важна роля за стимулиране на развитието и за осигуряване на информиран избор на потребителите. Едно от най-големите им предимства е, че те са неправителствени по характер. Както беше обявено в съобщението на Комисията от май 2009 г. относно тези схеми, участието на правителството трябва да се ограничи, така че да не влияе отрицателно върху динамичния характер на справедливата търговия и проявата на предпочитания от страна на потребителите.

Ще призная също така че има големи възможности за обръкване на потребителите. Ето защо Комисията подкрепя усилията на структури като Международния съюз за социално и екологично акредитиране и

етикетиране (ISEAL), Международния търговски център и Конференцията на ООН за търговия и развитие (UNCTAD) за внасяне на по-голяма яснота относно критериите за устойчивост, използвани при различните схеми.

В Комисията отговорността за схемите от типа „справедлива търговия“ се поделя между различните членове на Комисията, в зависимост от съответната инициатива. Така например, службите на членовете на Комисията Таяни и Барние играят водеща роля в изготвянето на правилник за социално отговорни обществени поръчки. Тези на члена на Комисията Дали са водещи в областта на информирането на потребителите в ЕС, а службите на члена на Комисията Пиебалгс са водещи, когато става въпрос за проекти в развиващи се страни.

Понастоящем ГД „Търговия“ играе централна координираща роля в мерките за гарантиране на последователния характер на инициативите по линия на политиките на ЕС и на тяхното съответствие със съобщението от 2009 г. и аз съм готов да поддържам тази координираща роля съгласно ангажмента, поет от моите предшественици.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Радвам се да чуя, че Вие ще изпълнявате координиращата функция. Вашите служби ще обезпечат ръководството и връзката по отношение на етичната търговия и се питам до каква степен сте ангажирани с въпроса за социалните обществени поръчки заедно с члена на Комисията Барние. Действително се нуждаем от координация, защото преди няколко седмици установихме, че в текста, който ще бъде публикуван много скоро, има формулировки, които биха навредили на справедливата търговия

За щастие, членът на Комисията Барние се намеси, но мисля, че в този оригинален текст очевидно прозираше липса на съгласуваност, така че това влиза ли в компетентностите на Вашите служби като координираща група – поддържате ли връзка с всички различни служби и как ще се реализира това на практика?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Това ще се случи на ниво взаимоотношения между службите и ние ще се погрижим за постоянната координация с другите ангажирани членове на Комисията, така че в резултат на тази координация да се разработи политика на ЕС в това отношение въз основа на съобщението от 2009 година. Разбира се, ако е необходимо, ще проведе и преки разговори с моите колеги, членовете на Комисията.

Представител. – Благодаря Ви за лаконичния отговор, г-н член на Комисията.

Въпрос № 34 отпада поради отсъствието на неговия автор.

Въпрос № 35, зададен от **Richard Howitt** (H-0347/10)

Относно: Проект на споразумение за свободна търговия между ЕС и Колумбия

Счита ли Комисията, че споразумението за свободна търговия, както е договорено и парафирано, ще трябва да бъде ратифицирано в националните парламенти на държавите-членки на ЕС?

Въпрос № 36, зададен от **David Martin** (H-0352/10)

Относно: Споразумение за свободна търговия между ЕС и Колумбия

След подписването в Мадрид през изминалия месец на споразумението за свободна търговия между ЕС и Колумбия, може ли Комисията да поясни кога споразумението ще бъде предадено на Парламента съгласно процедурата на одобрение? Може ли Комисията да потвърди, че с Колумбия е била договорена клауза относно правата на човека и че текстът на тази клауза е бил предаден на Парламента?

Клаузата относно правата на човека следва да съдържа разпоредба за прекратяване на споразумението в случай на нарушения на правата на човека. Следователно може ли Комисията да предостави подробности относно процедурата за прекратяване на споразумението, тоест дали Комисията е единствен инициатор на предложение за прекратяване на споразумението и дали на Съвета е необходимо решение с квалифицирано мнозинство или с единодушие, за да подкрепи такова предложение? Освен това, може ли Комисията да посочи каква ще е ролята на Парламента и на заинтересованите трети лица, като например синдикалните структуризации, във връзка с евентуално предложение или решение за прекратяване на споразумението?

Може ли Комисията също да уточни дали ще е необходимо ратифициране на споразумението от националните парламенти и какъв график и каква процедура ще са приложими в такъв случай?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Наистина, съвсем накратко, защото тази тема може да се обсъжда дълго време. Нека само да посоча, че преговорите по споразумението за свободна търговия между ЕС и Колумбия и Перу действително приключиха неотдавна, но споразумението все още не е официално парафирано.

В момента се извършва правен преглед на текста на споразумението с цел да се осигури съгласуваност и съответствие на двата договорени текста на английски и испански език. Този процес вероятно ще приключи през есента на тази година и когато окончателните текстове бъдат парафирани от преговарящите, Комисията ще ги внесе в Съвета за подписване и сключване на споразумението за свободна търговия.

Споразумението за свободна търговия ще бъде официално внесено от Съвета в Европейския парламент за получаване на съгласие от негова страна след приемането на решението на Съвета за подписването му. На този етап е трудно да се прогнозира конкретната дата, но вероятно това ще се случи през втората половина на 2011 година.

Все още не е ясно дали ще бъде отправено искане към националните парламенти за одобрение на споразуменията. Комисията ще проучи дали е необходимо ратифициране от страна на държавите-членки непосредствено след консолидирането на окончателния текст на споразумението за свободна търговия, като отчете новото разпределение на компетентностите между ЕС и държавите-членки, произтичащо от Договора от Лисабон.

Мога да потвърдя, че споразумението с Колумбия и Перу включва обширна клауза относно правата на човека. Тъй като тази клауза е основен елемент в нашите взаимоотношения, от това следва, че в случай на нарушение, тя може да доведе до едностранно прекратяване на търговски преференции без предварителни консултации. Такова прекратяване следва да се извърши чрез решение на Съвета, взето с квалифицирано мнозинство въз основа на предложение или от страна на Комисията, или от страна на върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, съгласно член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Целият текст на споразумението, включително клаузата относно правата на човека, беше внесен в комисията по международна търговия през март тази година, след приключването на преговорите.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Благодаря Ви, г-н член на Комисията, за този отговор. Бихте ли могли да коментирате дали сте били осведомен за изтичането на разузнавателни документи от DAS – държавната разузнавателна служба на Колумбия, които показват, че е имало потенциално незаконни разузнавателни дейности на европейска територия срещу белгийската хуманитарна организация „Broederlijk Delen“, Международната федерация по правата на човека, „Амнести интернешънъл“ в Мадрид и други добросъвестни правозащитни организации, а дори и срещу подкомисията по правата на човека към Европейския парламент?

Ще приемете ли, че това е резонна и съществена информация, която трябва да бъде проучена и че тя има отношение към начина, по който ще работим по-нататък по проекта на споразумението за свободна търговия с Колумбия?

David Martin (S&D). – (EN) Върховният представител описа правата на човека като сребърна нишка, която ще преминава през цялата ни външна политика. Може ли Комисията да ни информира как беше оценена вероятната реакция на Колумбия на подписването на споразумението за свободна търговия? Какви анализи е направила, за да докаже или отхвърли тезата, че то няма да влоши, а ще подобри положението във връзка с правата на човека?

Внимателно изслушах това, което членът на Комисията каза относно клаузата за прекратяване. Приветствам това положение, но преди да подпишем такова споразумение, трябва да сме убедени, че то ще доведе до напредък по отношение на правата на човека и няма да върне положението назад. Искам да знам дали са правени някакви оценки.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Най-напред, относно предполагаемият шпионаж от страна на тайните служби, запознати сме с докладите в това отношение и се отнасяме много сериозно към този въпрос. Комисията повдигна този въпрос по време на разговорите си с колумбийското правителство, наред с останалото, при посещението на директора на DAS, Фелипе Муньос, в Комисията през март 2010 г. и посредством контактите между делегацията на ЕС в Богота с DAS и с други държавни ведомства. Продължаваме да следим този въпрос много внимателно.

Във връзка с въпроса, зададен от г-н David Martin, да, направихме такава оценка. В крайна сметка тя е политическа оценка. Знаете какви са средствата за защита; те са правилни. Съгласен съм с Вас обаче че преди да говорим за средствата за защита, трябва да сме убедени, че самата позиция за сключване на споразумение

за свободна търговия ще стимулира спазването на правата на човека, или по-скоро, че няма да възпрепятства тяхното спазване. Нашата оценка, както и личната ми политическа оценка е, че като се има предвид цялостното положение в Колумбия, сключването на споразумението за свободна търговия ще е от полза за правата на човека.

Председател. – Благодаря Ви, г-н член на Комисията. Благодаря ви за въпросите, колеги. Председателят на Европейския парламент като цяло е безпристрастен и независим, но се надявам, че Нидерландия ще спечели!

Въпросите, останали без отговор поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

(Заседанието, прекъснато в 20,30 ч. се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

15. Нови храни ***II (разискване)

Председател. – Следващата точка е препоръката за второ четене на доклада, изготвен от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно позицията на Съвета с оглед приемане на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно новите храни, за изменение на Регламент (ЕО) № 1331/2008 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 258/97 и Регламент (ЕО) № 1852/2001 на Комисията (докладчик: Kartika Tamara Liotard) (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD)) (A7-0152/2010).

Kartika Tamara Liotard, докладчик. – (NL)Г-н председател, аз също бих искала да изкажа гореща благодарност към всички докладчици в сянка и колеги, както присъстващи, така и отсъстващи, за тяхното наистина великолепно сътрудничество.

Според мен целта на регламента относно новите храни трябва най-сетне да се разпростре отвъд аспектите, засягащи само безопасността на храните, тъй като има и други аспекти, важни за потребителите в днешното общество – например екологичните, свързаните със защитата на здравето на животните, както и съображенията от етична гледна точка. Наистина в Парламента често провеждаме разисквания относно модифицираните храни. Иновациите са нещо много хубаво, но не и когато са за сметка на човешкия живот и здраве. За щастие, мнозинството в Парламента е съгласно с мен, затова се надявам, че ще можем да спечелим на своя страна и Съвета.

Какво точно представляват „новите храни“? Е, това са продукти, които не бяха на европейския пазар преди 15 май 1997 г. – например защото още не са били изобретени или признати за храни в Европейския съюз. Един пример за това са храните, произведени с помощта на нанотехнологии. Производителите биха искали да се пуснат такива храни на пазара. Потребителите винаги харесват новостите, а новите технологии наистина могат да ни помогнат в борбата със затлъстяването например. От друга страна, трябва да сме изключително внимателни с разрешаването на новите технологии, когато не знаем със сигурност дали те са безопасни за здравето на човека и животните и за околната среда. Ето защо една от отправните ми точки гласи, че принципът на предохранителните мерки трябва да се прилага винаги когато на пазара се пускат нови храни. Една храна никога не бива да стига до нашата трапеза, ако не е гарантирана нейната безопасност. Освен това потребителите винаги трябва да имат избор – следователно ако е нова храна, това следва да бъде упоменато на етикета.

А сега – относно проблемната тема: месото от клонирани животни и тяхното потомство. Проучванията разкриват, че потребителите харчат все повече пари за животински продукти, произведени чрез методи, защитаващи здравето на животните. Клонираните животни често са увредени или болни, а повечето дори не оживяват до раждането си. С други думи, има слаби признаци, че се зачита здравето на животните. Засага клонирането на животни за консумация от човека не е търговска практика в ЕС, но вероятността внасяното месо от клонирани животни вече да е на нашата трапеза повече не може да бъде отхвърляна. Не съществуват конкретни разпоредби в ЕС както за месото от клонирани животни, така и за пускането на пазара на семенна течност от клонирани животни.

Дискусията относно месото от клонирани животни не е нещо ново. Европейският парламент разисква клонирането на животни още от 2006 г. През 2008 г. той прие резолюция, внесена от г-н Parish, която имаше за цел да уреди търговията с месо от клонирани животни. Въпреки това, в хода на диалога със Съвета относно този доклад, стана ясно, че призивът от страна на Парламента няма да получи отговор. Съветът възприе

гледещето, че месото от клонирани животни следва да попадне в приложното поле на законодателството относно новите храни. Ето защо Парламентът не можа да постигне съгласие със Съвета на второ четене. Ако Парламентът трябваше да даде своето одобрение месото от клонирани животни да попадне в приложното поле на законодателството относно новите храни, той щеше да даде непряко одобрение месото от клонирани животни да стигне до нашата трапеза.

Ще добавя, че основен акцент на законодателството относно новите храни ще бъде поставен върху безопасността на консумираните храни, докато акцентът върху защитата на здравето на животните и върху етичните аспекти ще бъде много по-малък. Затова настоятелно призовавам за отделно законодателство относно клонирането на животни. Времето е недостатъчно, тъй като преди няколко месеца в САЩ разрешиха търговията с месо и семенна течност от клонирани животни. Без единна европейска позиция има голяма вероятност на пазара в ЕС незабелязано и безпрепятствено да се появят месо и семенна течност от клонирани животни. Мога само да се надявам, че Парламентът ще остане също толкова категоричен по този въпрос, колкото беше през последните три години. Не бива в последния момент да поднасяме никакви неприятни изненади. Все пак, като политик, ми е извънредно трудно да обяснявам на гласоподавателите защо – без да е имало публичен дебат върху темата – сервираме месо от клонирани животни на трапезата на нашите потребители.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, през март 2009 г. Парламентът гласува на първо четене предложението относно новите храни. Много от внесените изменения бяха включени в позицията на Съвета, приета на първо четене през март 2010 г.

Позицията на Съвета поддържа принципа на необходимостта от разрешение за пускане на пазара на иновативните продукти, за да гарантира пред потребителите, че новите производствени технологии са безопасни за човека и животните и че те зачитат интересите както на потребителите, така и на околната среда. Предложената процедура ще рационализира и ускори процеса на издаване на разрешения чрез централизирана оценка на безопасността на храните, извършвана от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), и ще зададе точно определени крайни срокове за всеки етап от процеса. Това включва също и по-добра оценка на безопасността, която ще позволи улесеното внасяне в ЕС на безопасни традиционни храни от трети държави. Благодарен съм за широката подкрепа от страна на Парламента за усъвършенстването на предложението за рационализиране на процедурата за издаване на разрешения.

Преминавайки към въпроса за наноматериалите, подчертавам, че Комисията има благосклонно отношение към искането на Европейския парламент за систематизирано етикетирание на всички храни, съдържащи наноматериали. Въпреки това, преди завършването на текста, трябва да постигнем споразумение относно съобразяването му с новите разпоредби на Договора от Лисабон и особено с онези, които имат отношение към необходимите изменения в определението за наноматериали. Убеден съм, че може да бъде намерено хармонично решение, така че завършването на одобрения текст да приключи своевременно.

Относно клонирането на животни, споделям позицията на Парламента по отношение на важността, която той придава на тази особено чувствителна тема. Както могат да си спомнят уважаемите колеги, до ноември 2010 г. съм ангажиран с изготвянето на доклад, разглеждащ всички аспекти на клонирането с цел производство на храни, който ще бъде последван от законодателни предложения, ако е уместно. Ангажирах съм се да разгледам всички въпроси, особено свързаните със здравето и хуманното отношение към клонирани животни по време на периода на плодovitост и естествената продължителност на живота им. Въздействието, което ще окажат върху международната търговия всевъзможните мерки относно клонирането, също е ключов аспект, който ще бъде разгледан в този доклад. Ще разгледам заключенията в доклада с отворено съзнание, с оглед изнамирането на удовлетворително и подходящо решение, което да може да бъде ефективно приложено. Докладът ще послужи като отправна точка за последващо разискване, с цел постигането на резултат, удовлетворяващ всички институции.

В заключение искам да благодаря на докладчика, г-жа Liotard, и на докладчиците в сянка за тяхната изключително ценна работа върху този важен законодателен документ. Очаквам с интерес да чуя гледните точки на уважаемите членове на ЕП.

Pilar Ayuso, от името на групата PPE. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, както споменахте, този регламент е много важен не само за потребителите, но също и за хранително-вкусовата промишленост. Той засяга въпроса за новите храни и новите технологии за производство на хранителни продукти.

Както вече беше споменато, най-спорният въпрос е този относно месото, добито от клонирани животни и тяхното потомство, тъй като това, което обикновено навлиза в хранителната верига, е не самото клонирано животно, а неговото потомство. Считаю, че от страна на Парламента изключването на въпроса за месото от клонирани животни от това предложение беше разумна стъпка, тъй като в действителност не е възможно да

се посветят само няколко параграфа на такава иновативна и нова технология, каквато е клонирането на животни, въпреки че в някои държави това е обичайно явление.

В едно от предложенията за изменение, имашо отношение към този въпрос, към Комисията – както бяхте обещали – е отправен призив да внесе доклад и законодателно предложение. Тук, включително и в моята група, имаме известен спор дали следва да искаме от Комисията да внесе предложение, забраняващо месото от клонирани животни, или само да поискаме от Комисията да внесе предложение. Моето мнение е, че Комисията следва да внесе предложението, а ние не трябва да й нареждаме как да го формулира. Комисията следва да внесе предложението, а след това ние да го подложим на разискване в Парламента и да кажем дали го одобряваме или не, и да внесем в него изменения. Това е моята позиция, въпреки че в нашата група не сме единодушни и утре ще гласуваме поотделно.

Има още един въпрос, който силно ме интересува и който вече споменахте – това е въпросът за наноматериалите. Съгласна съм, че е необходимо ново определение, но не бива да се ограничаваме само до определението и етикетиранието. Всяко издаване на разрешение за наноматериали трябва да бъде предхождано от изчерпателни научни изследвания, тъй като това са нови материали, които ще влизат в състава на храните, а въпросът за безопасността на храните трябва да бъде приоритетен. Надявам се и разчитам, че ще стане точно така.

Daciana Octavia Sârbu, *от името на групата S&D.* – (RO) Искам да започна с благодарност към докладчика за положените усилия, а също и за съдействието й по много от важните въпроси, с които се занимаваше нашата група.

Главната тревога на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент все още е свързана с храната, произведена от клонирани животни. Беше осъществено ограничено проучване на последиците от консумацията на храни, произведени от клонирани животни, върху човека, но не беше извършено никакво проучване, за да се достигне до заключение дали такава храна е безопасна за консумация.

Етичните съображения относно използването на техники за клониране, липсата на познания за последиците от консумирането на такива хранителни продукти върху потребителите, както и въпросите, засягащи защитата на здравето на животните, ни водят до заключението, че няма никакво оправдание за използването на клониране при производството на храни.

Докладът разглежда също и въпроса за използването на хранителни продукти, съдържащи наноматериали, както и въпроса за храните, произведени с помощта на нанотехнологии. Последиците от въздействието на наноматериалите върху човешкото тяло все още не са известни. Трябва да направим всичко по силите си, за да гарантираме безопасна консумация. Затова ще подкрепим разработването, от страна на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), на специални методи за оценка на включените рискове, преди да се издаде разрешение за продажба на всяка такава храна. Трябва да възприемем предпазлив подход към технологиите за производство на храни за случаите, когато не разбираме напълно тяхното въздействие върху човешкия организъм и околната среда.

Важно е също така потребителите винаги да бъдат информирани какво консумират; ето защо подкрепям изискванията за етикетиранието.

Въпреки че главната цел на този регламент следва да бъде гарантирането, че храната е безопасна за консумация от човека, защитата на здравето на животните също е важен въпрос. С радост подкрепям предложенията за изменение, които ще допринесат за хуманното отношение към животните, като например разработването на алтернативни методи за тестване, както и обмена на данни между заявителите за получаване на разрешителни за нови храни, ако това ще предотврати повторните тестове върху животни.

Позицията на Европейския парламент по тези въпроси на първо четене беше много ясна, а докладът беше приет с голямо мнозинство. При положение че Съветът показва изключително голямо нежелание да постигне компромисно решение на въпроса за храната, добита от клонирани животни, важно е Парламентът сега да заеме категорична позиция. Ние представляваме гражданите и не бива да забравяме това.

Антония Първанова, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз също искам да изразя своята благодарност към докладчика, а от името на нашия репортер в сянка, г-жа Lepage, искам да изразя нашата подкрепа за основните ключови моменти в доклада, приет от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните.

Както каза колегата ми, главният нерешен проблем в преразгледания текст на регламента относно новите храни е въпросът за клонирането на животни. Докато при месото, добито от клонирани животни, още не са установени никакви проблеми от гледна точка на съображенията за безопасност, тези технологии все пак са

повод за сериозна загриженост по отношение на здравето на животните, намаляването на биоразнообразието, а и на редица етични съображения.

Ето защо искаме да изключим от приложното поле на настоящия регламент въпроса за месото, добито от клонирани животни и тяхното потомство, и настояваме Комисията да внесе законодателно предложение, разглеждащо всички аспекти на този въпрос. Би било недопустимо да се задвижи процес на издаване на разрешения за пускане на пазара на клонирани животни, без да се даде възможност на европейските граждани и Европейския парламент да участват в истинско разискване относно последиците от тази технология.

Нека ви напомня още и че тази позиция вече беше ясно изразена от Парламента в неговата резолюция от 2008 г. относно клонирането на животни за веригата на предлагането на храни.

По отношение на нанохраните наистина следва да гарантираме, че никакви продукти, съдържащи специално създадени наночастици, няма да бъдат пуснати на пазара, преди да бъдат разработени и одобрени подходящи методи за оценка на специфичния риск. Насоки в това отношение следва да бъдат изготвени от страна на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), след консултация с всички заинтересовани страни, а впоследствие одобрени от държавите-членки и Парламента.

Повечето от нас също ще се съгласят, че въпросът с прозрачността е от решаващо значение при разглеждането на настоящата тема. Затова трябва да гарантираме публичен достъп до данните, върху които се основава оценката на риска при новите храни. Трябва да има публичен достъп не само до изследванията, финансирани с публични средства, но и до всички данни, свързани с оценката на риска, в съответствие с Орхуската конвенция и с действащото европейско законодателство.

Няма никакво противоречие по отношение на този принцип на публичен достъп до информация и защита на интелектуалната собственост, при положение че заявителят, използващ информация от друг заявител, си плаща правото върху тази информация. Прозрачността също трябва да се прилага, що се отнася до етикетването на продукти от животни, хранени с генетично модифицирани храни.

В заключение искам да подчертая нашата надежда, че разискването в дух на единодушие ще доведе до ясен и недвусмислен текст, гарантиращ на нашите граждани както безопасност, така и прозрачност.

Bart Staes, от илнето на групата Verts/ALE. – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, когато ме избрах за първи път през 1999 г., едно от първите разисквания, по време на които се изказах, имаше отношение към безопасността на храните. Ние, белгийските членове на ЕП, бяхме избрани в разгара на продоволствената криза, включваща проблемите с пилетата, полихлорирани бифенили (ПХБ) и други подобни въпроси. Едно от първите предложения на Комисията по онова време беше Бялата книга за безопасност на храните, която, мисля, предлагаше 83 мерки за гарантиране на безопасността на храните в Европейския съюз. Това беше преди 11 години, а след толкова години можем да се гордеем със свършената работа. Считам, че близо 90% от тази работа вече е свършена, а наистина един от малкото нерешени въпроси има отношение към обявеното тогава намерение на Европейската комисия да проучи подходите към този тип продукти – а именно, към новите храни. Това са храни, произведени с помощта на нови производствени технологии – храни, които не съществуваха преди 15 май 1997 г. Първоначалното предложение на Комисията от януари 2008 г. включваше редица цели: гарантиране на безопасността на храните, защита на здравето на човека, а също и обезпечаване на функционирането на пазара за храни.

Доколкото разбирам, през последните три години докладчикът, г-жа Liotard, е провеждала великолепна политика и е демонстрирала гравивно сътрудничество с докладчиците в сянка, а също и с парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. На първо четене тя успя да получи подкрепата на особено голямо мнозинство за предложенията си: 658 членове на ЕП подкрепиха нейната работа, което е рядко срещано мнозинство. Ето защо мисля, че е важно за Вас, г-н член на Комисията – както и за Съвета, представители на който за съжаление не присъстват в залата – да не забравяте, че Парламентът е единен и невероятно силен. Ние считаме, че храните, добити от клонирани животни и тяхното потомство, следва да бъдат изключени от приложното поле на този регламент, и наистина искаме нещо повече от обикновен доклад, г-н член на Комисията; искаме Европейската комисия да внесе законодателно предложение.

Групата на Зелените/Европейски свободен алианс желае да отиде още по-далеч; ние искаме и мораториум върху тези храни. Искаме Комисията незабавно да внесе законодателно предложение и наистина настоятелно призоваваме за това. Според мен стана пределно ясно, включително и от думите на предходните оратори, че Парламентът е единодушен. Отсъстващият Съвет е приел само ограничен брой изменения от приетите при нас на първо четене. Ясно е, че Съветът възприема много неотстъпчив подход към този въпрос – нещо, което намирам за непростиемо. Подобен неотстъпчив подход означава, че въпреки усилията през последните седмици

и месеци, въпреки неизброимите неофициални срещи, всъщност не сме напреднали и крачка, и сега сме принудени да пристъпим към второ четене, да останем решително единодушни и да гарантираме, че наистина ще осъществим някакъв напредък по отношение на постигането на съгласие със Съвета.

Ето защо цялата ми група подкрепя подхода на докладчика, желанието да се запазят възможно най-много от измененията на първо четене, а също и целия подход към клонираните животни и други елементи от това предложение. Надявам се, че след гласуването Съветът ще получи това ясно и гръмко послание и че тогава ще можем да започнем открит, градивен диалог. Надявам се, че Комисията наистина ще спази своето обещание да изготви не просто доклад, а истинско законодателно предложение. Убеден съм, че това е нещо, от което европейската общественост наистина се нуждае и за което настоява.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, първо искам да благодаря на моята колега, г-жа Liotard, за пълноценната ѝ работа. Лично аз винаги съм в подкрепа на това, да се поставят на първо място безопасността на потребителите и тяхното право на информация, а това се отнася за всички храни. Докладът, който разискваме сега в тази зала, разглежда, наред с други неща, и въпросите, имащи отношение към новите добавки в храните, ензимите, ароматизантите и съставките с ароматични свойства, както и въпроса относно храните, съдържащи наноматериали. Могат ли тези вещества да засегнат нашето здраве? Ако е така, не трябва ли тогава да бъдат включени в регламент относно лекарствените продукти?

Има смисъл създаването на европейско законодателство в тази област, но в случая са намесени множество различни интереси. Наноматериалите, клонираните животни и езотеричните продукти вече се консумират в големи количества в други региони на света. Кой всъщност иска да има такива нови инициативи? Дали промишлеността иска да продава повече продукти? Или това всъщност са потребителите? Не съм убедена, че са потребителите. Убедена съм, че гражданите на Европейския съюз искат да има добра храна в нашите супермаркети, с ясен и разбираем списък на съставките. В моята родина виждам как все повече и повече потребители избират органични продукти, които предполагат висок стандарт на хуманното отношение към животните, както и отсъствие на всякакви изкуствени добавки.

В заключение бих искала да кажа няколко думи относно клонираните животни – и да изразя своята благодарност към г-н Дали за коментара му по тази тема. В Европа можем добре да се храним, без да е необходимо да включваме в храната си продукти от клонирани животни. Моята малка родина с население от 5,5 милиона души произвежда годишно около 25 млн. прасета и повече от 100 млн. пилета без никакво клониране.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Хранителните продукти, произведени с помощта на нанотехнологии, със сигурност трябва да бъдат подложени на оценка на специфичния риск, преди да бъдат одобрени, етикетирани и пуснати на европейския пазар – което важи и за храните, произведени от клонирани животни и тяхното потомство. Целта на регламентите е точно тази – да гарантират безопасността на храните и да защитават здравето на човека.

Съгласен съм, че изразът „нови храни“, въпреки че звучи сухо, е достатъчно интригуващ, за да ви накара да закопнеете за най-разнообразни красиво обагрени, сочни плодове, предлагащи екзотичен вкус, невиджани досега. За съжаление обаче, действителността е много по-сучна. Имаме основателни причини да не желаем да бъдат разрешени хранителните продукти, произведени с помощта на нанотехнологии, преди да са приложени наноспецифични методи за изпитване.

Само защото през последните години се правят все повече научни открития в тази област и защото практическите им приложения в бъдеще биха могли да предоставят реални, животоспасяващи решения за премахването на глада и преодоляването на последиците от икономическата криза, това не ни дава правото да се откажем от всички грижи за безопасността и здравето – както нашите, така и на бъдещите поколения.

Удивително е с какво нехайство често говорим за храни, произведени от клонирани животни, сякаш това е някаква вековна традиция и сякаш не бихме могли да си представим ежедневието без нея. Нужно ли е да ви напомням, че технологията, използвана при производството на такива храни, е все още експериментална в много отношения?

В заключение бих искал само да ви задам един въпрос: възнамерявате ли да предложите такава храна на трапезата на своите деца?

Peter Liese (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, преди всичко аз също искам да изразя своята благодарност към г-жа Liotard. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не може да я подкрепи във всяко отношение. Имаме други възгледи относно добавките

и животните, хранени с продукти, произведени от генетично модифицирани растения. Въпреки това тя е свършила отлична работа. Искам да благодаря и на нашия докладчик в сянка, г-жа Ауусо, за отличната работа, свършена от нея.

И все пак, както тя вече спомена, в нашата група имаше спор по въпроса за клонирането на животни. Със задоволство отбелязвам, в качеството си на координатор, че мнозинството в групата PPE подкрепя забраната за клониране и че утре ние също ще гласуваме „за“ като група, независимо от мненията на отделните ни членове, които имат различна гледна точка по този въпрос.

Пред групата бяха поставени за обсъждане следните важни аргументи. Първо, дори и селскостопанските ни експерти не считат за необходимо да имаме месо от клонирани животни, с което да гарантираме нашето снабдяване с храна. Нямаме нужда от такова месо. За съжаление, от етични съображения трябва да кажем, че ако клонирането на животни се използва в голям мащаб, тогава ще се улесни и клонирането на хора, което очевидно е твърде неетично.

Гражданите явно са против клонирането, както беше оповестено от всички анкетни проучвания. Сигурен съм, че тук не говорим само за някакви смътни предчувствия. Всеки, който е разгледал наистина внимателно изявлението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), не може да го подкрепи с чиста съвест. То съдържа твърде много въпроси без отговор, като с това потвърждава споменатото тревожно чувство.

Решаващият аргумент обаче е защитата на животните, спомената от ЕОБХ, Европейската група по етика (ЕГЕ) и много други агенции. Клонирани животни страдат. Само около 10% от имплантираните ембриони изобщо доживяват до раждането си, а впоследствие една трета от тях умират до навършване на тримесечна възраст. Те умират в агония и често се налага да им прилагат евтаназия, тъй като страдат от ужасни болести. Защитата на животните не е само някакъв принцип, който можем да прилагаме от немай-къде. Авторите на договорите са ни го наложили. Трябва категорично да избягваме създаването на закони, които не вземат под внимание защитата на животните. Именно по тези причини утре ние също ще подкрепим доклада с голямо мнозинство.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, изглежда, че във всички групи се оформя почти еднаква картина. И при нас имаше интересно разискване относно този регламент, което също беше в дух на полемика. Въпреки това повечето от нас считат, че утре ще гласуваме в подкрепа на докладчика и с това ще изпратим ясно послание към Комисията и Съвета.

Г-н член на Комисията, мисля, че казахте, че сме постигнали съгласие. За новите храни първо се нуждаем от разрешение, преди да бъдат пуснати на пазара. Аз също изрично съм съгласен, че имаме необходимост от централна процедура за издаване на разрешения, а не от отделни такива процедури в 27 държави-членки. Това не би било в съгласие с идеята за вътрешен пазар и единство на хигиенните и жизнените условия.

На пазара за храни навлизат нови технологии – както беше споменато в тази зала – като например нанотехнологиите и генетично модифицираните организми (ГМО). В Парламента ще се придържаме към предпазлив подход, докато не се запознаем с всички факти и не се уверим, че гражданите ни могат да закупят от нашите супермаркети и след това да консумират напълно безопасна храна.

Не призоваваме за забрана на ГМО и наноматериалите. Искаме на потребителите да се даде свободата да избират или, с други думи – етикети, на които е обозначено дали в храната се съдържат такива съставки. Надявам се, че следващата седмица, по време на своето разискване между представителни групи относно наноматериалите, Комисията също ще стигне до някакво определение, а навярно и до регламент, така че да имаме на разположение повече информация за това, как следва да се отнасяме към наноматериалите.

Много неща бяха казани за месото от клонирани животни. Бих искал Вие, г-н Дали, да изключите този раздел от регламента за новите храни. Това би подготвило почвата за регламент относно всички останали въпроси, които не са спорни. Настоявам все пак да бъде взето решение за отделен регламент относно месото от клонирани животни, преди да е приключила процедурата за постигане на съгласие, и този въпрос да отпадне от регламента относно новите храни.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, регламентът относно новите храни съдържа списък с традиционни храни от трети държави, които ще бъдат пуснати на европейския пазар.

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните одобри изменението, предложено от моята група, съгласно което тези храни ще трябва бъдат съобразени с действащите в момента изисквания за безопасност в Европейския съюз. Освен това приветствахем с ентузиазъм предложението тези хранителни продукти да бъдат подчинени на предварително становище, вземащо под внимание етични съображения, за

да се избегне пускането на нашия пазар на храни, произведени от застрашени видове, както и консумацията на храни, които биха били неприемливи за нас, европейските граждани.

Основната разлика е свързана с включването в списъка на месо от клонирани животни за консумация от човека, което не желаем. По време на трестранния диалог между страните не беше постигнато съгласие. Въпреки това не можем да чакаме повече, а Комисията следва във възможно най-кратък срок да внесе някакви предложения относно етикетирването и възможността за проследяване на месото от клонирани животни.

Позицията на движението „Северна лига“ (Lega Nord) е ясна и недвусмислена: ние подкрепяме здравословните, висококачествени продукти, по възможност без изобщо да са били транспортирани на дълги разстояния.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) За съжаление, най-решаващият напредък за селскостопанските производители не е включен в доклада относно хранителните продукти, внасяни в Европейския съюз от трети държави. Такъв напредък, справедлива конкуренция и справедлива търговия биха изисквали в Европейския съюз да бъдат допускани само храни от производители, съобразяващи се със строги стандарти, близки до тези, които се прилагат към европейските земеделски стопани – като унгарските селскостопански производители например. Всички знаем за изключително строгите правила за кръстосано спазване. Трябва да зададем изискване храната от трети държави да бъде внасяна в ЕС само при условие че се спазват еднакви критерии за защита на здравето на животните, безопасност на храните, опазване на околната среда, социални и други критерии. Въпреки това има положителен напредък – а именно, че съгласно едно от внесените предложения за изменение, на етикетите на продуктите, произведени от хранещи се с фураж животни, хранени с генетично модифицирани организми, следва да бъде обозначен този факт. Ние приветстваме това, а също така одобряваме и факта, че докладът дава приоритет на безопасността на храните и потребителите като основен принцип, а не на безусловното влизане в сила на свободната търговия, която по-рано изглеждаше почти пръв приоритет. Моля, вземете под внимание особено затрудненото положение, в което се намират селскостопанските производители, и гарантирайте на европейските земеделски стопани справедлива конкуренция.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, днес разискваме един регламент, който е от особена важност, защото разглежда новите храни, защото иновацията в технологиите играе решаваща роля в хранително-преработвателния сектор и защото регламентите винаги трябва да бъдат в услуга на интересите на потребителя. Ето така можем да признаем предимствата на определени по-благоприятни за здравето нови храни.

Затова, относно чувствителната тема за пускането на европейския пазар на храна, произведена от клонирани животни и особено от тяхното потомство, не мога да подкрепя онези, които искат веднага да използват този регламент като възможност да предложат системна забрана. Намирам за достойно за съжаление наличието само на едно идеологическо мнение по въпроса за клонираните животни.

Европейската комисия обеща да внесе предложение. Без да очакваме наличието или отсъствието на забрана, нека внимаваме да не се впускате в какъвто и да е научен популизъм по отношение на такива чувствителни теми, изискващи много рационален подход. Нека не заемаме систематично защитна позиция, нито – което е още по-лошо – позиция на подсибяване по отношение на един сложен въпрос, който заслужава задълбочено проучване. Принципът на предохраниелните мерки трябва да се спазва, но той трябва да се основава на научни съображения, а не на идеологически – да се основава на оценка на риска. Ако принципът на предохраниелните мерки беше налице преди няколко десетилетия, първите сърдечни трансплантации никога нямаше да се състоят и стотици болни хора нямаше да бъдат излекувани.

Няма никакво съмнение, че благоразумието изисква от нас да отговорим на въпросите относно наноматериалите и семенната течност от клонирани бикове, вече внасяна от много европейски животновъди. Какви последици ще има това върху трансатлантическата търговия, когато храните, произведени от потомството на клонирания едър рогат добитък, действително се появят на европейските пазари?

Затова нека изключим храните, произведени от месото на клонирани животни, от този регламент и нека позволим на Европейската комисия да работи със собствено темпо, за да гарантира по-голяма сигурност на храните за консумация от човека. Тогава нашият Парламент ще бъде съвсем свободен да разисква, да внася изменения и накрая да изразява своето мнение по този основен въпрос.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в началото на разискването си зададох следния въпрос: имаме ли нужда от регламент за новите храни? Нямаме ли вече достатъчно разпоредби, уреждащи въпроса с храните? Със сигурност имаме нужда от този регламент. И все пак, имам определени критики към този документ на второ четене, особено в светлината на нашите усилия за ограничаване на бюрокрацията. Ако ще има регламент относно новите храни, той следва да обхваща само

новите храни. Ако докладчикът сега, преди второто четене, върне обратно всички изменения, отхвърлени на първо четене, по отношение на генетично модифицираните продукти например, за които вече има много подробно и изчерпателно законодателство, това следва да бъде категорично отхвърлено.

Постоянното предъгване на идеологически концепции, многократно разглеждани и отхвърляни, не подпомага ясният законодателен процес, а служи главно като средство за обръкване на общественото мнение.

Положението е различно по отношение на нанотехнологиите, които са нова процедура. Следва обаче да избягваме демонизирането на тази нова технология, както често се е случвало в миналото. Не бива да спъваме напредъка. Само преди няколко седмици присъствах на лекция относно нанотехнологиите, изнесена от представител на Федералния институт за оценка на риска в Германия. Поразен съм от вече наличната информация и извършената научноизследователска дейност. Трябва да поканим този представител да посети нашата комисия, което би прекратило изказванията за това, как все още се нуждаем от много изследвания. Със сигурност все пак трябва да направим това в областта на нанотехнологиите, но възможностите, които те откриват, са огромни. Трябва да продължим да прилагаме и популяризираме тези технологии.

Що се отнася до клонирането на животни, искам да ви напомня, че с Договора от Лисабон подехме изрична инициатива да защитаваме хуманното отношение към животните и да вземаме изцяло предвид защитата на животните при всички законодателни процедури. Ето защо съм доволен, че г-н Дали вече се съгласи да внесе нов документ по този въпрос. Очаквам с интерес да разбере какво ще ни бъде представено. Благодаря за вниманието.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Целта на този регламент е да осигури по-високо ниво на безопасност на храните и защита на потребителите, опазване на околната среда и хуманно отношение към животните, основани на принципа на предпазвателните мерки.

Към момента са налице големи съмнения по отношение на безопасността на месото, добито от клонирани животни. Тези животни страдат от преждевременно остаряване и други заболявания. Учените нямат особено ясно разбиране дали причините се коренят в различията между породите животни, създадени с помощта на традиционни технологии, и животните, възпроизведени с помощта на клониране.

Клонирани животни страдат. Повечето клонирани организми не оцеляват или умират преждевременно. Процентът на успешните опити е един жизнеспособен организъм на 75 опита за клониране. И не на последно място, клонирането повдига и въпроси относно безопасността на прилагане на тези технологии. Разискваната технология все пак е твърде опасна, за да бъде използвана за прякото благодетелстване на човечеството. Това е сериозен етичен въпрос.

Предвид включените сериозни рискове за здравето и моралните последици от употребата на споменатите технологии, считам, че по този въпрос не бива да говорим със заобикалки. Въз основа на етични съображения и съображения, свързани с хуманното отношение към животните, и вземайки под внимание, че клонирането не е оправдано средство за осигуряване на храна, аз също мисля, че в този регламент трябва да се постави акцент върху забраната за клониране.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Г-н председател, храната, която консумирам, не е същата като храната, консумирана от родителите ми в тяхната младост. Храната, която родителите ми са консумирали, не е същата като тази, с която са се хранили техните родители, когато са били млади. Това е нещо, от което всъщност трябва да сме доволни, отчасти защото разнообразието от храни се е увеличило, но главно защото това е необходима предпоставка, за да можем да нахраним цялата планета.

Това, което ще подложим на гласуване утре, е нещо също толкова странно, колкото онова, което моите деца и внуци ще слагат на своята трапеза. Важно е в тази зала да не забравяме, че не трябва просто да забраняваме или поставяме препятствия по пътя на всяка иновация. Трябва да гарантираме, че тя е безопасна. В това отношение искам да ви напомня за трите основни принципа, които са ме ръководили и които се надявам да ръководят и моите колеги в Парламента.

Първо, законодателството трябва да бъде научнообосновано. Нашите решения трябва да се основават на съответните научни изследвания и на обективна и добре организирана научна дейност. Те не трябва да бъдат въпрос на лични предпочитания, религиозни убеждения или индивидуални интереси. За да посрещнем бъдещите предизвикателства, трябва да приветстваме иновациите и науката, а не да ги избягваме или спъваме.

Второ, важно е да се използва научната обосновка, за да се обърне внимание на безопасността на новите храни и да се гарантира тази безопасност. Потребителите ще отхвърлят новите храни, ако не получат гаранции, че това, което предлагаме, е наистина безопасно. Гражданите на Европа имат правото да изискват това.

На трето и последно място, безопасността на храните никога не трябва да бъде използвана като претекст за протекционизъм и нови бариери пред търговията. Това е в пълен разрез с иновациите и развитието.

И така, бих искал да стана свидетел на иновациите и развитието на новите и преди всичко безопасни продукти. Не бива да спъваме, нито да избягваме новите продукти, а трябва да гарантираме тяхната безопасност.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, новите храни означават, че се нуждаем и от нови регламенти. Освен темата за защитата на потребителите, производството на нови храни поражда съответни етични въпроси.

Главната грижа в този случай, както беше подчертано и при разискването в залата следобед, е въпросът за месото от клонирани животни. Положението в Европейския съюз по отношение на нашето снабдяване с месо е съвсем задоволително. Следователно няма никакво основание да прибягваме до месо от клонирани животни.

Месото от клонирани животни определено не е вредно априори. И все пак не може винаги да се изключва възможността за съществуването на рискове. Не разполагаме с никакво надеждно доказателство, разкриващо какви страдания понасят такива животни. Това, което със сигурност е известно за момента – а това са статистически резултати – е, че клонираните животни заболяват по-често.

Клонирането е явно посегателство върху природата, затова искаме ясно политическо решение на този въпрос. Не всяко постижение служи за благо на човечеството. Не бива да има клонирани животни в хранителната верига. Трябва да изпратим ясно и последователно политическо послание към Комисията и нашите граждани.

Друга важна тема в регламента са правилата относно нанотехнологиите. За да гарантираме високо ниво на защита на потребителите, както и правна сигурност за производителите, спешно се нуждаем от определение с приложно поле в хоризонтален план, приложимо не само към новите храни, но също и към материалите, влизачи в контакт с храни, и с директивите относно козметичните продукти, както и от регламент относно разрешенията за пускане на пазара на биоцидни препарати, който понастоящем разискваме на първо четене. Призовавам Комисията да внесе предложение относно този въпрос във възможно най-кратък срок.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, осем от всеки десет европейски граждани считат клонирането на животни за храна за неоправдано, а шестима от всеки десет граждани заявяват, че никога не биха консумирали продукти, произведени от клонирани животни. Тези данни още веднъж потвърждават, че не съществува нито една истинска причина да разрешим клонирането на животни за храна.

Разрешаването на търговията с храни и продукти, добити от клонирани животни, трябва на подтикне всички ни към внимателно обмисляне на последиците от подобен избор. Да се разреши днес консумирането на месо, мляко и сирене от клонирани животни би могло да доведе в бъдеще до разрешаването на търговията с продукти, които не са здравословни, нито естествени, а изкуствено създадени в лабораторна среда. Освен това, както преди малко спомена г-жа Antonescu, днес все още не знаем дали клонирането за хранителни цели наистина е безопасно и дали не представлява риск за здравето на човека. Знаем само, че тази технология причинява на животните страдания, вреда и болка, които често могат да бъдат избегнати.

Традиционните методи в производството и работата на милиони земеделски стопанства, които с усилен труд и саможертва ежедневно гарантират отлични продукти, също са изложени на риск заради храните от клонирани животни. Затова в крайна сметка аз казвам „не“ на храната на нашата трапеза, произведена с помощта на техники за клониране, и „да“ на здравословната, балансирана и – защо не, ако може така да се изразя – средиземноморска диета.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искала да благодаря на докладчика за нейната работа. Горещо приветствам факта, че този втори проект за регламента относно новите храни най-накрая ще въведе единни правила за пускане на нови храни на европейския пазар. Проектът ще вземе под внимание високото ниво на защита на здравето в Европейския съюз.

Доколкото разбирам, главно етични фактори и фактори, обуславящи здравето, са доводите срещу разрешаването на месо от клонирани животни и на самото клониране. Селскостопанският сектор в Европа произвежда храни с най-висок стандарт, независимо дали основани на традиционни или на органични технологии в селскостопанското производство. Строгите регламенти и стандартите за качество биват постоянно налагани върху и прилагани от страна на селскостопанския сектор в Европа. Принципът на предпазвателните мерки следва да бъде прилаган – особено в хранителния сектор. Нямаме нужда от месо от клонирани животни в името на сигурността на хранителните доставки. В качеството си на Европейски парламент следва по време на предстоящото второ четене...

(Председателят отнема думата на оратора)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, поднасям искрените си благодарности към докладчика и настоятелно призовавам Комисията да погледне сериозно на призива, отправен тук днес.

Нуждаем се от нов регламент, за да пуснем безопасно на пазара новите храни. Със сигурност не ни е нужно месо от клонирани животни. Има ред причини да не се нуждаем от такова месо от клонирани животни. Нашите европейски граждани, които са всъщност потребителите, отхвърлят този продукт. Това се представя, от една страна, като разпространяване на тревожни слухове, а от друга – като ненаучно мнение.

Въпреки това съм твърдо убедена, че докато не разполагаме с никакви ясни научни данни, които да потвърждават, че месото от клонирани животни и продуктите, произведени от това месо, действително са безвредни, тогава, в случай че има някакво съмнение, следва да се противопоставим на разрешаването на тези продукти. Мисля, че с това ще донесем полза не само на потребителите, но и на европейското селско стопанство.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, бих искала да се изкажа относно използването на наноматериали в храните, тъй като сред гражданите има големи съмнения в това отношение. Дори Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) предупреждава, че най-новите научни открития не са в състояние да предоставят никаква задоволителна информация относно значимите последици от наноматериалите в храната, особено върху процесите в човешкия организъм.

Вследствие на това при никакви обстоятелства не бива да се разрешава включването на наноматериали в храните, докато не бъдат въведени подходящи процедури на изпитване за оценка на риска, с цел гарантиране на несъмнената безопасност на храните. Искам също да поздравя докладчика и да изкажа благодарност.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (EN) Г-н председател, бих искал да изтъкна въпроса относно забраната на пускането на пазара на храни, добити от клонирани животни и техните потомства. Категорично съм убеден, че това е недопустимо, не само от гледна точка на един пазар за храни, който демонстрира, че снабдяването с храна в Европейския съюз е напълно достатъчно и че няма необходимост от допълнително потребление на месо от клонирани животни, но също и защото това би породило сериозни проблеми от етичен характер.

Бих искал специално да отбележа, че изявлението на Европейската група по етика (ЕГЕ), която е запозната с научните открития и препоръките на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) по отношение на безопасността на храните, здравето и хуманното отношение към животните, въздействието върху околната среда, както и сигналите за липсващата понастоящем осведоменост за хуманното отношение към животните и здравето на клонирани животни и тяхното потомство. Засега ЕГЕ не вижда убедителни аргументи, оправдаващи...

(Председателят отнема думата на оратора)

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, въпросът относно забраната за пускане на европейския пазар на клонирани животни е всъщност въпрос за зачитане на принципа на предпазвателните мерки, както е постановено в член 191 от Договора от Лисабон.

Не разполагаме със задоволителни изследвания по отношение на въздействието от производството и използването на клонирани животни върху здравето както на човека, така и на животните. Същото важи и за нанотехнологиите, а един особено важен въпрос, който трябва да разгледаме в тази директива, е етикетването на модифицираните продукти. Ако европейските граждани имат правото да избират дали да консумират или да не консумират модифицирани продукти, те трябва също да знаят и дали даден продукт е бил произведен с помощта на модифицирани продукти.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, убедена съм, че нито клонирани животни, нито каквито и да е продукти от клонирани животни и техните потомства не бива да бъдат използвани за консумация от човека. Комисията трябва добре да обмисли как да се справи с въпроса, а междувремево във веригата на хранителните доставки не бива да бъдат допускани никакви продукти от клонирани животни и техните потомства.

Нанотехнологиите навлязоха в широка употреба в преработката на храни в световен мащаб. В Европа се нуждаем от добре разработени и проучени продукти, за които можем да гарантираме, че са безопасни за консумация от човека. От първостепенно значение са прилагането и регулирането както на технологията, така и на материалите, а прозрачността по продължение на цялата верига на снабдяване е от изключителна важност. Продуктите трябва да бъдат безопасни, тествани, одобрени и етикетирани по начин, който не заблуждава потребителя.

Вносът от трети държави също трябва да бъде съобразен със стандартите, установени в Европейския съюз, а всички продукти трябва да бъдат изпитани, за да се гарантира тяхната безопасност по отношение на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) В качеството си на докладчик за комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите изказвам съжаление, че между Съвета и Парламента не е постигнато никакво съгласие още преди второ четене, въпреки факта, че регламентът ще позволи хармонизиран процес на издаване на разрешения на едно място в Съюза – подход към целия единен пазар, което значи по-малко бюрокрация, по-ниски финансови разходи, улеснен достъп на традиционни храни от трети държави до пазара, по-добри оценки на безопасността на храните и подкрепа за иновациите.

На първо четене, споделяйки своето виждане, предложих да се призове Европейската група по етика в науката и новите технологии да изрази мнение по темите, чувствителни от етична гледна точка. Спорният въпрос сега се отнася до продуктите от клонирани животни, които лично аз не подкрепям, и до етикетирането на продукти от животни, хранени с генетично модифицирани хранителни продукти. Но този регламент първоначално не беше приложен към генетично модифицираните храни, които се уреждат чрез друга директива, затова трябва да поискаме от Комисията да го преразгледа. Преди това обаче Парламентът следва да направи изявление, че месото от клонирани животни не фигурира сред целите на нашата селскостопанска политика.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, трябва ли да разрешим продажбата на месо от клонирани животни? Човек се пита: защо трябва да го правим? Да не би да има недостиг на месни продукти в Европа? Съвсем не. Това не е основателен аргумент.

Има ли достатъчно информация за потребителите? Може ли потребителят ясно да разбере информацията и да различи месото от клонирани животни от другото месо? Ако няма яснота в списъка с хранителни съставки на етикетите на вече пуснатата на пазара храна, тогава какви са възможностите за новите храни?

Дали е възможно те изобщо да са безопасни от научна гледна точка? Е, ще бъдем в състояние да се произнесем по този въпрос след 50 години. Бяха ни нужни векове, за да открием, че пеницилинът може да се добива от плесен. Всеки път, щом избухне епидемия, от „птичи грип“ до „луда крава“, е нужно да чакаме дълго, преди да разберем какви са причините за нейното възникване и да ги отстраним; сега въвеждаме нови продукти, чиято безопасност не е потвърдена с помощта на научни методи.

Да не би Европа да дава своето одобрение за всичко? Не, тъй като тази Европа не желае произходът на продукта да бъде обозначен, тя се противопоставя на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да потвърдя своята подкрепа за следните принципи моменти.

Първо, замената на децентрализираната процедура за издаване на разрешения с централизирана процедура на ниво Европейски съюз. Оценката на безопасността да бъде извършвана от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), а решението за издаване на разрешение да бъде вземано от Комисията.

Второ, въвеждането на процедура, задаваща основните критерии и насоки за традиционните храни от трети държави, които ще позволят безопасната храна да бъде подложена на актуализирана оценка на безопасността и процедури за управление на риска.

Трето, с цел да се подкрепят иновациите и да се гарантира безопасността на храните, в случаите, при които има основание за това, да бъде разгледана възможността да се осигури защита на данните по отношение на новите храни.

Четвърто, необходимостта от научнообосновано определение за наноматериали, което да може да бъде лесно адаптирано така, че да отразява развитието на науката – определение, което следва да бъде формулирано не от политици, а от учени, т.е. научнообосновано.

Пето, пояснение на факта, че всички хранителни продукти, съдържащи наноматериали, изискват издаване на разрешение на базата на всеки отделен случай с участието на европейските граждани.

Шесто, правото на потребителите да имат възможност да осъществяват информиран избор чрез систематичното етикетиране на всички хранителни продукти, съдържащи наноматериали.

Относно клонирането – изслушах мненията на Парламента и ще проуча задълбочено дали регламентът относно новите храни е правилният инструмент в подхода към клонирането на животни, тъй като този въпрос се простира извън приложното поле на този регламент.

Мога да уверя г-жа Grossetête, че обещаният доклад относно клонирането ще бъде разработен с ясно съзнание и че ще разглежда всички аспекти на храните, произведени от клонирани животни и тяхното потомство. Очаквам с интерес съвместното разискване с Европейския парламент и Съвета по този въпрос. Целта е един такъв доклад да предлага също и възможности за балансирано решение, което да се стреми към отговор на опасенията на всички институции и да бъде в съответствие с нашите институционални и международни ангажменти.

(EN) Приложение – Позиция на Комисията

Изменения:

Изменения, приети по принцип: 3, 8, 12, 17, 27, 36, 44, 48, 56, 57, 75, 90, 91, 93, 99, 111, 114, 117, 119.

Изменения, приети частично или при условие че бъдат преразгледани: 1, 26, 34, 35, 45, 47, 49, 50, 52, 60, 82, 94, 95, 96, 97, 106, 112.

Изменения, които не се приемат: 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 46, 51, 53, 54, 55, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 92, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 107, 108, 109, 110, 113, 115, 116, 118.

Kartika Tamara Liotard, докладчик. – (NL) Г-н председател, искам да изкажа своята най-гореща благодарност към всички, които взеха участие в това разискване. Според мен е много жалко, че Съветът не присъства, защото съм убедена, че Парламентът отново е възприел много ясна позиция по отношение на клонирането и наистина счита, че то няма никакво място в настоящия регламент и че при всички случаи следва да бъде подложено на открит и публичен дебат. Самата аз не бих искала да консумирам месо от клонирани животни, но мога да си представя как други биха заявили, че искаме отделно законодателство. Във всеки случай съвсем ясно е, че желаем отделно законодателство по този въпрос и че той не бива да бъде разглеждан като част от регламента относно новите храни. Надявам се, че това послание ще бъде възприето съвсем ясно, защото днес обсъждахме нанотехнологиите и клонирането.

Наистина много неща бяха казани по този въпрос, но регламентът относно новите храни засяга много повече теми. Той засяга всички нови технологии, които са на прага на откритието или върху които учените все още работят. Не искаме да заставаме на пътя на иновациите, но наистина искаме потребителите и производителите да бъдат ориентирани; искаме и да бъдем сигурни, че храната на трапезата ни е безопасна. Ето защо се надявам, че това разискване относно клонирането няма да бъде вече никаква пречка за законодателството относно новите храни, а също и че развиващите се държави, желаещи да пуснат естествени, традиционни храни на европейския пазар, няма да се повлияят от този спор и да се откажат от търговия с Европейския съюз, що се отнася до нормалните, естествени продукти. Надявам се, че с утрешния си вот Парламентът ще повтори с не по-малка яснота посланието, което изпрати чрез днешното разискване, и тогава – убедена съм – нещата би следвало да се развият в добра посока.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, сряда, 7 юли 2010 г., от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Tiziano Motti (PPE), в писмена форма. – (IT) Приетият днес доклад относно пускането на пазара на нови храни е поредното потвърждение за готовността на Парламента да откликне по-скоро на информацията и исканията за безопасност на храните, заявени от страна на европейците, отколкото на исканията от страна на лобитата на тестовите върху животни и на хранително-вкусовата промишленост, които често са подтикнати от икономически съображения. Принципно отхвърляме генетичното модифициране на хора, животни и растения, докато не бъде доказано във всяко едно отношение, че то няма абсолютно никакви последици за здравето на гражданите. Още повече, че животните не бива да страдат в жертва на здравето на човека. Питам се какви възможни предимства може да има, ако на потребителите се предостави достъп до месо от животно, чието здраве е било съсипеано, преди да бъде заколено, и което е било „преобразено“ в сочна пържола с инжектиране на специално създадени наноматериали или протеини. Само преди няколко месеца, когато гласувахме относно тромбина, известен също като „лепило за месо“, изразих гласно своята тревога по повод

на инициативи, носещи явна полза за производството, без същевременно да гарантират пълна защита на потребителите. Ето защо гласувах в подкрепа на изменение 14, което гласи, че Европейската комисия следва да се заеме с въвеждането на конкретно законодателно предложение относно пускането на пазара на нови храни, произведени с помощта на технологии за клониране. Като добър италианец, роден в областта Емилия-Романя, единствените тестени изделия с месо, които харесвам, са тези от вида „ала болонезе“, тъй като мога да бъда сигурен, че вековната рецепта за приготвянето им е автентична. От друга страна, отхвърлям генетично модифицираните храни, предлагани на потребителите без никаква подробна информация, която да им помогне напълно да осъзнаят каква в действителност е храната, която консумират. Благодаря за вниманието.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), в писмена форма. – (PL) Днешното разискване относно новите храни е много важно от гледна точка на защитата на здравето и живота на потребителите в целия Европейски съюз. Защото както за Парламента, така и за Комисията е изключително важно да създадат механизми, чиято основна цел е предотвратяването на неблагоприятните ефекти, които биха могли да бъдат причинени от пускането на пазара на нови продукти, за чието въздействие върху човешкия организъм и днес все още нямаме пълна информация. Всички граждани на Съюза имат правото на нужната защита и сигурност в тази област. Те трябва да имат пълна увереност, че храната, предлагана на пазара, не съдържа съставки, които са нови, неидентифицирани и навярно вредни за здравето. Затова не можем да разрешим продажбата на хранителни продукти, произведени с помощта на нанотехнологии, които преди това не са били използвани, нито тествани. Сигурна съм, че по въпроса за пускането на нови храни на пазара трябва да бъде даден категоричен приоритет, над всичко останало, на защитата на живота и здравето на потребителите. Едва след като това бъде гарантирано, новите продукти могат да бъдат разрешени за продажба в Европейския съюз.

16. Промислени емисии (комплексно предотвратяване и ограничаване на замърсяването) (преработен текст) (разискване)

Председател. – Следващата точка е препоръката за второ четене – от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемане на директива на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (преработена) (докладчик: Holger Krahmer) (11962/3/2009 - C7-0034/2010 - 2007/0286(COD)) (A7-0145/2010).

Holger Krahmer, докладчик. – (DE) Г-н председател, това разискване се провежда в неподходящ момент. Щеше ми се да стана свидетел на победата на холандския отбор, пък макар и за последен път на това световно първенство. Може би това е лошо предзнаменование, защото вече ни е забранено да гледаме, така че вероятно те няма да спечелят в крайна сметка.

Г-н член на Комисията, днес – или по-точно утре – завършваме законодателен пакет, който разисквахме над две години. Това се дължи не само на спорове, но и на изборите за Европейски парламент, които трябваше да се проведат в този период, както и влизането в сила на нов Договор за Европейския съюз, което означаваше, че се наложиха някои промени.

Считам обаче, че ако можем да направим извод от днешното разискване, той е, че ще гласуваме по компромис, който напълно заслужава да бъде одобрен, дори и в някои области да е необходимо да проявим твърдост.

Бих искал да подчертая два аспекта. Първият са екологичните изисквания в промишлените инсталации. Тук става въпрос за по-добро прилагане на най-добрите налични техники в Европа. Считаме, че намерихме параграф от изключения в компромиса, който в момента е пред нас, който предоставя на Европейската комисия – г-н Поточник, обръщам се директно към Вас – инструментите, с които да гарантира през следващите няколко години, по-добре и по-категорично, отколкото до момента, че тези приблизително 52 000 промишлени инсталации в Европа, които са засегнати от това, най-сетне ще използват по-добре наличните техники, отколкото го правят в момента.

Чух много доводи по време на това разискване. Бих искал да се спра на един от тях и да го отклоня, тъй като никак не го разбирам. Често чувам да ми казват, че използването на най-добрите налични техники е твърде скъпо и че по този начин ще застрашим конкурентоспособността на европейската промишленост, което е дори още по-опасно в момент на криза. Не искам да се връщам в миналото си, но съм роден в бившата ГДР, Източна Германия. Икономическият и екологичният крах на ГДР се дължеше на факта, че в течение на десетилетия пренебрегахме инвестициите в съвременни технологии.

Считам, че всяка промишленост и всяко промишлено предприятие, за да съществува, трябва да инвестира в съвременни технологии, защото в противен случай няма да бъде достатъчно конкурентно, което е естествено

означава, че няма да намали емисиите на замърсители. Днес имаме възможността да създадем закон, който ще подобри положението, от което започваме.

Втората част на директивата – и тук се наложи да проявим твърдост, както споменах преди малко – засяга големи горивни инсталации. Отново говорим – както и в предишната директива – за удължаване на срока на освобождаванията до 2020 г., а в някои случаи и до 2023 г., за големи горивни инсталации, които не отговарят на екологичните изисквания, и по-специално за равнищата на замърсители на въздуха.

Обръщам се с призив към Съвета, и може би към всички нас, да обсъдим много внимателно доколко е разумно редовно да поставяме амбициозни цели в областта на околната среда и да ги разискваме, и да ги приветстваме тук, но винаги когато дойде моментът за тяхното приложение и за трансформирането им в конкретно законодателство, тогава започва трагедията в Европа. Тогава изведнъж става ясно на държавите-членки колко струва това, какви разходи ще трябва да направим, и тогава като правило тези, които са помислили за това предварително, биват наказвани.

Има няколко държави-членки, които към момента вече са изпълнили задълженията и които в крайна сметка ще се окажат в неловко положение. Повтарям: независимо дали става въпрос за промишлени инсталации или за големи горивни инсталации – което по същество означава работещи на въглища централи – не говорим за научна фантастика. Не говорим за неща, които не съществуват; тъкмо обратното, това е съвременна технология. Най-добрите налични техники – наличните на пазара, като се имат предвид факторите конкурентоспособност и цена – могат да бъдат включени в тези инсталации и днес, на този фон, завършваме законодателен пакет, който считам, че е по-добър от съществуващия в момента и поради тази причина приканвам всички да го одобрим. Искам да благодаря и на моите колеги, които, макар понякога да не ми спестяваха нищо, работиха заедно с мен по този въпрос пред последните две години, за тяхната работа, за работата по събирането на информация и преди всичко за факта, че почти всички основни групи подкрепиха този компромис.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, тъй като и аз съм запаленко, напълно споделям становището Ви, но в момента Нидерландия води убедително с 3-1, а считам, че предложението, което разискваме днес, заслужава нашето присъствие.

Намираме се на прага на споразумение относно емисиите от промишлеността, което ще даде възможност на Европейския съюз да предприеме действия по намаляване на замърсяването от най-големите промишлени източници в съответствие с амбициозните цели в областта на околната среда. В същото време то ще осигури възможности за екоиновации и ще укрепи устойчивите методи на производство във важни сектори на икономиката ни.

Не бихме постигнали това, ако не беше сериозната работа на Европейския парламент по това важно досие. Искам да благодаря и да поздравя докладчика, г-н Holger Krahnmer, както и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, за отличната работа по предложението за директива относно емисиите от промишлеността.

Тази директива представлява значителна стъпка напред в контрола на промишленото замърсяване в Европейския съюз. Понастоящем на промишленото замърсяване са дължат над 80% от емисиите на серен диоксид, над 40% от емисиите на прах и над 30% от емисиите на азотни оксиди. Намираме се в положение, при което прилагането на местно равнище, с различни приложения на най-добрите налични техники, е разнообразно.

Ето защо е напълно ясно, че сегашното положение е незадоволително не само по отношение на опазването на околната среда, но и по отношение на нарушаване на конкуренцията.

Укрепването на два от основните елементи на законодателството – прилагането на най-добрите налични практики като правило и преразгледаните допустими емисии за основните сектори – е задължително и изразявам задоволството си, че Парламентът споделя това становище.

Предприемането на действия в тази област ще гарантира, че промишлените инсталации в Европейския съюз ще постигнат високи екологични стандарти и ще защитават здравето и благосъстоянието на нашите граждани. Това също така ще ни даде възможност да стимулираме екологичните иновации.

Работата на Европейския парламент, както вече споменах, изигра ключова роля за постигане на споразумение, което запазва екологичната насоченост на предложението на Комисията, а това, в поредица случаи в хода на институционалния процес, изглеждаше непостижимо. Гласувайки в подкрепа на тази директива, Парламентът може да докаже реалната си ангажираност за намаляване на замърсяването от промишлеността.

Комисията може да приеме компромисния пакет – а това е компромис – за да постигне споразумение по тази директива на второ четене и бих призовал Парламентът да приеме същата позиция.

Elisabetta Gardini, *от името на групата PPE.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко бих искала да изкажа специални поздравления на нашия докладчик, г-н Krahter, защото всички знаем, че постигнахме резултат, който на моменти изглеждаше невъзможен. Искам да подчертая, че за тази директива, за това досега, се считаше, че има сериозна опасност да бъде предадено за помирителна процедура.

Ето защо, както каза и г-н членът на Комисията, очевидно работим по въпрос, който е сложен и който изисква доста време. Трябва само да си спомним, че това е директива от 1996 г., а след свършената работа ще разполагаме с петото и най-важно изменение на директивата относно емисиите от промишлеността.

Считам, че само тези няколко факта ни показват недостатъците и слабостите на това законодателство. Директивата се оказва трудна за прилагане – ще отбележа, че срещу няколко държави-членки са започнати процедури за нарушение – и има област на прилагане, която е толкова широка, че на моменти е на практика нецелесъобразна. И така, всичко това – не трябва да го избягваме – доведе до огромни усилия, наложи огромни саможертви от всички участващи институции, всички политически групи и всички национални делегации, и често ни изправяше пред наистина трудни варианти за избор.

Все пак тази вечер ще присъствам с убеждението, че постигнахме според мен най-добрия възможен резултат, за да запазим конкуренцията, околната среда, европейската политика в областта на промишлеността и заетостта. От една страна, наистина изготвихме директива, която налага общи задължения на всички държави-членки, а от друга, това е директива, която дава възможност за необходимата гъвкавост.

И така, истински се надявам, че резултатите от този преработен текст ще окажат незабавен ефект за намаляване на административната тежест и в средносрочен план ще подобрят екологичните показатели и ще укрепят европейската промишленост.

Marita Ulvskog, *от името на групата S&D.* – (SV) Г-н председател, бих искала в началото на благодаря на г-н Krahter за усилията за амбициозно законодателство. Искам да благодаря и на всички, които дадоха подкрепата си и направиха предложения, защото работата по тази директива е важна. Директивата обхваща над 50 000 промишлени инсталации, с други думи, инсталации, в които работят много хора, като в същото време именно на тези инсталации се дължи голяма част от замърсяването на въздуха, което от своя страна оказва въздействие върху околната среда и здравето на хората. Предложението, по което ще гласуваме утре, съвсем не е идеално, но въпреки това представлява уверена крачка в правилната посока в сравнение с действащото в момента законодателство. Ето защо си струва да бъде подкрепено.

Основният проблем е, че удължаваме срока за освобождаване за големи горивни инсталации, въпреки факта, че на тях се дължат 90% от промишлените емисии на серен диоксид и азотен диоксид. По този въпрос, честно казано, не успяхме да надделеem над консервативните партии в Съвета и Европейския парламент, за което изразявам съжалението си. Все пак положителният аспект на предложението, по което ще гласуваме утре, е фактът, че в бъдеще ще има по-строги и по-ясни условия за това, кога следва да бъде предоставяно освобождаване. Основният приоритет на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент беше именно това – да бъде въведен ред и по-ясна формулировка, което означава, че де факто може да има по-малко изключения, отколкото има днес. Изразявам задоволството си, че успяхме да постигнем това.

В същото време най-добрите налични техники и референтите документи ще играят по-съществена роля, а промишлеността ще има по-голяма гъвкавост, за да прави необходимите инвестиции. Като цяло това може да означава, че създаваме условия за предприемането на стъпка напред към намаляване на емисиите от промишлеността и всички положителни последици, които това ще има върху здравето и околната среда. В същото време ще предприемем и стъпка в посока на по-лоялна конкуренция, тъй като измененията ще дадат импулс за по-добро прилагане, що се отнася до допустимите емисии. Не на последно място ще бъдат създадени допълнителни и по-безопасни работни места, когато нашата част от света ще трябва да се изправи пред конкуренция от държави, в които понастоящем се правят огромни инвестиции именно в този вид преход. Г-н Krahter, не трябва да се оказваме в изостанало положение, като се е случило с Източна Германия.

Chris Davies, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, г-н Holger Krahter и аз не винаги сме постигали съгласие по екологичното законодателство и степента, до която то следва да бъде прилагано, но по тази мярка считам, че имаме доста сходни становища, въпреки факта, че много от доводите, които той представи на колегите си, са националистични.

Той успя да докаже, че що се отнася до това законодателство, Германия успява да го прилага ефективно, или по-ефективно, отколкото другите държави-членки, включително и тази, която представлявам. Това поставя Германия в неблагоприятни конкурентни условия спрямо другите. Това е довод, който е приложим спрямо много аспекти от законодателството в областта на околната среда. Трябва да има равнопоставеност. Законодателството, което въвеждаме, трябва да бъде прилагано еднакво и ефективно в целия Европейски съюз, за да опазим околната среда, за да гарантираме, че определени държави няма да получат конкурентно предимство, защото не инвестират в подобрения, които са необходими, за да се постигне това.

Въпросът е, че сега сме преработили това законодателство. Може би не сме го направили по-малко строго, но сме взели под внимание факта, че първата мярка не беше приложена от държавите-членки. Държавите-членки се „измъкнаха“. Така направи и моята страна, Обединеното кралство. Не последва примера на Германия.

И така, искам г-н членът на Комисията в своя отговор да ни каже точно – да бъде записано официално – по какъв начин това ново законодателство ще гарантира, че държавите-членки изпълняват задълженията си?

Bas Eickhout, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Г-н председател, ще бъдат кратък, защото мачът между Нидерландия и Уругвай все още не е приключил. Водим с три на един гола и изглежда, че Нидерландия ще играе на финала. Ще бъде кратък, защото искам да видя края на срещата.

Относно директивата, тя е изключително важна, що се отнася до качеството на въздуха за всички жители на Европа. В тази светлина изразявам искреното си разочарование от хода на преговорите. Приветствам факта, че моят колега, г-н Davies, посочи своята държава-членка, своето правителство, тъй като то е едно от правителствата, които упорито спъват всеки опит за повече стриктност на това законодателство. В резултат на това Нидерландия например в момента е подложена на по-голямо замърсяване на въздуха от три откатителни централи в Обединеното кралство, работещи на въглища, отколкото от 11-те холандски електроцентрали. Това съвсем ясно показва колко неравнопоставени са условията, що се отнася до качеството на въздуха и подхода ни към промишлеността. Нидерландия, а и Германия – родината на моя колега г-н Крахмер – е въвела това много добре и много стриктно, а други държави, като например Италия и Обединеното кралство, не го правят вече дълги години. Пределно ясно е, че това законодателство трябва да бъде по-строга и затова ме боли, когато виждам, че Италия и особено Обединеното кралство за пореден път възпрепятстват подобренията в Съвета.

Все пак, след всичко казано дотук, определено подкрепям въвеждането на по-строга изисквания. В крайна сметка, въпреки че разполагат с още 12 години, след това дори електроцентралите в Обединеното кралство и Италия, а и навсякъде в Европа, ще трябва да спазват високи стандарти, като по този начин ще гарантират здравето на нашите граждани във всички държави-членки на Европейския съюз. В крайна сметка именно към това се стремим.

Поради тази причина групата на Зелените/Европейски свободен алианс все пак ще гласува в подкрепа на това законодателство, но ще го направи със свито сърце, защото процесът беше толкова труден. Често чуваме как всички колеги говорят за необходимостта от равнопоставеност, но когато става въпрос за прилагане на такава равнопоставеност в името на чистия въздух, много държави-членки се отдръпват и изостават. Този недостатък продължава да съществува, но, в крайна сметка, не след дълго всички държави-членки ще са принудени да спазват правилата. Ще имаме равнопоставеност и чист въздух. Заслужава си това да бъде подкрепено, въпреки че процесът беше разочароващ, като някои държави-членки ни обърнаха гръб. Все пак постигаме напредък. Предполагам, че мачът е завършил и Нидерландия ще играе на финала.

Martin Callanan, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, надявам се, че разочарованието на г-н Eickhout по отношение на законодателството, което разискваме тази вечер, ще бъде смекчено от бляскавата победа на Нидерландия, която вероятно използва най-добрите налични техники в тазвечерния мач. За съжаление, Англия не успя да стигне до тази фаза, но няма значение; не можем да имаме всичко.

По отношение на темата на разискването, първо бих искал да поздравя Holger Krahnert за отличната работа. Става въпрос за много обширен, сложен законодателен акт и той работи усърдно, за да включи в това обсъждане всички политически групи и целия спектър от становища. В крайна сметка постигнахме приемлив компромис. Никой не получи онова, което искаше – може би това е характеристика на доброто европейско законодателство, но е въпрос на доста увъртания – и никой не е доволен. Държавите-членки не са особено доволни. Сигурно е, че някои колеги в Парламента са доста недоволни.

Надявам се, че неудовлетворението на г-н Eickhout ще бъде смекчено по-късно, но все пак, това е добър общ резултат. Считаю, че постигнатите компромиси представляват добър баланс, от една страна, между опазването на околната среда и, от друга, вземането под внимание на някои съвсем основателни опасения, изразени от

някои държави-членки, че принудителното ранно извеждане от експлоатация на много централи, работещи с въглища, на практика не е добре за околната среда – как ще бъде заменена тази енергия? Трябва да изпълняваме изискванията на нашето дългосрочно законодателство и директивите ни, което може да бъде възпрепятствано от принудителното извеждане от експлоатация на твърде много централи, твърде скоро, а в крайна сметка всички подобрения, които желаем да видим, ще трябва да бъдат платени от някого. Каквото и да говорим, ще плати потребителят. Европа е в рецесия и трябва да внимателно да търсим правилния баланс между опазването на околната среда и скъпите подобрения.

João Ferreira, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Krahter, госпожи и господа, новата директива ще създаде нова, по-строга и по-съвременна законодателна рамка за емисиите от промишлеността, което считаме за важна стъпка към по-доброто опазване на околната среда и общественото здраве, по-специално на хората, живеещи и работещи в близост до промишлени комплекси или в зони, засегнати от въздействието на такива комплекси.

Определяйки равнища на емисиите за разширен набор от замърсители и създавайки необходимостта от адаптиране на секторите, отделящи голямо количество емисии, към тези равнища посредством използването на наличните усъвършенствани технологии, се създава един важен принцип: а именно, че за да опазим околната среда и общественото здраве, в производствените процеси трябва да бъдат въведени най-добрите технологии, които научно-техническото развитие ни е дало, по-специално технологиите, които имат най-голямо въздействие върху околната среда.

Това е и подходът, който подкрепяме по отношение на въглеродния диоксид и емисиите на други парникови газове. Като алтернатива на използването на пазарните инструменти, като например търговия с въглеродни емисии, която се подкрепя от Европейския съюз, ние предлагаме законодателен подход, който е благоприятен за околната среда и е социално справедлив, за разлика от търговския подход.

Ето защо приветстваме отхвърлянето на това второ четене на прилагането на търговията с емисии спрямо азотния диоксид и серния диоксид, както някои предложиха, и подчертахме изменението, което внася яснота относно възможността за сходно определяне на равнища, а следователно на законодателен, а не на пазарен подход, за въглероден диоксид и други парникови газове, които са обхванати в европейската система за търговия с емисии.

Все пак, успоредно с продължаване на това цялостно усилие за намаляване на емисиите, не трябва да забравяме различията между държавите-членки и особеностите на всяка от тях, като например съответните производствени системи и условия на производство, както и възможността за въвеждане на съответните необходими промени в технологията и производствените процеси.

Този ангажимент гарантира, че тези разлики ще бъдат взети под внимание. Предвижданите съответни и обосновани изменения, както и преходните национални схеми, гарантират гъвкавостта, необходима за прилагането на наличните усъвършенствани технологии, без да се прави компромис с първоначалните цели за опазване на околната среда и общественото здраве.

Оценяваме и възможността, посочена за държавите-членки, да запазят или да приемат по-строги защитни мерки, отколкото мерките, предвидени в настоящата директива, по-специално що се отнася до гореспоменатите емисии на парникови газове.

За да защити устойчивото производство в различните държави-членки и региони, тази нова законодателна рамка трябва да бъде допълнена от мерки на Европейския съюз, насочени към подкрепа за модернизирването на производствените системи, по-специално в по-уязвимите икономики.

В заключение, важно е също така да подкрепим инвестициите в публичната система за научноизследователска и развойна дейност, за да гарантираме разработването и усъвършенстването на най-добрите налични технологии.

Oreste Rossi, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мярката, която разискваме днес, е една от най-важните в цялото законодателство и действително ще има значителни икономически последици.

Започнахме с текст, одобрен в комисията, като делегацията на „Северна лига“ гласува „против“, тъй като – както беше предложено първоначално – той би довел до извеждането от експлоатация на много промишлени инсталации и реструктурирането на други. След като беше блокиран в Съвета и след поредица от тристранни разисквания между комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, Съвета и Комисията, текстът беше преразгледан и изменен и според нас беше постигнато подобрение.

Днес ще подложим на гласуване текст, който засилва вниманието върху околната среда, но същевременно не оказва прекомерно влияние върху промишлеността в Европа, по-специално в кризисния момент, в който се намираме. Зачитането на околната среда не означава извеждане от експлоатация на европейски промишлени инсталации, защото тези обекти просто ще бъдат преместени в трети държави или в развиващите се пазари, където няма контролни механизми за опазване на околната среда.

Наистина Китай наскоро заяви, че няма намерение да намали съотношението на използване на енергийните си източници – 80% въглища към 20% петрол – и на практика декларира, че желае да удвои енергийните си нужди до 2020 г. Извеждането от експлоатация или преместването на предприятия от Европа в други държави не носи ползи за околната среда в световен мащаб, а води единствено до загуба на работни места и изостряне на икономическата криза.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Г-н председател, компромисът, постигнат със Съвета, който ще бъде подложен на гласуване утре, финализира рамката за емисии от промишлеността в Европа за следващите десетилетия. Това е законодателен успех, защото, в момент на сериозни икономически трудности и важни предизвикателства в областта на околната среда, се насърчава логично, реалистично и балансирано решение.

Това се отнася по-специално за преходните национални схеми, които ще се прилагат спрямо големи електроцентрали. В моята страна, Гърция, първоначалните разпоредби изискваха незабавно адаптиране, което създаде опасност за хиляди работни места и за енергийната сигурност на страната, или съответно би наложило използването на нови филтри, струващи стотици милиони евро, които да бъдат монтирани на старите инсталации, които трябваше да бъдат изведени от експлоатация след три до четири години. С други думи, или щяхме да похарчим напразно огромни средства, или трябваше да платим огромна икономическа и социална цена.

За съжаление пазарът на електроенергия все още не е единен пазар. Постигането на тази цел ще изисква време. Следователно ако се стремим към драконовски мерки само за един аспект на пазара, това ще доведе до значителни разходи за държавите по границите на Съюза, които към настоящия момент все още нямат връзки или контакт с останалата част от единния пазар.

С този компромис, от друга страна, между националните схеми, постигаме – макар и закъснели – мащабни екологични ползи, които ще се натрупат в различни моменти, в зависимост от реалните условия и положението във всяка държава-членка, без това да е свързано с голяма социална цена. Това е разумна мярка, от която тези от нас, които гореше я подкрепяха, имат всички основания да останат удовлетворени.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Поточник благодари категорично на Парламента за факта, че останахме непреклонни по този законодателен пакет и че допринесохме за големия напредък, който ще бъде постигнат по отношение на предотвратяването на замърсяването на въздуха. Благодарностите за това, разбира се, са за нашия докладчик, г-н Krahnert, за отличната му работа, но и за всички докладчици в сянка и останалите, които се трудиха с нас по целта да направим въздуха на Европа по-чист.

Европейската агенция за околна среда ни предостави доклад, който показва, че в някои области положението продължава да е лошо, що се отнася до замърсяване на въздуха, азотни оксиди и прах. Г-н член на Комисията, Вие самият го казахте. Сега се надяваме, че чрез това ново изменение Вие също ще имате на разположение инструмент за осъществяване на контрол. Изразяваме надежда, че Вие също ще приложите това на практика по също толкова непреклонен начин и няма да допуснете мащабни освобождавания или загуба на време. Все пак предишната директива е от 1996 г. – отпреди цели 14 години!

Разбирам новите държави-членки, като например Полша и други, но съвсем не разбирам старите държави-членки – фактът, че през всички тези години е направено толкова малко и доводите, които чуваме за пореден път, що се отнася до работни места и разходи. Е, разбира се, тези неща винаги свършват лошо; ако чакаме прекалено дълго, всичко ще се стовари наведнъж. Ако си свършим работата навреме, ще можем както да въведем иновации, така и да запазим работни места.

По този начин постигаме огромен успех, макар да е донякъде помрачен от големите горивни инсталации. Дребните риби са задържани, а едрите остават необезпокоявани. Това, на което ставаме свидетели толкова често в живота, за съжаление се случва и в този случай с промишлените инсталации.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Несъмнено е много важно да настояваме за намаления на емисиите на опасни вещества в промишлеността. Този процес е от изключително значение. От друга страна, не трябва да следваме изцяло бюрократичен курс, тъй като може да се окаже, че, посредством влиянието на икономиката и натиска за различни решения, сме постигнали съвсем обратен ефект. Предприятията може да спрат работа,

а разходите за решаване на произтичащите от това проблеми ще бъдат много по-големи, отколкото ако реално се опита да намерим най-доброто решение.

Не съм убеден също така, че е възможно да притиснем предприятията да търсят и да използват само най-добрите технологии, но считам, че това е важен механизъм за намиране на най-доброто решение и за реално намаляване на емисиите. Изказвам се като човек, който в продължение на 16 години е бил кмет и областен управител на много сложен промишлен район, в който често се налагаше да бъде намирано много трудно решение по пътя на преговорите.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Г-н председател, тази директива относно емисиите от промишлеността на практика ще наложи по-строги равнища на емисиите от прах, азотни оксиди и серен диоксид. Това е най-малкото, което можем да направим в името на човешкото здраве и околната среда. Дори и след тази директива положението реално няма да бъде добро никъде в Европа.

Изразявам съжаление най-вече заради факта, че както броят, така и мащабът на освобождаванията в този компромис са твърде големи. Съвсем безсмислено е да си представяме, че по този начин правим нещо добро за нашата промишленост или за равнището на нашата конкурентоспособност: тъкмо обратното, за да приложим например стратегията „ЕС 2020“, трябва да инвестираме в екологосъобразен растеж, ефективност на ресурсите и екологосъобразна конкурентоспособност. Друго, което ме кара да изразя съжаление относно това предложение, е, че няма напредък в областта на емисиите в почвата и на компетентността. Все пак изразявам надеждата си, че като има предвид трудното положение, Комисията ще съумее да приложи навременни и ефективни мерки съгласно Директивата за почвите.

Това, разбира се, е добър компромис. Изразявам по-специално задоволството си относно включването на принципа за най-добрите налични техники, въпреки че европейските системи за безопасност, минималните изисквания, са едва на етап оценка на нуждите, по-специално що се отнася до освобождаванията. Считам за изключително важно, че беше посочен фактът, че тази директива няма да попречи на държавите-членки спокойно да прилагат по-строго и по-добро законодателство, като това се отнася и за парниковите газове. Изразявам надеждата си, че когато дойде моментът директивата да бъде изменена и осъвременена, Комисията ще включи и емисиите от въглероден диоксид в цялостна система за мониторинг на околната среда, тъй като това е правилният и ефективен начин за справяне с проблема.

Pavel Poc (S&D). – (CS) Бих искал първо да изкажа искреното си възхищение от докладчика, г-н Krahmer, и от отличния доклад – не само от професионална гледна точка, но и от гледна точка на преговорите, защото постигането на компромис и балансиран резултат при такова сложно и чувствително законодателство е почти равно на подвиг. Новата директива най-сетне въвежда единни процедури, които ще се прилагат в Европейския съюз, и допринася за намаляване на административната тежест, като по този начин се слага край на различията при прилагането и принудителното изпълнение на подзаконовите нормативни актове в държавите-членки. Забелязвам, разбира се, известна неудовлетвореност от резултата от тристранните преговори между граждански групи и региони в моята страна, но в същото време напълно осъзнавам, че макар Европейският парламент да не успя да включи всички свои изисквания и коментари, все пак беше постигнат ясен компромис, който ще доведе до реално намаляване на емисиите и по-добро състояние на околната среда, и то не само в Европа.

Преходните национални схеми, както и възможността за освобождаване, до известна степен ще забавят процеса на модернизация, но в същото време на националните икономики, които зависят от възгледите за производство на електроенергия, ще бъде осигурена възможност да въведат иновации, и то в разумни срокове. Изискването за създаване на Европейска мрежа за сигурност не беше възприето, но, разбира се, Европейската комисия трябва да преразглежда редовно минималните равнища на емисии, като по този начин ще създаде ясна основа за европейски стандарт за емисиите. Бяха постигнати строги правила за предоставяне на отлагания при въвеждането на най-добрите налични техники, като на съответните органи беше осигурено значително равнище на гъвкавост. Ето защо, след гласуването утре, ще дойде моментът те да поемат отговорност и по-специално Комисията да поеме отговорност и да се справи с натиска, тъй като компромисният вариант на директивата представлява една основа, а реалният успех ще зависи от процеса на прилагане в държавите-членки.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, основните цели на промените на законодателството за промишлените инсталации в Европейския съюз са въвеждането на по-строги принципи относно емисиите на тазове от промишлеността и изпълнението на задълженията, свързани с опазването на околната среда. Проектът за директива относно емисиите от промишлеността, който съчетава и изменя осем съществуващи директиви, е от съществено значение от гледна точка на подобряване на състоянието на околната среда и качеството на въздуха в Европейския съюз. Той въвежда по-строги стандарти за емисиите за големите горивни източници, а разпоредбите му обхващат значително повече горивни инсталации.

Енергийният сектор на всяка страна има своята специфика и политика за енергийна сигурност, поне докато не приемем обща, единна енергийна политика. Около 95% от енергийния сектор на Полша използва въглища. Приемането на първоначалните изисквания на новата директива би довело до сериозна заплаха за енергийната сигурност на Полша, както и за енергийната сигурност на други държави в нашата част от Европа, които се намират в сходно положение, тъй като техните енергийни сектори имат сходни особености.

С оглед на казаното, добро решение е на държавите-членки да бъде предоставена възможност да постигнат екологичните цели посредством създаването на преходни национални схеми, които ще позволят временното прилагане на по-високи равнища на емисии. Друг ключов фактор ще бъде възможността за предоставяне на разрешения с дерогации, като по този начин ще има възможност одобрението за емисии да вземе предвид местното положение и специфичните географски и икономически условия. Все пак промените в законодателството в областта на околната среда следва винаги да бъдат насочени към определянето на цели, които са постижими за всички държави-членки.

Компромисният текст възстановява много от първоначалните планове на Съвета, които вземаха под внимание факта, че много държави-членки, поради своята зависимост от въглища или поради географски условия, нямаха възможност да спазват много високи екологични стандарти. Считаю, че този подход за намаляване на емисиите и въвеждането на високи стандарти е правилен, тъй като е както рационален, така и приложим на практика.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Г-н председател, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните отхвърли рационални механизми за приспособяване. Приемането на доклада Krahnert ще постави предприятията в трудно положение.

В Полша, съгласно разпоредите за нейното присъединяване, в инсталации с мощност над 500 MW през 2018 г. ще бъде монтирана мокра сероочистка. Ако тази директива влезе в сила през 2016 г., за шест години в Полша ще трябва да бъдат модернизирани над 1 200 котела. Това е проблематично от икономическа и техническа гледна точка. Това следва да бъде прилагано само спрямо нови инвестиции. Приемането на този спорен компромис ще означава, че полските електроцентрали например до 2020 г. ще трябва да изведат от експлоатация 50% от своите мощности.

Проектопрепоръката за второ четене трябва да бъде отхвърлена, защото тя не взема под внимание местните икономически и технически реалности. Тя се основава на догматични принципи. Тя води до неустойчиво развитие и нелоялна конкуренция в Европейския съюз.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Г-н председател, постигнатото окончателно споразумение по преработения текст на директивите относно емисиите от промишлеността е повече от приемливо и приветствам работата по постигането на компромис.

Окончателният пакет приема основните аспекти от становището, което защитавах с няколко мои колеги в комисията по околна среда и което имаше за цел текстът да отразява едно по-амбициозно, но все пак реалистично, законодателство.

Първо, запазва се степента на гъвкавост за предприятията и за органите, отговарящи за предоставянето на освобождаване. Трябва да приветствам също така новата версия на Европейската мрежа за сигурност (ESN), която породи толкова много противоречия и която сега изглежда много по-осъществима, след като беше ограничена до определени сектори. Важно е да се подчертае също така, че благодарение на постигнатото споразумение е налице по-силна връзка с Директивата за Европейската система за търговия с емисии (ETS) и донякъде нецелесъобразната идея за създаване на пазар за квотите от SO₂ и NO_x беше премахната веднъж завинаги от текста на новата директива. Трябва все пак да се имат предвид няколко резерви, които са свързани по-конкретно с разпоредбите относно почвите. В очакване сме на Директивата за почвите и за съжаление този основен въпрос ще бъде решен само от държавите-членки, които имат свое законодателство.

Утре Парламентът има дълг да приеме точките от споразумението, постигнато в края на трестранните преговори. Огромни усилия бяха положени от всички заинтересовани страни с цел този текст да не бъде върнат към помирителния етап. Това е текст, който – ако ми позволите да припомня – е от ключово значение както за промишлеността, така и за европейската политика в областта на околната среда.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Целта на Директивата относно емисиите от промишлеността е да намали замърсяващите емисии от 52 000 промишлени инсталации в целия Европейски съюз, работещи в различни сектори на промишлеността.

Инсталациите, които са включени в обхвата на тази директива, трябва да получат разрешителни. Издадените разрешителни трябва да посочват нормите за допустими емисии, които трябва да се спазват, както и експлоатационните условия, определени въз основа на най-добрите налични техники. За да получат тези разрешителни, предприятията в съответните промишлени сектори трябва също така да представят инвестиционен план, който гарантира, че техните промишлени инсталации ще бъдат модернизирани с цел намаляване на емисиите.

Считам, че тази директива следва да бъде обвързана с промишлената политика на Европейския съюз. Директивата следва да осигурява достатъчна гъвкавост, която да даде възможност на европейската промишленост да се модернизира, за да запази обема на промишленото производство и работните места в Европейския съюз, като в същото време продължи да намалява замърсяващите емисии.

В заключение, призовавам Комисията да се консултира с Парламента и с държавите-членки на съвсем ранните етапи от изготвянето на решения за определянето на норми за допустими емисии, свързани с най-добрите налични техники, а не това да се случва след като вече са приети от Комисията.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Г-н председател, бих искал да коментирам два въпроса. Първият има бърз отговор – мачът завърши с резултат 3:2 за Нидерландия.

Вторият е свързан с държавите-членки, чиято промишленост зависи от въглищата и проекта за директива. Полша участва, и ще продължи да участва, в реализирането на европейската енергийна стратегия и затова приветстваме компромиса, постигнат на трестранните преговори по проекта за директива относно емисиите от промишлеността. Полша има структура на горивата, която е единствена по рода си в целия свят – над 90% от електричеството и отоплението се генерират от въглища, което дава на нашата страна сигурност и висока степен на енергийна независимост.

Преходните периоди за големите горивни инсталации по отношение на емисиите от SO₂ и NO_x са изключително важни за нас. Без дерогациите ще се наложи, по технически и икономически необоснован начин, да се извърши преждевременно и внезапно извеждане от експлоатация до края на 2015 г. на над 30 работещи електроцентрали и на над половината от топлоелектрическите централи и инсталациите за градско отопление, които обслужват населението и промишлеността. Преходните периоди дават възможност процесът по извеждане от експлоатация на работещи инсталации да се извърши поетапно в периода 2016–2023 г. и тези инсталациите да бъдат заменени с модерни енергийни мощности с най-голямата производствена ефективност.

Инвестиционният процес, започнал в нашата страна, също е насочен към диверсификация на горивата съгласно текущата енергийна политика до 2030 г. Това дава възможност дялът на твърдите горива при производството на електроенергия да спадне под 60%. Трябва да бъде посочено също така, че Полша, когато прилага изискванията на пакета от документи относно енергетиката и изменението на климата, ще трябва да положи огромни усилия, за да постигне през 2020 г. дял от 20% на възобновяемите енергийни източници, подобряване на енергийната ефективност и техническо преоборудване за производство на енергия с ниски емисии на въглероден диоксид.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Изразявам твърдото си убеждение, че компромисът, постигнат между Съвета и Европейския парламент, е разумно решение за амбициозното преразглеждане на комплексните мерки за предотвратяване и ограничаване на замърсяването на въздуха от емисии в Съюза. Той се основава на политическия консенсус, постигнат при чешкото председателство по отношение на временните освобождавания за съществуващи инсталации, за които са необходими време и средства за мащабна модернизация, което съвсем не е лек въпрос, особено в момент на икономическа криза. Като лекар, разбира се, бих приветствала и по-драстично намаляване на допустимите емисии, но това не е осъществимо в практиката. Изразявам задоволството си, че вече е налице споразумение с промишления сектор в Чешката република и че има изготвен национален план за постепенно намаляване на допустимите емисии, така че новите допустими равнища да бъдат постигнати в период от 10 години. Безпокоя се, че приемането на каквито и да е други предложения извън рамката на трудно постигнатия компромис може да отложи с години цялото преразглеждане. Поздравявам всички участници в преговорите.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Първо, искам да изразя подкрепата си за усилията на докладчика, Holger Krahnert, да гарантира, че целите на Европейския съюз в областта на околната среда се изпълняват възможно най-последователно.

От друга страна, разбирам опасенията на европейските правителства, че последователното изпълнение на изискванията, определени от Европейския съюз, би усложнило в някои случаи икономическото положение в техните държави.

Временно забавяне на икономическия растеж обаче, при определени обстоятелства, би било приемлива цена в замяна на мащабно подобрене по отношение на околната среда за гражданите в силно замърсените региони.

Ето защо трябва разумно, но енергично, да продължим с плавния натиск за модернизиране на производствените технологии, насочен към намаляване на емисиите от промишлеността и към конструктивен диалог с представителите на промишлеността по отношение на включването на тази философия в плановете за развитие.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-н председател, намаляване на бюрокрацията, опростяване, повишаване на ефективността – три ключови етапа, които представляват правилният подход за изменение на съществуващата Директива относно емисиите от промишлеността. Необходимо ни е контролирано намаляване на излишната бюрокрация, за да постигнем по-ефективна работа. Необходими са ни конкретни и ясни насоки, които да установяват минимални стандарти в целия Европейски съюз. Необходимо ни е успоредно повишаване на ефективността, за да можем да опазим околната ни среда по-ефективно. Нужна ни е обаче и независима и обективна контролна структура, която да гарантира спазване на новите насоки.

През последните години емисиите на въглероден диоксид бяха намалени с 12% посредством нови технологии, както и устойчива икономическа дейност в селскостопанския сектор. Следователно селскостопанският сектор ще играе основна роля в борбата срещу изменението на климата и опазването на околната среда. Промислеността може да последва примера. Със създаването на минимални стандарти и постигнатото като резултат от това намаляване на вредата за околната среда промишлеността ще трябва също така да даде конкретен принос за опазването на нашата околна среда.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Одобрявам компромисния текст, постигнат в резултат на тристранните срещи.

Отстранени са различията между държавите-членки, що се отнася до прилагане на законодателството и мониторинга на това прилагане. Включени са набор от дерогации и гъвкави разпоредби за големите горивни инсталации, които няма да успеят да спазят изискванията преди датата на влизане в сила на директивата. Това ще даде възможност да се установят минимални изисквания, успоредно с минимални норми за допустими емисии за всеки промишлен сектор, които трябва да бъдат спазвани навсякъде, от всички икономически оператори в Европейския съюз. Това ще даде възможност да бъдат постигнати дерогации от приетите допустимите емисии и въз основа на най-добрите налични техники. Тези дерогации са свързани със случаи, при които инвестиционните разходи надхвърлят ползите за околната среда.

Компромисният текст е насочен към осигуряване на систематични действия за подобряване на показателите на промишлените инсталации от гледна точка както на опазване на околната среда, така и на икономическите ползи. Крайният резултат от всичко това...

(Председателят отнема думата на оратора)

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, за съжаление тази важна законодателна реформа остана в сянката на пакет от документи относно изменението на климата и енергетиката от есента на 2008 г. Това е жалко, защото става дума за изключително важна директива както за качеството на въздуха, така и за промишлеността на Европейския съюз. В онзи момент направих всичко по силите си, за да гарантирам, че нейната важност няма да има отрицателни последици, че тя е скъпа, без да има споменатите ползи за околната среда. Жалко е, че никой не изиска становище от комисията по промишленост, изследвания и енергетика, въпреки че директивата очевидно е в нейната област.

Въпреки че постигнахме разумен компромис, предприятията трябва да инвестират в чисти технологии, които обаче не винаги са налични. Инсталациите трябва да бъдат преждевременно изведени от експлоатация, а разходите за потребителите ще бъдат значителни. Все пак добре е, че компромисът взема под внимание необходимостта от гъвкавост по отношение на старите инсталации, които са малко използвани. Преждевременното извеждане от експлоатация на инсталации би представлявало цена, която постигнатите като следствие от това ползи за околната среда не биха покрили. Добре е също така, че допустимите емисии за въглероден диоксид, както бяха предложени от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, не бяха приети, защото и без това вече е налице прекомерен контрол, който се припокрива със схемата за търговия с емисии.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ключов аспект, който ни да възможност да се борим с проблемите по опазването на околната среда и нарушаването на конкуренцията, е, на първо място, изискването да бъдат използвани заключенията за най-добрите налични технологии (НДНТ) при определянето на условия за получаване на разрешения и, което е важно, норми за допустими емисии. Гъвкавостта все още

е постижима, но вече се нуждае от ясна обосновка. Комисията може да събира информация относно използването на тази гъвкавост. Най-големите източници на замърсяване – големите горивни инсталации – ще трябва да приложат най-добрите налични техники до средата на 2020 г. и да бъдат изведени от експлоатация до 2023 г. Вероятно осъзнавате, че нашето предложение предвиждаше по-кратък срок.

Всички тези мерки, както и разпоредбите относно мониторинговите инспекции и обществената прозрачност, означават, че по този пакет трябва да има съгласие, което да ни позволи да продължим напред.

Комисията определено е готова да подпомогне този процес на прилагане, но както често съм казвал, няма да се поколебая да започна процедура за нарушение, ако това се наложи. Надявам се, че вече съм го доказал през първата част на моя мандат. Считаю, че равнопоставеността е важен довод, към който трябва да се придържаме.

Що се отнася до конкуренцията, естествено, че трябва да се погрижим за конкурентоспособността и конкуренцията в Европа и разбира се, че желаем да се конкурираме с Китай – но не и при техните стандарти за качество на въздуха. Дори днес виждаме, че в Европа има твърде много случаи на преждевременна смърт, които са причинени от лошо качество на въздуха.

Считаю, че може без преувеличение да се каже, че осигуряваме на промишлеността време да превърне промените в обикновени инвестиционни планове. Трябва също така да видим и положителната страна: това, че придобиваме и технологично предимство. Важно е също така да отбележим, че предложението за преработване на директивата за цялостна превенция и контрол на замърсяването на въздуха (ДЦПКЗ) не променя коренно режима на ДЦПКЗ, съществуващ от 1996 г. Първоначалното предложение се основаваше на щателна оценка на въздействието, която беше извършена в продължение на две години в промишлеността и неправителствените организации на държавите-членки. Много е важно също така да си припомним, че концепцията за най-добрите налични техники взема под внимание разходите за прилагане на тези техники.

Важно е и да знаем, че разполагаме с множество допълващи политики, които да подпомогнат промишлеността: Стратегическия план за енергийните технологии, Плана за действие в областта на екологичните технологии, Седмата рамкова програма, Програмата за конкурентоспособност и иновация, структурното финансиране и т.н.

И за да обобща чуто от мен днес: по-добро състояние на околна среда, запазване на конкурентоспособността, работни места в Европа, устойчивост, намаляване на разходите, твърде много освобождавания, по-строги правила, нужда от по-голяма гъвкавост, интереси, балансирани права. Именно това постига компромисът. Факт е, че има напредък. Факт е, че напредваме в правилната посока, в посока към по-добро качество на живот, по-здравословна околна среда, по-голяма равнопоставеност за промишлеността, със стимули за иновации. Считаю, че така внесеното предложение, което беше отлично изготвено от докладчика, заслужава вашата подкрепа. То определено има подкрепата на Комисията.

Holger Krahmer, докладчик. – (DE) Г-н председател, три значими неща се случиха, докато разисквахме: първо, ясно е, че световният шампион по футбол ще е от Европа. Добро предзнаменование, смятам аз. Кой точно ще бъде – ще почакаме и ще видим. Не искам да огласявам предпочитанията си сега. Второто е, че Германия получава поздравления от Обединеното кралство. Chris Davies, благодаря Ви много! И това не се случва всеки ден. Заслужава да бъде отбелязано. Трето, светът си е все същият; дори групата на Зелените/Европейски свободен алианс счита футболът за по-важен от опазването на околната среда, за съжаление, нашият колега, г-н Eickhout, отново ни напусна. Все пак поздравления за нашите холандски приятели.

Исках да говоря за два аспекта на разискването, които току-що имах възможността да чуя. Първият е, че разбираю напълно всички опасения и тревоги на приятелите ми от Източна Европа. Като източноевропейец, аз съм и наполовина източноевропейец. Разбираю, че Източна Европа не може незабавно да навакса всяка стъпка от политиката в областта на околната среда, която е осъществявана в страните от Западна Европа през последните десетилетия. За да бъде постигнато високо равнище на опазването на околната среда, трябва да има средства за това. Да, това е реалността. Все пак считаю, че – дори и като имаме това предвид – си струва да одобрим този компромис, защото той ще е справедлив спрямо различните отправни точки, в които се намират много държави-членки.

Второ, доводът, че използването на най-добрите налични техники ще застраши конкурентоспособността, по-специално по отношение на Китай, е не само погрешен; той е и опасен. Трябва да приеме факта, че промишлените процеси в Азия са винаги по-евтини, отколкото са тук. Все пак ще можем да се справим с това предизвикателство само ако прилагаме най-добрите налични техники във възможно най-много промишлени отрасли. Тези, които не го правят, ще бъдат по-малко конкурентоспособни.

Нищо, включително и това законодателство, не изисква промишлените предприятия да бъдат изведени от експлоатация още утре. Никой не изисква скок от 0 до 100, за да бъде достигната в рамките на седмица норма за определен замърсител. Разполагаме с достатъчно преходни периоди, но да се казва, че такива не трябва да има, поради причини, свързани с конкуренцията, е погрешно. Считам също така, че с тази директива определяме насока не само на политиката в областта на околната среда, но и на промишлената политика; насока, по която си струва да се работи през следващите няколко години.

Председател. – Г-н Krahter, поздравявам Ви за отличната работа.

Разискването приключи. Гласуването ще се проведе утре, сряда, 7 юли 2010 г., от 12:00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (RO) Приветствам тристранния диалог по въпроса за предложението за директива относно емисиите от промишлеността. Европа се нуждае от политика, която ще вземе под внимание възможностите за модернизация на промишлените инсталации във всяка държава-членка. Мнозинството от разпоредбите, включени в текста на директивата, отразяват необходимост от приспособяване, което има за цел да гарантира, че икономическите оператори в енергетиката, които имат нужда от време, за да изпълнят изискванията на новите разпоредби, ще могат да продължат да работят. Във връзка с това дерогациите са изключително важни и могат да се прилагат въз основа на ясни критерии, които трябва да бъдат посочени от Комисията въз основа на насоки.

Същевременно сме свидетели на колебливо развитие на алтернативните енергийни източници в определени региони. Това запазва значителната зависимост от изкопаеми горива. Трябва да намерим решения, които да ни дадат възможност да инвестираме в съвременни инсталации за производство на енергия по възможно най-чистия начин. Трябва също така да улесним прехода на работниците от замърсяващите сектори, като например въгледобива, към други икономически сектори.

Европейската комисия трябва да гарантира, че в цяла Европа има еднакво разпространение на най-новите технологии за производство на енергия, като осигури логистична и финансова подкрепа, където това е необходимо, на държавите-членки, които все още не разполагат с необходимите средства, за да инвестират в такива проекти.

Richard Seeber (PPE), в писмена форма. – (DE) Промишлената дейност изисква високо равнище на опазване на околната среда. Това е в сила преди всичко за предотвратяване на замърсяването на въздуха и водата, но и за биоразнообразието. В момента европейските правила относно опазването на околната среда в областта на промишлеността са твърде разпокъсани и все още не са довели до желаната степен на използване на най-добрите налични техники, за да се повиши равнището на опазване на околната среда. В резултат на това буди загриженост фактът, че въвеждаме използването на най-добрите налични техники като правило, а не като изключение. Основната стратегия, която възниква в резултат на това, е борбата със замърсяването на околната среда при неговия източник. С преработения текст и с подновените разисквания по тези правила се предприемат важни стъпки към ограничаване на възможностите за освобождаване и намаляване на бюрокрацията, което е особено целесъобразно при малките и средните предприятия (МСП). Също така Комисията има задачата да извършва редовни проверки дали са необходими допълнителни единни изисквания за цяла Европа за отделни дейности и инсталации, и да докладва за това на Съвета и Парламента. От нея също така се изисква да подкрепя и извършва мониторинг на държавите-членки, които прилагат тези мерки. В това отношение важна роля играе сътрудничеството с европейските промишлени асоциации, МСП и неправителствени организации (НПО). Вторият доклад относно прилагането през 2019 г. ще покаже дали приложението на най-добрите налични техники в Европейския съюз наистина се е наложило като правило, за да се гарантира висока степен на опазване на околната среда в промишления сектор.

Zbigniew Ziobro (ECR), в писмена форма. – (PL) Законодателният процес по директивата относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването), която е важна за целия Европейски съюз, постепенно върви към приключване. Трябва да се подчертае, че не всички държави-членки могат да я приложат. От гледна точка на Полша директивата, ако бъде приета в сегашния си вариант, би имала сериозни последствия за промишлеността и за инсталациите за градско отопление. Загубите за промишлеността могат да достигнат 50 млрд. злоти. Прилагането на директивата ще окаже негативно въздействие върху хиляди полски предприятия. Намаляването на равнището на замърсяване до предложената стойност ще означава, че много стари инсталации ще трябва да бъдат заменени с нови, което е по-голям проблем от намаляването на емисиите на въглероден двуокис. Все пак, в случая на инсталациите за градско отопление, директивата предвижда преходен период до 2019 г. за адаптиране към стандартите на Съюза. Това е с четири години по-малко от това, което очакваше Полша. Удължаването на преходния период би улеснило техническия

преход при по-малките отоплителни инсталации. Въвеждането на директивата ще повлияе на живота на обикновените граждани. Според изчисленията на полското министерство на околната среда въвеждането на законодателство относно емисиите от промишлеността ще доведе до ръст от 20% на цената на отоплението, като разходите за използването на електроенергия също ще се повишат. С оглед на горепосоченото препоръката за второ четене на директивата относно емисиите от промишлеността следва да бъде отхвърлена.

17. Задължения на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е препоръката за второ четене, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно общата позиция, приета от Съвета на първо четене, за приемането на регламента на Европейския парламент и на Съвета за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал (докладчици: Satu Hassi и Caroline Lucas) (05885/4/2010 - C7-0053/2010 - 2008/0198(COD)) (A7-0149/2010).

Трябва да благодарим на г-жа Hassi за това, че прие да поеме работата по доклада, който вече се разработваше от първия докладчик, г-жа Lucas, която освободи мястото си в ЕП, за да поеме нови отговорности в британския парламент.

Satu Hassi, докладчик. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала да много искрено да благодаря на първия докладчик, г-жа Lucas, както и на преговарящите от другите политически групи за сътрудничеството им, което беше на изключително високо равнище. Изразявам благодарността си и към Испания, която председателстваше преговорите в Съвета на министрите и в Комисията. Комисията и Съветът съществено промениха първоначалното си мнение и ЕС вече ще затвори пазара си за незаконно добит дървен материал. Този пробив с глобално значение не би бил възможен без подкрепата за забраната на незаконно добит дървен материал от страна на значително мнозинство от Парламента.

Вече е постигнато съгласие относно категорична забрана за оператори, които пускат на пазара на ЕС дървен материал и изделия от дървен материал за пръв път. Операторите трябва да са наясно с произхода на дървения материал. Търговците на дребно имат задължението да водят регистър за това откъде са закупили дървения материал или изделие и къде са го продали. По такъв начин е възможно, например, да се открие произходът на дървения материал, използван за изработката на мебели.

Парламентът би искал да наложи забрана за цялата верига, а не само за първия продавач. Договореният регламент обаче съдържа насоки, изискващи следващите звена от веригата за продажби и организациите за мониторинг да не действат в противоречие с целите на закона. Ето защо всички участници трябва да поемат отговорност и да гарантират, че в ЕС не се продава незаконен дървен материал.

Съжалявам, че Съветът не прие предложението този регламент да се включи в директивата относно защитата на околната среда чрез наказателното право. Настоятелно призовавам Комисията да преработи директивата във възможно най-кратки срокове, за да я направи приложима и към най-новото законодателство в областта на околната среда. Най-очевидните нарушения на забраната за продажба на незаконен дървен материал следва да се третираят като престъпления.

Преговарящите от името на Парламента бяха загрижени по отношение на понятието „пренебрежим риск“, което се появи във връзка с настояването на Съвета за въвеждането на правна норма. Ние проучихме различните видове контекст в действащото законодателство, където това понятие се среща. Изглежда, че то означава фактически нулев риск в закони, които се отнасят до проблеми като генетично модифицираните микроорганизми, СЕГ (епидемична спонгиформна енцефалопатия по говедата или болестта „луда крава“), хигиената на храните, козметиката, пестицидите и т.н. Ето защо Парламентът приема понятието „пренебрежим риск“ в значението му на фактически нулев риск.

По отношение на недостатъците, които останаха в законодателния акт, бих искала да спомена факта, че печатните материали са изключени от неговото приложно поле. Опасявам се, че това може да се окаже доста голяма „вратичка“, която ще се разширява и ще се превърне в стимул за изнасяне на отпечатването на книги и списания в държави като Турция и Китай.

Общо 20% от емисиите от парникови газове в света се причиняват от обезлесяването, като част от него се дължи на незаконния добив на дървен материал. Нелегалният добив унищожава и биологичното разнообразие.

Именно по тази причина, ние губим например потенциални, лекарства преди дори да имаме възможност да ги изследваме.

От много години ЕС изнася проповеди срещу незаконния дървен материал, въпреки че в същото време лицемерно му предоставя един от най-големите пазари, съществуващи в момента. Независимо от възвишените речи, Европейският съюз, чрез своите действия, допринася за унищожаването на естествените гори в света. Фактът, че ЕС възнамерява да забрани пускането на пазара на дървен материал, е пробив със световно значение и отличен пример за това как ЕС, отново чрез своите действия, може да стане част от решаването на един глобален проблем. Този законодателен акт ни дава възможност да подкрепим онези държави, които искат да ограничат незаконния добив на дървен материал на собствената си територия.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, изразявам благодарността си към Европейския парламент, и по-конкретно към двамата докладчици, Caroline Lucas и Satu Hassi, както и към докладчиците в сянка, за съвместната им работа със Съвета и Комисията, чийто резултат е компромисният текст, с който разполагаме.

Горите са от жизненоважно значение за поддържане на биоразнообразието, световния климат и водните цикли. Никъде другаде тези три стълба на устойчивото развитие не се открояват така ясно, както по отношение на горите. Освен екологична, те имат и огромна икономическа и социална стойност, както добре зная от моята собствена страна, където горите покриват 60% от територията. В много развиващи се страни горите осигуряват не само работни места, но и лекарства, храна и подслон, които са от решаващо значение за препитанието на милиони хора в селските райони.

Вашият глас ще даде възможност за договаряне на второ четене, което ще изпрати ясен сигнал към света: ЕС няма да приема незаконно добит дървен материал. Остава предизвикателството как да засичаме незаконно добития дървен материал. Този регламент сам по себе си не е достатъчен, за да се справим с незаконната сеч, тъй като той засяга единствено дървения материал на пазара на ЕС. ЕС ще продължи да подкрепя държавите, които искат да усъвършенстват управлението на горите си, по-конкретно чрез Споразуменията за доброволно партньорство FLEGT (прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията). Радвам се, че текстът пред нас признава усилията на държавите, които сключват такива споразумения с Европейския съюз.

На онези, които твърдят, че това предложение е тежест за собствениците на гори в Европа, ще кажа, че легитимните оператори не следва да срещат необосновани затруднения, тъй като текстът предполага значителна гъвкавост.

Предложението заслужава вашето одобрение. То несъмнено има моята подкрепа.

Christofer Fjellner, от името на групата PPE. – (SV) Г-н председател, бих искал да благодаря на г-жа Hassi и на другите докладчици в сянка. Бяхме доста далеч от споразумение, когато започнахме работата, и считам, че мненията ни по определени въпроси все още се различават. Независимо от това, трябва да призная, че работихме добре заедно. Искам да благодаря и на испанското председателство.

Три неща имах предвид, докато работех по въпроса. Първо, че дървото е чудесен и възобновяем материал, който използваме по-скоро твърде малко, отколкото повече. Законодателният акт, който изработваме, не трябва да създава повече проблеми или бюрокрация за онези, които използват и търгуват с дървен материал. Не бива да налагаме по-високи изисквания по отношение на дървения материал, отколкото по отношение на нефта например. Ако в резултат от този законодателен акт някой предпочете да произвежда продукти от пластмаса, а не от дървен материал, тогава околната среда ще пострада още повече.

Второ, трябва да е възможно законодателният акт да бъде приложен. Много от предложенията, които разгледахме по време на работата върху него и които отхвърлихме, просто не можеха да бъдат приложени на практика. Законодателният акт не трябва да се отнася за рециклирания материал, нито да включва продукти, които са прекалено сложни или да се налагат излишни изисквания върху операторите, намиращи се далеч надолу по веригата на продукта. Не е приемливо да се изисква маса, съдържаща талашит, да бъде обозначавана с произхода на отделните влакна или да се заставя продавач на книги да гарантира правата на работниците във връзка със сечта на дърветата, използвани за влакната в книгите.

Третият въпрос, който имах предвид, е, че законодателният акт не трябва да дава повод за нова вълна на протекционизъм. Някога износът на дървен материал и изделия от дървен материал беше важен фактор за забогатяването на Швеция. Не трябва да пречим на други, понастоящем бедни държави, да правят износ и да

търгуват. По тази причина изискванията, които налагаме върху вноса, не трябва да бъдат толкова високи, че на практика, да изключват развиващите се страни.

След няколко години работа по този въпрос мога да кажа, че днешният компромис е максималният, който можем да си позволим. Много от моите възражения бяха чути, за което съм много благодарен. Мисля, че предложението, което ще гласуваме утре, е много по-добро от онова, против което аз всъщност гласувах през май. Смятам, че постигнахме много.

Накрая, искам само да припомня на моите колеги от Парламента, че когато говорим за незаконна търговия с дървен материал и изделия от дървен материал, трябва да не забравяме главните причини за това и да продължим да се борим с тях: неясните права на собственост, корупцията и бедността. Това не трябва да бъде оправдание, за да се спира важната работа по борбата с корупцията, тъй като тя е главният проблем.

Kriton Arsenis, *от името на групата S&D*. – (EL) Г-н председател, г-н Поточник, днешното разискване и утрешното гласуване са наистина емоционален, исторически момент. Виждам тук много приятели, които се бориха упорито заедно с нас. Успяхме да убедим Съвета да приеме първоначалната позиция на Парламента и вече разполагаме със законодателен акт, който защитава както европейските граждани, така и европейските производители.

Досега, европейските граждани, които купуват дървен материал или изделия от дървен материал нямаше как да разберат, дали те са законни или не и дали чрез закупуването им те не субсидират кървави граждански войни, финансирани посредством нелегална сеч или не способстват за изменението на климата чрез обезлесяване. С помощта на този законодателен акт и благодарение на усилията на Парламента успяхме да накараме Съвета да се съгласи с очевидното, а именно, че незаконният дървен материал следва да се счита за незаконен и в Европа.

Също така успяхме, чрез Европейската комисия, да централизираме контрола, заложен в условията, одобряването и разрешаването от страна на операторите, които ще се занимават с надзора на системите за оценяване на законността на дървения материал и с одобряването на изделията от дървен материал. Успяхме да постигнем и това, когато всеки оператор определя дали дървеният материал е законен, да се включи и законодателна норма, свързана с биологичното разнообразие, както и много други въпроси.

И все пак, има още две съществени неща, които Съветът не прие и които според мен са от критична важност. Съветът отказа да приеме очевидното, а именно, че първият оператор във веригата, който внася незаконен дървен материал и изделия от дървен материал на европейския пазар, извършва нарушение по смисъла на директивата за престъпленията срещу околната среда. Това е пълен абсурд. Както е и фактът, че понятието „пренебрежим риск“ беше запазено, като по този начин се отваря „вратичка“ за определени дейности, при които не е необходимо да се постига съответствие с процедурите, предвидени в законодателството. Въпреки това настоящият законодателен акт защитава европейските граждани от нелегална конкуренция вследствие на вноса на евтин незаконен дървен материал.

Накрая, искам да благодаря на колегите, които работиха по този въпрос, като Alexandros Kandalepas и неговия екип.

Gerben-Jan Gerbrandy, *от името на групата ALDE*. – (NL) Г-н председател, виждате пред себе си един много щастлив човек, но не само заради победата на Нидерландия срещу Уругвай на полуфиналите. Щастлив съм и защото днес изпращаме много ясен сигнал към света. Петстотин милиона европейци вече не желаят да използват незаконно добит дървен материал, а онези, които искат да продължат тази практика, ще бъдат наказвани. Това е много важен сигнал от страна на Европейския съюз и той не следва да се подценява. Обезлесяването – както законното, така и, по-конкретно, незаконното – си остава основен проблем в света. Европейският съюз в този случай ефективно използва едно от най-мощните си оръжия, а именно силата на 500-те милиона потребители. Нека все пак бъдем справедливи: този сигнал всъщност стана ефективен единствено благодарение на Европейския парламент. Съветът искаше да ограничи използването на незаконно добит дървен материал, докато Европейският парламент настояваше на неговата забрана – различието е съществено. По мое мнение, това е голяма победа на демокрацията.

Бих искал да благодаря на испанското председателство – за съжаление, дори белгийското председателство не присъства – за работата, която извърши по отношение на осигуряването на мнозинство в Съвета, което подкрепи забраната за внос на незаконно добит дървен материал. Призовавам Съвета, който, за съжаление, отсъства, да се заеме с надлежното прилагане на този регламент, тъй като това, в крайна сметка, ще бъде ключът към неговия успех. Можем само да съжаляваме, че, ако не се приложи ефективно, той ще се превърне в книжен тигър.

Последно, г-н председател, искам горещо да благодаря на г-жа Hassi и нейната предшественичка, г-жа Lucas за отличното сътрудничество. Същото се отнася и за докладчиците в сянка. Според мен Парламентът даде пример как може да действа и да изразява демократична си власт.

Julie Girling, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, искам да добавя и моите поздравления към Satu Hassi, която пое документацията и се справи изключително компетентно. Беше удоволствие да се работи с нея. Радвам се, че участвах в успешните преговори, които доведоха до споразумението.

Договореният текст е достатъчно стриктен, за да гарантира реални стъпки в посока на защитата на горите и биологичното разнообразие, но и достатъчно гъвкав, за да не бъде в прекомерна тежест за легитимните и честни търговци. Добре е да не подценяваме този успех. Възможно е да постигаме подобни договорености, когато всички работим заедно.

Искам да наблегна на един от желаните странични ефекти. Той естествено произтича от онова, което Jan току-що каза. Според мен много желан страничен ефект от прокарването на такъв доклад в Парламента е огромното въздействие върху обществената осведоменост. В Обединеното кралство тя със сигурност е преминала границите на онези, които мога да нарека обичайни заподозрени, природозащитните групи, и обхваща по-широката общественост. За мен, като съвсем нов член на ЕП, това ми осигури безпрецедентен контакт с хората, като всички подкрепят Парламента и смятам, че са възхитени, че Парламентът успя да придвижи този въпрос в желаната от тях посока.

Благодаря много на всички и още веднъж благодаря на г-жа Satu – работата с нея беше истинска школа.

Marisa Matias, *от името на групата GUE/NGL.* – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз също искам да започна, като изразя благодарността си на докладчиците за отличната им работа.

Както знаем, обезлесяването е един от основните екологични и социални проблеми на планетата и всяка година ние губим 13 милиона хектара гори, което допринася за 20% от въглеродните емисии в света и представлява огромна заплаха за биологичното разнообразие.

Приносът на обезлесяването за изменението на климата е безспорен, което означава, че е основна причина за екстремните метеорологични явления и наводнения и дори за опустиняването на обширни райони от планетата. Загубата на гори поставя под заплаха цялото човечество, но тази заплаха и последиците не се споделят солидарно от всички нас. Общностите, разполагащи с най-малко ресурси, и онези, които зависят най-много от горите и природата за оцеляването си, са най-засегнати.

Обезлесяването е свързано с нашето колективно съществуване, недостига на природни ресурси, тяхното разпределение, правата на местните населения и социалната справедливост. Основна причина за обезлесяването е незаконната сеч, която представлява 20-40% от световното производство на промишлена дървесина. Затова ние говорим също и за изтичане на богатство от производителите към държавите потребители на дървения материал. Незаконната сеч поставя под заплаха устойчивото използване на дървен материал и предприятията, занимаващи се с това.

Хубавите думи не са достатъчни. Парламентът трябва да приеме строги и последователни мерки в тази борба. Докладът предприема много важна стъпка в тази посока, като определя забрани за търговията с дървен материал.

Добрите намерения също не са достатъчни. Необходими са ефективни средства, най-вече санкции, които в този случай могат да бъдат три вида. Първо, глоби, които лишават нарушителите от икономическите облаги, извлечени от незаконната дейност, и нарастват при повторни нарушения; второ, конфискуване на дървения материал или изделията от дървен материал; и трето, незабавно отнемане на разрешението за извършването на каквито и да било търговски действия.

Ето защо онези, които използват или търгуват с природен ресурс, трябва да бъдат социално отговорни, а онези, които за пръв път внасят дървен материал или изделия от дървен материал в Европейския съюз, трябва да бъдат щателно проучвани, за да се гарантира, че дървеният материал идва от законни източници.

По същата причина всички следващи оператори следва да представят базова информация относно дървения материал, а именно, за неговия произход и направление. Обществеността също така следва да има правото, приключвам тук, г-н председател, на достъп до информация за това кой спазва изискванията и кой – не.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD.* – (DA) Г-н председател, изразявам благодарността си към г-жа Hassi, която бързо се запозна с един сложен проблем. Искам само да спомена някои от многото области,

които докладът застъпва: нелегалния внос на дървен материал в ЕС, застрашените дървесни видове, които се сечат незаконно в отдалечени краища на света и вноса на готови продукти, произведени в държави извън ЕС. Ако говорим за дървен материал, произведен в европейски гори и законно добит, не е трудно да се получи информация за държавата, където дървеният материал е добит, за дървесните видове, количествата и стойността, за да може да се постави маркировка за законна сеч върху продукта. Все пак, колко назад следва да се върнем в проследяването на дървения материал и кои продукти е реалистично да проверяваме? Мисля си например за мебелите, направени от влакнести плочи със средна плътност (MDF) и талашит, който се произвежда от рециклиран дървен материал. Нуждаем се от реалистично законодателство, в противен случай, ще успеем единствено да направим европейските предприятия неспособни да се конкурират на световния пазар и ще ги накараме да избягат от европейските добронамерени стандарти и контрол. Надявам се, че с приемането на настоящото предложение няма да допуснем това да се случи.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Г-н председател, това е важна крачка по отношение на отговорното използване на ресурсите, международната отговорност, политиката в областта на климата, биологичното разнообразие и живота на хората. Предложението показва, че Европейският съюз може ефективно да оказва влияние на международно равнище посредством вътрешното си законодателство, както се случва с Директивата за екопроектирането.

Постигнатият резултат е много по-добър от недостатъците на компромиса, но искам да изтъкна, както направи и г-жа Hassi, че основният недостатък тук е липсата на санкции на европейско равнище и на най-ниско равнище, а също така, на този етап, регламентът не е включен в директивата относно защитата на околната среда чрез наказателно право както по отношение на незаконния добив, така и на търговията, свързана с него. Надявам се, че Комисията възможно най-скоро ще излезе с предложения във връзка с това. Също така, ще бъде от изключителна важност в бъдеще, в регламента да се включат и печатните материали.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Г-н председател, вече е много късно и не искам да се отклоняваме от идеята, че ни предстои едно от най-важните гласувания през тази седмица в Парламента. То е важно за нашите граждани, съдейки по пощата ми и по броя на съобщенията по електронната поща, които съм получила. Има онлайн петиция, под която преди около 4 часа имаше 125 000 подписа, а броят им расте с всяка минута. Петицията ни призовава настоятелно утре да гласуваме това предложение.

Предложението е важно за климата, както всички отбелязаха, но аз мисля, както каза уважаемият член на Комисията, че то има най-голямо значение за милионите хора, живеещи в най-бедните държави, чийто поминък се унищожава от незаконната сеч. Да вземем Мадагаскар, където 100 000 палисандрови дървета бяха незаконно изсечени миналата година, като стойността на всяко дърво е по-голяма от средния БВП за държавата. Не е чудно, че незаконната сеч подхранва престъпността в Мадагаскар. По време на гражданската война в Либерия, финансирана главно чрез нелегалната сеч, бяха убити 250 000 души. Незаконната сеч подхранваше и войната в Камбоджа през 90-те години на миналия век и е враг на демокрацията. Организацията „Глобал Уитнес“ (Global Witness) посочва, че, на всеки 7 минути, 15 тона дървен материал преминава през границата от Бирма към Китай, като помага да се поддържа този ужасен режим.

Незаконната сеч лишава милиони хора от по-добър шанс в живота, защото държавите губят данъчни постъпления в размер на милиарди долари. Организацията „Хюман Райтс Уоч“ (Human Rights Watch) твърди, че в Индонезия са изгубени 2 млрд. щатски долара от данъчни приходи. Тази сума би била достатъчна, за да се осигурят основни здравни грижи за 100 милиона души и е повече от целия бюджет на здравеопазването в тази държава.

Следователно днес правим първата крачка. Тя не е идеална, както призна и членът на Комисията, но е много по-добра от това, с което започнахме, т.е. нещо като доброволен кодекс, с който трябваше да правим надлежни проверки. Бих искала да благодаря на члена на Комисията, защото той отиде по-далеч от предшествениците си. Също така искам да благодаря на испанското председателство за това, че подпомогна споразумението, както и на Hilary Benn, бивш държавен секретар на Обединеното кралство, за твърдата му позиция в Съвета и за оказаното съдействие за постигането на по-амбициозно споразумение.

Утре ще поставим началото. Мисля, че Satu Hassi и докладчиците в сянка свършиха много добра работа, но ние сме длъжни да поддържаме натиска на потребителите и обществената осведоменост. Надявам се, че Комисията също ще участва в това и ще съдейства за доброто приложение на този много важен нов закон.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, горите в света се унищожават, понякога с подкрепата на правителствата, но най-често посредством незаконни дейности. Търговията с наркотици и дървен материал са две дейности, които могат да генерират такива огромни суми, че да бъдат подкупени цели правителства, което прави приложението на регламента изключително трудно. Преди пет години поставих въпроса пред

Louis Michel, който беше член на Комисията тогава, и казаха, че се нуждаем от подобни мерки. Той беше отзивчив, но неговите служби и адвокати казаха, че подобно нещо не може да се постигне. Бих дал на члена на Комисията един полезен съвет: ако адвокатите ти кажат, че нещо не може да стане, смени адвокатите. Това може да се постигне и ние го доказваме. Това е чудесно, това е добра новина и важна мярка.

При все това, директивата изисква държавите-членки да въведат ефективни, пропорционални и възпиращи режими на прилагане. Какво означава това? Какво ще стане, ако Словения реши, че санкцията за незаконен внос ще бъде 10 години затвор, а Обединеното кралство – шляпване по ръката? Как ще гарантираме, че законодателството ще се прилага правилно в целия Европейски съюз?

Г-н член на Комисията, изисквам да уведомите писмено държавите-членки, че ще започнете да публикувате данни за санкциите, които те налагат, за да се гарантира ефективното прилагане на законодателството и че ще ги посочвате поименно и ще ги опозорявате по начин, невиджан досега. Много пъти сме виждали думите „ефективни, пропорционални и възпиращи“. Искан ми се Вие да бъдете първият член на Комисията, който на практика ще гарантира, че тези думи имат правилното въздействие.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Г-н председател, смятам, че днес изработваме добър законодателен акт. Добра идея е и е правилно, че предприемаме стъпки да избегнем пускането на незаконен първен материал на вътрешния пазар на ЕС.

И все пак, това, което важи за всички закони в областта на околната среда, важи и за настоящия закон: не може просто да включим всичко, което ни се иска, а трябва винаги да проверяваме дали това, което включваме и предприемаме, в крайна сметка е приложимо. Ето защо смятам, че е добре, че накрая стигнахме до компромис във връзка с това, че надлежните проверки следва да се прилагат само при първото пускане на пазара и само тогава може да бъде наложена забрана за внос.

Прекалено бюрократично би било да се изискват документни доказателства за произход по цялата верига за доставки в рамките на Европа. Това беше предложено в началото на разискванията. Мисля, че не е реалистично непрекъснато да водим нови отчети и да предоставяме документни доказателства, като се започне от склада за дървен материал и дъскорезницата и се стигне до завода за мебели. Това създава бюрокрация, която, в случай на съмнение, води до употребата на повече хартия и така може дори да увеличим законната сеч. Затова трябва да бъдем по-умерени и да гарантираме балансиран подход в това отношение. Успяхме да го постигнем.

Не подкрепям подхода, за който току-що говори г-жа Hassi, а именно, че можем да приложим политиката на нулевия риск. Това не се отнася само до сечта и няма да проработи. Нулевият риск е неприложим. Той генерира бюрокрация и, най-вече, създава нови рискове. Трябва да гарантираме, че законите ще бъдат балансирани и приложими. В този смисъл компромисът е добър. Доволен съм, че утре ще можем да го одобрим с голямо мнозинство.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, незаконният добив на дървен материал трябва да бъде спряна и е необходимо да се борим срещу него. Със сигурност всички сме единодушни по този въпрос. Не мога обаче да подкрепя компромиса във всички отношения, като например изискването всеки оператор във веригата да носи някаква отговорност за удостоверяването на произхода на дървения материал. Според мен това е свързано със значителния страх от увеличаване на бюрокрацията както за собствениците на гори, така и за предприемачите в тази област. Това изобщо не следва да бъде нашата цел.

При приложението на регламента трябва да гарантираме, че всеобхватната система за сертифициране, която вече действа в някои държави, е валидна и че няма да започнем да създаваме припокриващи се методи за проверка, което пак ще увеличи бюрокрацията и, в някакво отношение, ще намали нашата конкурентоспособност в сектора на горското стопанство. Също така е важно да не предоставяме на дървения материал статут, по-нисък от този на другите материали. Това също е повод за притеснение.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, въпросът, който разглеждаме, е много важен и е лесно да се съгласим с казаното тази вечер. В същото време, както г-жа Manner току-що отбеляза, увлечени в работата, започваме да забравяме факта, че в Северна Европа, по-конкретно в скандинавските страни, сме развили наистина устойчиво производство и дейности в областта на горското стопанство. За съжаление, забравяме този факт при постигането на важните цели, които сме си поставили по отношение на предотвратяването на вноса на незаконен дървен материал на пазара на ЕС. Ето един поучителен пример за това как не следва да работим.

Искан да благодаря на г-жа Hassi и на другите колеги, които работиха добре в триалозите, поради което аз, също, ще мога да гласувам „за“ утре. В същото време следва да се поучим от това, че когато правим нещо важно,

каквото възнамеряваме да направим и каквото правим в момента, и накрая изработим добър регламент, който не допуска вноса на незаконен дървен материал, не бива да забравяме, че той може да засегне нашето собствено производство точно в този сектор. Има още доста неща, които трябва да се направят в тази област в бъдеще. Следва да положим усилия, за да избегнем различните проблеми, свързани, по-конкретно, с този въпрос.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Търговията с незаконно закупен или добит чрез незаконна сеч дървен материал свали цената на дървения материал и допринесе за изтощаването на горите. По тази причина е наложително Европа да усъвършенства законодателната си рамка в тази област. Новата характеристика на регламента, а именно, въвеждането на надлежни проверки и система за контрол, упражняван от акредитирани организации за мониторинг на равнището на ЕС, ще осигури допълнителен филтър за удостоверяването на законността на дървения материал и изделията от дървен материал, които се пускат на пазара. Въпреки това решението не е свършено.

Има възможности за заобикаляне дори и на тази система. Затова, в рамките на разискването в компетентната комисия, предложих изменение, според което организациите за мониторинг автоматично да губят акредитацията си, ако компетентният орган отбележи неспособността на операторите да въведат ефикасна система за надлежни проверки. Съдържанието на доклада безспорно е особено важна крачка в борбата с пускането на пазара на незаконно добит дървен материал. Въпреки това допълнителни мерки са...

(Председателят отнема думата на оратора)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, 2010 е годината на биологичното разнообразие и чрез настоящия регламент ще бъде създадена важна разпоредба, съдържаща мерки за борба с изменението на климата и за запазване на биологичното разнообразие.

ЕС не може да продължава да предлага пазар за дървен материал и изделия от дървен материал, добит чрез незаконна сеч, тъй като незаконната сеч е сериозна причина за обезлесяването. В крайна сметка, 20% до 40% от световното производство на промишлена дървесина е от незаконни източници. Около 13 милиона хектара гори се обезлесяват всяка година, както вече чухме днес. Двадесет процента от въглеродните емисии в световен мащаб се дължат на обезлесяването, а те са и главната причина за загубата на биологично разнообразие. С въвеждането на пълна забрана в рамките на европейския пазар върху незаконно добития дървен материал и изделията, произведени от такъв материал, Европейският съюз демонстрира, че приема сериозно отговорността си за запазване на биологичното разнообразие.

Искам да благодаря на докладчика.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Предложението на Европейския парламент, формулирано в доклада на Caroline Lucas, е коректно и почтено и затова следва да бъде подкрепено. Не можем повече да се примиряваме с продължаващата толерантност, която правителствата на някои европейски държави проявяват по отношение на търговията с незаконно добит дървен материал, или с начина, по който избягват да налагат санкции за подобна дейност.

След подробно проучване на позициите на правителствата на държавите от Европейския съюз, свързани с въпросния регламент, е трудно да се разбере дали някои правителства изразяват гледната точка на гражданите си или тази на бизнес мафиите, които печелят от незаконния добив на дървен материал. Фактът, че някои правителства не са заинтересовани от унищожаването на сивата или черна икономика не бива да бъде пречка и не бива да ни кара да толерираме вандалското плячкосване на горите.

Едно почтено общество създава разумни правила. Почтените хора ги зачитат, а почтените правителства не следва да имат проблем с преследването на крадците.

Затова е необходимо...

(Председателят отнема думата на оратора)

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, късно е и ще се опитам да бъда кратък, но не защото проблемите са по-маловажни. Напротив, това се дължи на високото равнище на консенсус в залата.

Горите са в центъра на битката с изменението на климата, както и на битката за защита на биологичното разнообразие. Наред с неотдавна приетия регламент относно незаконния, нерегулирания и недеklarиран риболов, това означава, че в Европейския съюз ще разполагаме с инструменти за противодействие на незаконнообразните действия по отношение на два от основните ни природни ресурси: рибарството и горите. И, да, това е също важна част от борбата срещу бедността.

Въздействието на регламента зависи от ефективното му приложение и предизвикателствата далеч не са зад гърба ни. Въпреки това днес можем да започнем да оценяваме факта, че решението на този труден, но важен пакет, беше намерено. Със сигурност имаме пред себе си едно благородно предложение. Нямам търпение да участвам заедно с вас в процеса на неговото приложение.

Satu Hassi, докладчик. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на всички, които взеха участие в разискването в този късен час. Аз участвах в случая, към който ни върна г-н Davies, а именно, в обсъждането с тогавашния член на Комисията, отговарящ за сътрудничеството за развитие, по време на която той заяви, че според него законодателен акт като този, по който преговаряме, би бил невъзможен. Радвам се, че направихме възможно онова, което тогава му се струваше невъможно.

Както членът на Комисията, така и другите членове на ЕП се изказаха правилно относно всички вреди, причинявани от незаконния добив на дървен материал. Много оратори бяха и все още са загрижени за бюрокрацията. Бих искала да припомня на колегите обаче, че бюрократичните изисквания към всички, освен към оператора, който пръв пуска на пазара дървен материал или изделия от дървен материал, са пределно скромни: просто следва да знаят и да могат да докажат откъде е закупен дървеният материал и къде е продаден. Предприятията следва винаги да разполагат с необходимите документи за тази цел. Същото се изисква например по закона за ДДС.

Доволна съм, че много от предприятията от опаковъчната и мебелната промишлености например подкрепиха забраната върху незаконния дървен материал. Получих и съобщения от профсъюзите от дърводобивната и дървопреработващата промишленост, в които също се изразява подкрепа за това и се говори за вредата, която се нанася върху конкуренцията от големите количества незаконен дървен материал на нашия пазар. Както беше казано тук, този закон трябва да се приложи правилно и аз сериозно подкрепям предложението за водене на отчетност за санкциите, налагани от държавите-членки. Те следва да бъдат наистина ефективни, за да се предотвратят порочни практики.

РПредседател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, сряда, 7 юли 2010 г., в 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Gaston Franco (PPE), в писмена форма. – (FR) В днешно време 20-30% от световното производство на промишлена дървесина е от незаконни източници. Трябва да разчистим европейския пазар на дървен материал възможно най-скоро. Въпреки че все още може да бъде подобрен, предложеният регламент е амбициозен и смел. Според мен той е ефективен инструмент за ограничаване на безогледното обезлесяване, без да се налагат административни ограничения за нашите европейски предприятия или да бъде във вреда за дървения материал, който, напротив, ще се цени по-високо.

Регламентът предвижда задължителна разпоредба, която делегира отговорности на основата на „система за надлежни проверки“. Това дава възможност на операторите да проследяват дървения материал и изделията от дървен материал, да имат достъп до информацията относно спазването на действащото законодателство и по този начин да получат достатъчни гаранции за предотвратяването на продажбата на продукти от сеч, считана за незаконна.

Съдържащите се в регламента задължения трябва да са насочени към онези оператори, които за пръв път пускат на пазара дървен материал, защото тогава съществува най-голям риск. Освен това, за да се гарантира ефективността на регламента, следва да акцентираме върху необходимостта от редовни проверки и система от строги, възпиращи санкции за нарушителите.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), в писмена форма. – (CS) Добре известен факт е, че всяка година в различни държави в света, хиляди хектари гора изчезват, без да бъдат възстановявани. В много случаи ставаме свидетели на незаконен добив, дори в държави от Европейския съюз. Дори в напреднали страни като Чешката република, дървен материал се краде посредством селективен добив или цялостна сеч без знанието на собственика. Горите със стопанско значение играят не само екологична роля, но и както предполага терминът „гора със стопанско значение“, играят роля и в производството на дървен материал. Важно е в законодателството да се обърне внимание на възстановяването на оптималното съчетание на дървесни видове в горите. Това е свързано с управлението на животните, особено на по-едрите. Необходимо е тези проблеми да се решат на съответните национални и регионални равнища. Дори и най-добрата директива не може да има въздействие върху вредите, причинени на икономиката на отделните региони от износа на различни видове дървен материал извън границите на региона. Според мен предложенията, съдържащи се в доклада на Европейския парламент, са в

съответствие със становищата на върховния законодателен орган на Общността и би било добре категорично да се подкрепи докладът. Ускореното приложение на регламента, санкциите, в случай на нарушение на разпоредбите, и забраната за търговията са задължителен минимум. Опитите на някои правителства да предприемат краен либерален подход в сектора са възмутителни и могат да нанесат щети на националните икономики на държавите, които ги поддържат в Съвета. Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица със сигурност ще подкрепи предложенията на докладчика.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), в писмена форма. – (NL) Незаконно добитият дървен материал и изделията от дървен материал нямат място на нашия пазар. Що се отнася до мен, продажбата на дървен материал следва да се разрешава само ако е установена на основата на надеждни стандарти, че дървеният материал не е добит незаконно или неустойчиво. Моят призив е да мислим не само за околната среда и климата, а да помислим и за държавите, където така нареченото „законно“ обезлесяване лишава местното население от поминъка му. Това е и въпрос, свързан с правата на човека. Днес групата на Европейската народна партия (Християндемократи) може да демонстрира какво действително означава това чрез стопанисване и благотворителност. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) искаше да отслаби защитата на местните населения, като се криеше зад ниските морални стандарти на законодателите в трети държави, които разрешават техните народи да бъдат експлоатирани, като улесняват широко мащабното обезлесяване или не успяват да се борят ефективно с това. Миналата седмица нидерландската телевизия показа как енергийните дружества печелят от добива на въглища в Южна Африка. Говорителите на тези дружества се правеха, че не забелязват какво става; липсваше им смелостта да поемат публична отговорност. Подобни практики съществуват и при обезлесяването. Длъжни сме да ги изкореним напълно. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не може да използва липсата на ефективни закони и етични кодекси като оправдание за изключване на собствената си съвест. Широкомащабната сеч принуждава хората да напускат местата, където живеят. Одобрявам екологичните цели и целите, свързани с изменението на климата, като в същото време се обявявам в защита на правата на човека.

18. Дневен ред на следващото заседание: виж протокола

19. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,40 ч.)